Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►**B** **UREDBA (EU) št. 575/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**

z dne 26. junija 2013

o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 176, 27.6.2013, str. 1)

popravljena z:

►**C1** Popravek, UL L 208, 2.8.2013, str. 68 (575/2013)
►**C2** Popravek, UL L 321, 30.11.2013, str. 6 (575/2013)

▼B

UREDBA (EU) št. 575/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 26. junija 2013

o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Skupina G-20 je v izjavi z dne 2. aprila 2009 o krepitvi finančnega sistema pozvala k mednarodno usklajenemu prizadevanju za okrepitev preglednosti, odgovornosti in regulativne ureditve z izboljšanjem količine in kakovosti kapitala v bančnem sistemu, potem ko bo zagotovljena oživitev gospodarstva. V tej izjavi je bila izražena tudi zahteva po uvedbi dodatnega ukrepa, ki ne bi temeljil na tveganju in s katerim bi se omejilo povečevanje finančnih vzvodov v bančnem sistemu, ter razvoju okvira za večje likvidnostne blažilnike. Septembra 2009 se je skupina guvernerjev centralnih bank in glavnih nadzornikov (GHOS) na podlagi mandata, ki ji ga je podelila skupina G-20, dogovorila o več ukrepih za okrepitev regulativne ureditve bančnega sektorja. Te ukrepe so na vrhu v Pittsburghu, ki je potekal 24. in 25. septembra 2009, potrdili voditelji držav G-20, decembra 2009 pa so bili podrobno določeni. Julija in septembra 2010 je GHOS izdala dve dodatni sporočili o načrtovanju in umeritvi teh novih ukrepov, pri čemer je decembra 2010 Baselski odbor za bančni nadzor (BCBS) objavil končne ukrepe, na katere se sklicuje kot na okvir Basel III.

(2) Skupina na visoki ravni za finančni nadzor v EU, ki ji je predsedoval Jacques de Larosière, (v nadaljnjem besedilu: de Larosièrjeva skupina) je Unijo pozvala, naj pripravi bolj usklajene finančne predpise. Evropski svet je v okviru prihodnje evropske strukture nadzora 18. in 19. junija 2009 prav tako izpostavil potrebo po pripravi "enotnega evropskega pravilnika", ki bo veljal za vse kreditne institucije in investicijska podjetja na notranjem trgu.

([1]) UL C 105, 11.4.2012, str. 1.
([2]) UL C 68, 6.3.2012, str. 39.

▼B

(3) Kot navaja poročilo de Larosièrjeve skupine z dne 25. februarja 2009 (v nadaljnjem besedilu: de Larosièrjevo poročilo), bi morala država članica imeti možnost, da na nacionalni ravni sprejme strožje regulativne ukrepe, ki v domačem okolju štejejo za primerne za zaščito finančne stabilnosti, če upošteva načela notranjega trga in dogovorjene minimalne temeljne standarde.

(4) Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([1]) in Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ([2]) sta bili večkrat bistveno spremenjeni. Veliko določb iz direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES se uporablja za kreditne institucije in investicijska podjetja. Zaradi jasnosti in zagotovitve usklajene uporabe teh določb, bi jih bilo treba združiti v nova zakonodajna akta, ki bi se uporabljala za kreditne institucije in investicijska podjetja, in sicer to uredbo ►C1 in Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 ([3]). ◄ Zaradi večje dostopnosti bi morale biti določbe iz prilog k direktivama 2006/48/ES in 2006/49/ES vključene v normativni del Direktive 2013/36/EU in te uredbe.

(5) Ta uredba in Direktiva 2013/36/EU bi morala skupaj tvoriti pravni okvir, ki bi urejal dostop do dejavnosti, nadzorniški okvir ter bonitetna pravila za kreditne institucije in investicijska podjetja (v nadaljnjem besedilu skupaj: institucije). To uredbo bi zato bilo treba razlagati v povezavi z navedeno direktivo.

(6) Direktiva 2013/36/EU, ki temelji na členu 53(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) bi morala med drugim vsebovati določbe o dostopu do dejavnosti institucij, načinih njihovega upravljanja ter njihovem nadzorniškem okviru, kot so določbe, ki urejajo izdajanje dovoljenj za poslovanje, pridobitev kvalificiranega deleža, uveljavljanje svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev, pooblastila pristojnih organov matičnih držav članic in držav članic gostiteljic v zvezi s tem, ter določbe, ki urejajo ustanovni kapital in nadzorniški pregled institucij.

(7) Ta uredba bi morala med drugim vsebovati bonitetne zahteve za institucije, ki se izrecno nanašajo na delovanje trgov bančnih in finančnih storitev ter katerih namen je zagotoviti finančno stabilnost udeležencev na teh trgih in visoko raven zaščite investitorjev in vlagateljev. Cilj te uredbe je odločilno prispevati k nemotenemu delovanju notranjega trga, zato bi morala temeljiti na določbah člena 114 PDEU, kot se razlagajo na podlagi dosledne sodne prakse Sodišča Evropske unije.

([1]) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.
([2]) UL L 177, 30.6.2006, str. 201.
([3]) Glej stran 338 tega uradnega lista.

▼B

(8) Čeprav so bila z direktivama 2006/48/ES in 2006/49/ES pravila držav članic na področju bonitetnega nadzora v določenem obsegu usklajena, ti direktivi vsebujeta precej opcij in možnosti, v skladu s katerimi lahko države članice še vedno uvajajo pravila, ki so strožja od pravil iz navedenih direktiv. Posledica tega so razlike med nacionalnimi pravili, ki bi lahko ovirale čezmejno opravljanje storitev in omejevale svobodo ustanavljanja, s tem pa preprečevale nemoteno delovanje notranjega trga.

(9) Zaradi pravne varnosti in enakih konkurenčnih pogojev v Uniji je enoten niz pravil za vse udeležence ključen za delovanje notranjega trga. Da bi preprečili izkrivljanje trga in regulativno arbitražo, bi bilo treba z ukrepi glede bonitetnega minimuma zagotoviti kar največjo uskladitev. Prehodna obdobja iz te uredbe so zato nujno potrebna za njeno nemoteno izvajanje in za preprečitev negotovosti na trgih.

(10) Ob upoštevanju dela skupine za izvajanje standardov pri Baselskem odboru za bančni nadzor (BCBS), ki spremlja in pregleduje izvajanje okvira Basel III v državah članicah, bi morala Komisija redno, zanesljivo pa po vsaki objavi poročila BCBS o napredku pri izvajanju okvira Basel III, pripravljati poročila o izvajanju in sprejemanju tega sporazuma v drugih velikih jurisdikcijah, vključno z oceno skladnosti zakonodaje ali predpisov drugih držav z minimalnimi mednarodnimi standardi, da bi tako odkrili razlike, ki bi lahko ogrozile enake konkurenčne pogoje.

(11) Za odpravo ovir pri trgovini in izkrivljanja konkurence, ki so posledice razlik med nacionalnimi zakonodajami, ter za preprečitev nastanka morebitnih dodatnih ovir pri trgovini in znatnega izkrivljanja konkurence je treba sprejeti uredbo, s katero bodo vzpostavljena enotna pravila, ki bodo veljala v vseh državah članicah.

(12) Z določitvijo bonitetnih zahtev v obliki uredbe bi se zagotovila neposredna uporaba teh zahtev. S tem bi se zagotovili enotni pogoji, saj bi se preprečila morebitna uvedba različnih nacionalnih zahtev s prenosom direktive. S to uredbo bi se zagotovilo, da bi za vse institucije v celotni Uniji veljala enaka pravila, kar bi tudi povečalo zaupanje v stabilnost institucij zlasti v obdobju stresnih razmer. Z uredbo bi se tudi zmanjšali regulativna zapletenost in stroški usklajevanja za podjetja, zlasti za institucije, ki poslujejo čezmejno, ter bi se prispevalo k odpravi izkrivljanja konkurence. Kar zadeva posebnosti trgov nepremičnin, za katere so značilni različen gospodarski razvoj in različne sodne pristojnosti v posameznih državah članicah, regijah ali na lokalnih trgih, bi pristojni organi morali imeti možnost, da na posameznih območjih za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine, na podlagi izkušenj z neplačili in pričakovanega razvoja na trgu določijo večje uteži tveganja ali uporabijo strožja merila.

▼B

(13) Pristojni organi ali države članice bi morali imeti možnost, da na področjih, ki jih ta uredba ne ureja, kot na primer dinamične rezervacije in določbe o nacionalnih sistemih kritih obveznic, ki niso povezani z obravnavo kritih obveznic v skladu s pravili iz te uredbe, ter pridobivanje in imetništvo deležev v finančnem in nefinančnem sektorju za namene, ki niso povezani z bonitetnimi zadevami, določenimi v tej uredbi, uveljavijo nacionalna pravila, če ta niso neskladna s to uredbo.

(14) Najpomembnejši priporočili iz de Larosièrjevega poročila, ki sta bili pozneje uveljavljeni v Uniji, sta priporočili o vzpostavitvi enotnega pravilnika in evropskega okvira makrobonitetnega nadzora, cilj obeh pa je bil zagotoviti finančno stabilnost. Enotni pravilnik zagotavlja strog in enoten regulativni okvir, ki omogoča lažje delovanje notranjega trga in preprečuje možnosti za regulativno arbitražo. Makrobonitetna tveganja na notranjem trgu finančnih storitev pa se lahko v več pogledih razlikujejo; zaradi vrste nacionalnih posebnosti, kar je na primer mogoče opaziti kot razlike v strukturi in velikosti bančnega sektorja v primerjavi s širšim gospodarstvom in kreditnim ciklom.

(15) V Direktivo 2013/36/EU in to uredbo je vključenih več instrumentov za preprečevanje in zmanjševanje makrobonitetnih in sistemskih tveganj, ki zagotavljajo fleksibilnost, ter hkrati tudi ustrezen nadzor nad uporabo teh instrumentov, da ne bi ogrozili delovanja notranjega trga, ter pregledno in dosledno uporabo teh instrumentov.

(16) Če makrobonitetna ali sistemska tveganja zadevajo posamezno državo članico, bi morali pristojni ali imenovani organi zadevne države članice imeti možnost, da za odpravo teh tveganj poleg blažilnika sistemskih tveganj, ki je vključen v Direktivo 2013/36/EU, uporabijo nekatere specifične nacionalne makrobonitetne ukrepe, če menijo, da bi bilo to učinkoviteje. Evropski odbor za sistemska tveganja (ESRB), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 ([1]) in Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 ([2]) bi morala imeti možnost, da se izrečeta o tem, ali so pogoji za takšne nacionalne makrobonitetne ukrepe izpolnjeni, obstajati pa bi moral tudi mehanizem Unije, ki bi preprečil izvajanje nacionalnih ukrepov, če bi obstajali zelo očitni dokazi o neizpolnjevanju ustreznih pogojev. Čeprav so v tej uredbi določena enotna mikrobonitetna pravila za institucije, bi države članice zaradi svojega strokovnega znanja in obstoječe odgovornosti glede finančne stabilnosti morale ohraniti vodilno vlogo pri makrobonitetnem nadzoru. Ker odločitev o sprejetju kakršnih koli nacionalnih makrobonitetnih ukrepov vključuje nekatere ocene v zvezi

([1]) UL L 331, 1.12.2010, str. 12.
([2]) UL L 331, 1.12.2010, str. 12.

▼B

s tveganji, ki bi lahko odločilno vplivala na makroekonomsko, fiskalno in proračunsko stanje zadevne države članice, bi bilo treba v tem specifičnem primeru v skladu s členom 291 PDEU pooblastiti Svet, da bi lahko na predlog Komisije zavrnil predlagane nacionalne makrobonitetne ukrepe.

(17) Kadar Komisija predloži predlog za zavrnitev nacionalnih makrobonitetnih ukrepov, bi moral Svet ta predlog takoj preučiti in se odločiti, ali bo nacionalne ukrepe zavrnil ali ne. Na zahtevo države članice ali Komisije bi se lahko o tem glasovalo v skladu s Poslovnikom Sveta ([1]). Svet bi v skladu s členom 296 PDEU moral obrazložiti svojo odločitev za ukrepanje v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz te uredbe. Ker makrobonitetno in sistemsko tveganje pomembno vpliva na finančni trg zadevne države članice in bi bilo treba hitro ukrepati, je zelo pomembno, da se določi, da mora Svet odločitev sprejeti v enem mesecu. Če bi Svet po podrobni preučitvi predloga Komisije za zavrnitev predlaganega nacionalnega ukrepa ugotovil, da pogoji iz te uredbe, pod katerimi se lahko zavrnejo nacionalni ukrepi, niso izpolnjeni, bi moral to v vsakem takšnem primeru jasno in nedvoumno obrazložiti.

(18) Države članice lahko do uskladitve likvidnostnih zahtev leta 2015 in do uskladitve količnika finančnega vzvoda leta 2018 uporabljajo ukrepe, za katere menijo, da so ustrezni, vključno z ukrepi za zmanjšanje makrobonitetnih in sistemskih tveganj v posamezni državi članici.

(19) Blažilniki sistemskih tveganj ali individualni ukrepi držav članic za odpravo sistemskih tveganj, ki zadevajo te države članice, se lahko uporabijo za bančni sektor na splošno ali za eno ali več podskupin tega sektorja, in sicer podskupin institucij, katerih poslovne dejavnosti imajo podobne profile tveganja, ali za izpostavljenosti do enega ali več domačih gospodarskih sektorjev ali geografskih območij v bančnem sektorju.

(20) Če dva ali več imenovanih organov iz držav članic ugotovi enake spremembe v intenzivnosti makrobonitetnih in sistemskih tveganj, ki v vsaki od teh držav članic ogrožajo finančno stabilnost na nacionalni ravni in bi jih bilo treba po mnenju zadevnih organov obravnavati z nacionalnimi ukrepi, lahko zadevne države članice o tem skupaj uradno obvestijo Svet, Komisijo, ESRB in EBA. Uradnemu obvestilu Svetu, Komisiji, ESBR in EBA predložijo države članice tudi ustrezne dokaze, vključno z njegovo utemeljitvijo.

(21) Komisija bi morala biti poleg tega pooblaščena za sprejetje delegiranega akta za začasno povečanje zahtev glede ravni kapitala, uteži tveganja, zahtev glede velikih izpostavljenosti in zahtev glede javnega razkritja. Takšne določbe bi morale veljati največ eno leto, če Evropski parlament ali Svet v treh mesecih ne bi nasprotovala delegiranemu aktu. Komisija bi morala navesti

([1]) Sklep Sveta 2009/937/EU z dne 1. decembra 2009 o sprejetju Poslovnika Sveta (UL L 325, 11.12.2009, str. 35)

▼B

razloge za uporabo takega postopka. Komisija bi morala biti pooblaščena le za sprejemanje strožjih bonitetnih zahtev za izpostavljenosti, ki so posledica razvoja dogodkov na trgu v Uniji ali zunaj nje, ki vpliva na vse države članice.

(22) Da lahko Komisija med drugim oceni, ali so makrobonitetni instrumenti v tej uredbi ali v Direktivi 2013/36/EU učinkoviti, uspešni in pregledni, ali bi bilo treba predlagati nove instrumente, ali sta obseg delovanja in stopnja morebitnega prekrivanja makrobonitetnih instrumentov iz te uredbe ali Direktive 2013/36/EU za odkrivanje podobnih tveganj ustrezna ter kakšen je vzajemni učinek mednarodno dogovorjenih standardov za sistemske institucije in to uredbo ali Direktivo2013/36/EU, je pregled makrobonitetnih pravil upravičen.

(23) Kadar države članice sprejmejo smernice, ki se splošno uporabljajo, zlasti na področjih, na katerih Komisija še ni sprejela osnutkov tehničnih standardov, te smernice niso v nasprotju z zakonodajo Unije in ne vplivajo negativno na njeno uporabo.

(24) Ta uredba državam članicam ne preprečuje uvedbe enakovrednih zahtev za podjetja, ki ne spadajo v področje uporabe te uredbe, če je to ustrezno.

(25) Splošne bonitetne zahteve iz te uredbe so dopolnjene z posameznimi ureditvami, o katerih odločajo pristojni organi na podlagi rednih nadzorniških pregledov posamezne institucije. Obseg takšnih nadzorniških ureditev bi moral biti med drugim določen v Direktivi 2013/36/EU, da bi lahko pristojni organi presodili, katere ureditve bi bilo treba uvesti.

(26) Ta uredba ne bi smela vplivati na zmožnost pristojnih organov, da uvedejo posebne zahteve v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja iz Direktive 2013/36/EU, ki bi morale biti prilagojene posebnim profilom tveganosti institucij.

(27) Uredba (EU) št. 1093/2010 ima za cilj izboljšati kakovost in doslednost nacionalnega nadzora ter okrepiti nadzor čezmejnih skupin.

(28) Zaradi dodatnih nalog, podeljenih EBA, s to uredbo in Direktivo 2013/36/EU bi morali Evropski parlament, Svet in Komisija zagotoviti, da so na voljo zadostni človeški in finančni viri.

(29) V skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010 EBA deluje v okviru direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES. EBA mora ukrepati tudi na področju dejavnosti institucij v zvezi z vprašanji, ki niso neposredno zajeta v navedenih direktivah, če je takšno ukrepanje nujno za učinkovito in dosledno uporabo navedenih direktiv. V tej uredbi bi bilo treba upoštevati vlogo in funkcijo EBA ter olajšati izvajanje njegovih pooblastil iz Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

(30) Po zaključku opazovalnega obdobja in popolni uvedbi zahteve po likvidnostnem kritju v skladu s to uredbo, bi morala Komisija oceniti, ali bi s podelitvijo pooblastila EBA, da na lastno pobudo z zavezujočim posredovanjem poseže v postopek sprejemanja skupne odločitve pristojnih organov v skladu s členoma 20 in 21 te uredbe, dejansko olajšali oblikovanje in delovanje enotnih likvidnostnih podskupin ter ugotavljanje, ali so izpolnjena merila za posebno obravnavo znotraj skupine, ki se uporablja za čezmejne institucije. Na tej točki bi zato Komisija morala v okviru rednega poročanja o delovanju EBA v skladu s členom 81 Uredbe (EU) št. 1093/2010 posebej preučiti, ali bi bilo EBA treba podeliti takšna pooblastila, svoje ugotovitve pa vključiti v poročil, kateremu bi se moral po potrebi priložiti ustrezen zakonodajni predlog.

(31) V de Larosièrjevem poročilu je navedeno, da z mikrobonitetnim nadzorom ni mogoče učinkovito varovati finančne stabilnosti brez ustreznega upoštevanja razvoja na makroravni, obenem pa je makrobonitetni nadzor smiseln le, če lahko vpliva na nadzor na mikroravni. Za popolnoma učinkovito delovanje ESRB ter ukrepanje na podlagi njegovih opozoril in priporočil je bistveno, da EBA in ESRB tesno sodelujeta. EBA bi moral ESRB zlasti posredovati vse ustrezne informacije, ki jih zberejo pristojni organi v skladu z obveznostjo poročanja, določeno v tej uredbi.

(32) Ob upoštevanju uničujočih posledic zadnje finančne krize sta splošna cilja te uredbe spodbujanje gospodarsko koristnih bančnih dejavnosti, ki bodo v splošnem interesu, in odvračanje od nevzdržnih finančnih špekulacij brez resnične dodane vrednosti. To pomeni, da bi bilo treba v celoti reformirati načine usmerjanja prihrankov v produktivne naložbe. Da bi obvarovali vzdržno in raznovrstno bančništvo v Uniji, bi morali biti pristojni organi pooblaščeni, da za sistemsko pomembne institucije, ki bi lahko s svojimi poslovnimi dejavnostmi ogrozile svetovno gospodarstvo, določijo višje kapitalske zahteve.

(33) Za zagotavljanje podobne zaščite varčevalcev in pravičnih konkurenčnih pogojev med primerljivimi skupinami institucij so potrebne enakovredne finančne zahteve za institucije, ki upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank.

(34) Ker si institucije na notranjem trgu neposredno konkurirajo, bi morale biti zahteve glede spremljanja enake po vsej Uniji, pri čemer bi bilo treba upoštevati različne profile tveganosti institucij.

(35) Kadar se med izvajanjem nadzora izkaže, da je treba določiti znesek konsolidiranega kapitala skupine institucij, bi se izračun moral narediti v skladu s to uredbo.

(36) V skladu s to uredbo kapitalske zahteve veljajo na posamični in konsolidirani podlagi, razen če se pristojni organi, kadar se jim to zdi ustrezno, odločijo, da ne bodo izvajali nadzora na posamični

▼B

podlagi. Nadzor na posamični, konsolidirani in čezmejni podlagi je uporabno sredstvo za nadzorovanje institucij.

(37) Da bi zagotovili ustrezno kapitalsko ustreznost institucij v skupini, je nujno, da se kapitalske zahteve uporabljajo na podlagi konsolidiranega položaja institucij v tej skupini. Da bi zagotovili primerno razporeditev kapitala znotraj skupine in njihovo razpoložljivost za varovanje prihrankov, kjer je potrebno, bi se morale kapitalske zahteve uporabljati za posamezne institucije v skupini, če tega cilja ni mogoče učinkovito doseči drugače.

(38) Manjšinski deleži iz vmesnih finančnih holdingov, za katere veljajo zahteve iz te uredbe na subkonsolidirani podlagi, se (znotraj določenih omejitev) tudi lahko vključijo v navadni lastniški temeljni kapital skupine na konsolidirani podlagi, saj tovrstni kapital vmesnega finančnega holdinga, ki pripada manjšinskim deležem, in del istega kapitala, ki pripada nadrejenemu podjetju, pokrivata pari passu izgube podrejenih družb, ko te nastanejo.

(39) Natančna računovodska metodologija, ki se uporablja za izračun kapitala, njegove primernosti za tveganja, ki jim je izpostavljena institucija, in za oceno koncentracije izpostavljenosti, bi morala biti določena v skladu z določbami Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ([1]), ki vključuje nekatere prilagoditve določb Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ([2]), ali Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ([3]), odvisno od tega, katera od njiju ureja računovodstvo kreditnih institucij in investicijskih podjetij v nacionalni zakonodaji.

(40) Za namen zagotavljanja primerne kapitalske ustreznosti je pomembno določiti kapitalske zahteve, ki tehtajo aktivne in zunajbilančne postavke v skladu s stopnjo tveganja.

(41) BCBS je 26. junija 2004 sprejel okvirni sporazum o mednarodnem približevanju merjenja kapitalske ustreznosti in kapitalskih zahtev ("okvir Basel II"). Določbe direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES, ki so bile vključene v to uredbo, so enakovredne določbam okvira Basel II. Zato je z vključitvijo dodatnih elementov okviru Basel III ta uredba enakovredna določbam okvirov Basel II in III.

([1]) UL L 372, 31.12.1986, str. 1.
([2]) UL L 193, 18.7.1983, str. 1.
([3]) UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

▼B

(42) Nujno je treba upoštevati raznovrstnost institucij v Uniji tako, da se zagotovijo različni pristopi za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, ki vsebujejo različne stopnje občutljivosti na tveganja in zahtevajo različne stopnje izpopolnjenosti. Uporaba zunanjih bonitetnih ocen in lastnih ocen institucij za posamezne parametre kreditnega tveganja predstavlja pomembno izboljšavo občutljivosti na tveganja in bonitetne zanesljivosti pravil o kreditnih tveganjih. Institucije bi bilo treba spodbuditi k prehodu na pristope, ki bolj upoštevajo tveganja. Institucije bi morale pri pripravi ocen, potrebnih za uporabo pristopov h kreditnemu tveganju iz te uredbe, izboljšati svoje postopke za merjenje in upravljanje kreditnega tveganja, da bi razvile metode za določanje bonitetnih kapitalskih zahtev za institucije, ki bi odražale naravo, obseg in zapletenost procesov posameznih institucij. V zvezi s tem bi bilo treba šteti, da zajema obdelava podatkov v zvezi z nastankom in upravljanjem izpostavljenosti do strank tudi razvoj in preverjanje sistemov za upravljanje in merjenje kreditnega tveganja. To ni namenjeno samo legitimnim interesom institucij, ampak je tudi v skladu z namenom te uredbe, da se uporabijo boljši načini merjenja in upravljanja tveganj ter da se uporabijo tudi za namen regulativnega kapitala. Ne glede na to pa so za pristope, ki bolj upoštevajo tveganja, potrebni precejšnje strokovno znanje in viri, pa tudi visokokakovostni in dovolj obsežni podatki. Institucije bi morali torej izpolnjevati visoke standarde, preden začnejo te pristope uporabljati za namen regulativnega kapitala. Glede na sedanja prizadevanja za zagotovitev ustreznih varovalk v povezavi z notranjimi modeli bi morala Komisija pripraviti poročilo o možnosti razširitve praga iz okvira Basel I in mu po potrebi priložiti zakonodajni predlog.

(43) Kapitalske zahteve bi morale biti sorazmerne s tveganji, ki jih obravnavajo. V zahtevah bi se moralo upoštevati zlasti zmanjševanje ravni tveganja, ki je posledica velikega števila sorazmerno majhnih izpostavljenosti.

(44) Majhna in srednja velika podjetja (MSP) so eden od stebrov gospodarstva Unije, saj so ključna za gospodarsko rast in ustvarjanje delovnih mest. Oživitev in prihodnja rast gospodarstva Unije sta v veliki meri odvisni od razpoložljivosti kapitala in finančnih sredstev, ki jih MSP, ki so ustanovljena v Uniji potrebujejo za prilagoditev novim tehnologijam in nabavo nove opreme ter s tem povečanje konkurenčnosti. MSP, ki so ustanovljena v Uniji zaradi omejenega števila alternativnih virov financiranja še bolj občutijo posledice bančne krize. Zato je pomembno, da se zapolni vrzel pri financiranju MSP in zagotovi, da bodo banke v sedanjih razmerah ustrezno kreditirale MSP. Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do MSP bi bilo treba zmanjšati z uporabo faktorja podpore, ki bi bil enak 0,7619, s čimer bi kreditnim institucijam omogočili, da povečajo obseg kreditiranja MSP. Da bi ta cilj dosegli, bi morale kreditne institucije kapitalsko olajšavo, ki bi bila rezultat uporabe faktorja podpore,

▼B

dejansko uporabiti samo za ustrezno kreditiranje MSP, ustanovljenih v Uniji. Pristojni organi bi morali redno spremljati skupni znesek izpostavljenosti kreditnih institucij do MSP in skupni znesek kapitalske olajšave.

(45) V skladu z odločitvijo BCBS, kot jo je 10. januarja 2011 potrdil GHOS, bi vse instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala institucije moralo biti mogoče v celoti in trajno odpisati ali v celoti pretvoriti v navadni lastniški temeljni kapital, ko institucija ni več sposobna delovati. Ustrezna zakonodaja, s katero bi zagotovili, da bi se za instrumente kapitala uporabljali dodatni mehanizmi za pokrivanje izgub, bi morala biti vključena v zakonodajo Unije kot del zahtev v zvezi s sanacijo in reševanjem institucij. Če zakonodaja Unije, na podlagi katere bi moralo biti mogoče kapitalske instrumente v celoti in trajno odpisati ali konvertirati v navadni lastniški temeljni kapital, ne bo sprejeta do 31. decembra 2015, bi Komisija morala preučiti, ali bi bilo treba takšno določbo vključiti v to uredbo in o tem poročati ter na podlagi te preučitve tudi predložiti ustrezne zakonodajne predloge.

(46) Določbe te uredbe so skladne z načelom sorazmernosti, ker upoštevajo zlasti razlike med institucijami glede njihove velikosti, obsega poslov in njihovih področij dejavnosti. Spoštovanje načela sorazmernosti pomeni tudi, da so za ugotavljanje izpostavljenosti na drobno priznani najenostavnejši možni bonitetni postopki, tudi v okviru pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen ("pristop IRB"). Države članice bi morale zagotoviti, da bi se zahteve iz te uredbe uporabljale sorazmerno z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, povezanih s poslovnim modelom in dejavnostmi institucije. Komisija bi morala zagotoviti skladnost delegiranih in izvedbenih aktov, regulativnih tehničnih standardov in izvedbenih tehničnih standardov z načelom sorazmernosti ter s tem tudi sorazmerno izvajanje te uredbe. EBA bi zato moral zagotoviti, da bi bilo pri oblikovanju vseh regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov upoštevano in ohranjeno načelo sorazmernosti.

(47) Pristojni organi bi morali biti pozorni na primere, v katerih bi sumili, da so bile informacije označene za lastniške ali zaupne, da bi se izognili njihovemu razkritju. Čeprav institucija lahko sklene, da ne bo razkrila informacij, ki veljajo za lastniške ali zaupne, pa zgolj dejstvo, da informacije veljajo za lastniške ali zaupne, ne bi smela izničiti odgovornosti za posledice nerazkritja teh informacij, kadar bi tako nerazkritje lahko imelo pomemben učinek.

(48) "Razvojni" značaj te uredbe institucijam omogoča, da izbirajo med tremi različno kompleksnimi pristopi kreditne tveganosti. Da bi lahko zlasti majhne institucije izbrala pristop IRB, ki je bolj občutljiv na tveganje, bi si bilo treba zadevne določbe v celotni uredbi razlagati tako, da bi kategorije izpostavljenosti vključevale vse izpostavljenosti, ki bi jim bile neposredno ali

▼B

posredno enakovredne. Na splošno velja, da pristojni organi ne bi smeli razlikovati med tremi pristopi glede procesa izvajanja nadzora, kar pomeni, da za institucije, ki bi se odločile za standardizirani pristop, ne bi smela veljati strožja pravila samo zaradi tega razloga.

(49) Večje priznavanje bi moralo biti namenjeno tehnikam zmanjševanja kreditnega tveganja v okviru pravil, pripravljenih z namenom, da neprimerno priznavanje ne bi ogrozilo kapitalske ustreznosti. Kadar koli je to mogoče, bi bilo treba pri standardiziranem pristopu, pa tudi pri drugih pristopih, upoštevati relevantna običajna bančna zavarovanja za zmanjševanje kreditnih tveganj, ki so trenutno uveljavljene v državah članicah.

(50) Da bi zagotovili, da se tveganja in zmanjševanja tveganj, ki izhajajo iz dejavnosti listinjenja in naložb institucij, ustrezno odražajo v kapitalskih zahtevah institucij, je treba vključiti pravila, ki zagotavljajo obravnavo takih dejavnosti in naložb, ki je občutljiva na tveganja in bonitetno zanesljiva. V ta namen je potrebna jasna in široka opredelitev listinjenja, ki bi zajemala kateri koli posel ali shemo, pri katerem se tranšira kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo ali skupino izpostavljenosti. Izpostavljenost, ki ustvari neposredno plačilno obveznost za posel ali shemo, ki se uporabi za financiranje ali upravljanje stvarnega premoženja, ne bi smela šteti za izpostavljenost iz naslova listinjenja, tudi če ima posel ali shema plačilne obveznosti različnih nadrejenosti.

(51) Poleg nadzora, ki zagotavlja finančno stabilnost, bi bilo treba oblikovati tudi mehanizme, ki bi izboljšali in razvili učinkovito nadziranje in preprečevanje morebitnih balonov, da bi ob upoštevanju makroekonomskih izzivov in ciljev, zlasti pa dologoročnih naložb v realno gospodarstvo, zagotovili čim boljšo razporeditev kapitala.

(52) Operativno tveganje je pomembno tveganje, ki so mu izpostavljene institucije, ter zahteva kritje s kapitalom. Nujno je treba upoštevati raznovrstnost institucij v Uniji tako, da se omogočijo različni pristopi za izračun zahtev za operativno tveganje, ki vsebujejo različne stopnje občutljivosti na tveganja in zahtevajo različne stopnje izpopolnjenosti. Institucije bi morale dobiti primerne spodbude za prehod na pristope, ki so bolj občutljivi na tveganja. Glede na najnovejše nastajajoče tehnike za merjenje in upravljanje operativnega tveganja, bi bilo treba pravila pregledovati in ustrezno posodabljati, vključno v zvezi s stroški za različna poslovna področja in priznavanjem tehnik za zmanjševanje tveganja. V tem smislu bi bilo treba posebno pozornost nameniti upoštevanju zavarovanj v enostavnih pristopih za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje.

▼B

(53) Spremljanje in kontrola izpostavljenosti institucije bi morala biti sestavni del nadzora nad njo. Zato lahko čezmerne koncentracije izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank povzročijo nesprejemljivo tveganje nastanka izgub. Za tako stanje velja, da lahko neugodno vpliva na kapitalsko ustreznost institucije.

(54) Pri določanju obstoja skupine povezanih strank in s tem izpostavljenosti, ki predstavljajo eno samo tveganje, je pomembno upoštevati tudi tveganja, ki izhajajo iz pomembnega skupnega vira financiranja, ki ga zagotavlja institucija sama, njena finančna skupina ali njene povezane osebe.

(55) Medtem ko je zaželeno, da izračun vrednosti izpostavljenosti temelji na izračunu, predvidenem za namene kapitalskih zahtev, je primerno sprejeti pravila za spremljanje velikih izpostavljenosti brez uporabe uteži ali stopnje tveganja. Poleg tega so bile tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki se uporabljajo v režimu kapitalske ustreznosti, zasnovane ob predpostavki dobro razpršenega kreditnega tveganja. V primeru velikih izpostavljenosti, ki obravnavajo tveganje koncentracije za eno samo izpostavljenost (single name), kreditno tveganje ni dobro razpršeno. Zato bi bilo treba v zvezi s priznanjem učinkov teh tehnik uporabljati bonitetne varovalke. V tej zvezi je treba zagotoviti učinkovito izterjavo kreditnega zavarovanja za namene velikih izpostavljenosti.

(56) Ker je izguba, ki izhaja iz izpostavljenosti do institucij, lahko prav tako velika kot izguba zaradi drugih izpostavljenosti, bi bilo treba te izpostavljenosti obravnavati in o njih poročati kot o vseh drugih izpostavljenostih. Da bi zmanjšali nesorazmeren učinek takšnega pristopa na majhne institucije, je bila predvidena alternativna količinska omejitev. Poleg tega so zelo kratkoročne izpostavljenosti, ki se nanašajo na prenos denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliring, poravnavo in skrbniške storitve za stranke, izvzete, da se omogoči nemoteno delovanje finančnih trgov in z njimi povezanih infrastruktur. Te storitve zajemajo na primer izvajanje kliringa in poravnavo gotovinskih transakcij ter podobne dejavnosti, ki olajšujejo poravnavo. Te izpostavljenosti zajemajo izpostavljenosti, ki jih morda ni mogoče predvideti in jih zato kreditna institucija ne more v celoti nadzorovati, med drugim stanja na medbančnih računih, ki izhajajo iz plačil strank, vključno z v dobro ali v breme knjiženimi provizijami in obrestmi, ter iz drugih plačil za storitve za stranke, kot tudi danih ali prejetih zavarovanj s premoženjem.

(57) Treba bi bilo uskladiti interese družb, ki kredite preoblikujejo v vrednostne papirje, s katerimi se trguje, in druge finančne instrumente (originatorji ali sponzorji), ter družb, ki vlagajo v te vrednostne papirje ali instrumente (investitorji). Da bi to dosegli, bi morali originatorji ali sponzorji zadržati pomemben delež v osnovnih izpostavljenostih. Zato je pomembno, da originatorji ali sponzorji zadržijo izpostavljenost tveganju iz naslova zadevnih kreditov. V splošnem posli listinjenja ne bi smeli biti strukturirani tako, da bi se izogibali zahtevi po zadržanju, zlasti prek struktur

▼B

provizije ali premije ali obojih. Takšno zadržanje bi bilo treba uporabiti v vseh okoliščinah, kjer gre za listinjenje po ekonomski vsebini, ne glede na to, kakšna pravna struktura ali instrument bi se uporabila za dosego takšne ekonomske vsebine. Zlasti če se kreditno tveganje prenese z listinjenjem, bi se morali investitorji odločati po opravljenem natančnem skrbnem pregledu, za kar potrebujejo ustrezne informacije o listinjenju.

(58) Ta uredba tudi določa, da se zahteva po zadržanju ne sme večkratno uporabiti. Za vsako listinjenje zadošča, da zahteva velja le za originatorja, sponzorja ali prvotnega kreditodajalca. Podobno bi se morala zahteva po zadržanju uporabljati le za listinjenje, ki je predmet vlaganja, če so osnovne izpostavljenosti v listinjenju pozicije v drugem listinjenju. Za odkupljene denarne terjatve zahteva po zadržanju ne bi smela veljati, če izhajajo iz korporativne dejavnosti in so prenesene ali prodane z diskontom zaradi financiranja te dejavnosti. Pristojni organi bi morali v zvezi z neupoštevanjem obveznosti glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj pri listinjenju za znatne kršitve politik in postopkov, ki so pomembni za analiziranje pripadajočih tveganj, določiti ustrezno utež tveganja. Komisija bi morala tudi preučiti, ali bi izognitev večkratni uporabi zahtev po zadržanju lahko vodilo k praksam izognitve zahtevam po zadržanju in ali pristojni organi učinkovito izvajajo pravila o listinjenju.

(59) Da bi ustrezno ocenili tveganja za trgovalno in netrgovalno knjigo, ki nastajajo zaradi izpostavljenosti v listinjenju, bi bi bil potreben skrben pregled. Poleg tega bi morale biti zahteve glede skrbnega pregleda sorazmerne. Postopki skrbnega pregleda bi morali prispevati k večjemu zaupanju med originatorji, sponzorji in investitorji. Zato je zaželeno, da se ustrezne informacije glede postopkov skrbnega pregleda primerno razkrijejo.

(60) Kadar v instituciji nastane izpostavljenost do njene nadrejene osebe ali do drugih podrejenih družb njene nadrejene osebe, je potrebna še posebna preudarnost. Upravljanje takih izpostavljenosti, ki nastanejo v institucijah, bi moralo potekati popolnoma avtonomno in v skladu z načeli preudarnega upravljanja, ne glede na katera koli druga načela. To je še zlasti pomembno pri velikih izpostavljenostih in v primerih, ki niso povezani le z upravljanjem znotraj skupine ali običajnimi posli v skupini. Pristojni organi bi morali takim izpostavljenostim znotraj skupine nameniti posebno pozornost. Vendar takih standardov ni treba uporabiti, kadar je nadrejena oseba finančni holding ali kreditna institucija ali kadar so druge podrejene družbe kreditne institucije ali finančne institucije ali družbe, ki ponujajo pomožne storitve, če so vse take družbe predmet nadzora kreditne institucije na konsolidirani podlagi.

(61) Glede na občutljivost pravil o kapitalskih zahtevah na tveganje je zaželeno, da se pregleduje, ali imajo ta znatne vplive na gospodarski cikel. Komisija bi morala ob upoštevanju prispevka

▼B

Evropske centralne banke (ECB) o teh vidikih poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.

(62) Pregledati bi bilo treba kapitalske zahteve za trgovce z blagom, vključno s tistimi trgovci, ki so trenutno izvzeti iz zahtev Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ([1]).

(63) Cilj liberalizacije trgov s plinom in električno energijo je tako gospodarsko kot tudi politično pomemben za Unijo. Zato morajo biti kapitalske zahteve in druga bonitetna pravila, ki jih morajo upoštevati podjetja, dejavna na teh trgih, sorazmerna in ne smejo neupravičeno zavirati uresničevanja cilja liberalizacije. Ta cilj je treba upoštevati zlasti pri izvajanju pregledov te uredbe.

(64) Institucije, ki vlagajo v relistinjenja, bi morale ravnati s primerno skrbnostjo tudi v zvezi z osnovnimi listinjenji in nelistinjenimi izpostavljenostmi, ki neposredno oblikujejo prvega. Institucije bi morale oceniti, ali izpostavljenosti v okviru programov komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem predstavljajo izpostavljenosti v relistinjenju, vključno s tistimi v okviru programov, ki pridobijo nadrejene tranše iz posameznih skupin celotnih kreditov, pri čemer nobeno od teh kreditov ne predstavlja izpostavljenosti v listinjenju ali relistinjenju, in kjer varovanje pred prvo izgubo za vsako naložbo zagotavlja prodajalec kreditov. V slednjem primeru skupini prilagojen okvirni likvidnostni kredit v splošnem ne bi smel pomeniti izpostavljenosti v relistinjenju, ker predstavlja tranšo ene skupine sredstev (tj. uporabljena skupina celotnih kreditov), ki ne vsebuje nobenih izpostavljenosti v listinjenju. Po drugi strani bi kreditna izboljšava za celoten program, ki krije le nekatere izgube nad zavarovanjem, ki ga zagotavlja prodajalec različnim skupinam, v splošnem predstavljala tranširanje tveganja skupine različnih sredstev, ki vsebujejo najmanj eno izpostavljenost v listinjenju, in bi zato pomenilo izpostavljenost v relistinjenju. Vendar če se takšen program v celoti financira z eno samo vrsto komercialnih zapisov in če kreditna izboljšava za celoten program ne pomeni relistinjenja ali če komercialni zapis v celoti podpira institucija v vlogi sponzorja, kar pomeni, da je investitor v komercialni zapis dejansko izpostavljen tveganju neplačila s strani sponzorja in ne tveganju neplačila osnovnih skupin ali sredstev, potem se ta komercialni zapis v splošnem ne bi smel šteti za izpostavljenost v relistinjenju.

(65) Določbe o preudarnem vrednotenju za trgovalno knjigo bi morale veljati za vse instrumente, merjene po pošteni vrednosti, v trgovalni ali netrgovalni knjigi institucij. Pojasniti je treba, da se mora

([1]) UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

▼B

v primeru, ko bi uporaba preudarnega vrednotenja privedla do nižje vrednosti od dejansko priznane knjigovodske vrednosti, absolutna vrednost razlike odbiti od kapitala.

(66) Institucije bi morale imeti možnost izbire, ali bodo izračunavale kapitalsko zahtevo ali pa od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbile tiste pozicije v listinjenju, za katere se v skladu s to uredbo uporablja utež tveganja 1 250 %, ne glede na to, ali so pozicije v trgovalni ali netrgovalni knjigi.

(67) Preprečiti bi bilo treba možnost, da bi se institucije v vlogi originatorja ali sponzorja izognile prepovedi posredne podpore, tako da bi za zagotovitev takšne podpore uporabile svoje trgovalne knjige.

(68) Brez poseganja v razkritja, ki so v tej uredbi izrecno zahtevana, je namen zahtev po razkritju udeležencem trga zagotoviti točne in celovite informacije v zvezi s profilom tveganosti posameznih institucij. Zato bi morale institucije razkriti dodatne informacije, ki niso izrecno navedene v tej uredbi, kadar je tako razkritje potrebno za dosego navedenega cilja. Pristojni organi bi morali biti hkrati pozorni na primere, v katerih bi sumili, da je institucija informacije označila za lastniške ali zaupne, da bi se izognila njihovemu razkritju.

(69) Če zunanja bonitetna ocena za pozicijo v listinjenju vključuje učinek kreditnega zavarovanja, ki ga zagotavlja institucija v vlogi investitorja sama, ta ne more biti upravičena do nižje uteži tveganja, ki izhaja iz tega zavarovanja. Pozicija v listinjenju ne bi smela biti ►C2 odbita ◄ od kapitala, če obstajajo drugi načini za določitev uteži tveganja v skladu z dejanskim tveganjem pozicije, ki ne upoštevajo takšnega kreditnega zavarovanja.

(70) Glede na njihove nedavne slabe rezultate je treba poostriti standarde za notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje. Zlasti je treba zajetje tveganj dopolniti v zvezi s kreditnimi tveganji v trgovalni knjigi. Poleg tega morajo kapitalske zahteve vključevati sestavino, primerno za stresne pogoje, namenjeno zaostritvi kapitalskih zahtev glede na poslabšanje tržnih pogojev in z namenom zmanjšanja možnosti za procikličnost. Institucije morajo prav tako izvesti povratne stresne teste, da preučijo, kakšni scenariji bi lahko ogrozili sposobnost delovanja institucije, razen če lahko dokažejo, da takšen test ni nujno potreben. Glede na nedavne posebne težave v zvezi z obravnavo pozicij v listinjenju z uporabo pristopov na podlagi notranjih modelov bi moralo biti priznavanje modeliranja tveganj listinjenja za izračun kapitalskih zahtev institucij v trgovalni knjigi omejeno, avtomatično pa bi se morala zahtevati standardizirana kapitalska zahteva za pozicije v listinjenju v trgovalni knjigi.

▼B

(71) Ta uredba določa omejene izjeme za nekatere trgovalne dejavnosti s korelacijo, v skladu s katerimi lahko nadzornik instituciji dovoli, da izračuna kapitalsko zahtevo za celotno tveganje ob upoštevanju strogih zahtev. V takšnih primerih se od institucije zahteva, da za te dejavnosti določi kapitalsko zahtevo, ki je enaka višji izmed kapitalskih zahtev glede na notranje oblikovan pristop in 8 % kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s standardiziranim načinom merjenja. Ni treba, da za te izpostavljenosti veljajo kapitalske zahteve za presežno tveganje neplačila, vendar bi jih bilo treba vključiti v mere tveganih vrednosti in tudi mere stresnih tveganih vrednosti.

(72) Glede na vrsto in obseg nepričakovanih izgub, ki so jih imele institucije v času finančne in gospodarske krize, bi bilo treba dodatno izboljšati kakovost in usklajenostkapitala, ki ga morajo imeti institucije. To bi moralo vključevati uvedbo nove opredelitve temeljnih sestavin kapitala, razpoložljivih za kritje nepričakovanih izgub, ko te nastanejo, izboljšane opredelitve hibridnega kapitala in enotnih bonitetnih prilagoditev kapitala. Prav tako bi bilo treba bistveno zvišati raven kapitala, vključno z novimi kapitalskimi količniki, ki bi bili osredotočeni na temeljne sestavine kapitala za pokrivanje izgub, ko bi te nastale. Pričakuje se, da institucije, katerih delnice so sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, izpolnjujejo kapitalske zahteve z vidika temeljnih sestavin kapitala izključno s takšnimi delnicami, ki izpolnjujejo vrsto strogih meril glede temeljnih kapitalskih instrumentov in razkritimi rezervami institucij. Da bi ustrezno upoštevali raznovrstnost pravnih oblik delovanja institucij v Uniji, bi se morala za institucije, katerih delnice niso sprejete v trgovanje na reguliranem trgu, uporabljati vrsta strogih meril glede temeljnih kapitalskih instrumentov, s čimer se bo zagotovila najvišja kakovost teh instrumentov. To institucijam ne bi smelo preprečiti, da bi na podlagi delnic z različnimi glasovalnimi pravicami ali brez njih, izplačale večkratnik donosa od tistega, ki se izplača na podlagi delnic s sorazmerno višjimi ravnmi glasovalnih pravic, pod pogojem, da so ne glede na raven glasovalnih pravic izpolnjena stroga merila za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, vključno s tistimi, ki se nanašajo na fleksibilnost pri plačilih, in pod pogojem, da se v primeru izplačila donosa ta izplača za vse delnice, ki jih je izdala institucija.

(73) Izpostavljenosti iz naslova trgovinskega financiranja se po svoji naravi razlikujejo, vendar imajo tudi skupne lastnosti, kot je majhna vrednost in kratko trajanje ter neopredeljiv vir poplačila. Temeljijo na gibanju blaga in storitev, ki podpirajo realno gospodarstvo in v večini primerov pomagajo majhnim podjetjem pri njihovih vsakodnevnih potrebah, s tem pa ustvarjajo gospodarsko rast in priložnosti za zaposlovanje. Prilivi in odlivi so ponavadi izenačeni, zato je likvidnostno tveganje omejeno.

▼B

(74) EBA bi moral skrbeti za redno posodobljen seznam vseh oblik kapitalskih instrumentov v posamezni državi članici, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. S seznama bi moral umakniti kapitalske instrumente nedržavne pomoči, izdane po začetku veljavnosti te uredbe, ki ne izpolnjujejo meril, ki so v njej določena, ter to javno objaviti. Kadar bi bili instrumenti, ki jih je EBA umaknil s seznama, po objavi EBA še naprej priznani, bi moral EBA ukrepati v skladu z vsemi pooblastili, zlasti tistimi v zvezi s kršitvami prava Unije, ki so nanj prenesena na podlagi člena 17 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Treba je opozoriti, da se za zagotovitev ustreznega odziva na primere nepravilne ali nezadostne uporabe prava Unije uporablja tristopenjski mehanizem, pri čemer lahko EBA na prvi stopnji razišče domnevne nepravilnosti ali pomanjkljivosti pri izpolnjevanju obveznosti iz prava Unije v nadzorni praksi nacionalnih organov ter na podlagi tega izda priporočilo. Če pristojni nacionalni organ ne upošteva priporočila, lahko Komisija na drugi stopnji izda uradno mnenje, v katerem upošteva priporočilo EBA, in od pristojnega organa zahteva, da sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s pravom Unije. Na tretji stopnji lahko EBA v skrajnem primeru sprejme odločitve, ki jih naslovi na posamezne finančne institucije, da bi tako našel rešitev v izjemnih primerih, v katerih zadevni pristojni organ dalj časa ne ukrepa. Prav tako je treba opozoriti, da lahko Komisija v skladu s členom 258 PDEU zadevo predloži Sodišču Evropske unije, če meni, da katera od držav članic ni izpolnila neke obveznosti iz Pogodb.

(75) Ta uredba ne bi smela vplivati na možnost pristojnih organov, da ohranijo postopke predhodne odobritve pogodb, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala in instrumente dodatnega kapitala. V teh primerih bi se lahko tovrstni kapitalski instrumenti upoštevali znotraj dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala institucije šele potem, ko je uspešno zaključen postopek odobritve.

(76) Da bi okrepili tržno disciplino in finančno stabilnost, je treba uvesti podrobnejše zahteve za razkritja oblike in vrste regulativnega kapitala in uvedenih bonitetnih prilagoditev, da se zagotovi zadostno obveščenost investitorjev in vlagateljev o kapitalski ustreznosti institucij.

(77) Pristojni organi morajo poleg tega vedeti, kakšen je – vsaj skupen – obseg pogodb o začasni prodaji, posojanja vrednostnih papirjev in vseh oblik obremenitve sredstev. Takšne informacije bi bilo treba sporočiti pristojnim organom. Zaradi povečanja tržne discipline bi bile potrebne podrobnejše zahteve glede razkritja pogodb o začasni prodaji in zavarovanega financiranja.

(78) Pri uvedbi nove opredelitve kapitala in regulativnih kapitalskih zahtev bi bilo treba upoštevati dejstvo, da obstajajo različna nacionalna izhodišča in okoliščine z začetnim odstopanjem od novih standardov, ki se zmanjšuje v prehodnem obdobju. Zaradi zagotavljanja ustrezne kontinuitete ravni kapitala se bodo v prehodnem obdobju instrumenti, izdani v okviru ukrepa dokapitalizacije v skladu s pravili o državni pomoči in pred datumom začetka uporabe te uredbe, upoštevali na podlagi predhodno veljavnih pravil. Odvisnost od državne pomoči bi bilo treba v prihodnje čim bolj zmanjšati. Ker pa je državna pomoč v nekaterih primerih vendarle nujna, bi bilo treba v tej uredbi določiti

▼B

okvir za obravnavo takšnih primerov. Ta uredba bi morala predvsem določiti, kako bi bilo treba obravnavati kapitalske instrumente, izdane v okviru ukrepa dokapitalizacije v skladu s pravili o državni pomoči. Da bi bile institucije upravičene do takšne obravnave, bi morale izpolnjevati stroge pogoje. Če bi takšna obravnava omogočala odstopanja od novih meril kakovosti kapitalskih instrumentov, bi bilo treba ta odstopanja čim bolj omejiti. Pri obravnavi obstoječih kapitalskih instrumentov, izdanih v okviru ukrepa dokapitalizacije v skladu s pravili o državni pomoči, bi bilo treba jasno razlikovati med kapitalskimi instrumenti, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, in tistimi, ki teh zahtev ne izpolnjujejo. V zvezi s slednjimi bi zato ta uredba morala vključevati ustrezne prehodne določbe.

(79) V skladu z Direktivo 2006/48/ES morajo kreditne institucije do 31. decembra 2011 zagotoviti kapital, ki je vsaj enak določenim minimalnim zneskom. Glede na trajajoče učinke finančne krize v bančnem sektorju in razširitev prehodnih ureditev za kapitalske zahteve, ki jih je sprejel BCBS, je ustrezno, da se ponovno uvede spodnja meja za omejeno časovno obdobje, dokler se ne doseže zadosten obseg kapitala v skladu s prehodnimi ureditvami za kapital iz te uredbe, ki bodo postopno uvedene v obdobju od datuma začetka uporabe te uredbe do leta 2019.

(80) Za skupine, ki vključujejo pomembne bančne ali investicijske ali zavarovalniške posle, so v Direktivi 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu ([1]) določena posebna pravila za obravnavo takšnega dvojnega štetja kapitala. Direktiva 2002/87/ES temelji na mednarodno dogovorjenih načelih za obravnavo medsektorskih tveganj. Ta uredba podpira način uporabe teh pravil za finančne konglomerate za skupine bank in investicijskih podjetij ter s tem zagotavlja njihovo strogo in dosledno uporabo. Kakršne koli prihodnje spremembe, ki bi lahko bile potrebne, bodo obravnavane v okviru pregleda Direktive 2002/87/ES, ki je predviden v letu 2015.

(81) Finančna kriza je pokazala, da so institucije množično podcenjevale raven kreditnega tveganja nasprotnih strank, povezanega z izvedenimi finančnimi instrumenti prostega trga (izvedeni finančni instrumenti OTC). Zato je skupina G-20 septembra 2009 pozvala, naj za več izvedenih finančnih instrumentov OTC kliring izvajajo centralne nasprotne stranke (CNS). Poleg

([1]) UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

▼B

tega je ta skupina tudii pozvala, naj za tiste izvedene finančne instrumente OTC, katerih kliringa ni mogoče izvesti centralno, veljajo višje kapitalske zahteve, da se ustrezno upoštevajo z njimi povezana večja tveganja.

(82) Po pozivu skupine G-20 je BCBS, kot del okvira Basel III bistveno spremenil ureditev kreditnega tveganja nasprotne stranke. Pričakuje se tudi, da se bodo z okvirom Basel III znatno povečale kapitalske zahteve, povezane z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC in posli financiranja vrednostnih papirjev institucij ter da se bo institucije spodbudilo k uporabi CNS. Pričakuje se tudi, da se bodo z okvirom Basel III zagotovile dodatne spodbude za okrepitev upravljanja izpostavljenosti kreditnih tveganj nasprotne stranke in revizijo sedanjega režima za obravnavanje izpostavljenosti kreditnih tveganj nasprotne stranke do CNS.

(83) Institucije bi morale imeti dodaten kapital zaradi tveganja prilagoditve kreditnega vrednotenja, ki izhaja iz izvedenih finančnih instrumentov OTC. Pri izračunu kapitalskih zahtevza izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja nasprotne stranke do nekaterih finančnih institucij, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov OTC in poslov financiranja vrednostnih papirjev, bi morale institucije uporabiti tudi višjo vrednost korelacije sredstev. Od institucij bi bilo treba poleg tega zahtevati, da z boljšo obravnavo tveganja neugodnega gibanja, nasprotnih strank z visokim finančnim vzvodom in zavarovanj s premoženjem bistveno izboljšajo merjenje in obvladovanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, pri čemer bi morali ustrezno izboljšati tudi testiranje za nazaj in stresno testiranje.

(84) Za trgovalne izpostavljenosti do CNS se običajno uporablja mehanizem večstranskega pobota in porazdelitve izgub, ki ga zagotovijo CNS. Zaradi tega imajo zelo majhno kreditno tveganje nasprotne stranke in zato bi morala zanje veljati zahteva zelo nizka kapitalska zahteva. Ta zahteva bi morala biti hkrati pozitivna za zagotovitev, da institucije sledijo izpostavljenostim do CNS in jih spremljajo kot del dobrega upravljanja s tveganji, ter prikaz, da niti trgovalne izpostavljenosti do CNS niso brez tveganj.

(85) Jamstveni sklad CNS je mehanizem, ki omogoča porazdelitev (vzajemno) izgub med klirinškimi člani CNS. Uporabi se, kadar so izgube, ki jih imajo CNS zaradi neizpolnitve obveznosti klirinškega člana, večje od kritja in prispevkov tega klirinškega člana v jamstveni sklad ter kakršnih koli drugih lastnih namenskih sredstev, ki jih lahko CNS uporabi, in sicer preden se uporabijo prispevki ostalih klirinških članov v jamstveni sklad. Glede na navedeno je tveganje izgube, povezano z izpostavljenostmi iz naslova prispevkov v jamstveni sklad, večje od tveganja, povezanega s trgovalnimi izpostavljenostmi. Za to vrsto izpostavljenosti bi morala zato veljati višja kapitalska zahteva.

▼B

(86) "Hipotetični kapital" CNS bi moral biti spremenljivka, potrebna za določitev kapitalske zahteve za izpostavljenosti klirinškega člana iz njegovih prispevkov v jamstveni sklad CNS. Nobena druga razlaga ni mogoča. Zlasti se ne sme razumeti kot znesek kapitala, ki ga mora imeti CNS v skladu z zahtevo pristojnega organa.

(87) Pregled obravnave kreditnega tveganja nasprotne stranke in zlasti vzpostavitev višjih kapitalskih zahtev za dvostranske pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, da se upoštevajo večja tveganja, ki jih lahko takšne pogodbe predstavljajo za finančni sistem, sta sestavni del prizadevanja Komisije za zagotovitev učinkovitih, varnih in zanesljivih trgov izvedenih finančnih instrumentov. Zato ta uredba dopolnjuje Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov ([1]).

(88) Komisija bi morala do 31. decembra 2015 pregledati zadevna izvzetja v zvezi z velikimi izpostavljenostmi. Dokler ne bodo znani rezultati tega pregleda, bi morali državam članicam dovoliti, da v ustrezno dolgem prehodnem obdobju še naprej same odločajo o izvzetju nekaterih velikih izpostavljenosti iz navedenih pravil. Na podlagi opravljenega dela med pripravami in pogajanji o Direktivi 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja ([2]) ter ob upoštevanju razvoja dogodkov na tem področju na mednarodni in ravniUnije bi morala Komisija opraviti pregled, ali bi bilo treba izvzetja še naprej uporabljati po prosti presoji ali pa bolj splošno in ali se tveganja, povezana s temi izpostavljenostmi, uspešno obvladujejo na druge načine, predvidene v tej uredbi.

(89) Da bi zagotovili, da pristojni organi z izvzetjem izpostavljenosti ne bi trajno ogrozili usklajenega izvajanja enotnih pravil, določenih v tej uredbi, bi se morali pristojni organi po zaključenem prehodnem obdobju, če rezultati navedenega pregleda ne bi bili na voljo, posvetovati z EBA glede primernosti nadaljne uporabe možnosti izvzetja nekaterih izpostavljenosti.

(90) V obdobju pred finančno krizo so se pretirano nakopičile izpostavljenosti institucij glede na njihov kapital (finančni vzvod). V času finančne krize so morale institucije zaradi izgub in pomanjkanja financiranja v kratkem obdobju bistveno zmanjšati svoj finančni vzvod. S tem so bili pritiski na zniževanje cen premoženja še večji, zaradi česar so imele institucije dodatne izgube, kar je nato povzročilo še dodatno zmanjšanje njihovega kapitala. Končni posledici tega negativnega poteka dogodkov sta bili zmanjšanje obsega kreditov, ki so na voljo realnemu gospodarstvu, ter resnejša in daljša kriza.

([1]) UL L 201, 27.7.2012, str. 1.
([2]) UL L 302, 17.11.2009, str. 97.

▼B

(91) Kapitalske zahteve, ki temeljijo na tveganju, so bistvene za zagotovitev zadostnega kapitala za kritje nepričakovanih izgub. Vendar se je med krizo pokazalo, da te zahteve same ne zadostujejo, da bi se institucije odvrnilo od prevzemanja tveganja prevelikega in nevzdržnega finančnega vzvoda.

(92) Voditelji skupine G-20 so se septembra 2009 zavezali k oblikovanju mednarodno dogovorjenih pravil za odvračanje od prevelikega finančnega vzvoda. V ta namen so podprli uvedbo količnika finančnega vzvoda kot dodatnega ukrepa okvirnega sporazuma Basel II.

(93) BCBS je decembra 2010 objavil smernice, v katerih je opredeljena metodologija za izračun količnika finančnega vzvoda. Ta pravila določajo obdobje opazovanja, ki bo trajalo od 1. januarja 2013 do 1. januarja 2017 in med katerim se bodo spremljali količnik finančnega vzvoda, njegovi sestavni deli in njegovo gibanje glede na zahtevo, ki temelji na tveganju. Na podlagi rezultatov iz obdobja opazovanja namerava BCBS vse končne prilagoditve opredelitve in umeritve količnika finančnega vzvoda sprejeti v prvi polovici leta 2017, da bi se 1. januarja 2018 prešlo na zavezujočo zahtevo na podlagi ustreznega pregleda in umeritve. Poleg tega smernice BCBS določajo razkrivanje količnika finančnega vzvoda in njegovih sestavnih delov od 1. januarja 2015.

(94) Količnik finančnega vzvoda je novo regulativno in nadzorniško orodje Unije. V skladu z mednarodnimi dogovori bi bilo treba to orodje najprej uvesti kot dodaten element, ki ga je mogoče uporabiti za posamezne institucije po presoji nadzornih organov. Ustrezen pregled in umeritev z namenom prehoda na zavezujoč ukrep leta 2018 bi se omogočila z obveznostjo poročanja za institucije.

(95) Pri pregledu učinka količnika finančnega vzvoda na različne poslovne modele bi bilo treba posebno pozornost nameniti poslovnim modelom, v okviru katerih naj bi bilo tveganje manjše, kot so hipotekarni krediti in posebni kreditni aranžmaji pri enotah regionalne in lokalne ravni držav ter osebah javnega sektorja. EBA bi na podlagi prejetih podatkov in ugotovitev iz nadzorniškega pregleda v obdobju opazovanja moral v sodelovanju s pristojnimi organi razviti klasifikacijo poslovnih modelov in tveganj. Na podlagi ustrezne analize, pri kateri naj bi se upoštevali tudi pretekli podatki ali stresni scenariji, bi bilo treba oceniti, kateri katera raven količnika finančnega vzvoda še zagotavlja odpornost ustreznih poslovnih modelov in ali naj bi te količnike določili kot pragove ali intervale. EBA bi moral po zaključku obdobja opazovanja in umeritve ustreznih količnikov finančnega vzvoda ter na podlagi navedene ocene objaviti ustrezen statistični pregled količnikov finančnega vzvoda, vključno s povprečji in standardnimi odkloni. Ta statistični pregled količnikov finančnega vzvoda, vključno s povprečji in standardnimi odkloni, za opredeljene kategorije bančnih institucij, bi moral EBA po sprejetju zahtev po količniku finančnega vzvoda tudi objaviti.

▼B

(96) Institucije bi morale kot del procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala (ICAAP) spremljati raven in spremembe količnika finančnega vzvoda ter tudi tveganje, povezano s finančnim vzvodom. Tako spremljanje bi bilo treba vključiti v proces izvajanja nadzorniškega pregledovanjaa. Pristojni organi bi morali spremljati razvoj poslovnega modela in s tem povezanega profila tveganosti zlasti po uveljavitvi zahtev v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, da bi zagotovili posodobljeno in primerno klasifikacijo institucij.

(97) Strukture dobrega upravljanja, preglednost in razkritje so bistveni za preudarne politike prejemkov. Za zagotovitev ustrezne preglednosti njihovih struktur prejemkov in povezanega tveganja na trgu bi morale institucije razkriti podrobne informacije o svojih politikah in praksah prejemkov ter zaradi zaupnosti zbirne zneske za tiste zaposlene, katerih poklicne dejavnosti pomembno vplivajo na profil tveganja institucije. Te informacije bi morale biti na voljo vsem zainteresiranim stranem. Te posebne zahteve ne bi smele posegati v splošnejše zahteve po razkritju informacij o politikah prejemkov, ki se uporabljajo horizontalno v vseh sektorjih. Poleg tega bi države članice morale imeti možnost, da od institucij zahtevajo, da dajo na voljo podrobnejše informacije o prejemkih.

(98) Priznanje bonitetne agencije kot zunanje bonitetne institucije (ECAI) ne bi smelo povečati omejevanja dostopa do trga, na katerem že prevladujejo tri družbe. Da bi odprli trg za druge družbe, bi morali EBA in centralne banke ESCB zagotoviti, da bi bilo za zunanje bonitetne institucije (ECAI) priznanih več bonitetnih agencij, pri čemer ta postopek ne bi smel postati lažji ali manj zahteven.

(99) Za obdelavo osebnih podatkov za namene te uredbe se v celoti uporabljata Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ([1]) ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ([2]).

(100) Institucije bi morale imeti na voljo blažilnik v obliki raznovrstnih likvidnih sredstev, ki bi jih lahko uporabili za kritje likvidnostnih potreb vobdobju kratkoročnega likvidnostnega stresa. Ker vnaprej ni mogoče zanesljivo vedeti, katera sredstva v okviru posameznih kategorij sredstev bi pozneje lahko bila izpostavljena šokom, je primerno spodbujati raznovrsten in visokokakovosten likvidnostni blažilnik, ki bi ga sestavljala sredstva iz različnih kategorij. Koncentracija sredstev in čezmerno zanašanje na tržno likvidnost pomenita sistemsko tveganje za finančni sektor ter bi se jima bilo treba izogibati. V začetnem obdobju opazovanja bi bilo zato treba upoštevati širok niz kakovostnih sredstev, ki se bodo uporabila pri opredeljevanju zahteve glede likvidnostnega kritja. Pri enotni opredelitvi likvidnih sredstev je pričakovati, da bodo vsaj državne

([1]) UL L 281, 23.11.1995, str. 31.
([2]) UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

▼B

obveznice in krite obveznice, s katerimi se trguje na preglednih trgih s stalnim prometom, obravnavane kot premoženje izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti. Prav tako bi bilo primerno, da bi v blažilnik brez omejitev vključili sredstva iz člena 416(1)(a)do(c). Ko bi institucije ta sredstva uporabile, bi morale vzpostaviti načrt za obnovitev imetja likvidnih sredstev, pristojni organi pa bi morali zagotoviti ustreznost načrta in njegovo izvajanje.

(101) Za kritje likvidnostnih odlivov bi morala biti vedno na voljo likvidna sredstva. Raven likvidnostnih potreb v obdobju kratkoročnega likvidnostnega stresa bi bilo treba določiti na standardiziran način, da bi se zagotovili enoten standard stabilnosti in enaki konkurenčni pogoji. Zagotoviti bi bilo treba, da takšna standardizirana določitev ne bi imela nenačrtovanih posledic za finančne trge, zagotavljanje kreditiranja in gospodarsko rast, pri čemer bi bilo treba upoštevati tudi različne poslovne in naložbene modele ter pogoje financiranja institucij v Uniji. Zato bi moralo za zahtevo glede likvidnostnega kritja veljati obdobje opazovanja. Komisija bi morala biti pooblaščena, da na podlagi zadevnih ugotovitev in poročil EBA sprejme delegirane akte, s katerimi pravočasno uvede podrobno opredeljeno in usklajeno zahtevo glede likvidnostnega kritja za Unijo. Vsak delegirani akt, s katerim se uvaja zahteva glede likvidnostnega kritja, bi moral biti zaradi zagotavljanja vsesplošne usklajenosti na področju regulacije likvidnosti primerljiv z zahtevo glede likvidnostnega kritja iz dokončnega mednarodnega okvira za merjenje, standarde in spremljanje likvidnostnega tveganja BCBS ter obenem upoštevati posebnosti Unije in nacionalne posebnosti.

(102) EBA bi moral v ta namen v obdobju opazovanja med drugim pregledati in oceniti ustreznost praga za likvidna sredstva prve stopnje, ki bi moral biti 60-odstoten, zgornje meje prilivov, ki bi morala znašati 75 % odlivov, in postopno uvajanje zahteve po likvidnostnem kritju, od višine 60 %, kolikor bi znašala 1. januarja 2015, do 100 %. EBA bi moral pri ocenjevanju enotnih opredelitev likvidnih sredstev in pri poročanju o njih upoštevati opredelitev visokokakovostnih likvidnih sredstev (HQLA), ki jo je priravil BCBS, ter posebnosi Unije in in nacionalne posebnosti. Če bi potrebe institucij, ustanovljene v Uniji, po likvidnih sredstvih presegale razpoložljivost teh likvidnih sredstev v tej valuti, bi moral EBA te valute opredeliti, enkrat letno pa bi moral tudi preučiti, ali bi bilo treba uporabiti odstopanja, vključno s tistimi, ki so opredeljena v tej uredbi. Enkrat letno bi

▼B

moral tudi preučiti, ali bi morale institucije, ustanovljene v Uniji, ob uporabi katerega koli od teh odstopanj in odstopanj, ki so že opredeljena v tej uredbi, izpolnjevati dodatne pogoje oziroma ali bi bilo treba ponovno pregledati obstoječe pogoje. Zadevne ugotovitve bi moral navesti v letnem poročilu, ki ga predloži Komisiji.

(103) Da bi povečali učinkovitost in zmanjšali upravno breme, bi moral EBA vzpostaviti usklajen okvir poročanja na podlagi usklajenega niza standardov za likvidnostne zahteve, ki bi se uporabljal v vsej Uniji. V ta namen bi moral pripraviti enotne obrazce za poročanje in informacijsko-tehnološke rešitve ter pri tem upoštevati določbe iz te uredbe in iz Direktive 2013/36/EU. Dokler likvidnostne zahteve ne začnejo veljati v celoti, bi institucije morale še naprej izpolnjevati nacionalne zahteve glede poročanja.

(104) EBA bi moral v sodelovanju z ESRB objaviti smernice o načelih uporabe likvidnih sredstev v stresni situaciji.

(105) Ne bi smelo biti samoumevno, da bodo institucije, kadar imajo težave pri izpolnjevanju svojih plačilnih obveznosti, prejele likvidnostno podporo od drugih institucij, ki so del iste skupine. Pod strogimi pogoji in s soglasjem vseh vpletenih pristojnih organov pa bi morali imeti pristojni organi možnost opustiti uporabo zahteve glede likvidnosti za posamezne institucije in zanje uporabiti konsolidirano zahtevo, s tem pa institucijam omogočiti centralno upravljanje njihove likvidnosti na ravni skupine ali podskupine.

(106) V tem smislu bi morali biti v primerih, ko opustitev zahteve ni dovoljena, likvidnostni tokovi med dvema institucijama iste skupine, ki sta predmet konsolidiranega nadzora – ko bo zahteva glede likvidnosti postala zavezujoč ukrep – upravičeni do prednostne stopnje prilivov in odlivov le, če so bili vzpostavljeni vsi potrebni zaščitni ukrepi. Takšne posebne prednostne obravnave bi bilo treba natančno opredeliti in povezati z izpolnitvijo številnih strogih in nepristranskih pogojev. Posebno obravnavo, ki se uporabi za določen likvidnostni tok znotraj ene skupine, bi bilo treba določiti z metodologijo, ki temelji na objektivnih merilih in parametrih, da bi določili specifične ravni prilivov in odlivov med zadevno institucijo in nasprotno stranko. Na podlagi ugotovitev in poročila EBA bi morala biti Komisija pooblaščena, da po potrebi in kot del delegiranih aktov, ki jih sprejme v skladu s to Uredbo o določitvi zahteve glede ►C2 likvidnostnega kritja ◄, sprejme delegirane akte, v katerih opredeli te posebne obravnave znotraj ene skupine, tozadevno metodologijo in objektivna merila ter postopek sprejemanja skupne odločitve o oceni navedenih meril.

(107) Obveznice, izdane s strani irske nacionalne agencija za upravljanje (National Asset Management Agency – NAMA), so še posebno pomembne za okrevanje irskega bančnega sistema; izdane so bile s predhodno odobritvijo držav članic, Komisija pa jih je odobrila kot državno pomoč in kot podporni ukrep, s katerim naj bi iz bilanc stanja nekaterih kreditnih institucij izločilislabe terjatve. Izdaja takšnih obveznic, ki sta jo kot prehodni ukrep podprli Komisija in ECB, je sestavni del prestrukturiranja irskega bančnega sistema. Za takšne obveznice jamči irska vlada,

▼B

monetarni organi pa jih priznavajo za primerno zavarovanje s premoženjem. Komisija bi morala v delegiranem aktu, ki ga sprejme v skladu s to uredbo o določitvi zahteve glede ►C2 likvidnostnega kritja ◄, preučiti specifične mehanizme za ohranitev predhodno veljavnih pravil za prenosljiva sredstva, ki jih izdajo ali za katere jamčijo subjekti z dovoljenjem Unije za državno pomoč. Komisija bi v zvezi s tem morala upoštevati dejstvo, da bi bilo treba institucijam, ki izračunavajo zahteve glede likvidnostnega kritja v skladu s to uredbo, dovoliti, da nadrejene obveznice agencije NAMA do decembra 2019 uvrstijo med sredstva izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti.

(108) Podobno velja za obveznice, ki jih izdaja španska družba za upravljanje; te so posebno pomembne za okrevanje španskega bančnega sistema in so prehodni ukrep, ki sta ga Komisija in ECB podprli kot sestavni del prestrukturiranja španskega bančnega sistema. Ker je izdaja teh obveznic določena v memorandumu o soglasju o posebnem političnem pogojevanju v finančnem sektorju, ki so ga 23. julija 2012 podpisali Komisija in španski organi, mora prenos sredstev odobriti Komisija, saj gre za ukrep državne pomoči, s katerim naj bi iz bilanc stanja nekaterih kreditnih institucij izločili slabe terjatve, v obsegu do katerega za obveznice jamči španska vlada in jih monetarni organi priznavajo za primerno zavarovanje s premoženjem Komisij bi morala v delegiranih aktih, ki jih sprejme v skladu s to Uredbo o določitvi zahteve glede ►C2 likvidnostnega kritja ◄, preučiti specifične mehanizme za ohranitev predhodno veljavnih pravil za prenosljiva sredstva, ki jih izdajo ali za katere jamčijo subjekti z dovoljenjem Unije za državno pomoč. Komisija bi v zvezi s tem morala upoštevati, da bi bilo treba institucijam, ki izračunavajo zahteve glede ►C2 likvidnostnega kritja ◄ v skladu s to uredbo, dovoliti, da nadrejene obveznice španske družbe za upravljanje do decembra 2023 uvrstijo med sredstva izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti.

(109) Komisija bi na podlagi poročil, katere mora predložiti EBA in pri pripravi predloga delegiranega akta o likvidnostnih zahtevah morala tudi preučiti, ali bi bilo treba na enak način obravnavati nadrejene obveznice, ki jih izdajo podobni subjekti, kot sta irska NAMA in španska družba za upravljanje, ki so z enakim namenom ustanovljeni v kateri koli drugi državi članici in so posebno pomembni za okrevanje bank, če za te obveznice jamčijo centralne ravni zadevne države članice in jih monetarni organi priznavajo za primerno zavarovanje s premoženjem.

▼C2

(110) EBA bi moral pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov preučiti možnost uporabe standardiziranega pristopa na

▼C2

podlagi preteklih podatkov kot metode za merjenje dodatnega odliva.

▼B

(111) ►C2 Do uvedbe količnika neto stabilnega financiranja kot zavezujočega minimalnega standarda bi morale institucije izpolnjevati splošno obveznost glede financiranja. Splošna obveznost glede financiranja ni zahteva po količniku. Če se pred uvedbo količnika neto stabilnega financiranja z nacionalnim predpisom kot minimalni standard uvede količnik stabilnega financiranja, bi morale institucije ustrezno izpolnjevati ta minimalni standard. ◄

▼C2

(112) Poleg kratkoročnih likvidnostnih potreb bi morale institucije sprejeti tudi strukture financiranja, ki so dolgoročno stabilne. BCBS se je decembra 2010 dogovoril, da bo količnik neto stabilnega financiranja do 1. januarja 2018 prešel na minimalni standard ter da bo BCBS vzpostavil stroge postopke poročanja za spremljanje količnika v prehodnem obdobju in bo še naprej pregledoval posledice teh standardov za finančne trge, zagotavljanje kreditiranja in gospodarsko rast ter po potrebi obravnaval nenačrtovane posledice. BCBS se je tako strinjal, da bo za količnik neto stabilnega financiranja veljalo obdobje opazovanja in bo vključeval klavzulo o pregledu. V tem okviru bi morala EBA na podlagi poročanja, ki se zahteva s to uredbo, oceniti, kako bi morala biti zasnovana zahteva po stabilnem financiranju. Na podlagi te ocene bi morala Komisija poročati Evropskemu parlamentu in Svetu ter jima posredovati morebitne ustrezne predloge za uvedbo takšne zahteve do leta 2018.

▼B

(113) Pomanjkljivosti pri korporativnem upravljanju številnih institucij so prispevale k prekomernemu in nepremišljenemu prevzemanju tveganj v bančnem sektorju, kar je povzročilo propad posameznih institucij in sistemske težave.

(114) Zaradi lažjega spremljanja praks korporativnega upravljanja institucij in izboljšanja tržne discipline bi morale institucije javno razkriti svoje ureditve korporativnega upravljanja. Njihovi upravljalni organi bi morali potrditi in objaviti izjavo, na podlagi katere bi se javnosti zagotovilo, da so te ureditve ustrezne in učinkovite.

(115) Zaradi raznovrstnosti poslovnih modelov institucij na notranjem trgu bi bilo treba podrobno pregledati nekatere dolgoročne strukturne zahteve, ►C2 kot je količnik neto stabilnega financiranja in količnik finančnega vzvoda, ◄ da bi spodbujali raznovrstnost zanesljivih bančnih struktur, ki delujejo in bi tudi v prihodnje morale delovati v korist gospodarstvu Unije.

(116) Za neprekinjeno zagotavljanje finančnih storitev gospodinjstvom in podjetjem je potrebna stabilna struktura financiranja. Dolgoročni tokovi financiranja v finančnih sistemih številnih držav članic, ki temeljijo na bankah, imajo na splošno lahko drugačne lastnosti kot tisti na mednarodnih trgih. Poleg tega so bile morda v državah članicah razvite posebne strukture financiranja za zagotavljanje stabilnega financiranja dolgoročnih naložb, vključno z decentraliziranimi bančnimi strukturami za usmerjanje likvidnosti ali specializiranimi hipotekarnimi vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na izjemno likvidnih trgih ali so dobrodošla naložba dolgoročnih vlagateljev. Te strukturne dejavnike bi bilo treba

▼B

skrbno preučiti. Zato je nujno, da EBA in ESRB, potem ko bodo dokončno oblikovani mednarodni standardi, na podlagi poročil, ki so zahtevana v tej uredbi, in ob celovitem upoštevanju raznovrstnosti struktur financiranja na bančnem trgu Unije ocenita, kako bi morala biti zasnovana zahteva o stabilnem financiranju.

(117) Za zagotovitev postopnega približevanja med ravnijo kapitala in bonitetnimi prilagoditvami, ki se uporabljajo za opredelitev kapitala v Uniji in opredelitev kapitala iz te uredbe v prehodnem obdobju, bi bilo treba zagotoviti postopno uvajanje zahtev glede kapitala iz te uredbe. Zagotoviti je treba tudi, da je to postopno uvajanje skladno z nedavnimi izboljšavami zahtevanih ravni kapitala in opredelitve kapitala v državah članicah. Zato bi morali pristojni organi v prehodnem obdobju znotraj opredeljene spodnje in zgornje meje določiti, kako hitro se bodo uvedle zahtevana raven kapitala in bonitetne prilagoditve iz te uredbe.

(118) Zaradi lažjega nemotenega prehoda z različnih bonitetnih prilagoditev, ki se trenutno uporabljajo v državah članicah, na sklop bonitetnih prilagoditev iz te uredbe bi morali pristojni organi v prehodnem obdobju še naprej naprej imeti možnost zahtevati, da institucije v omejenem obsegu izvedejo bonitetne prilagoditve kapitala, ki pomenijo odstopanje od te uredbe.

(119) Da bi imele institucije na voljo dovolj časa za doseganje novih potrebnih ravni in opredelitve kapitala, bi bilo treba nekatere kapitalske instrumente, ki ne ustrezajo opredelitvi kapitala iz te uredbe, med 1. januarjem 2013 in 31. decembrom 2021 postopno izključiti. Hkrati bi bilo treba določene instrumente, vplačane s strani države, v celoti priznati v kapitalu za omejeno obdobje. Poleg tega bi se moral vplačani presežek kapitala, povezan s postavkami, ki se v okviru nacionalnih ukrepov za prenos Direktive 2006/48/ES štejejo za kapital, v določenih okoliščinah šteti za navaden lastniški temeljni kapital.

(120) Da bi zagotovili postopno približevanje k enotnim pravilom o razkritju s strani institucij, s čimer bi udeležencem na trgu zagotavljali točne in celovite informacije v zvezi s profilom tveganosti posameznih institucij, bi bilo treba zahteve po razkritju uvesti postopoma.

(121) Da bi pri uporabi te uredbe upoštevali razvoj dogodkov na trgu in izkušnje, bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročila, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi, o možnem učinku kapitalskih zahtev na gospodarski cikel minimalnih kapitalskih zahtev, kapitalskih zahtevah za izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice, velikih izpostavljenostih, likvidnostnih zahtevah, finančnem vzvodu, izpostavljenostih do prenesenega kreditnega tveganja, kreditnem tveganju nasprotne stranke in metodi originalne izpostavljenosti, izpostavljenostih na drobno, opredelitvi sprejemljivega kapitala ter ravni uporabe te uredbe.

▼B

(122) Glavni namen pravnega okvira za kreditne institucije bi moral biti zagotavljanje delovanja ključnih storitev za realno gospodarstvo ob hkratnem omejevanju nevarnosti moralnega hazarda. Eno od pomembnih sredstev za dosego tega cilja bi lahko bila strukturna ločitev dejavnosti bančništva na drobno od dejavnosti investicijskega bančništva znotraj bančnih skupin. Zato nobena določba sedanjega regulativnega okvira ne bi smela preprečevati uvedbe ukrepov za dejansko ločitev takšnih dejavnosti. Komisija bi morala analizirati vprašanje strukturne ločitve dejavnosti v Uniji ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

(123) Da bi zaščitili vlagatalje in ohranili finančno stabilnost, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da sprejmejo strukturne ukrepe, v skladu s katerimi bi morale kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v zadevni državi članici, zmanjšati izpostavljenosti do različnih pravnih subjektov glede na njihove dejavnosti, vendar ne glede na lokacijo teh dejavnosti. Takšni ukrepi pa bi se pred uveljavitvijo prihodnjega pravnih aktov, s katerim bi bili izrecno usklajeni, smeli odobriti le, če bi bili izpolnjeni strogi pogoji, saj bi v nasprotnem primeru lahko povzročili razdrobitev notranjega trga in torej imeli negativen učinek.

(124) Za podrobno določitev zahtev iz te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi s tehničnimi prilagoditvami te uredbe, da bi se pojasnile opredelitve za zagotovitev enotne uporabe te uredbe ali upošteval razvoj dogodkov na finančnih trgih; uskladila terminologija o naknadnih zadevnih aktih in okvirne opredelitve v skladu s temi akti; prilagodile določbe te uredbe o kapitalu, da bi se upošteval napredek v zvezi z računovodskimi standardi ali pravom Unije ali v zvezi z zbliževanjem nadzorniških praks; razširili seznami kategorij izpostavljenosti za namene standardiziranega pristopa ali pristopa IRB zaradi upoštevanja dogajanja na finančnih trgih; prilagodili določeni zneski, pomembni za te kategorije izpostavljenosti zaradi upoštevanja učinkov inflacije; prilagodila seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk ter prilagodile posebne določbe in tehnična merila za obravnavanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, standardiziranega pristopa in pristopa IRB, zmanjševanja kreditnega tveganja, listinjenja, operativnega tveganja, tržnega tveganja, likvidnosti, finančnega vzvoda in razkritja zaradi upoštevanja dogajanja na finančnih trgih ali sprememb računovodskih standardov ali zakonodaje Unije ali v zvezi z zbliževanjem nadzorniških praks in merjenjem tveganja ter upoštevali rezultati pregleda različnih zadev, ki se nanašajo na področje uporabe Direktive 2004/39/ES.

(125) Prav tako bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 PDEU v zvezi z določanjem začasnega znižanja ravni kapitala ali uteži tveganja iz te uredbe, da bi se upoštevale posebne okoliščine; pojasnilo izvzetje nekaterih izpostavljenosti iz uporabe določb te uredbe o velikih izpostavljenostih; podrobno opredelili zneske, pomembne za izračun kapitalskih zahtev za trgovalno knjigo, da se upošteva dogajanje na ekonomskem in monetarnem področju; prilagodile

▼B

kategorije investicijskih podjetij, upravičene do nekaterih odstopanj od zahtevanih ravni kapitala za upoštevanje dogajanja na finančnih trgih; pojasnila zahteva, da imajo investicijska podjetja kapital, ki je enak eni četrtini njihovih stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta za zagotovitev enotne uporabe te uredbe; določili sestavine kapitala, od katerih se odbijejo naložbe institucije v instrumente zadevnih subjektov; uvedle dodatne prehodne določbe v zvezi z obravnavo aktuarskih dobičkov in izgub pri merjenju pokojninskih obveznosti z določenimi pravicami institucij. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(126) V skladu z izjavo (št. 39) o členu 290 PDEU bi se morala Komisija pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev v skladu z ustaljeno prakso še naprej posvetovati s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice.

(127) S tehničnimi standardi v finančnih storitvah je treba zagotoviti usklajenost, enotne pogoje in ustrezno varstvo vlagateljev, investitorjev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker je EBA organ z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in ustrezno, da se mu zaupa priprava osnutkov regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev glede politik, ti osnutki pa se predložijo Komisiji. EBA bi moral pri pripravljanju tehničnih standardov zagotoviti učinkovitost notranjeorganizacijskih postopkov in postopkov poročanja. Obrazci za poročanje bi morali biti sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucij.

(128) Komisija bi morala sprejeti osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki ga pripravi EBA na področju vzajemnih institucij, zadružnih institucij, hranilnic ali podobnih institucij, nekaterih kapitalskih instrumentov, bonitetnih prilagoditev, odbitkov od kapitala, instrumentov dodatnega kapitala, manjšinskih deležev, pomožnih bančnih storitev, obravnavanja prilagoditve kreditnemu tveganju, verjetnosti neplačila, izgube ob neplačilu, pristopov do tehtanja tvegane aktive, zbliževanja nadzorniških praks, likvidnosti in prehodnih ureditev za kapital na podlagi delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU in členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija in EBA bi morala zagotoviti, da bi lahko te standarde in zahteve uporabljale vse zadevne institucije na način, ki bi ustrezal naravi, obsegu in zapletenosti teh institucij in njihovih dejavnosti.

▼B

(129) Izvajanje nekaterih delegiranih aktov, ki jih predvideva ta uredba, na primer delegiranih aktov glede zahteve glede likvidnostnega kritja, bi lahko imelo bistven učinek na nadzorovane institucije in realno gospodarstvo. Komisija bi morala poskrbeti, da bosta Evropski parlament in Svet še pred objavo delegiranih aktov vedno dobro seznanjena z aktualnim razvojem dogodkov na mednarodni ravni in stališči Komisije.

(130) Komisija bi morala biti pooblaščena tudi za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov, ki jih razvije EBA v zvezi s konsolidacijo, skupnimi odločitvami, poročanjem, razkritjem, izpostavljenostmi, zavarovanimi s hipotekami, ocenjevanjem tveganja, pristopi za tehtanje tvegane aktive, utežmi tveganja in specifikacijami določenih izpostavljenosti, obravnavanjem opcij in nakupnih bonov, pozicijami v lastniških instrumentih in tujih valutah, uporabo notranjih modelov, finančnim vzvodom ter zunajbilančnimi postavkami z uporabo izvedbenih aktov v skladu s členom 291 PDEU in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

(131) Glede na podrobnosti in število regulativnih tehničnih standardov, ki se jih bo sprejelo v skladu s to uredbo, bi se moralo v primeru, da Komisija sprejme regulativni tehnični standard, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda, ki gaje predložil EBA obdobje, v katerem lahko Evropski parlament ali Svet nasprotuje regulativnemu tehničnemu standardu, kadar je to ustrezno, podaljšati za en mesec. Komisija bi si morala prizadevati za pravočasno sprejetje regulativnih tehničnih standardov, da bi Evropski parlament in Svet lahko izkoristila celotno obdobje pregleda, saj je treba upoštevati obseg in zapletenost regulativnih tehničnih standardov ter podrobnosti poslovnikov Evropskega parlamenta in Sveta, njun delovni koledar in njuno sestavo.

(132) Da bi zagotovil visoko stopnjo preglednosti, bi moral EBA začeti posvetovanja o osnutku tehničnih standardov iz te uredbe. EBA in Komisija bi morala čim hitreje začeti pripravljati poročila o likvidnostnih zahtevah in finančnem vzvodu, kot so določena v tej uredbi.

(133) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ([1]).

(134) V skladu s členom 345 PDEU, v katerem je določeno, da Pogodbi v ničemer ne posegata v lastninskopravno ureditev v državah članicah, ta uredba ne diskriminira pozitivno ali negativno nobene vrste lastništva, ki spada na področje njene uporabe.

([1]) UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

▼B

(135) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št 45/2001, ki je sprejel mnenje ([1]).

(136) Uredba (EU) št. 648/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

DEL 1

SPLOŠNE DOLOČBE

NASLOV I

PODROČJE UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Področje uporabe

Ta uredba določa enotna pravila o splošnih bonitetnih zahtevah, ki jih morajo izpolnjevati institucije, nadzorovane v skladu z Direktivo 2013/36/EU kar zadeva:

(a) kapitalskih zahtev v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi kreditnega tveganja, tržnega tveganja, operativnega tveganja in tveganja poravnave;

(b) zahteve, ki omejujejo velike izpostavljenosti;

(c) po začetku veljavnosti delegiranega akta iz člena 460 likvidnostne zahteve v zvezi s popolnoma merljivimi, enotnimi in standardiziranimi elementi likvidnostnega tveganja;

(d) zahteve glede poročanja v zvezi s točkami (a), (b) in (c) in finančnim vzvodom;

(e) zahteve po javnem razkritju.

Ta uredba ne ureja zahtev glede razkritja, ki veljajo za pristojne organe na področju bonitetnih predpisov in nadzora institucij, kot je določeno v Direktivi 2013/36/EU.

Člen 2

Nadzorniška pooblastila

Zaradi zagotovitve skladnosti s to uredbo imajo pristojni organi pooblastila in upoštevajo postopke iz Direktive 2013/36/EU.

([1]) UL C 175, 19.6.2012, str. 1.

▼B

Člen 3

Uporaba strožjih zahtev s strani institucij

Ta uredba institucijam ne preprečuje, da bi imele več kapitala in njihovih sestavnih delov ali da bi uporabljale strožje ukrepe, kot je zahtevano v tej uredbi.

Člen 4

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "kreditna institucija" pomeni družbo, katere dejavnost je sprejemanje vlog ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje kreditov za svoj račun;

(2) "investicijsko podjetje" pomeni osebo, opredeljeno v točki (1) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, za katero veljajo zahteve, določene z navedeno direktivo, razen:

(a) kreditnih institucij;

(b) lokalnih podjetij;

(c) podjetij, ki niso pooblaščena za opravljanje pomožnih storitev iz točke (1) dela B Priloge I k Direktivi 2004/39/ES in opravljajo le eno ali več investicijskih storitev ali dejavnosti iz točk (1), (2), (4) in (5) oddelka A Priloge I k navedeni direktivi ter ne smejo upravljati denarja ali vrednostnih papirjev svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi;

(3) "institucija" pomeni kreditno institucija ali investicijsko podjetje;

(4) "lokalno podjetje" pomeni podjetje, ki za svoj račun posluje na trgih s finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami ali opcijami ali drugimi izvedenimi finančnimi instrumenti ter na gotovinskih trgih izključno z namenom varovanja pozicij na trgih izvedenih finančnih instrumentov ali ki posluje za račune drugih članov teh trgov in za katero jamčijo klirinški člani istih trgov, če odgovornost za zagotavljanje izvajanja sklenjenih pogodb takšnih podjetij prevzamejo klirinški člani istih trgov;

(5) "zavarovalnica" pomeni zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki (1) člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) ([1]);

(6) "pozavarovalnica" pomeni pozavarovalnico, kakor je opredeljena v točki (4) člena 13 Direktive 2009/138/ES;

([1]) UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

▼B

(7) "kolektivni naložbeni podjem" ali "KNP" pomeni KNPVP, kot je opredeljen v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ([1]), kar vključuje, če ni določeno drugače, subjekte tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet nadzora v skladu z zakonodajo Unije ali zakonodajo tretje države, v kateri veljajo nadzorne in regulativne, ki so vsaj enakovredne zahtevam, ki veljajo v Uniji, AIS, kot je opredeljen v členu 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov ([2]), ali AIS iz tretjih držav, kot je opredeljen v členu 4(1)(aa) navedene direktive, ali KNPVP

(8) "subjekt javnega sektorja" pomeni nekomercialen upravni organ, odgovoren enotam centralne, regionalne ali lokalne ravni države ali organom, ki izvaja enake pristojnosti kot regionalne ravni države in lokalni organi, ali nekomercialno podjetje, ki je v lasti centralnih, regionalnih ali lokalnih ravni držav ali pa so ga te ustanovile in ga financirajo ter ki ima sporazume o izrecnem jamstvu in lahko vključuje samoupravne organe, regulirane z zakonodajo, ki so pod javnim nadzorom.

▼C2

(9) "upravljalni organ" pomeni upravljalni organ kot je opredeljen v točki (7) člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

▼B

(10) "višje vodstvo" pomeni višje vodstvo kot je opredeljeno v točki 9 člena 3(1) 4 Direktive 2013/36/EU;

(11) "sistemsko tveganje" pomeni sistemsko tveganje kot je opredeljeno v točki (10) člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

(12) "modelsko tveganje" pomeni modelsko tveganje kot e opredljeno v točki (11) člena 3(1) Direktive 2013/36/EU;

(13) "originator" pomeni subjekt, ki:

(a) je sam ali prek povezanih subjektov neposredno ali posredno sodeloval pri izvorni pogodbi, s katero so nastale obveznosti ali pogojne obveznosti dolžnika ali morebitnega dolžnika, ki predstavljajo izpostavljenosti, ki se listinijo; ali

(b) za lastni račun odkupi izpostavljenosti tretje osebe, nato pa jih olistini;

(14) "sponzor" pomeni institucijo, ki ni institucija v vlogi originatorja, ki ustanovi in upravlja program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem ali drugo shemo listinjenja, ki odkupuje izpostavljenosti od subjektov tretjih oseb;

([1]) UL L 302, 17.11.2009, str. 32.
([2]) UL L 174, 1.7.2011, str. 1.

▼B

(15) "nadrejena oseba" pomeni:

(a) nadrejeno družbo v smislu člena 1 in 2 Direktive 83/349/EGS;

(b) za namene oddelka IIpoglavij 3 in 4 naslova VII in naslova VIII Direktive 2013/36/EU in dela 5 te uredbe nadrejeno podjetje v smislu člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli družbo, ki dejansko izvaja prevladujoč vpliv nad drugo družbo;

(16) "podrejena družba" pomeni:

(a) podrejeno podjetje v smislu členov 1 in 2 Direktive 83/349/EGS,

(b) podrejeno podjetje v smislu člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli podjetje, nad katerim nadrejena oseba dejansko izvaja prevladujoč vpliv.

Podrejene družbe podrejenih družb se prav tako štejejo za podrejene družbe tiste družbe, ki je nadrejena oseba njihove nadrejene osebe;

(17) "podružnica" pomeni poslovno enoto, ki je pravno odvisen del institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del dejavnosti institucij;

(18) "družba za pomožne storitve" pomeni družbo, katere osnovna dejavnost je lastništvo ali upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost ene ali več institucij;

▼C2

(19) "družba za upravljanje" pomeni družbo za upravljanje, kot je opredeljena v točki (5) člena 2 Direktive 2002/87/ES, ali UAIS, kot je opredeljen v členu 4(1)(b) Direktive 2011/61/EU, vključno, če ni določeno drugače, s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države;

▼B

(20) "finančni holding" pomeni finančno institucijo, katere podrejene družbe so izključno ali pretežno institucije ali finančne institucije, pri čemer je vsaj ena od teh podrejenih družb institucija, in ki ni mešani finančni holding;

(21) "mešani finančni holding" pomeni mešani finančni holding kot je opredeljen v točki (15) člena 2 Direktive 2002/87/ES;

(22) "mešani poslovni holding" pomeni nadrejeno osebo, ki ni finančni holding ali institucija ali mešani finančni holdingin ki ima med podrejenimi družbami vsaj eno institucijo;

(23) "zavarovalnica tretje države" pomeni zavarovalnico tretje države, kot je opredeljena v točki (3) člena 13 Direktive 2009/138/ES;

▼B

(24) "pozavarovalnica tretje države" pomeni pozavarovalnico tretje države, kot je opredeljena v točki (6) člena členu 13 Direktive 2009/138/ES;

(25) "priznana investicijska podjetja tretje države" pomeni podjetja, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) če bi imela sedež v Uniji, bi spadala v okvir opredelitve investicijskega podjetja;

(b) so pridobila dovoljenje v tretji državi;

(c) za njih veljajo bonitetna pravila in ta pravila upoštevajo, pri čemer so ta pravila po mnenju pristojnih organov vsaj tako stroga kot pravila iz te uredbe ali Direktive 2013/36/EU;

▼C2

(26) "finančna institucija" pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 in točke 15 Priloge I k Direktivi 2013/36/EU, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami v smislu Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ([1]) in družbe za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov kot so opredeljeni v točki (f) oziroma (g) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

▼B

(27) "subjekt finančnega sektorja" pomeni kar koli od naslednjega:

(a) institucijo;

(b) finančno institucijo;

(c) družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije;

(d) zavarovalnico;

(e) zavarovalnico tretje države;

(f) pozavarovalnico;

(g) pozavarovalnico tretje države;

▼C2

(h) zavarovalni holding, kot je opredeljen v točki (f) člena 212(1) Direktive 2009/138/ES;

———————

▼B

(k) družbo, ki je izključena iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive;

(l) družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerim koli subjektom iz točk (a) do (k);

([1]) UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

▼B

(28) "nadrejena institucija v državi članici" pomeni institucijo v državi članici, ki ima podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija, ali ki je udeležena v taki instituciji ali finančni instituciji in sama ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;

(29) "EU nadrejena institucija" pomeni nadrejeno institucijo v državi članici, ki ni podrejena družba druge institucije z dovoljenjem v kateri koli drugi državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici;

(30) "nadrejeni finančni holding v državi članici" pomeni finančni holding, ki sam ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;

(31) "EU nadrejeni finančni holding" pomeni nadrejeni finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v kateri koli drugi državi članici ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici;

(32) "nadrejeni mešani finančni holding v državi članici" pomeni mešani finančni holding, ki sam ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v isti državi članici ali finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v isti državi članici;

(33) "EU nadrejeni mešani finančni holding" pomeni nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, ki ni podrejena družba institucije z dovoljenjem v kateri koli drugi državi članici ali drugega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ustanovljenega v kateri koli drugi državi članici;

(34) "centralna nasprotna stranka" ali "CNS" pomeni CNS, kot je opredeljena v točki (1) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(35) "udeležba" pomeni udeležbo v smislu prvega stavka člena 17 Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb ([1]) ali neposredno ali posredno imetništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

(36) "kvalificirani delež" pomeni neposredni ali posredni delež v družbi, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ►C2 ali ki omogoča izvajanje pomembnega vpliv na upravljanje zadevne družbe; ◄

([1]) UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

▼B

(37) "obvladovanje" pomeni razmerje med nadrejenim in podrejenim podjetjem, kot je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS ali, kadar je ustrezno, računovodskih standardih, ki se uporabljajo za institucijo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in družbo;

(38) "tesna povezanost" pomeni položaj, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezane na enega od naslednjih načinov:

(a) udeležba v obliki imetništva, neposredno ali z obvladovanjem 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;

(b) obvladovanje;

(c) stalno povezanostjo obeh ali vseh z isto tretjo osebo preko razmerja obvladovanja;

(39) "skupina povezanih strank" pomeni kar koli od naslednjega:

(a) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki, če ni dokazano nasprotno, predstavljajo eno samo tveganje, ker ena od njih neposredno ali posredno obvladuje drugo ali druge;

(b) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opisano v točki (a), vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da bi v primeru finančnih težav, zlasti težav s financiranjem ali odplačilom, ene od njih verjetno imele težave s financiranjem ali odplačilom tudi druge;

Ne glede na točki (a) in (b), kadar centralna raven države neposredno obvladuje več kot eno fizično ali pravno osebo ali pa je z njimi neposredno povezana, celote, ki jo sestavljajo centralna raven države in vse fizične ali pravne osebe, ki jih neposredno ali posredno obvladuje v skladu s točko (a) ali ki so v skladu s točko (b), ni nujno treba šteti za skupino povezanih strank. Namesto tega se lahko obstoj skupine povezanih strank, ki jo sestavljajo centralna raven države ter druge fizične in pravne osebe, oceni posebej za vsako osebo, ki jo neposredno obvladuje v skladu s točko (a) ali ki je neposredno povezana v skladu s točko (b), ter za vse fizične in pravne osebe, ki jih ta oseba neposredno obvladuje v skladu s točko (a) ali ki so s to osebo povezane v skladu s točko (b), vključno s centralno ravnjo države. Enako velja v primeru enot regionalne ali lokalne ravni držav, za katere se uporablja člen 115(2);

(40) "pristojni organ" pomeni javni organ ali telo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo uradno priznan in pooblaščen za nadzor institucij kot del delujočega sistema nadzora v zadevni državi članici;

▼B

(41) "konsolidacijski nadzornik" pomeni pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi nad EU nadrejenimi institucijami in institucijami, ki jih obvladujejo EU nadrejeni finančni holdingi ali EU nadrejeni mešani finančni holdingi;

(42) "dovoljenje" pomeni instrument, ki ga v kateri koli obliki izdajo organi in s katerim se dodeli pravica do opravljanja dejavnosti;

(43) "matična država članica" pomeni državo članico, v kateri je institucija pridobila dovoljenje;

(44) "država članica gostiteljica" pomeni državo članico, v kateri ima institucija podružnico ali v kateri opravlja storitve;

(45) "centralne banke ESCB" pomenijo nacionalne centralne banke, ki so članice Evropskega sistema centralnih bank (ESCB), in Evropsko centralno banko (ECB);

(46) "centralne banke" pomenijo centralne banke ESCB in centralne banke tretjih držav;

(47) "konsolidirani položaj" pomeni položaj, ki je posledica uporabe zahtev iz te uredbe v skladu s poglavjem 2 naslova II, dela 1, za eno institucijo, kot če bi ta skupaj z eno ali več drugih subjektov predstavljala eno samo institucijo;

(48) "konsolidirana podlaga" pomeni na podlagi konsolidiranega položaja;

(49) "subkonsolidirana podlaga" pomeni na podlagi konsolidiranega položaja nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga z izključitvijo podskupine subjektov, ali na podlagi konsolidiranega položaja nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni končna nadrejena institucija, finančni holding oziroma mešani finančni holding;

(50) "finančni instrumenti" pomenijo kar koli od naslednjega:

(a) pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument;

(b) instrument iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;

(c) izvedeni finančni instrument;

(d) primarni finančni instrument;

(e) denarni instrument.

Instrumenti iz točk (a), (b) in (c) so finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;

(51) "ustanovnikapital" pomeni znesek in vrsto kapitala, opredeljenih v členu 12 Direktive 2013/36/EU za kreditne institucije in naslovu IV navedene direktive za investicijska podjetja;

▼B

(52) "operativno tveganje" pomeni tveganje izgube zaradi neprimernega ali neuspešnega izvajanja notranjih procesov, ravnanj ljudi in delovanja sistemov ali zaradi zunanjih dogodkov ter vključuje pravno tveganje;

(53) "tveganje zmanjšanja vrednosti" pomeni tveganje, da bi se znesek terjatve zmanjšal zaradi denarnih ali nedenarnih zahtevkov dolžnika po tej terjatvi;

(54) "verjetnost neplačila" ali "PD" pomeni verjetnost neplačila nasprotne stranke v obdobju enega leta;

(55) "izguba ob neplačilu" ali "LGD" pomeni razmerje med izgubo na izpostavljenosti, ki je posledica neplačila nasprotne stranke, in vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu;

(56) "konverzijski faktor" pomeni razmerje med trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti, ki bi lahko bil črpan in bi torej v primeru neplačila ostal neporavnan, in trenutno neizkoriščenim zneskom prevzete obveznosti; znesek prevzete obveznosti je enak odobrenemu znesku razpolaganja, s katerim je dolžnik seznanjen, razen če je odobren znesek razpolaganja, ki ga določi institucija večji od njega;

(57) "zmanjševanje kreditnega tveganja" pomeni tehniko, ki jo institucija uporablja za zmanjševanje kreditnega tveganja, povezanega z izpostavljenostjo ali izpostavljenostmi, ki jih še ima ta institucija;

(58) "stvarno kreditno zavarovanje" pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja, pri kateri je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica pravice te institucije, da v primeru neplačila nasprotne stranke ali ob nastopu drugega določenega kreditnega dogodka v zvezi z nasprotno stranko unovči ali pridobi prenos ali prisvojitev ali da zadrži nekatera sredstva ali zneske ali da zmanjša znesek izpostavljenosti ali ga nadomesti z zneskom razlike med zneskom izpostavljenosti in zneskom terjatve do institucije;

(59) "osebno kreditno zavarovanje" pomeni tehniko zmanjševanja kreditnega tveganja v primerih, ko je zmanjševanje kreditnega tveganja zaradi izpostavljenosti institucije posledica tega, da se tretja stranka zaveže k plačilu določenega zneska v primeru neplačila kreditojemalca ali ob nastopu drugih specifičnih kreditnih dogodkov;

(60) "denarju podoben instrument" pomeni potrdilo o vlogi, obveznice, vključno s kritimi obveznicami, ali kateri koli drug nepodrejen instrument, ki ga je izdala institucija ter za katerega je že prejela plačilo v celoti in ga bo brezpogojno unovčila po njegovi nominalni vrednosti;

(61) "listinjenje" pomeni posel ali shemo, pri katerem se tranšira kreditno tveganje, povezano z izpostavljenostjo ali skupino izpostavljenosti, z obema naslednjima značilnostma:

(a) plačila v poslu ali shemi so odvisna od kakovosti izpostavljenosti ali skupine izpostavljenosti;

(b) podrejenost tranš določa razporeditev izgub med trajanjem posla ali sheme;

▼B

(62) "pozicija v listinjenju" pomeni izpostavljenost iz naslova listinjenja;

(63) "relistinjenje" pomeni listinjenje, kjer je tveganje, povezano s skupino osnovnih izpostavljenosti, tranširano in je vsaj ena od osnovnih izpostavljenosti pozicija v listinjenju;

(64) "pozicija v relistinjenju" pomeni izpostavljenost iz naslova relistinjenja;

(65) "kreditna izboljšava" pomeni pogodbeno ureditev, po kateri se kreditna kakovost pozicije v listinjenju izboljša glede na to, kakšna bi bila, če izboljšave ne bi bilo, vključno z izboljšavo, ki jo dajejo podrejene tranše v listinjenju in druge vrste kreditnega zavarovanja;

▼C2

(66) "subjekt s posebnim namenom pri listinjenju" ali "SSPE" pomeni korporacijski trust ali drug subjekt, ki ni institucija, ustanovljen za izvajanje listinjenja ali listinjenj, katerega dejavnosti so omejene na tiste, ki so primerne za doseganje navedenega cilja, katerega struktura je namenjena ločevanju obveznosti SSPE od obveznosti institucije v vlogi originatorja in v katerem imajo imetniki upravičenj pravico, da zastavijo ali zamenjajo navedena upravičenja brez omejitev;

▼B

(67) "tranša" pomeni pogodbeno določen segment kreditnega tveganja, povezan z izpostavljenostjo ali več izpostavljenostmi, kjer pozicija v segmentu prevzema tveganje kreditne izgube, ki je večje ali manjše kakor pri poziciji istega zneska v vsakem drugem takem segmentu, brez upoštevanja kreditnega zavarovanja, ki ga zagotavljajo tretje osebe neposredno imetnikom pozicij v segmentu ali drugih segmentih;

(68) "vrednotenje po tekočih tržnih cenah" pomeni vrednotenje pozicij po dostopnih realiziranih cenah, pridobljenih iz neodvisnih virov, vključno z borznimi cenami, elektronskimi kotacijami ali kotacijami več neodvisnih uglednih borznih posrednikov;

(69) "vrednotenje z modelom" pomeni vsako vrednotenje, ki mora biti opravljeno na podlagi primerjave, ekstrapolirano ali drugače izračunano na podlagi enega ali več vhodnih tržnih podatkov;

(70) "neodvisen pregled cen" pomeni postopek, s katerim se redno preverjata natančnost in neodvisnost tržnih cen ali vhodnih podatkov vrednotenja z modelom;

▼C2

(71) "sprejemljiv kapital" pomeni naslednje:

(a) za namene naslova III dela 2 pomeni vsoto naslednjega:

▼C2

(i) temeljnega kapitala iz člena 25, brez uporabe odbitka iz člena 36(1)(k)(i);

(ii) dodatnega kapitala iz člena 71, ki je enak ali nižji od tretjine temeljnega kapitala, izračunanega v skladu s točko (i) te točke;

(b) za namene člena 97 in dela 4 pomeni vsoto naslednjega:

(i) temeljnega kapitala iz člena 25;

(ii) dodatnega kapitala iz člena 71, ki je enak ali nižji od tretjine temeljnega kapitala;

▼B

(72) "priznana borza" pomeni borzo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) je reguliran trg;

(b) ima klirinške mehanizme, po katerih za pogodbe iz Priloge II veljajo predpisana dnevna kritja, ki po mnenju pristojnih organov predstavljajo ustrezno zaščito;

(73) "posebne pokojninske ugodnosti" pomenijo razširjene pokojninske ugodnosti, ki jih institucija po lastni presoji odobri zaposlenemu v okviru njegove celote variabilnih prejemkov, ki pa ne zajemajo pridobljenih ugodnosti, odobrenih zaposlenemu pod pogoji sistema pokojninskega zavarovanja v družbi;

(74) "hipotekarna kreditna vrednost" pomeni vrednost nepremičnine, kot je določena s preudarno oceno tržljivosti nepremičnine v prihodnosti tako, da se upoštevajo dolgoročni trajnostni vidiki nepremičnine, običajne in lokalne razmere na trgu, trenutna uporaba in alternativna primerna uporaba nepremičnine;

(75) "stanovanjska nepremičnina" pomeni prebivališče, v katerem prebiva njegov lastnik ali zakupnik, kar vključuje tudi pravico do bivanja v stanovanju stanovanjskih zadrug na Švedskem;

(76) "tržna vrednost" pomeni za namene nepremičnine ocenjeni znesek, za katerega bi bila nepremičnina na datum vrednotenja izmenjana med voljnim kupcem in voljnim prodajalcem na podlagi strogih poslovnih odnosov in po ustreznem trženju, pri čemer vsaka posamezna stranka ravna vestno, preudarno in brez prisile;

(77) "veljavni računovodski okvir" pomeni računovodske standarde, ki se uporabljajo za institucijo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 ali Direktivo 86/635/EGS;

(78) "enoletna stopnja neplačil" pomeni razmerje med številom neplačil v obdobju, ki se začne eno leto pred dnevom T, in številom dolžnikov v tem bonitetnem razredu ali skupini eno leto pred tem dnevom;

(79) "špekulativno financiranje nepremičnin" pomeni kredite za nakup nepremičnin ali za razvoj ali pozidavo zemljišča v zvezi s takšno nepremičnino, z namenom da bi se nepremičnina nato prodala za dobiček;

▼B

(80) "trgovinsko financiranje" pomeni financiranje, vključno z jamstvi, povezano z izmenjavo blaga in storitev prek finančnih produktov s fiksno kratkoročno zapadlostjo, na splošno manj kot eno leto, brez samodejne obnovitve;

(81) "uradno podprti izvozni krediti" pomeni posojila ali kredite za financiranje izvoza blaga in storitev, za katera zagotavlja jamstva, zavarovanje ali neposredno financiranje uradna izvozna agencija;

▼C2

(82) "pogodba o začasni prodaji" in "pogodba o začasnem odkupu" pomenita vsako pogodbo, s katero institucija ali njena nasprotna stranka prenese vrednostne papirje ali blago ali zajamčene pravice v zvezi s pravico do vrednostnih papirjev ali blaga, če to jamstvo izda priznana borza s pravicami do teh vrednostnih papirjev ali blaga in če dogovor ne dopušča instituciji, da bi prenesla ali zastavila določen vrednostni papir ali določeno blago več kot eni nasprotni stranki hkrati, glede na zavezo, da jih začasno odkupi, ali nadomestnimi vrednostnimi papirji ali blagom iste vrste po določeni ceni na določen dan v prihodnosti ali na dan, ki ga bo določil prenosnik, pri čemer gre v primeru institucije, ki prodaja vrednostne papirje ali blago, za pogodbo o začasni prodaji, v primeru institucije, ki kupuje vrednostne papirje, pa za pogodbo o začasnem odkupu;

▼B

(83) "repo posel" pomeni vsak posel, ki ga ureja "pogodba o začasni prodaji" ali "pogodba o začasnem odkupu";

(84) "enostavna pogodba o začasni prodaji" pomeni repo posel v zvezi s posamičnimi sredstvi ali podobnimi nekompleksnimi sredstvi za razliko od košarice sredstev;

(85) "pozicije, namenjene trgovanju" pomenijo kar koli od naslednjega:

(a) pozicije za lasten račun in pozicije, ki izhajajo iz servisiranja strank in vzdrževanja trga;

(b) pozicije, ki naj bi se kratkoročno ponovno prodale;

(c) pozicije, ki naj bi omogočile kratkoročni zaslužek na račun dejanskih ali pričakovanih razlik med njihovo prodajno in nakupno ceno ali na račun sprememb drugih cen ali obrestne mere;

(86) "trgovalna knjiga" pomeni vse pozicije v finančnih instrumentih in blagu, ki jih ima institucija za namene trgovanja ali varovanje pozicij, ki jih ima za namene trgovanja;

(87) "večstranski sistem trgovanja" pomeni večstranski sistem trgovanja kot je opredeljen v točki (15) člena 4 Direktive 2004/39/ES;

▼C2

(88) "kvalificirana centralna nasprotna stranka" ali "KCNP" pomeni centralno nasprotno stranko, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali je bila priznana v skladu s členom 25 navedene uredbe;

▼B

(89) "jamstveni sklad" pomeni sklad, ki ga ustanovi CNS v skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 648/2012 in ki se uporablja v skladu s členom 45 navedene uredbe;

▼C2

(90) "predhodno financiran prispevek v jamstveni sklad CNS" pomeni prispevek institucije v jamstveni sklad CNS;

(91) "trgovalna izpostavljenost" pomeni tekočo izpostavljenost, ki vključuje gibljivo kritje, ki pripada klirinškemu članu ali stranki, vendar ga ta še ni prejel, in potencialno prihodnjo izpostavljenost klirinškega člana ali stranke do CNS, ki izhaja iz pogodb in poslov, navedenih v točkah (a) do (e) člena 301(1), kot tudi začetno kritje;

▼B

(92) "regulirani trg" pomeni reguliran trg kot je opredeljen v točki (14) člena 4 Direktive 2004/39/ES;

(93) "finančni vzvod" pomeni relativno velikost sredstev, zunajbilančnih obveznosti in pogojnih obveznosti institucije za plačilo ali izročitev ali zagotovitev zavarovanja s premoženjem, vključno z obveznostmi iz prejetih sredstev, sprejetih zavez, pogodb o izvedenih finančnih instrumentih ali pogodb o začasni prodaji, pri čemer pa so izključene obveznosti, ki jih je mogoče izvršiti le med likvidacijo institucije, glede na kapital navedene institucije;

(94) "tveganje prevelikega finančnega vzvoda" pomeni tveganje, pogojeno z ranljivostjo institucije zaradi finančnega vzvoda ali pogojnega finančnega vzvoda, zaradi katerega bi lahko bili potrebni nenačrtovani popravni ukrepi poslovnega načrta institucije, vključno s prisilno prodajo sredstev, zaradi česar lahko nastanejo izgube ali prilagoditve vrednotenja za preostala sredstva institucije;;

(95) "popravek zaradi kreditnega tveganja" pomeni znesek posebnih in splošnih rezervacij za izgube pri kreditnih tveganjih, ki je zaveden v računovodskih izkazih institucije v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(96) "notranje varovanje" pomeni pozicijo, ki pomembno izravna elemente tveganja med pozicijo ali nizom pozicij, ki izhaja iz trgovalne knjige, in pozicijo ali nizom pozicij, ki izhaja iz netrgovalne knjige;

(97) "referenčna obveznost" pomeni obveznost, ki se uporablja za določanje vrednosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pri denarni poravnavi.

▼B

(98) "zunanja bonitetna agencija" ali "ECAI" pomeni bonitetno agencijo, ki je registrirana ali certificirana v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ([1]), ali centralno banko, ki izdaja bonitetne ocene, ki so izvzete iz Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(99) "imenovana ECAI" pomeni ECAI, ki jo je imenovala institucija;

(100) "akumulirani drugi vseobsegajoči donos" ima enak pomen kot v Mednarodnem računovodskem standardu (MRS) 1, kakor se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002;

(101) "osnovna lastna sredstva" pomenijo osnovna lastna sredstva v smislu člena 88 Direktive 2009/138/ES;

(102) "zavarovalniške postavke lastnih sredstev prvega reda" pomenijo postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 1 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(1) navedene direktive;

(103) "zavarovalniške postavke dodatnih lastnih sredstev prvega reda" pomenijo postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, v kateri so postavke razvrščene v stopnjo 1 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(1) navedene direktive, pri čemer je vključitev teh postavk omejena z delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 99 navedene direktive;

(104) "zavarovalniške postavke lastnih sredstev drugega reda" pomenijo postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 2 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(2) navedene direktive;

(105) "zavarovalniške postavke lastnih sredstev tretjega reda" pomenijo zavarovalniške postavke osnovnih lastnih sredstev družb, za katere veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v stopnjo 3 v smislu Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 94(3) navedene direktive;

(106) "odložene terjatve za davek" imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(107) "odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček", pomenijo odložene terjatve za davek, katerih prihodnja vrednost je iztržljiva le, če institucija v prihodnosti ustvari obdavčljiv dobiček;

([1]) UL L 302, 17.11.2009, str. 1.

▼B

(108) "odložene obveznosti za davek" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(109) "sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami" pomenijo sredstva pokojninskega sklada ali programa z določenimi pravicami, ki se izračunajo, potem ko so zmanjšana za znesek obveznosti v okviru istega sklada ali programa;

(110) "razdelitve" pomenijo izplačilo dividend ali obresti v kateri koli obliki;

(111) "finančna družba" ima enak pomen kot "finančno podjetje" v točki (25)(b) in (d) člena 13 Direktive 2009/138/ES;

(112) "rezervacije za splošna bančna tveganja" imajo enak pomen kot sklad za splošna bančna tveganja v členu 38 Direktive 86/635/EGS;

(113) "dobro ime" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(114) "posredni delež" pomeni vsako izpostavljenost do vmesnega subjekta, ki ima izpostavljenost iz naslova kapitalskih instrumentov, izdanih s strani subjekta finančnega sektorja, ►C2 in da se v primeru trajnega odpisa teh kapitalskih instrumentov, izguba, ki bi jo posledično imela institucija ne bi bistveno razlikovala od izgube, ◄ ki bi jo ta institucija imela v primeru neposrednega deleža v teh kapitalskih instrumentih, izdanih s strani subjekta finančnega sektorja;

(115) "neopredmetena sredstva" imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom in vključujejo dobro ime;

(116) "drugi kapitalski instrumenti" pomenijo kapitalske instrumente, ki jih izdajo subjekti finančnega sektorja in se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala ali zavarovalniške postavke lastnih sredstev prvega reda, zavarovalniške postavke dodatnih lastnih sredstev prvega reda, zavarovalniške postavke lastnih sredstev drugega reda ali zavarovalniške postavke lastnih sredstev tretjega reda;

(117) "druge rezerve" pomenijo rezerve v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, ki jih je treba razkriti v skladu s tem veljavnim računovodskim standardom, razen zneskov, ki so že vključeni v akumulirani drugi vseobsegajoči donos ali zadržani dobiček;

(118) "kapital" pomeni vsoto temeljnega in dodatnega kapitala;

(119) "kapitalski instrumenti" pomenijo kapitalske instrumente, ki jih je izdala institucija ►C2 in se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega ali dodatnega kapitala; ◄

▼B

(120) "manjšinski delež" pomeni znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala družbe, ki je podrejena instituciji, in pripada fizičnim ali pravnim osebam, ki niso vključene v bonitetni obseg konsolidacije institucije;

(121) "dobiček" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(122) "vzajemni navzkrižni delež" pomeni delež institucije v kapitalske instrumente in druge kapitalske instrumente, ki jih izdajo subjekti finančnega sektorja, kadar imajo ti subjekti tudi kapitalske instrumente, ki jih izda institucija;

(123) "zadržani dobiček" pomeni prenesene dobičke in izgube, ki izhajajo iz dobičkov ali izgub iz preteklih let, v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(124) "vplačan presežek kapitala" ima enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(125) "začasne razlike" imajo enak pomen kot v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(126) "sintetični delež" pomeni naložbo institucije v finančni instrument, katerega vrednost je neposredno povezana z vrednostjo kapitalskih instrumentov, ki jih je izdal subjekt finančnega sektorja;

(127) "shema solidarnega jamstva" pomeni shemo, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) institucije spadajo v isto institucionalno shemo za zaščito vlog iz člena 113(7);

(b) institucije so v skladu s členom 1(1)(b), (c) ali (d) ali členom 1 (2) Direktive 83/349/EGS polno konsolidirane in so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi institucije, ki je nadrejena institucija v državi članici, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1 te uredbe in so predmet kapitalskih zahtev;

(c) nadrejena institucija v državi članici in podrejene družbe so ustanovljene v isti državi članici ter potrebujejo dovoljenje istega pristojnega organa in so pod njegovim nadzorom;

(d) nadrejena institucija v državi članici in podrejene družbe so sklenile pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki ščiti te institucije, zlasti pa zagotavlja njihovo likvidnost in kapitalsko ustreznost, da se po potrebi prepreči stečaj;

▼B

(e) obstajajo ureditve, ki zagotavljajo takojšendostop do finančnih sredstev v smislu kapitala in likvidnosti, če je to zahtevano v skladu s pogodbeno ali zakonsko določeno ureditvijo odgovornosti iz točke (d);

(f) ustreznost ureditev iz točk (d) in (e) redno spremlja pristojen organ;

(g) najkrajši odpovedni rok prostovoljni izstop podrejene družbe iz ureditve odgovornosti je 10 let;

(h) pristojni organ je pooblaščen, da prepove prostovoljni izstop podrejene družbe iz ureditve odgovornosti;

(128) "razpoložljiva sredstva" pomeni znesek dobička ob koncu preteklega poslovnega leta, h kateremu se prištejejo preneseni dobički in rezerve, ki se lahko uporabijo za ta namen pred razdelitvijo imetnikom kapitalskih instrumentov, zmanjšan za prenesene izgube, dobičke, ki po določbah zakonodaje ali pravilih institucije niso razdeljivi ter vsote, ki se v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statuti institucije štejejo za nerazdeljive rezerve, pri čemer se te izgube in rezerve določijo na podlagi posamičnih računovodskih izkazov institucije in ne na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov.

▼C2

2. V tej uredbi se vsako sklicevanje na nepremičnine, stanovanjske ali poslovne nepremičnine ali na hipoteko na takšnem premoženju nanaša tudi na deleže v finskih stanovanjsko-nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali pozneje sprejeto enakovredno zakonodajo. Države članice ali njihovi pristojni organi lahko dovolijo, da se delnice, ki pomenijo enakovreden posredni delež nepremičnine, obravnavajo kot neposredni delež nepremičnine, če je takšen posredni delež posebej urejen z nacionalno zakonodajo zadevne države članice in če v primeru, ko se uporabi kot zavarovanje s premoženjem, zagotavlja enakovredno zaščito za upnike.

▼B

3. Trgovinsko financiranje iz točke (80) odstavka 1 je običajno nezavezujoče in za vsako črpanje je potrebna ustrezna podporna transakcijska dokumentacija, ob kakršnem koli dvomu glede kreditne sposobnosti ali podporne transakcijske dokumentacije pa je možna zavrnitev izplačila. Poplačilo izpostavljenosti iz naslova trgovinskegamu financiranjau je običajno neodvisno od kreditojemalca, saj se sredstva črpajo iz gotovine, prejete od uvoznikov, ali iz iztržka od prodaje zadevnega blaga;

Člen 5

Opredelitve, ki so specifične za kapitalske zahteve za kreditno tveganje

Za namene naslova II, dela 3 se uporabljajo naslednje opredlitve pojmov:

(1) "izpostavljenost" pomeni aktivno ali zunajbilančno postavko;

(2) "izguba" pomeni ekonomsko izgubo, ki vključuje pomembne učinke diskontiranja, vključno s pomembnimi neposrednimi in posrednimi stroški, povezanimi z izterjavo vsake posamezne izpostavljenosti;

▼B

(3) "pričakovana izguba (EL)" pomeni razmerje med zneskom, ki bo po pričakovanjih izgubljen na izpostavljenosti zaradi morebitnega neplačila nasprotne stranke ali zmanjšanja vrednosti v obdobju enega leta, ter vrednostjo izpostavljenosti ob neplačilu.

NASLOV II

RAVEN UPORABE ZAHTEV

POGLAVJE 1

Uporaba zahtev na posamični podlagi

Člen 6

Splošna načela

1. Institucije na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz delov od 2 do 5 in dela 8.

▼C2

2. Instituciji, ki je podrejena družba v državi članici, kjer je pridobila dovoljenje in je nadzorovana, ali nadrejena oseba, in instituciji, ki je vključena v konsolidacijo na podlagi člena 18, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz členov 89, 90 in 91.

3. Instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba, in instituciji, ki je vključena v konsolidacijo na podlagi člena 18, ni treba na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti iz dela 8.

▼B

4. Kreditne institucije in investicijska podjetja, ki so pooblaščeni za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk 3 in 6 oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz dela 6. Dokler ne prejmejo poročila Komisije v skladu s členom 508(3), lahko pristojni organi investicijska podjetja izvzamejo izpolnjevanja obveznosti iz dela 6, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zapletenost dejavnosti investicijskega podjetja.

5. Institucije, razen investicijskih podjetij iz členov 95(1) in 96(1) ter institucij, za katere pristojni organi uveljavljajo odstopanje iz člena 7(1) ali (3), na posamični podlagi izpolnjujejo obveznosti iz dela 7.

Člen 7

Odstopanje od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi

1. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 6(1) za vsako podrejeno družbo institucije, kadar podrejena družba in institucija potrebujeta dovoljenje zadevne države članice in sta pod njenim nadzorom, podrejena družba pa je vključena v nadzor na konsolidirani podlagi na ravni institucije, ki je nadrejena oseba, pri čemer so izpolnjeni vsi naslednji pogoji za zagotovitev primerne razporeditve kapitala med nadrejeno osebo in podrejeno družbo:

▼B

(a) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;

(b) nadrejena oseba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in z dovoljenjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;

(c) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja nadrejene osebe zajemajo podrejeno družbo;

(d) nadrejena oseba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

2. Pristojni organi lahko uporabijo možnost iz odstavka 1, če je nadrejena oseba finančni holding ali mešani finančni holding in ima sedež v isti državi članici kot institucija, pod pogojem, da je predmet enakega nadzora kot institucije in zlasti da zanjo veljajo standardi iz člena 11(1).

3. Pristojni organi lahko opustijo uporabo člena 6(1) za nadrejeno institucijo v državi članici, kjer ta institucija potrebuje dovoljenje zadevne države članice in je pod njenim nadzorom ter je vključena v nadzor na konsolidirani podlagi in sta izpolnjena oba naslednja pogoja za zagotovitev ustrezne razporeditve kapitala med nadrejeno osebo in podrejenimi družbami:

(a) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti nadrejene institucije v državi članici;

(b) postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja, ki so pomembni za konsolidirani nadzor, vključujejo nadrejeno institucijo v državi članici.

Pristojni organ, ki uporabi ta odstavek, obvesti pristojne organe vseh drugih držav članic.

Člen 8

Odstopanje od uporabe likvidnostnih zahtev na posamični podlagi

1. Pristojni organi lahko za institucijo in vse ali nekatere njene podrejene družbe v Uniji delno ali v celoti opustijo uporabo dela 6 ter jih nadzirajo kot enotno likvidnostno podskupino, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi izpolnjuje obveznosti iz dela 6;

▼B

(b) nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostne pozicije vseh institucij znotraj skupine ali podskupine, za katere velja opustitev uporabe, in zagotavlja zadostno raven likvidnosti vseh teh institucij;

(c) institucije sklenejo pogodbe, ki so v skladu z zahtevami pristojnih organov in ki zagotavljajo prost pretok sredstev med njimi, da lahko izpolnijo svoje posamične in skupne obveznosti, ko te zapadejo;

(d) za izpolnjevanje pogodb iz točke (c) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir.

Komisija do 1. januarja 2014 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o morebitnih pravnih ovirah, ki bi lahko onemogočile uporabo točke (c) prvega pododstavka, in po potrebi do 31. decembra 2015 pripravi zakonodajni predlog za odpravo takšnih ovir.

2. Pristojni organi lahko v celoti ali deloma opustijo uporabo dela 6 za institucijo in vse ali nekatere njene podrejene družbe, če imajo vse institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje v isti državi članici in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1.

3. Če imajo institucije enotne likvidnostne podskupine dovoljenje v več državah članicah, se odstavek 1 uporabi le ob upoštevanju postopka iz člena 21 in le za institucije, katerih pristojni organi se strinjajo o:

(a) svoji oceni skladnosti organizacije in obravnave likvidnostnega tveganja s pogoji iz člena 86 Direktive 2013/36/EU v celotni enotni likvidnostni podskupini;

(b) porazdelitvi zneskov, lokaciji in lastništvu zahtevanih likvidnih sredstev, ki jih mora imeti enotna likvidnostna podskupina;

(c) določitvi minimalnih zneskov likvidnih sredstev institucij, za katere se bo opustila uporaba dela 6;

(d) potrebi po strožjih parametrih od tistih iz dela 6;

(e) neomejeni izmenjavi vseh informacij med pristojnimi organi;

(f) celovitem razumevanju vseh posledici takšne opustitve.

▼C2

4. Pristojni organi lahko odstavke 1, 2 in 3 uporabijo tudi za institucije, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7), če izpolnjujejo vse pogoje iz navedenega člena, in za druge institucije, povezane na način iz člena 113(6), če izpolnjujejo vse pogoje iz tega člena. Pristojni organi v tem primeru določijo eno od institucij, za katero velja opustitev uporabe, da izpolni del 6 na podlagi konsolidiranega položaja vseh institucij enotne likvidnostne podskupine.

▼B

5. Če se odobri opustitev uporabe v skladu z odstavkom 1 ali odstavkom 2, lahko pristojni organi na ravni enotne likvidnostne podskupine uporabljajo tudi člen ali dele člena 86 Direktive 2013/36/EU, na posamični podlagi pa opustijo uporabo člena ali delov člena 86 Direktive 2013/36/EU.

Člen 9

Metoda individualne konsolidacije

1. Ob upoštevanju odstavkov 2 in 3 tega člena ter člena 144(3) Direktive 2013/36/EU lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo nadrejenim institucijam, da v izračun svojih zahtev na podlagi člena 6(1) vključijo podrejene družbe, ki izpolnjujejo pogoja iz točk (c) in (d) člena 7(1) ter imajo pomembne izpostavljenosti ali pomembne obveznosti do navedene nadrejene institucije.

2. Obravnavanje v skladu z odstavkom 1 je dovoljeno le, če nadrejena institucija pristojnim organom v celoti dokaže, da okoliščine in ureditve, vključno s pravnimi dogovori, ne predstavljajo pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo zapadlih obveznosti podrejene družbe njeni nadrejeni osebi ali teh ovir ni mogoče predvideti.

3. Če pristojni organ uporabi svojo diskrecijsko pravico iz odstavka 1, redno in najmanj enkrat na leto obvešča pristojne organe vseh preostalih držav članic o uporabi odstavka 1 ter tudi o okoliščinah in ureditvah iz odstavka 2. Če je podrejena družba v tretji državi, pristojni organi posredujejo enake informacije tudi pristojnim organom te tretje države.

Člen 10

Opustitev uporabe za kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom

1. Pristojni organi lahko v skladu z nacionalno zakonodajo za eno ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in so stalno povezane s centralnim organom, ki jih nadzoruje in ima sedež v isti državi članici, delno ali v celoti opustijo uporabo zahtev iz delov od 2 do 8, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) obveznosti centralnega organa in povezanih institucij so skupna in solidarna odgovornost ali pa za obveznosti svojih povezanih institucij centralni organ jamči v celoti;

(b) kapitalska ustreznost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij se spremljata kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;

(c) vodstvo centralnega organa je pooblaščeno za izdajanje navodil vodstvu povezanih institucij.

▼C2

Države članice lahko ohranijo in uporabijo veljavno nacionalno zakonodajo v zvezi z uporabo opustitve iz prvega pododstavka, če to ni v nasprotju s to uredbo ali Direktivo 2013/36/EU.

▼B

2. Kadar pristojni organi menijo, da so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, in kadar povezane institucije v celoti jamčijo za obveznosti centralnega organa, lahko pristojni organi za centralni organ na posamični podlagi opustijo uporabo delov od 2 do 8.

POGLAVJE 2

Bonitetna konsolidacija

Oddelek 1

Uporaba zahtev na konsolidirani podlagi

Člen 11

Splošna obravnava

1. Nadrejene institucije v državi članici izpolnjujejo obveznosti iz delov 2 do 4 ter dela 7 na podlagi svojega konsolidiranega položaja v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18. Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere velja ta uredba, vzpostavijo ustrezno organizacijsko strukturo in ustrezne mehanizme notranjih kontrol, s čimer zagotovijo primerno obdelavo in posredovanje podatkov, potrebnih za konsolidacijo. Še zlasti zagotovijo, da podrejene družbe, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo ustrezno konsolidacijo.

2. Institucije, ki jih obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz delov 2 do 4 ter dela 7 na podlagi konsolidiranega položaja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v obsegu in na način, ki sta določena v členu 18.

Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici obvladuje več kot eno institucijo, se prvi pododstavek uporablja le za institucijo, za katero se uporablja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU.

▼C2

3. EU nadrejene institucije in institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding, ter institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni mešani finančni holding, izpolnjujejo obveznosti iz dela 6 na podlagi konsolidiranega položaja navedene nadrejene institucije, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če skupino sestavlja eno ali več kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki imajo dovoljenje za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES. Če so v skupini le investicijska podjetja, lahko pristojni organi, dokler ne prejmejo poročila Komisije v skladu s členom 508(2) te uredbe, ta podjetja oprostijo izpolnjevanja obveznosti iz dela 6 na konsolidirani podlagi, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in zapletenost njihovih dejavnosti.

▼B

4. Če se uporablja člen 10, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz delov 2 do 8 na podlagi konsolidiranega položaja celote, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi povezanimi institucijami.

5. Brez poseganja v druge določbe iz te uredbe in iz Direktive 2013/36/EU lahko pristojni organi od strukturno ločenih institucij zahtevajo, da poleg obveznosti iz odstavkov 1 do 4 na subkonsolidirani podlagi izpolnjujejo tudi obveznosti iz delov 2 do 4 in 6 do 8 te uredbe ter iz naslova VII Direktive 2013/36/EU, če je to upravičeno za namene nadzora zaradi specifičnosti tveganja ali kapitalske strukture institucije ali kadar države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v kateri se zahteva strukturna ločitev dejavnosti znotraj bančne skupine.

Uporaba pristopa iz prvega pododstavka ne posega v učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi niti ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v vsej Uniji oziroma ne predstavlja ali ustvarjaovir za delovanje notranjega trga.

Člen 12

Finančni holding ali mešani finančni holding s podrejeno kreditno institucijo in podrejenim investicijskim podjetjem

Če ima finančni holding ali mešani finančni holding vsaj eno podrejeno kreditno institucijo in eno podrejeno investicijsko podjetje, se zahteve, ki se uporabljajo na podlagi konsolidiranega položaja finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, uporabljajo za kreditno institucijo.

▼B

Člen 13

Uporaba zahtev po razkritju na konsolidirani podlagi

1. EU nadrejene institucije izpolnjujejo obveznosti iz dela 8 na podlagi svojega konsolidiranega položaja.

Pomembne podrejene družbe EU nadrejenih institucij in tiste podrejene družbe, ki so bistvenega pomena za njihov lokalni trg, razkrijejo informacije iz členov 437, 438, 440, 442, 450, 451 in 453 na posamični ali subkonsolidirani podlagi.

2. Institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, izpolnjujejo obveznosti iz dela 8 na podlagi konsolidiranega položaja navedenega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

Pomembne podrejene družbe EU nadrejenih finančnih holdingov ali EU nadrejenih mešanih holdingov in tiste podrejene družbe, ki so bistvenega pomena za njihov lokalni trg, razkrijejo informacije iz členov 437, 438, 440, 442, 450, 451 in 453 na posamični ali subkonsolidirani podlagi.

3. Odstavka 1 in 2 se v celoti ali delno ne uporabljata za EU nadrejene institucije, institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, če so vključene v enakovredna razkritja, ki jih na konsolidirani podlagi zagotovi nadrejena družba s sedežem v tretji državi.

4. Kadar se uporablja člen 10, centralni organ iz navedenega člena izpolnjuje zahteve iz dela 8 na podlagi konsolidiranega položaja centralnega organa. Člen 18(1) se uporablja za centralni organ, pri čemer se njegove odvisne institucije obravnavajo kot podrejene družbe centralnega organa.

Člen 14

Uporaba zahtev iz dela 5 na konsolidirani podlagi

1. Nadrejene osebe in njihove podrejene družbe, za katere velja ta uredba, izpolnjujejo obveznosti iz dela 5 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s čimer zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi, zahtevani v navedenih določbah, skladni in primerno integrirani ter da je mogoče pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembni za nadzor. Še zlasti zagotovijo, da podrejene družbe, za katere ta uredba ne velja, izvajajo ureditve, procese in mehanizme, ki zagotavljajo skladnost z navedenimi določbami.

2. Institucije pri uporabi člena 92 na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi uporabljajo dodatno utež tveganja v skladu s členom 407, če so zahteve iz člena 405 ali 406 kršene na ravni subjekta, ki ima sedež v tretji državi, kije vključena v konsolidacijo v skladu s členom 18, ter je kršitev resna glede na celoten profil tveganosti skupine.

▼B

3. Obveznosti, ki izhajajo iz dela 5, ne veljajo za podrejene družbe, za katere ta uredba sicer ne velja, če lahko EU nadrejena institucija ali institucije, ki jih obvladuje EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding EU, pristojnim organom dokaže, da je uporaba dela 5 v nasprotju z zakonodajo tretje države, v kateri ima podrejena družba sedež.

Člen 15

Odstopanje od uporabe kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi za skupine investicijskih podjetij

▼C2

1. Konsolidacijski nadzornik lahko v posameznih primerih opusti uporabo dela 3 te uredbe in poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU na konsolidirani podlagi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vsako EU investicijsko podjetje v skupini uporablja drugačen izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz člena 95(2) ali 96(2);

(b) vsa investicijska podjetja v skupini spadajo v kategorije iz členov 95(1) ali 96(1);

(c) vsako posamezno EU investicijsko podjetje v skupini izpolnjuje zahteve iz člena 95 ali 96 in hkrati od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbije vse pogojne obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in družb za pomožne storitve, ki bi bile sicer konsolidirane;

▼B

(d) kateri koli finančni holding, ki je nadrejeni finančni holding v državi članici katerega koli investicijskega podjetja v skupini, ima vsaj toliko kapitala, ki je opredeljen kot vsota postavk iz členov 26(1), 51 in 62, da se pokrije vsota naslednjega:

(i) celotne knjigovodske vrednosti katerih koli deležev, podrejenih terjatev in instrumentov iz členov 36(1)(h) in (i), 56(1)(c) in (d) ter 66(1)(c) in (d) v investicijskih podjetjih, finančnih institucijah, družbah za upravljanje in družbah za pomožne storitve, ki bi bile sicer konsolidirane, in

(ii) skupnega zneska kakršnih koli pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in družb za pomožne storitve, ki bi bile sicer konsolidirane;

▼B

(e) skupina ne vključuje kreditnih institucij.

Kadar so izpolnjena merila iz prvega pododstavka, ima vsako EU investicijsko podjetje vzpostavljene sisteme za spremljanje in nadzor virov kapitala in financiranja vseh finančnih holdingov, investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in družb za pomožne storitve v skupini.

2. Pristojni organi lahko uporabijo opustitev tudi, če je znesek kapitala finančnega holdinga nižji od zneska, izračunanega v skladu z odstavkom 1(d), vendar ni nižji od vsote kaapitalskih zahtev, določenih na posamični podlagi za investicijska podjetja, finančne institucije, družbe za upravljanje in družbe za pomožne storitve, ki bi bile sicer konsolidirane, in od skupnega zneska vseh pogojnih obveznosti v korist investicijskih podjetij, finančnih institucij, družb za upravljanje in družb za pomožne storitve, ki bi bile sicer konsolidirane. Za namene tega odstavka je kapitalska zahteva za investicijska podjetja iz tretjih držav, finančne institucije, družbe za upravljanje in družbe za pomožne storitve hipotetična kapitalska zahteva.

Člen 16

Odstopanje od uporabe zahtev po količniku finančnega vzvoda na konsolidirani podlagi za skupine investicijskih podjetij

Če so vsi subjekti v skupini investicijskih podjetij, vključno z nadrejenim subjektom, investicijska podjetja, ki so v skladu s členom 6(5) izvzeta iz uporabe zahtev iz dela 7 na posamični podlagi, se lahko nadrejeno investicijsko podjetje odloči, da ne bo uporabilo zahtev iz dela 7 na konsolidirani podlagi.

Člen 17

Nadzor investicijskih podjetij, ki so oproščena uporabe kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi

1. Investicijska podjetja v skupini, ki je oproščena zahtev iz člena 15, uradno obvestijo pristojne organe o vseh tveganjih, ki bi lahko oslabila njihove finančne položaje, vključno s tveganji, ki so povezana s sestavo in viri njihovega kapitala, notranjega kapitala in financiranja.

2. Kadar pristojni organi, ki so odgovorni za nadzor investicijskega podjetja, opustijo uporabo zahteve po bonitetnem nadzoru na konsolidirani podlagi iz člena 15, sprejmejo druge ustrezne ukrepe za spremljanje tveganj, zlasti velikih izpostavljenosti celotne skupine, vključno z družbami, ki niso na ozemlju države članice.

3. Kadar pristojni organi, ki so odgovorni za bonitetni nadzor investicijskega podjetja, opustijo uporabo kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi iz člena 15, se zahteve iz dela 8 uporabljajo na posamični podlagi.

▼B

Oddelek 2

Metode bonitetne konsolidacije

Člen 18

Metode bonitetne konsolidacije

1. Institucije, ki morajo izpolnjevati zahteve iz oddelka 1 na podlagi svojega konsolidiranega položaja, izvedejo polno konsolidacijo vseh institucij in finančnih institucij, ki so njihove podrejene družbe, ali po potrebi podrejenih družb istega nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga. Odstavki od 2 do 8 tega člena se ne uporabljajo, kadar se del 6 uporablja na podlagi konsolidiranega položaja institucije.

2. Pristojni organi lahko kljub temu v posameznih primerih dovolijo sorazmerno konsolidacijo glede na delež kapitala, ki ga ima nadrejena oseba v svoji podrejeni družbi. Sorazmerna konsolidacija se lahko dovoli le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) odgovornost nadrejene osebe je omejena na delež kapitala, ki ga ima nadrejena oseba v podrejeni družbi glede na odgovornost drugih delničarjev ali družbenikov;

(b) kapitalska ustreznost teh drugih delničarjev ali družbenikov je zadovoljiva;

(c) odgovornost drugih delničarjev in družbenikov je jasno opredeljena na pravno zavezujoč način.

3. Kadar so družbe povezane v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS, pristojni organi določijo, kako naj se konsolidacija opravi.

4. Konsolidacijski nadzornik zahteva sorazmerno konsolidacijo glede na delež udeležbe kapitala v institucijah in finančnih institucijah, ki jih upravlja družba, vključena v konsolidacijo, skupaj z eno ali več družbami, ki niso vključene v konsolidacijo, če je odgovornost teh družb omejena z višino njihovega deleža v kapitalu.

►C2 5. Pri drugih oblikah udeležb ali kapitalskih povezavah, razen tistih iz odstavkov 1 in 4, pristojni organi odločijo, ◄ ali in kako se opravi konsolidacija. Zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo kapitalske metode. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.

6. Pristojni organi se odločijo, ali in kako se opravi konsolidacija v naslednjih primerih:

(a) kadar po mnenju pristojnih organov institucija izvaja pomemben vpliv na eno ali več institucij ali finančnih institucij, vendar ni udeležena v njihovem kapitalu ali z njimi ni drugače kapitalsko povezana, in

▼B

(b) kadar se dve ali več institucij ali finančnih institucij upravljajo na enotni podlagi, tudi če to ni določeno v pogodbi, družbeni pogodbi ali statutu.

Pristojni organi zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo metode iz člena 12 Direktive 83/349/EGS. Ta metoda pa kljub temu ne predstavlja osnove za vključitev zadevnih družb v nadzor na konsolidirani podlagi.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, v skladu s katerimi se izvede konsolidacija v primerih iz odstavkov 2 do 6 tega člena.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

8. Kadar se zahteva konsolidiran nadzor v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU, se družbe za pomožne storitve in družbe za upravljanje, kakor so opredeljene v točki (5) člena 2 Direktive 2002/87/ES, v primerih in v skladu z metodami iz tega člena vključijo v konsolidacijo.

Oddelek 3

Obseg bonitetne konsolidacije

Člen 19

Subjekti, izključeni iz obsega bonitetne konsolidacije

1. Institucijo, finančno institucijo ali družbo za pomožne storitve, ki je podrejena družba ali ima v njej j udeležb, ni treba vključiti v konsolidacijo, kadar bilančna vsota zadevne družbe ne presega nižjega izmed naslednjih zneskov:

(a) 10 milijonov EUR;

(b) 1 % skupnega zneska aktivnih in zunajbilančnih postavk nadrejene družbe ali družbe, ki ima udeležbo.

2. Pristojni organi, ki so v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, se lahko v posamični obravnavi primerov odločijo, da institucij, finančnih institucij ali družb za pomožne storitve, ki so podrejene družbe ali ima v njih udeležbo, ni treba vključiti v konsolidacijo, če:

(a) ima zadevna družba sedež v tretji državi, v kateri obstajajo pravne ovire za prenos potrebnih informacij;

▼C2

(b) je zadevna družba zanemarljivega pomena z vidika ciljev nadzora institucij;

▼B

(c) bi bila po mnenju pristojnih organov, ki so odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi, konsolidacija finančnega položaja zadevne družbe neprimerna ali zavajajoča glede na cilje nadzora kreditnih institucij.

3. Kadar v primerih iz odstavka 1 in odstavka 2(b) merila izpolnjuje več družb, jih je treba kljub temu vključiti v konsolidacijo, kadar skupaj pomembno vplivajo na navedene cilje.

Člen 20

Skupne odločitve o bonitetnih zahtevah

1. Pristojni organi sodelujejo in se posvetujejo:

(a) v primeru vlog za dovoljenja iz člena 143(1), člena 151(4) in (9), člena 283, člena 312(2) in člena 363, ki jih predložijo EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe oziroma skupaj predložijo podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri čemer se odločijo, ali bodo izdali zadevno dovoljenje, ter določijo morebitne pogoje, ki bodo veljali za tako dovoljenje;

(b) da bi ugotovili, ali so izpolnjena merila za posebno obravnavo znotraj skupine iz členov 422(9) in 425(5), dopolnjena z regulativnimi tehničnimi standardi EBA iz členov 422(10) in 425(6).

Vloge se predložijo le konsolidacijskemu nadzorniku.

Vloga iz člena 312(2) vsebuje opis metodologije, ki se uporablja za porazdelitev kapitala za pokrivanje operativnega tveganja med različnimi subjekti skupine. V vlogi se navede, ali in kako se nameravajo upoštevati učinki razpršitve v sistemu merjenja tveganja.

2. Pristojni organi naredijo vse, kar je v njihovi moči, da v šestih mesecih sprejmejo skupno odločitev o:

(a) vlogi iz točke (a) odstavka 1;

(b) oceni meril in določitvi posebne obravnave iz točke (b) odstavka 1.

▼B

Ta skupna odločitev se navede in v celoti utemelji v dokumentu, ki ga pristojni organ iz odstavka 1 pošlje vlagatelju.

3. Obdobje iz odstavka 2 se začne:

(a) na dan, ko konsolidacijski nadzornik prejme popolno vlogo iz točke (a)odstavka 1. Konsolidacijski nadzornik popolno vlogo nemudoma posreduje drugim pristojnim organom;

(b) na dan, ko pristojni organi prejmejo poročilo, ki ga je pripravil konsolidacijski nadzornik in v katerem so analizirane obveznosti znotraj skupine.

4. Če pristojni organi v šestih mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, konsolidacijski nadzornik sam odloči v zvezi s točko (a) odstavka 1. S svojo odločitvijo konsolidacijski nadzornik ne omejuje pooblastil, ki jih imajo pristojni organi na podlagi člena 105 Direktive 2013/36/EU.

Odločitev navedejo in v celoti utemeljijo v dokumentu, pri čemer upoštevajo stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v šestmesečnem obdobju.

Konsolidacijski nadzornik odločitev predloži EU nadrejeni instituciji ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu EU in drugim pristojnim organom.

Če je kateri koli od vpletenih pristojnih organov v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu šestmesečnega obdobja zadevo predložil EBA, konsolidacijski nadzornik odloži svojo odločitev glede točke (a) odstavka 1 tega člena in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Šestmesečno obdobje se šteje kot obdobje za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

5. Če pristojni organi v šestih mesecih ne sprejmejo skupne odločitve, pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejene družbe na posamični podlagi, sam odloči v zvezi s točko (b) odstavka 1.

Odločitev navedejo in v celoti utemeljijo v dokumentu, pri čemer upoštevajo stališča in pridržke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v šestmesečnem obdobju.

Odločitev predložijo konsolidacijskemu nadzorniku, ki o njej obvesti EU nadrejeno institucijo ali EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding.

▼B

Če je konsolidacijski nadzornik v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1093/2010 ob koncu šestmesečnega obdobja zadevo predložil EBA, pristojni organ, odgovoren za nadzor podrejene družbe na posamični podlagi, odloži svojo odločitev glede točke (b) odstavka 1 tega člena in počaka na morebitno odločitev, ki jo lahko v skladu s členom 19(3) navedene uredbe sprejme EBA, nato pa sprejme odločitev v skladu z odločitvijo EBA. Šestmesečno obdobje se šteje kot obdobje za spravo v smislu navedene uredbe. EBA sprejme odločitev v enem mesecu. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

6. Kadar EU nadrejena institucija in njene podrejene družbe, podrejene družbe EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga uporabljajo napredni pristop iz člena 312(2) ali pristop IRB iz člena 143 na enotni podlagi, pristojni organi dovolijo, da nadrejena oseba in njene podrejene družbe skupaj izpolnjujejo kvalifikacijska merila iz členov 321 in 322 ali oddelka 6 poglavja 3 naslova II dela 3 na način, ki je v skladu s strukturo skupine ter njenimi sistemi, procesi in metodologijami za upravljanje tveganj.

7. Odločitve iz odstavkov 2, 4 in 5 veljajo za dokončne, pristojni organi v zadevnih državah članicah pa jih upoštevajo.

8. Da bi olajšal sprejemanje skupnih odločitev, EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi postopek skupnega odločanja iz točke (a) odstavka 1 v zvezi z vlogami za dovoljenja iz členov 143(1), 151(4) in(9), 283, 312(2) ter 363.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 21

Skupne odločitve glede ravni uporabe likvidnostnih zahtev

1. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici, na podlagi vloge EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega

▼B

holdinga EU ali subkonsolidirane podrejene družbe EU nadrejene institucije ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga naredijo vse, kar je v njihovi moči, da sprejmejo skupno odločitev o tem, ali so pogoji iz točk (a) do (d) člena 8(1)izpolnjeni, in s katero se opredeli enotna likvidnostna podskupina za uporabo člena 8.

To skupno odločitev je treba sprejeti v šestih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik predloži poročilo, v katerem so opredeljene enotne likvidnostne podskupine na podlagi meril iz člena 8. V primeru nesoglasja v šestmesečnem obdobju se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerih koli drugih zadevnih pristojnih organov posvetuje z EBA. Konsolidacijski nadzornik se lahko z EBA posvetuje na lastno pobudo.

▼C2

S skupno odločitvijo se lahko uvedejo tudi omejitve v zvezi z lokacijo in lastništvom likvidnih sredstev ter zahtevajo minimalni zneski likvidnih sredstev, ki jih morajo vzdrževati institucije, ki so izvzete iz uporabe dela 6.

▼B

Ta skupna odločitev se navede in v celoti utemelji v dokumentu, ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni instituciji enotne likvidnostne podskupine.

2. Če skupna odločitev ni sprejeta v šestih mesecih, vsak pristojni organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev.

Kateri koli pristojni organ pa lahko v šestmesečnem obdobju EBA predloži vprašanje, ali so pogoji iz člena 8(1)(a) do (d) izpolnjeni. V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev, pri čemer upošteva sorazmernost koristi in tveganj na ravni države članice nadrejene institucije ter sorazmernost koristi in tveganj na ravni države članice podrejene družbe. Zadeve po koncu šestmesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve ni več mogoče predložiti EBA.

Skupna odločitev iz odstavka 1 in odločitve iz prejšnjega pododstavka tega odstavka so zavezujoče.

3. Kateri koli zadevni pristojni organ se lahko v šestmesečnem obdobju z EBA posvetuje tudi v primeru nesoglasja glede pogojev iz točk (a) do (d) člena 8(3). V tem primeru lahko EBA nezavezujoče posreduje v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1093/2010 in vsi vključeni pristojni organi odložijo svoje odločitve do konca nezavezujočega posredovanja. Kadar pristojni organi med posredovanjem ne dosežejo dogovora v treh mesecih, vsak pristojen organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, sprejme svojo odločitev.

▼B

Člen 22

Subkonsolidacija subjektov iz tretjih držav

►C2 Podrejene institucije izpolnjujejo zahteve iz členov 89 do 91, dela 3 in 4 na podlagi svojega subkonsolidiranega položaja, ◄ če imajo navedene institucije ali nadrejene osebe, kadar je to finančni holding ali mešani finančni holding, v tretji državi podrejeno družbo, ki je institucija ali finančna institucija, ali če so udeležene v taki družbi.

Člen 23

Družbe s iz tretjih držav

Za namene izvajanja nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s tem poglavjem se izrazi "investicijsko podjetje", "kreditna institucija", "finančna institucija" in "institucija" uporabljajo tudi za družbe s sedežem v tretjih državah, ki bi, če bi imela sedež v Uniji, spadala v okvir opredelitve teh izrazov v členu 4.

Člen 24

Vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk

1. Vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk se izvaja v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi od institucij zahtevajo, da izvedejo vrednotenje aktivnih in zunajbilančnih postavk ter določitev kapitala v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

DEL 2

KAPITAL

NASLOV I

SESTAVINE KAPITALA

POGLAVJE 1

Temeljni kapital

Člen 25

Temeljni kapital

Temeljni kapital institucije je vsota navadnega lastniškega temeljnega kapitala in dodatnega temeljnega kapitala institucije.

▼B

POGLAVJE 2

Navaden lastniški temeljni kapital

Oddelek 1

Postavke in instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 26

Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucij zajemajo:

(a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

(c) zadržani dobiček;

(d) akumulirani drugi vseobsegajoči donos;

(e) druge rezerve;

(f) rezervacije za splošna bančna tveganja.

Postavke iz točk od (c) do (f) se priznajo za navadni lastniški temeljni kapital le, če so instituciji na razpolago za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub, kakor hitro te nastanejo.

2. Za namene odstavka 1(c) lahko institucije dobičke med letom ali čiste dobičke poslovnega leta vključijo v navaden lastniški temeljni kapital, preden institucija sprejme uraden sklep o potrditvi letnega dobička ali izgube, le ob predhodnem dovoljenju pristojnega organa. Pristojni organ da dovoljenje, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) dobičke preverijo in potrdijo osebe, ki so neodvisne od institucije in so odgovorne za revizijo računovodskih izkazov zadevne institucije;

(b) institucija pristojnemu organu dokaže, da so bile vse predvidljive obremenitve ali dividende odbite od zneska teh dobičkov.

S preverjanjem in potrditvijo dobičkov med letom ali čistih dobičkov poslovnega leta, ki jih ima institucija, se zagotovi ustrezna raven zanesljivosti, da se ti dobički vrednotijo v skladu z načeli iz veljavnega računovodskega okvira.

▼B

3. Pristojni organi ocenijo, ali izdaje instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izpolnjujejo merila iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29. ►C2 Kar zadeva izdaje po 28. juniju 2013, institucije razvrstijo kapitalske instrumente kot instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala šele po dovoljenju pristojnih organov, ki se lahko posvetujejo z EBA. ◄

Kadar pristojni organi odobrijo kapitalske instrumente, z izjemo državne pomoči, kot primerne za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, vendar je po mnenju EBA njihovo skladnost z merili iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29, dejansko težko ugotoviti, pristojni organi pojasnijo svoje razloge EBA.

Na podlagi informacij posameznih pristojnih organov EBA pripravi, vzdržuje in objavi seznam vseh oblik kapitalskih instrumentov v posameznih državah članicah, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. ►C1 EBA prvič pripravi seznam in ga objavi do 28. julija 2013. ◄

EBA se lahko po postopku pregleda iz člena 80 in kadar obstajajo trdni dokazi, da navedeni instrumenti ne izpolnjujejo meril iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29, ►C1 odloči, da s seznama umakne kapitalske instrumente nedržavne pomoči, izdane po 28. juniju 2013, in ◄ lahko v zvezi s tem objavi obvestilo.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pomen izraza "predvidljiv" pri ugotavljanju, ali so bile odbite kakršne koli predvidljive obremenitve ali dividende.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 27

Kapitalski instrumenti vzajemnih institucij, zadružnih institucij, hranilnic ali podobnih institucij v postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključujejo vse kapitalske instrumente, ki jih izda institucija v skladu z določbami svojega statuta, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrsta institucije je opredeljena v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, pri čemer jo pristojni organi za namene tega dela štejejo za kar koli od naslednjega:

(i) vzajemno institucijo,

▼B

(ii) zadružno institucijo,

(iii) hranilnico,

(iv) podobno institucijo,

(v) kreditno institucijo, ki je v celoti v lasti ene od institucij iz točk od (i) do (iv) in lahko v skladu z odobritvijo ustreznega pristojnega organa uporablja določbe iz tega člena, če in dokler je 100 % zadevnih navadnih delnic kreditne institucije v neposredni ali posredni lasti institucije, opisane v navedenih točkah;

(b) izpolnjeni so pogoji iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29

Navedene vzajemne institucije, zadružne institucije ali hranilnice, ki jih kot takšne pred 31. decembrom 2012 priznava veljavna nacionalna zakonodaja, so še naprej razvrščene kot takšne za namene tega dela, če še naprej izpolnjujejo merila, na podlagi katerih je bilo določeno takšno priznanje.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi lahko pristojni organi določijo, da vrsta družbe, priznana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, šteje za vzajemno institucijo, zadružno institucijo, hranilnico ali podobno institucijo za namene tega dela.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 28

Instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Kapitalski instrumenti se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) instrumenti so izdani neposredno s strani institucije s predhodno odobritvijo lastnikov institucije ali, če veljavna nacionalna zakonodaja to dopušča, upravljalnega organa institucije;

(b) instrumenti so vplačani, pri čemer njihovega nakupa ne sme posredno ali neposredno financirati institucija;

(c) instrumenti izpolnjujejo vse naslednje pogoje v zvezi z njihovo razvrstitvijo:

▼B

(i) štejejo se za kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS;

(ii) razvrščeni so med kapital v smislu veljavnega računovodskega okvira;

(iii) razvrščeni so med lastniški kapital za namene določanja bilančne insolventnosti, po potrebi v skladu z nacionalno zakonodajo o insolventnosti;

(d) instrumenti so jasno in ločeno izkazani v bilanci stanja v računovodskih izkazih institucije;

(e) instrumenti so stalni;

(f) glavnica instrumentov se ne sme zmanjšati ali odplačati, razen v katerem koli od naslednjih dveh primerov:

(i) likvidacija institucije;

(ii) diskrecijska izplačila instrumentov ali drugi diskrecijski načini zmanjšanja kapitala, kadar institucija dobi predhodno dovoljenje pristojnega organa v skladu s členom 77;

(g) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da se bo glavnica instrumentov zmanjšala ali odplačala ali da bi se lahko zmanjšala ali odplačala, razen v primeru likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja pred izdajo instrumentov ali ob njihovi izdaji, razen v primeru instrumentov iz člena 27, ko je zavrnitev institucije, da izplača takšne instrumente, prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(h) instrumenti izpolnjujejo naslednje pogoje v zvezi z razdelitvami:

(i) neobstoj prednostne obravnave razdelitveizplačil donosa z vidika vrstnega reda, vključno z odnosom do drugih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, inpogoji, ki veljajo za instrumente, ne zagotavljajo prednostnih pravic pri izplačilu donosa;

(ii) imetnikom instrumentov se lahko donos izplača le iz razpoložljivih sredstev;

(iii) pogoji, ki veljajo za instrumente, ne vključujejo zgornje meje ali druge omejitve najvišje ravni izplačil, razen v primeru instrumentov iz člena 27;

(iv) raven izplačil ni določena na podlagi zneska, ki je bil vplačan za nakup instrumentov ob izdaji, razen v primeru instrumentov iz člena 27;

▼B

(v) pogoji, ki veljajo za instrumente, ne vključujejo nobene obveznosti za institucijo, da mora izplačati donos imetnikom teh instrumentov, in tudi sicer za institucijoa takšna obveznost ne velja;

(vi) neizplačilo donosov ne pomeni nastop dogodka neplačila institucije;

(vii) preklic izplačila donosa ne pomeni nobenih omejitev za institucijo;

(i) v primerjavi z vsemi kapitalskimi instrumenti, ki jih je izdala institucija, ti instrumenti pokrivajo prvi in sorazmerno največji delež izgub, ko nastanejo, in vsak instrument pokriva izgubo v enakem delu kot vsi drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(j) instrumenti so v primeru postopka insolventnosti ali likvidacije institucije podrejeni vsem drugim terjatvam;

(k) instrumenti zagotavljajo lastnikom terjatev do dela preostalega premoženja institucije, ki je v primeru likvidacije in po plačilu vseh nadrejenih terjatev sorazmerna z zneskom takšnih izdanih instrumentov, pri čemer ni fiksno določena oziroma zanjo ne veljajo omejitve, razen v primeru kapitalskih instrumentov iz člena 27;

(l) instrumenti niso zavarovani niti niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatve pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe;

(iii) nadrejenega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(iv) mešanega poslovnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(v) mešanega finančnega holdinga in njegove podrejene družbe;

(vi) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk od (i) do (v);

(m) za instrumente ne velja nobena pogodbena ali drugačna ureditev, ki v primeru insolventnosti ali likvidacije izboljšuje prednost terjatve pri poplačilu instrumenta.

Pogoj iz točke (j) prvega pododstavka se šteje za izpolnjenega, tudi če so instrumenti na podlagi člena 484(3) vključeni v dodatni temeljni kapital ali dodatni kapital, pod pogojem, da se obravnavajo pari passu.

2. Pogoji iz točke (i) odstavka 1 štejejo za izpolnjene ne glede določbe, ki določajo trajen odpis glavnice instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

▼B

Pogoj iz točke (f) odstavka 1 šteje za izpolnjenega, ne glede na zmanjšanje glavnice kapitalskega instrumenta v postopku reševanja ali kot posledica odpisa kapitalskih instrumentov, ki ga zahteva organ za reševanje, odgovoren za institucijo.

Pogoj iz točke (g) odstavka 1 šteje za izpolnjenega, ne glede na določbe, ki urejajo kapitalski instrument in ki eksplicitno ali implicitno navajajo, da se bo glavnica instrumenta zmanjšala ali da bi se lahko zmanjšala v postopku reševanja, ali kot posledica odpisa kapitalskih instrumentov, ki ga zahteva organ za reševanje, odgovoren za institucijo.

3. Pogoj iz točke (h)(iii) odstavka 1 šteje za izpolnjenega, ne glede na instrument, s katerim se izplačuje večkratnik dividend, pod pogojem, da ta večkratnik ne pomeni razdelitve, ki bi povzročila nesorazmeren poseg v kapital.

4. Za namene točke (h)(i) odstavka 1 različna izplačila donosov odraža le različne glasovalne pravice. V zvezi s tem se izplačilo višjega donosa uporablja le za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala z manj glasovalnih pravic ali brez njih.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) veljavne oblike in naravo posrednega financiranja kapitalskih instrumentov;

(b) ali in kdaj bi večkratniki izplačil donosov povzročili nesorazmeren poseg v kapital;

(c) pomen prednostnih izplačil donosov.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 29

Kapitalski instrumenti, ki jih izdajo vzajemne institucije, zadružne institucije, hranilnice in podobne institucije

1. Kapitalski instrumenti, ki jih izdajo vzajemne institucije, zadružne institucije, hranilnice in podobne institucije, se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 28, skupaj s spremembami, ki izhajajo iz uporabe tega člena.

▼B

2. Izpolnjeni morajo biti naslednji pogoji v zvezi z odkupom kapitalskih instrumentov:

(a) institucija lahko zavrne odkup instrumentov, razen kadar je to prepovedano v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(b) kadar veljavna nacionalna zakonodaja prepoveduje instituciji zavrnitev odkupa instrumentov, določbe, ki urejajo instrumente, instituciji zagotovijo možnost, da omeji njihov odkup;

(c) zavrnitev odkupa instrumentov ali omejitev njihovega odkupa, kjer je to potrebno, ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije.

3. Kapitalski instrumenti lahko vključujejo zgornjo mejo ali omejitev najvišje ravni izplačil donosa le, če je ta zgornja meja ali omejitev določena v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo ali statutom institucije.

4. Kadar kapitalski instrumenti v primeru postopka insolventnosti ali likvidacije zagotavljajo lastnikom pravico do rezerv institucije, ki je omejena na nominalno vrednost instrumentov, ta omejitev velja enako tudi za imetnike vseh drugih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala zadevna institucija.

Pogoj iz prvega pododstavka ne posega v možnost, da vzajemna institucija, zadružna institucija, hranilnica ali podobna institucija v okviru navadnega lastniškega temeljnega kapitala prizna instrumente, ki imetnikom ne dajejo glasovalnih pravic in ki izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

(a) terjatev imetnikov instrumentov brez glasovalnih pravic v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije je sorazmerna z deležem skupnega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga ti instrumenti brez glasovalnih pravic predstavljajo;

(b) instrumenti se sicer štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

5. Kadar kapitalski instrumenti v primeru postopka insolventnosti ali likvidacije zagotavljajo lastnikom terjatev do dela preostalega premoženja institucije, ki je fiksno določene ali omejena z zgornjo mejo, ta omejitev velja enako tudi za vse imetnike vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala zadevna institucija.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli vrsto omejitev, ki so potrebne pri odkupu, kadar je zavrnitev odkupa kapitalskih instrumentov s strani institucije prepovedana v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 30

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29, za instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala velja naslednje:

(a) zadevni instrument se takoj preneha šteti za instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z zadevnim instrumentom, se takoj preneha šteti za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

Člen 31

Kapitalski instrumenti, ki jih vpišejo javni organi v izrednih razmerah

1. Pristojni organi lahko v izrednih razmerah institucijam dovolijo, da v navadni lastniški temeljni kapital vključijo kapitalske instrumente, ki izpolnjujejo najmanj pogoje iz točk (b) do (e) člena 28(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) Kapitalski instrumenti se izdajo po 1. januarja 2014;

(b) Komisija obravnava kapitalske instrumente kot državno pomoč;

(c) Kapitalski instrumenti se izdajo v okviru ukrepov dokapitalizacije v skladu s takrat obstoječimi pravili za državno pomoč;

(d) Kapitalske instrumente v celoti vpiše in so v lasti države ali relevatnih javnih organov ali subjektov v državni lasti;

(e) Kapitalski instrumenti so sposobni pokrivanja izgube;

(f) Kapitalski instrumenti, razen tistih iz člena 27, v primeru likvidacije zagotavljajo lastnikom terjatev do dela preostalega premoženja institucije po plačilu vseh nadrejenih terjatev;

(g) Obstajajo ustrezni mehanizmi za izstop države ali po potrebi relevantnega javnega organa ali subjekta v državni lasti;

(h) Pristojni organ je izdal svoje predhodno dovoljenje in objavil svojo odločitev skupaj z njeno obrazložitvijo.

▼B

2. EBA na utemeljeno zahtevo zadevnega pristojnega organa in v sodelovanju z njim upošteva te kapitalske instrumente iz odstavka 1 kot enakovredne instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala za namene te uredbe.

Oddelek 2

Bonitetni filtri

Člen 32

Listinjena sredstva

1. Institucija iz vseh sestavin kapitala izključi vsako povečanje lastniškega kapitala v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, ki izhaja iz listinjenih sredstev, vključno z naslednjima:

(a) takim povečanjem, povezanim s prihodki iz naslova prihodnjih marž, ki se pri instituciji odraža v dobičku iz prodaje (gain on sale);

(b) kadar je institucija v vlogi originatorja v listinjenju, neto dobički iz naslova kapitalizacije prihodnjih donosov iz listinjenih sredstev, ki zagotavljajo kreditno izboljšavo pozicijam v listinjenju.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih dodatno opredeli pojem "dobiček iz prodaje" iz odstavka 1(a).

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 33

Varovanje denarnih tokov in spremembe vrednosti lastnih obveznosti

1. Institucije ne vključijo naslednjih postavk med katero koli sestavino kapitala:

(a) presežkov iz prevrednotenja, povezanih z dobički ali izgubami pri varovanju denarnih tokov finančnih instrumentov, ki niso vrednoteni po pošteni vrednosti, vključno z načrtovanimi denarnimi tokovi;

(b) dobičkov ali izgub, nastalih na podlagi vrednotenja obveznosti institucije po pošteni vrednosti, ki so posledica sprememb v boniteti same institucije;

▼C2

(c) dobičkov in izgub, nastalih zaradi vrednotenja na pošteno vrednost, iz izvedenih finančnih obveznosti institucij, ki so posledica sprememb v boniteti same institucije.

▼B

2. Za namene točke (c) odstavka 1 institucije ne pobotajo dobičkov in izgub, nastalih zaradi vrednotenja na pošteno vrednost, ki izhajajo iz kreditnega tveganja same institucije, s tistimi, ki izhajajo iz kreditnega tveganja njene nasprotne stranke.

3. Institucije lahko brez poseganja v točko (b) odstavka 1 vključijo znesek dobičkov in izgub iz njihovih obveznosti v kapital, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obveznosti so v obliki obveznic iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES;

(b) spremembe vrednosti sredstev in obveznosti institucije nastanejo zaradi istih sprememb kot v boniteti same institucije;

(c) med vrednostjo obveznic iz točke (a) in vrednostjo sredstev institucije obstaja/je tesna vez;

(d) hipotekarne kredite je mogoče poplačati z odkupom obveznic, s katerimi se financirajo hipotekarni krediti, po tržni ali nominalni vrednosti.

4. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli tesno vez med vrednostjo obveznic in vrednostjo sredstev iz točke (c) odstavka 3.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. septembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 34

Dodatne prilagoditve vrednosti

Institucije pri izračunu zneska kapitala uporabljajo zahteve iz člena 105 za vsa svoja sredstva, merjena po pošteni vrednosti in od navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo znesek vseh potrebnih dodatnih prilagoditev vrednosti.

Člen 35

Nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti

Institucije ne izvedejo prilagoditev, da bi iz kapitala izključile nerealizirane dobičke ali izgube, nastale na podlagi vrednotenja svojih sredstev ali obveznosti po pošteni vrednosti, razen v primeru postavk iz člena 33.

▼B

Oddelek 3

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izjeme in druge možnosti

Pododdelek 1

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 36

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo:

(a) izgube tekočega poslovnega leta;

(b) neopredmetena sredstva;

(c) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček;

(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa na podlagi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB): negativne zneske, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovane izgube iz členov 158 in 159;

(e) sredstva pokojninskega sklada z določenimi pravicami v bilanci stanja institucije;

(f) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, za katere ima institucija dejansko ali pogojno obveznost nakupa na podlagi obstoječe pogodbene obveznosti;

(g) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, če imajo ti subjekti vzajemen navzkrižni delež v instituciji, za katerega pristojni organ meni, da je bil oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;

(h) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(i) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo;

(j) znesek postavk, ki se v skladu s členom 56 odbije od postavk dodatnega temeljnega kapitala v obsegu, ki presega dodatni temeljni kapital institucije;

▼B

(k) znesek izpostavljenosti naslednjih postavk, ki izpolnjujejo pogoje za utež tveganja 1 250 %, kadar institucija namesto uporabe uteži tveganja 1 250 % odbije ta znesek izpostavljenosti od zneska navadnega lastniškega temeljnega kapitala:

(i) kvalificirani deleži izven finančnega sektorja;

(ii) pozicije v listinjenju v skladu s členoma 243(1)(b) in 244(1)(b) ter členom 258;

(iii) proste izročitve v skladu s členom 379(3);

(iv) pozicije v košarici, za katere institucija ne more določiti uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, v skladu s členom 153(8);

(v) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa notranjih modelov v skladu s členom 155(4).

(l) vse davčne obremenitve, povezane s postavkami navadnega lastniškega temeljnega kapitala, predvidljive v času izračuna, razen kadar institucija ustrezno prilagodi znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, in zaradi takšnih davčnih obremenitev zmanjša vrednost, do katere se lahko te postavke uporabijo za kritje tveganj ali izgub.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli uporabo odbitkov iz odstavka 1(a), (c), (e), (f), (h), (i) in (l) tega člena ter povezanih odbitkov iz člena 56(a), (c), (d) in (f) in člena 66(a), (c) in (d).

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli vrste kapitalskih instrumentov finančnih institucij ter, v posvetovanjuz Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 ([1]), zavarovalnic in pozavarovalnic tretjih držav in družb, izključenih iz področja uporabe Direktive 2009/138/ES v skladu s členom 4 navedene direktive, ki se odbijejo od naslednjih sestavin kapitala:

(a) postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) postavk dodatnega temeljnega kapitala;

(c) postavk dodatnega kapitala.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 37

Odbitek neopredmetenih sredstev

Institucije določijo znesek neopredmetenih sredstev, ki se odbijejo, v skladu z naslednjim:

(a) znesek, ki se odbije, se zmanjša za znesek z njim povezanih odloženih obveznosti za davek, ki bi se poravnale, če bi bila neopredmetena sredstva oslabljena ali če bi bilo njihovo pripoznanje odpravljeno v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(b) znesek, ki se odbije, vključuje dobro ime, ki se nanaša na vrednotenje pomembnih naložb institucije.

Člen 38

Odbitek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček

1. Institucije določijo znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in jih je treba odbiti v skladu s tem členom.

2. Razen kadar sta izpolnjena pogoja iz odstavka 3, se izračun zneska odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, ne zmanjša za znesek z njimi povezanih odloženih obveznosti za davek institucije.

3. Znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, se lahko zmanjša za znesek z njimi povezanih odloženih obveznosti za davek institucije, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) subjekt ima v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo pravno izvršljivo pravico pobotati te odmerjene terjatve za davek z odmerjenimi obveznostmi za davek;

(b) odložene terjatve za davek in odložene obveznosti za davek se nanašajo na davek odmerjen s strani istega davčnega organa in v povezavi z istim davčnim zavezancem.

4. Povezane odložene obveznosti za davek institucije, ki se uporabljajo za namene odstavka 3, ne smejo vključevati odloženih obveznosti za davek, ki zmanjšujejo znesek neopredmetenih sredstev ali sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami, ki jih je treba odbiti.

5. Znesek povezanih odloženih obveznosti za davek iz odstavka 4 se razporedi na:

(a) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, ki se v skladu s členom 48(1) ne odbijejo;

▼B

(b) vse druge odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček.

Institucije razporedijo povezane odložene obveznosti za davek glede na delež odloženih terjatev za davek, nanašajočih se na prihodnji dobiček, ki jih predstavljajo postavke iz točk (a) in (b).

Člen 39

Preplačilo davka, prenos davčne izgube v predhodno obdobje in odložene terjatve za davek, ki se ne nanašajo na prihodnji dobiček

1. Naslednje postavke se ne odbijejo od kapitala in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno:

(a) preplačilo davka v tekočem letu s strani institucije;

(b) davčne izgube institucije v tekočem letu, prenesene v prejšnja leta, ki privedejo do zahtevka ali izkazujejo terjatev do enot centralne ravni držav, regionalne ravni držav ali lokalnega davčnega organa.

2. Odložene terjatve za davek, ki se ne nanašajo na prihodnji dobiček, so omejene na odložene terjatve za davek, ki izhajajo iz začasnih razlik, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) če institucija poroča izgubo, ko so njeni letni računovodski izkazi uradno potrjeni ali v primeru likvidacije ali v primeru insolventnosti institucije, so takoj avtomatično in obvezno nadomeščeni z dobropisom na že plačane davke;

(b) institucija ima v skladu z veljavnim nacionalnim davčnim pravom možnost pobota dobropis na že plačane davke iz točke (a) s katero koli obveznostjo za davek institucije ali katere koli družbe, ki je na podlagi tega prava za davčne namene vključeno v isto konsolidacijo kot ta institucija, ali katere koli druge družbe, ki je predmet nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(c) kadar znesek dobropis na že plačane davke iz točke (b) presega obveznosti za davek iz te točke, se vsak tak presežek nemudoma nadomesti z neposredno terjatvijo do enot centralne ravni države članice, v kateri ima institucija sedež.

Institucije za odložene terjatve za davek uporabijo utež tveganja 100 %, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a),(b) ali (c).

Člen 40

Odbitek negativnih zneskov, ki so rezultat izračuna zneskov pričakovane izgube

Znesek, ki se odbije v skladu s členom 36(1)(d), se ne zmanjša zaradi povečanja odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček, ali drugega dodatnega davčnega učinka, ki bi se lahko pojavil, ►C2 če bi rezervacije dosegle raven pričakovanih izgub iz oddelka 3 poglavja 3 naslova II dela 3. ◄

▼B

Člen 41

Odbitek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami

▼C2

1. Za namene člena 36(1)(e) se znesek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami, ki se odbije, zmanjša za:

(a) znesek katerih koli povezanih odloženih obveznosti za davek, ki bi se lahko poravnale, če bi bila sredstva oslabljena ali če bi se odpravilo njihovo pripoznanje v skladu z veljavnim računovodskim okvirom;

(b) znesek sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami, ki jih lahko institucija neomejeno uporablja, če je predhodno dobila dovoljenje pristojnega organa.

Ta sredstva, uporabljena za zmanjšanje zneska, ki se odbije, dobijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

▼B

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli merila, v skladu s katerimi pristojni organ dovoli instituciji, da zmanjša znesek sredstev v pokojninskem skladu z določenimi pravicami, kot je opredeljeno v odstavku 1(b).

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 42

Odbitek deležev v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Institucije za namene člena 36(1)(f) izračunajo deleže v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v isti osnovni izpostavljenosti ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala v teh indeksih;

▼B

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 43

Pomembna naložba v subjekt finančnega sektorja

▼C2

Za namene odbitka ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

▼B

(a) institucija ima v lasti več kot 10 % instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda zadevni subjekt;

(b) institucija je tesno povezana z zadevnim subjektom in ima v lasti instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala izdane s strani zadevnega subjekta;

(c) institucija ima v lasti instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izdane s strani zadevnega subjekta, pri čemer subjekt ni vključen v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, ampak je vključen v isto računovodsko konsolidacijo kot institucija za namene finančnega poročanja v skladu z veljavnim računovodskim okvirom.

Člen 44

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja in vzajemen navzkrižni delež institucije, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke iz člena 36(1)(g), (h) in (i) v skladu z naslednjim:

(a) deleži v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala in drugih kapitalskih instrumentih subjektov finančnega sektorja se izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij;

(b) zavarovalniške postavke lastnih sredstev prvega reda se za namene odbitka obravnavajo kot deleži v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

Člen 45

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja

Institucije izvedejo odbitke iz člena 36(1)(h) in (i) v skladu z naslednjim:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije v isti osnovni izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) zapadlost kratke pozicije sovpada z zapadlostjo dolge pozicije ali pa ima preostalo zapadlost vsaj eno leto;

(ii) kratke in dolge pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov subjektov finančnega sektorja v teh indeksih.

Člen 46

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja

►C2 1. Institucije za namene člena 36(1)(h) izračunajo ustrezni znesek, ◄ ki se odbije tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

(a) celotni znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presegajo 10 % skupnega zneska postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala:

(i) členov 32 do 35;

(ii) odbitkov iz člena 36(1)(a) do (g), točk (k)(ii) do(v) in točke (l), razen zneska, ki se odbije za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

▼C2

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala tistih subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, deljen s celotnim zneskom neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh subjektov finančnega sektorja.

▼B

2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

3. Znesek, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, se porazdeli med vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. ►C2 Institucije določijo znesek vsakega instrumenta navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1 ◄ tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki ga predstavljajo vsi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

4. Znesek deležev iz člena 36(1)(h), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i) do (iii), se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼C2

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4;

(b) razmerje, ki izvira iz izračuna iz točke (b) odstavka 3.

▼B

Člen 47

Odbitek deležev v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, kadar ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja

Za namene člena 36(1)(i) so iz ustreznega zneska, ki se odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izključene pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnihinstrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj, pri čemer se ta znesek določi v skladu s členoma 44 in 45 ter pododdelkom 2.

Pododdelek 2

Izvzetja iz odbitka od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in druge možnosti

Člen 48

Pragovna izvzetja iz odbitka od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Institucijam pri odbitkih zahtevanih v skladu s členom 36(1)(c) in (i) ni treba odbiti zneskov postavk iz točk (a) in (b) tega odstavka, katerih celotni seštevek je enak ali manjši od pragovnega zneska iz odstavka 2.:

(a) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik ter je njihov celotni seštevek enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih določb:

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (h), točk k(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, neposredni, posredni in sintetični deleži te institucije v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala teh subjektov, katerih celotni seštevek je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjih določb:

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (h), točk k(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik.

2. Za namene odstavka 1 je pragovni znesek enak znesku iz točke (a) tega odstavka, pomnoženem z odstotkom iz točke (b) tega odstavka:

(a) preostali znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, potem ko so bile v celoti opravljene prilagoditve in odbitki iz členov od 32 do 36 in ne da bi se uporabilo izvzetje iz odbitka, opredeljeno v temu členu;

▼B

(b) 17,65 %.

3. Institucija za namene odstavka 1 določi obseg odloženih terjatev za davek v skupnem znesku postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga ni treba odbiti, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka deli z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, katerih celotni seštevek je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije;

(b) vsota naslednjega:

(i) zneska iz točke (a);

(ii) zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v kapitalske instrumente subjektov finančnega sektorja, v katerih ima institucija pomembno naložbo, katerih celotni seštevek je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije.

Delež pomembnih naložb v skupnem znesku postavk, ki ga ni treba odbiti, je enak ena minus razmerje iz prvega pododstavka.

4. Zneskom postavk, ki se ne odbijejo v skladu z odstavkom 1, se dodeli utež tveganja 250 %.

Člen 49

Zahteva po odbitku,v primeru konsolidacije, dopolnilnega nadzora ali institucionalne sheme za zaščito vlog

1. Pri izračunu kapitala na posamični, subkonsolidirani in konsolidirani podlagi lahko pristojni organi, kadar od institucij zahtevajo ali jim dovolijo, da uporabijo metodo 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, institucijam dovolijo, da ne odbijejo deležev v kapitalske instrumente subjekta finančnega sektorja, v kateri ima nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding oziroma ima institucija pomembno naložbo, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) do (e) tega odstavka:

(a) subjekt finančnega sektorja je zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding;

(b) zavarovalnica, pozavarovalnica ali zavarovalni holding je vključena v isti dopolnilni nadzor v skladu z Direktivo 2002/87/ES kot nadrejena institucija, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding oziroma institucija, ki ima ima delež;

▼B

(c) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnih organov;

(d) pristojni organi pred izdajo dovoljenja iz točke (c) preverijo in nato redno preverjajo, da je raven integriranega upravljanja, upravljanja tveganj in notranjih kontrol subjekta, ki bi bil zajet v konsolidacijo v skladu z metodo 1, 2 ali 3,ustrezna;

(e) deleži v subjektu pripadajo enemu od naslednjih:

(i) nadrejeni kreditni instituciji;

(ii) nadrejenemu finančnemu holdingu;

(iii) nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu;

(iv) instituciji;

(v) podrejeni družbi enega od subjektov iz točk (i) do (iv), ki je vključena v obseg konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

Izbrana metoda se ves čas dosledno uporablja.

2. Pri izračunu kapitala na posamični in subkonsolidirani podlagi institucije, ki so predmet nadzora na konsolidirani podlagi v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, ne odbijejo deležev v kapitalske instrumente izdanes strani subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v konsolidirani nadzor, razen če pristojni organi za posebne namene, zlasti za strukturno ločitev bančnih dejavnosti in načrtovanje reševanja, določijo, da so ti odbitki zahtevani za namen nadzora na posamični ali subkonsolidirani podlagi.

Uporaba pristopa iz prvega pododstavka ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v vsej Uniji in ne oblikuje ali ustvari ovire za delovanje notranjega trga.

3. Pristojni organi lahko za namene izračuna kapitala na posamični ali subkonsolidirani podlagi institucijam dovolijo, da ne odbijejo deležev v kapitalske instrumente v naslednjih primerih:

(a) kadar ima institucija delež v drugi instituciji in so izpolnjeni pogoji iz točk (i) do (v);

(i) institucije spadajo v isto institucionalno shemo za zaščito vlog iz člena 113(7);

(ii) pristojni organi so podelili dovoljenje iz člena 113(7);

▼B

(iii) izpolnjeni so pogoji iz člena 113(7);

(iv) institucionalna shema za zaščito vlog pripravi konsolidirano bilanco stanja iz člena 113(7)(e) ali, kadar ji ni treba pripraviti konsolidiranih računovodskih izkazov, razširjen zbirni izračun, ki je po mnenju pristojnih organov ustrezen in enakovreden določbam Direktive 86/635/EGS, ki vključuje nekatere prilagoditve določb Direktive 83/349/EGS ali Uredbe (ES) št. 1606/2002, ki urejata konsolidirane računovodske izkaze skupin kreditnih institucij. Enakovrednost tega razširjenega zbirnega izračuna preveri in potrdi zunanji revizor, zlasti to, da sta večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog, izključena iz izračuna. O konsolidirani bilanci stanja ali razširjenem zbirnem izračunu se pristojnim organom poroča najmanj tako pogosto, kot je določeno v členu 99;

(v) institucije, ki so vključene v institucionalno shemo za zaščito vlog, skupaj na konsolidirani podlagi ali na podlagi razširjenega zbirnega izračuna izpolnjujejo zahteve iz člena 92 in o izpolnjevanju teh zahtev še naprej poročajo v skladu s členom 99. V okviru institucionalne sheme za zaščito vlog odbitek deleža pravic zadružnih članov ali pravnih subjektov, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, ni potreben, če sta odpravljena večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog in manjšinskim delničarjem, kadar je ta institucija.

(b) kadar ima regionalna kreditna institucija delež v svoji centralni ali drugi regionalni kreditni instituciji in so izpolnjeni pogoji iz točke (a)(i) do (v).

4. Deleži, ki se v skladu z odstavki 1, 2 ali 3 ne odbijejo, se štejejo za izpostavljenosti in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

►C2 5. Kadar institucija uporablja metodo 1, 2 ali 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, ◄ razkrije dopolnilno kapitalsko zahtevo in količnik kapitalske ustreznosti finančnega konglomerata, izračunanima v skladu s členom 6 in Prilogo I k tej direktivi.

6. EBA, EIOPA in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za verdnostne papirje) (ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Svet az dne 24. novembra 2010 ([1]) prek Skupnega odbora pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih za namene tega člena opredelijo pogoje uporabe metod izračuna iz dela II Priloge I Direktive 2002/87/ES za namene drugih možnosti odbitka iz odstavka 1tega člena.

([1]) UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

▼C1

EBA, EIOPA in ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členiv 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Oddelek 4

Navaden lastniški temeljni kapital

Člen 50

Navaden lastniški temeljni kapital

Navaden lastniški temeljni kapital institucije je sestavljen iz postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala po uporabi prilagoditev iz členov 32 do 35, odbitkov v skladu s členom 36 ter izvzetij in drugih možnosti iz členov 48, 49 in 79.

POGLAVJE 3

Dodatni temeljni kapital

Oddelek 1

Postavke in instrumenti dodatnega temeljnega kapitala

Člen 51

Postavke dodatnega temeljnega kapitala

Postavke dodatnega temeljnega kapitala zajemajo:

(a) kapitalske instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz člena 52(1);

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a).

Instrumenti iz točke (a) se ne štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

Člen 52

Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala

1. Kapitalski instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) instrumenti so izdani in vplačani;

▼B

(b) instrumenti niso kupljeni s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) družbe, v kateri ima institucija udeležbo v obliki imetništva, neposredno ali z obvladovanjem 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

(c) nakup instrumentov ni posredno ali neposredno financiran s strani institucije;

(d) instrumenti so v primeru insolventnosti institucije podrejeni instrumentom dodatnega kapitala;

(e) instrumenti niso zavarovani niti niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost terjatev pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe;

(iii) nadrejenega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(iv) mešanega poslovnega holding ali njegove podrejene družbe;

(v) mešanega finančnega holdinga in njegove podrejene družbe;

(vi) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk (i) do (v);

(f) za instrumente ne velja nobena pogodbena ali drugačna ureditev, ki v primeru nesolventnosti ali likvidacije izboljšuje prednost pri poplačilu instrumenta;

(g) instrumenti so trajniin določbe, ki jih urejajo, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da jih odkupi;

(h) če določbe, ki urejajo instrumente, vključujejo eno ali več opcij odpoklica, se lahko opcija odpoklica uveljavi izključno po diskrecijski presoji izdajatelja;

(i) instrumenti se lahko odpokličejo, odkupijo ali izplačajo le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 77 in ne prej kot pet let po datumu izdaje, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 78(4);

(j) v določbah, ki urejajo instrumente, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bi instrumenti bili ali da bi lahko bili odpoklicani, odkupljeni ali izplačani, in tudi institucija tega na noben način ne navaja, razen v naslednjih primerih:

(i) likvidacija institucije;

▼B

(ii) diskrecijska izplačila instrumentov ali drugi diskrecijski načini zmanjšanja kapitala, kadar institucija dobi predhodno dovoljenje pristojnega organa v skladu s členom 77;

(k) institucija eksplicitno ali implicitno ne navaja, da bi se pristojni organ strinjal z zahtevo za odpoklic, odkup ali izplačilo instrumentov;

(l) razdelitve po instrumentih izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) izplačajo se iz razpoložljivih sredstev;

(ii) raven razdelitve po instrumentih se ne spremeni na podlagi bonitete institucije ali njene nadrejene osebe;

(iii) določbe, ki urejajo instrumente, instituciji omogočajo polno diskrecijsko presojo, da lahko kadar koli prekliče razdelitev po instrumentih za neomejeno obdobje in na nekumulativni podlagi,in institucija lahko brez omejitev uporablja ta preklicane razdelitve za izpolnitev svojih obveznosti, ko te zapadejo;

(iv) preklic razdelitve ne pomeni nastopa dogodka neplačila institucije;

(v) preklic razdelitve ne pomeni nobenih omejitev za institucijo;

(m) instrumenti ne prispevajo k vzpostavitvi obveznosti, da presegajo njena sredstva, če takšna ugotovitev predstavlja preskus insolventnosti v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo;

(n) v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, se ob nastopu sprožilnega dogodka trajno ali začasno odpiše znesek glavnice instrumenta ali se instrumente konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(o) določbe, ki urejajo instrumente, ne vključujejo nobene značilnosti, ki bi lahko ovirala dokapitalizacijo institucije;

(p) kadar instrumenti niso izdani neposredno s strani institucije, morata biti izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) instrumenti so izdani preko subjekta, vključenega v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(ii) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi navedeni instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka,.

▼B

Pogoj iz točke (d) prvega pododstavka se šteje za izpolnjenega, ne glede na to, da so instrumenti na podlagi člena 484(3) vključeni v dodatni temeljni kapital ali dodatni kapital, pod pogojem, da se obravnavajo pari passu.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) obliko in naravo spodbud za odkup;

(b) naravo vsakega zvišanja vrednosti glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki sledi začasnemu odpisu vrednosti glavnice;

(c) postopke in časovni okvir za:

(i) opredelitev, da je nastopil sprožilni dogodek;

(ii) zvišanje vrednosti glavnice instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki sledi začasnemu odpisu vrednosti glavnice;

(d) značilnosti instrumentov, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije;

(e) uporabo subjektov s posebnim namenom za posredno izdajo kapitalskih instrumentov.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 53

Omejitve vezane na preklic razdelitve po instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in značilnosti, ki bi lahko ovirale dokapitalizacijo institucije

Za namene člena 52(1)(l)(v) in (o) določbe, ki urejajo instrumente dodatnega temeljnega kapitala, še zlasti ne vključujejo naslednje:

(a) zahteve za razdelitev po instrumentih, če je izvršena razdelitev na instrument institucije, ki je enakovreden instrumentu dodatnega temeljnega kapitala ali mu je podrejen, vključno z instrumentom navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) zahteve za preklic izplačil donosov po instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, če se ne opravi izplačilo donosov na zadevne instrumenta dodatnega temeljnega kapitala;

▼B

(c) obveznosti, da se izplačilo obresti ali dividende nadomesti z izplačilom v kateri koli drugi obliki. Ta obveznost za institucijo drugače ne velja.

Člen 54

Odpis ali konverzija instrumentov dodatnega temeljnega kapitala

1. Za namene člena 52(1)(n) se za instrumente dodatnega temeljnega kapitala uporabljajo naslednje določbe:

(a) sprožilni dogodek nastopi, ko je količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije iz člena 92(1)(a) nižji od katere koli naslednje vrednosti:

(i) 5,125 %;

(ii) raven višja od 5,125 %, če tako določi institucija in je navedena v določbah, ki urejajo instrument;

(b) institucije lahko v določbah, ki urejajo instrument, poleg sprožilnega dogodka iz točke (a) določijo še enega ali več sprožilnih dogodkov;

(c) kadar se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, zahteva, da se te instrumente ob nastopu sprožilnega dogodka konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, je v teh določbah predpisano eno od naslednjega:

(i) stopnja te konverzije in omejitev dovoljenega zneska konverzije ali

(ii) obseg, v katerem se bodo instrumenti konvertirali v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(d) kadar se v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, zahteva, da se ob nastopu sprožilnega dogodka odpiše njihova vrednost glavnice, ta odpis zmanjša vse naslednje:

(i) znesek terjatve imetnika instrumenta v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;

(ii) znesek, ki ga je treba plačati v primeru odpoklica ali odkupa instrumenta;

(iii) izplačila donosov po instrumentu.

2. Z odpisom vrednosti ali konverzijo instrumenta dodatnega temeljnega kapitala se v skladu z veljavnim računovodskim okvirom ustvarijo postavke, ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

3. Znesek instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki se prizna v postavkah dodatnega temeljnega kapitala, je omejen na minimalni znesek postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki bi bil ustvarjen, če bi bila vrednost glavnice instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v celoti odpisana ali konvertirana v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

4. Celotni znesek instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, ki ga je treba ob nastopu sprožilnega dogodka odpisati ali konvertirati, ni manjši kot nižje izmed naslednjih zneskov:

(a) znesek, ki je potreben za popolno vzpostavitev količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije na raven 5,125 %;

(b) celotna vrednost glavnice instrumenta.

5. Institucije ob nastopu sprožilnega dogodka:

(a) nemudoma obvestijo pristojne organe;

(b) obvestijo imetnike instrumentov dodatnega temeljnega kapitala;

(c) brez odlašanja, vendar najpozneje v enem mesecu, odpišejo vrednost glavnice instrumentov ali instrumente konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu z zahtevo iz tega člena.

6. Institucija, ki izdaja instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ki se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v navadni lastniški temeljni kapital, zagotovi, da njen odobreni delniški kapital stalno zadošča za konverzijo vseh takšnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v delnice, če nastopi sprožilni dogodek. Vsa potrebna dovoljenja se pridobijo na datum izdaje takšnih konvertibilnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala. Institucija ves čas razpolaga s potrebnim predhodnim dovoljenjem za izdajo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, v katere se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo takšni instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

7. Institucija, ki izdaja instrumente dodatnega temeljnega kapitala, ki se ob nastopu sprožilnega dogodka konvertirajo v navadni lastniški temeljni kapital, zagotovi, da v njeni ustanovni listini ali njenem statutu ali drugih pravnih ali pogodbenih ureditvah ni postopkovnih ovir za navedeno konverzijo.

Člen 55

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente dodatnega temeljnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 52(1) za instrument dodatnega temeljnega kapitala velja naslednje:

(a) zadevni instrument se takoj preneha šteti za instrument dodatnega temeljnega kapitala;

▼B

(b) del vplačanega presežka kapitala, ki je povezan z zadevnim instrumentom, se takoj preneha šteti za postavke dodatnega temeljnega kapitala.

Oddelek 2

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Člen 56

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Institucije od postavk dodatnega temeljnega kapitala odbijejo:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija morda bila dolžna kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;

(b) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, s katerimi ima institucija vzajemne navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;

(c) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki se določi v skladu s členom 60, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(d) neposredne, posredne in sintetične deleže institucije v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje teh instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

(e) znesek postavk, ki se v skladu s členom 66 odbije od postavk dodatnega kapitala, v obsegu, ki presega dodatni kapital institucije;

(f) vse davčne obremenitve, povezane s postavkami dodatnega temeljnega kapitala predvidljive v času izračuna, razen kadar institucija ustrezno prilagodi znesek postavk dodatnega temeljnega kapitalain se zaradi teh davčnih obremenitev zmanjša vrednost, do katere se te postavke lahko uporabijo za kritje tveganj in izgub.

▼B

Člen 57

Odbitek deležev v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala

Institucije za namene člena 56(a) deleže v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v isti osnovni izpostavljenosti ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje ali v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov dodatnega temeljnega kapitala v teh indeksih;

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih dodatnega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz deležev vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih dodatnega temeljnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 58

Odbitek deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja in vzajemen navzkrižni delež institucije, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 56(b), (c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) deleži v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala se izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij;

▼B

(b) zavarovalniške postavke dodatnih lastnih sredstev prvega reda se za namene odbitka obravnavajo kot deleži v instrumente dodatnega temeljnega kapitala.

Člen 59

Odbitek deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 56(c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja lahko izračunajo na podlagi neto dolge pozicije v iste osnovne izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) zapadlost kratke pozicije sovpada z zapadlostjo dolge pozicije ali ima preostalo zapadlosti vsaj eno leto;

(ii) dolga in kratka pozicija sta oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da izračunajo osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov subjektov finančnega sektorja v teh indeksih.

Člen 60

Odbitek deležev v instrumente dodatnega temeljnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja

1. Institucije za namene člena 56(c) izračunajo ustrezni znesek, ki se odbije, tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

▼C2

(a) celotni znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:

▼B

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (g), točk (k)(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

▼B

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente dodatnega temeljnega kapitala tistih subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, deljen s celotnim zneskom vseh neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumentih dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh subjektov finančnega sektorja.

2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

▼C2

3. Znesek, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, se porazdeli med vse instrumente dodatnega temeljnega kapitala. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1 tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumentih dodatnega temeljnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki ga predstavlja vsak instrument dodatnega temeljnega kapitala.

▼B

►C2 4. Znesek deležev iz člena 56(c), ◄ ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i), (ii) in (iii), se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼C2

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega temeljnega kapitala, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4;

(b) razmerje, ki izvira iz izračuna iz točke (b) odstavka 3.

▼B

Oddelek 3

Dodatni Temeljni Kapital

Člen 61

Dodatni temeljni kapital

Dodatni temeljni kapital institucije je sestavljen iz postavk dodatnega temeljnega kapitala po odbitku postavk iz člena 56 in uporabi člena 79.

POGLAVJE 4

Dodatni kapital

Oddelek 1

Postavke in instrumenti dodatnega kapitala

Člen 62

Postavke dodatnega kapitala

Postavke dodatnega kapitala zajemajo:

(a) kapitalske instrumente in podrejeni dolgovi, če so izpolnjeni pogoji iz člena 63;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

(c) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3: splošni popravekzaradi kreditnega tveganja, brez upoštevanja davčnih učinkov, v višini do 1,25 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3: pozitivni zneskibrez upoštevanja davčnih učinkov, ki so rezultat izračuna iz členov 158 in 159, v višini do 0,6 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih na podlagi poglavja 3 naslova II dela 3.

Postavke iz točke (a) se ne štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali dodatnega temeljnega kapitala.

▼B

Člen 63

Instrumenti dodatnega kapitala

Kapitalski instrumenti in podrejeni dolgovi štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) instrumenti so izdani oziroma podrejeni dolgovi so dodeljeni, kot je ustrezno, in v celoti vplačani;

(b) instrumenti niso kupljeni oziroma podrejeni dolgovi niso dodeljeni, kot je ustrezno, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) družbe, v kateri ima institucija udeležbo v obliki imetništva, neposredno ali z obvladovanjem 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

(c) nakup instrumentov ali dodelitev podrejenih dolgov, kot je ustrezno, ni neposredno ali posredno financiran s strani institucije;

(d) terjatev na znesku glavnice instrumentov v skladu z določbami, ki urejajo instrumente, ali terjatev na znesku glavnice podrejenih dolgov v skladu z določbami, ki urejajo podrejene dolgove, kot je ustrezno, je v celoti podrejena terjatvam vseh nepodrejenih upnikov;

(e) instrumenti ali podrejeni dolgovi, kot je ustrezno, niso zavarovani niti niso pokriti z jamstvom, ki izboljšuje prednost pri poplačilu, s strani katerega koli od naslednjih:

(i) institucije ali njene podrejene družbe;

(ii) nadrejene osebe institucije ali njene podrejene družbe;

(iii) nadrejenega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(iv) mešanega poslovnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(v) mešanega finančnega holdinga ali njegove podrejene družbe;

(vi) katere koli družbe, ki je tesno povezana s subjekti iz točk (i) do (v);

(f) za instrumente ali podrejene dolgove, kot je ustrezno, ne velja nobena ureditev, ki kakor koli izboljšuje prednost pri poplačilu terjatev v okviru instrumentov ali podrejenih dolgov;

(g) originalna zapadlost instrumentov ali podrejenih dolgov kot je ustrezno, je najmanj 5 let;

(h) določbe, ki urejajo instrumente oziroma podrejene dolgove, ne vključujejo nobene spodbude za institucijo, da odkupi ali odplača, kot je ustrezno, njihovo vrednost glavnice pred zapadlostjo,;

▼B

(i) če instrumenti ali podrejeni dolgovi, kot je ustrezno, vključujejo eno ali več opcij odpoklica ali opcije predčasnega odplačila, kot je ustrezno, se opcije uveljavijo izključno po diskrecijski presoji izdajatelja ali dolžnika;

(j) instrumenti ali podrejeni dolgovi, kot je ustrezno, se lahko odpokličejo, odkupijo ali izplačajo ali predčasno odplačajo le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 77 in šele po petih letih od datuma izdaje oziroma dodelitve, razen če so izpolnjeni pogoji iz člena 78(4),;

(k) v določbah, ki urejajo instrumente oziroma podrejene dolgove, ni eksplicitno ali implicitno navedeno, da bo oziroma bi lahko institucija instrumente ali podrejene dolgove odpoklicala, odkupila, izplačala, ali predčasno odplačala, kot je ustrezno, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije, in tudi institucija tega na noben način ne navaja;

(l) določbe, ki urejajo instrumente oziroma podrejene dolgove, imetniku ne dajejo pravice, da pospeši prihodnja izplačila obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije institucije;

(m) raven izplačil obresti ali dividend, kot je ustrezno, se za instrumente oziroma podrejene dolgove ne spremeni na podlagi bonitete institucije ali njene nadrejene osebe;

(n) kadar instrumenti niso izdani neposredno s strani institucije ali neposredno ne prejme podrejenih dolgov, kot je ustrezno, morata biti izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) instrumenti so izdani ali podrejeni dolgovi so prejeti, kot je ustrezno, preko subjekta vključenega v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1,

(ii) prihodki so takoj in brez omejitev razpoložljivi instituciji v obliki, ki izpolnjuje pogoje iz tega odstavka.

Člen 64

Amortizacija instrumentov dodatnega kapitala

Obseg, v katerem se instrumenti dodatnega kapitala štejejo za postavke dodatnega kapitala v zadnjih petih letih zapadlosti instrumentov, se izračuna tako, da se rezultat izračuna iz točke (a) pomnoži z zneskom iz točke (b) na naslednji način:

(a) nominalni znesek instrumentov ali podrejenih dolgov na prvi dan zadnjega petletnega obdobja njegove pogodbene zapadlosti, deljen s številom koledarskih dni v zadevnem obdobju;

▼B

(b) število preostalih koledarskih dni pogodbene zapadlosti instrumentov ali podrejenih dolgov.

Člen 65

Posledice v primeru prenehanja izpolnjevanja pogojev za instrumente dodatnega kapitala

Ob prenehanju izpolnjevanja pogojev iz člena 63 za instrumente dodatnega kapitala velja naslednje:

(a) zadevni instrument se takoj preneha šteti za instrument dodatnega kapitala;

(b) del vplačanega presežka kapitala, ki je povezan z zadevnim instrumentom, se takoj preneha šteti za postavke dodatnega kapitala.

Oddelek 2

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Člen 66

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Od postavk dodatnega kapitala se odbijejo:

(a) neposredni, posredni in sintetični deleži institucije v lastne instrumente dodatnega kapitala institucije, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega kapitala, ki bi jih institucija morda bila dolžna kupiti zaradi obstoječih pogodbenih obveznosti;

(b) neposredni, posredni in sintetični deleži v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, s katerimi ima institucija vzajemne navzkrižne deleže, za katere pristojni organ meni, da so bili oblikovani z namenom umetnega povečanja kapitala institucije;

(c) ustrezen znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki se določi v skladu s členom 0, kadar institucija v teh subjektih nima pomembne naložbe;

(d) neposredni, posredni in sintetični deleži institucije v instrumentih dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, kadar ima institucija v teh subjektih pomembno naložbo, razen pozicij iz izvedbe prve prodaje teh instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

▼B

Člen 67

Odbitek deležev v lastne instrumente dodatnega kapitala

Institucije za namene točke (a) člena 66 deleže izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) institucije lahko izračunajo znesek deležev na podlagi neto dolge pozicije, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) dolge in kratke pozicije so v istiosnovni izpostavljenosti ter kratke pozicije ne vključujejo tveganja nasprotne stranke;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) institucije določijo znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, tako da izračunajo osnovno izpostavljenost do lastnih instrumentov dodatnega kapitala v teh indeksih;

(c) institucije lahko bruto dolge pozicije v lastnih instrumentih dodatnega kapitala, vrednostnih papirjev v indeksu, pobotajo s kratkimi pozicijami v lastnih instrumentih dodatnega kapitala, ki izhajajo iz kratkih pozicij v osnovnih indeksih, tudi kadar te kratke pozicije vključujejo tveganje nasprotne stranke;

(i) dolge in kratke pozicije so v istih osnovnih indeksih;

(ii) dolge in kratke pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi.

Člen 68

Odbitek deležev v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja in vzajemen navzkrižni delež institucije, oblikovan z namenom umetnega povečanja kapitala

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 66(b), (c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) deleži v instrumentih dodatnega kapitala se izračunajo na podlagi bruto dolgih pozicij;

(b) deleži v zavarovalniških postavkah lastnih sredstev drugega reda in zavarovalniških postavkah lastnih sredstev tretjega reda se za namene odbitka obravnavajo kot deleži v instrumente dodatnega kapitala.

▼B

Člen 69

Odbitek deležev v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja

Institucije izvedejo odbitke, ki jih določa člen 66(c) in (d), v skladu z naslednjim:

(a) deleže v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja lahko izračunajo na osnovi neto dolge pozicije v isti osnovni izpostavljenosti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) zapadlost kratke pozicije sovpada z zapadlostjo dolge pozicije ali pa ima preostalo zapadlost vsaj eno leto;

(ii) kratke in dolge pozicije so oboje v trgovalni knjigi ali oboje v netrgovalni knjigi;

(b) znesek, ki se odbije za neposredne, posredne in sintetične deleže vrednostnih papirjev v indeksu, določijo tako, da vpogledajo v osnovno izpostavljenost do kapitalskih instrumentov subjektov finančnega sektorja v teh indeksih.

Člen 70

Odbitek instrumentov dodatnega kapitala, kadar institucija nima pomembne naložbe v relevatnem subjektu

1. Institucije za namene člena 66(c) izračunajo ustrezni znesek, ki se odbije, tako, da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnožijo s faktorjem, dobljenim z izračunom iz točke (b) tega odstavka:

▼C2

(a) celotni znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki presegajo 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunan po uporabi naslednjega:

▼B

(i) členov 32 do 35;

(ii) točk (a) do (g), točk k(ii) do (v) in točke (l) člena 36(1), razen zneska, ki se odbije, za odložene terjatve za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(iii) členov 44 in 45;

▼C2

(b) znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumentih dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe,deljen s celotnim zneskom vseh neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala teh subjektov finančnega sektorja.

▼B

2. Institucije iz zneska iz odstavka 1(a) in izračuna faktorja iz odstavka 1(b) izključijo pozicije iz izvedbe prve prodaje zadevnih instrumentov z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj.

▼C2

3. Znesek, ki se v skladu z odstavkom 1 odbije se porazdeli med vse instrumente dodatnega kapitala. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega kapitala, ki se odbije v skladu z odstavkom 1, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z razmerjem iz točke (b) tega odstavka:

(a) skupni znesek deležev, ki se odbije v skladu z odstavkom 1;

(b) razmerje celotnega zneska neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev institucije v instrumente dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, v katerih institucija nima pomembne naložbe, ki jih predstavlja vsak instrument dodatnega kapitala.

▼B

4. Znesek deležev iz člena 66(1)(c), ki je enak ali nižji od 10 % postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije po uporabi določb iz odstavka 1(a)(i) do (iii), se ne odbije in je predmet ustrezne uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼C2

5. Institucije določijo znesek vsakega instrumenta dodatnega kapitala, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4, tako da znesek iz točke (a) tega odstavka pomnoži z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek deležev, ki se mu dodeli utež tveganja v skladu z odstavkom 4;

(b) razmerje, ki izvira iz izračuna iz točke (b) odstavka 3.

▼B

Oddelek 3

Dodatni kapital

Člen 71

Dodatni kapital

Dodatni kapital institucije je sestavljen iz postavk dodatnega kapitala institucije po odbitkih iz člena 66 in uporabi člena 79.

POGLAVJE 5

Kapital

Člen 72

Kapital

Kapital institucije sestavlja vsota njenega temeljnega in dodatnega kapitala.

POGLAVJE 6

Splošne zahteve

Člen 73

Razdelitve pri kapitalskih instrumentih

1. Kapitalski instrumenti, za katere ima institucija izključno diskrecijsko presojo odločati o izplačilu donosov v obliki, ki niv denar ali v obliki kapitalskega instrumenta, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, če institucija ni pridobila predhodnega dovoljenja pristojnih organov.

2. Pristojni organi dajo dovoljenje iz odstavka 1 le, če menijo, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila donosa ne bi negativno vplivala na zmožnost institucije, da prekliče izplačila po instrumentu;

(b) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila donosa ne bi negativno vplivala na zmogljivosti instrumenta za pokrivanje izgub;

(c) diskrecijska presoja iz odstavka 1 ali možna oblika izplačila donosa tudi sicer ne bi zmanjšala kakovosti kapitalskega instrumenta.

▼B

3. Kapitalski instrumenti, za katere ima pravna oseba, ki ni institucija, ki jih je izdala, diskecijsko presojo odločiti ali zahtevti izplačilo donos v obliki, ki ni denar ali v obliki kapitalskega instrumenta, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

4. Institucije lahko uporabijo splošni tržni indeks kot eno izmed podlag za določitev ravni izplačil donosa na instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala.

5. Odstavek 4 se ne uporablja, kadar je institucija referenčna subjekt v tem splošnem tržnem indeksu, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija meni, da gibanje tega splošnega tržnega indeksa ni v pomembni korelaciji z boniteto institucije, njene nadrejene institucije ali nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga;

(b) pristojni organ ni prišel do drugačne ugotovitve, kot je navedeno v točki (a).

6. Institucije poročajo o splošnih tržnih indeksih, na katere se sklicujejo njihovi kapitalski instrumenti, in jih razkrijejo.

7. EBA oblikuje osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, v skladu s katerimi se indeksi štejejo za splošne tržne indekse za namene odstavka 4.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 74

Deleži v kapitalskih instrumentih nadzorovanih subjektov finančnega sektorja, ki se ne štejejo za regulativni kapital

Institucije ne odbijejo od nobene sestavine kapitala neposrednih, posrednih ali sintetičnih deležev v kapitalskih instrumetnih, ki jih izdajo nadzorovani subjektie finančnega sektorja, ki se ne štejejo za regulativni kapital zadevnega subjekta. Institucije za takšne deleže uporabijo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, kot je ustrezno.

▼B

Člen 75

Zahteve glede odbitkov in zapadlosti kratkih pozicij

Šteje se, da so zahteve glede zapadlosti kratkih pozicij iz točke (a) člena 45, točke (a) člena 59 in točke (a) člena 69 pri obstoječih pozicijah izpolnjene, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija ima pogodbeno pravico do prodaje varovane dolge pozicije nasprotni stranki, ki zagotavlja varovanje, na določen dan v prihodnosti;

(b) nasprotna stranka, ki instituciji zagotavlja varovanje, je pogodbeno zavezana, da od institucije na ta določeni dan v prihodnosti odkupi dolgo pozicijo iz točke (a).

Člen 76

Deleži kapitalskih instrumentov v indeksu

1. Institucije lahko za namenetočke (a) člena 42, točke (a) člena 45, točke (a) člena 57, točke (a) člena 59, točke (a) člena 67 in točke (a) člena 69 znesek dolgih pozicij v kapitalskem instrumentu zmanjšajo za del indeksa, ki ga predstavlja ista varovana osnovna izpostavljenost, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) varovana dolga pozicija in kratka pozicija v indeksu, ki se uporablja za varovanje te dolge pozicije, sta obe vključeni v trgovalno knjigo ali v netrgovalno knjigo;

(b) poziciji iz točke (a) sta merjeni po pošteni vrednosti v bilanci stanja institucije;

(c) kratka pozicija iz točke (a) se v skladu s procesi notranjih kontrol institucije šteje za uspešno varovanje;

(d) pristojni organi ocenijo ustreznost procesov kontrol iz točke (c) vsaj enkrat letno in se prepričajo, da bodo ustrezni tudi v prihodnje.

2. Če je pristojni organ izdal predhodno dovoljenje, lahko institucija uporabi konservativno oceno osnovne izpostavljenosti institucije do kapitalskih instrumentov, vključenih v indekse, kot alternativo izračunu svoje izpostavljenosti do postavk iz točke (a) in/ali točke (b):

(a) lastnih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki so vključeni v indekse;

(b) instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v indekse.

▼B

3. Pristojni organi izdajo dovoljenje iz odstavka 2 le, kadar jim institucija zadovoljivo dokaže, da bi spremljanje osnovne izpostavljenosti do postavk iz točk(a) ali (b) odstavka 2, kakor je ustrezno, zanjo pomenilo operativno obremenitev.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) kdaj so ocene, ki se uporabijo namesto izračuna osnovne izpostavljenosti iz odstavka 2 dovolj konservativne;

(b) pomen operativne obremenitve za namene odstavka 3.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 77

Pogoji za zmanjšanje kapitala

Institucija potrebuje predhodno dovoljenje pristojnega organa za eno ali oboje od naslednjega:

(a) zmanjšanje, odkup ali izplačilo instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdala institucija, na način, ki je dovoljen na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje;

(b) izvedba odpoklica, odkupa, odplačila ali izplačilainstrumentov dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, kot je ustrezno, pred datumom njihove pogodbene zapadlosti.

Člen 78

Dovoljenje nadzornika za zmanjšanje kapitala

1. Pristojni organ izda instituciji dovoljenje za zmanjšanje, izplačilo, odpoklic ali odkup, instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) institucija pred ali istočasno z aktivnostjo iz člena 77, instrumente iz člena 77 nadomesti z enako ali bolj kakovostnimi kapitalskimi instrumenti pod pogoji, ki so vzdržni za dohodkovno zmogljivost institucije;

▼B

(b) institucija je pristojnemu organu zadovoljivo dokazala, da bi kapital institucije po zadevni aktivnosti presegel zahteve iz člena 92(1) te uredbe in zahteve po skupnem blažilniku, kakor je opredljena v točki (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU v obsegu, ki ga lahko pristojni organ oceni kot potrebnega na podlagi člena 104(3) Direktive 2013/36/EU.

2. Pristojni organi pri ocenjevanju vzdržnosti nadomestnih instrumentov za dohodkovno zmogljivost institucije iz točke (a) odstavka 1 preučijo, v kolikšni meri bi bili nadomestni kapitalski instrumenti dražji za institucijo od tistih, ki bi jih nadomestili.

3. Kadar institucija izvede aktivnost iz člena 77(a) in veljavna nacionalna zakonodaja prepoveduje zavrnitev odkupa instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 27, lahko pristojni organ opusti pogoje iz odstavka 1 tega člena, če zahteva, da institucija ustrezno omeji odkup teh instrumentov.

4. Pristojni organi lahko institucijam dovolijo, da instrumente dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala odkupijo prej kot pet let od datuma izdaje le, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 ter točk (a) in (b) iz tega odstavka:

(a) spremeni se regulativna razvrstitev teh instrumentov, ki bi verjetno povzročila njihovo izključitev iz kapitala ali prerazvrstitev v kategorijo kapitala nižje kakovosti, hkrati pa sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) po mnenju pristojnega organa obstaja zadostna gotovost, da bo do takšne spremembe prišlo;

(ii) institucija pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da regulativne prerazvrstive teh instrumentov ni bilo mogoče razumno predvideti ob njihovi izdaji;

(b) spremeni se veljavna davčna obravnava teh instrumentov, za katero institucija pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da je ta pomembna in da je ob izdaji instrumentov ni bilo mogoče razumno predvideti.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) pomen vzdržnosti za dohodkovno zmogljivost institucije;

▼C2

(b) ustrezno podlago za omejitev odkupa iz odstavka 3;

▼B

(c) postopek in zahteve po podatkih v zvezi z zahtevkom institucije za dovoljenje pristojnega organa za izvedbo aktivnosti iz člena 77, vključno s postopkom, ki se uporabi v primeru odkupa delnic, izdanih članom zadružnih institucij, in rokom za obdelavo takega zahtevka.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 79

Začasna opustitev odbitka od kapitala

1. Kadar institucija v subjektu finančnega sektorja začasno pridobi ali dodeli kapitalske instrumente in podrejene dolgove, kakor je ustrezno, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, in pristojni organ te deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in ohranitev tega subjekta, lahko pristojni organ začasno opusti uporabo določb glede odbitkov, ki bi se sicer uporabljale za navedene instrumente.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pojem "začasno" za namene odstavka 1 in pogoje, v skladu s katerimi lahko pristojni organ navedene začasno pridobljene deleže obravnava kot finančno pomoč za reorganizacijo in ohranitev zadevnega subjekta.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 80

Stalno pregledovanje kakovosti kapitala

1. EBA spremlja kakovost kapitalskih instrumentov, ki jih izdajo institucije, po vsej Uniji, in nemudoma uradno obvesti Komisijo, če obstajajo jasni dokazi, da ti instrumenti ne izpolnjujejo meril iz člena 28 ali kjer je to ustrezno iz člena 29.

Pristojni organi na zahtevo EBA nemudoma posredujejo vse informacije, ki so po mnenju EBA relevantne za nove izdane kapitalske instrumente, zato, da se EBA omogoči spremljanje kakovosti kapitalskih instrumentov, ki jih izdajajo institucije v Uniji.

▼B

2. Uradno obvestilo vsebuje:

(a) podrobno obrazložitev narave in obsega ugotovljenih nepravilnosti;

(b) tehnične nasvete v zvezi z ukrepanjem Komisije, ki je po mnenju EBA nujno;

(c) bistvene spremembe metodologije EBA za strestno testiranje kapitalske ustreznosti institucij.

3. EBA Komisiji tehnično svetuje o vseh bistvenih spremembah pri opredelitvikapitala, ki so po njegovem mnenju potrebne zaradi katerega koli od naslednjih elementov:

(a) razvoja tržnih standardov ali tržne prakse na tem področju;

(b) sprememb v relevantnih pravnih ali računovodskih standardih;

(c) bistvenih sprememb metodologije EBA za stresno testiranje kapitalske ustreznosti institucij.

4. EBA Komisiji do 1. januarja 2014 tehnično svetuje v zvezi z možnim obravnavanjem nerealiziranih dobičkov, merjenih po pošteni vrednosti, na drugačen način kot z njihovo vključitvijo v navadni lastniški temeljni kapital brez prilagoditve. V teh priporočilih je upoštevan ustrezen razvoj mednarodnih računovodskih standardov in mednarodnih dogovorov glede bonitetnih standardov za banke.

NASLOV II

MANJŠINSKI DELEŽI TER INSTRUMENTI DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA, KI SO JIH IZDALE PODREJENE DRUŽBE

Člen 81

Manjšinski deleži, ki izpolnjujejo pogoje za vključitev v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital

1. Manjšinski deleži zajemajovsoto instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter vplačan presežek kapitala povezan s temi instrumenti, povezani zadržani dobiček, in druge rezerve podrejene družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podrejena družba je ena od naslednjih:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(b) podrejena družba je polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

▼B

(c) postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz uvodnega dela tega odstavka so v lasti oseb, ki niso družbe, vključene v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

2. Manjšinski deleži, ki jih nadrejena oseba institucije ali njene podrejene družbe financirajo neposredno ali posredno, preko subjekta s posebnim namenom ali drugače, se ne štejejo za konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

Člen 82

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital in kvalificirani kapital

Kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital, kvalificirani dodatni kapital in kvalificirani kapital vključujejo manjšinski delež, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala, kot je ustrezno, ter skupaj z njim povezani zadržani dobiček in vplačan presežek kapitala podrejene družbe, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podrejena družba je ena od naslednjih:

(i) institucija;

(ii) družba, za katero na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(b) podrejena družba je polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(c) zadevni instrumenti so v lasti oseb, ki niso družbe, vključene v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

Člen 83

Kvalificirani dodatni temeljni kapital in kvalificirani dodatni kapital, ki ga je izdal subjekt s posebnim namenom

1. Instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je izdal subjekt s posebnim namenom, ter z njim povezani vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital, kvalificirani temeljni kapital ali kvalificirani dodatni kapital ali kvalificirani kapital, kot je ustrezno, le če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) subjekt s posebnim namenom, ki je izdala zadevne instrumente, je polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

(b) instrumenti ter z njim povezani vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni temeljni kapital le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 52(1);

▼B

(c) instrumenti ter z njim povezani vplačani presežek kapitala so vključeni v kvalificirani dodatni kapital le, če so izpolnjeni pogoji iz člena 63;

(d) edino premoženje subjekta s posebnim namenom je njegova naložba v kapital zadevne nadrejene osebe ali podrejene družbe, ki je polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, pri čemer njegova oblika izpolnjuje relevantne pogoje iz člena 52(1) ali člena 63, kot je ustrezno.

Če pristojni organ meni, da je premoženje subjekta s posebnim namenom, ki ni njegova naložba v kapital zadevne nadrejene osebe ali podrejene družbe, ki je vključena v obseg konsolidacije v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, za tovrsten subjekt minimalno in nepomembno, lahko pristojni organ opusti uporabo pogoja iz točke (d) prvega pododstavka.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli vrste premoženja, ki so lahko povezana z delovanjem subjektov s posebnim namenom, ter pojma "minimalno" in "nepomembno" iz drugega pododstavka odstavka 1.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 84

Manjšinski deleži, vključeni v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital

1. Institucije določijo znesek manjšinskih deležev podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, tako, da od manjšinskih deležev zadevne družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) navadni lastniški temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje nižji izmed naslednjih:

(i) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevne podrejene družbe, ki mora ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1)(a), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zahtev iz člena 500 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

▼B

(ii) znesek konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki se nanaša na zadevno podrejeno družbo, in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1)(a), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zahtev iz člena 500 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisom v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

(b) manjšinski deleži podrejene družbe, izraženi kot odstotni delež vseh instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevne družbe ter z njimi povezanimi vplačani presežek kapitala, zadržanega dobička in drugih rezerv.

2. Izračun iz odstavka 1 se opravi na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 81(1).

Institucija se lahko odloči, da za podrejeno družbo iz člena 81(1) tega izračuna ne bo opravila. Kadar institucija sprejme takšno odločitev, se manjšinski delež te podrejene družbe ne sme vključiti v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

3. Če pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so opredeljene v členu 7, se manjšinski delež v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne prizna v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli subkonsolidirani izračun, zahtevan v skladu z odstavkom 2 tega člena ter členov 85 in 87.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼C2

5. Pristojni organi lahko opustitev uporabe tega člena odobrijo nadrejenemu finančnemu holdingu, ki izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) njegova glavna dejavnost je pridobivanje deležev;

(b) je predmet bonitetnega nadzora na konsolidirani podlagi;

(c) konsolidira podrejeno institucijo, v kateri ima le manjšinski delež, na podlagi razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opredeljen v členu 1 Direktive 83/349/EGS;

▼C2

(d) več kot 90 % zahtevanega konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala izvira iz podrejene institucije iz točke c) in je izračunan na subkonsolidirani podlagi.

▼B

6. Če imajo kreditne institucije, ki so stalno povezane v mreži s centralnim organom in institucije, ustanovljene v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog, za katere veljajo pogoji iz člena 113(7), sheme solidarnega jamstva, na podlagi katerih ni trenutnih ali predvidenih pomembnih, praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos zneska kapitala, ki presega regulativne zahteve, z nasprotne stranke na kreditno institucijo, so te institucije izvzete iz določb tega člena glede odbitkov in lahko v celoti priznajo kateri koli manjšinski delež, ustvarjen v shemi solidarnega jamstva.

Člen 85

Kvalificirani instrumenti temeljnega kapitala, vključeni v konsolidirani temeljni kapital

►C2 1. Institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirana kapital, tako, da od temeljnega kapitala zadevne družbe odštejejo rezultat, ◄ dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) temeljni kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje nižji od naslednjih:

(i) znesek temeljnega kapitala zadevne podrejene družbe, ki mora ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1)(b), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zahtev iz člena 500 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisom v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

(ii) znesek konsolidiranega temeljnega kapitala, ki se nanaša na zadevno podrejeno družbo, in ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1)(b), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zahtev iz člena 500 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah, če mora te zahteve izpolnjevati s temeljnim kapitalom;

▼B

(b) kvalificirani temeljni kapital podrejene družbe, izražen kot odstotni delež vseh instrumentov temeljnega kapitala zadevne družbe ter z njimi povezan vplačani presežek kapitala, zadržanega dobička in drugih rezerv.

2. Izračun iz odstavka 1 se opravi na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 81(1).

Institucija se lahko odloči, da za podrejeno družbo iz člena 81(1) tega izračuna ne bo opravila. Kadar institucija sprejme takšno odločitev, se kvalificirani temeljni kapital te podrejene družbe ne sme vključiti v konsolidirani temeljni kapital.

3 Če pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so opredeljene v členu 7, se instrumenti temeljnega kapitala podrejenih družb, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.

Člen 86

Kvalificirani temeljni kapital, vključen v konsolidirani dodatni temeljni kapital

Brez poseganja v člen 84(5) in (6) institucije določijo znesek kvalificiranega temeljnega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani dodatni temeljni kapital, tako, da od kvalificiranega temeljnega kapitala zadevne družbe, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital, odštejejo manjšinske deleže zadevne družbe, ki so vključeni v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital.

Člen 87

Kvalificirani kapital, vključen v konsolidirani kapital

1. Institucije določijo znesek kvalificiranegakapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani kapital, tako, da od kvalificiranega kapitala zadevne družbe odštejejo rezultat, dobljen z množenjem zneska iz točke (a) z odstotnim deležem iz točke (b):

(a) kapital podrejene družbe, od katerega se odšteje nižji od naslednjih:

(i) znesek kapitala zadevne podrejene družbe, ki mora ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1)(c), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zahtev iz člena 500 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških predpisov v tretjih državah;

▼B

(ii) znesek kapitala, ki se nanaša na podrejeno družbo, ki mora na konsolidirani podlagi ustrezati vsoti zahteve iz člena 92(1)(c), zahtev iz členov 458 in 459, posebnih kapitalskih zahtev iz člena 104 Direktive 2013/36/EU, zahteve po skupnem blažilniku iz točke (6) člena 128 Direktive 2013/36/EU, zahtev iz člena 500 ter vseh dodatnih lokalnih nadzorniških kapitalskih zahtev v tretjih državah;

(b) kvalificirani kapital družbe, izražen kot odstotni delež vseh kapitalskih instrumentov podrejene družbe, ki so vključeni v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke dodatnega temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, ter z njimi povezan vplačani presežek kapitala, zadržani dobiček in druge rezerve.

2. Izračun iz odstavka 1 se opravi na subkonsolidirani podlagi za vsako podrejeno družbo iz člena 81(1).

Institucija se lahko odloči, da za podrejeno družbo iz člena 81(1) tega izračuna ne bo opravila. Kadar institucija sprejme takšno odločitev, se kvalificirani kapital te podrejene družbe ne sme vključiti v konsolidirani kapital.

3. Če pristojni organ odstopa od uporabe bonitetnih zahtev na posamični podlagi, kot so opredeljene v členu 7, se kapitalski instrumenti v podrejenih družbah, za katere se uporablja opustitev, ne priznajo v kapitalu na subkonsolidirani ali konsolidirani ravni, kot je ustrezno.

Člen 88

Instrumenti kvalificiranega kapitala, vključeni v konsolidirani dodatni kapital

Brez poseganja v člen 84(5) in (6) institucije določijo znesek kvalificiranega kapitala podrejene družbe, ki je vključen v konsolidirani dodatni kapital, tako, da od kvalificiranega kapitala zadevne družbe, ki je vključen v konsolidirani laskapital, odštejejo kvalificirani temeljni kapital zadevne družbe, ki je vključen v konsolidirani temeljni kapital.

NASLOV III

KVALIFICIRANI DELEŽI IZVEN FINANČNEGA SEKTORJA

Člen 89

Uteži tveganja in prepoved kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja

1. Določbe iz odstavka 3 se uporabljajo za kvalificirani delež, katerega znesek presega 15 % sprejemljivega kapitala institucije, v družbi, ki ni:

(a) subjekt finančnega sektorja;

▼B

(b) družba, ki ni subjekt finančnega sektorja in izvaja dejavnosti, ki jih pristojni organ obravnava kot kar koli od naslednjega:

(i) neposredno razširitev bančnih storitev;

(ii) pomožne bančne storitve;

(iii) lizing, odkup terjatev, upravljanje naložbenih skladov, izvajanje storitev obdelave podatkov ali druge podobne dejavnost.

2. Za skupni znesek kvalificiranih deležev, ki jih ima institucija v družbah, razen tistih iz točk (a) in (b) odstavka 1, ki presega 60 % njenega sprejemljivega kapitala, se uporabljajo določbe iz odstavka 3.

3. Pristojni organi za kvalificirane deleže institucij iz odstavkov 1 in 2 uporabijo zahteve iz točke (a) ali (b):

(a) pri izračunu kapitalskih zahtev v skladu z delom 3 institucije uporabijo utež tveganja 1 250 % za višjega izmed naslednjih zneskov:

(i) znesek kvalificiranih deležev iz odstavka 1, ki presega 15 % sprejemljivega kapitala;

(ii) skupen znesek kvalificiranih deležev iz odstavka 2, ki presega 60 % sprejemljivega kapitala institucije;

(b) pristojni organi institucijam prepovejo kvalificirane deleže iz odstavkov 1 in 2, v znesku, ki presega odstotek sprejemljivega kapitala iz navedenih odstavkov.

Pristojni organi objavijosvojo izbiro možnosti iz točke (a) ali (b).

4. Za namene točke (b) odstavka 1 EBA izda smernice za opredelitev:

(a) dejavnosti, ki so neposredna razširitev bančnih storitev;

(b) dejavnosti, ki so pomožne bančne storitve;

(c) podobne dejavnosti.

Smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 90

Alternativa uteži tveganja 1 250 %

Institucije lahko namesto uporabe uteži tveganja 1 250 % za zneske, ki presegajo omejitve iz člena 89(1) in (2), te zneske odbijejo od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36(1).

▼B

Člen 91

Izjeme

1. Delnice družb, ki niso navedene v točkah (a) in (b) člena 89(1), niso vključene v izračun omejitev sprejemljivega kapitala, določenih v navedenem členu, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) zadevne delnice so v začasni lasti med izvajanjem finančne pomoči, kot je navedeno v členu 79;

(b) delež v teh delnicah izhaja iz izvedbe prve prodaje teh delnic z obveznostjo odkupa, ki jih je institucija imela pet delovnih dni ali manj;

(c) zadevne delnice ima institucija v svojem imenu in za račun drugih.

2. Delnice, ki niso stalna finančna sredstva, kot so opredeljene v členu 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene v izračun iz člena 89.

DEL 3

KAPITALSKE ZAHTEVE

NASLOV I

SPLOŠNE ZAHTEVE, VREDNOTENJE IN POROČANJE

POGLAVJE 1

Zahtevana raven kapitala

Oddelek 1

Kapitalske zahteve za institucije

Člen 92

Kapitalske zahteve

1. V skladu s členoma 93 in 94 institucije vedno izpolnjujejo naslednje kapitalske zahteve:

(a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini 4,5 %;

(b) količnik temeljnega kapitala v višini 6 %;

(c) količnik skupnega kapitala v višini 8 %.

2. Institucije izračunajo svoje kapitalske količnike na naslednji način:

(a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala je navaden lastniški temeljni kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska njene skupne izpostavljenosti tveganju;

▼B

(b) količnik temeljnega kapitala je temeljni kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska njene skupne izpostavljenosti tveganju;

(c) količnik skupnega kapitala je kapital institucije, izražen kot odstotni delež zneska njene skupne izpostavljenosti tveganju.

3. Znesek skupne izpostavljenosti tveganju je seštevek točk (a) do (f) tega odstavka, ob upoštevanju določb iz odstavka 4:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, izračunani v skladu z naslovom II in členom 379, za vse poslovne dejavnosti institucije, razen zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz postavk trgovalne knjige institucije;

(b) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom IV tega dela ali dela 4, kot je ustrezno, za postavke trgovalne knjige institucije za naslednje:

(i) pozicijsko tveganje;

(ii) velike izpostavljenosti, ki presegajo omejitve iz členov 395 do 401, če je instituciji dovoljeno preseganje teh omejitev;

(c) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom IV ali naslovom V z izjemo člena 379, kot je ustrezno, za naslednje:

(i) valutno tveganje;

(ii) tveganje poravnave;

(iii) tveganje spremembe cen blaga;

(d) kapitalske zahteve, izračunane v skladu z naslovom VI, za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja izvedenih finančnih instrumentov OTC, razen kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, za katere se priznava, da zmanjšujejo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje;

(e) kapitalske zahteve, določene v skladu z naslovom III, za operativno tveganje;

▼B

(f) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, določeni v skladu z naslovom II, za tveganje nasprotne stranke, ki izhaja iz postavk trgovalne knjige institucije, za naslednje vrste poslov in pogodb:

(i) pogodbe, naštete v Prilogi II in kreditne izvedene finančne instrumente;

(ii) repo posle in posle posoje/izposoje, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;

(iii) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki se nanašajo na vrednostne papirje ali blago;

(iv) posle z dolgim rokom poravnave.

▼C2

4. Naslednji določbi se uporabljata za izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 3:

▼B

(a) kapitalske zahteve iz točk (c), (d) in (e) navedenega odstavka vključujejo tiste, ki izhajajo iz vseh poslovnih dejavnosti institucije;

(b) institucije kapitalske zahteve iz točk (b) do (e) navedenega odstavka pomnožijo z 12,5.

Člen 93

Zahteva glede ustanovnega kapitala v času rednega poslovanja

1. Kapital institucije se ne sme zmanjšati pod znesek ustanovnega kapitala, zahtevanega v času izdaje dovoljenja.

2. Kreditne institucije, ki so bile ustanovljene pred 1. januarjem 1993 in katerih kapital je manjši od zahtevanega zneska ustanovnega kapitala, lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. V tem primeru se njihov kapital ne sme zmanjšati pod njegovo najvišjo raven, doseženo po 22. decembru 1989.

3. Pooblaščena investicijska podjetja in podjetja iz člena 6 Direktive 2006/49/ES, ki so bila ustanovljena pred 31. decembrom 1995 in v katerih znesek kapitala ne dosega zahtevanega zneska ustanovnega kapitala, lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. Znesek kapitala takšnih podjetij ali investicijskih podjetij ne sme biti manjši od najvišje referenčne stopnje, izračunane po datumu uradnega obvestila iz Direktive Sveta 93/6/EGS dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij [1]. Referenčna stopnja je povprečna dnevna stopnja kapitala, izračunana za obdobje šestih mesecev pred dnem izračuna. Izračuna se vsakih šest mesecev za ustrezno predhodno obdobje.

[1] UL L 141, 11.6.1993, str. 1.

▼B

4. Kadar obvladovanje institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 2 ali 3, prevzame fizična ali pravna oseba, razen osebe, ki je institucijo obvladovala pred tem, znesek kapitala te institucije ustreza zahtevanemu znesku ustanovnega kapitala.

5. Kadar se združita dve ali več institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 2 ali 3, znesek kapitala institucije, ki nastane z združitvijo, ni manjši od skupnega zneska kapitala združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežen zahtevani znesek ustanovnega kapitala.

6. Kadar pristojni organi menijo, da je treba izpolniti zahtevo iz odstavka 1 zaradi zagotovitve kapitalske ustreznosti institucije, se določbe iz odstavkov 2 do 5 ne uporabljajo.

Člen 94

Odstopanje za majhen obseg postavk trgovalne knjige

1. Institucije lahko za postavke trgovalne knjige kapitalsko zahtevo iz člena 92(3)(b) nadomestijo s kapitalsko zahtevo, izračunano v skladu s točko (a) navedenega odstavka, če obseg njihovih bilančnih in zunajbilančnih postavk trgovalne knjige izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) običajno znaša manj kot 5 % vseh sredstev in 15 milijonov EUR;

(b) nikoli ne preseže 6 % vseh sredstev in 20 milijonov EUR.

2. Pri izračunu obsega bilančnega in zunajbilančnega poslovanja institucije uporabijo naslednje:

(a) dolžniški instrumenti se vrednotijo po njihovih tržnih cenah ali nominalnih vrednostih, lastniški instrumenti po njihovih tržnih cenah in izvedeni finančni instrumenti glede na nominalne ali tržne vrednosti njihovih osnovnih instrumentov;

(b) absolutna vrednost dolgih pozicij se sešteje z absolutno vrednostjo kratkih pozicij.

3. Kadar institucija ne izpolnjuje pogoja iz odstavka 1(b), o tem nemudoma uradno obvesti pristojni organ. Če pristojni organ po izvedbi ocene ugotovi, da zahteva iz odstavka 1(a) ni izpolnjena, in o tem uradno obvesti institucijo, institucija od datuma naslednjega poročanja ne uporablja več odstavka 1.

▼B

Oddelek 2

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja z omejenim dovoljenjem za opravljanje investicijskih storitev

Člen 95

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja z omejenim dovoljenjem za opravljanje investicijskih storitev

1. Za namene člena 92(3) investicijska podjetja, ki niso pooblaščena za opravljanje investicijskih storitev in dejavnosti iz točk (3) in (6) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 2.

2. Investicijska podjetja iz odstavka 1 tega člena in podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo investicijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganju kot višji od naslednjih zneskov:

(a) vsota postavk iz člena 92(3)(a) do (d) in (f) po uporabi člena 92(4);

(b) 12,5 pomnoženo z zneskom iz člena 97.

Podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo investicijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, izpolnjujejo zahteve iz člena 92(1) in (2) na podlagi skupnega zneska izpostavljenosti tveganju iz prvega pododstavka.

Pristojni organi lahko določijo kapitalske zahteve za podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo investicijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES o, kot kapitalske zahteve, ki bi bile zavezujoče za navedena podjetja v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos, veljavnimi 31. decembra 2013, glede direktiv 2006/49/ES in 2006/48/ES.

▼C2

3. Za investicijska podjetja iz odstavka 1 se uporabljajo vse druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem iz pododdelka 2 oddelka II poglavja 2 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

▼B

Člen 96

Kapitalske zahteve za investicijska podjetja, ki imajo ustanovni kapital, kot je določen v členu 28(2) Direktive 2013/36/EU

1. Za namene člena 92(3) naslednje kategorije investicijskih podjetij, ki imajo ustanovni kapital v skladu s členom 28(2) Direktive 2013/36/EU, uporabljajo izračun zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz odstavka 2 tega člena:

▼B

(a) investicijska podjetja, ki trgujejo za svoj račun zgolj zaradi izpolnjevanja ali izvrševanja naročila stranke ali zaradi pridobitve vstopa v sistem kliringa in poravnave ali v priznano borzo, če delujejo v funkciji zastopnikov ali izvršujejo naročilo stranke;

(b) investicijska podjetja, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) ne upravljajo z denarjem ali vrednostnimi papirji strank;

(ii) prevzamejo samo trgovanje za svoj račun;

(iii) nimajo zunanjih strank;

(iv) katerih izvrševanje in poravnava poslov se izvaja pod odgovornostjo klirinške institucije, ki tudi jamči za te posle.

2. Investicijska podjetja iz odstavka 1 izračunajo znesek skupne izpostavljenosti tveganju kot vsoto:

(a) postavk iz člena 92(3)(a) do (d) in (f) po uporabi člena 92(4);

(b) zneska iz člena 97, pomnoženega z 12,5.

3. Za investicijska podjetja iz odstavka 1 se uporabljajo vse druge določbe v zvezi z operativnim tveganjem iz pododdelka 1 oddelka II poglavja 3 naslova VII Direktive 2013/36/EU.

Člen 97

Kapital na podlagi stalnih splošnih stroškov

1. V skladu s členoma 95 in 96 imajo investicijsko podjetje in podjetja iz točke (2)(c) člena 4(1), ki opravljajo invseticijske storitve in dejavnosti iz točk (2) in (4) oddelka A Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, sprejemljivi kapital, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov iz predhodnega leta.

2. V primeru spremembe v poslovanju investicijskega podjetja od predhodnega leta, ki je po mnenju pristojnega organa pomembna, lahko pristojni organ prilagodi zahtevo iz odstavka 1.

3. Če investicijsko podjetje še ne posluje eno leto, vključno z dnem začetka poslovanja, ima sprejemljivi kapital, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov, predvidenih v njegovem poslovnem načrtu, razen kadar pristojni organ zahteva prilagoditev poslovnega načrta.

4. EBA v posvetovanju z ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih natančneje opredeli naslednje:

▼B

(a) izračun zahteve po sprejemljivemu kapitalu, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov predhodnega leta;

(b) pogoje, ki jih mora pristojni organ upoštevati pri prilagoditvi zahteve po sprejemljivem kapitalu, ki znaša vsaj četrtino stalnih splošnih stroškov predhodnega leta;

(c) izračun predvidenih stalnih splošnih stroškov za investicijsko podjetje, ki še ne posluje eno leto.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. marca 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 98

Kapital investicijskih podjetij na konsolidirani podlagi

1. V primeru investicijskih podjetij iz člena 95(1) v skupini, in kadar ta skupina ne vključuje kreditnih institucij, nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici uporablja člen 92 na konsolidirani podlagi na naslednji način:

(a) z uporabo izračuna skupnega zneska izpostavljenosti tveganju iz člena 95(2);

(b) z izračunom kapitala na podlagi konsolidiranega položaja nadrejenega investicijskega podjetja, ali kot je ustrezno finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

2. V primeru investicijskih podjetij iz člena 96(1) v skupini, in kadar ta skupina ne vključuje kreditnih institucij, nadrejeno investicijsko podjetje v državi članici in investicijsko podjetje, ki ga obvladuje finančni holding ali mešani finančni holding, uporabljata člen 92 na konsolidirani podlagi na naslednji način:

(a) z uporabo izračuna zneska skupne izpostavljenosti tveganju iz člena 96(2);

(b) z uporabo izračuna kapitala na podlagi konsolidiranega položaja nadrejenega investicijskega podjetja ali kot je ustrezno, finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, in v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1.

▼B

POGLAVJE 2

Zahteve glede izračuna in poročanja

Člen 99

Poročanje o kapitalskih zahtevah in finančnih informacijah

1. Institucije pristojnim organom poročajo o obveznostih iz člena 92 najmanj dvakrat letno.

2. Institucije, za katere velja člen 4 Uredbe (ES) št. 1606/2002, in kreditne institucije, za katere se ne uporablja člen 4 navedene uredbe, ki svoje konsolidirane računovodske izkaze pripravljajo v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) navedene uredbe, poročajo tudi finančne informacije.

►C2 3. Pristojni organi lahko v skladu s členom 24(2) te uredbe ◄ tudi od tistih kreditnih institucij, ki za poročanje o kapitalu na konsolidirani podlagi uporabljajo mednarodne računovodske standarde, kakor se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 zahtevajo, da poročajo finančne informacije, kot je določeno v odstavku 2 tega člena.

▼C2

4. Finančne informacije iz odstavkov 2 in 3 se poročajo v obsegu, ki je potreben za celovit pregled nad profilom tveganosti dejavnosti institucije in pregled nad sistemskim tveganjem, ki ga institucije predstavljajo za finančni sektor ali realno gospodarstvo, v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

▼B

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev enotnih obrazcev, pogostosti in datumov poročanja ter opredelitev in IT rešitev, ki se uporabljajo v Uniji za poročanje iz odstavkov 1 do 4.

Zahteve za poročanje so v sorazmerju z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucij.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6. Kadar pristojni organ meni, da so za institucije, ki niso navedene v odstavkih 2 in 3 in za katere velja računovodski okvir, ki temelji na Direktivi 86/635/EGS, potrebne finančne informacije iz odstavka 2, da se pridobi celovit pregled nad profilom tveganosti dejavnosti in pregled nad sistemskim tveganjem, ki ga institucije predstavljajo za finančni sektor ali realno gospodarstvo, se pristojni organi posvetujejo z EBA o razširitvi zahtevglede poročanja finančnih informacij na konsolidirani podlagi na tiste institucije, ki še ne poročajo na takšni podlagi.

▼B

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi obrazce, ki naj jih uporabijo institucije, za katere lahko pristojni organi razširi zahteve glede poročanja iz prvega pododstavka.

▼C1

EBA navedene osnutke izvedbenih tehninčnih standardov predloži Komisiji do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Če pristojni organ meni, da so informacije, ki niso zajete v izvedbenem tehničnem standardu iz odstavka 5, potrebne za namene iz odstavka 4, uradno obvesti EBA in ESRB o dodatnih informacijah, za katere meni, da jih je treba vključiti v izvedbeni tehnični standard iz odstavka 5.

Člen 100

Dodatne zahteve glede poročanja

Institucije pristojnim organom poročajo, vsaj v zbirni obliki, o obsegu pogodb o začasni prodaji, posoji vrednostnih papirjev in vseh oblikah obremenitev sredstev.

EBA te informacije vključi v izvedbeni tehnični standard o poročanju iz člena 99(5).

Člen 101

Posebne obveznosti poročanja

1. Institucije pristojnim organom dvakrat letno in za vsak nacionalni nepremičninski trg, ki so mu izpostavljene, poročajo o:

(a) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače;

(b) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičninov delu izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(c) vrednost izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s stanovanjsko nepremičnino, omejena na tisti del, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s stanovanjsko nepremičnino v skladu s členom 124(1);

▼B

(d) izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino do višine nižjega izmed zneska zavarovanja in 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače;

(e) skupnih izgubah iz naslova izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino v delu izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(1);

(f) vrednost izpostavljenosti iz naslova vseh neporavnanih izpostavljenosti, pri katerih institucija prizna zavarovanje s poslovno nepremičnino, omejena na tisti del, ki se obravnava kot v celoti zavarovan s poslovno nepremičnino v skladu s členom 124(1).

2. Podatki iz odstavka 1 se sporočijo pristojnemu organu matične države članice zadevne institucije. Kadar ima institucija podružnico v drugi državi članici, se podatki v zvezi s to podružnico sporočijo tudi pristojnemu organu države članice gostiteljice. Podatki se ločeno sporočijo za vsak nepremičninski trg v Uniji, ki mu je zadevna institucija izpostavljena.

3. Pristojni organi na zbirni podlagi letno objavijo podatke iz odstavka 1(a) do (f), skupaj s podatki za preteklo obdobje, če so na voljo. Pristojni organ na zahtevo drugega pristojnega organa v državi članici ali na zahtevo EBA predloži temu pristojnemu organu ali EBA podrobnejše informacije o stanju trgov stanovanjskih in poslovnih nepremičnin v zadevni državi članici.

4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da opredeli naslednje:

(a) enotne obrazce, opredelitve, pogostosti in datume poročanja, pa tudi IT rešitve za postavke iz odstavka 1;

(b) enotne obrazce, opredelitve, pogostosti in datume poročanja, pa tudi IT rešitve za zbirne podatke iz odstavka 2.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

POGLAVJE 3

Trgovalna knjiga

Člen 102

Zahteve glede trgovalne knjige

1. Pozicije v trgovalni knjigi so brez omejitev in se lahko z njimi prosto trguje ali zanje obstaja možnost varovanja pred tveganji.

2. Namen trgovanja se dokaže na podlagi strategij, politik in postopkov, ki jih vzpostavi institucija za upravljanje pozicije ali portfelja v skladu s členom 103.

3. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo sisteme in kontrole za upravljanje svoje trgovalne knjige v skladu s členoma 104 in 105.

4. Institucije lahko v izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje vključijo notranja varovanja pred tveganji, če so namenjena trgovanju in če so izpolnjene zahteve iz členov 103 do 106.

Člen 103

Upravljanje trgovalne knjige

Pri upravljanju svojih pozicij ali nizov pozicij v trgovalni knjigi institucija izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) institucija ima jasno dokumentirano strategijo trgovanja za pozicijo/instrument ali portfelje, ki jo odobri višje vodstvo in ki vključuje pričakovano obdobje posedovanja;

(b) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za aktivno upravljanje pozicij, ki so odprte s strani trgovalne enote. Navedene politike in postopki vključujejo:

(i) katere pozicije se lahko odprejo s strani katere trgovalne enote;

(ii) določijo se pozicijski limiti, pri čemer se spremlja njihova ustreznost;

(iii) trgovci so neodvisni pri odpiranju in upravljanju pozicije v okviru dogovorjenih limitov in v skladu z odobreno strategijo;

(iv) pozicije se sporočajo višjemu vodstvu kot sestavni del procesa upravljanja tveganj institucije;

(v) pozicije se aktivno spremljajo glede na vire tržnih informacij in oceno o možnosti prodaje, varovanja pozicije ali njenih tveganj, vključno z oceno, kakovostjo in razpoložljivostjo vhodnih tržnih podatkov v procesu vrednotenja, obsegom tržnega prometa in obsegom pozicij, ki so predmet trgovanja;

▼B

(vi) aktivni postopki in kontrole na področju preprečevanja goljufij;

(c) institucija ima jasno opredeljene politike in postopke za spremljanje pozicij v skladu s strategijo trgovanja institucije, vključno s spremljanjem prometa in pozicij, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja je bilo prekoračeno.

Člen 104

Vključitev v trgovalno knjigo

1. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za določanje, katere pozicije je treba vključiti v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev, v skladu z zahtevami iz člena 102 in opredelitvijo trgovalne knjige v skladu s točko (86) člena 4(1) ter ob upoštevanju sposobnosti in izkušenj, ki jih ima institucija na področju upravljanja tveganj. Skladnost s temi politikami in postopki mora biti v celoti dokumentirana in predmet rednih notranje revizijskih pregledov

2. Institucije imajo jasno opredeljene politike in postopke za celovito upravljanje trgovalne knjige. Te politike in postopki se nanašajo vsaj na:

(a) dejavnosti, za katere institucija meni, da so namenjene trgovanju in spadajo v okvir trgovalne knjige za namene izračuna kapitalskih zahtev;

(b) obseg, v katerem se lahko pozicije dnevno vrednotijo po tekočih tržnih cenah na aktivnem, dvosmernem likvidnem trgu;

(c) za pozicije, ki se vrednotijo z uporabo notranjega modela, obseg, v katerem lahko institucija:

(i) ugotovi vsa pomembna tveganja te pozicije;

(ii) zagotovi varovanje za vsa pomembna tveganja te pozicije z instrumenti, za katere obstaja aktivni, dvosmerni likvidni trg;

(iii) izpelje zanesljive ocene za ključne predpostavke in parametre, ki se uporabljajo v modelu;

(d) obseg, v katerem institucija lahko, oz. se to od nje zahteva, pripravi vrednotenja za pozicije, ki jih je mogoče dosledno zunanje ovrednotiti;

(e) obseg, v katerem bi pravne omejitve ali druge operativne zahteve ovirale sposobnost institucije, da proda pozicijo ali zagotovi njeno varovanje na kratek rok;

(f) obseg, v katerem institucija lahko, oz. se to do nje zahteva, aktivno upravlja tveganja v zvezi s pozicijo v okviru svojega trgovanja;

▼B

(g) obseg, v katerem lahko institucija prenaša tveganje ali pozicije med netrgovalno in trgovalno knjigo, ter merila za take prenose.

Člen 105

Zahteve po preudarnem vrednotenju

1. Za vse pozicije iz trgovalne knjige veljajo standardi preudarnega vrednotenja, kot so določeni v tem členu. Institucije zlasti zagotovijo, da preudarno vrednotenje njihovih pozicij iz trgovalne knjige doseže ustrezno stopnjo gotovosti glede na dinamično naravo pozicij iz trgovalne knjige, zahteve po preudarni zanesljivosti ter način delovanja in namen kapitalskih zahtev v zvezi s pozicijami iz trgovalne knjige.

2. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo ustrezne sisteme in kontrole, ki zagotavljajo preudarne in zanesljive ocene vrednotenja. Ti sistemi in kontrole vključujejo vsaj naslednje elemente:

(a) dokumentirane politike in postopke za proces vrednotenja, ki vključujejo jasno opredeljene odgovornosti različnih področij, vključenih v proces določitve vrednotenja, vire tržnih informacij in preverjanje njihove ustreznosti, smernice za uporabo teoretičnih vhodnih podatkov, ki odražajo predvidevanja institucije glede tega, kaj bi udeleženci na trgu uporabili pri oblikovanju cen pozicije, pogostost neodvisnega vrednotenja, časovni okvir končnih cen, postopke za prilagajanje vrednotenj, postopke potrjevanja ob koncu meseca in izredne postopke potrjevanja;

▼C2

(b) jasne linije poročanja, ki so neodvisne od trgovalne enote, za oddelek, ki je odgovoren za proces vrednotenja vse do upravljalnega organa.

▼B

3. Institucije najmanj enkrat na dan ponovno ovrednotijo pozicije iz trgovalne knjige.

4. Institucije vrednotijo svoje pozicije na podlagi tekočih tržnih cen, kadar koli je to mogoče, tudi uporabi kapitalskih pravil zatrgovalno knjigo.

5. Pri vrednotenju po tekočih tržnih cenah institucije upoštevajo načelo previdnosti v zvezi z nakupnim in prodajnim tečajem, razen če lahko institucija zaključi trgovanje po srednjem tečaju. Če institucije uporabijo to odstopanje, potem vsakih šest mesecev obvestijo svoje pristojne organe o zadevnih pozicijah in predložijo dokaze, da lahko zaključijo trgovanje po srednjem tečaju.

6. Če vrednotenje po tekočih tržnih cenah ni mogoče, institucije konservativno vrednotijo svoje pozicije in portfelje z uporabo modela, tudi pri izračunu kapitalskih zahtev za pozicije v trgovalni knjigi.

▼B

7. Pri uporabi vrednotenja z modelom institucije izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) višje vodstvo je seznanjeno s postavkami trgovalne knjige ali drugimi pozicijami po pošteni vrednosti, ki so predmet vrednotenja z modelom, in razume pomen negotovosti, ki zaradi tega nastane pri poročanju o tveganju/uspešnosti poslovanja;

(b) institucije uskladijo vhodne tržne podatke s tržnimi cenami, če je to mogoče, ter redno ocenjujejo primernost vhodnih tržnih podatkov določene pozicije, ki se vrednoti, in parametre modela;

(c) institucije uporabljajo metodologije vrednotenja, ki predstavljajo uveljavljeno tržno prakso za določene finančne instrumente ali blago, če so na voljo;

(d) če institucija sama razvije model, ta temelji na ustreznih predpostavkah, ki so jih ocenili in preskusili ustrezno usposobljeni subjekti, ki niso sodelovali v procesu razvoja modela;

(e) institucije vzpostavijo formalne postopke za kontrolo sprememb in hranijo varno kopijo modela, ki jo občasno uporabijo za preverjanje vrednotenj;

(f) upravljavec tveganj se zaveda slabosti uporabljenih modelov in jih zna na najboljši možni način upoštevati v rezultatih vrednotenja; in

(g) opravljajo se redni pregledi modelov institucij, da se določi natančnost njihovega delovanja, kar vključuje ocenjevanje trajne ustreznosti predpostavk, analizo dobičkov in izgub glede na dejavnike tveganja ter primerjavo dejanskih realiziranih vrednosti z rezultati notranjega modela.

Za namene točke (d) se model razvije ali odobri neodvisno od trgovalne enote in se neodvisno preskusi, kar vključuje ►C2 validacijo ◄ matematičnih izračunov, predpostavk in programske opreme.

8. Institucije poleg dnevnega vrednotenja po tekočih tržnih cenah ali vrednotenja z modelom opravijo tudi neodvisen pregled cen. Potrjevanje tržnih cen in vhodnih podatkov za model opravi oseba ali enota, neodvisna od oseb ali enot, ki imajo korist od trgovalne knjige, vsaj enkrat mesečno ali pogosteje, odvisno od narave tržne ali trgovalne dejavnosti. Če neodvisni viri oblikovanja cen niso na voljo ali sopristranski, bi lahko bila primerna uporaba previdnostnih ukrepov, kot so prilagoditve vrednotenja.

9. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za upoštevanje prilagoditev vrednotenja.

10. Institucije formalno upoštevajo naslednje prilagoditve vrednotenja: nerealizirane kreditne razmike, stroške zapiranja pozicij, operativna tveganja, nestabilnost tržnih cen, predčasno zapiranje pozicij, stroške investiranja in financiranja, prihodnje administrativne stroške in po potrebi tveganje, povezano z uporabo modela.

▼B

11. Institucije vzpostavijo in vzdržujejo postopke za izračun prilagoditve tekočega vrednotenja manj likvidnih pozicij, ki lahko izhajajo zlasti iz dogodkov na trgu ali iz razmer, povezanih z institucijo, npr. koncentrirane pozicije in/ali pozicije, katerih prvotno predvideno obdobje posedovanja se je izteklo. Institucije take prilagoditve po potrebi izvedejo poleg kakršnih koli sprememb vrednosti pozicije, potrebne za namene finančnega poročanja, in jih oblikujejo tako, da izražajo nelikvidnost pozicije. V okviru teh postopkov institucije upoštevajo več dejavnikov pri ugotavljanju, ali je za manj likvidne pozicije potrebna prilagoditev vrednotenja. Med te dejavnike spadajo:

(a) časovno obdobje, potrebno za vzpostavitev varovanja pozicije ali tveganj znotraj pozicije;

(b) nestanovitnost in povprečje razponov prodajnega/nakupnega tečaja;

(c) razpoložljivost tržnih kotacij (število in identiteta vzdrževalcev trga), nestanovitnost ter povprečje trgovalnih obsegov, vključno z obsegom trgovanja v obdobjih stresnih razmer na trgu;

(d) koncentracije na trgu;

(e) staranje pozicij;

(f) obseg vrednotenja z modelom;

(g) vpliv drugih tveganj, povezanih z uporabo modela.

12. Pri uporabi vrednotenja, ki ga opravi tretja oseba, ali vrednotenja z modelom institucije same ocenijo, ali bodo uporabile prilagoditve vrednotenja. Poleg tega institucije preučijo, ali bi bilo treba prilagoditi manj likvidne pozicije, in redno preverjajo njihovo ustreznost. Institucije tudi izrecno ocenijo, ali so potrebne prilagoditve vrednotenja, povezane z negotovostjo glede parametrov, ki so uporabljeni v modelih.

13. V zvezi s kompleksnimi produkti, vključno z izpostavljenostmi v listinjenju in kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi n-tega neplačila, institucije izrecno ocenijo, ali so potrebne prilagoditve vrednotenja, ki odražajo modelsko tveganje, povezano z morebitno uporabo nepravilne metodologije vrednotenja, ter modelsko tveganje, povezano z uporabo teoretičnih (in morda napačnih) umeritvenih parametrov v modelu za vrednotenje.

14. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi se za namene odstavka 1 tega člena uporabljajo zahteve iz člena 105.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 106

Notranja varovanja

1. Notranje varovanje izpolnjuje zlasti naslednje zahteve:

(a) njegov prvotni namen ni izogibanje kapitalskim zahtevam ali njihovo zmanjševanje;

(b) je ustrezno dokumentirano ter je predmet posebne notranje odobritve in revizijskih postopkov;

(c) zanj veljajo tržni pogoji;

(d) tržno tveganje, ki iz njega izhaja, se upravlja dinamično znotraj dovoljenih limitov v trgovalni knjigi;

▼C2

(e) skrbno se spremlja v skladu z ustreznimi postopki.

▼B

2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo brez poseganja v zahteve, ki veljajo za varovano pozicijo v netrgovalni knjigi.

3. Kadar institucija varuje izpostavljenosti v netrgovalni knjigi iz naslova kreditnega tveganja ali izpostavljenosti iz naslova tveganja nasprotne stranke s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom iz trgovalne knjige z uporabo notranjega varovanja, se z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 za izpostavljenost v netrgovalni knjigi ali izpostavljenost tveganju nasprotne stranke ne šteje, da je varovana za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razen če institucija od primernega tretjega dajalca zavarovanja za izpostavljenosti v netrgovalni knjigi kupi ustrezen kreditni izvedeni finančni instrument, ki izpolnjuje zahteve za osebno kreditno zavarovanje v netrgovalni knjigi. Če je tako zavarovanje tretje osebe kupljeno in priznano kot varovanje za izpostavljenost v netrgovalni knjigi za namene izračuna kapitalskih zahtev, notranje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom in zunanje varovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom nista vključena v trgovalno knjigo za namene izračuna kapitalskih zahtev ne glede na člen 299(h).

▼B

NASLOV II

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KREDITNO TVEGANJE

POGLAVJE 1

Splošna načela

Člen 107

Pristopi h kreditnemu tveganju

1. Institucije za izračun zneskov svojih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a) in (f) uporabljajo standardizirani pristop iz poglavja 2 ali, če jim pristojni organi v skladu s členom 143 to dovolijo, pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz poglavja 3.

►C2 2. Za trgovalne izpostavljenosti in prispevke v jamstveni sklad centralne nasprotne stranke ◄, institucije za izračun zneskov svojih tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a) in (f) uporabljajo obravnavo iz oddelka 9 poglavja 6. Vse druge vrste izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke, institucije obravnavajo kot sledi:

(a) kot izpostavljenosti do institucije za druge vrste izpostavljenosti do kvalificirane CNS;

(b) kot izpostavljenosti do podjetja za druge vrste izpostavljenosti do nekvalificirane CNS.

3. Za namene te uredbe institucije obravnavajo izpostavljenosti do investicijskih podjetij tretje države in izpostavljenosti do kreditnih institucij tretje države in izpostavljenosti do klirinških hiš in borz tretjih držav kot izpostavljenosti do institucije, samo v primeru, da v tretji državi za ta subjekt veljajo bonitetne zahteve in zahteve glede nadzora, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji;

4. Za namene odstavka 3 lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali so zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve tretje države vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej obravnavajo izpostavljenost subjektom iz odstavka 3 kot izpostavljenost institucijam, pod pogojem da so zadevni pristojni organi odobrili tretjo državo kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2014.

Člen 108

Uporaba tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB

1. Za izpostavljenost, za katero institucija uporabi standardizirani pristop iz poglavja 2 ali pristop IRB iz poglavja 3, vendar ne uporabi lastnih ocen izgub ob neplačilu (LGD) in konverzijskih faktorjev iz člena

▼B

151, lahko institucija pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a) in (f) oziroma zneskov pričakovane izgube za namene izračuna iz člena 36(1)(d) in člena 62(c) upošteva učinke zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 4.

2. Za izpostavljenost, za katero institucija uporabi pristop IRB z uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 151, lahko institucija upošteva učinke zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s poglavjem 3.

Člen 109

Obravnava listinjenih izpostavljenosti v okviru standardiziranega pristopa in pristopa IRB

1. Če institucija uporablja standardizirani pristop iz poglavja 2 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorijo izpostavljenosti, v katero bi bile na podlagi člena 112 razporejene listinjene izpostavljenosti, ►C2 izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju v skladu s členi 244 in 246 ter 251 do 258. ◄ Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, lahko uporabijo tudi pristop notranjega ocenjevanja, kadar se to dovoli v skladu s členom 259(3).

2. Če institucija uporablja pristop IRB iz poglavja 3 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kategorijo izpostavljenosti, v katero bi bile na podlagi člena 147 razporejene listinjene izpostavljenosti, izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členi 245 in 246 ter 259 do 266.

Z izjemo pristopa notranjega ocenjevanja, kadar se pristop IRB uporablja le za del listinjenih izpostavljenosti v okviru listinjenja, institucija uporabi pristop, ki ustreza prevladujočemu deležu listinjenih izpostavljenosti v okviru tega listinjenja.

Člen 110

Obravnava popravkov zaradi kreditnega tveganja

1. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, obravnavajo splošne popravke zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 62(c).

2. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB, obravnavajo splošne popravke zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 159, členom 62(d) in členom 36(1)(d).

Za namene tega člena ter poglavij 2 in 3 so iz splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja izključene rezervacije za splošna bančna tveganja.

▼B

3. Institucije, ki uporabljajo pristop IRB, vendar v skladu s členoma 148 in 150 za del svojih izpostavljenosti na konsolidirani ali posamični podlagi uporabljajo standardizirani pristop, določijo del splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, ki bo spadal pod obravnavo splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v okviru standardiziranega pristopa in del, ki bo spadal pod obravnavo splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v okviru pristopa IRB, na naslednji način:

(a) če je primerno, kadar institucija, ki je vključena v konsolidacijo, uporablja izključno pristop IRB, bodo splošni popravki zaradi kreditnega tveganja te institucije spadali pod obravnavo iz odstavka 2;

(b) če je primerno, kadar institucija, ki je vključena v konsolidacijo, uporablja izključno standardizirani pristop, bodo splošni popravki zaradi kreditnega tveganja te institucije spadali pod obravnavo iz odstavka 1;

(c) preostanek popravkov zaradi kreditnega tveganja se dodeli sorazmerno glede na deleža zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, za katere se uporabljata standardizirani pristop in pristop IRB.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi izračun posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v okviru veljavnega računovodskega okvira za:

(a) vrednost izpostavljenosti v okviru standardiziranega pristopa iz člena 111;

(b) vrednost izpostavljenosti v okviru pristopa IRB iz členov 166 do 168;

(c) obravnavo zneskov pričakovane izgube iz člena 159;

▼C2

(d) vrednost izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju iz členov 246 in 266;

▼B

(e) določitev neplačila iz člena 178;

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

POGLAVJE 2

Standardizirani pristop

Oddelek 1

Splošna načela

Člen 111

Vrednost izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti aktivne postavke je enaka njeni knjigovodski vrednosti, ki ostane po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, dodatnih prilagoditev vrednosti v skladu s členoma 34 in 110 ter drugih zmanjšanjih kapitala, ki se nanaša na posamezno aktivno postavko. Vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I je enaka naslednjemu odstotku njene nominalne vrednosti po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja:

(a) 100 % pri postavki visokega tveganja;

(b) 50 % pri postavki srednjega tveganja;

(c) 20 % pri postavki srednjega/nizkega tveganja;

(d) 0 % pri postavki nizkega tveganja.

Zunajbilančne postavke iz drugega stavka prvega pododstavka se razvrstijo v kategorije tveganja, kot je navedeno v Prilogi I.

Kadar institucija uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, se vrednost izpostavljenosti vrednostnih papirjev ali blaga, prodanega, predloženega ali posojenega na podlagi repo poslov ali na podlagi poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago, kot je določeno v členih 223 do 225.

2. Vrednost izpostavljenosti izvedenega finančnega instrumenta iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6 ob upoštevanju učinkov pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu za namene navedenih metod v skladu s poglavjem 6. Vrednost izpostavljenosti repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi v skladu s poglavjem 6 ali poglavjem 4.

3. Če se za izpostavljenost uporablja stvarno kreditno zavarovanje, se lahko vrednost izpostavljenosti, ki se uporablja za navedeno postavko, spremeni v skladu s poglavjem 4.

Člen 112

Kategorije izpostavljenosti

Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

▼B

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank;

(b) izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja;

(d) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank;

(e) izpostavljenosti do mednarodnih organizacij;

(f) izpostavljenosti do institucij;

(g) izpostavljenosti do podjetij;

(h) izpostavljenosti na drobno;

(i) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine;

(j) neplačane izpostavljenosti;

(k) izpostavljenosti, povezane z zelo visokim tveganjem;

(l) izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice;

(m) postavke iz naslova pozicij v listinjenju;

(n) izpostavljenosti do institucij in podjetij s kratkoročno bonitetno oceno;

(o) izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih (KNP);

(p) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

(q) druge postavke.

Člen 113

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se uteži tveganja uporabijo za vse izpostavljenosti, razen če so ►C2 odbite ◄ od kapitala, v skladu z določbami oddelka 2. Uporaba uteži tveganja temelji na kategoriji izpostavljenosti, v katero je razvrščena izpostavljenost, in na njeni kreditni kakovosti v obsegu, določenem v oddelku 2. Kreditna kakovost se lahko določi glede na bonitetne ocene ECAI, ali bonitetne ocene izvoznih agencij v skladu z oddelkom 3.

2. Za namene uporabe uteži tveganja, kot je določeno v odstavku 1, se vrednost izpostavljenosti pomnoži z utežjo tveganja, navedeno ali določeno v skladu z oddelkom 2.

3. Če se za izpostavljenost uporablja kreditno zavarovanje, se lahko utež tveganja, ki se uporablja za navedeno postavko, spremeni v skladu s poglavjem 4.

▼B

4. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

5. Izpostavljenostim, za katere izračun v oddelku 2 ni predviden, se dodeli utež tveganja 100 %.

6. Z izjemo izpostavljenosti, iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala in postavk dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala, lahko institucija ob predhodni odobritvi pristojnih organov opusti uporabo zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti te institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba, podrejena družba njene nadrejene družbe ali podjetje, s katerim je povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS. Pristojni organi lahko dajo odobritev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼C2

(a) nasprotna stranka je institucija, finančna institucija ali družba za pomožne storitve, za katero veljajo ustrezne bonitetne zahteve;

▼B

(b) nasprotna stranka in banka sta vključeni v polno konsolidacijo iste skupine;

(c) za nasprotno stranko se uporabljajo isti postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja kot za institucijo;

(d) nasprotna stranka ima sedež v isti državi članici kot institucija;

(e) ni trenutne ali predvidene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti od nasprotne stranke k instituciji.

Če se instituciji v skladu s tem odstavkom dovoli opustitev zahtev iz odstavka 1, lahko uporabi utež tveganja 0 %.

7. Z izjemo izpostavljenosti, iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala ter postavk dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, lahko institucije ob predhodnem dovoljenju pristojnih organov opustijo uporabo zahtev iz odstavka 1 tega člena za izpostavljenosti do nasprotnih strank, s katerimi je institucija sklenila institucionalno shemo za zaščito vlog, tj. pogodbeno ali zakonsko določeno ureditev odgovornosti, ki ščiti te institucije ter zlasti zagotavlja njihovo likvidnost in kapitalsko ustreznost, da se po potrebi prepreči stečaj. Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izpolnjene so zahteve iz odstavka 6(a), (d) in (e);

(b) ureditve zagotavljajo, da je mogoče v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog v skladu z obvezami odobriti potrebno podporo iz hitro dostopnih sredstev;

▼B

(c) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog so na voljo primerni in enotno določeni sistemi za spremljavo in klasifikacijo tveganj, kar omogoča popolni pregled nad tveganji vseh posameznih članov in institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, z ustreznimi možnostmi vplivanja; s temi sistemi se v skladu s členom 178(1) ustrezno spremljajo neplačane izpostavljenosti;

(d) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog se izvaja lastna ocena tveganj, o kateri so posamezni člani obveščeni;

(e) v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog se enkrat letno sestavi in objavi konsolidirano poročilo, ki obsega bilanco stanja, izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote, ali poročilo, ki obsega zbirno bilanco stanja, zbiren izkaz poslovnega izida, poročilo o stanju in poročilo o tveganjih institucionalne sheme za zaščito vlog kot celote;

(f) člani institucionalne sheme za zaščito vlog morajo obvestilo o nameravanem izstopu iz sheme predložiti najmanj 24 mesecev pred izstopom;

(g) odpravi se večkratna uporaba sestavin, primernih za izračun kapitala (v nadaljnjem besedilu: večkratna uporaba kapitala), ter neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog;

(h) institucionalna shema za zaščito vlog temelji na širokem članstvu kreditnih institucij s pretežno homogenim poslovnim profilom;

(i) zadevni pristojni organi redno potrjujejo in spremljajo ustreznost sistemov iz točk (c) in (d).

Če se institucija v skladu s tem odstavkom odloči, da ne bo uporabila zahtev odstavka 1, lahko uporabi utež tveganja 0 %.

Oddelek 2

Uteži tveganja

Člen 114

Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav ali centralnih bank

1. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank se dodeli utež tveganja 100 %, razen če se uporabljajo obravnave iz odstavkov 2 do 7.

2. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, ►C2 se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 1, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136. ◄

▼B

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Izpostavljenostim do ECB se dodeli utež tveganja 0 %.

4. Izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank držav članic, denominiranim in financiranim v domači valuti enot centralne ravni države in centralne banke, se dodeli utež tveganja 0 %.

▼C2

_____

6. Za izpostavljenosti iz člena 495(2):

(a) v letu 2018 znaša utež tveganja, ki se uporablja za vrednost izpostavljenosti, 20 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu z odstavkom 2;

(b) v letu 2019 znaša utež tveganja, ki se uporablja za vrednost izpostavljenosti, 50 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu z odstavkom 2;

(c) v letu 2020 in pozneje znaša utež tveganja, ki se uporablja za vrednost izpostavljenosti, 100 % uteži tveganja, dodeljene tem izpostavljenostim v skladu z odstavkom 2.

▼B

7. Kadar pristojni organi tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, izpostavljenostim do njihovih enot centralne ravni držav in centralnih bank, denominiranim in financiranim v domači valuti, dodelijo utež tveganja, ki je nižja od uteži iz odstavkov 1 in 2, lahko institucije takim izpostavljenostim dodelijo uteži tveganja na enak način.

►C2 Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ◄ ali je nadzorniška in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za izpostavljenosti do enot centralne ravni države ali centralne banke tretje države, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

▼B

Člen 115

Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav

1. Za izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav se uporabi enaka utež tveganja kot za izpostavljenosti do institucij, razen če se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav iz odstavka 2 ali 4 ali dobijo utež tveganja, kot je določeno v odstavku 5. Ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 119(2) in 120(2) se ne uporablja.

2. Izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni države se lahko obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni države, na območju katere so ustanovljene, če ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, zaradi pristojnosti enot regionalne in lokalne ravni države za pobiranje posebnih davkov ter obstoja posebnih institucionalnih ureditev, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila.

EBA vzdržuje javno dostopno zbirko podatkov vseh enot regionalne in lokalne ravni držav v Uniji, ki jih ustrezni pristojni organi obravnavajo kot izpostavljenosti do njihovih enot centralne ravni držav.

3. Izpostavljenosti do cerkev ali verskih skupnosti se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, če so cerkve in verske skupnosti ustanovljene v obliki pravnih oseb javnega prava in če pobirajo davke v skladu z zakonodajo, ki jim daje to pravico. Odstavek 2 se v temu primeru ne uporablja. V tem primeru se za namene člena 150(1)(a) dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa ne izključi.

4. Kadar pristojni organi na območju tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, obravnavajo izpostavljenosti do enot regionalne ali lokalne ravni držav kot izpostavljenosti do njihovih enot centralne ravni države ter ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi, zaradi pristojnosti enot regionalne ali lokalne ravni države za pobiranje davkov ter obstoja posebnih institucionalnih ureditev, ki zmanjšujejo tveganje njihovega neplačila, lahko institucije izpostavljenostim do takih enot regionalne in lokalne ravni države dodelijo uteži tveganja na enak način.

Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

5. Izpostavljenostim do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, ki niso navedene v odstavkih 2 do 4 ter so denominirane in financirane v domači valuti teh enot regionalne in lokalne ravni države, se dodeli utež tveganja 20 %.

▼B

Člen 116

Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja

1. Izpostavljenostim do subjektov javnega sektorja, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 2 glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljen subjekt javnega sektorja:

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti, dodeljena enotam centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Utež tveganja za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, ustanovljenih v državah, katerih enote centralne ravni države niso ocenjene, je 100 %.

2. Izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se obravnavajo v skladu s členom 120. Ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 119(2) in 120(2) se za te subjekte ne uporablja.

3. Za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja z originalno zapadlostjo tri mesece ali manj je utež tveganja 20 %.

4. V izjemnih okoliščinah se lahko izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države, na območju katere so ustanovljene, če po mnenju pristojnih organov na tem območju, zaradi ustreznega jamstva s strani enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države ni nikakršne razlike v tveganju med takimi izpostavljenostmi.

5. Kadar pristojni organi na območju tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji, obravnavajo izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja v skladu z odstavkoma 1 ali 2, lahko institucije izpostavljenostim do takih subjektov javnega sektorja dodelijo uteži tveganja na enak način. V nasprotnem primeru institucije uporabijo utež tveganja 100 %.

Za namene tega odstavka lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali je nadzorniška in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

▼B

Člen 117

Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank

1. Izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, ki niso navedene v odstavku 2, se obravnavajo enako kot izpostavljenosti do institucij. Ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz členov 119(2), 120(2) in 121(3) se ne uporablja.

Medameriška investicijska korporacija, Črnomorska banka za trgovino in razvoj, Centralno-ameriška banka za gospodarsko integracijo in Razvojna banka Latinske Amerike – CAF se obravnavajo kot multilateralne razvojne banke.

2. Izpostavljenostim do naslednjih multilateralnih razvojnih bank se dodeli utež tveganja 0 %:

(a) Mednarodna banka za obnovo in razvoj;

(b) Mednarodna finančna korporacija;

(c) Medameriška razvojna banka;

(d) Azijska razvojna banka;

(e) Afriška razvojna banka;

(f) Razvojna banka Sveta Evrope;

(g) Nordijska investicijska banka;

(h) Karibska razvojna banka;

(i) Evropska banka za obnovo in razvoj;

(j) Evropska investicijska banka;

(k) Evropski investicijski sklad;

(l) Mednarodna agencija za zavarovanje investicij;

(m) Mednarodna finančna pomoč za imunizacijo;

(n) Islamska razvojna banka.

3. Deležu neplačanega kapitala, vpisanega v Evropski investicijski sklad, se dodeli utež tveganja 20 %.

Člen 118

Izpostavljenosti do mednarodnih organizacij

Izpostavljenostim do naslednjih mednarodnih organizacij se dodeli utež tveganja 0 %:

▼B

(a) Unija;

(b) Mednarodni denarni sklad;

(c) Banka za mednarodne poravnave;

(d) evropski instrument za finančno stabilnost;

(e) Evropski mehanizem za stabilnost;

(f) mednarodna finančna institucija, ki jo ustanovita dve ali več držav članic ter katere namen je zagotoviti financiranje in finančno pomoč za njene članice, ki imajo resne finančne težave ali jim te grozijo.

Člen 119

Izpostavljenosti do institucij

1. Izpostavljenostim do institucij, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu s členom 120. Izpostavljenostim do institucij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se utež tveganja dodeli v skladu s členom 121.

2. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo tri mesece ali manj, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti kreditojemalca, se dodeli utež tveganja, ki je eno kategorijo manj ugodna od ugodnejše uteži tveganja, dodeljene izpostavljenostim do enot centralne ravni države, v kateri ima institucija sedež, kot je opisano v členih 114(4) do (7).

3. Izpostavljenostim s preostalo zapadlostjo tri mesece ali manj, denominiranim in financiranim v nacionalni valuti kreditojemalca, se v nobenem primeru ne dodeli utež tveganja, ki je manjša kot 20 %.

4. Izpostavljenostim do institucije iz naslova obveznih rezerv, ki jih institucija vzdržuje zaradi zahtev ECB ali centralne banke države članice, se lahko dodeli utež tveganja, ki velja za izpostavljenosti do centralne banke zadevne države članice, če:

(a) se obvezne rezerve vzdržujejo v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv ([1]) ali v skladu z nacionalnimi zahtevami, ki so v vseh pomembnih vidikih enakovredne navedeni uredbi;

(b) se obvezne rezerve v primeru stečaja ali insolventnosti institucije, pri kateri se vzdržujejo, pravočasno in v celoti povrnejo instituciji ter niso na voljo za pokritje drugih obveznosti institucije.

5. Izpostavljenosti do finančnih institucij, ki imajo dovoljenje in so pod nadzorom pristojnih organov ter zanje veljajo bonitetne zahteve glede trdnosti, ki je primerljiva s tistimi, ki veljajo za institucije, se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij.

([1]) UL L 250, 2.10.2003, str. 10.

▼B

Člen 120

Izpostavljenosti do ocenjenih institucij

1. Izpostavljenostim do institucij s preostalo zapadlostjo več kot tri mesece, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 3, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 3

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Izpostavljenostim do institucije s preostalo zapadlostjo do treh mesecev, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 4, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136:

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Medsebojni vpliv obravnave kratkoročne bonitetne ocene iz člena 131 in splošne ugodnejše obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2 je naslednji:

(a) kadar ocena kratkoročne izpostavljenosti ni na razpolago, se splošna ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2 uporablja za vse izpostavljenosti do institucij s preostalo zapadlostjo do treh mesecev;

(b) kadar obstaja kratkoročna ocena, ki določa uporabo ugodnejše ali enake uteži tveganja kot uporaba splošne ugodnejše obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2, se kratkoročna ocena uporablja le za navedeno ocenjeno izpostavljenost. Za druge kratkoročne izpostavljenosti se uporablja splošna ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2;

(c) kadar obstaja kratkoročna ocena, ki določa uporabo manj ugodne uteži tveganja kot uporaba splošne ugodnejše obravnave kratkoročnih izpostavljenosti iz odstavka 2, se splošna ugodnejša obravnava kratkoročnih izpostavljenosti ne uporablja in se vsem neocenjenim kratkoročnim terjatvam dodeli enaka utež tveganja, kot se uporablja v skladu z navedeno kratkoročno oceno.

▼B

Člen 121

Izpostavljenosti do neocenjenih institucij

1. Izpostavljenostim do institucij, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na razpolago, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 5 glede na stopnjo kreditne kakovosti, ki se dodeli izpostavljenostim do enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljena institucija.

Razpredelnica 5

Stopnja kreditne kakovosti, dodeljena enotam centralne ravni države	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja izpostavljenosti	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Utež tveganja za izpostavljenosti do neocenjenih institucij, ustanovljenih v državah, katerih enote centralne ravni države niso ocenjene, je 100 %.

3. Utež tveganja za izpostavljenosti do neocenjenih institucij z originalno efektivno zapadlostjo tri mesece ali manj je 20 %.

4. Ne glede na odstavka 2 in 3 znaša utež tveganja za izpostavljenosti iz naslovatrgovinskega financiranja – iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) – do neocenjenih institucij 50 %, kadar pa je preostala zapadlost teh izpostavljenosti iz naslova trgovinskega financiranja do neocenjenih institucij tri mesece ali manj, znaša utež tveganja 20 %.

Člen 122

Izpostavljenosti do podjetij

1. Izpostavljenostim, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 6, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 6

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Izpostavljenostim, za katere taka bonitetna ocena ni na razpolago, se dodeli višja od naslednjih uteži tveganja: utež tveganja 100 % ali utež tveganja za izpostavljenosti do enot centralne ravni države, na območju katere je ustanovljeno podjetje.

▼B

Člen 123

Izpostavljenosti na drobno

Izpostavljenostim, ki izpolnjujejo naslednja merila, se dodeli utež tveganja 75 %:

(a) so izpostavljenosti do ene ali več fizičnih oseb ali do majhnih ali srednjih podjetij (MSP);

(b) izpostavljenost je ena od velikega števila izpostavljenosti s podobnimi lastnostmi, tako da so tveganja, povezana s takimi izpostavljenostmi, znatno zmanjšana;

(c) po podatkih institucije skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami in so razvrščene v kategorijo izpostavljenosti iz točke (i) člena 112, ne presega 1 milijona EUR. Institucija sprejme razumne ukrepe za ugotovitev skupne višine izpostavljenosti.

Vrednostni papirji ne spadajo v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

Izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo meril iz točk (a) do (c) prvega pododstavka, ne spadajo v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

Sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ iz naslova izpostavljenosti na drobno spada v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

Člen 124

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine

▼C2

1. Izpostavljenosti ali delu izpostavljenosti, ki je v celoti zavarovana s hipoteko na nepremičnino, se dodeli utež tveganja 100 %, kadar pogoji iz členov 125 ali 126 niso izpolnjeni, razen za del izpostavljenosti, ki je razporejen v drugo kategorijo izpostavljenosti. Delu izpostavljenosti, ki presega vrednost hipoteke na nepremičnini, se dodeli utež tveganja, ki se uporablja za nezavarovane izpostavljenosti do zadevne nasprotne stranke.

▼B

Del izpostavljenosti, ki se obravnava kot v celoti zavarovana z nepremičnino, ne sme presegati zastavljenega zneska tržne vrednosti ali zadevne hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti.

2. Pristojni organi na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 101, in drugih ustreznih kazalnikov redno in vsaj enkrat letno ocenijo, ali sta utež tveganja 35 % za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, iz člena 125 in utež tveganja 50 % za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, iz člena 126, ki se nahajajo na zadevnem ozemlju, ustrezni glede na:

▼B

(a) pretekle izgube na izpostavljenostih, zavarovanih z nepremičninami,

(b) prihodnji razvoj dogodkov na nepremičninskih trgih.

Pristojni organi lahko določijo višjo utež tveganja ali strožja merila od tistih iz členov 125(2) in 126(2), kadar je primerno, ob upoštevanju finančne stabilnosti.

Za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, pristojni organi določijo utež tveganja med 35 % in 150 %.

Za izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, pristojni organi določijo utež tveganja med 50 % in 150 %.

V okviru teh razponov se višja utež tveganja določi na podlagi preteklih izgub in ob upoštevanju prihodnjega razvoja dogodkov na nepremičninskih trgih. Če se na podlagi ocene ugotovi, da uteži tveganja iz členov 125(2) in 126(2) ne odražajo dejanskih tveganj, povezanih z enim ali več nepremičninskimi segmenti takšnih izpostavljenosti, ki so v celoti zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine ali poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na enem ali več področij zadevnega ozemlja, pristojni organi za te nepremičninske segmente izpostavljenosti določijo višjo utež tveganja v skladu z dejanskimi tveganji.

Pristojni organi se z EBA posvetujejo glede prilagoditev uteži tveganja in uporabljenih meril, ki se bodo izračunali v skladu z merili iz tega odstavka, kot so predeljena v regulativnih tehničnih standardih iz odstavka 4 tega člena. ►C2 EBA objavi uteži tveganja in merila, ki so jih pristojni organi določili za izpostavljenosti iz členov 125, 126 in 199(1)(a). ◄

3. Če pristojni organi določijo višjo utež tveganja ali strožja merila, imajo institucije na voljo šestmesečno prehodno obdobje za uporabo nove uteži tveganja.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti iz odstavka 1;

(b) pogoje iz odstavka 2, ki jih pristojni organi upoštevajo pri določanju višjih uteži tveganja, zlasti izraz "upoštevanje finančne stabilnosti".

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. Institucije ene države članice uporabijo uteži tveganja ter merila, ki so jih pristojni organi druge države članice določili za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na poslovne in stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo v tej državi članici.

Člen 125

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine

1. Če pristojni organi ne določijo drugače v skladu s členom 124(2), se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, obravnavajo na naslednji način:

(a) izpostavljenostim ali delu izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki so ali šele bodo v neposredni posesti lastnika ali upravičenca v primeru osebnih investicijskih podjetij oziroma so ali šele bodo oddana s strani lastnika ali upravičenca v primeru osebnih investicijskih podjetij, se dodeli utež tveganja 35 %;

(b) izpostavljenostim do zakupnika pri poslih zakupa iz naslova stanovanjskih nepremičnin, pri katerih je institucija zakupodajalec in ima zakupnik možnost nakupa, se dodeli utež tveganja 35 %, če je izpostavljenost institucije v celoti in popolnoma zavarovana z njeno lastninsko pravico na tem premoženju.

2. Institucije obravnavajo izpostavljenost ali del izpostavljenosti kot v celoti in popolnoma zavarovano za namene odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) vrednost nepremičnine ni pomembno odvisna od kreditne kakovosti kreditojemalca. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko izključno makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

(b) tveganje kreditojemalca ni pomembno odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmožnosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato vračilo dolga ni pomembno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje. Institucije za druge vire določijo največja razmerja med kreditom in dohodkom kot del posojilne politike ter pridobijo ustrezne dokaze o zadevnem dohodku pri odobritvi kredita;

(c) zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1) so izpolnjeni;

▼B

(d) razen če ni drugače določeno v členu 124(2), del kredita, ki se mu dodeli utež tveganja 35 % ne presega 80 % tržne vrednosti zadevne nepremičnine, ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti.

3. Institucije lahko odstopajo od odstavka 2(b) za izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če pristojni organ zadevne države članice objavi dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg stanovanjskih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo naslednjih omejitev:

(a) izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, razen če je v členu 124(2) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;

(b) skupne izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu.

4. Če katera koli omejitev iz odstavka 3 v danem letu ni izpolnjena, upravičenost do uporabe odstavka 3 preneha, dokler pogoji iz odstavka 3 v enem od naslednjih let niso izpolnjeni, pa velja pogoj iz odstavka 2(b).

Člen 126

Izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine

1. Če pristojni organi ne določijo drugače v skladu s členom 124(2), se izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, obravnavajo na naslednji način:

(a) izpostavljenostim ali delu izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte, se lahko dodeli utež tveganja 50 %;

(b) izpostavljenostim, ki se nanašajo na posle z zakupa iz naslova pisarn ali drugih poslovnih prostorov, pri katerih je institucija zakupodajalec in ima zakupnik možnost nakupa, se lahko dodeli utež tveganja 50 %, če je izpostavljenost institucije v celoti in popolnoma zavarovana z njeno lastninsko pravico na tem premoženju.

2. Institucije obravnavajo izpostavljenost ali del izpostavljenosti kot v celoti in popolnoma zavarovano za namene odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) vrednost nepremičnine ni pomembno odvisna od kreditne kakovosti kreditojemalca. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko izključno makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

(b) tveganje kreditojemalca ni pomembno odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato vračilo dolga ni pomembno odvisno od katerega koli denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje;

(c) zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1) so izpolnjeni;

(d) utež tveganja 50 %, razen če je v členu 124(2) določeno drugače, se dodeli delu kredita, ki ne presega 50 % tržne vrednosti nepremičnine ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, razen če je v členu 124(2) določeno drugače, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti.

3. Institucije lahko odstopajo od odstavka 2(b) za izpostavljenosti, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če pristojni organ zadevne države članice objavi dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg poslovnih nepremičnin z izgubami, ki ne presegajo naslednjih omejitev.

(a) izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino do 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti (razen če je v členu 124(2) določeno drugače), ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino;

(b) skupne izgube iz naslova kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino.

4. Če katera koli omejitev iz odstavka 3 v danem letu ni izpolnjena, upravičenost do uporabe odstavka 3 preneha, dokler pogoji iz odstavka 3 v enem od naslednjih let niso izpolnjeni, pa velja pogoj iz odstavka 2(b).

Člen 127

Neplačane izpostavljenosti

1. Nezavarovanemu delu katere koli postavke, kjer je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila s strani dolžnika, ali nezavarovanemu delu katerega koli kreditnega produkta v primeru izpostavljenosti na drobno, kjer je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila, se dodeli utež tveganja:

▼B

(a) 150 %, kadar so posebni popravki zaradi kreditnega tveganja manjši od 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti brez upoštevanja posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(b) 100 %, kadar posebni popravki zaradi kreditnega tveganja niso manjši od 20 % nezavarovanega dela vrednosti izpostavljenosti brez upoštevanja posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

2. Za namen opredelitve zavarovanega dela neplačane izpostavljenosti so primerna tista zavarovanja s premoženjem in jamstva, ki so primerna za namene zmanjševanja kreditnega tveganja iz poglavja 4.

3. Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanimi posebnimi popravki zaradi kreditnega tveganja, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na stanovanjske nepremičnine v skladu s členom 125, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila.

4. Vrednosti izpostavljenosti z upoštevanimi posebnimi popravki zaradi kreditnega tveganja, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine v skladu s členom 126, se dodeli utež tveganja 100 %, če je v skladu s členom 178 prišlo do neplačila.

Člen 128

Postavke, povezane z zelo visokim tveganjem

1. Institucije dodelijo utež tveganja 150 % izpostavljenostim, vključno z izpostavljenostmi iz naslova deležev ali enot v KNP, ki so povezane z zelo visokimi tveganji, kadar je primerno.

2. Izpostavljenosti z zelo visokimi tveganji vključujejo katero koli od naslednjih izpostavljenosti:

(a) naložbe v podjetja tveganega kapitala;

(b) naložbe v AIS, kot so opredeljeni v členu 4(1)(a) Direktive 2011/61/EU, razen kadar mandat sklada ne dovoljuje vzvoda, ki bi bil višji od tistega, ki se zahteva v členu 51(3) Direktive 2009/65/ES;

(c) naložbe v lastniške instrumente nejavnih družb;

(d) špekulativno financiranje nepremičnin.

3. Pri ocenjevanju, ali je izpostavljenost, ki ni navedena v odstavku 2, povezana z zelo visokimi tveganji, institucije upoštevajo naslednje značilnosti tveganja:

(a) obstaja visoko tveganje izgube zaradi neplačila dolžnika;

(b) ni mogoče ustrezno oceniti, ali izpostavljenost spada pod točko (a).

EBA izda smernice, ki določajo, katere vrste izpostavljenosti so povezane z zelo visokim tveganjem in v kakšnih okoliščinah.

Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 129

Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice

1. Da bi bile krite obveznice primerne za ugodnejšo obravnavo iz odstavkov 4 in 5, kot so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES, izpolnjujejo zahteve iz odstavka 7 in so zavarovane s katerim koli izmed naslednjih primernih sredstev:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav, centralnih bank ESCB, subjektov javnega sektorja, enot regionalne ali lokalne ravni držav v Uniji ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovi jamstvi;

(b) izpostavljenosti do enot centralne ravni tretjih držav, centralnih bank tretjih držav, multilateralnih razvojnih bank, mednarodnih organizacij ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovim jamstvom, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, kot je določeno v tem poglavju, in izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja tretjih držav, enot regionalne ali lokalne ravni tretjih držav, ali izpostavljenosti, zavarovane z njihovim jamstvom, ki se jim dodeli enaka utež tveganja kot za izpostavljenosti do institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 115(1) ali(2) oziroma členom 116(1), (2) ali (4) in ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, kot je določeno v tem poglavju, ter izpostavljenosti v pomenu iz te točke, ki izpolnjujejo vsaj pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2, kot je določeno v tem poglavju, pod pogojem, da ne presegajo 20 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucij izdajateljic;

(c) izpostavljenosti do institucij, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1, kot je določeno v tem poglavju. Takšna skupna izpostavljenost ne presega 15 % nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije izdajateljice. Izpostavljenosti do institucij v Uniji z zapadlostjo, ki ne presega 100 dni, niso zajete v zahtevi po stopnji kreditne kakovosti 1, vendar morajo te institucije v skladu s tem poglavjem izpolnjevati vsaj pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2.

(d) krediti, zavarovani:

(i) s stanovanjskimi nepremičninami do višine manjše izmed zneska zastavne pravice, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali

(ii) krediti, zavarovani z nadrejenimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisation, ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, kjer se listinijo izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami. Če se take nadrejene enote uporabijo kot zavarovanje, posebni javni nadzor z namenom zaščite imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, ves čas trajanja njihove vključitve v kritno premoženje sestavljena iz najmanj 90 % zastavnih pravic na stanovanjskih nepremičninah skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom do višine manjše izmed zneska obveznosti iz naslova nadrejenih enot, zneska zastavnih pravic in 80 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, pri čemer te nadrejene enote ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 iz tega poglavja in ne presegajo 10 % nominalne vrednosti izdaje.

▼B

(e) stanovanjski krediti, za katera v celoti jamči primeren dajalec zavarovanja iz člena 201 in ki izpolnjuje pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 2 ali več, kot je določeno v tem poglavju, kadar delež vsakega posameznega kreditia, ki se zaradi izpolnjevanja zahteve iz tega odstavka uporabi kot zavarovanje za krite obveznice, ne presega 80 % vrednosti ustrezne stanovanjske nepremičnine, ki se nahaja v Franciji, in kadar je bilo razmerje med kreditom in dohodkom največ 33 %, ko je bil kredit odobren. Ob odobritvi kredita na nepremičnini ni nobenih zastavnih pravic, za kredite, odobrene po 1. januarju 2014, pa je kreditojemalec pogodbeno zavezan, da brez privolitve kreditne institucije, ki je odobrila kredit, ne bo vzpostavljal takšnih zastavnih pravic. Razmerje med kreditom in dohodkom predstavlja delež bruto dohodka kreditojemalca, s katerim se poplačuje kredit, vključno z obrestmi. Dajalec zavarovanja je bodisi finančna institucija, ki ima dovoljenje in je pod nadzorom pristojnih organov ter zanjo veljajo stabilne bonitetne zahteve, ki so primerljive s tistimi, ki veljajo za institucije, bodisi institucija ali zavarovalnica. Ta vzpostavi vzajemni jamstveni sklad ali enakovredno zavarovanje, da bodo lahko zavarovalnice krile izgube iz kreditnega tveganja, umerjanje teh izgub pa redno pregledujejo pristojni organi. Kreditna institucija in dajalec zavarovanja izdelata oceno kreditne sposobnosti kreditojemalca;

(f) krediti, zavarovani:

(i) s poslovnimi nepremičninami do višine manjše izmed zneska zastavne pravice, skupaj z morebitnimi zastavnimi pravicami z boljšim vrstnim redom, in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, ali

(ii) z nadrejenimi enotami, ki jih je izdal francoski Fonds Communs de Titrisation ali podobne ustanove za listinjenje, ki jih ureja zakonodaja države članice, kjer se listinijo izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami. Če se takšne nadrejene enote uporabijo za zavarovanje, posebni javni nadzor z namenom zaščite imetnikov obveznic v skladu z določbami člena 52(4) Direktive 2009/65/ES zagotovi, da so sredstva, zastavljena za te enote, ves čas trajanja njihove vključitve v kritno premoženje sestavljena iz najmanj 90 % zastavnih pravic na poslovnih nepremičninah skupaj z morebitnimi zastavnimi-pravicami z boljšim vrstnim redom do višine manjše izmed zneska obveznosti iz naslova nadrejenih enot, zneska zastavnih pravic in 60 % vrednosti zastavljenih nepremičnin, pri čemer te nadrejene enote ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 1 iz tega poglavja in ne presegajo 10 % nominalne vrednosti izdaje.

Krediti, zavarovani s poslovnimi nepremičninami, so primerna, kadar se razmerje med vrednostjo kredita in vrednostjo zastavljenih nepremičnin, ki znaša 60 %, prekorači do največ 70 %, če skupna vrednost vseh sredstev, zastavljenih kot zavarovanje za krite obveznice, preseže nominalni znesek neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic za vsaj 10 % in če terjatev imetnika obveznic izpolnjuje nekatere zahteve glede pravne gotovosti iz poglavja 4. Terjatev imetnika obveznic ima prednost pred vsemi drugimi terjatvami iz naslova zavarovanja.

(g) krediti, zavarovani z zastavno pravico na ladjah do razlike med 60 % vrednosti zastavljene ladje in vrednostjo morebitnih predhodnih zastavnih pravic na ladji.

▼B

Za namene točk (c), (d)(ii) in (f)(ii) prvega pododstavka izpostavljenosti do imetnikov kritih obveznic, ki so nastale s prenosom in upravljanjem plačil dolžnikov iz naslova kreditov, zavarovanih z nepremičninami ali likvidacijski iztržki iz naslova kreditov, zavarovanih z nepremičninami, niso zajete v izračun omejitev, navedenih v teh točkah.

Pristojni organi lahko po posvetovanju z EBA delno opustijo uporabo točke (c) prvega pododstavka in dovolijo stopnjo kreditne kakovosti 2 do višine 10 % skupne izpostavljenosti nominalnega zneska neporavnanih obveznosti iz naslova kritih obveznic institucije izdajateljice, pod pogojem, da je mogoče dokumentirati pomembne morebitne težave glede koncentracije v zadevnih državah članicah zaradi zahteve po stopnji kreditne kakovosti 1 iz navedene točke.

2. Razmere iz točk (a) do (f) odstavka 1 vključujejo tudi zavarovanje, ki je v skladu z veljavnimi pravnimi predpisi omejeno izključno na varovanje imetnikov kritih obveznic pred izgubo.

3. Institucije za nepremičnine, s katerimi so zavarovane krite obveznice, izpolnjujejo zahteve iz člena 208 in pravila za vrednotenje iz člena 229(1).

4. Kritim obveznicam, za katere je na voljo bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 6a, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 6a

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Kritim obveznicam, za katere bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo, se dodeli utež tveganja na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do kreditne institucije, ki jih je izdala. Uporabljajo se naslednje povezave med utežmi tveganja:

(a) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 20 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 10 %;

(b) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 50 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 20 %;

(c) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 100 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 50 %;

(d) če se izpostavljenostim do institucije dodeli utež tveganja 150 %, se kriti obveznici dodeli utež tveganja 100 %.

▼B

6. Za krite obveznice, izdane pred 31. decembrom 2007, zahteve iz odstavkov 1 in 3 ne veljajo. Krite obveznice so primerne za prednostno obravnavo iz odstavkov 4 in 5 do njihove zapadlosti.

7. Izpostavljenosti iz naslova naložb v krite obveznice so primerne za ugodnejšo obravnavo, če lahko institucija, ki vlaga v krite obveznice, pristojnim organom dokaže, da:

(a) prejema informacije o portfelju, in sicer vsaj o:

(i) vrednosti kritnega premoženjae in preostali vrednosti kritih obveznic,

(ii) geografski razporeditvi in vrsti kritnega premoženja, velikosti kredita, obrestni meri in valutnih tveganjih,

(iii) strukturi zapadlosti kritnega premoženja in kritih obveznic ter

(iv) odstotku kreditov, katerih odplačilo zamuja več kot devetdeset dni;

(b) izdajatelj zagotavlja institucijam informacije iz točke (a) najmanj vsakega pol leta.

Člen 130

Postavke iz naslova pozicij v listinjenju

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

Člen 131

Izpostavljenosti do institucij in podjetij s kratkoročno bonitetno oceno

Izpostavljenostim do institucij in izpostavljenostim do podjetij, za katere je na razpolago kratkoročna bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 7, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 7

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Člen 132

Izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP

1. Izpostavljenostim iz naslova enot ali deležev v KNP se dodeli utež tveganja 100 %, razen če institucija uporabi metodo ocenjevanja kreditnega tveganja iz odstavka 2 ali pristop vpogleda iz odstavka 4 ali pristop povprečnih uteži tveganja iz odstavka 5, kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.

▼B

2. Izpostavljenostim iz naslova enot ali deležev v KNP, za katere je na razpolago bonitetna ocena imenovane ECAI, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 8, ki ustreza bonitetni oceni ECAI v skladu s členom 136.

Razpredelnica 8

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4	5	6
Utež tveganja	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Institucije lahko določijo utež tveganja za KNP v skladu z odstavkoma 4 in 5, če so izpolnjena naslednja merila primernosti:

(a) KNP upravlja družba, ki je predmet nadzora v državi članici, v primeru KNP iz tretjih držav, pa kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(i) KNP upravlja družba, ki je predmet nadzora, enakovrednega nadzoru, določenemu v zakonodaji Unije;

(ii) sodelovanje med pristojnimi organi je primerno zagotovljeno;

(b) prospekt KNP ali enakovreden dokument vsebuje:

(i) kategorije sredstev, v katere lahko KNP vlagaKNP;

(ii) če veljajo omejitve naložb, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;

(c) KNP poroča o svojem poslovanju vsaj enkrat letno, kar omogoča oceno sredstev in obveznosti, rezultata poslovanja in aktivnosti v obdobju, za katerega se poroča.

Za namene točke (a) lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev, ali je nadzorna in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev KNP iz tretjih držav, ki so jih zadevni pristojni organi odobrili kot primerne za takšno obravnavo pred 1. januarjem 2014.

4. Če institucija pozna osnovne izpostavljenosti KNP, lahko za namen izračuna povprečne uteži tveganja za svoje izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP, vpogleda v osnovne izpostavljenosti KNPv skladu z metodami iz tega poglavja. Če je osnovna izpostavljenost KNP hkrati izpostavljenost iz naslova deležev v drugem KNP, ki izpolnjuje merila iz odstavka 3, lahko institucija vpogleda v osnovne izpostavljenosti tega drugega KNP.

▼B

5. Če institucija ne pozna osnovnih izpostavljenosti KNP, lahko izračuna povprečno utež tveganja za svoje izpostavljenosti iz naslova enote ali deleža v KNP v skladu z metodami iz tega poglavja, pri čemer se predpostavlja, da KNP najprej v največjem dovoljenem obsegu v okviru svoje naložbene politike vlaga v kategorije izpostavljenosti, za katere veljajo najvišje kapitalske zahteve, nato pa vlaga v padajočem vrstnem redu, dokler ne doseže skupnega naložbenega limita.

Institucije lahko izračun uteži tveganja za KNP in poročanje o njej v skladu z metodami iz odstavkov 4 in 5 prepustijo naslednjim tretjim osebam:

(a) depotnim družbam ali depotnim finančnim institucijam KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje v tej depotni družbi ali finančni instituciji;

(b) za KNP, ki niso zajeti v točki (a), družbi za upravljanje KNP, če ta družba izpolnjuje merila iz odstavka 3(a).

Pravilnost izračuna iz prvega pododstavka potrdi zunanji revizor.

Člen 133

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Naslednje izpostavljenosti se obravnavajo kot izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov:

(a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno, terjatev do dela preostalega premoženja;

(b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a).

2. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov se dodeli utež tveganja 100 %, razen če jih je treba v skladu z delom 2 odbiti, če se jim v skladu s členom 48(4) se jim dodeli utež tveganja 250 %, če se jim v skladu s členom 89(3) se jim dodeli utež tveganja 1 250 % ali pa se jih obravnava kot postavke z visokim tveganjem v skladu s členom 128.

3. Naložbe v instrumente lastniškega ali regulativnega kapitala, ki jih izdajo institucije, se štejejo kot terjatve iz naslova lastniških instrumentov, razen če se odbijejo od kapitala ali se jim dodeli utež tveganja 250 % iz člena 48(4) ali se obravnavajo kot postavke z visokim tveganjem v skladu s členom 128.

▼B

Člen 134

Druge postavke

▼C2

1. Opredmetenim osnovnim sredstvom v smislu točke 10 naslova "Sredstva" člena 4 Direktive 86/635/EGS se dodeli utež tveganja 100 %.

▼B

2. Aktivnim časovnim razmejitvam, za katere institucija ne more določiti nasprotne stranke v skladu z Direktivo 86/635/EGS, se dodeli utež tveganja 100 %.

3. Denarju na poti se dodeli utež tveganja 20 %. Denarju v blagajni in enakovrednim denarnim postavkam se dodeli utež tveganja 0 %.

4. Zlatu v lastnem trezorju ali na posebni lokaciji, če je krito z obveznostmi v zlatu, se dodeli utež tveganja 0 %.

5. Pri pogodbah o prodaji in povratnem nakupu sredstev ter pri dogovorih oterminskem nakupu sredstev se uporabi utež tveganja, ki je dodeljena instrumentom, na katere se zadevne pogodbe nanašajo, in ne nasprotnim strankam v poslu.

6. Če institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, ter če ima produkt zunanjo bonitetno oceno ECAI, se dodelijo uteži tveganja iz poglavja 5. Če produkt nima bonitetne ocene ECAI, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košara izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n–1, seštejejo do največ 1 250 % in pomnožijo z nominalnim zneskom zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, da se pridobi znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Izpostavljenosti n–1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevek.

7. Vrednost izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ je diskontirana najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄. Najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ je enaka plačilom, ki se zahtevajo ali se lahko zahtevajo od zakupnika v času trajanja pogodbe o ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄, in plačilu iz naslova katere koli nakupne opcije iz ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄, ki se bo zelo verjetno izvršila. Od stranke, ki ni zakupnik, se lahko zahteva plačilo v zvezi s preostalo vrednostjo zakupljenega premoženja, in če ta plačilna obveznost izpolnjuje sklop pogojev iz člena 201 glede primernosti dajalcev jamstva in zahteve za priznavanje drugih vrst jamstev iz členov 213 do 215, se lahko ta plačilna obveznost upošteva kot osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4. Te izpostavljenosti se razvrstijo v ustrezne kategorije izpostavljenosti v skladu s členom 112. Kadar je izpostavljenost preostala vrednost sredstva, danega v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo na naslednji način: 1/t * 100 % * preostala vrednost, pri čemer je t večje izmed 1in najbližjega števila celih let preostalega obdobja ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄.

▼B

Oddelek 3

Priznavanje in vzporejanje ocene kreditnega tveganja

Pododdelek 1

Priznavanje ecai

Člen 135

Uporaba bonitetnih ocen ECAI

1. Zunanja bonitetna ocena se lahko za določanje uteži tveganja izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem uporabi le, če jo je izdala ECAI ali potrdila ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

2. EBA na svoji spletni strani objavi seznam ECAI v skladu s členoma 2(4) in 18(3) Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Pododdelek 2

Vzporejanje bonitetnih ocen ecai

Člen 136

Vzporejanje bonitetnih ocen ECAI

1. EBA, EIOPA in ESMA preko Skupnega odbora pripravijo osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih za vse ECAI določi, kateri stopnji kreditne kakovosti iz oddelka 2 ustrezajo zadevne bonitetne ocene ECAI ("vzporejanje"). Te določitve so objektivne in dosledne.

EBA, EIOPA in ESMA predložijo Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. julija 2014, pri čemer po potrebi predložijo revidirane osnutke izvedbenih tehničnih standardov.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s p členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

2. EBA, EIOPA in ESMA določajo vzporejanje bonitetnih ocen v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) da bi razlikovali med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih izraža posamezna bonitetna ocena, EBA, EIOPA in ESMA obravnavajo kvantitativne dejavnike, kot so dolgoročna stopnja neplačila, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna ocena. Pri novo ustanovljenih ECAI in ECAI, ki imajo le kratko evidenco podatkov o neplačilih, EBA, EIOPA in ESMA vprašajo ECAI, katera je po njihovem mnenju dolgoročna stopnja neplačila, povezana z vsemi postavkami, katerim se dodeli ista bonitetna ocena;

▼B

(b) da bi razlikovali med ustreznimi relativnimi stopnjami tveganja, ki jih izraža posamezna bonitetna ocena, EBA, EIOPA in ESMA obravnavajo kvalitativne dejavnike, kot so skupina izdajateljev, ki jih obravnava ECAI, razpon bonitetnih ocen, ki jih dodeljuje ECAI, pomen posamezne bonitetne ocene in opredelitev neplačila, ki jo uporablja ECAI;

(c) EBA, EIOPA in ESMA primerjajo stopnje neplačil za vsako bonitetno oceno posamezne ECAI in jih primerjajo s primerjalno vrednostjo, določeno na podlagi stopenj neplačil drugih ECAI v skupini izdajateljev, ki predstavljajo enakovredno stopnjo kreditnega tveganja;

(d) če so stopnje neplačil, ugotovljene za bonitetno ocene posamezne ECAI, bistveno in sistematično višje od primerjalne vrednosti, EBA, EIOPA in ESMA bonitetni oceni ECAI dodelijo višjo stopnjo kreditne kakovosti na lestvici ocenjevanja kreditne kakovosti;

(e) če EBA, EIOPA in ESMA povečajo utež tveganja za posamezno bonitetno oceno določene ECAI in če stopnje neplačil, ugotovljene za bonitetno oceno te ECAI, niso več bistveno in sistematično višje od primerjalne vrednosti, lahko EBA, EIOPA in ESM A bonitetni oceni ECAI vrnejo prvotno stopnjo kreditne kakovosti na lestvici ocenjevanja kreditne kakovosti.

3. EBA, EIOPA in ESMA pripravijo osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredelijo kvantitativni dejavniki iz odstavka 2(a), kvalitativni dejavniki iz odstavka 2(b) in primerjalna vrednost iz odstavka 2(c).

EBA, EIOPA in ESMA Komisiji predložijo navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 oziroma Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Pododdelek 3

Uporaba bonitetnih ocen izvoznih agencij

Člen 137

Uporaba bonitetnih ocen izvoznih agencij

1. Za namene člena 114 lahko institucije uporabljajo bonitetne ocene izvozne agencije, ki jo je imenovala zadevna institucija, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) gre za soglasno oceno tveganja izvoznih agencij, ki sodelujejo v "Dogovoru o smernicah za uradno podprte izvozne kredite" OECD;

▼B

(b) izvozna agencija objavlja svoje bonitetne ocene in je zavezana k uporabi dogovorjene metodologije OECD, pri čemer je bonitetna ocena povezana z eno od osmih minimalnih premij za zavarovanje izvoza (MEIP), ki jih določa dogovorjena metodologija OECD. Institucija lahko prekliče imenovanje izvozne agencije. Institucija mora preklic utemeljiti, če obstajajo konkretni znaki, da je glavni namen preklica zmanjšati zahteve glede kapitalske ustreznosti.

2. Izpostavljenostim, za katere je za namene tehtanja tveganja priznana bonitetna ocena izvozne agencije, se dodeli utež tveganja v skladu z razpredelnico 9.

Razpredelnica 9

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Utež tveganja	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Oddelek 4

Uporaba bonitetnih ocen ecai za določanje uteži tveganja

Člen 138

Splošne zahteve

Institucija lahko imenuje eno ali več ECAI, ki se bodo uporabljale za določanje uteži tveganja za aktivne postavke in zunajbilančne postavke. Institucija lahko prekliče imenovanje ECAI. Institucija mora preklic utemeljiti, če obstajajo konkretni znaki, da je glavni namen preklica zmanjšati zahteve glede kapitalske ustreznosti. Bonitetne ocene se ne uporabljajo selektivno. Institucija uporablja naročene bonitetne ocene. Vendar lahko uporabi tudi nenaročene bonitetne ocene, če EBA potrdi, da se nenaročene bonitetne ocene ECAI po kakovosti ne razlikujejo od naročenih bonitetnih ocen iste ECAI. EBA zadevno potrditev zavrne ali prekliče, zlasti če ECAI poskuša z nenaročeno bonitetno oceno pripraviti ocenjevani subjekt do tega, da bi naročil bonitetno oceno ali druge storitve. Institucije uporabljajo bonitetne ocene v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) institucija, ki se odloči za uporabo bonitetnih ocen, ki jih je pripravila ECAI, za posamezno kategorijo izpostavljenosti, te bonitetne ocene uporablja dosledno za vse izpostavljenosti iz navedene kategorije;

(b) institucija, ki se odloči za uporabo bonitetnih ocen, ki jih je pripravila ECAI, te bonitetne ocene uporablja stalno in dosledno;

(c) institucija lahko uporablja le bonitetne ocene ECAI, ki upoštevajo vse zneske iz naslova dolgovane glavnice in iz naslova dolgovanih obresti;

▼B

(d) kadar je za ocenjeno postavko od imenovane ECAI na voljo le ena bonitetna ocena, se za določanje uteži tveganja za to postavko uporablja zadevna bonitetna ocena;

(e) kadar sta za ocenjeno postavko od imenovanih ECAI na voljo dve bonitetni oceni, ki ustrezata različnim utežem tveganja, se uporabi višja utež tveganja;

(f) kadar je za ocenjeno postavko od imenovanih ECAI na voljo več bonitetnih ocen, se uporabita bonitetni oceni, ki dajeta dve najnižji uteži tveganja. Če se najnižji uteži tveganja razlikujeta, se uporabi višja utež tveganja. Če sta najnižji uteži tveganja enaki, se uporabi ta utež tveganja.

Člen 139

Bonitetna ocena izdajatelja in izdaje

1. Če je na razpolago bonitetna ocena za posamezen program izdaje ali posamezen finančni instrument, ki predstavlja izpostavljenost, se za določanje uteži tveganja za zadevno izpostavljenost uporabi ta bonitetna ocena.

2. Če za posamezno izpostavljenost neposredno ni na razpolago bonitetne ocene, vendar je na razpolago bonitetna ocena za posamezen program izdaje ali posamezen finančni instrument, ki ne predstavlja te izpostavljenosti, ali pa je na razpolago splošna bonitetna ocena izdajatelja, se ta bonitetna ocena uporabi v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) če daje višjo utež tveganja, kakor bi bila sicer določena, in je zadevna izpostavljenost v vseh pogledih uvrščena pari passu ali podrejeno posameznemu programu izdaje ali posameznemu finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do navedenega izdajatelja;

(b) če daje nižjo utež tveganja in je zadevna izpostavljenost v vseh pogledih uvrščena pari passu ali nadrejeno posameznemu programu izdaje ali posameznemu finančnemu instrumentu ali nadrejenim nezavarovanim izpostavljenostim do navedenega izdajatelja.

V vseh drugih primerih se izpostavljenost šteje za neocenjeno.

3. Odstavka 1 in 2 ne preprečujeta uporabe člena 129.

4. Bonitetne ocene za izdajatelje v okviru skupine podjetij se ne morejo uporabljati kot bonitetne ocene drugega izdajatelja v okviru iste skupine podjetij.

Člen 140

Dolgoročne in kratkoročne bonitetne ocene

1. Kratkoročne bonitetne ocene se lahko uporabljajo le za kratkoročne aktivne in zunajbilančne postavke, ki predstavljajo izpostavljenosti do institucij in podjetij.

▼B

2. Kratkoročna bonitetna ocena se uporablja le za izpostavljenost, na katero se nanaša, in se ne uporablja za izpeljevanje uteži tveganja za katero koli drugo izpostavljenost, razen v naslednjih primerih:

(a) če se ocenjenemu kratkoročnemu finančnemu instrumentu dodeli utež tveganja 150 %, se utež tveganja 150 % dodeli tudi vsem neocenjenim nezavarovanim kratkoročnim in dolgoročnim izpostavljenostim do zadevnega dolžnika;

(b) če se ocenjenemu kratkoročnemu finančnemu instrumentu dodeli utež tveganja 50 %, se nobeni neocenjeni kratkoročni izpostavljenosti ne dodeli utež tveganja manj kot 100 %.

Člen 141

Postavke v domači in tuji valuti

Bonitetna ocena, ki se nanaša na izpostavljenost, denominirano v domači valuti dolžnika, se ne more uporabljati za določanje uteži tveganja za drugo izpostavljenost do istega dolžnika, ki je denominirana v tuji valuti.

Če izpostavljenost nastane zaradi udeležbe institucije v posojilu, ki ga je odobrila multilateralna razvojna banka, katere status prednostnega upnika je priznan na trgu, se lahko bonitetna ocena, za to izpostavljenost v domači valuti dolžnika, uporabi za namene določitve uteži tveganja.

POGLAVJE 3

Pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB)

Oddelek 1

Dovoljenje pristojnih organov za uporabo pristopa irb

Člen 142

Opredelitev pojmov

1. V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "bonitetni sistem" pomeni vse metode, procese, kontrole, zbiranje podatkov in informacijske sisteme, ki podpirajo ocenjevanje kreditnega tveganja, razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter količinsko opredelitev ocen neplačila in izgube, ki so bile izdelane za posamezno vrsto izpostavljenosti;

(2) "vrsta izpostavljenosti" pomeni skupino izpostavljenosti, ki se obravnavajo enako in se oblikujejo na podlagi določene vrste izpostavljenosti in, ki so lahko omejene na posamezen subjekt ali posamezen podsklop subjektov znotraj skupine, če se ista vrsta izpostavljenosti obravnava drugače pri drugih subjektih skupine;

▼B

(3) "poslovna enota" pomeni katere koli ločene organizacijske enote ali pravne subjekte, poslovna področja in geografske lokacije;

▼C2

(4) "velik subjekt finančnega sektorja" pomeni kateri koli subjekt finančnega sektorja, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

▼B

(a) njegova bilančna vsota, izračunana na posamični ali konsolidirani podlagi, je večja ali enaka 70 milijard EUR, pri čemer se za določitev velikosti bilančne vsote uporabi najnovejši revidiran računovodski izkaz ali konsolidiran ►C2 računovodski izkaz ◄; in

(b) zanjo ali za najmanj eno njeno podrejeno družbo velja bonitetna ureditev Unije ali zakonodaja tretje države, v kateri velja bonitetni nadzor ali regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim v Uniji.

►C2 (5) "nereguliran subjekt finančnega sektorja" pomeni kateri koli drug subjekt, ki ni subjekt reguliranega finančnega sektorja, ◄ vendar kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2013/36/EU ali Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;

(6) "bonitetni razred dolžnika" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice dolžnika v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo dolžniki na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane ocene verjetnosti neplačila (PD);

(7) "bonitetni razred izpostavljenosti" pomeni kategorijo tveganja v okviru bonitetne lestvice izpostavljenosti v bonitetnem sistemu, v katero se razvrstijo izpostavljenosti na podlagi posebnih in jasnih bonitetnih meril, iz katerih so izpeljane lastne ocene LGD;

(8) "serviser" pomeni subjekt, ki dnevno upravlja skupino odkupljenih denarnih terjatev ali osnovne kreditne izpostavljenosti.

2. Za namene točke 4(b) odstavka 1 tega člena lahko Komisija z izvedbenimi akti in ob upoštevanju postopka pregleda iz člena 464(2) sprejme odločitev o tem, ali je nadzorniška in regulativna ureditev tretje države vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji. Če Komisija take odločitve ne sprejme, lahko institucije do 1. januarja 2015 še naprej uporabljajo obravnavo iz tega odstavka za tretjo državo, ki so jo zadevni pristojni organi odobrili kot primerno za to obravnavo pred 1. januarjem 2014.

Člen 143

Dovoljenje za uporabo pristopa IRB

1. Če so pogoji iz tega poglavja izpolnjeni, pristojni organ institucijam dovoli, da svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo z uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (v nadaljnjem besedilu: pristop IRB).

▼B

2. Predhodno dovoljenje za uporabo pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in konverzijskimi faktorji, se zahteva za vsako kategorijo izpostavljenosti in vsak uporabljen bonitetni sistem, pristop notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ter za vsak uporabljen pristop k ocenjevanju LGD in konverzijskih faktorjev.

3. Institucije predhodno dovoljenje pristojnih organov pridobijo za:

(a) pomembne spremembe obsega uporabe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere je institucija že prejela dovoljenje za uporabo;

(b) pomembne spremembe bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere je institucija že prejela dovoljenje za uporabo.

Obseg uporabe bonitetnega sistema zajema vse izpostavljenosti v okviru ustrezne vrste izpostavljenosti, za katero je bil ta bonitetni sistem razvit.

4. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh spremembah bonitetnih sistemov in pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za ocenjevanje pomembnosti uporabe obstoječih bonitetnih sistemov za druge dodatne izpostavljenosti, ki niso zajete že v tem bonitetnem sistemu, in sprememb bonitetnih sistemov ali pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v skladu s pristopom IRB.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 144

Ocena vloge za uporabo pristopa IRB s strani pristojnih organov

1. Pristojni organ izda instituciji dovoljenje v skladu s členom 143 za uporabo pristopa IRB, vključno z uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, le, če meni, da so izpolnjene zahteve iz tega poglavja, zlasti zahteve iz oddelka 6, ter da so sistemi institucije za upravljanje in bonitetno ocenjevanje izpostavljenosti iz naslova kreditnega tveganja trdni in celovito uvedeni, ter zlasti če mu institucija dokaže, da so izpolnjeni naslednji standardi:

(a) bonitetni sistemi institucije omogočajo smiselno oceno značilnosti dolžnika in izpostavljenosti, smiselno razlikovanje tveganja ter natančne in dosledne kvantitativne ocene tveganja;

▼B

(b) notranje bonitetne ocene ter ocene neplačila in izgube, ki se uporabljajo pri izračunu kapitalskih zahtev, ter z njimi povezani sistemi in procesi so ključni pri upravljanju tveganj in postopku odločanja ter pri odobritvi kreditov, razporeditvi notranjega kapitala in funkcijah korporativnega upravljanja;

(c) institucija ima enoto za nadzor kreditnega tveganja, pristojno za bonitetne sisteme, ki je ustrezno neodvisna in ni izpostavljena neprimernim vplivom;

(d) institucija zbira in hrani vse pomembne podatke za zagotavljanje učinkovite podpore svojemu procesu merjenja in upravljanja kreditnega tveganja;

(e) institucija dokumentira svoje bonitetne sisteme in načelo za njihovo sestavo ter svoje bonitetne sisteme ovrednoti;

(f) institucija je vsak bonitetni sistem in pristop notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instumentov ovrednotila v ustreznem časovnem obdobju pred izdajo dovoljenja za uporabo tega bonitetnega sistema ali pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri čemer je v tem časovnem obdobju ocenila, ali so ti bonitetni sistemi in pristopi notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov primerni za obseg uporabe bonitetnega sistema oziroma pristopa notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ter na podlagi te ocene opravila potrebne spremembe teh bonitetnih sistemov ali pristopov notranjih modelov za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(g) institucija je v skladu s pristopom IRB izračunala kapitalske zahteve na podlagi svojih ocen parametrov tveganja in je sposobna poročati v skladu s členom 99;

(h) institucija je razvrstila in še naprej razvršča vsako izpostavljenost iz obsega uporabe bonitetnega sistema v bonitetni razred ali skupino tega bonitetnega sistema; institucija je razvrstila in še naprej razvršča vsako izpostavljenost iz obsega uporabe pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v ta pristop notranjih modelov.

Zahteve po uporabi pristopa IRB, vključno z lastnimi ocenami LGD in konverzijskih faktorjev, veljajo tudi, kadar je institucija uvedla bonitetni sistem ali model, uporabljen v okviru bonitetnega sistema, ki ga je kupila od zunanjega prodajalca.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi metodologijo ocenjevanja, ki jo pristojni organi upoštevajo pri ocenjevanju skladnosti institucije z zahtevami po uporabi pristopa IRB.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 145

Predhodne izkušnje z uporabo pristopov IRB

1. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje za uporabo pristopa IRB, za zadevne kategorije izpostavljenosti IRB najmanj tri leta uporablja bonitetne sisteme, ki so bili okvirno skladni z zahtevami iz oddelka 6, za notranje namene merjenja in upravljanja tveganja, preden lahko postane upravičena do uporabe pristopa IRB.

2. Institucija, ki zaprosi za dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, pristojnemu organu dokaže, da je najmanj tri leta ocenjevala in uporabljala lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev na način, ki je bil okvirno skladen z zahtevami za uporabo lastnih ocen navedenih parametrov iz oddelka 6, preden lahko postane upravičena za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev.

3. Kadar institucija po izdaji prvotnega dovoljenja razširi uporabo pristopa IRB na dodatne izpostavljenosti, so izkušnje institucije zadostne za izpolnjevanje zahtev iz odstavkov 1 in 2. Če se uporaba bonitetnih sistemov razširi na dodatne izpostavljenosti, ki so bistveno drugačne od zdaj zajetih, zaradi česar je mogoče razumno sklepati, da obstoječe izkušnje za te izpostavljenosti niso zadostne za izpolnjevanje zahtev iz teh določb, potem se zahteve iz odstavkov 1 in 2 za dodatne izpostavljenosti uporabljajo ločeno.

Člen 146

Ukrepi, ki jih je treba sprejeti, kadar zahteve iz tega poglavja niso več izpolnjene

Kadar institucija preneha izpolnjevati zahteve iz tega poglavja, o tem uradno obvesti pristojni organ in naredi nekaj od naslednjega:

(a) pristojnemu organu na zadovoljiv način predstavi načrt za pravočasno ponovno uskladitev z zahtevami in ga izvede v obdobju, dogovorjenem s pristojnim organom;

(b) pristojnemu organu na zadovoljiv način dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nepomemben.

Člen 147

Metodologija za razvrščanje izpostavljenosti v kategorije izpostavljenosti

1. Metodologija, ki jo institucija uporablja za razvrščanje izpostavljenosti v različne kategorije, je primerna in dosledna.

2. Vsaka izpostavljenost se razvrsti v eno od naslednjih kategorij izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank;

▼B

(b) izpostavljenosti do institucij;

(c) izpostavljenosti do podjetij;

(d) izpostavljenosti na drobno;

(e) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(f) postavke iz naslova pozicij v listinjenju;

(g) druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti.

3. V kategorijo iz odstavka 2(a) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav ali subjektov javnega sektorja, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členoma 115 in 116;

(b) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank iz člena 117(2);

(c) izpostavljenosti do mednarodnih organizacij, ki jim na podlagi člena 118 pripada utež tveganja 0 %.

4. V kategorijo iz odstavka 2(b) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) izpostavljenosti do enot regionalne in lokalne ravni držav, ki se ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členom 115(2) in (4);

(b) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne ravni držav v skladu s členom 116(4);

(c) izpostavljenosti do multilateralnih razvojnih bank, ki se jim ne dodeli utež tveganja 0 % v skladu s členom 117, in

(d) izpostavljenosti do finančnih institucij, ki se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 119(5).

5. V kategorijo izpostavljenosti na drobno iz odstavka 2(d) se razvrstijo izpostavljenosti, ki izpolnjujejo naslednja merila:

(a) so nekaj od naslednjega:

►C2 (i) izpostavljenosti do ene ali več fizičnih oseb;

(ii) izpostavljenosti do MSP, če po podatkih institucije, ◄ ki je morala izvesti ustrezne postopke za potrditev stanja, skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ne presega 1 milijona EUR;

▼B

(b) institucija jih pri svojem upravljanju s tveganji vseskozi obravnava dosledno in na podoben način;

(c) ne obravnavajo se tako individualno, kot se obravnavajo izpostavljenosti v kategoriji izpostavljenosti do podjetij;

(d) vsaka predstavlja eno od znatnega števila izpostavljenosti, ki se obravnavajo na podoben način.

Poleg izpostavljenosti iz prvega pododstavka se sedanja vrednost najmanjše vsote plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ iz naslova izpostavljenosti na drobno vključi v kategorijo izpostavljenosti na drobno.

6. V kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz odstavka 2(e) se razvrstijo naslednje izpostavljenosti:

(a) nedolžniške izpostavljenosti, ki vsebujejo podrejeno terjatev do dela preostalega premoženja izdajatelja;

(b) dolžniške izpostavljenosti in drugi vrednostni papirji, partnerstva, izvedeni finančni instrumenti ali drugi instrumenti, katerih ekonomska vsebina je podobna izpostavljenostim iz točke (a).

7. Vsaka kreditna obveznost, ki ni razvrščena v kategorije izpostavljenosti iz odstavka 2(a), (b), (d), (e) in (f), se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c).

8. V kategoriji izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c) institucije kot izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev ločeno opredelijo tiste izpostavljenosti, ki imajo naslednje značilnosti:

(a) so izpostavljenosti do subjekta, ki je bil ustanovljen posebej za financiranje ali upravljanje stvarnega premoženja, ali ekonomsko primerljive izpostavljenosti;

(b) pogodbeni dogovor daje kreditodajalcu znatno mero kontrole nad premoženjem in dohodkom, ki ga ustvarjajo;

(c) primarni vir poplačila obveznosti je dohodek, ki ga ustvari financirano premoženje, in ne sredstva iz drugih aktivnosti širše komercialne dejavnosti.

9. Preostala vrednost zakupljenega premoženja se razvrsti v kategorijo izpostavljenosti iz odstavka 2(g), razen če je preostala vrednost že vključena v izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ iz člena 166(4).

10. Izpostavljenost iz naslova zagotavljanja zavarovanja s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom na podlagi n-tega neplačila v košarici izpostavljenosti se razvrsti v tisto kategorijo iz odstavka 2, v katero bi bile razvrščene izpostavljenosti v košarici, razen če bi bile posamezne izpostavljenosti v košarici razvrščene v različne kategorije izpostavljenosti, kar bi pomenilo, da se izpostavljenost razvrsti v kategorijo izpostavljenosti do podjetij iz odstavka 2(c).

▼B

Člen 148

Pogoji za uvajanje pristopa IRB v različnih kategorijah izpostavljenosti in poslovnih enotah

1. Institucije in katera koli nadrejena oseba ter njene podrejene družbe uvedejo pristop IRB za vse izpostavljenosti, razen če so od pristojnih organov dobile dovoljenje za stalno uporabo standardiziranega pristopa v skladu s členom 150.

Če so pristojni organi izdali predhodno dovoljenje, se lahko uvajanje izvaja postopno po različnih kategorijah izpostavljenosti iz člena 147, znotraj iste poslovne enote, po različnih poslovnih enotah v isti skupini ali pri uporabi lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank.

V primeru kategorije izpostavljenosti na drobno iz člena 147(5) se uvajanje lahko izvaja postopno po vrstah izpostavljenosti, katerim ustrezajo različne korelacije iz člena 154.

2. Pristojni organi določijo časovno obdobje, v katerem mora institucija, katera koli nadrejena oseba in njene podrejene družbe uvesti pristop IRB za vse izpostavljenosti. To časovno obdobje je obdobje, ki je po mnenju pristojnih organov primerno glede na naravo in obseg dejavnosti institucij ali katere koli nadrejene osebe in njenih podrejenih družb ter glede na število in naravo bonitetnih sistemov, ki se bodo uvajali.

3. Institucije uvajajo pristop IRB v skladu s pogoji, ki jih določijo pristojni organi. Pristojni organ te pogoje oblikuje tako, da zagotavljajo, da se postopno uvajanje iz odstavka 1 ne uporablja selektivno z namenom doseganja manjših kapitalskih zahtev za tiste kategorije izpostavljenosti ali poslovne enote, ki šele bodo vključene v pristop IRB ali uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev.

4. Institucije, ki začnejo pristop IRB uporabljati šele po 1. januarju 2013 ali pa morajo na zahtevo pristojnih organov do tega datuma biti sposobne uporabljati standardizirani pristop za izračun svojih kapitalskih zahtev, v obdobju uvajanja ohranijo sposobnost za izračun kapitalskih zahtev z uporabo standardiziranega pristopa za vse svoje izpostavljenosti, dokler jih pristojni organi uradno ne obvestijo, da je z razumno gotovostjo dokazano, da bo uvajanje pristopa IRB končano.

5. Institucija, ki ima dovoljenje za uporabo pristopa IRB za katero koli kategorijo izpostavljenosti, uporablja pristop IRB za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2)(e), razen kadar ima ta institucija v skladu s členom 150 dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, in kategorijo izpostavljenosti iz naslova drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti iz člena 147(2)(g).

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, v skladu s katerimi pristojni organi določijo ustrezni način in časovni okvir postopne uvedbe pristopa IRB za kategorije izpostavljenosti iz odstavka 3.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 149

Pogoji za ponovno uporabo manj izpopolnjenih pristopov

1. Institucija, ki uporablja pristop IRB za določeno kategorijo ali vrsto izpostavljenosti, ne preneha uporabljati tega pristopa in namesto njega začne uporabljati standardizirani pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabo standardiziranega pristopa ne predlaga z namenom zmanjšanja kapitalskih zahtev za institucijo, ampak je potrebna zaradi narave in kompleksnosti celotne tozadevne izpostavljenosti institucije, kar ne bi imelo pomembnega neugodnega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganj;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

2. Institucije, ki so v skladu s členom 151(9) pridobile dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, ne začnejo ponovno uporabljati vrednosti LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 151(8), razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabo LGD in konverzijskih faktorjev iz člena 151(8) za določeno kategorijo ali vrsto izpostavljenosti ne predlaga z namenom zmanjšanja kapitalskih zahtev za institucijo, ampak je potrebna zaradi narave in kompleksnosti celotne tozadevne izpostavljenosti institucije, kar ne bi imelo pomembnega neugodnega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito upravljanje tveganj;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

3. Uporaba odstavkov 1 in 2 je predmet pogojev za postopno uvedbo pristopa IRB, ki jih v skladu s členom 148 določijo pristojni organi, ter dovoljenja za stalna izvzetja iz člena 150.

Člen 150

Pogoji za stalna izvzetja

1. S predhodnim dovoljenjem pristojnih organov lahko institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo pristopa IRB za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za eno ali več kategorij izpostavljenosti, za naslednje izpostavljenosti uporabijo standardizirani pristop:

▼B

(a) kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2)(a), kadar je število pomembnih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te nasprotne stranke pomenila preveliko obremenitev za institucijo;

(b) kategorijo izpostavljenosti iz člena 147(2)(b), kadar je število pomembnih nasprotnih strank omejeno in bi uporaba bonitetnega sistema za te nasprotne stranke pomenila preveliko obremenitev za institucijo;

(c) izpostavljenosti v nepomembnih poslovnih enotah, ter kategorijah ali vrstah izpostavljenosti, ki so nepomembne v smislu velikosti in zaznanega profila tveganosti;

(d) izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank držav članic in njihovih enot regionalne in lokalne ravni države, upravnih organov in subjektov javnega sektorja, če:

(i) ni razlik v tveganju med izpostavljenostmi do navedenih enot centralne ravni države in centralnih bank ter navedenimi drugimi izpostavljenostmi zaradi obstoja posebnih javnih ureditev ter

▼C2

(ii) je izpostavljenostim do enot centralne ravni držav in centralnih bank dodeljena utež tveganja 0 % iz člena 114(2) ali (4) ali člena 495(2);

▼B

(e) izpostavljenosti institucije do nasprotne stranke, ki je njena nadrejena oseba, njena podrejena družba ali podrejena družba njene nadrejene osebe, če je nasprotna stranka institucija ali finančni holding, mešani finančni holding, finančna institucija, družba za upravljanje ali podjetje za pomožne storitve, za katerose uporabljajo ustrezne bonitetne zahteve, ali družba, povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(f) izpostavljenosti med institucijami, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 113(7);

(g) izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do subjektov, katerih kreditnim obveznostim se dodeli utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2, vključno z javno financiranimi subjekti, katerim se lahko dodeli utež tveganja 0 %;

(h) izpostavljenosti iz naslova lastniškihinstrumentov, nastale na podlagi zakonsko določenih programov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev, ki institucijam zagotavljajo znatne subvencije za naložbe in zahtevajo določeno obliko vladnega nadzora in omejitev za naložbe v lastniške instrumente, pri čemer se lahko takšne izpostavljenosti skupaj izvzamejo iz pristopa IRB le v višini največ 10 % kapitala;

(i) izpostavljenosti iz člena 119(4), ki izpolnjujejo v njem navedene pogoje;

▼B

(j) neposredna in posredna jamstva države iz člena 215(2).

Pristojni organi dovolijo uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz točk (g) in (h) prvega pododstavka, za katere je v drugih državah članicah takšna obravnava dovoljena. EBA na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam izpostavljenosti iz navedenih točk, ki se obravnavajo v skladu s standardiziranim pristopom.

2. Za namene odstavka 1 je kategorija izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije pomembna, če njihova skupna vrednost, brez izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ►C2 nastalih v okviru zakonsko določenih programov iz odstavka 1(h), v preteklem letu v povprečju presega 10 % kapitala institucije. ◄ Kadar je število takšnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov manjše od 10 posameznih deležev, zadevni prag znaša 5 % kapitala institucije.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji za uporabo točk (a), (b) in (c) odstavka 1.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. EBA leta 2018 izda smernice za uporabo odstavka 1 s priporočili o omejitvah v smislu deleža bilančne vsote in tveganju prilagojenih sredstev, ki se izračunajo v skladu s standardiziranim pristopom.

Te smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 2

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Pododdelek 1

Obravnava glede na vrsto kategorije izpostavljenosti

Člen 151

Obravnava glede na kategorijo izpostavljenosti

1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti, ki spadajo v eno od kategorij izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (e) in (g) se, če niso odbitne postavke od kapitala, izračunajo v skladu s pododdelkom 2, razen če so zadevne izpostavljenosti odbitne postavke od navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala.

▼B

2. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu s členom 157. Kadar ima institucija pravico do popolnega regresa do prodajalca odkupljenih denarnih terjatev za tveganje neplačila in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, se določbe tega člena, člena 152 in člena 158(1) do (4) v zvezi z odkupljenimi denarnimi terjatvami ne uporabljajo, izpostavljenost pa se obravnava kot zavarovana s temi terjatvami.

3. Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev temelji na ustreznih parametrih, povezanih z zadevno izpostavljenostjo. Ti vključujejo PD, LGD, zapadlost (v nadaljnjem besedilu: M) in vrednost izpostavljenosti. PD in LGD se lahko obravnavata ločeno ali skupaj v skladu z oddelkom 4.

4. Institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2)(e), izračunajo v skladu s členom 155. Institucije lahko uporabijo pristopa iz člena 155(3) in (4), če so dobile predhodno dovoljenje pristojnih organov. Pristojni organi instituciji izdajo dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov iz člena 155(4), če institucija izpolnjuje zahteve iz pododdelka 4 oddelka 6.

5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev se lahko izračunajo v skladu s členom 153(5).

6. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (d), institucije zagotovijo lastne ocene PD v skladu s členom 143 in oddelkom 6.

7. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(d), institucije zagotovijo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev v skladu s členom 143 in oddelkom 6.

8. Za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (c), institucije uporabijo vrednosti LGD iz člena 161(1) in konverzijske faktorje iz člena 166(8)(a) do (d), razen če imajo za te kategorije izpostavljenosti dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev v skladu z odstavkom 9.

9. Za vse izpostavljenosti, ki spadajo v kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(a) do (c), pristojni organi institucijam dovolijo uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev v skladu s členom 143 in oddelkom 6.

10. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti in izpostavljenosti iz kategorije izpostavljenosti iz člena 147(2)(f) se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

▼B

Člen 152

Obravnava izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v kolektivnih naložbenih podjemih (KNP)

1. Če izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP izpolnjujejo merila iz člena 132(3) in če institucija pozna vse osnovne izpostavljenosti KNP ali dele osnovnih izpostavljenosti, institucija vpogleda v navedene osnovne izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovane izgube v skladu z metodami iz tega poglavja.

Če osnovna izpostavljenost KNP hkrati predstavlja drugo izpostavljenost iz naslova enot ali deležev v drugem KNP, prva institucija vpogleda tudi v osnovne izpostavljenosti drugega KNP.

2. Če institucija ne izpolnjuje pogojev za uporabo metod iz tega poglavja za vse osnovne izpostavljenosti KNP ali dele osnovnih izpostavljenosti, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneski pričakovane izgube izračunajo v skladu z naslednjimi pristopi:

(a) za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov iz člena 147(2)(e), institucije uporabijo pristop enostavnih uteži tveganja iz člena 155(2);

(b) za vse druge osnovne izpostavljenosti iz odstavka 1 institucije uporabijo standardizirani pristop iz poglavja 2, pri čemer upoštevajo:

(i) za izpostavljenosti, za katere velja določena utež tveganja za neocenjene izpostavljenosti ali izpostavljenosti s stopnjo kreditne kakovosti, ki jim je dodeljena najvišja utež tveganja za posamezno kategorijo izpostavljenosti, se utež tveganja pomnoži s faktorjem 2, vendar ne sme biti višja od 1 250 %;

(ii) za vse druge izpostavljenosti se utež tveganja pomnoži s faktorjem 1,1 vendar ne sme biti nižja od 5 %.

Če za namene točke (a) institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, zadevne izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Če te izpostavljenosti skupaj z neposrednimi izpostavljenostmi institucije v tej kategoriji izpostavljenosti niso pomembne v smislu člena 150(2), se lahko na podlagi dovoljenja pristojnih organov uporabi člen 150(1).

▼C2

3. Če izpostavljenosti iz naslova enot ali deležev v KNP ne izpolnjujejo meril iz člena 132(3), ali če institucija ne pozna vseh osnovnih izpostavljenosti KNP ali osnovnih izpostavljenosti iz naslova enote ali deleža v KNP, ki je hkrati osnovna izpostavljenost KNP, institucija vpogleda v navedene osnovne izpostavljenosti ter izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube v skladu z pristopom enostavnih uteži tveganja iz člena 155(2).

▼B

Če institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, zadevne izpostavljenosti obravnava kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Izpostavljenosti, ki niso izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razvrsti v kategorijo drugih lastniških instrumentov.

4. Namesto metode, opisane v odstavku 3, lahko institucije same izračunajo povprečne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za osnovne izpostavljenosti KNP v skladu s pristopi iz točk (a) in (b) odstavka 2 ali pa izračun teh zneskov in poročanje o njih prepustijo naslednjim tretjim osebam:

(a) depotnim družbam ali finančnim institucijam KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in deponira vse vrednostne papirje v tej depotni družbi ali finančni instituciji;

(b) za druge KNP, družbi za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz člena 132(3)(a).

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo pogoji, pod katerimi lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo standardiziranega pristopa iz člena 150(1) v skladu z odstavkom 2(b) tega člena.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Pododdelek 2

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje

Člen 153

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank

1. Ob upoštevanju posebnih obravnav iz odstavkov 2, 3 in 4 se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\textit{znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti} = RW \cdot \textit{vrednost izpostavljenosti}$$

pri čemer je utež tveganja (RW) določena na naslednji način:

(i) če je PD = 0, RW znaša 0;

▼B

(ii) če je PD = 1, tj. za neplačane izpostavljenosti:

— kadar institucije uporabljajo vrednosti LGD iz člena 161(1), RW znaša 0,

— kadar institucije uporabljajo lastne ocene LGD, RW znaša $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$,

pri čemer je najboljša ocena pričakovane izgube (v nadaljnjem besedilu: ELBE) najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1)(h);

(iii) če je $0 < \text{PD} < 1$

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

pri čemer:

N(x) = označuje kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x),

G (Z) = označuje inverzno kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. vrednost x, tako da velja N(x)=z),

R = označuje korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = označuje faktor prilagoditve zapadlosti, ki je opredeljen kot

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. Za vse izpostavljenosti do velikih subjektov finančnega sektorja se korelacijski koeficient iz odstavka 1(iii) pomnoži z 1,25. ►C2 Za vse izpostavljenosti do nereguliranih subjektov finančnega sektorja se korelacijski koeficienti iz odstavka 1(iii) in odstavka 4, kakor je ustrezno, pomnožijo z 1,25. ◄

3. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, ki izpolnjuje zahteve iz členov 202 in 217, se lahko prilagodi v skladu z naslednjo formulo:

$$\textit{znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti} = RW \cdot \textit{valeur exposée au risque} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

pri čemer je:

PD_{pp} = PD izdajatelja zavarovanja.

▼B

RW za izpostavljenost se izračuna z uporabo ustrezne formule za utež tveganja iz točke 1, PD dolžnika in LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja. Faktor zapadlosti (b) se izračuna z uporabo nižjega od naslednjih dveh PD: PD izdajatelja zavarovanja in PD dolžnika.

4. Za izpostavljenosti do podjetij, pri katerih konsolidirani čisti prihodki od prodaje, v katero spada zadevno podjetje, znaša manj kot 50 milijonov EUR, lahko institucije uporabijo naslednjo korelacijsko formulo iz odstavka 1(iii) za izračun uteži tveganja za izpostavljenosti do podjetij. V tej formuli je S izražen kot čisti prihodki od prodaje v milijonih EUR, pri čemer velja 5 milijonov EUR ≤ S ≤ 50 milijonov EUR. Čisti prihodki od prodaje, ki znašajo manj kot 5 milijonov EUR, se obravnavajo kot enakovredni 5 milijonom EUR. Čisti prihodki od prodaje za odkupljene denarne terjatve so tehtano povprečje posameznih izpostavljenosti v skupini odkupljenih denarnih terjatev.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5,S\},50\} - 5}{45}\right)$$

Institucije nadomestijo konsolidirane čiste prihodke od prodaje z bilančno vsoto, kadar čisti prihodki od prodaje niso pomemben kazalnik velikosti podjetja in je bilančna vsota pomembnejši kazalnik kot čisti prihodki od prodaje.

5. Institucija izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6, dodeli uteži tveganja v skladu z razpredelnico 1.

Razpredelnica 1

Preostala zapadlost	Kategorija 1	Kategorija 2	Kategorija 3	Kategorija 4	Kategorija 5
Manj kot 2,5 leta	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Enako ali več kot 2,5 leta	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Institucije pri dodeljevanju uteži tveganj za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev upoštevajo naslednje dejavnike: finančno trdnost, politično in pravno okolje, značilnosti posla in/ali sredstev, finančno stabilnost sponzorja in izvajalca, vključno z morebitnim pritokom dohodka iz javno-zasebnega partnerstva in zavarovalni paket.

6. Institucije morajo pri odkupljenih denarnih terjatvah do podjetij izpolnjevati zahteve iz člena 184. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij, ki poleg teh zahtev izpolnjujejo tudi pogoje iz člena 154(5), se lahko uporabljajo standardi za količinsko opredelitev tveganj za izpostavljenosti na drobno iz oddelka 6, če bi bilo za institucijo pretirano obremenjujoče uporabljati standarde za količinsko opredelitev tveganja za izpostavljenosti do podjetij, kot je za te denarne terjatve določeno v oddelku 6.

▼B

7. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij se lahko vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačil, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kot pozicije ob prvi izgubi po pristopu IRB v okviru pravil za listinjenje.

8. Če institucija nastopa kot dajalec kreditnega zavarovanja za več izpostavljenosti pod pogojem, da neplačilo n-te izmed zavarovanih izpostavljenosti povzroči plačilo in da se s tem kreditnim dogodkom prekine pogodba, ter če ima produkt zunanjo bonitetno oceno ECAI, se uporabijo uteži tveganja iz poglavja 5. Če produkt nima bonitetne ocene ECAI, se uteži tveganja za izpostavljenosti, ki jih vsebuje košarica izpostavljenosti, razen izpostavljenosti n–1, seštejejo, če vsota pričakovanih izgub, pomnožena z 12,5, in zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne presega nominalnega zneska zavarovanja, ki ga zagotavlja kreditni izvedeni finančni instrument, pomnožen z 12,5. Izpostavljenosti n–1, ki se izključijo iz seštevka, se določijo tako, da vključujejo tiste izpostavljenosti, od katerih vsaka povzroča nižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti katere koli izpostavljenosti, ki je vključena v seštevek. Za izpostavljenosti v košarici, za katere institucija ne more določiti uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, se uporabi utež tveganja 1 250 %.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli način, na katerega institucije upoštevajo dejavnike iz drugega pododstavka odstavka 5 pri dodeljevanju uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 154

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti na drobno

1. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti na drobno se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\textit{znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti} = RW \cdot \textit{vrednost izpostavljenosti}$$

pri čemer je utež tveganja RW določena na naslednji način:

(i) če je PD = 1, tj. za neplačane izpostavljenosti, RW znaša

$$RW = \max\{0{,}12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

pri čemer je ELBE najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1)(h);

▼B

(ii) če je 0 < PD < 1, tj. za katero koli vrednost za PD, razen vrednost iz točke (i),

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

pri čemer:

N(x) = označuje kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. verjetnost, da je normalna slučajna spremenljivka s povprečjem nič in varianco ena manjša ali enaka x),

G (Z) = označuje inverzno kumulativno porazdelitveno funkcijo za standardizirano normalno slučajno spremenljivko (tj. vrednost x, tako da velja N(x)=z),

R = označuje korelacijski koeficient, ki je opredeljen kot

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako izpostavljenost do MSP iz člena 147(5), ki izpolnjuje zahteve iz členov 202 in 217, se lahko izračuna v skladu s členom 153(3).

3. Za izpostavljenosti na drobno, zavarovane z nepremičninami, korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,15 nadomesti vrednost korelacije, izračunano s korelacijsko formulo iz odstavka 1.

4. Za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobnov skladu s točkami (a) do (e) korelacijski koeficient R z vrednostjo 0,04 nadomesti vrednost korelacije, izračunano s korelacijsko formulo iz odstavka 1.

Izpostavljenosti se štejejo za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) so izpostavljenosti do fizičnih oseb;

(b) izpostavljenosti so obnavljajoče, nezavarovane, in če se ne izkoristijo, jih institucija takoj in brezpogojno prekliče. V tem smislu so obnavljajoče se izpostavljenosti opredeljene kot izpostavljenosti, pri katerih stanje izpostavljenosti dolžnikov lahko niha na podlagi njihove odločitve o črpanju sredstev in vračilu do omejitve, ki jo določi institucija. Neizkoriščena odobrena sredstva se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicna, če jih institucija v skladu s predpisi o varstvu potrošnikov in sorodnimi predpisi lahko prekliče v celotnem obsegu;

(c) največja izpostavljenost do posamezne fizične osebe v podkategoriji znaša 100 000 EUR ali manj;

▼B

(d) uporaba korelacijske formule iz tega odstavka je omejena na portfelje, ki so pokazali majhno nestanovitnost stopenj izgub glede na povprečno stopnjo izgub, zlasti znotraj nizkih razponov PD;

(e) obravnava kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno je skladna z osnovnimi značilnostmi tveganja podportfelja.

Z odstopanjem od točke (b) zahteva po nezavarovanosti ne velja za izpostavljenosti, zavarovane s splošnim zavarovanjem, ki pokriva več izpostavljenosti istega dolžnika. V teh primerih se poplačila iz zavarovanja pri oceni LGD ne upoštevajo.

Pristojni organi pregledajo relativno nestanovitnost stopenj izgub po podportfeljih kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno in skupnem portfelju kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno ter si izmenjujejo informacije o tipičnih značilnostih stopenj izgub kvalificiranih obnavljajočih se izpostavljenosti na drobno v državah članicah.

5. Odkupljene denarne terjatve so primerne za obravnavo v okviru kategorije izpostavljenosti na drobno, če izpolnjujejo zahteve iz člena 184 in naslednje pogoje:

(a) institucija je odkupila denarne terjatve od nepovezanih, tretjih prodajalcev, pri čemer njena izpostavljenost do dolžnika denarnih terjatev ne vključuje nobenih izpostavljenosti, ki neposredno ali posredno izvira iz same institucije;

(b) odkupljene denarne terjatve so ustvarjene na podlagi strogih poslovnih odnosov med prodajalcem in dolžnikom. Denarne terjatve podjetij do drugih podjetij v skupini in denarne terjatve, ki so predmet medsebojnega pobotanja med podjetji, ki kupujejo in prodajajo drugo drugemu, niso primerne;

(c) institucija, ki odkupi denarno terjatev, je upravičena do vseh prihodkov od odkupljenih denarnih terjatev ali do sorazmernega (pro-rata) deleža v teh prihodkih in

(d) portfelj odkupljenih denarnih terjatev je dovolj razpršen.

6. Za odkupljene denarne terjatve se lahko vračljivi popusti za odkupe, zavarovanja s premoženjem ali delna jamstva, ki zagotavljajo varovanje pred prvo izgubo v primeru izgube iz naslova neplačila, izgube iz naslova zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev ali obojega, obravnavajo kot pozicije ob prvi izgubi na podlagi pravil listinjenja v okviru pristopa IRB.

7. Za mešane skupine odkupljenih denarnih terjatev (v okviru kategorije izpostavljenosti) na drobno, pri katerih institucije, ki so jih odkupile, izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, in kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno ne morejo ločiti od drugih izpostavljenosti na drobno, se uporablja utež tveganja za izpostavljenosti na drobno, ki pomeni največje kapitalske zahteve za navedene izpostavljenosti.

▼B

Člen 155

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Institucije svoje zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razen tistih, ki so odbitne postavke v skladu z delom 2 ali za katere velja utež tveganja 250 % v skladu s členom 48, določijo v skladu s pristopi iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena. Institucija lahko uporabi različne pristope za različne portfelje lastniških instrumentov, če pri notranjem upravljanju tveganj tudi sama uporablja različne pristope. Če institucija uporablja različne pristope, je pri svoji izbiri pristopa PD/LGD ali pristopa notranjih modelov ves čas dosledna, tudi glede pristopa, ki ga uporablja pri notranjem upravljanju tveganj izpostavljenosti iz naslova zadevnih lastniških instrumentov, in ni odvisna od regulativne arbitraže.

Institucije lahko izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov do družb za pomožne storitve obravnavajo v skladu z obravnavo drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti.

2. V skladu z pristopom enostavnih uteži tveganja se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu s formulo:

$$\textit{znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti} = RW * \textit{vrednost izpostavljenosti}:$$

Utež tveganja (RW) = 190 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih.

Utež tveganja (RW) = 290 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi.

Utež tveganja (RW) = 370 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

Kratke pozicije denarnih sredstev in izvedeni finančni instrumenti v netrgovalni knjigi se lahko izravnajo z dolgimi pozicijami v istih posameznih instrumentih, če so bili ti instrumenti izrecno določeni kot varovanja posebnih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in če zagotavljajo varovanje za vsaj še eno leto. Druge kratke pozicije se obravnavajo, kot da so dolge pozicije z ustreznimi utežmi tveganja, ki so dodeljene za absolutno vrednost vsake pozicije. V okviru pozicij z neusklajeno zapadlostjo se uporablja metoda za izpostavljenosti do podjetij iz člena 162(5).

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov v skladu z metodami iz poglavja 4.

3. V okviru pristopa PD/LGD se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunajo v skladu z formulami iz člena 153(1). Če institucije nimajo dovolj informacij za uporabo opredelitve neplačila iz člena 178, se za uteži tveganja uporabi faktor povečanja 1,5.

▼B

Na ravni posamezne izpostavljenosti vsota zneska pričakovane izgube, pomnoženega z 12,5, in zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti ne presega vrednosti izpostavljenosti, pomnožene z 12,5.

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov v skladu z metodami iz poglavja 4. Za to se uporablja LGD 90 % za izpostavljenost do dajalca osebnega kreditnega zavarovanja. Za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih se lahko uporabi LGD 65 %. Za te namene M znaša 5 let.

4. V okviru pristopa notranjih modelov so zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti enaki potencialni izgubi na izpostavljenostih iz naslova lastniških instrumentov institucije, dobljeni z uporabo notranjih modelov tvegane vrednosti ob upoštevanju 99. percentila enostranskega intervala zaupanja za razliko med četrtletnimi donosi in ustrezno netvegano stopnjo, izračunano v dolgoročnem vzorčnem obdobju, pomnoženi z 12,5. Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti na ravni portfelja lastniških instrumentov niso manjši od skupnega seštevka:

(a) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanega na podlagi pristopa PD/LGD, in

(b) ustreznih zneskov pričakovane izgube, pomnoženih z 12,5.

Zneski iz točk (a) in (b) se izračunajo na podlagi vrednosti PD iz člena 165(1) in ustreznih vrednosti LGD iz člena 165(2).

Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno za izpostavljenost iz naslova lastniških instrumentov.

Člen 156

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$\textit{Znesek tveganju prilagojenihizpostavljenosti} = 100\ \% \cdot \textit{vrednostizpostavljenosti},$$

razen:

(a) za denar v blagajni in enakovredne denarne postavke ter zlato v lastnem trezorju ali na posebni lokaciji, če je krito z obveznostmi v zlatu, se dodeli utež tveganja 0 %;

(b) kadar je izpostavljenost preostala vrednost iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄, se izračuna na naslednji način:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{vrednost izpostavljenosti},$$

▼B

pri čemer je t večje izmed 1 in najbližjega števila celih let preostalega obdobja ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄.

Pododdelek 3

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

Člen 157

Zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev

1. Institucije zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij in izpostavljenosti na drobno izračunajo v skladu s formulo iz člena 153(1).

2. Institucije vhodne parametre PD in LGD določijo v skladu z oddelkom 4.

3. Institucije vrednost izpostavljenosti določijo v skladu z oddelkom 5.

4. Za namene tega člena je vrednost M eno leto.

5. Pristojni organi institucijo izvzamejo iz izračunavanja in priznavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje zmanjšanja vrednosti za vrsto izpostavljenosti iz naslova odkupljenih denarnih terjatev do podjetij ali izpostavljenosti na drobno, če jim institucija na zadovoljiv način dokaže, da je tveganje zmanjšanja vrednosti za to vrsto izpostavljenosti za to institucijo nepomembno.

Oddelek 3

Zneski pričakovanih izgub

Člen 158

Obravnava glede na vrsto izpostavljenosti

1. Izračun zneskov pričakovane izgube temelji na istih vhodnih vrednostih PD, LGD in vrednosti izpostavljenosti za vsako izpostavljenost, kakor se uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 151.

2. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti se izračunajo v skladu s poglavjem 5.

3. Znesek pričakovane izgube za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti "druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti" iz točke (g) člena 147(2), je nič.

4. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti v obliki deležev ali enot KNP iz člena 152 se izračunajo v skladu z metodami iz tega člena.

▼B

5. Pričakovana izguba (EL) in zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti na drobno se izračunajo v skladu z naslednjimi formulami:

$$Pričakovana\ izguba(EL) = PD * LGD$$

Znesek pričakovane izgube = EL [pomnožen z] vrednost izpostavljenosti

Za neplačane izpostavljenosti (PD = 100 %), za katere institucije uporabljajo lastne ocene LGD, je EL=ELBE, kar pomeni, da je to najboljša ocena pričakovane izgube institucije za neplačane izpostavljenosti v skladu s členom 181(1)(h).

Za izpostavljenosti, ki se obravnavajo, kot je določeno v členu 153(3), je EL enak 0 %.

6. Vrednosti EL za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, pri katerih institucije uporabljajo metode iz člena 153(5) za dodeljevanje uteži tveganja, se dodelijo v skladu z razpredelnico 2.

Razpredelnica 2

Preostala zapadlost	Kategorija 1	Kategorija 2	Kategorija 3	Kategorija 4	Kategorija 5
Manj kot 2,5 leta	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Enako ali več kot 2,5 leta	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu z pristopom enostavnih uteži tveganja, se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$Znesek\ pričakovane\ izgube = EL \cdot vrednost\ izpostavljenosti$$

Vrednosti EL so naslednje:

Pričakovana izguba (EL) = 0,8 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih.

Pričakovana izguba (EL) = 0,8 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi.

Pričakovana izguba (EL) = 2,4 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov.

8. Pričakovana izguba in zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom PD/LGD, se izračunajo v skladu z naslednjima formulama:

$$Pričakovana\ izguba(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Znesek\ pričakovane\ izgube = EL \cdot vrednost\ izpostavljenosti$$

▼B

9. Zneski pričakovane izgube za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, pri katerih se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo v skladu s pristopom notranjih modelov, znašajo nič.

10. Zneski pričakovane izgube zaradi tveganja zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se izračunajo v skladu z naslednjo formulo:

$$Pričakovana\ izguba(EL) = PD \cdot LGD$$

$$Znesek\ pričakovane\ izgube = EL \cdot vrednost\ izpostavljenosti$$

Člen 159

Obravnava zneskov pričakovane izgube

Institucije odštejejo zneske pričakovane izgube, izračunane v skladu s členom 158(5), (6) in (10), od splošnih in posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in dodatnih prilagoditev vrednosti, izračunanih v skladu s členoma 34 in 110, ter drugih zmanjšanj kapitala v zvezi s temi izpostavljenostmi. Diskonti na aktivne postavke, ki so bile v skladu s členom 166(1) odkupljene v stanju neplačila, se obravnavajo enako kakor posebni popravki zaradi kreditnega tveganja. Posebni popravki zaradi kreditnega tveganjaza neplačane izpostavljenosti se ne uporabljajo za kritje zneskov pričakovane izgube pri ostalih izpostavljenostih. Zneski pričakovane izgube za listinjene izpostavljenosti ter splošni in posebni popravki zaradi kreditnega tveganja za te izpostavljenosti niso vključeni v ta izračun.

Oddelek 4

PD, LGD in zapadlost

Pododdelek 1

Izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank

Člen 160

Verjetnost neplačila (PD)

1. PD izpostavljenosti do podjetja ali institucije znaša najmanj 0,03 %.

2. Za odkupljene denarne terjatve do podjetij, za katere institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6, se PD za te izpostavljenosti ugotavlja v skladu z naslednjimi metodami:

(a) za nadrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je PD enaka oceni institucije za EL, deljeni z LGD za te denarne terjatve;

▼B

(b) za podrejene odkupljene denarne terjatve do podjetij je PD enaka oceni institucije za EL;

(c) institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 143 in lahko razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem.

3. PD dolžnikov, ki so opredeljeni kot neplačniki, znaša 100 %.

4. Institucije lahko upoštevajo osebno kreditno zavarovanje v ocenah PD v skladu z določbami poglavja 4. Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg dajalcev zavarovanja iz člena 201(1)(g) primeren tudi prodajalec odkupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) podjetje ima bonitetno oceno ECAI, za katero je EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij iz poglavja 2 določila, da se povezuje s s stopnjo kreditne kakovosti 3 ali več;

(b) podjetje nima bonitetne ocene priznane ECAI, ima pa notranjo oceno PD, ki ustreza bonitetnim ocenam ECAI, za katere je EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij v skladu s poglavjem 2 določila, da se povezujejo s stopnjo kreditne kakovosti 3 ali več – v primeru institucij, ki zneske tveganjem prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovane izgube izračunavajo v skladu s pristopom IRB.

5. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD, lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 161(3).

6. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij je PD enak oceni EL institucije za tveganje zmanjšanja vrednosti. Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij in lahko razstavi svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi oceno PD, ki jo pridobi s tem razstavljanjem. Institucije lahko priznajo osebno kreditno zavarovanje za PD v skladu z določbami poglavja 4. Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg dajalcev zavarovanja iz člena 201(1)(g) upravičen tudi prodajalec odkupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4.

7. Z odstopanjem od člena 201(1)(g) so podjetja, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 4, primerna.

▼B

Institucija, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 161(3).

Člen 161

Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije uporabljajo naslednje vrednosti LGD:

(a) nadrejene izpostavljenosti brez primernega zavarovanja s premoženjem: 45 %;

(b) podrejene izpostavljenosti brez primernega zavarovanja s premoženjem: 75 %;

(c) institucije lahko priznajo stvarno in osebno kreditno zavarovanje v LGD v skladu s poglavjem 4;

(d) kritim obveznicam, ki se lahko obravnavajo kakor je opredeljeno v členu 129(4) ali (5), se lahko dodeli vrednost LGD 11,25 %;

(e) za nadrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 45 %;

(f) za podrejene izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij, kadar institucija ne more oceniti PD ali njene ocene PD ne izpolnjujejo zahtev iz oddelka 6: 100 %;

(g) za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev do podjetij: 75 %.

2. Za tveganje zmanjšanja vrednosti in tveganje neplačila se, če je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij v skladu s členom 143 in lahko razstavi svoje ocene EL za odkupljene denarne terjatve do podjetij na PD in LGD na način, za katerega navedeni pristojni organ meni, da je zanesljiv, lahko uporabi ocena LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij.

3. Če je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 143, se lahko prizna osebno kreditno zavarovanje s prilagoditvijo ocen PD ali LGD ob upoštevanju zahtev, kakor so navedene v oddelku 6, in dovoljenja pristojnih organov. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od uteži tveganja za primerljive, neposredne izpostavljenosti do dajalca jamstva.

▼B

4. Za namene podjetij iz člena 153(3) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja bodisi LGD, ki ustreza nezavarovani izpostavljenostidajalca jamstva ali nezavarovani izpostavljenosti dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem zavarovanjaizpostavljenosti pride do neplačila s strani dajalca jamstva in dolžnika, razpoložljivi dokazi in pogoji jamstva pa kažejo, da bi bilo poplačilo odvisno od finančnega stanja dajalca jamstva ali finančnega stanja dolžnika.

Člen 162

Zapadlost

1. Institucije, ki niso pridobile dovoljenja za uporabo lastnih LGD in lastnih konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank dodelijo izpostavljenostim, ki izhajajo iz repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vrednost zapadlosti (M) 0,5 leta, vsem drugim izpostavljenostim pa M 2,5 leta.

Druga možnost je, da pristojni organi v okviru dovoljenja iz člena 143 odločijo, ali institucija uporabi zapadlost (M) za vsako izpostavljenost, kakor je določeno v odstavku 2.

2. Institucije, ki so pridobile dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih LGD in lastnih konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank v skladu s členom 143, izračunajo M za vsako od teh izpostavljenosti, kakor je navedeno v točkah od (a) do (e) tega odstavka in ob upoštevanju odstavkov od 3 do 5 tega člena. M ni daljši od 5 let, razen v primerih iz člena 384(1), v katerih se uporabi M, kot je tam opredeljen:

(a) za instrument s postopnim pritokom denarnih sredstev se M izračuna v skladu z naslednjo formulo:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

kjer so CF_t denarni tokovi (plačila glavnice, obresti in opravnin), ki jih po pogodbi plačuje dolžnik v obdobju t;

(b) za izvedene finančne instrumente, ki so predmet okvirnepogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti izpostavljenosti, kjer je M vsaj 1 leto, za tehtanje zapadlosti pa se uporablja hipotetični znesek vsake izpostavljenosti;

▼B

(c) za izpostavljenosti, ki nastanejo na podlagi v celoti ali delno zavarovanih izvedenih finančnih instrumentov, naštetih v Prilogi II in v celoti ali delno zavarovanih poslov posojanja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so predmet okvirnepogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 10 dni;

(d) za repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, ki so predmet okvirnepogodbe o pobotu, je M tehtano povprečje preostale zapadlosti poslov, kjer je M vsaj 5 dni. Hipotetični znesek vsakega posla se uporablja za tehtanje zapadlosti;

(e) za institucijo, ki je v skladu s členom 143 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen PD za odkupljene denarne terjatve do podjetij, je M za že odkupljene denarne terjatve enak z izpostavljenostjo tehtani povprečni zapadlosti odkupljenih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni. Enaka vrednost M se uporablja tudi za še ne odkupljene denarne terjatve, za katere se je institucija zavezala, da jih bo odkupila, če pogodba o bodočem odkupu vsebuje učinkovite klavzule, določbe o predčasni amortizaciji ali druge mehanizme za zaščito institucije, ki odkupuje, pred znatnim poslabšanjem kakovosti prihodnjih denarnih terjatev, ki jih mora v skladu s pogodbo še odkupiti. Če pogodba takih učinkovitih zaščit ne vsebuje, se M za še ne odkupljene denarne terjatve izračuna kot vsota dni trajanja potencialne denarne terjatve z najbolj oddaljenim datumom dospelosti in preostalega obdobja do izteka pogodbe o odkupu prihodnjih denarnih terjatev, pri čemer je M vsaj 90 dni;

(f) za vse druge instrumente, razen navedenih v tej točki, ali če institucija ne more izračunati M, kakor je navedeno v točki (a), je M največji preostali čas (izražen v letih), ki ga ima dolžnik na voljo, da v celoti izpolni svoje pogodbene obveznosti, pri čemer je M najmanj 1 leto;

(g) za institucije, ki za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metodo notranjih modelov iz oddelka 6 poglavja 6, se M izračuna za izpostavljenosti, na katere se nanaša ta metoda in za katere je najdaljša zapadlost pogodbe, vsebovane v nizu pobotov, daljša od enega leta, v skladu z naslednjo formulo:

$$M = \min\left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

pri čemer je:

S_{t_k} = navidezna spremenljivka, katere vrednost v prihodnjem obdobju tk je enaka 0, če velja tk > 1 leto, oziroma 1, če velja tk ≤ 1 leto;

EE_{t_k} = pričakovana izpostavljenost v prihodnjem obdobju tk;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = dejanska pričakovana izpostavljenost v prihodnjem obdobju tk;

df_{t_k} = netvegani diskontni faktor za prihodnje časovno obdobje tk;

$$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$$

(h) institucija, ki za izračun enostranske prilagoditve kreditnega vrednotenja (CVA) uporablja notranji model, lahko z dovoljenjem pristojnih organov kot M uporabi efektivno trajanje kredita, ocenjeno z modelom.

Ob upoštevanju odstavka 2 se za nize pobotov, v katerih imajo vse pogodbe originalno zapadlost krajšo od enega leta, uporablja formula iz pododstavka (a);

(i) za institucije, ki za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo metodo notranjih modelov iz oddelka 6 poglavja 6 in imajo dovoljenje za notranje modele za specifično tveganje iz naslova dolžniških finančnih instrumentov, s katerimi se trguje, v skladu s poglavjem 5 tretjega dela naslova IV, je v formuli iz člena 153(1) M enak 1, če lahko institucija pristojnim organom dokaže, da njen notranji model za specifično tveganje iz naslova dolžniških finančnih instrumentov, ki se uporablja v členu 383, zajema učinke prehodov med bonitetnimi ocenami;

(j) za namene člena 153(3) je M efektivna zapadlost kreditnega zavarovanja, vendar mora znašati najmanj 1 leto.

3. Kadar dokumentacija zahteva dnevno oblikovanje kritja in dnevno prevrednotenje ter vključuje določbe, ki dopuščajo takojšnjo unovčenje ali kompenzacijo zavarovanja v primeru neplačila ali nezmožnosti oblikovanja kritja, je M vsaj en dan za:

(a) izvedene finančne instrumente, ki so v celoti ali delno zavarovani, naštete v Prilogi II;

(b) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, ki so v celoti ali delno zavarovani;

(c) repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga.

Poleg tega je za kvalificirane kratkoročne izpostavljenosti, ki niso del tekočega financiranja dolžnika s strani institucij, je M vsaj en dan. Kvalificirane kratkoročne izpostavljenosti vključujejo naslednje:

(a) izpostavljenosti do institucij iz poravnave obveznosti v tujih valutah;

▼B

(b) kratkoročne posle trgovinskega financiranja z avtomatskim izplačevanjem iz prihodkov, povezane z izmenjavo blaga ali storitev, s preostalo zapadlostjo do enega leta iz točke (80) člena 4(1);

(c) izpostavljenosti iz poravnave nakupov in prodaj vrednostnih papirjev v okviru običajnega roka izročitve oziroma dveh delovnih dni;

(d) izpostavljenosti iz denarnih poravnav z elektronskim prenosom in poravnav elektronskih plačilnih transakcij ter vnaprej plačanih stroškov, vključno s prekoračitvami stanja na računih zaradi neuspelih transakcij, ki ne presegajo določenega in dogovorjenega majhnega števila delovnih dni.

4. Institucije se lahko za izpostavljenosti do podjetij v Uniji, katerih konsolidirani čisti prihodki od prodaje in konsolidirana bilančna vsota znašajo manj kot 500 milijonov EUR, namesto uporabe odstavka 2 odločijo za dosledno določanje M v skladu z odstavkom 1. Institucije lahko nadomestijo 500 milijonov EUR bilančne vsote s 1 000 milijoni EUR bilančne vsote za podjetja, ki se ukvarjajo predvsem s tem, da imajo v lasti nešpekulativne stanovanjske nepremičnine in jih oddajajo.

5. Neusklajenosti zapadlosti se obravnavajo, kakor je navedeno v poglavju 4.

Pododdelek 2

Izpostavljenosti na drobno

Člen 163

Verjetnost neplačila (PD)

1. PD izpostavljenosti je najmanj 0,03 %.

2. PD neplačnikov ali PD neplačanih izpostavljenosti, v primerih opredelitve neplačila na ravni izpostavljenosti, znaša 100 %.

3. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev je PD enak oceni EL za tveganje zmanjšanja vrednosti. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev razstavi na PD in LGD na način, ki ga pristojni organi štejejo za zanesljivega, se lahko uporablja ocena PD.

4. Osebno kreditno zavarovanje se lahko upošteva s prilagoditvijo PD ob upoštevanju člena 164(2). Za tveganje zmanjšanja vrednosti je poleg dajalcev zavarovanja iz člena 201(1)(g) primeren tudi prodajalec odkupljenih denarnih terjatev, če so izpolnjeni pogoji iz člena 160(4).

▼B

Člen 164

Izguba ob neplačilu (LGD)

1. Institucije zagotovijo svoje ocene LGD ob upoštevanju zahtev iz oddelka 6 in če pridobijo dovoljenje pristojnih organov v skladu s členom 138. Za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev se uporablja vrednost LGD 75 %. Če lahko institucija svoje ocene EL za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev zanesljivo razstavi na PD in LGD, lahko uporablja lastne ocene LGD.

2. Osebno kreditno zavarovanje se lahko, ob upoštevanju zahtev, kakor so navedene v členu 183(1), (2) in (3), ter z dovoljenjem pristojnih organov, prizna kot primerno, tako da se prilagodi ocene PD ali LGD za posamezno izpostavljenost ali skupino izpostavljenosti. Institucija izpostavljenostim, zavarovanim z jamstvom, ne dodeli prilagojenega PD ali LGD tako, da bi bila prilagojena utež tveganja nižja od uteži tveganja primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca jamstva.

3. Za namene člena 154(2) je LGD primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja iz člena 153(3) bodisi LGD, ki ustreza nezavarovaniizpostavljenosti dajalca jamstva ali nevarovaniizpostavljenosti dolžnika, odvisno od tega, ali v primeru, da med trajanjem zavarovane izpostavljenosti pride do neplačila s strani dajalca jamstva in dolžnika, razpoložljiva evidenca in pogoji jamstva pa kažejo, da bi bilo poplačilo odvisno od finančnega stanja dajalca jamstva ali finančnega stanja dolžnika.

4. Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti na drobno, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami brez upoštevanja jamstev enot centralne ravni države, ni nižje od 10 %.

Z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD za vse izpostavljenosti na drobno, zavarovane s poslovnimi nepremičnami brez upoštevanja jamstev enot centralne ravni države, ni nižje od 15 %.

5. Na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členom 101, ter ob upoštevanju prihodnjega razvoja dogodkov na nepremičninskih trgih in drugih ustreznih dejavnikov, pristojni organi redno in vsaj enkrat letno ocenijo, ali so minimalne vrednosti LGD iz odstavka 4 tega člena ustrezne za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami, ki se nahajajo na njihovem ozemlju. Da se zagotovi finančna stabilnost, lahko pristojni organi za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, ki se nahajajo na njihovem ozemlju, po potrebi določijo višje minimalne vrednosti z izpostavljenostjo tehtanega povprečja LGD.

Pristojni organi uradno obvestijo EBA o vseh spremembah minimalnih vrednosti LGD, ki so jih uvedli v skladu s prvim pododstavkom, EBA pa te vrednosti objavi.

▼B

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi pogoje, ki jih pristojni organi upoštevajo pri določanju višjih minimalnih vrednosti LGD.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje teh regulativnih tehničnih standardov v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Institucije države članice uporabijo višje minimalne vrednosti LGD, ki so jih za izpostavljenosti, zavarovane z nepremičninami, ki se nahajajo v drugi državi članici, določili pristojni organi te države članice.

Pododdelek 3

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instumentov, za katere se uporablja metoda PD/LGD

Člen 165

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere se uporablja metoda PD/LGD

1. PD se določijo v skladu z metodami za izpostavljenosti do podjetij.

Uporabljajo se naslednji minimalni PD:

(a) 0,09 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, če je naložba del dolgoročnega odnosa s stranko;

(b) 0,09 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se ne trguje na borzi, če donosi iz naložb temeljijo na rednih in periodičnih denarnih tokovih, ki ne izhajajo iz kapitalskih dobičkov;

(c) 0,40 % za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v členu 155(2);

(d) 1,25 % za vse druge izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, vključno z drugimi kratkimi pozicijami, kakor je navedeno v členu 155(2).

2. Izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih se lahko dodeli LGD 65 %. Vsem drugim takšnim izpostavljenostim se dodeli LGD 90 %.

▼B

3. Za vse izpostavljenosti se dodeli M 5 let.

Oddelek 5

Vrednost izpostavljenosti

Člen 166

Izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti na drobno

1. Če ni navedeno drugače, je vrednost izpostavljenosti iz aktivnih postavk enaka knjigovodski vrednosti, merjeni brez upoštevanja oblikovanih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

To pravilo se uporablja tudi za sredstva, odkupljena po ceni, ki se razlikuje od dolgovanega zneska.

Za izpostavljenosti iz naslova odkupljenih sredstev je razlika med dolgovanim zneskom in knjigovodsko vrednostjo, ki ostane po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja in je evidentirana v bilanci institucij ob nakupu sredstva, označena kot diskont, če je vrednost izpostavljenosti višja, in kot premija, če je nižja.

2. Če institucije uporabljajo okvirne pogodbe o pobotu v zvezi z repo posli ali posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, se vrednost izpostavljenosti izračuna v skladu s poglavjem 4 ali 6.

3. Za izračun vrednosti izpostavljenosti za bilančni pobot kreditov in depozitov institucije uporabljajo metode iz poglavja 4.

4. Vrednost izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ je diskontirana najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄. Najmanjša vsota plačil po ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ zajema plačila, ki se od zakupnika zahtevajo ali se lahko zahtevajo v času trajanja pogodbe o ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄, in vse nakupne opcije (tj. opcije, ki se bodo z razumno gotovostjo izvršile). Če se lahko od stranke, ki ni zakupnik, zahteva plačilo v zvezi s preostalo vrednostjo zakupljenega premoženja in ta plačilna obveznost izpolnjuje niz pogojev iz člena 201 glede primernosti dajalcev zavarovanj ter zahteve za priznavanje drugih vrst jamstev iz člena 213, se lahko plačilna obveznost upošteva kot osebno kreditno zavarovanje v skladu s poglavjem 4.

5. V primeru katere koli pogodbe iz Priloge II se vrednost izpostavljenosti določi z metodami iz poglavja 6 brez upoštevanja oblikovanih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

6. Vrednost izpostavljenosti za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti odkupljenih denarnih terjatev je vrednost, določena v skladu z odstavkom 1, od katere se odštejejo kapitalske zahteve za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev pred upoštevanjem učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja.

▼B

7. Če je izpostavljenost iz naslova vrednostnih papirjev ali blaga, prodanih ali posojenih na podlagi repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, je vrednost izpostavljenosti enaka vrednosti vrednostnih papirjev ali blaga, določeni v skladu s členom 24. Če se uporablja razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, kakor je navedeno v členu 223, se vrednost izpostavljenosti poveča s prilagoditvijo za nestanovitnost, ki je primerna za take vrednostne papirje ali blago, kakor je tam navedeno. Vrednost izpostavljenosti repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja se lahko določi bodisi v skladu s poglavjem 6 ali členom 220(2).

8. Vrednost izpostavljenosti za naslednje postavke se izračuna kakor odobren, vendar neizkoriščen znesek, pomnožen s konverzijskim faktorjem. Institucije uporabljajo za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank naslednje konverzijske faktorje v skladu s členom 151(8):

(a) za kreditne linije, ki so brezpogojno preklicne in jih institucija lahko prekliče kadar koli brez predhodnega obvestila ali ki učinkovito določajo samodejen preklic zaradi poslabšanja kreditne sposobnosti dolžnika, se uporablja konverzijski faktor 0 %. Institucije za uporabo konverzijskega faktorja 0 % aktivno spremljajo finančno stanje dolžnika, njihovi sistemi notranjih kontrol pa jim omogočajo, da takoj odkrijejo poslabšanje kreditne kakovosti dolžnika. Neizkoriščene kreditne linije se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicne, če pogoji instituciji dovoljujejo, da jih prekliče v celotnem obsegu, ki je dovoljen z zakonodajo o varstvu potrošnikov in s tem povezano zakonodajo;

(b) za kratkoročne akreditive za plačilo blaga, ki je na poti, se uporablja konverzijski faktor 20 % tako za institucijo, ki jih izda, kot za tisto, ki jih potrdi;

(c) za neizkoriščene nakupne obveznosti za obnavljajoče se odkupljene denarne terjatve, ki jih lahko institucija brezpogojno prekliče ali za katere je določen samodejen preklic kadar koli brez predhodnega obvestila, se uporablja konverzijski faktor 0 %. Institucije za uporabo konverzijskega faktorja 0 % aktivno spremljajo finančno stanje dolžnika, njihovi sistemi notranjih kontrol pa jim omogočajo, da takoj odkrijejo poslabšanje kreditne kakovosti dolžnika;

(d) za druge kreditne linije, prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (NIF) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (RUF) se uporablja konverzijski faktor 75 %;

▼C2

Institucije, ki izpolnjujejo zahteve za uporabo lastnih ocen konverzijskih faktorjev, kakor je navedeno v oddelku 6, lahko ob upoštevanju odobritve pristojnih organov uporabljajo lastne ocene konverzijskih faktorjev za različne vrste produktov iz točk od (a) do (d).

▼B

9. Če se prevzeta obveznost nanaša na povečanje druge prevzete obveznosti, se uporablja nižji od dveh konverzijskih faktorjev, povezanih s posamezno obveznostjo.

10. Za vse druge zunajbilančne postavke, razen tistih, ki so navedene v odstavkih od 1 do 8, ustreza vrednost izpostavljenosti naslednjemu odstotku njenih vrednosti:

(a) 100 % pri postavki visokega tveganja;

(b) 50 % pri postavki srednjega tveganja;

(c) 20 % pri postavki srednjega/nizkega tveganja;

(d) 0 % pri postavki nizkega tveganja.

Za namen tega odstavka so zunajbilančne postavke razporejene po kategorijah tveganja v skladu s Prilogo I.

Člen 167

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov

1. Vrednost izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov je njena knjigovodska vrednost, ki preostane po oblikovanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

2. Vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk iz naslova lastniških instrumentov je njena nominalna vrednost po tem, ko se ta nominalna vrednost zniža za posebne popravke zaradi kreditnega tveganjaza te izpostavljenosti.

Člen 168

Druga sredstva iz naslova nekreditnih obveznosti

Vrednost izpostavljenosti drugih sredstev iz naslova nekreditnih obveznosti je njena knjigovodska vrednost, ki preostane po oblikovanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja.

Oddelek 6

Zahteve v zvezi s pristopom irb

Pododdelek 1

Bonitetni sistemi

Člen 169

Splošna načela

1. Kadar institucija uporablja več bonitetnih sistemov, je načelo razvrščanja dolžnika ali izpostavljenosti v bonitetni sistem dokumentirano in uporabljeno na način, ki ustrezno odraža stopnjo tveganja.

2. Z rednimi pregledi meril in procesov razvrščanja se ugotavlja, ali so še naprej primerni za trenutni portfelj in zunanje pogoje.

▼B

3. Kadar institucija uporablja neposredne ocene parametrov tveganja za posamezne dolžnike ali izpostavljenosti, se lahko slednje obravnavajo kot ocene, dodeljene bonitetnim razredom na zvezni bonitetni lestvici.

Člen 170

Struktura bonitetnih sistemov

1. Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) bonitetni sistem upošteva značilnosti tveganja dolžnika in izpostavljenosti;

(b) bonitetni sistem vsebuje bonitetno lestvico dolžnika, ki izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja neplačila dolžnika. Bonitetna lestvica dolžnika ima najmanj 7 bonitetnih razredov za plačnike in najmanj enega za neplačnike;

(c) institucija dokumentira odnos med bonitetnimi razredi dolžnika glede na stopnjo tveganja neplačila vsakega bonitetnega razreda, in merili, ki se uporabljajo za razlikovanje med stopnjami tveganja neplačila;

(d) institucije s portfelji, osredotočenimi na določen segment trga in določen razpon tveganja neplačila, imajo dovolj bonitetnih razredov dolžnikov v navedenem razponu, da se lahko izognejo pretiranim koncentracijam dolžnikov v posameznem bonitetnem razredu. Znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred dolžnika obsega ustrezno ozek razpon PD in da tveganje neplačila, ki ga predstavljajo vsi dolžniki v bonitetnem razredu, sodi v navedeni razpon;

(e) da lahko pristojni organ dovoli uporabo lastnih ocen LGD za izračun kapitalskih zahtev, vsebuje bonitetni sistem ločeno bonitetno lestvico izpostavljenosti, ki izkazuje izključno na LGD vezane značilnosti. Opredelitev bonitetnega razreda izpostavljenosti vključuje opis, kako se izpostavljenosti razvrstijo v bonitetni razred, in opis meril, ki se uporabljajo za razlikovanje stopenj tveganja med bonitetnimi razredi;

(f) znatne koncentracije v okviru posameznega bonitetnega razreda izpostavljenosti se podprejo s prepričljivimi empiričnimi dokazi, da bonitetni razred izpostavljenosti obsega ustrezno ozek razpon LGD in da tveganje, ki ga predstavljajo vse izpostavljenosti v bonitetnem razredu, sodi v navedeni razpon.

2. Institucije, ki uporabljajo metode iz člena 153(5) za dodeljevanje uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, so izvzete iz zahteve, da imajo bonitetno lestvico dolžnika, ki izkazuje izključno količinsko opredelitev tveganja neplačila dolžnika za te izpostavljenosti. Te institucije imajo za te izpostavljenosti vsaj 4 bonitetne razrede za plačnike in vsaj enega za neplačnike.

▼B

3. Struktura bonitetnih sistemov za izpostavljenosti na drobno izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) bonitetni sistemi odražajo tako tveganje dolžnika kot izpostavljenosti in zajemajo vse ustrezne značilnosti dolžnika in izpostavljenosti;

(b) stopnja razlikovanja tveganja zagotavlja, da je število izpostavljenosti v danem bonitetnem razredu ali skupini zadostno, da omogoča smiselno količinsko opredelitev in ►C2 validacijo ◄ značilnosti izgube na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Izpostavljenosti in dolžniki se med bonitetnimi razredi ali skupinami razporedijo tako, da se preprečijo pretirane koncentracije;

(c) razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine zagotavlja smiselno razlikovanje tveganja, združevanje dovolj homogenih izpostavljenosti v skupine in omogoča natančno ter dosledno ocenjevanje značilnosti izgub na ravni bonitetnega razreda ali skupine. Za odkupljene denarne terjatve združevanje v skupine odraža prodajalčevo poslovno prakso in heterogenost njegovih strank.

4. Ob razvrščanju izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine institucije upoštevajo naslednje dejavnike tveganja:

(a) značilnosti tveganja dolžnika;

(b) značilnosti tveganja izpostavljenosti, vključno z vrsto izpostavljenosti ali zavarovanja s premoženjem ali obojim. Institucije izrecno obravnavajo primere, kjer je več izpostavljenosti kritih z istim zavarovanjem s premoženjem;

(c) nerednost plačil, razen kadar institucija dokaže svojemu pristojnemu organu, da nerednost plačil ni pomemben dejavnik tveganja za izpostavljenost.

Člen 171

Razvrščanje v bonitetne razrede ali skupine

1. Institucija vzpostavi posebne opredelitve, procese in merila za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine v okviru bonitetnega sistema, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

(a) opredelitve in merila bonitetnih razredov ali skupin so dovolj natančna, da omogočajo osebju, pristojnemu za dodeljevanje bonitetnih ocen, dosledno razvrščanje dolžnikov ali izpostavljenosti s podobnimi tveganji v iste bonitetne razrede ali skupine. Razvrščanje je dosledno v različnih panogah, oddelkih in po geografskih lokacijah;

(b) dokumentacija o bonitetnem procesu omogoča tretjim osebam razumevanje razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ponovitev razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine ter ovrednotenje primernosti razvrščanja v bonitetne razrede ali skupine;

▼B

(c) merila so tudi skladna z notranjimi kreditnimi standardi institucije in z njenimi politikami za ravnanje s problematičnimi dolžniki in izpostavljenostmi.

2. Institucija pri razvrščanju dolžnikov in izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine upošteva vse ustrezne informacije. Informacije so najnovejše in omogočajo instituciji predvidevanje prihodnjega gibanja izpostavljenosti. Manj informacij ima institucija, bolj konservativne so njene razvrstitve izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine dolžnikov in izpostavljenosti. Če institucija uporablja zunanje bonitetne ocene kot glavni dejavnik pri določanju notranjega razvrščanja v bonitetne razrede, pri tem zagotovi upoštevanje drugih ustreznih informacij.

Člen 172

Razvrščanje izpostavljenosti

1. V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3), se razvrščanje izpostavljenosti izvede v skladu z naslednjimi merili:

(a) vsak dolžnik se razvrsti v bonitetni razred dolžnika v okviru procesa odobritve posla;

(b) v primeru izpostavljenosti, za katere je institucija pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo lastnih ocen LGD in lastnih konverzijskih faktorjev v skladu s členom 143, se v okviru procesa odobritve posla tudi vsaka izpostavljenost razvrsti v bonitetni razred izpostavljenosti;

(c) institucije, ki uporabljajo metode iz člena 153(5) za dodeljevanje uteži tveganja izpostavljenostim iz naslova posebnih kreditnih aranžmajev, razvrstijo vsako od teh izpostavljenosti v bonitetni razred v skladu s členom 170(2);

(d) vsak ločen pravni subjekt, do katerega je institucija izpostavljena, dobi svojo ločeno bonitetno oceno. Institucija ima ustrezne politike v zvezi z obravnavo posameznih dolžnikov in skupin povezanih strank;

(e) posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika se razvrstijo v isti bonitetni razred dolžnika, ne glede na morebitne razlike v naravi vsakega posameznega posla. Vendar se, kadar se posamezne izpostavljenosti do istega dolžnika lahko razvrstijo v več bonitetnih razredov, upošteva naslednje:

(i) deželno transferno tveganje, ki je odvisno od tega, ali so izpostavljenosti denominirane v domači ali tuji valuti;

(ii) obravnava jamstev, danih za izpostavljenost, se lahko odraža v prilagojeni razvrstitvi v bonitetni razred dolžnika;

▼B

(iii) prepoved izmenjave podatkov o strankah zaradi predpisov s področja varstva potrošnikov, bančne tajnosti ali zaradi drugih predpisov.

2. Za izpostavljenosti na drobno se vsaka izpostavljenost razvrsti v bonitetni razred ali skupino v okviru procesa odobritve posla.

3. Institucije pri razvrstitvah v bonitetne razrede in skupine dokumentirajo okoliščine, v katerih se lahko s človeško presojo razveljavijo vhodni podatki ali izidi procesa razvrščanja, in osebje, odgovorno za odobritev teh razveljavitev. Institucije dokumentirajo te razveljavitve in zabeležijo odgovorno osebje. Institucije analizirajo gibanje izpostavljenosti, katerih razvrstitve so bile razveljavljene. Ta analiza vključuje oceno gibanja izpostavljenosti, katerih bonitetno oceno je razveljavila določena oseba, ki je pristojna za vse odgovorno osebje.

Člen 173

Celovitost postopka razvrščanja

1. V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3), se pri postopku razvrščanja upoštevajo naslednje zahteve glede celovitosti:

(a) razvrščanja in redne preglede razvrščanj dokonča ali odobri neodvisna oseba, ki nima neposrednih koristi od odločitev o odobritvi posla;

(b) institucije pregledajo razvrstitve vsaj enkrat letno in jih prilagodijo, če se pri pregledu ugotovi, da trenutna razvrstitev ni več upravičena. Zelo tvegani dolžniki in problematične izpostavljenosti se pregledujejo pogosteje. Institucije opravijo novo razvrstitev, če dobijo na razpolago pomembne informacije o dolžniku ali izpostavljenosti;

(c) institucija vzpostavi učinkovit proces za pridobivanje in posodabljanje ustreznih informacij o značilnostih dolžnika, ki vplivajo na PD, in o značilnostih izpostavljenosti, ki vplivajo na LGD ali konverzijske faktorje.

2. V primeru izpostavljenosti na drobno institucija vsaj enkrat letno pregleda razvrstitve dolžnikov in izpostavljenosti in jih prilagodi, če se pri pregledu ugotovi, da trenutna razvrstitev ni več upravičena, ali pregleda značilnosti izgub in nerednosti plačil vsake opredeljene skupine tveganja, kar je primerno. Institucija tudi vsaj enkrat letno pregleda status posameznih izpostavljenosti v reprezentativnem vzorcu v vsaki skupini, da bi zagotovila, da se izpostavljenosti še naprej razvrščajo v pravilne skupine, in jih prilagodi, če se pri pregledu ugotovi, da trenutna razvrstitev ni več upravičena.

▼B

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za metodologije, ki jih pristojni organi uporabljajo pri ocenjevanju celovitosti postopka razvrščanja ter rednem in neodvisnem ocenjevanju tveganj.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 174

Uporaba modelov

Če institucija uporablja statistične modele in druge mehanske metode za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede dolžnikov ali skupine izpostavljenosti, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

(a) model ima dobro napovedno moč in kapitalske zahteve zaradi njegove uporabe niso izkrivljene. Vhodne spremenljivke predstavljajo razumno in učinkovito osnovo za napovedovanja. Model je v čim večji meri nepristranski;

(b) institucija vzpostavi proces za vrednotenje vhodnih podatkov v model, ki vključuje oceno natančnosti, popolnosti in primernosti podatkov;

(c) podatki, uporabljeni za izgradnjo modela, so reprezentativni za populacijo dejanskih dolžnikov ali izpostavljenosti institucije,

(d) institucija vzpostavi redni ciklus preverjanja veljavnosti modela, ki vključuje spremljanje delovanja in stabilnosti modela, pregled specifikacij modela in testiranje pridobljenih rezultatov modela glede na dejanske izide;

(e) institucija dopolnjuje statistični model s človekovo presojo in človekovim nadzorom in na ta način pregleduje razvrstitve na podlagi modela ter zagotavlja pravilno uporabo modelov. Cilj postopkov pregledovanja je ugotavljanje in omejevanje napak, povezanih s šibkostmi modela. Človekova presoja upošteva vse pomembne informacije, ki jih model ne obravnava. Institucija dokumentira, kako naj bodo človekova presoja in rezultati modela medsebojno povezani.

Člen 175

Dokumentacija bonitetnih sistemov

1. Institucije dokumentirajo podrobnosti v zvezi s sestavo in delovanjem svojih bonitetnih sistemov. Dokumentacija zagotavlja dokaze o skladnosti z zahtevami iz tega oddelka in obravnava vprašanja, kot so razločevanje portfelja, bonitetna merila, odgovornost oseb, ki ocenjujejo dolžnike in izpostavljenosti, pogostost pregledovanja razvrstitev in nadzor vodstva nad bonitetnim procesom.

▼B

2. Institucija dokumentira načelo za izbor bonitetnih meril in analizo, ki ta izbor podpira. Institucija dokumentira vse večje spremembe v bonitetnem procesu, taka dokumentacija pa pomaga ugotavljati spremembe v bonitetnem procesu, ki sledijo zadnjemu pregledu, ki so ga opravili pristojni organi. Dokumentira se tudi organizacija bonitetnega razvrščanja, vključno s procesom bonitetnega razvrščanja in strukturo notranjih kontrol.

3. Institucije dokumentirajo posebne opredelitve neplačila in izgube, ki se uporabljajo za notranje namene in zagotavljajo skladnost z opredelitvami iz te uredbe.

4. Kadar institucija v bonitetnem procesu uporablja statistične modele, dokumentira njihove metodologije. Ta dokumentacija:

(a) zagotavlja natančen opis teorije, predpostavk ter matematične in empirične osnove za dodelitev ocen bonitetnim razredom, posameznim dolžnikom, izpostavljenostim ali skupinam, ter vir(e) podatkov, ki se uporablja(jo) za ocenjevanje modela;

(b) določa natančen statistični proces za ovrednotenje modela, vključno s testom delovanja statističnega modela zunaj časa in zunaj vzorca, v katerem je bil generiran razvojni vzorec;

(c) navaja okoliščine, v katerih ta model ne deluje učinkovito.

5. Institucija pristojnemu organu na zadovoljiv način dokaže, da so zahteve iz tega člena izpolnjene, če je institucija pridobila bonitetni sistem ali model, ki se uporablja v okviru bonitetnega sistema, od zunanjega prodajalca, navedeni prodajalec pa instituciji na podlagi trditve, da informacije, ki se nanašajo na metodologijo navedenega bonitetnega sistema ali modela, ali na osnovne podatke, uporabljene za razvoj navedene metodologije ali modela, predstavljajo poslovno skrivnost odreče ali omeji dostop do takih informacij.

Člen 176

Vzdrževanje podatkov

1. Institucije zbirajo in shranjujejo podatke o svojih notranjih bonitetnih ocenah v skladu z zahtevami iz dela osem.

2. V primeru izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3), institucije zbirajo in hranijo:

(a) popolne podatke o preteklih bonitetnih ocenah dolžnikov in priznanih dajalcev jamstev;

(b) datume dodelitev bonitetnih ocen;

▼B

(c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za pridobivanje bonitetne ocene;

(d) podatke o odgovornih osebah pri razvrščanju v bonitetne razrede;

(e) identiteto neplačnikov in neplačanih izpostavljenosti;

(f) datum in okoliščine takih neplačil;

(g) podatke o PD in dejanskih stopnjah neplačila, povezanih z bonitetnimi razredi in prehodi med bonitetnimi razredi.

3. Institucije, ki ne uporabljajo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev, zbirajo in hranijo podatke o primerjavah dejanskih LGD z vrednostmi, navedenimi v členu 161(1), ter dejanskih konverzijskih faktorjev z vrednostmi, navedenimi v členu166(8).

4. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD in konverzijske faktorje, zbirajo in hranijo:

(a) popolne podatke o preteklih bonitetnih ocenah izpostavljenosti ter ocenah LGD in konverzijskih faktorjev, povezanih z vsako bonitetno lestvico;

(b) datume dodelitev bonitetnih ocen in izdelave teh ocen;

(c) ključne podatke in metodologije, uporabljene za pridobivanje bonitetnih ocen izpostavljenosti ter ocen LGD in konverzijskih faktorjev;

(d) ime osebe, ki je dodelila bonitetno oceno izpostavljenosti, in ime osebe, ki je pripravila ocene LGD in konverzijskih faktorjev;

(e) podatke o ocenjenih in dejanskih LGD in konverzijskih faktorjih, povezanih z vsako neplačano izpostavljenostjo;

(f) podatke o LGD za izpostavljenosti pred ovrednotenjem učinkov jamstva ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in po njem za tiste institucije, ki prek LGD upoštevajo učinke zmanjševanja kreditnega tveganja iz naslova jamstev ali kreditnih izvedenih finančnih instrumentov;

(g) podatke o sestavnih delih izgube za vsako neplačano izpostavljenost.

▼B

5. Za izpostavljenosti na drobno institucije zbirajo in hranijo:

(a) podatke, uporabljene v procesu razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine;

(b) podatke o ocenjenih PD, LGD in konverzijskih faktorjih, povezanih z bonitetnimi razredi ali skupinami izpostavljenosti;

(c) identiteto neplačnikov in neplačanih izpostavljenosti;

(d) za neplačane izpostavljenosti, podatke o bonitetnih razredih ali skupinah, v katere je bila razvrščena izpostavljenost v letu pred neplačilom, ter dejanske LGD in konverzijske faktorje;

(e) podatke o stopnjah izgub za kvalificirane obnavljajoče se izpostavljenosti na drobno.

Člen 177

Stresni testi, ki se uporabljajo pri ocenjevanju kapitalske ustreznosti

1. Institucija vzpostavi zanesljive procese za izvajanje stresnih testov, ki se uporabljajo pri presoji njene kapitalske ustreznosti. Izvajanje stresnih testov vključuje ugotavljanje morebitnih dogodkov ali prihodnjih sprememb v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivale na kreditne izpostavljenosti institucije, ter presojo zmožnosti institucije, da vzdrži take spremembe.

2. Institucija redno opravlja stresne teste za kreditno tveganje, s katerimi presoja učinke nekaterih posebnih okoliščin na svoje skupne kapitalske zahteve za kreditno tveganje. Test, ki ga izbere institucija, je predmet nadzorniškega pregleda. Uporabljeni test je smiseln in upošteva učinke scenarijev resne, vendar verjetne recesije. Institucija presoja prehode med svojimi bonitetnimi razredi v razmerah, ki jih obravnava stresni test. Portfelji, zajeti v stresnih testih, vsebujejo veliko večino celotne izpostavljenosti institucije.

3. Institucije, ki uporabljajo postopek iz člena 153(3), upoštevajo kot sestavni del svojega okvira izvajanja stresnih testov vpliv poslabšanja kreditne kakovosti dajalcev zavarovanja, zlasti vpliv tistih primerov, kjer dajalci zavarovanja ne izpolnjujejo meril primernosti.

Pododdelek 2

Količinska opredelitev tveganja

Člen 178

Neplačilo dolžnika

1. Šteje se, da "neplačilo" s strani posameznega dolžnika nastopi, ko se zgodi eden ali oba od naslednjih dogodkov:

▼B

(a) institucija meni, da obstaja majhna verjetnost, da bo dolžnik poravnal svoje kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe v celoti, ne da bi institucija za poplačilo uporabila ukrepe, kot je unovčenje zavarovanja;

(b) dolžnik več kot 90 dni zamuja s plačilom katere koli pomembne kreditne obveznosti do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe. Za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi ali poslovnimi nepremičninami MSP v kategoriji izpostavljenosti na drobno, in za izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja lahko pristojni organi 90 dni nadomestijo s 180 dnevi. Nadomestitev s 180 dnevi se ne uporablja za namene člena 127.

V primeru izpostavljenosti na drobno lahko institucije uporabijo opredelitev neplačila iz točk (a) in (b) prvega pododstavka na ravni posamezneizpostavljenosti in ne v povezavi s skupnimi obveznostmi kreditojemalcu.

2. Za namene točke (b) odstavka 1 se uporablja naslednje:

(a) pri odobrenih okvirnih kreditih začnejo dnevi zamude teči, ko dolžnik preseže odobreni znesek razpolaganja, ko je njegov dovoljeni znesek razpolaganja nižji od trenutnih neporavnanih zneskov, ali ko črpa kredit brez dovoljenja, pri čemer je prekoračeni znesek pomemben;

(b) za namene točke (a) odobreni znesek razpolaganja zajema vse kreditne limite, ki jih je določila institucija in o katerih je institucija dolžnika obvestila;

(c) dnevi zamude za kreditne kartice začnejo teči od prvega dne, ko bi moralo biti poravnano plačilo;

(d) pomembna kreditna obveznost v zamudi se oceni ob upoštevanju praga, ki ga določijo pristojni organi. Ta prag odraža stopnjo tveganja, za katero pristojni organ meni, da je razumna;

(e) institucije imajo dokumentirane politike glede štetja dni zamude, zlasti glede ozdravljenih izpostavljenosti in odobritve podaljšanj, sprememb ali odlogov, obnovitev ali pobota obstoječih računov. Te politike se dosledno uporabljajo dalj časa in so skladne z notranjim upravljanjem tveganj ter postopki odločanja institucije.

▼C2

3. Za namene točke (a) odstavka (1) dogodki, ki kažejo majhno verjetnost plačila, vključujejo naslednje:

▼B

(a) institucija obravnava kreditno obveznost kot nedonosno;

(b) institucija oblikuje posebne popravke zaradi kreditnega tveganja, ki so posledica zaznave občutnega poslabšanja kreditne kakovosti, po tem, ko institucija že ima izpostavljenost;

▼B

(c) institucija proda kreditno obveznost in ob tem utrpi pomembno ekonomsko izgubo, povezano s kreditom;

▼C2

(d) institucija odobri nujno prestrukturiranje kreditne obveznosti, kadar je verjetno, da se bodo učinki pomembnega odpusta ali odloga plačila glavnice, obresti ali, če je primerno, opravnin pokazali v zmanjšani finančni obveznosti dolžnika. To v primeru izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, obravnavanih na podlagi pristopa PD/LGD, vključuje tudi nujno prestrukturiranje samega lastniškega instrumenta;

▼B

(e) institucija vloži predlog za stečajni postopek zoper dolžnika ali podoben predlog v zvezi z dolžnikovo kreditno obveznostjo do institucije, njene nadrejene osebe ali katere koli njej podrejene družbe;

(f) za dolžnika je bil na njegov predlog ali drugače uveden stečajni postopek ali podoben insolvenčni postopek, s tem pa bi se zmanjšala ali odložila plačila kreditne obveznosti instituciji, njeni nadrejeni osebi ali kateri koli njej podrejeni družbi.

4. Institucije, ki uporabljajo zunanje podatke, ki niso sami po sebi skladni z opredelitvijo neplačila iz odstavka 1, sprejmejo ustrezne prilagoditve za doseganje okvirne enakovrednosti z opredelitvijo neplačila.

5. Če institucija meni, da je predhodno neplačana izpostavljenost taka, da zanjo ne velja več noben dogodek neplačila, institucija oceni dolžnika ali izpostavljenost kot, da ta izpostavljenost ni neplačana. Kadar naknadno nastopijo razmere, ki ustrezajo opredelitvi neplačila, se šteje, da je ponovno nastopilo neplačilo.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, v skladu s katerimi pristojni organ določi prag iz odstavka 2(d).

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. EBA izda smernice za uporabo tega člena. Navedene smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 179

Splošne zahteve za ocenjevanje

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, upoštevajo spodaj navedene zahteve:

▼B

(a) lastne ocene institucije za parametre tveganja PD, LGD, konverzijske faktorje in EL vključujejo vse pomembne podatke, informacije in metode. Ocene so izdelane na podlagi preteklih izkušenj in empiričnih dokazov in ne temeljijo izključno na uporabi presoje. Ocene so utemeljene in intuitivne ter temeljijo na pomembnih značilnostih zadevnih parametrov tveganja. Manj podatkov ima institucija, bolj je v svojih ocenah konservativna;

(b) institucija je sposobna zagotoviti razčlenitev svojih izgub v smislu pogostosti neplačil, LGD, konverzijskega faktorja ali izgube, če se uporabljajo ocene EL, po dejavnikih, ki jih šteje za značilnosti zadevnih parametrov tveganja. Ocene institucije so reprezentativne za dolgoročne izkušnje;

(c) upoštevajo se vse spremembe kreditne prakse ali procesa izterjave v opazovalnih obdobjih iz členov 180(1)(h) in (2)(e), člena 181(1)(j in(2) ter člena 182(2) in (3). Ocene institucije upoštevajo posledice tehničnega napredka in novih podatkov ter drugih informacij, ko so na razpolago. Institucije pregledajo svoje ocene, kadar se pojavijo nove informacije, vendar vsaj enkrat letno;

(d) populacija izpostavljenosti, zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, kreditna praksa, ki se je uporabljala ob nastanku podatkov, in druge pomembne značilnosti so primerljivi z izpostavljenostmi in standardi institucije. Ekonomske ali tržne razmere, v katerih so nastali podatki, ustrezajo sedanjim in predvidenim razmeram. Število izpostavljenosti v vzorcu in obdobje, ki ga pokrivajo podatki, uporabljeni za količinsko opredelitev, zadostujeta za to, da institucija zaupa v natančnost in trdnost svojih ocen;

(e) za odkupljene denarne terjatve ocene odražajo vse pomembne informacije, ki jih ima na razpolago institucija, ki odkupi denarne terjatve, glede kakovosti osnovnih denarnih terjatev, vključno s podatki za podobne skupine, ki jih priskrbi prodajalec, institucija, ki odkupi denarne terjatve, ali zunanji viri. Institucija, ki odkupi denarne terjatve, ovrednoti vse podatke, ki jih pridobi od prodajalca;

(f) institucija svojim ocenam doda mero konservativnosti, ki je sorazmerna s pričakovanim obsegom napak pri ocenjevanju. Če se šteje, da so metodologija in podatki manj zadovoljivi, in je pričakovani obseg napak večji, je tudi mera konservativnosti večja.

Če institucije uporabljajo različne ocene za izračun uteži tveganja in za notranje namene, mora biti to dokumentirano in razumno. Če lahko institucije svojim pristojnim organom dokažejo, da so bile za podatke, ki so bili zbrani pred 1. januarjem 2007, opravljene ustrezne prilagoditve za doseganje okvirne enakovrednosti z opredelitvijo neplačila iz člena 178 ali z opredelitvijo izgube, lahko pristojni organi institucijam dovolijo določeno mero prožnosti pri uporabi zahtevanih standardov za podatke.

▼B

2. Če institucija uporablja podatke, ki so zbrani od več institucij, morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

(a) bonitetni sistemi in merila drugih institucij v skupini so podobni njenim lastnim;

(b) skupni podatki so reprezentativni za portfelj, za katerega se uporabljajo skupni podatki;

(c) institucija za svoje ocene dosledno in dalj časa uporablja skupne podatke;

(d) institucija je še naprej odgovorna za integriteto svojih bonitetnih sistemov;

(e) institucija vzdržuje dovolj lastnega znanja o svojih bonitetnih sistemih, vključno z zmožnostjo učinkovitega nadzora in revizije bonitetnega postopka.

Člen 180

Zahteve v zvezi z oceno PD

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z oceno PD za izpostavljenosti do podjetij, institucij, enot centralne ravni držav in centralnih bank ter izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, kadar institucija uporablja pristop PD/LGD iz člena 155(3):

(a) institucije ocenjujejo PD za vsak bonitetni razred dolžnika na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil. Ocene PD za dolžnike z visoko stopnjo finančnih vzvodov ali za dolžnike, katerih sredstva so večinoma sredstva, s katerimi se trguje, odražajo delovanje zadevnih sredstev v obdobjih stresnih nestanovitnosti;

(b) institucije lahko za odkupljene denarne terjatve do podjetij ocenjujejo EL za vsak bonitetni razred dolžnika na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih dejanskih stopenj neplačil;

(c) če institucija izdeluje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za odkupljene denarne terjatve do podjetij iz ocene EL in ustrezne ocene PD ali LGD, proces za ocenjevanje skupnih izgub izpolnjuje celotne standarde za ocenjevanje PD in LGD iz tega dela, izid pa je skladen s konceptom LGD, kot je opredeljen v členu 181(1)(a);

(d) institucije uporabljajo tehnike ocenjevanja PD samo, če so podprte z analizo. Institucije priznavajo pomen upoštevanja presoje pri združevanju rezultatov tehnik in pri prilagoditvah zaradi omejitev tehnik in informacij;

▼B

(e) v obsegu, v katerem institucija uporablja notranje podatke o neplačilih za ocenjevanje PD, njene ocene odražajo uporabljene standarde in upoštevajo morebitne razlike, ki bi nastale med bonitetnim sistemom, ki je generiral te podatke, in trenutnim bonitetnim sistemom. Če se uporabljeni standardi ali bonitetni sistemi spremenijo, institucija doda v svojo oceno PD večjo mero konservativnosti;

(f) v obsegu, v katerem institucija povezuje ali vzporeja svoje notranje bonitetne razrede z lestvico, ki jo uporablja ECAI ali podobne organizacije, in nato dodeli svojim bonitetnim razredom stopnje neplačila, povzete po bonitetnih razredih zunanje organizacije, vzporejanje temelji na primerjavi notranjih meril za dodeljevanje bonitetnih ocen z merili, ki jih uporablja zunanja organizacija, in na primerjavi notranjih in zunanjih bonitetnih ocen za vsakega skupnega dolžnika. Izogibati se je treba pristranskosti in nedoslednosti v postopku vzporejanja ali v osnovnih podatkih. Merila zunanje organizacije, ki so osnova za podatke, uporabljene za količinsko opredelitev, so usmerjena samo v tveganje neplačila in ne odražajo značilnosti izpostavljenosti. Analiza institucije vključuje primerjavo uporabljenih opredelitev neplačila ob upoštevanju zahtev iz člena 178. Institucija podlago za vzporejanje dokumentira;

(g) v obsegu, v katerem institucija uporablja statistične modele za napovedovanje neplačil, lahko ocenjuje PD kot enostavno povprečje ocen verjetnosti neplačila za posamezne dolžnike v določenem bonitetnem razredu. Institucija pri uporabljanju modelov za določanje verjetnosti neplačila v ta namen izpolnjuje standarde iz člena 174;

(h) ne glede na to, ali institucija za določanje svojih ocen PD uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. To velja tudi za pristop PD/LGD do lastniških instrumentov. Institucije, ki v skladu s členom 143 od pristojnega organa niso dobile dovoljenja za uporabo lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev, lahko z dovoljenjem pristojnih organov pri uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

2. Za izpostavljenosti na drobno se uporabljajo naslednje zahteve:

(a) institucije ocenjujejo PD za vsak bonitetni razred dolžnika ali skupino na podlagi dolgoročnih povprečij enoletnih stopenj neplačil;

(b) ocene PD se lahko izdelujejo tudi iz ocene skupnih izgub in ustreznih ocen LGD;

▼B

(c) institucije obravnavajo notranje podatke za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine kot primarni vir informacij za ocenjevanje značilnosti izgub. Institucije lahko uporabljajo zunanje podatke (vključno s skupnimi podatki) ali statistične modele za količinsko opredelitev, če obstajata obe naslednji močni povezavi:

(i) med procesom institucije za razvrstitev izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine in procesom, ki ga uporablja zunanji vir podatkov, in

(ii) med notranjim profilom tveganosti institucije in sestavo zunanjih podatkov;

(d) če institucija izdeluje dolgoročne povprečne ocene PD in LGD za izpostavljenosti na drobno iz ocene skupne izgube, in ustrezne ocene PD ali LGD, proces za ocenjevanje skupnih izgub izpolnjuje celotne standarde za ocenjevanje PD in LGD iz tega dela, izid pa je skladen s konceptom LGD iz točke (a) člena 181(1);

(e) ne glede na to, ali institucija za ocenjevanje značilnosti izgub uporablja zunanje, notranje ali skupne podatke, ali pa kombinacijo vseh treh, je obdobje uporabljenega predhodnega opazovanja podatkov dolgo vsaj pet let za vsaj enega od virov podatkov. Če je za posamezni vir na voljo daljše obdobje opazovanja in so ti podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo stopnje izgube. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let;

(f) institucije ugotovijo in analizirajo pričakovane spremembe parametrov tveganja v življenjskem ciklu kreditnih izpostavljenosti (učinki sezonskosti).

Za odkupljene denarne terjatve iz naslova izpostavljenosti na drobno lahko institucije uporabljajo zunanje in notranje primerljive podatke. Za izvedbo primerjave institucije uporabijo vse ustrezne vire podatkov.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) pogoji, pod katerimi lahko pristojni organi dajo dovoljenja iz točke (h) odstavka 1 in točke (e) odstavka 2;

(b) metodologije, s katerimi pristojni organi ocenijo metodologijo institucije za ocenjevanje PD v skladu s členom 143.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 181

Zahteve v zvezi z lastnimi ocenami LGD

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z lastnimi ocenami LGD:

(a) institucije ocenijo LGD po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti na podlagi povprečnih dejanskih LGD po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti z uporabo vseh ugotovljenih neplačil v okviru podatkovnih virov (z neplačili tehtano povprečje);

(b) če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja, uporabljajo institucije ocene LGD, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije. V obsegu, v katerem se pričakuje, da bo bonitetni sistem zagotavljal konstantne dejanske LGD glede na bonitetni razred ali skupino, institucije izvedejo prilagoditve svojih ocen parametrov tveganja po bonitetnem razredu ali skupini, da bi tako omejile vpliv gospodarske recesije na kapital;

(c) institucija obravnava obseg medsebojne odvisnosti med tveganjem dolžnika in tveganjem zavarovanja s premoženjem ali dajalcem zavarovanja. Primeri, pri katerih je stopnja medsebojne odvisnosti visoka, se obravnavajo na konservativen način;

(d) v oceni LGD institucije se valutne neusklajenosti med osnovno izpostavljenostjo in zavarovanjem s premoženjem obravnavajo konservativno;

(e) v obsegu, v katerem ocene LGD upoštevajo zavarovanje s premoženjem, te ocene ne temeljijo izključno na ocenjeni tržni vrednosti zavarovanja s premoženjem. Ocene LGD upoštevajo učinek potencialne možnosti, da institucije ne bodo sposobne hitro pridobiti kontrole nad svojimi zavarovanji s premoženjem in jih unovčiti;

(f) kolikor ocene LGD upoštevajo obstoj zavarovanja s premoženjem, institucije oblikujejo notranje zahteve za upravljanje z zavarovanji, pravno gotovost in upravljanje tveganj, ki so v splošnem skladni s tistimi iz oddelka 3 poglavja 4;

(g) v obsegu, v katerem institucija prizna zavarovanje s premoženjem za določitev vrednosti izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu z oddelkom 5 ali 6 poglavja 6, se pričakovani znesek, ki bi se lahko iztržil iz tega zavarovanja, ne upošteva v ocenah LGD;

▼B

(h) v primeru neplačanih izpostavljenosti, institucija uporabi vsoto svojih najboljših ocen pričakovane izgube za vsako izpostavljenost glede na trenutne gospodarske razmere in status izpostavljenosti ter oceno povečanja stopnje izgube, ki bi jo povzročile morebitne dodatne nepričakovane izgube v obdobju izterjave, tj. med datumom nastopa neplačilai izpostavljenosti in njeno dokončno izterjavo;

(i) v obsegu, v katerem so neplačane zamudne opravnine priznane v izkazu poslovnega izida institucije, se prištejejo k meritvi izpostavljenosti in izgube institucije;

(j) ocene LGD za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

2. Za izpostavljenosti na drobno lahko institucije:

(a) izdelujejo ocene LGD iz dejanskih izgub in ustreznih ocen PD;

(b) v svojih konverzijskih faktorjih ali v svojih ocenah LGD prikazujejo prihodnja črpanja;

(c) pri odkupljenih denarnih terjatvah iz naslova izpostavljenosti na drobno za ocenjevanje LGD uporabljajo zunanje in notranje primerljive podatke.

Za izpostavljenosti na drobno ocene LGD temeljijo na podatkih, ki obsegajo vsaj pet let. Instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo stopnje izgube. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) naravo, resnost in trajanje gospodarske recesije iz odstavka 1;

▼C2

(b) pogoje, pod katerimi lahko pristojni organ v skladu z odstavkom 2 dovoli instituciji uporabo podatkov, ki pokrivajo obdobje dveh let, kadar institucija uvaja pristop IRB.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 182

Zahteve v zvezi z lastnimi ocenami konverzijskih faktorjev

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami, uporabljajo spodaj navedene zahteve v zvezi z lastnimi ocenami konverzijskih faktorjev:

(a) institucije ocenijo konverzijske faktorje po bonitetnih razredih ali skupinah izpostavljenosti na podlagi povprečnih dejanskih konverzijskih faktorjev po bonitetnih razredih ali skupinah z uporabo z neplačili tehtanega povprečja, ki izhaja iz vseh ugotovljenih neplačil v okviru določenih virov podatkov;

(b) institucije uporabljajo ocene konverzijskih faktorjev, ki so primerne za obdobje gospodarske recesije, če so bolj konservativne od dolgoročnega povprečja. V obsegu, v katerem se pričakuje, da bo bonitetni sistem zagotavljal konstantne dejanske konverzijske faktorje glede na bonitetni razred ali skupino, institucije izvedejo prilagoditve svojih ocen parametrov tveganja po bonitetnih razredih ali skupinah, da bi tako omejile vpliv gospodarske recesije na kapital;

(c) ocene konverzijskih faktorjev institucije odražajo možnost dodatnih črpanj s strani dolžnika do trenutka nastanka neplačila ali po njem. Ocena konverzijskega faktorja vključuje večjo mero konservativnosti, če je mogoče utemeljeno pričakovati večjo pozitivno korelacijo med pogostostjo neplačil in velikostjo konverzijskega faktorja;

(d) pri izdelavi ocen konverzijskih faktorjev institucije upoštevajo svoje specifične politike in strategije, sprejete za spremljanje računov in obdelavo plačil. Institucije upoštevajo tudi svojo zmožnost in pripravljenost preprečevati nadaljnja črpanja v okoliščinah, ki še ne predstavljajo neplačila, kakor so kršitve dogovorov ali drugi primeri tehničnih neplačil;

(e) institucije vzpostavijo primerne sisteme in postopke za spremljanje zneskov odobrenih sredstev, trenutnega stanja neporavnanega zneska glede na odobrene linije ter sprememb stanja neporavnanih zneskov glede na dolžnika in na bonitetni razred. Institucija je sposobna spremljati stanja neporavnanih zneskov na dnevni osnovi;

▼B

(f) če institucije uporabljajo različne ocene konverzijskih faktorjev za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in za notranje namene, mora biti to dokumentirano in razumno.

2. Ocene konverzijskih faktorjev za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank temeljijo na podatkih, ki pokrivajo vsaj pet let, tako da se vsako leto po uvedbi doda eno leto, dokler ni dosežen minimum sedmih let, za vsaj en vir podatkov. Če je iz posameznega vira na voljo daljše obdobje opazovanja in so podatki primerni, se uporabi to daljše obdobje.

3. V primeru izpostavljenosti na drobno lahko institucije prikazujejo prihodnja črpanja v svojih ocenah konverzijskih faktorjev ali v svojih ocenah LGD.

V primeru izpostavljenosti na drobno ocene konverzijskih faktorjev temeljijo na podatkih za najmanj petletno obdobjeZ odstopanjem od točke (a) odstavka 1, instituciji ni treba pripisovati enakega pomena preteklim podatkom, če novejši podatki bolje napovedujejo črpanja. Institucije lahko z dovoljenjem pristojnih organov ob uvedbi pristopa IRB uporabljajo ustrezne podatke, ki pokrivajo obdobje dveh let. Obdobje, ki ga je treba pokriti, se vsako leto podaljša za eno leto, dokler ustrezni podatki ne pokrivajo obdobja petih let.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli naslednje:

(a) naravo, resnost in trajanje gospodarske recesije iz odstavka 1;

(b) pogoje, pod katerimi lahko pristojni organ dovoli instituciji uporabo podatkov, ki pokrivajo obdobje dveh let, takrat, ko institucija prvič uvaja pristop IRB.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 183

Zahteve za presojo učinkov jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov za izpostavljenosti do podjetij, institucij ter enot centralne ravni držav in centralnih bank, če se uporabljajo lastne ocene LGD, ter izpostavljenosti na drobno

1. V zvezi s primernimi dajalci jamstev in jamstvi se uporabljajo naslednje zahteve:

▼B

(a) institucije vzpostavijo jasno navedena merila za vrste dajalcev jamstev, ki jih priznavajo pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(b) za priznane dajalce jamstev se uporabljajo enaka pravila kot za dolžnike, kakor so navedena v členih 171, 172 in 173;

(c) jamstvo se evidentira pisno, za dajalca je nepreklicno in velja, dokler obveznost ni v celoti izpolnjena (v obsegu zneska in besedila jamstva), ter je prisilno izvršljivo v pravnem redu države, kjer ima dajalec jamstva premoženje, ki lahko služi za poplačilo izpostavljenosti. Pogojna jamstva, ki predpisujejo pogoje, za katere ni nujno, da jih mora dajalec jamstva izpolniti, se lahko priznajo z dovoljenjem pristojnih organov. Merila za razvrščanje primerno obravnavajo vsako morebitno poslabšanje učinka zmanjšanja tveganja.

2. Institucija vzpostavi jasno navedena merila za prilagoditev bonitetnih razredov, skupin ali ocen LGD, v primeru izpostavljenosit na drobno in primernih odkupljenih denarnih terjatev pa postopke za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine, ki odražajo vpliv jamstev na izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Ta merila ustrezajo zahtevam iz členov 171, 172 in 173.

Merila so utemeljena in intuitivna. Obravnavajo zmožnost in pripravljenost dajalca jamstva, da izpolnjuje pogoje jamstva, predvideni časovni okvir plačil dajalca jamstva, stopnjo, po kateri zmožnost dajalca jamstva, da izpolnjuje pogoje jamstva, korelira z dolžnikovo zmožnostjo poplačila, ter obseg, v katerem preostalo tveganje za dolžnika ostaja.

3. Zahteve za jamstva iz tega člena se uporabljajo tudi za kreditne izvedene finančne instrumente, ki predstavljajo zavarovanje za eno samo izpostavljenost. Glede neusklajenosti med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo kreditnega izvedenega finančnega instrumenta ali obveznostjo, ki se uporablja za določanje, ali je nastopil kreditni dogodek, se uporabljajo zahteve iz člena 216(2). Za izpostavljenosti na drobno in primerne odkupljene denarne terjatve se ta odstavek uporablja za proces razvrščanja izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine.

Merila obravnavajo strukturo izplačil kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in konzervativno presojajo vpliv, ki jo ima na stopnjo poplačil in čas izterjav. Institucija obravnava obseg, v katerem ostajajo druge oblike preostalega tveganja.

4. Zahteve iz odstavkov 1 do 3 se ne uporabljajo za jamstva, ki jih zagotavljajo institucije, enote centralne ravni države in centralne banke ter podjetja, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 201(1)(g), če institucija prejme dovoljenje za uporabo standardiziranega pristopa za izpostavljenosti do takih subjektov v skladu s členoma 148 in 150. V tem primeru se uporabljajo zahteve iz poglavja 4.

▼B

5. Za jamstva izpostavljenosti na drobno se zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 uporabljajo tudi za razvrščanje izpostavljenosti v bonitetne razrede ali skupine ter za oceno PD.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi lahko pristojni organi dovolijo priznanje pogojnih jamstev.

EBA predloži Komisiji osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 184

Zahteve za odkupljene denarne terjatve

1. Institucije pri količinskem opredeljevanju parametrov tveganja, ki se povezujejo z bonitetnimi razredi ali skupinami za odkupljene denarne terjatve, zagotovijo, da so izpolnjene zahteve iz odstavkov od 2 do 6.

2. Pogodba o odkupu denarnih terjatev zagotavlja, da je v vseh predvidljivih okoliščinah institucija dejanski imetnik in je končni prejemnik vseh denarnih nakazil iz teh terjatev. Ko dolžnik izvede plačila neposredno prodajalcu ali serviserju, institucija redno preverja, ali so plačila posredovana v celoti in v rokih, določenih v pogodbi. Institucije imajo postopke, ki zagotavljajo imetništvo denarnih terjatev in denarnih prejemkov v primeru stečaja ali pravnih postopkov, ki bi lahko pomembno podaljšali kreditodajalčevo zmožnost unovčiti ali prenesti denarne terjatve ali obdržati kontrolo nad denarnimi prejemki.

3. Institucija spremlja kakovost odkupljenih denarnih terjatev ter finančno stanje prodajalca in serviserja. Upošteva se naslednje:

(a) institucija presoja korelacijo med kakovostjo odkupljenih denarnih terjatev in finančnim stanjem prodajalca in serviserja ter ima vzpostavljene notranje politike in postopke, ki zagotavljajo zadostno zaščito pred vsemi nepredvidenimi dogodki, vključno z dodeljevanjem notranje bonitetne ocene vsakemu prodajalcu in serviserju;

(b) institucija vzpostavi jasne in učinkovite politike ter postopke za določanje primernosti prodajalca in serviserja. Institucija ali njen zastopnik opravlja redne preglede prodajalcev in serviserjev, da preveri natančnost poročil, ki jih pošiljata prodajalec ali serviser, odkrije goljufije ali operativne pomanjkljivosti ter preveri kakovost kreditnih politik prodajalca ter serviserjevih politik in postopkov izterjevanja. Ugotovitve pri teh pregledih se dokumentirajo;

▼B

(c) institucija presoja značilnosti skupin odkupljenih denarnih terjatev, vključno s predplačili, pretekla zaostala plačila prodajalca, problematične terjatve in vnaprej vračunane stroške za problematične terjatve, plačilne pogoje in morebitne medsebojne pobote;

(d) institucija vzpostavi učinkovite politike in postopke za zbirno spremljanje koncentracij do posameznega dolžnika, tako znotraj skupine odkupljenih denarnih terjatev kot med njimi;

(e) institucija zagotovi, da od serviserja prejme pravočasna in dovolj natančna poročila o zapadlosti in zmanjšanju vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, da se zagotovi skladnost z njenimi merili primernosti in politikami financiranja, ki urejajo odkupljene denarne terjatve, ter zagotovi učinkovit način za spremljanje in preverjanje prodajnih pogojev prodajalca in stopnje zmanjšanja vrednosti.

4. Institucija vzpostavi sisteme in postopke za zgodnje odkrivanje poslabšanj finančnega stanja prodajalca in kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter za proaktivno obravnavanje nastajajočih težav. Institucija vzpostavi zlasti jasne in učinkovite politike, postopke in informacijske sisteme za spremljanje kršitev dogovorov ter jasne in učinkovite politike in postopke za začetek pravnih postopkov ter za ravnanje s problematičnimi odkupljenimi denarnimi terjatvami.

5. Institucija vzpostavi jasne in učinkovite politike in postopke, ki urejajo kontrolo odkupljenih denarnih terjatev, kredita in gotovine. Pisne notranje politike zlasti navajajo vse bistvene elemente programa odkupa denarnih terjatev, vključno s stopnjami predplačil, primernim zavarovanjem s premoženjem, potrebno dokumentacijo, mejami koncentracije in načinom ravnanja z denarnimi prejemki. Ti elementi primerno upoštevajo vse ustrezne in pomembne dejavnike, vključno s finančnim stanjem prodajalca in serviserja, tveganji koncentracij ter gibanji kakovosti odkupljenih denarnih terjatev ter krogom strank prodajalca, notranji sistemi pa zagotavljajo, da se sredstva izplačajo samo ob hkrati izvedenem prenosu zavarovanja s premoženjem, vključno z dokumentacijo.

6. Institucija vzpostavi učinkovite notranje procese za presojanje skladnosti z vsemi notranjimi politikami in postopki. Proces vključuje redne preglede vseh kritičnih faz programa institucije za odkup denarnih terjatev, preverjanje ločevanja nalog med oceno prodajalca in serviserja ter oceno osnovnega dolžnika in med oceno prodajalca in serviserja ter pregledom prodajalca in serviserja na kraju samem ter ovrednotenje operacij zalednih služb, s posebnim poudarkom na kvalifikacijah, izkušnjah, strukturo zaposlenih in avtomatiziranih podpornih sistemih.

▼B

Pododdelek 3

►C2 Validacija ◄ notranjih ocen

Člen 185

►C2 Validacija ◄ notranjih ocen

Institucije ovrednotijo svoje notranje ocene v skladu z naslednjimi zahtevami:

(a) institucije vzpostavijo zanesljive sisteme za ►C2 validacijo ◄ točnosti in skladnosti bonitetnih sistemov, procesov in ocen vseh zadevnih parametrov tveganja. Notranji proces ►C2 validacije ◄ institucijam omogoča dosledno in smiselno presojo delovanja notranjih bonitetniha sistemov in sistemov ocenjevanja tveganja;

(b) institucije redno primerjajo dejanske stopnje neplačil z ocenjenimi PD za vsak bonitetni razred in v primerih, ko so dejanske stopnje neplačil izven pričakovanega obsega za navedeni bonitetni razred, posebej analizirajo razloge za odstopanje. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD in konverzijskih faktorjev, opravijo podobne analize za navedene ocene. Pri takih primerjavah se uporabljajo pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Institucija dokumentira metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se posodabljata vsaj enkrat letno;

(c) institucije uporabljajo tudi druga orodja za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ in primerjave z ustreznimi zunanjimi viri podatkov. Analiza temelji na podatkih, ki so primerni za portfelj, so redno posodobljeni in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja bonitetnih sistemov institucij temeljijo na čim daljšem obdobju;

(d) uporabljene metode in podatki za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ so ves čas dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in ►C2 validacije ◄ ter podatkov (viri podatkov in obdobja opazovanja) se dokumentirajo;

(e) institucije vzpostavijo zanesljive notranje standarde za primere, ko odstopanja dejanskih PD, dejanskih LGD, dejanskih konverzijskih faktorjev in skupnih izgub, če se uporabljajo ocene EL, od pričakovanj postanejo dovolj pomembna, da spodbijajo veljavnost ocen. Ti standardi upoštevajo ekonomske cikle in podobne sistematične spremembe pri dejanskih neplačilih. Če so dejanske vrednosti še naprej višje od pričakovanih vrednosti, institucije popravijo oceno navzgor, da odrazijo dejansko stanje neplačil in izgub.

▼B

Pododdelek 4

Zahteve za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa notranjih modelov

Člen 186

Kapitalske zahteve in količinska opredelitev tveganja

Institucije za namene izračunavanja kapitalskih zahtev izpolnjujejo naslednje standarde:

(a) ocena potencialne izgube je robustna glede na negativna gibanja na trgu, ki vplivajo na dolgoročni profil tveganja portfelja lastniških instrumentov institucije. Podatki, uporabljeni za prikaz izplačil donosa, odražajo najdaljše vzorčno obdobje opazovanja, za katerega so podatki razpoložljivi in smiselni za prikaz profila tveganja posameznih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov institucije. Uporabljeni podatki zadostujejo za izdelavo konservativnih, statistično zanesljivih in trdnih ocen izgub, ki ne temeljijo izključno na subjektivni oceni ali presoji. Uporabljeni šok zagotavlja konservativno oceno potencialnih izgub v zadevnem dolgoročnem tržnem ali ekonomskem ciklusu. Institucija združuje empirične analize razpoložljivih podatkov s prilagoditvami, ki temeljijo na različnih dejavnikih, da bi dosegla dovolj realistične in konservativne rezultate modelov. Pri izdelavi modelov tvegane vrednosti (VaR) za ocenjevanje potencialnih četrtletnih izgub lahko institucije uporabljajo četrtletne podatke ali konvertirajo podatke iz krajših časovnih obdobij na četrtletne protivrednosti z uporabo analitično primernih metod, podprtih z empiričnimi dokazi, ter z dobro razvitim in dokumentiranim miselnim procesom in analizo. Takšen pristop se uporablja konservativno in dosledno dalj časa. Če so na voljo samo omejeni ustrezni podatki, institucija doda ustrezne mere konservativnosti;

(b) uporabljeni modeli primerno zajemajo vsa pomembna tveganja, ki jih vsebujejo donosi iz lastniških instrumentov, vključno s splošnim tržnim tveganjem in posebnim tveganjem izpostavljenosti portfelja lastniških instrumentov institucije. Notranji modeli primerno razlagajo pretekle spremembe cen, zajemajo tako razsežnost kot spremembe strukture potencialnih koncentracij in so odporni na neugodna gibanja na trgu. Populacija tveganih izpostavljenosti, ki je zastopana v podatkih, uporabljenih za ocenjevanje, ustreza izpostavljenostim iz naslova lastniških instrumentov institucije ali je vsaj primerljiva z njimi;

(c) notranji model je primeren za profil tveganja in zahtevnost portfelja lastniških instrumentov institucije. Kadar ima institucija pomembne naložbe z vrednostmi, ki so po svoji naravi zelo nelinearne, se notranji modeli izdelajo tako, da primerno zajamejo tveganja, povezana s takimi instrumenti;

(d) vzporejanje posameznih pozicij z njej podobnimi pozicijami, tržnimi indeksi in dejavniki tveganja je utemeljeno, intuitivno in konceptualno trdno;

▼B

(e) institucije z empiričnimi analizami dokažejo primernost dejavnikov tveganja, vključno z njihovo zmožnostjo zajeti splošno in posebno tveganje;

(f) ocene nestanovitnosti donosov izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov vsebujejo vse ustrezne in razpoložljive podatke, informacije in metode. Uporabljajo se notranji podatki, ki so bili neodvisno pregledani, ali podatki iz zunanjih virov, vključno s skupnimi podatki;

(g) vzpostavljen je temeljit in izčrpen program za izvajanje stresnih testov.

Člen 187

Proces upravljanja s tveganji in kontrole

Institucije za razvoj in uporabo notranjih modelov za namene izračuna kapitalskih zahtev izoblikujejo politike, postopke in kontrole, ki bodo zagotavljali celovitost modela in postopka modeliranja. Politike, postopki in kontrole obsegajo naslednje:

(a) popolno integracijo notranjega modela v celoten upravljavski informacijski sistem institucije in v upravljanje s portfeljem lastniških instrumentov, ki so postavke iz netrgovalne knjige. Notranji modeli so popolnoma vpeti v strukturo upravljanja s tveganji institucije, če se posebej uporabljajo pri merjenju in presoji delovanja portfelja lastniških instrumentov, vključno s tveganju prilagojenim delovanjem, razporejanju ekonomskega kapitala za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov in ovrednotenju celotne kapitalske ustreznosti ter procesa upravljanja naložb;

(b) vzpostavljene sisteme upravljanja ter postopke in kontrolne funkcije za zagotovitev rednega in neodvisnega pregledovanja vseh elementov notranjega modeliranja, vključno z odobritvijo sprememb modela, vrednostenjem vhodnih podatkov in pregledovanjem rezultatov modela, kakor je neposredna verifikacija izračunov tveganja. S preverjanji se presojajo natančnost, popolnost in ustreznost vhodnih podatkov in rezultatov modela, osredotočajo pa se tako na iskanje in omejevanje potencialnih napak, povezanih z znanimi pomanjkljivostmi, kot na identifikacijo neznanih pomanjkljivosti modela. Takšne preglede lahko izvaja notranja neodvisna služba ali neodvisna zunanja tretja oseba;

(c) ustrezne sisteme in postopke za spremljanje naložbenih omejitev in tveganih izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov;

(d) enote, pristojne za oblikovanje in uporabo modela, so funkcionalno neodvisne od enot, pristojnih za upravljanje posameznih naložb;

(e) osebe, pristojne za kateri koli vidik postopka modeliranja, so ustrezno usposobljene. Vodstvo za funkcijo modeliranja nameni dovolj izkušene in sposobne kadre.

▼B

Člen 188

►C2 Validacija ◄ in dokumentacija

Institucije vzpostavijo zanesljive sisteme za ►C2 validacijo ◄ natančnosti in doslednosti svojih notranjih modelov in procesov modeliranja. Vsi pomembni elementi notranjih modelov ter procesa modeliranja in ►C2 validacije ◄ se dokumentirajo.

Pri ►C2 validaciji ◄ in dokumentaciji notranjih modelov in procesov modeliranja institucije morajo biti izpolnjene naslednje zahteve:

(a) institucije uporabljajo postopek ►C2 notranje validacije ◄ za ocenjevanje delovanja svojih notranjih modelov in postopkov na dosleden in smiseln način;

(b) uporabljene metode in podatki za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ so ves čas dosledni. Spremembe metod ocenjevanja in ►C2 validacije ◄ ter podatkov (viri podatkov in obdobja opazovanja) se dokumentirajo;

(c) institucije redno primerjajo dejanske donose iz lastniških instrumentov, izračunane z uporabo realiziranih in nerealiziranih dobičkov in izgub, z modeliranimi ocenami. Pri takih primerjavah se uporabljajo pretekli podatki, ki pokrivajo čim daljše obdobje. Institucija dokumentira metode in podatke, uporabljene v takih primerjavah. Analiza in dokumentacija se posodabljata vsaj enkrat letno;

(d) institucije uporabljajo tudi druga orodja za kvantitativno ►C2 validacijo ◄ parametrov tveganja in primerjave z zunanjimi viri podatkov. Analiza temelji na podatkih, ki so primerni za portfelj, so redno posodobljeni in obsegajo ustrezno obdobje opazovanja. Notranje presoje delovanja modelov institucij temeljijo na čim daljšem obdobju;

(e) institucije vzpostavijo zanesljive notranje standarde za obravnavanje primerov, ko primerjava dejanskih donosov iz lastniških instrumentov z modeliranimi ocenami spodbija veljavnost ocen ali modelov kot takih. Ti standardi upoštevajo ekonomske cikle in podobne sistematične spremenljivosti pri donosih iz lastniških instrumentov. Vse spremembe notranjih modelov, ki so posledica pregledov modelov, se dokumentirajo in so skladne s standardi institucij za pregled modelov;

(f) notranji model in proces modeliranja se dokumentirata, vključno z odgovornostmi strank, ki sodelujejo pri modeliranju, ter odobritvijo in pregledom modela.

▼B

Pododdelek 5

Notranje upravljanje in nadzor

Člen 189

Korporativno upravljanje

1. Upravljalni organ institucije ali njegov imenovani odbor in višje vodstvo potrdi vse pomembne elemente procesov izdelave bonitetnih ocen inprocesov ocenjevanja parametrov tveganja. Te strani imajo splošno znanje o delovanju bonitetnih sistemov institucije ter podrobno razumevanjepripadajočih vodstvenih poročil.

2. Od višjega vodstva se zahteva:

(a) obveščanje upravljalnega organa ali njegovega imenovanega odbora o vsaki pomembni spremembi vzpostavljenih politik ali odstopanju od njih, ki bo pomembno vplivala/-o na delovanje bonitetnih sistemov institucije;

(b) razumevanje zgradbe in delovanja bonitetnega sistema;

(c) stalno zagotavljanje pravilnega delovanja bonitetnih sistemov.

Enote za nadzor kreditnega tveganja redno obveščajo višje vodstvo o delovanju procesa izdelave bonitetnih ocen, o področjih, na katerih so potrebne izboljšave, ter o statusu prizadevanj za izboljšanje predhodno ugotovljenih pomanjkljivosti.

3. Analiza profila kreditne tveganosti kreditne institucije na podlagi notranjih bonitetnih ocen je bistven sestavni del vodstvenih poročil za navedene strani. Poročilo vsebuje vsaj profil tveganosti po bonitetnih razredih, prehode med bonitetnimi razredi, oceno relevantnih parametrov za bonitetni razred in primerjavo dejanskih stopenj neplačil ter, kolikor se uporabljajo lastne ocene, dejanskih LGD in dejanskih konverzijskih faktorjev spričakovanji in rezultati stresnega testa. Pogostost poročanja je odvisna od pomembnosti in vrste informacij ter od ravni prejemnika.

Člen 190

Nadzor kreditnega tveganja

1. Enota za nadzor kreditnega tveganja je neodvisna od zaposlenih in vodstvenih funkcij, pristojnih za odobravanje ali obnavljanje izpostavljenosti, in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota je odgovorna za oblikovanje ali izbiro, uvedbo, nadzor in delovanje bonitetnih sistemov. Enota redno pripravlja in analizira poročila o rezultatih bonitetnih sistemov.

▼B

2. Področja, za katera so enota ali enote za nadzor kreditnega tveganja odgovorne, obsegajo:

(a) testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin;

(b) izdelovanje in analizo zbirnih poročil bonitetnih sistemov institucije;

(c) izvajanje postopkov za preverjanje, ali so opredelitve bonitetnih razredov in skupin uporabljene dosledno v vseh oddelkih in na vseh geografskih območjih;

(d) pregledovanje in dokumentiranje vseh sprememb procesa izdelave bonitetnih ocen, vključno z razlogi za spremembe;

(e) pregledovanje bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj. Spremembe procesaizdelave bonitetnih ocen, meril ali posameznih parametrov se dokumentirajo in hranijo;

(f) aktivno udeležbo pri oblikovanju ali izbiranju, uvedbi in ►C2 validaciji ◄ modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen;

(g) spremljanje in nadzor modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen;

(h) stalno pregledovanje in spreminjanje modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen.

3. Institucije, ki uporabljajo skupne podatke v skladu s členom 179(2), lahko prenesejo naslednje naloge na zunanje izvajalce:

(a) pripravo informacij, pomembnih za testiranje in spremljanje bonitetnih razredov in skupin;

▼C2

(b) pripravo zbirnih poročil bonitetnih sistemov institucije;

▼B

(c) pripravo informacij v zvezi s pregledovanjem bonitetnih meril z namenom ugotavljanja, ali še vedno ohranjajo sposobnost predvidevanja tveganj;

(d) dokumentiranje sprememb procesa izdelave bonitetnih ocen, meril ali posameznih bonitetnih parametrov;

(e) pripravo informacij v zvezi s stalnim pregledovanjem in spremembami modelov, ki se uporabljajo v procesu izdelave bonitetnih ocen.

4. Institucije, ki uporabljajo odstavek 3, zagotovijo, da imajo pristojni organi dostop do vseh relevantnih informacij od zunanjih izvajalcev, ki so potrebne za preverjanje skladnosti z zahtevami, in da lahko opravljajo preglede pri njih v istem obsegu kakor v instituciji.

▼B

Člen 191

Notranja revizija

Služba notranje revizije ali druga podobna neodvisna revizijska enota institucije vsaj enkrat letno pregleda bonitetne sisteme institucije in njene dejavnosti, vključno z dejavnostmi kreditne funkcije in ocenjevanjem PD, LGD, EL in konverzijskih faktorjev. Pregled vključuje preverjanje izpolnjevanja vseh veljavnih zahtev.

POGLAVJE 4

Zmanjševanje kreditnega tveganja

Oddelek 1

Opredelitve pojmov in splošne zahteve

Člen 192

Opredelitev pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "posojilna institucija" pomeni institucijo, ki ima zadevno izpostavljenost;

►C2 (2) "zavarovani kreditni posel" pomeni vsak posel, ◄ na podlagi katerega nastane izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem, in ki ne vključuje določbe, ki instituciji dodeljuje pravico do najmanj dnevnega vzdrževanja kritja;

(3) "posel z instrumenti kapitalskega trga" pomeni vsak posel, na podlagi katerega nastane izpostavljenost, ki je zavarovana s premoženjem, in ki vključuje določbo, ki kreditni instituciji dodeljuje pravico do najmanj dnevnega vzdrževanja kritja;

(4) "osnovni KNP" pomeni kolektivni naložbeni podjem, v katerega deleže ali enote je investiral drug kolektivni naložbeni podjem.

Člen 193

Načela za priznavanje učinka tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Nobena izpostavljenost, za katero institucija pridobi zmanjševanje kreditnega tveganja, ne povzroča višjega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti kot sicer enaka izpostavljenost, za katero institucija ne uporablja zmanjševanja kreditnega tveganja.

2. Če znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti že upošteva kreditno zavarovanje na podlagi poglavja 2 ali poglavja 3, kot je ustrezno, institucije navedenega kreditnega zavarovanja ne upoštevajo pri izračunih na podlagi tega poglavja.

3. Kadar se upoštevajo določbe oddelkov 2 in 3, lahko institucije spremenijo izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa in izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ter zneskov pričakovanih izgub na podlagi pristopa IRB v skladu z določbami oddelkov 4, 5 in 6.

▼B

4. Institucije denarna sredstva, vrednostne papirje ali blago, kupljene, izposojene ali prejete na podlagi repo posla ali posla posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, obravnavajo kot zavarovanje s premoženjem.

5. Kadar institucija, ki izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa, uporablja več kot eno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja za eno samo izpostavljenost, stori naslednje:

(a) razdeli izpostavljenost na dele, ki jih krije posamezna oblika zmanjševanja kreditnega tveganja;

(b) za vsak del iz točke (a) ločeno izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z določbami poglavja 2 in tega poglavja.

6. Kadar institucija, ki izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa, krije eno samo izpostavljenost s kreditnim zavarovanjem, ki ga zagotovi en sam izdajatelj zavarovanja, navedeno zavarovanje pa ima različne zapadlosti, stori naslednje:

(a) razdeli izpostavljenost na dele, ki jih krije posamezna oblika zmanjševanja kreditnega tveganja;

(b) za vsak del iz točke (a) ločeno izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z določbami poglavja 2 in tega poglavja.

Člen 194

Načela glede primernosti tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja

1. Tehnika, ki se uporablja za zagotavljanje kreditnega zavarovanja, skupaj s sprejetimi ukrepi ter postopki in politikami, ki jih izvaja posojilna institucija, je taka, da zagotavlja pravno učinkovite ureditve kreditnega zavarovanja, ki so izvršljive v vseh ustreznih jurisdikcijah.

Posojilna institucija na zahtevo pristojnega organa zagotovi najnovejšo različico neodvisnega, pisnega in obrazloženega pravnega mnenja oziroma mnenj, ki se uporabljajo za ugotovitev, ali njena ureditev oziroma ureditve kreditnega zavarovanja izpolnjujejo pogoje iz prvega pododstavka.

2. Posojilna institucija sprejme vse ustrezne ukrepe, da zagotovi učinkovitost ureditve kreditnega zavarovanja in obravnavanje tveganj, povezanih z navedeno ureditvijo.

3. Institucije lahko pri izračunu učinka zmanjševanja kreditnega tveganja priznajo stvarno kreditno zavarovanje le če sredstva na katere se zanaša za zavarovanje izpolnjujejo oba naslednja pogoja:

▼B

(a) vključena so v seznam primernih sredstev iz členov 197 do 200, kot je ustrezno; in

(b) so dovolj likvidna, njihova vrednost pa je dalj časa dovolj stabilna, da zagotavlja primerno gotovost glede doseženega kreditnega zavarovanja, ob upoštevanju pristopa, uporabljenega za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in stopnje dovoljenega priznavanja.

4. Institucije lahko pri izračunu učinka zmanjševanja kreditnega tveganja priznajo stvarno kreditno zavarovanje, kadar ima posojilna institucija pravico, da v primeru neplačila, insolventnosti ali stečaja oziroma v primeru drugega kreditnega dogodka iz dokumentacije o poslu dolžnika in, če je primerno, skrbnika zavarovanja s premoženjem pravočasno unovči ali zadrži sredstva, iz katerih izhaja zavarovanje. Stopnja korelacije med vrednostjo sredstev, na katera se zanaša za zavarovanje, in kreditno kakovostjo dolžnika, ne sme biti previsoka.

5. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se dajalec zavarovanja šteje za primernega dajalca zavarovanja samo, če je dajalec zavarovanja vključen v seznam primernih dajalcev zavarovanja iz člena 201 ali 202, kakor je ustrezno.

6. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se dogovor o zavarovanju šteje za primeren dogovor o zavarovanju samo, če izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) vključen je v seznam primernih dogovorov o zavarovanju iz členov 203 in 204(1);

(b) je pravno učinkovit in izvršljiv v vseh ustreznih jurisdikcijah, tako da zagotavlja primerno gotovost glede doseženega kreditnega zavarovanja, ob upoštevanju pristopa, uporabljenega za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in stopnje dovoljenega priznavanja;

(c) dajalec zavarovanja izpolnjuje merili iz odstavka 5.

7. Kreditno zavarovanje je v skladu z ustreznimi zahtevami iz oddelka 3.

8. Institucija mora biti pristojnim organom sposobna dokazati, da ima ustrezne postopke upravljanja tveganj za nadzor tistih tveganj, katerim bi lahko bila izpostavljena zaradi izvajanja postopkov zmanjševanja kreditnega tveganja.

9. Institucije ne glede na to, da se je zmanjševanja kreditnega tveganja upoštevalo za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, kjer je ustrezno, zneskov pričakovanih izgub, še naprej izvajajo oceno celotnega kreditnega tveganja osnovne izpostavljenosti in so sposobne dokazati pristojnim organom, da je ta zahteva izpolnjena. V primeru repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga se samo za namene tega odstavka kot osnovna izpostavljenost šteje neto znesek izpostavljenosti.

▼B

10. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev: kaj pomenijo dovolj likvidna sredstva in kdaj se vrednost sredstev šteje za dovolj stabilno za namen odstavka 3;

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. septembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Oddelek 2

Primerne oblike zmanjševanja kreditnega tveganja

Pododdelek 1

Stvarno kreditno zavarovanje

Člen 195

Bilančni pobot

Institucija lahko kot primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja uporablja bilančni pobot medsebojnih terjatev med institucijo in njeno nasprotno stranko.

Brez poseganja v člen 196 je primernost omejena na vzajemna stanja denarnih sredstev med institucijo in nasprotno stranko. Institucije lahko spremenijo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in, če je primerno, zneske pričakovanih izgub samo za kredite invloge, ki so jih prejele same ter za katere velja pogodba o bilančnem pobotu.

Člen 196

Okvirni pogodbe o pobotu, ki zajemajo repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga

Institucije, ki uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, lahko upoštevajo učinke dvostranskih pogodb o pobotu, ki so bili sklenjeni z nasprotno stranko in ki zajemajo repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga. Brez poseganja v člen 299 izpolnjujejo premoženje, sprejeto v zavarovanje, in vrednostni papirji ali blago, izposojeni v okviru takih pogodb ali poslov, zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem iz členov 197 in 198.

Člen 197

Primernost zavarovanja s premoženjem po vseh pristopih in metodah

1. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem v okviru vseh pristopov in metod uporabljajo naslednje instrumente:

▼B

(a) bančne vloge pri posojilni instituciji ali denarju podobne instrumente, ki jih ima posojilna institucija;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI ali izvozne agencije, priznane kot primerne za namene poglavja 2, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 4 ali nad njo;

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale institucije, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali drugi subjekti, katerih vrednostni papirji imajo bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(e) dolžniške vrednostne papirje s kratkoročno bonitetno oceno ECAI, ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(f) lastniške instrumente ali zamenljive obveznice, vključene v glavni borzni indeks;

(g) zlato;

►C2 (h) pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v relistinjenju in imajo zunanjo bonitetno oceno ECAI, ◄ ki po določilih EBA po pravilih za tehtanje izpostavljenosti iz listinjenja na podlagi pristopa iz pododdelka 3 oddelka 3 poglavja 5 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo.

2. Za namene točke (b) odstavka 1 "dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke" vključujejo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 115(2) obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji katere so ustanovljene;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja in se v skladu s členom 116(4) obravnavajo kot izpostavljenosti do centralne ravni države;

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, za katere se v skladu s členom 117(2) uporablja utež tveganja 0 %;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 118 uporablja utež tveganja 0 %.

▼B

3. Za namene točke (c) odstavka 1 "dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale institucije" vključujejo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države, razen dolžniških vrednostih papirjev iz točke (a) odstavka 2;

(b) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja, izpostavljenost do katerih se obravnava v skladu s členom 116(1) in (2);

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale multilateralne razvojne banke, razen tistih, za katere se v skladu s členom 117(2) uporablja utež tveganja 0 %.

4. Institucija lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale druge institucije in nimajo bonitetne ocene ECAI, če ti dolžniški vrednostni papirji izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) kotirajo na priznani borzi;

(b) iz njih izhajajoči dolg se poplačuje prednostno;

(c) vse ostale ocenjene izdaje tega izdajatelja z enakimi pravicami glede prednosti pri poplačilu imajo bonitetno oceno ECAI, ki po EBA po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do institucij ali po pravilih za tehtanje tveganja kratkoročnih izpostavljenosti na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(d) posojilna institucija nima nobenih informacij, ki bi kazale, da bi se izdaji lahko upravičeno dodelila nižja bonitetna ocena od navedene pod točko (c);

(e) tržna likvidnost instrumenta zadostuje za te namene.

5. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v KNP, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;

▼C2

(b) KNP so omejeni na naložbe v instrumente, ki so po odstavkih 1 in 4 primerni za priznanje;

▼B

(c) KNP izpolnjujejo pogoje iz člena 132(3).

Kadar KNP investira v deleže ali enote drugega KNP, veljajo pogoji iz točk od (a) do (c) prvega pododstavka enako tudi za vsak tak osnovni KNP.

Če KNP za varovanje dovoljenih naložb uporablja izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti enot ali deležev v navedenem podjemu za zavarovanje s premoženjem.

▼B

6. Za namene odstavka 5, kadar KNP ("prvotni KNP") ali kateri koli njegov osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki se v skladu z odstavkoma 1 in 4 štejejo za primerne, lahko institucije kot zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v navedenem KNP do zneska, ki je enak vrednosti primernih sredstev, ki jih ima naveden KNP, ob predpostavki, da je navedeni KNP ali kateri koli njegov osnovni KNP v neprimerna sredstva investiral v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata.

Kadar ima kateri koli osnovni KNP lastne osnovne KNP, lahko institucije uporabijo enote ali deleže v prvotnem KNP kot primerno zavarovanje s premoženjem, pod pogojem, da uporabijo metodologijo iz prvega pododstavka.

Kadar lahko imajo neprimerna sredstva negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

(a) izračuna skupno vrednost neprimernih sredstev;

(b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, absolutno vrednost navedenega zneska odšteje od skupne vrednosti primernih sredstev.

7. V zvezi s točkami od (b) do (e) odstavka 1 institucije, kadar ima vrednostni papir dve bonitetni oceni ECAI, uporabljajo manj ugodno bonitetno oceno. Kadar ima vrednostni papir več kakor dve bonitetni oceni ECAI, institucije uporabijo dve najbolj ugodni bonitetni oceni. Če se dve najbolj ugodni bonitetni oceni razlikujeta, institucije uporabijo tisto, ki je manj ugodna.

8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se opredeli naslednje:

(a) glavni indeksi iz točke (f) odstavka 1 tega člena, iz točke (a) člena 198(1), iz člena 224(1) in (4) ter iz točke (e) člena 299(2);

(b) priznane borze iz točke (a) odstavka 4 tega člena, točke (a) člena 198(1), člena 224(1) in (4), točke (e) člena 299(2), točke (k) člena 400(2), točke (e) člena 416(3), točke (c) člena 428(1) ter iz točke 12 Priloge III v skladu s pogoji iz točke (72) člena 4(1).

ESMA predloži Komisiji zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼B

Člen 198

Dodatna primernost zavarovanja s premoženjem v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Poleg zavarovanja s premoženjem iz člena 197 lahko institucija, če uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223, kot primerno zavarovanje s premoženjem uporablja naslednje instrumente:

(a) lastniške instrumente ali zamenljive obveznice, ki niso vključeni v glavni borzni indeks, se pa z njimi trguje na priznani borzi;

(b) enote in deleže v KNP, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(i) cena enot ali deležev je dnevno javno objavljena;

(ii) KNP je omejen na naložbe v instrumente, ki so primerni za priznanje na podlagi člena 197(1) in (4), ter instrumente iz točke (a) tega pododstavka.

Kadar KNP investira v enote ali deleže drugega KNP, veljata pogoja (a) in (b) tega odstavka enako tudi za vsak tak osnovni KNP.

Če KNP za varovanje dovoljenih naložb uporablja izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti enot ali deležev v navedenem podjemu za zavarovanje s premoženjem.

2. Kadar KNP ali kateri koli osnovni KNP ni omejen na naložbe v instrumente, ki se štejejo za primerne za priznanje v skladu s členom 197(1) in (4), in instrumente iz točke (a) odstavka 1, lahko institucije kot zavarovanje s premoženjem uporabljajo enote ali deleže v navedenem KNP do zneska, ki je enak vrednosti primernih sredstev, ►C2 ki jih ima navedeni KNP, ob predpostavki, da je navedeni KNP ali kateri koli njegov osnovni KNP ◄ v neprimerna sredstva investiral v največjem dovoljenem obsegu v okviru svojega mandata.

Kadar lahko imajo neprimerna sredstva negativno vrednost zaradi obveznosti ali pogojnih obveznosti, ki izhajajo iz lastništva, institucija stori naslednje:

(a) izračuna skupno vrednost neprimernih sredstev;

(b) če je znesek, pridobljen na podlagi točke (a), negativen, absolutno vrednost navedenega zneska odšteje od skupne vrednosti primernih sredstev.

Člen 199

Dodatna primernost zavarovanja s premoženjem v okviru pristopa IRB

1. Poleg zavarovanja s premoženjem iz členov 197 in 198 lahko institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, uporabljajo tudi naslednje oblike zavarovanja s premoženjem:

▼B

(a) zavarovanje z nepremičninami v skladu z odstavki 2,3 in 4;

(b) denarne terjatve v skladu z odstavkom 5;

(c) zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem v skladu z odstavkoma 6 in 8;

(d) ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄ v skladu z odstavkom 7.

2. Če ni s členom 124(2) določeno drugače, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo stanovanjske nepremičnine, ki jih ima lastnik ali, v primeru osebnih investicijskih podjetij, upravičeni lastnik v posesti ali jih oddaja ali jih bo imel v posesti ali oddajal, in poslovne nepremičnine, vključno s pisarnami in drugimi gospodarskimi objekti, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) vrednost nepremičnine ni v veliki meri odvisna od kreditne kakovosti dolžnika. Institucije lahko iz določanja obsega take odvisnosti izključijo okoliščine, ko popolnoma makroekonomski dejavniki vplivajo tako na vrednost nepremičnine kot tudi na izpolnjevanje obveznosti kreditojemalca;

(b) tveganje kreditojemalca ni v veliki meri odvisno od donosnosti zadevne nepremičnine ali projekta, ampak od zmogljivosti kreditojemalca, da poplača dolg iz drugih virov, zato povračilo kredita ni v veliki meri odvisno od nobenega denarnega pritoka, ki ga ustvarja zadevna nepremičnina, ki služi kot zavarovanje s premoženjem.

3. Institucije lahko odstopajo od točke (b) odstavka 2 za izpostavljenosti, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če je pristojni organ zadevne države članice objavil dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg stanovanjskih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo naslednjih omejitev:

►C2 (a) izgube iz kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, do 80 % tržne vrednosti ali 80 % hipotekarne kreditne vrednosti, ◄ če ni v členu 124(2) določeno drugače, ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu;

(b) skupne izgube iz kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s stanovanjsko nepremičnino, v katerem koli danem letu.

Če kateri od pogojev iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v danem letu ni izpolnjen, institucije ne uporabljajo obravnave iz navedenega pododstavka, dokler v enem od naslednjih let nista izpolnjena oba pogoja.

4. Institucije lahko odstopajo od točke (b) odstavka 2 glede poslovnih nepremičnin, ki se nahajajo na ozemlju države članice, če je pristojni organ zadevne države članice objavil dokaz, da je na tem ozemlju že dolgo prisoten dobro razvit trg poslovnih nepremičnin, na katerem stopnje izgub ne presegajo nobene od naslednjih omejitev:

▼B

(a) izgube iz naslova kreditov, zavarovanih z do 50 % tržne vrednosti poslovnih nepremičnin ali 60 % njihove hipotekarne kreditne vrednosti, nobeno leto ne presegajo 0,3 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami;

(b) skupne izgube iz kreditov, zavarovanih s poslovnimi nepremičninami, nobeno leto ne presegajo 0,5 % neodplačanih kreditov, zavarovanih s poslovno nepremičnino.

Kadar kateri od pogojev iz točk (a) in (b) prvega pododstavka v danem letu ni izpolnjen, institucije ne uporabljajo obravnave iz navedenega pododstavka, dokler v enem od naslednjih let nista izpolnjena oba pogoja.

5. Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo denarne terjatve, povezane s komercialnimi posli ali posli z originalno zapadlostjo največ eno leto. Primerne denarne terjatve ne vključujejo tistih, ki so povezane listinjenjem, podudeležbami ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti ali zneski, ki jih dolgujejo povezane osebe.

6. Pristojni organi instituciji dovolijo uporabljati kot primerno zavarovanje tudi drugačne vrste zavarovanja z drugim stvarnim premoženjem od navedenih v odstavkih 2, 3 in 4, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstajajo likvidni trgi za prodajo zavarovanj s premoženjem na hiter in ekonomsko učinkovit način, kar je dokazano s pogostimi posli ob upoštevanju vrste sredstev. Institucije izvajajo oceno tega stanja redno in kadar informacije kažejo pomembne spremembe na trgu;

(b) obstajajo dobro uveljavljene, javno dostopne tržne cene za zavarovanja s premoženjem. Institucije lahko štejejo, da so tržne cene dobro uveljavljene, če prihajajo iz zanesljivih virov informacij, kot so javni indeksi, in odražajo ceno poslov v normalnih pogojih. Institucije lahko štejejo, da so tržne cene javno dostopne, kadar so razkrite ter dostopne na lahek način, redno in brez neprimerne upravne ali finančne obremenitve;

(c) institucija analizira tržne cene, čas in stroške, potrebne za unovčenje zavarovanja s premoženjem ter dejanske prihodke iz zavarovanja s premoženjem;

(d) institucijadokaže, da dejanski prihodki iz zavarovanja s premoženjem dosegajo najmanj 70 % vrednosti zavarovanja s premoženjem pri več kot 10 % vseh unovčitev za posamezno vrsto zavarovanja s premoženjem. Če so na trgu prisotne pomembne cenovne nestanovitnosti, institucija pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da je njeno vrednotenje zavarovanja s premoženjem dovolj konzervativno.

Institucije dokumentirajo izpolnjevanje pogojev iz točk od (a) do (d) prvega pododstavka ter pogojev iz člena 210.

▼B

7. Ob upoštevanju določb člena 230(2) se lahko, če so izpolnjene zahteve iz člena 211, izpostavljenosti iz naslova poslov, s katerimi institucija daje v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄ stvari tretji stranki, obravnavajo na enak način kot kredit, zavarovana s stvarmi, oddanimi v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, glede na vrsto.

8. EBA objavi seznam vrst zavarovanja s stvarnim premoženjem, katerega institucije lahko uporabijo v skladu z odstavkom 6.

Člen 200

Drugo stvarno kreditno zavarovanje

Institucije lahko kot primerno zavarovanje s premoženjem uporabljajo naslednje drugo stvarno kreditno zavarovanje:

(a) bančne vloge ali denarju podobne instrumente, ki so pri tretji instituciji na neskrbniški pogodbeni podlagi in so zastavljeni posojilni instituciji;

(b) police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni instituciji;

(c) instrumente, ki jih je izdala tretja institucija in jih bo navedena institucija odkupila na zahtevo.

Pododdelek 2

Osebno kreditno zavarovanje

Člen 201

Primernost dajalcev zavarovanja v okviru vseh pristopov

1. Institucije lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabljajo naslednje stranke:

(a) enote centralne ravni držav in centralne banke;

(b) enote regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) multilateralne razvojne banke;

(d) mednarodne organizacije, izpostavljenosti do katerih na podlagi člena 117 prejmejo utež tveganja 0 %;

(e) subjekti javnega sektorja, terjatve do katerih se obravnavajo v skladu s členom 116;

(f) institucije in finančne institucije, katerih izpostavljenosti finančni instituciji se obravnavajo kot izpostavljenosti do institucij v skladu s členom 119(5);

▼C2

(g) druge gospodarske družbe, vključno z nadrejenimi osebami, podrejenimi družbami in povezanimi podjetji institucije, kadar je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:

▼B

(i) navedene druge gospodarske družbe imajo bonitetno oceno ECAI;

(ii) v primeru institucij, ki zneske tveganjem prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, navedene gospodarske družbe nimajo bonitetne ocene priznane ECAI, imajo pa notranjo oceno institucije;

(h) centralne nasprotne stranke.

2. Če institucije, ki zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub izračunavajo po pristopu IRB, mora biti garant, da se šteje za primernega dajalca osebnega kreditnega zavarovanja, s strani kreditne institucije notranje bonitetno ocenjen v skladu z določbami oddelka 6 poglavja 3.

Pristojni organi objavijo in vzdržujejo seznam tistih finančnih institucij, ki so primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja iz odstavka 1(f) ali smernice za določanje takšnih primernih dajalcev osebnega kreditnega zavarovanja skupaj z opisom veljavnih zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja ter svoj seznam delijo z drugimi pristojnimi organi v skladu s členom 117 Direktive 2013/36/EU.

Člen 202

Primernost dajalcev zavarovanja po pristopu IRB, ki so upravičeni do obravnave, določene v členu 153(3)

Institucija lahko kot primerne dajalce osebnega kreditnega zavarovanja uporabi institucije, zavarovalnice in pozavarovalnice ter izvozne agencije, ki so upravičene do obravnave iz člena 153(3), če izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(a) imajo dovolj strokovnih izkušenj pri dajanju osebnega kreditnega zavarovanja;

(b) so regulirane na način, ki je enakovreden pravilom iz te uredbe, ali pa so imele v času, ko je bilo kreditno zavarovanje dano, bonitetno oceno priznane ECAI, za katero je EBA določila, da po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo;

(c) v času, ko je bilodano kreditno zavarovanje ali v katerem koli obdobju po tem, so imele notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enakovreden ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 2 ali nad njo;

(d) imajo notranjo bonitetno oceno s PD, ki je enakovreden ali nižji od tistega, ki po pravilih za tehtanje tveganja izpostavljenosti do podjetij na podlagi poglavja 2 ustreza stopnji kreditne kakovosti 3 ali nad njo.

▼B

Za namene tega člena kreditno zavarovanje, ki ga dajo izvozne agencije, ni upravičeno do nikakršnega izrecnega posrednega jamstva enot centralne ravni držav.

Člen 203

Primernost jamstev za osebno kreditno zavarovanje

Institucije lahko uporabijo jamstva kot primerno osebno kreditno zavarovanje.

Pododdelek 3

Vrste izvedenih finančnih instrumentov

Člen 204

Primerne vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov

1. Institucije lahko kot primerno kreditno zavarovanje uporabljajo naslednje vrste kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in instrumentov, ki so lahko sestavljeni iz takih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali pa so jim ekonomsko podobni:

(a) kreditne zamenjave;

(b) zamenjave skupnega donosa;

(c) kreditni zapisi v obsegu, kot so vplačani v denarju.

Kadar institucija kupi kreditno zavarovanje z zamenjavo skupnega donosa in knjiži neto plačila, prejeta na podlagi zamenjave, kot neto prihodek, hkrati pa ne knjiži nasprotno učinkujočega zmanjšanja vrednosti zavarovane aktive z zmanjšanjem poštene vrednosti ali zoblikovanjem dodatnih popravkov, se kreditno zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.

2. Kadar institucija izvaja notranje varovanje z uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, je treba, da bi zavarovanje štelo za primerno kreditno zavarovanje za namene tega poglavja, kreditno tveganje, preneseno v trgovalno knjigo, prenesti na tretjo stranko ali tretje stranke.

Če je bilo izvedeno notranje varovanje v skladu s prvim pododstavkom in so bile izpolnjene zahteve iz tega poglavja, institucije uporabijo pravila iz oddelkov 4 do 6 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub, kadar pridobijo osebno kreditno zavarovanje.

▼B

Oddelek 3

Zahteve

Pododdelek 1

Stvarno kreditno zavarovanje

Člen 205

Zahteve za pogodbe o bilančnem pobotu, razen okvirnih pogodb o pobotu iz člena 206

Pogodbe o bilančnem pobotu, razen okvirnih pogodb o pobotu iz člena 206, se štejejo za primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) navedene pogodbe so pravno učinkovite in izvršljive v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primerih insolventnosti ali stečaja nasprotne pogodbene stranke;

(b) institucije lahko v vsakem trenutku določijo tista sredstva in obveznosti, ki so predmet navedenihpogodb;

(c) institucije stalno spremljajo in kontrolirajo tveganja, povezana s prekinitvijo kreditnega zavarovanja;

(d) institucije stalno spremljajo in kontrolirajo zadevne izpostavljenosti na neto osnovi.

Člen 206

Zahteve za okvirne pogodbe o pobotu, ki zajemajo repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga

Okvirnepogodbe o pobotu, ki zajemajo repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, se štejejo za primerno obliko zmanjševanja kreditnega tveganja, če je zavarovanje s premoženjem, ki je dano na podlagi navedenih pogodb, v skladu z vsemi zahtevami iz člena 207(2) do (4) in če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) so pravno učinkovite in izvršljive v vseh zadevnih jurisdikcijah, vključno v primerih stečaja ali insolventnosti nasprotne pogodbene stranke;

(b) dajejo stranki, ki ni v zaostanku s plačilom, pravico, da v primeru neplačila, vključno z nastopom stečaja ali insolventnosti nasprotne stranke, odstopi od pogodbe in izvede pravočasno poravnavo vseh poslov iz pogodbe;

(c) predvidevajo pobot dobičkov in izgub iz poslov, poravnanih na podlagi pogodbe, tako da ena stranka dolguje drugi en sam neto znesek.

▼B

Člen 207

Zahteve za zavarovanje s finančnim premoženjem

1. Zavarovanje s finančnim premoženjem in zlato se štejeta za primerno zavarovanje s premoženjem na podlagi vseh pristopov in metod, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 do 4.

2. Kreditna kakovost dolžnika in vrednost zavarovanja s premoženjem nista v bistveni pozitivni korelaciji. Kadar se vrednost zavarovanja s premoženjem občutno zmanjša, to samo po sebi še ne pomeni znatnega poslabšanja kreditne kakovosti dolžnika. Kadar se kreditna kakovost dolžnika močno poslabša, to samo po sebi še ne pomeni občutnega zmanjšanja vrednosti zavarovanja s premoženjem.

Vrednostni papirji, ki jih izdaja dolžnik ali kateri koli povezan subjekt skupine, ne štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem. Ne glede na to se krite obveznice, ki jih je izdal dolžnik in ki ustrezajo pogojem iz člena 129, štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, kadar so dane kot zavarovanje s premoženjem za repo posel, če izpolnjujejo pogoj iz prvega pododstavka.

3. Institucije izpolnjujejo vse pogodbene in zakonske zahteve v zvezi z izvršljivostjo zavarovanja s premoženjem v pravnem redu, ki velja za njihova razmerja zavarovanja s premoženjem, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da to izvršljivost zagotovijo.

Institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s premoženjem v vseh relevantnih jurisdikcijah. Da zagotovijo neprekinjeno izvršljivost, te preglede po potrebi ponavljajo.

4. Institucije izpolnjujejo vse naslednje operativne zahteve:

(a) pravilno dokumentirajo dogovore o zavarovanju s premoženjem ter imajo jasne in zanesljive postopke za pravočasno unovčenje zavarovanja s premoženjem;

(b) uporabljajo zanesljive postopke in procese za nadzor tveganj iz naslova uporabe zavarovanj s premoženjem, vključno s tveganji neučinkovitosti ali zmanjšane učinkovitosti kreditnega zavarovanja, tveganji v zvezi z vrednotenjem, tveganji v zvezi s prenehanjem kreditnega zavarovanja, tveganjem koncentracije, ki nastane zaradi uporabe zavarovanja s premoženjem in medsebojnega vpliva med zavarovanjem s premoženjem in celotnim profilom tveganja institucije;

(c) imajo dokumentirane politike in prakse v zvezi z vrstami in obsegom zavarovanj s premoženjem, ki jih sprejemajo;

(d) izračunavajo tržno vrednost zavarovanja s premoženjem in ga ustrezno prevrednotijo vsaj enkrat na šest mesecev in kadar koli menijo, da je nastopilo znatno zmanjšanje tržne vrednosti zavarovanja s premoženjem;

(e) če je zavarovanje s premoženjem pri tretji osebi, morajo sprejeti razumne ukrepe za zagotovitev, da tretja oseba ločuje zavarovanje s premoženjem od lastnih sredstev;

▼B

(f) zagotovijo, da so zadostni viri posvečeni pravilnemu delovanju dogovorov o kritju z nasprotnimi pogodbenimi strankami pri izvedenih finančnih instrumentih OTC ►C2 in poslih financiranja vrednostnih papirjev, kot se meri s pravočasnostjo in natančnostjo njihovih pozivov k doplačilu kritja ter z njihovim odzivnim časom na poziv k doplačilu kritja; ◄

(g) imajo vzpostavljene politike upravljanja z zavarovanjem s premoženjem za nadzor, spremljanje in poročanje o:

(i) tveganjih, ki so jim izpostavljene zaradi dogovorov o kritju;

(ii) tveganjih koncentracije po posameznih vrstah premoženja, ki je predloženo kot zavarovanje;

(iii) ponovni uporabi zavarovanja s premoženjem, vključno z morebitnimi likvidnostnimi primanjkljaji, nastalimi zaradi ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem, dobljenega od nasprotnih pogodbenih strank;

(iv) predaji pravic iz zavarovanja s premoženjem, danega nasprotni pogodbeni stranki.

5. Da se zavarovanje s finančnim premoženjem šteje za primerno v okviru enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, mora biti poleg izpolnjevanja vseh zahtev iz odstavkov 2 do 4 preostala zapadlost zavarovanja vsaj tako dolga kakor preostala zapadlost izpostavljenosti.

Člen 208

Zahteve za zavarovanje z nepremičninami

1. Nepremičnine štejejo za primerno zavarovanje s finančnim premoženjem samo, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 do 5.

2. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede pravne gotovosti:

(a) hipoteka ali druga pravica do poplačila iz vrednosti nepremičnine je izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki jo zadevajo ob sklenitvikreditne pogodbe, in je pravilno in pravočasno vknjižena;

(b) izpolnjene so vse pravne zahteve za ustanovitev zaveze;

(c) dogovor o zavarovanju in zadevni pravni postopki omogočajo instituciji unovčitev vrednosti zavarovanja v razumnem času.

3. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede spremljanja vrednosti nepremičnin in ocenjevanja vrednosti nepremičnin:

(a) institucije redno spremljajo vrednost nepremičnine, najmanj pa enkrat letno v primeru poslovnih nepremičnin in enkrat na tri leta v primeru stanovanjskih nepremičnin. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost nepremičnine spremljajo pogosteje;

▼B

(b) vrednost nepremičnine se pregleda vsakokrat, ko informacije, ki jih imajo institucije na voljo, kažejo, da bi se lahko vrednost nepremičnine bistveno zmanjšala glede na splošne tržne cene; navedeni pregled izvede cenilec, ki ima potrebne kvalifikacije, znanje in izkušnje za izvajanje cenitve, in je neodvisen od postopka odločanja o kreditih. Za krediti, ki presegajo 3 milijone EUR ali 5 % kapitala institucije, pregleda neodvisen cenilec vrednost takih nepremičnin vsaj vsaka tri leta.

Institucije lahko za spremljanje vrednosti nepremičnine in za ugotavljanje, za katere nepremičnine je treba ponovno oceniti vrednost, uporabljajo statistične metode.

4. Institucije jasno dokumentirajo vrste stanovanjskih in poslovnih nepremičnin, ki jih sprejemajo, ter svoje kreditne politike glede tega.

5. Institucije imajo vzpostavljene postopke, s katerimi spremljajo, da je nepremičnina, ki je prejeta v zavarovanje, primerno škodno zavarovana.

Člen 209

Zahteve za denarne terjatve

1. Denarne terjatve štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjene vse zahteve iz odstavkov 2 in 3.

2. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede pravne gotovosti:

(a) pravni mehanizem, s katerim se posojilni instituciji zagotavlja zavarovanje s premoženjem, je zanesljiv in učinkovit ter navedeni instituciji zagotavlja nesporno pravico do zavarovanja s premoženjem, vključno s pravico do prihodkov iz prodaje premoženja;

(b) institucije sprejmejo vse potrebne ukrepe za izpolnjevanje lokalnih zahtev glede izvršljivosti pravic iz zavarovanja. Posojilne institucije imajo na zavarovanju s premoženjem pravico z najboljšim vrstnim redom, vendar je ta vrstni red še vedno lahko podrejen terjatvam prednostnih upnikov, določenih z zakonodajnimi predpisi;

(c) institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost dogovorov o zavarovanjih s premoženjem v vseh relevantnih jurisdikcijah;

(d) institucije pravilno dokumentirajo svoje dogovore o zavarovanju s premoženjem ter imajo jasne in zanesljive postopke za pravočasno unovčenje zavarovanja s premoženjem;

(e) institucije imajo postopke, ki zagotavljajo spoštovanje vseh pravnih pogojev v zvezi z ugotavljanjem neplačila kreditojemalca in pravočasnim unovčenjem zavarovanja s premoženjem;

▼B

(f) v primeru finančnih težav ali neplačila kreditojemalca so institucije zakonsko pooblaščene prodati ali odstopiti denarne terjatve tretjim osebam brez soglasja dolžnikov iz denarnih terjatev.

3. Izpolnjene morajo biti naslednje zahteve glede upravljanja tveganj:

(a) institucija ima zanesljiv proces za ugotavljanje kreditnega tveganja, povezanega z denarnimi terjatvami. Tak proces vsebuje analize kreditojemalčevega poslovanja in gospodarske dejavnosti ter vrst strank, s katerimi navedeni kreditojemalec posluje. Kadar se institucija opira na ocene svojih kreditojemalcev glede kreditnega tveganja strank, institucija pregleda kreditno prakso kreditojemalcev, da preveri njihovo zanesljivost in verodostojnost;

(b) razlika med zneskom izpostavljenosti in vrednostjo denarnih terjatev odraža vse ustrezne dejavnike, vključno s stroški unovčenja, koncentracijo znotraj skupine denarnih terjatev, ki jih je v zavarovanje dal posamezen kreditojemalec, in potencialno tveganje koncentracije znotraj celotne izpostavljenosti institucije, ki ni zajeto s splošno metodologijo institucije. Institucije ohranjajo neprekinjen proces spremljanja, ki ustreza denarnim terjatvam. ►C2 Poleg tega redno pregledujejo skladnost s kreditnimi zavezami, okoljskimi omejitvami in drugimi predpisi; ◄

(c) denarne terjatve, ki jih da v zavarovanje kreditojemalec, so razpršene in niso v prekomerni korelaciji z navedenim kreditojemalcem. Če obstaja bistvena pozitivna korelacija, institucije upoštevajo spremljajoča tveganja pri določanju presežka za skupino zavarovanj s premoženjem v celoti;

(d) institucije kot primerno kreditno zavarovanje ne uporabljajo denarnih terjatev subjektov, povezanih s kreditoojemalcem, vključno z njegovimi podrejenimi družbami in zaposlenimi;

(e) institucija ima dokumentiran proces za izterjavo plačil po denarnih terjatvah v primerih plačilnih težav. Institucije imajo potrebne mehanizme za unovčenje, tudi če se običajno za unovčenje zanašajo na svoje kreditojemalce.

Člen 210

Zahteve za zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem

Stvarno premoženje razen nepremičnin se na podlagi pristopa IRB šteje za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) dogovor o zavarovanju s premoženjem, po katerem je instituciji dano zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem, je pravno učinkovit in izvršljiv v vseh zadevnih jurisdikcijah in navedeni instituciji omogoča unovčenje vrednosti zavarovanja s premoženjem v razumnem času;

▼B

(b) z izključno izjemo dovoljenih pravic z najboljšim vrstnim redom iz člena 209(2)(b) se samo pravice prvega reda na predmetih zavarovanja štejejo kot primerno zavarovanje s premoženjem, institucija pa ima prednost do prihodkov iz unovčitve zavarovanja s premoženjem pred vsemu drugimi kreditodajalci;

(c) institucije vrednost zavarovanja s premoženjem spremljajo redno, najmanj pa enkrat na leto. Institucije v primeru pomembnih sprememb pogojev na trgu vrednost zavarovanja s premoženjem spremljajo pogosteje;

(d) posojilna pogodba vključuje natančen opis zavarovanja in natančno specifikacijo načina in pogostosti prevrednotenja;

(e) institucije v notranjih kreditnih politikah in postopkih, ki so na razpolago za preverjanje, jasno dokumentirajo vrste zavarovanja z drugim stvarnim premoženjem, ki jih sprejemajo, ter politike in prakse, ki jih imajo glede ustreznega obsega vsake vrste zavarovanja s premoženjem glede na znesek izpostavljenosti;

(f) kreditne politike institucije v zvezi s strukturo poslov obravnavajo naslednje:

(i) zahteve za primernost zavarovanja s premoženjem glede na znesek izpostavljenosti,

(ii) zmožnost hitrega unovčenja zavarovanja,

(iii) zmožnost objektivnega določanja cene ali tržne vrednosti,

(iv) pogostost, s katero je mogoče hitro pridobiti oceno vrednosti, vključno s strokovno oceno ali vrednotenjem,

(v) nestanovitnost ali približek nestanovitnosti vrednosti zavarovanja s premoženjem;

(g) institucije pri vrednotenju in prevrednotenju v celoti upoštevajo vsa morebitna poslabšanja ali zastarelost zavarovanja s premoženjem ter pri tem namenjajo posebno pozornost učinkom minevanja časa na zavarovanja, ki so občutljiva na modo ali datum;

(h) institucije imajo pravico do fizičnega pregleda stvarnega premoženja, danega v zavarovanje. Imajo tudi politike in postopke, ki obravnavajo njihovo uresničevanje pravice do fizičnega pregleda;

(i) stvarno premoženje, ki je prejeto v zavarovanje, je primerno škodno zavarovano, institucije pa imajo postopke za spremljanje navedenega.

Člen 211

Zahteve za obravnavanje izpostavljenosti iz naslova ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ kot zavarovane s premoženjem

Institucije obravnavajo izpostavljenosti iz naslova poslov ►C2 zakupa (finančnega in operativnega) ◄ kot zavarovane s premoženjem glede na vrsto stvarnega premoženja, danega v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

▼B

(a) izpolnjeni so pogoji iz člena 208 ali 210, kot je ustrezno, da se stvarno premoženje, ki je dano v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, šteje za primerno zavarovanje s premoženjem;

(b) zakupodajalec ima vzpostavljeno zanesljivo upravljanje tveganj glede uporabe, za katero je bilo premoženje dano v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄, njegove lokacije, njegove starosti in načrtovanega trajanja uporabe, vključno s primernim spremljanjem vrednosti zavarovanja;

(c) zakupodajalec je pravni lastnik premoženja in ima možnost pravočasnega uresničevanja pravic, ki jih ima kot lastnik;

(d) kadar to ni bilo ugotovljeno že pri izračunu višine LGD, razlika med neamortiziranim zneskom in tržno vrednostjo zavarovanja ni tako velika, da bi precenila zmanjševanje kreditnega tveganja, ki je pripisano premoženju, danemu v ►C2 zakup (finančni in operativni) ◄.

Člen 212

Zahteve za drugo stvarno kreditno zavarovanje

1. Bančne vloge ali denarju podobni instrumenti, ki so pri tretji instituciji, se obravnavajo po določbah člena 232(1), če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) terjatev kreditojemalca do tretje institucije je izrecno zastavljena ali prenesena na posojilno institucijo in ta zastava ali prenos je v vseh zadevnih jurisdikcijah pravno učinkovit/a in izvršljiv/a ter brezpogojen/-na in nepreklicen/-na;

(b) tretja institucija je uradno obveščena o zastavi ali prenosu;

(c) zaradi uradnega obvestila lahko tretja institucija izvede plačila samo posojilni instituciji ali drugim strankam le s predhodnim privoljenjem institucije.

2. Police življenjskega zavarovanja, zastavljene posojilni instituciji, se štejejo za primerno zavarovanje s premoženjem, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) polica življenjskega zavarovanja je izrecno zastavljena posojilni instituciji ali je prenesena nanjo;

(b) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, je uradno obveščena o zastavi ali prenosu in zaradi tega uradnega obvestila ne more plačati na podlagi pogodbe izplačljivih zneskov brez predhodnega privoljenja posojilne institucije;

(c) posojilna institucija ima pravico do odpovedi police in prejetja odkupne vrednosti v primeru kreditojemalčevega neplačila;

(d) posojilna institucija se obvesti o vsakem neplačilu po polici s strani imetnika police;

▼C2

(e) kreditno zavarovanje se zagotavlja do dospelosti kredita. Kadar to ni mogoče, ker se zavarovalno razmerje konča pred iztekom kreditnega razmerja, institucija zagotovi, da znesek iz zavarovalne pogodbe instituciji služi kot zavarovanje do izteka kreditne pogodbe;

▼B

(f) zastava ali prenos mora biti pravno učinkovit/a in izvršljiv/a v vseh jurisdikcijah, ki ga/jo zadevajo ob sklenitvi kreditne pogodbe;

(g) odkupno vrednost določi družba, ki daje življenjsko zavarovanje, in je ni mogoče zmanjšati;

(h) družba, ki daje življenjsko zavarovanje, odkupno vrednost na zahtevo pravočasno plača;

(i) odkupna vrednost se ne zahteva brez predhodnega soglasja institucije;

(j) za družbo, ki daje življenjsko zavarovanje, velja Direktiva 2009/138/ES ali pa je pod nadzorom pristojnega organa tretje države, katere nadzorniška in regulativna ureditev je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji.

Pododdelek 2

Osebno kreditno zavarovanje in kreditni zapisi

Člen 213

Zahteve, ki se nanašajo tako na jamstva kot na kreditne izvedene finančne instrumente

1. Ob upoštevanju člena 214(1) se kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi navedeni pogoji:

(a) kreditno zavarovanje je neposredno;

(b) obseg kreditnega zavarovanja je jasno opredeljen in nesporen;

(c) pogodba o kreditnem zavarovanju ne vsebuje nikakršne klavzule, katere izpolnitev je izven neposrednega nadzora kreditodajalca, ki bi:

▼C2

(i) dajalcu zavarovanja dovoljevala, da enostransko prekliče zavarovanje;

▼B

(ii) povečala dejanske stroške zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti zavarovane izpostavljenosti,

(iii) lahko preprečila obveznost dajalca zavarovanja, da pravočasno plača v primeru, da prvotni dolžnik ne poravna zapadlih plačil, ali v primeru izteka pogodbe o ►C2 zakupu (finančnem in operativnem) ◄ za namene priznavanja preostale vrednosti zakupljenega premoženja, zavarovane z jamstvom, v skladu s členoma 134(7) in 166(4);

(iv) lahko dajalcu kreditnega zavarovanja dovoljevala, da skrajša zapadlost kreditnega zavarovanja;

▼B

(d) pogodba o kreditnem zavarovanju je pravno učinkovita in izvršljiva v vseh jurisdikcijah, ki so relevantne ob sklenitvi kreditne pogodbe.

2. Institucija pristojnim organom dokaže, da ima vzpostavljene sisteme za upravljanje z morebitno koncentracijo tveganja, ki izhaja iz njene uporabe jamstev in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov. Institucija mora biti sposobna pristojnim organom zadovoljivo dokazati, kako je njena strategija uporabe kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in jamstev povezana z njenim upravljanjem celotnega profila tveganj.

3. Institucija izpolnjuje vse pogodbene in zakonske zahteve v zvezi z izvršljivostjo osebnega kreditnega zavarovanja v pravnem redu, ki velja za njen delež v osebnem kreditnem zavarovanju, in sprejme vse potrebne ukrepe, da to izvršljivost zagotovi.

Institucije so izvedle dovolj natančne pravne preglede, ki potrjujejo izvršljivost osebnega kreditnega zavarovanja v vseh zadevnih jurisdikcijah. Da zagotovijo neprekinjeno izvršljivost, te preglede po potrebi ponavljajo.

Člen 214

Posredna jamstva držav in drugih subjektov javnega sektorja

1. Institucije lahko izpostavljenosti iz odstavka 2 obravnavajo kot zavarovane z jamstvom, ki ga dajejo subjekti iz navedenega odstavka, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) posredno jamstvo krije vse sestavine kreditnega tveganja terjatve;

(b) tako prvotno jamstvo kot tudi posredno jamstvo izpolnjujeta zahteve za jamstva, določene v členih 213 in 215(1), razen da se za posredno jamstvo ne zahteva neposrednost;

(c) kritje je zanesljivo in v pretekli evidenci ni ničesar, kar bi nakazovalo, da je kritje posrednega jamstva manj kot dejansko enakovredno kritju neposrednega jamstva zadevnega subjekta.

2. Obravnava iz odstavka 1 se uporablja za izpostavljenosti, zavarovane z jamstvom, ki je nasprotno zajamčeno s strani katerega koli izmed naslednjih subjektov:

(a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;

(b) enote regionalne ali lokalne ravni držav;

(c) subjekta javnega sektorja, terjatve do katerega se v skladu s členom 116(4) obravnavajo kot terjatve do enote centralne ravni države;

▼B

(d) multilateralne razvojne banke ali mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 117(2) oziroma členom 118 ali na podlagi navedenih členov uporablja utež tveganja 0 %;

(e) subjekta javnega sektorja, terjatve do katerega se obravnavajo v skladu s členom 116(1) in (2).

3. Institucije uporabljajo obravnavo iz odstavka 1 tudi za izpostavljenost, za katero posredno ne jamči noben subjekt iz odstavka 2, če za to posredno jamstvo neposredno jamči eden od navedenih subjektov in so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1.

Člen 215

Dodatne zahteve za jamstva

1. Jamstva se štejejo za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 213 ter vsi naslednji pogoji:

(a) ob nastopu kršitve ali neplačila nasprotne stranke ima posojilna institucija pravico, da od dajalca jamstva pravočasno zahteva vse zapadle denarne zneske iz naslova terjatve, v zvezi s katero je zagotovljeno zavarovanje, plačilo s strani dajalca jamstva pa ni pogojeno s tem, da mora posojilna institucija najprej terjati dolžnika.

V primeru osebnih kreditnih zavarovanj, ki pokrivajo stanovanjske hipotekarne kredite, je treba zahteve iz 213(1)(c)(iii) in prvega pododstavka te točke izpolniti šele v obdobju 24 mesecev;

(b) jamstvo je izrecno dokumentirana obveznost, ki jo prevzame dajalec jamstva;

(c) izpolnjen je kateri koli izmed naslednjih pogojev:

(i) jamstvo krije vse vrste plačil, za katere se pričakuje, da jih v zvezi s terjatvijo opravi dolžnik;

(ii) če so določene vrste plačil izključene iz jamstva, je posojilna institucija prilagodila vrednost jamstva tako, da so upoštevane omejitve kritja.

2. V primeru jamstev, zagotovljenih v okviru vzajemnih jamstvenih shem, ali jamstev, ki jih zagotovijo ali za njih posredno jamčijo subjekti iz člena 214(2), se šteje, da so zahteve iz točke (a) odstavka 1 tega člena izpolnjene, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) posojilna institucija ima pravico, da od dajalca jamstva pravočasno pridobi začasno plačilo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

▼B

(i) predstavlja grobo oceno zneska izgube, vključno z izgubami zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati, ki jo bo verjetno utrpela posojilna institucija;

(ii) je sorazmerno z jamstvenim kritjem;

(b) posojilna institucija lahko pristojnim organom zadovoljivo dokaže, da učinki jamstva, ki krijejo tudi izgube zaradi neplačila obresti in drugih vrst plačil, ki jih je kreditojemalec obvezan poravnati, upravičujejo takšno obravnavo.

Člen 216

Dodatne zahteve za kreditne izvedene finančne instrumente

1. Kreditni izvedeni finančni instrumenti se štejejo za primerno osebno kreditno zavarovanje, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 213 ter vsi naslednji pogoji:

(a) kreditni dogodki, določeni v pogodbi o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, vključujejo:

(i) neplačilo zapadlih zneskov v skladu s pogoji osnovne obveznosti, veljavnimi v času neplačila, z obdobjem odloga plačila, ki je enako ali krajše od obdobja odloga plačila po osnovni obveznosti;

(ii) stečaj, insolventnost ali nesposobnost dolžnika, da plača svoje dolgove, njegovo splošno nesposobnost plačevati dolgove ob zapadlosti ali njegovo pisno priznanje tega dejstva in podobni dogodki;

(iii) prestrukturiranje osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerega posledica je dogodek kreditne izgube;

(b) kadar kreditni izvedeni finančni instrumenti dopuščajo denarno poravnavo:

(i) imajo institucije vzpostavljen zanesljiv postopek vrednotenja za zanesljivo ocenjevanje izgube;

(ii) je določen jasno opredeljen rok za pridobivanje vrednotenj osnovne obveznosti po kreditnem dogodku;

►C2 (c) kadar se za poravnavo zahteva pravica in sposobnost kupca zavarovanja, da osnovno obveznost prenese na dajalca zavarovanja, ◄ pogoji osnovne obveznosti določajo, da se nobeno zahtevano soglasje k takemu prenosu ne zavrne neutemeljeno;

(d) istovetnost strank, pristojnih za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je jasno opredeljena;

(e) odgovornost za določitev kreditnega dogodka ni izključno na strani dajalca zavarovanja;

▼B

(f) kupec zavarovanja ima pravico ali sposobnost, da dajalca zavarovanja obvesti o nastanku kreditnega dogodka.

Kadar kreditni dogodki ne zajemajo prestrukturiranja osnovne obveznosti, kakor je opisano v točki (a)(iii), je lahko kreditno zavarovanje kljub temu primerno, če se zniža vrednost, kot je to določeno v členu 233(2).

2. Neusklajenost med osnovno obveznostjo in referenčno obveznostjo po kreditnem izvedenem finančnem instrumentu ali med osnovno obveznostjo in obveznostjo, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, je dovoljena samo, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, odvisno od primera, je uvrščena pari passu z osnovno obveznostjo ali je njej podrejena;

(b) osnovna obveznost in referenčna obveznost ali obveznost, ki se uporablja za ugotavljanje, ali je nastal kreditni dogodek, odvisno od primera, imata istega dolžnika, določeni pa sta tudi pravno izvršljivi klavzula o navzkrižni ugotovitvi neplačila ali klavzula o navzkrižni takojšnji zapadlosti.

Člen 217

Zahteve, ki morajo biti izpolnjene za obravnavo iz člena 153(3)

1. Da se za kreditno zavarovanje na podlagi jamstva ali kreditnega izvedenega finančnega instrumenta lahko uporablja obravnava iz člena 153(3), morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) osnovna obveznost zadeva eno izmed naslednjih izpostavljenosti:

(i) izpostavljenost do podjetij iz člena 147, brez zavarovalnic in pozavarovalnic,

(ii) izpostavljenost do regionalne ali lokalne ravni države ali subjekta javnega sektorja, ki ni obravnavan kot izpostavljenost do centralne ravni države ali centralne banke v skladu s členom 147,

(iii) izpostavljenost do MSP, razvrščena kot izpostavljenost na drobno v skladu s členom 147(5);

(b) osnovni dolžniki niso člani iste skupine kot dajalec zavarovanja;

(c) izpostavljenost se varuje z enim od naslednjih instrumentov:

(i) kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost ali jamstvi za eno samo izpostavljenost;

(ii) produkti iz košarice na podlagi prvega neplačila;

(iii) produkti iz košarice na podlagi n-tega neplačila;

▼B

(d) kreditno zavarovanje je v skladu z ustreznimi zahtevami iz členov 213, 215 in 216;

(e) utež tveganja, ki ustreza izpostavljenosti pred uporabo obravnave iz člena 153(3), nikakor ni že vključena v kreditno zavarovanje;

(f) institucija ima pravico in pričakuje, da od dajalca kreditnega zavarovanja prejme plačilo, ne da bi uporabila pravna sredstva za terjanje plačila od nasprotne pogodbene stranke. Institucija sprejme vse možne ukrepe, da se prepriča, da je dajalec zavarovanja pripravljen takoj plačati, če pride do kreditnega dogodka;

(g) kupljeno kreditno zavarovanje pokriva vse kreditne izgube, ki nastanejo na varovanem delu izpostavljenosti zaradi kreditnih dogodkov, opisanih v pogodbi;

(h) kadar struktura izplačil kreditnega zavarovanja omogoča stvarno poravnavo, mora obstajati pravna gotovost v zvezi z izročljivostjo kredita, obveznice ali pogojne obveznosti;

(i) kadar institucija namerava izročiti obveznost, ki ni osnovna izpostavljenost, zagotovi, da je izročljiva obveznost dovolj likvidna, da jo je institucija zmožna kupiti za izročitev v skladu s pogodbo;

(j) pogoje ureditve kreditnega zavarovanja zakonsko potrdita v pisni obliki tako dajalec kreditnega zavarovanja kot institucija;

(k) institucije imajo vzpostavljen postopek za odkrivanje čezmerne korelacije med kreditno sposobnostjo dajalca zavarovanja in dolžnika osnovne izpostavljenosti zaradi odvisnosti njihove učinkovitosti od skupnih dejavnikov, ki presegajo okvir dejavnika sistemskega tveganja;

(l) v primeru zavarovanja pred tveganjem zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev prodajalec odkupljenih denarnih terjatev ni član iste skupine kot dajalec zavarovanja.

2. Za namen točke (c)(ii) odstavka 1 institucije uporabijo obravnavo iz člena 153(3) za sredstvo znotraj košarice z najmanjšo vrednostjo tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

3. Za namen točke (c)(iii) odstavka 1 je pridobljeno zavarovanje primerno za upoštevanje znotraj tega okvira samo, če je bilo pridobljeno tudi primerno zavarovanje na podlagi neplačila (n–1) ali če so sredstva (n–1) znotraj košarice že v neplačilu. V takih primerih institucije uporabijo obravnavo iz člena 153(3) za sredstvo znotraj košarice z najmanjšo vrednostjo tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

▼B

Oddelek 4

Izračunavanje učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja

Pododdelek 1

Stvarno kreditno zavarovanje

Člen 218

Kreditni zapisi

Za namene izračuna učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem pododdelkom se lahko naložbe v kreditne zapise, ki jih izda posojilna institucija, obravnavajo kot zavarovanje z denarnimi sredstvi, ►C2 če kreditna zamenjava, vgrajena v kreditni zapis, šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje. Institucije lahko pri ugotavljanju, ali kreditna zamenjava, ◄ vgrajena v kreditni zapis, šteje za primerno osebno kreditno zavarovanje, obravnavajo pogoj iz člena 194(6)(c) kot izpolnjen.

Člen 219

Bilančni pobot

▼C2

Krediti in vloge pri posojilni instituciji, za katere velja bilančni pobot, ta institucija za namene izračunavanja učinkov stvarnega kreditnega zavarovanja za navedene kredite in vloge posojilne institucije, za katere velja pogodba o bilančnem pobotu in ki so denominirani v isti valuti, obravnava kot zavarovanje z denarnimi sredstvi.

▼B

Člen 220

Uporaba pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost za okvirne pogodbe o pobotu

1. Institucije pri izračunu "polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti" (E*) za izpostavljenosti na podlagi primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki obsega repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, izračunajo prilagoditve za nestanovitnost, ki jih morajo uporabiti, bodisi z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali z uporabo pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost (pristop lastnih ocen), kakor je določeno v členih 223do 226 za razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

Za uporabo pristopa lastnih ocen veljajo enaki pogoji in zahteve kot za razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem.

2. Za izračun E* institucije:

(a) izračunajo neto pozicijo v vsaki skupini vrednostnih papirjev ali v vsaki vrsti blaga tako, da odštejejo znesek iz točke (ii) od zneska iz točke (i):

▼B

(i) skupna vrednost skupine posojenih, prodanih ali zagotovljenih vrednostnih papirjev ali blaga iste vrste na podlagi okvirne pogodbe o pobotu;

(ii) skupna vrednost skupine izposojenih, kupljenih ali prejetih vrednostnih papirjev ali blaga iste vrste na podlagi okvirnepogodbe o pobotu;

(b) izračunajo neto pozicijo v vsaki valuti, ki ni valuta poravnave okvirnepogodbe o pobotu, tako, da odštejejo znesek iz točke (ii) od zneska iz točke (i):

(i) vsota skupne vrednosti v navedeni valuti denominiranih vrednostnih papirjev, posojenih, prodanih ali zagotovljenih na podlagi okvirnepogodbe o pobotu, in zneska denarnih sredstev v navedeni valuti, posojenih ali prenesenih na podlagi navedenepogodbe;

(ii) vsota skupne vrednosti v navedeni valuti denominiranih vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih na podlagi okvirnepogodbe o pobotu, in zneska denarnih sredstev v navedeni valuti, izposojenih ali prenesenih na podlagi navedenepogodbe;

(c) uporabijo prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev ali denarno pozicijo, za absolutno vrednost pozitivne ali negativne neto pozicije v vrednostnih papirjih iz navedene skupine;

(d) uporabijo prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja (fx) za neto pozitivno ali negativno pozicijo v vsaki valuti, razen v valuti poravnave okvirne pogodbe o pobotu.

3. Institucije izračunajo E* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

pri čemer je:

E_i = vrednost vsake posamezne izpostavljenosti i iz pogodbe, ki bi veljala v odsotnosti kreditnega zavarovanja, kadar institucije izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi standardiziranega pristopa ali kadar izračunavajo zneske pričakovanih izgub na podlagi pristopa IRB;

C_i = vrednost vrednostnih papirjev v posamezni skupini ali blaga iste vrste, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali denarna sredstva, izposojena ali prejeta na podlagi posamezne izpostavljenosti i;

E_j^{sec} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani skupini vrednostnih papirjev j;

E_k^{fx} = neto pozicija (pozitivna ali negativna) v dani valuti k, razen v valuti poravnave pogodbe, izračunana v skladu s točko (b) odstavka 2;

▼B

H_j^{sec} = prilagoditev za nestanovitnost, ki je ustrezna za določeno skupino vrednostnih papirjev j;

H_k^{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi valutnega tveganja za valuto k.

4. Za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, ki jih zajemajo okvirne pogodbe o pobotu, institucije uporabijo E*, izračunano v skladu z odstavkom 3, kot vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki izhaja iz poslov, ki so predmet okvirne pogodbe o pobotu za namene člena 113 v okviru standardiziranega pristopa oziroma poglavja 3 v okviru pristopa IRB.

5. Za namene odstavkov 2 in 3 pomeni "skupina vrednostnih papirjev" vrednostne papirje, ki jih izda isti subjekt, ki imajo isti datum izdaje, isto zapadlost in za katere veljajo isti pogoji in zahteve ter ista obdobja unovčenja zavarovanja, kakor je določeno v členih 224 in 225, kot je primerno.

Člen 221

Uporaba pristopa notranjih modelov za okvirne pogodbe o pobotu

1. Na podlagi dovoljenja pristojnih organov lahko institucije namesto uporabe pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristopa lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost pri izračunu polno prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*), ki izhaja iz uporabe primerne okvirne pogodbe o pobotu, ki zajema repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, razen poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, uporabijo pristop notranjih modelov, ki upošteva tako učinke korelacije med pozicijami vrednostnih papirjev, za katere velja okvirna pogodba o pobotu, kakor tudi likvidnost zadevnih instrumentov.

2. Na podlagi dovoljenja pristojnih organov lahko institucije uporabljajo tudi svoje notranje modele za posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, če so t posli zajeti v dvostranski okvirni pogodbi o pobotu, ki izpolnjuje zahteve oddelka 7 poglavja 6.

3. Institucija se lahko odloči za uporabo pristopa notranjih modelov ne glede na to, ali je za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izbrala standardiziran pristop ali pristop IRB. Vendar če želi institucija uporabiti pristop notranjih modelov, ga uporabi za vse nasprotne pogodbene stranke in vrednostne papirje, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristop lastnih ocen, kakor je določeno v členu 220.

►C2 Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo internega modela merjenja tveganj v skladu z naslovom IV poglavja 5, ◄ lahko uporabijo pristop notranjih modelov. Če institucija takega dovoljenja ni dobila, lahko vseeno pristojne organe zaprosi za dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov za namene tega člena.

▼B

4. Pristojni organi instituciji dovolijo uporabo pristopa notranjih modelov samo, če se jim ustrezno dokaže, da je sistem institucije za upravljanje tveganj, ki izhajajo iz poslov, zajetih z okvirno pogodbo o pobotu, konceptualno ustrezen in da se izvaja celovito, ter če so izpolnjeni naslednji kvalitativni standardi:

(a) interni model merjenja tveganj, ki se uporablja za izračunavanje možne nestanovitnosti cen za posle, je tesno vključen v dnevni postopek upravljanja tveganj institucije in je podlaga za poročanje višjemu vodstvu institucije o izpostavljenostih tveganjem;

(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki izpolnjuje vsa naslednja merila:

(i) je neodvisna od poslovnih trgovalnih enot in poroča neposredno višjemu vodstvu;

(ii) je odgovorna za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja tveganj institucije;

(iii) izdeluje in analizira dnevna poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj in o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti v zvezi z določanjem pozicijskih limitov;

(c) dnevna poročila enote za nadzor tveganj se pregledajo na ravni vodstva, ki ima dovolj pooblastil za ukrepanje v smislu zmanjšanja ustvarjenih pozicij in celotne izpostavljenosti tveganjem;

(d) institucija ima v enoti za nadzor tveganj dovolj osebja, usposobljenega za uporabo razvitejših modelov;

(e) institucija ima vzpostavljene ustrezne postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti uporabe modelov z dokumentiranimi notranjimi politikami in kontrolami, kar zadeva celotno delovanje sistema za merjenje tveganj;

(f) modeli institucije imajo dokazano zgodovino zadostne stopnje natančnosti pri merjenju tveganj, izkazane s testiranjem rezultatov merjenja za nazaj z uporabo podatkov vsaj za eno leto;

(g) institucija pogosto izvaja strog program izvajanja stresnih testov in rezultate teh testov pregledajo višji vodstveni delavci in jih upoštevajo pri politikah in limitih, ki jih določa;

(h) kot del rednega procesa notranjega evidiranja institucija opravlja neodvisen pregled svojega sistema merjenja tveganj. Ta pregled zajema dejavnosti enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in neodvisne enote za nadzor tveganj;

▼B

(i) institucija najmanj enkrat letno opravi pregled svojega sistema upravljanja tveganj;

(j) notranji model izpolnjuje zahteve iz člena 292(8) in (9) ter člena 294.

5. Notranji model merjenja tveganj institucije zajema zadostno število dejavnikov tveganj, da zajame vsa bistvena cenovna tveganja.

Institucija lahko uporabi empirične korelacije znotraj kategorij tveganj in med njimi, kadar je njen sistem za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja celovito.

6. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov, izračunajo E* v skladu z naslednjo formulo:

$$E^* = max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + potencilna\ sprememba\ vrednosti\right\}$$

pri čemer je:

E_i = vrednost izpostavljenosti za vsako ločeno izpostavljenost i v skladu s pogodbo, ki bi se uporabljala v odsotnosti kreditnega zavarovanja, kadar institucije izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB;

C_i = vrednost vrednostnih papirjev, izposojenih, kupljenih ali prejetih, ali denarnih sredstev, izposojenih ali prejetih v zvezi z vsako tako izpostavljenostjo i.

Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo notranjih modelov uporabljajo institucije rezultat modela za predhodni delovni dan.

7. Izračun potencialne spremembe vrednosti iz odstavka 6 izpolnjuje vse naslednje standarde:

(a) opravi se vsaj enkrat dnevno;

(b) temelji na 99. percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;

(c) temelji na 5-dnevnem obdobju unovčenja, razen v primeru poslov, ki niso repo posli z vrednostnimi papirji ali posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev, za katere se uporablja 10-dnevno obdobje unovčenja;

(d) temelji na efektivno najmanj enoletnem obdobju opazovanja preteklih dogodkov, razen če je krajše obdobje opazovanja upravičeno zaradi znatnega povečanja nestanovitnosti cen;

(e) podatkovni niz, ki se uporablja za izračun, se posodablja vsake tri mesece.

▼B

Če ima institucija repo posel, posel posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posel kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, podoben posel ali niz pobotov, ki izpolnjuje merila iz člena 285(2),(3) in (4), se minimalno obdobje posedovanja uskladi z obdobjem kritja za tveganje, ki bi se uporabljalo v skladu s temi odstavki v kombinaciji s členom 285(5).

8. Za izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, ki jih zajemajo okvirne pogodbe o pobotu, institucije uporabijo E*, izračunano v skladu z odstavkom 6, kot vrednost izpostavljenosti za izpostavljenost do nasprotne stranke, ki izhaja iz poslov, ki so predmetokvirne pogodbe o pobotu za namene člena 113 v okviru standardiziranega pristopa oziroma poglavja 3 v okviru pristopa IRB.

9. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev:

(a) kaj sestavlja nebistveni portfelj za namen odstavka 3;

(b) meril za določanje, ali je notranji model zanesljiv in se izvaja v celoti za namene odstavkov 4 in 5 ter okvirne pogodbe o pobotu.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 222

Enostavna metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Institucije lahko uporabljajo enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem samo, kadar izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom. Institucija ne uporablja hkrati enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, razen za namene členov 148(1) in 150(1). Institucije ne uporabljajo te izjeme selektivno, da bi dosegle zmanjšanje kapitalskih zahtev ali za namene regulativne arbitraže.

2. Institucije v skladu z enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem primernemu zavarovanju s finančnim premoženjem dodelijo vrednost, ki je enaka njegovi tržni vrednosti, kakor je določeno v skladu s točko (d) člena 207(4).

3. Institucije določijo deležem vrednosti izpostavljenosti, ki so zavarovani s tržno vrednostjo primernega zavarovanja s premoženjem, utež tveganja, ki bi jo določile v skladu s poglavjem 2, če bi imela posojilna institucija neposredno izpostavljenost do instrumenta zavarovanja s premoženjem. Za ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke, navedene v Prilogi I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1) enaka 100 %.

▼B

Utež tveganja deleža, zavarovanega s premoženjem, je najmanj 20 %, razen v primerih iz odstavkov 4 do 6. Institucije uporabljajo za preostanek vrednosti izpostavljenosti utež tveganja, ki bi bila v skladu s poglavjem 2 uporabljena za nezavarovano izpostavljenost do nasprotne stranke.

4. Institucije dodelijo utež tveganja 0 % za delež izpostavljenosti, zavarovan s premoženjem, iz repo poslov in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo merila iz člena 227. Če nasprotna stranka v poslu ni prvovrstni tržni udeleženec, institucije uporabijo utež tveganja 10 %.

5. Institucije določijo utež tveganja 0 % v obsegu zavarovanja s premoženjem za vrednosti izpostavljenosti, določene v skladu s poglavjem 6, za izvedene finančne instrumente, ki so našteti v Prilogi II in se dnevno vrednotijo po tekočih tržnih cenah ter so zavarovani z denarnimi sredstvi ali denarju podobnimi instrumenti, kjer ni valutne neusklajenosti.

Institucije določijo utež tveganja 10 % v obsegu zavarovanja s premoženjem za vrednosti izpostavljenosti poslov, zavarovanih z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki so jih izdale enote centralne ravni držav ali centralne banke in ki se jim dodeli utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2.

6. Za posle, ki niso navedeni v odstavkih 4 in 5, lahko institucije določijo utež tveganja 0 %, če sta izpostavljenost in zavarovanje s premoženjem denominirana v isti valuti in je izpolnjen kateri koli izmed naslednjih pogojev:

(a) zavarovanje s premoženjem je bodisi bančna vloga ali denarju podoben instrument;

(b) zavarovanje s premoženjem je v obliki dolžniških vrednostnih papirjev, ki so jih izdale enote centralne ravni države ali centralne banke in so v skladu s členom 114 upravičeni do uteži tveganja 0 %, pri čemer je tržna vrednost zavarovanja diskontirana za 20 %.

7. Za namene odstavkov 5 in 6 se šteje, da dolžniški vrednostni papirji, ki so jih izdale enote centralnih ravni držav ali centralne banke, zajemajo:

(a) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale enote regionalne ali lokalne ravni države, izpostavljenost do katerih se na podlagi člena 115 obravnava kot izpostavljenost do enot centralne ravni države, v jurisdikciji v kateri so ustanovljene;

(b) dolžniške vrednostne papirje, izdane s strani multilateralnih razvojnih bank, za katere se v skladu s členom 117(2) uporablja utež tveganja 0 %;

▼B

(c) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdale mednarodne organizacije, za katere se v skladu s členom 118 uporablja utež tveganja 0 %;

(d) dolžniške vrednostne papirje, ki so jih izdali subjekti javnega sektorja in se v skladu s členom 116(4) obravnavajo kot izpostavljenosti do centralne ravni države.

Člen 223

Razvita metoda za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Pri vrednotenju zavarovanja s finančnim premoženjem za namene razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem institucije za tržno vrednost zavarovanja s premoženjem, zaradi upoštevanja nestanovitnosti cen, uporabijo prilagoditve za nestanovitnost, kakor je določeno v členih od 224 do 227.

Če je zavarovanje s premoženjem denominirano v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je denominirana osnovna izpostavljenost, institucije prilagoditvi za nestanovitnost, ki se nanaša na zavarovanje s premoženjem, določeni v členih od 224 do 227, dodajo prilagoditev za valutno nestanovitnost.

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC na podlagi pogodb o pobotu, ki jih priznavajo pristojni organi iz poglavja 6, institucije uporabijo prilagoditev za nestanovitnost, ki upošteva valutno nestanovitnost, če obstaja neusklajenost med valuto zavarovanja s premoženjem in valuto poravnave. Tudi v primeru, ko se v poslih na podlagi pogodbe o pobotu uporablja več valut, institucije uporabijo samo eno prilagoditev za nestanovitnost.

2. Institucije izračunajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost zavarovanja s premoženjem (CVA), ki jo morajo upoštevati na naslednji način:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

pri čemer je:

C = vrednost zavarovanja s premoženjem;

H_C = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z zavarovanjem s premoženjem, izračunana v skladu s členoma 224 in 227;

H_{fx} = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z valutno neusklajenostjo, izračunana v skladu s členoma 224 in 227.

Institucije uporabijo formulo iz tega odstavka pri izračunu nestanovitnosti prilagojene vrednosti zavarovanja s premoženjem za vse posle, razen poslov na podlagi priznanih okvirnih pogodb o pobotu, za katere veljajo določbe iz členov 220 in 221.

3. Institucije izračunajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E_{VA}), ki jo morajo upoštevati na naslednji način:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

pri čemer je:

E = vrednost izpostavljenosti, kakor bi bila določena v skladu s poglavjem 2 ali poglavjem 3, kakor je primerno, če izpostavljenost ne bi bila zavarovana s premoženjem;

H_E = prilagoditev za nestanovitnost v zvezi z izpostavljenostjo, izračunana v skladu s členoma 224 in 227.

V primeru poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC institucije izračunajo E_{VA}, kot sledi:

$$E_{VA} = E.$$

4. Za namene izračuna E v odstavku 3 velja naslednje:

(a) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1), 100 % vrednost te postavke;

(b) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pristopom IRB, se vrednost izpostavljenosti postavk iz člena 166(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh odstavkih, izračuna z uporabo konverzijskega faktorja 100 %.

5. Institucije izračunajo popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti (E*), ki upošteva tako nestanovitnost kot učinke zavarovanja s premoženjem, ki zmanjšujejo tveganje, na naslednji način:

$$E^* = max\ \{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

pri čemer je:

E_{VA} = nestanovitnosti prilagojena vrednost izpostavljenosti, kot je izračunana v odstavku 3;

C_{VAM} = CVA, dodatno prilagojena za neusklajenosti zapadlosti v skladu z določbami oddelka 5.

6. Institucije lahko izračunajo prilagoditve za nestanovitnost z uporabo pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 224 ali pristopa lastnih ocen iz člena 225.

Institucija se lahko odloči, da bo uporabljala pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali pristop lastnih ocen ne glede na to, ali je za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti izbrala standardiziran pristop ali pristop IRB.

▼B

Vendar če institucija uporabi pristop lastnih ocen, ga uporabi za vse vrste instrumentov, razen za nebistvene portfelje, za katere lahko uporabi pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost.

7. Če je zavarovanje s premoženjem sestavljeno iz več primernih postavk, institucija izračuna prilagoditev za nestanovitnost (H), kot sledi:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

pri čemer je:

a_i = delež vrednosti primerne postavke i v skupni vrednosti zavarovanja s premoženjem;

H_i = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporablja za primerno postavko i.

Člen 224

Nadzorniška prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporabljajo institucije v okviru pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost (ob predpostavki dnevnega prevrednotenja), so prilagoditve, opredeljene v razpredelnicah od 1 do 4 tega odstavka.

PRILAGODITVE ZA NESTANOVITNOST

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev	Preostala zapadlost	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1)(b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1)(c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1)(h)		
		20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1	≤ 1 leto	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 let	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 let	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 leto	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 let	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 let	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 leto	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno
	> 1 ≤ 5 let	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno
	> 5 let	21,213	15	10,607	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno	ni relevantno

▼B

Razpredelnica 2

Stopnja kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena kratkoročnih dolžniških vrednostnih papirjev	Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1)(b)			Prilagoditve za nestanovitnost za dolžniške vrednostne papirje s kratkoročnimi bonitetnimi ocenami, ki jih izdajo subjekti, opisani v členu 197(1) (c) in (d)			Prilagoditve za nestanovitnost za pozicije v listinjenju, ki izpolnjujejo merila iz člena 197(1)(h)		
	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

Razpredelnica 3

Druge vrste zavarovanja s premoženjem ali izpostavljenosti

	20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
Lastniški finančni instrumenti v glavnem indeksu, zamenljive obveznice v glavnem indeksu	21,213	15	10,607
Drugi lastniški finančni instrumenti ali zamenljive obveznice, uvrščeni na priznani borzi	35,355	25	17,678
Gotovina	0	0	0
Zlato	21,213	15	10,607

Razpredelnica 4

Prilagoditev za nestanovitnost za valutno neusklajenost

20-dnevno obdobje unovčenja (%)	10-dnevno obdobje unovčenja (%)	5-dnevno obdobje unovčenja (%)
11,314	8	5,657

2. Za izračun prilagoditev za nestanovitnost v skladu z odstavkom 1 veljajo naslednji pogoji:

(a) obdobje unovčenja za ►C2 zavarovane kreditne posle ◄ znaša 20 delovnih dni;

(b) obdobje unovčenja za repo posle (razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi z lastništvom blaga) in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga znaša 5 delovnih dni;

(c) obdobje unovčenja za druge posle z instrumenti kapitalskega trga znaša 10 delovnih dni.

Če ima institucija posel ali niz pobotov, ki izpolnjuje merila iz člena 285(2), (3) in (4), se minimalno obdobje posedovanja uskladi z obdobjem kritja za tveganje, ki bi se uporabljalo v skladu s temi odstavki.

▼B

3. Stopnja kreditne kakovosti v razpredelnicah od 1 do 4 odstavka 1 in v odstavkih od 4 do 6, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev, je stopnja kreditne kakovosti, za katero EBA ugotovi, da je povezana z bonitetno oceno v skladu s poglavjem 2.

Za določitev stopnje kreditne kakovosti, s katero je povezana bonitetna ocena dolžniških vrednostnih papirjev iz prvega pododstavka, se uporablja tudi člen 197(7).

4. Za neprimerne vrednostne papirje ali blago, posojene ali prodane v okviru repo poslov ali poslov posoje/izposoje vrednotnih papirjev ali blaga, je prilagoditev za nestanovitnost enaka kakor za lastniške finančne instrumente, ki jih ni v glavnem indeksu, vendar kotirajo na priznani borzi.

5. Za primerne enote KNP je prilagoditev za nestanovitnost tehtano povprečje prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bile ob upoštevanju obdobja unovčenja posla, kakor je določeno v odstavku 2, uporabljene za sredstva, v katera je sklad vlagal.

Če institucija ne pozna sredstev, v katera je sklad vlagal, potem je prilagoditev za nestanovitnost največja prilagoditev za nestanovitnost, ki bi bila uporabljena za katera koli sredstva, v katera ima sklad pravico vlagati.

6. Za neocenjene dolžniške vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije in izpolnjujejo merila primernosti iz člena 197(4), so prilagoditve za nestanovitnosti enake kakor prilagoditve za vrednostne papirje, ki jih izdajo institucije ali podjetja z zunanjo bonitetno oceno, povezano s stopnjama kreditne kakovosti 2 ali 3.

Člen 225

Lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Pristojni organi dovolijo institucijam, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 in 3, da uporabljajo svoje lastne ocene nestanovitnosti za izračun prilagoditev za nestanovitnost, ki se nanašajo na zavarovanje s premoženjem in izpostavljenosti. Institucije, ki so dobile dovoljenje za uporabo lastnih ocen nestanovitnosti, ne začnejo ponovno uporabljati drugih metod razen iz dokazano upravičenega razloga in pod pogojem, da jim to dovolijo pristojni organi.

Institucije lahko za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno ECAI, ki je enakovredna naložbenemu razredu ali boljša, izračunajo oceno nestanovitnosti za vsako kategorijo vrednostnih papirjev.

Za dolžniške vrednostne papirje, ki imajo bonitetno oceno ECAI, ki je slabša od naložbenega razreda, ter za drugo primerno zavarovanje s premoženjem institucije izračunajo prilagoditve za nestanovitnost za vsako posamezno postavko.

Institucije, ki uporabljajo pristop lastnih ocen, ocenijo nestanovitnost zavarovanja s premoženjem ali neusklajenosti tujih valut brez upoštevanja kakršnih koli korelacij med nezavarovano izpostavljenostjo, zavarovanjem s premoženjem ali menjalnimi tečaji.

▼B

Pri določanju ustreznih kategorij institucije upoštevajo vrsto izdajatelja vrednostnega papirja, zunanjo bonitetno oceno vrednostnih papirjev, njihovo preostalo zapadlost in njihovo modificirano trajanje. Ocene nestanovitnosti so reprezentativne za vrednostne papirje, ki jih institucija vključi v kategorijo.

2. Za izračun prilagoditev za nestanovitnost veljajo naslednja merila:

(a) izračun institucij temelji na 99. percentilu, enostranskem intervalu zaupanja;

(b) izračun institucij temelji na naslednjih obdobjih unovčenja:

(i) 20 delovnih dni za ►C2 zavarovane kreditne posle ◄;

(ii) 5 delovnih dni za repo posle, razen če taki posli vključujejo prenos blaga ali zajamčenih pravic v zvezi s posli posoje/izposoje blaga in vrednostnih papirjev;

(iii) 10 delovnih dni za druge posle z instrumenti kapitalskega trga;

(c) institucije lahko uporabijo vrednosti prilagoditev za nestanovitnost, izračunane glede na krajša ali daljša obdobja unovčenja, ki so z uporabo formule kvadratnega korena časa podaljšana ali skrajšana do obdobja unovčenja, določenega v točki (b) za zadevno vrsto posla:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

pri čemer je:

T_M = ustrezno obdobje unovčenja;.

HM = prilagoditev za nestanovitnost za obdobje unovčenja TM;

H_N = prilagoditev za nestanovitnost za obdobje unovčenja TN;

(d) institucije upoštevajo nelikvidnost premoženja nižje kakovosti. Obdobje unovčenja prilagodijo navzgor v primerih, ko obstaja dvom glede likvidnosti zavarovanja s premoženjem. Poleg tega tudi opredelijo, kdaj lahko pretekli podatki podcenijo morebitno nestanovitnost. Taki primeri se obravnavajo s pomočjo stresnega scenarija;

(e) dolžina predhodnega opazovalnega obdobja, ki ga institucije uporabljajo za izračun prilagoditev za nestanovitnost, je najmanj eno leto. Za institucije, ki uporabljajo sistem tehtanja ali druge metode za predhodno opazovalno obdobje, je dolžina dejanskega opazovalnega obdobja najmanj eno leto. Pristojni organi lahko od institucije tudi zahtevajo, da svoje prilagoditve za nestanovitnost izračuna z uporabo krajšega opazovalnega obdobja, če je to po mnenju pristojnih organov upravičeno zaradi občutnega povečanja nestanovitnosti cen;

▼B

(f) institucije posodobijo svoje podatkovne nize in izračunajo prilagoditve za nestanovitnost najmanj vsake tri mesece. Prav tako ponovno ocenijo svoje podatkovne nize vedno, ko pride do bistvenih sprememb tržnih cen.

3. Ocene prilagoditev za nestanovitnost izpolnjujejo naslednja merila glede kakovosti:

(a) institucije uporabljajo ocene nestanovitnosti v dnevnem procesu upravljanja tveganj, vključno v povezavi z internimi limiti izpostavljenosti;

(b) če je obdobje unovčenja, ki ga institucija uporablja v dnevnem postopku upravljanja tveganj, daljše od obdobja, določenega v tem oddelku za zadevne posle, navedena institucija poveča prilagoditve za nestanovitnost v skladu s formulo kvadratnega korena časa iz točke (c) odstavka 2;

(c) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim nizom politik in kontrol za delovanje sistema za oceno prilagoditev za nestanovitnost in vključevanje takih ocen v postopek upravljanja tveganj;

(d) v okviru lastnega procesa notranjega revidiranja institucije se redno izvaja neodvisni pregled sistema institucije za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost. Pregled celotnega sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost in za vključevanje teh prilagoditev v postopek upravljanja tveganj institucije se opravi najmanj enkrat letno. Pregled zajema vsaj naslednje:

(i) vključevanje ocenjenih prilagoditev za nestanovitnost v dnevno upravljanje tveganj;

(ii) ►C2 validacija ◄ vseh občutnih sprememb v postopku ocenjevanja prilagoditev za nestanovitnost;

(iii) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti podatkovnih virov, uporabljenih za izvajanje sistema za ocenjevanje prilagoditev za nestanovitnost, vključno z neodvisnostjo teh podatkovnih virov;

(iv) točnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo.

Člen 226

Povečanje prilagoditev za nestanovitnost v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

Prilagoditve za nestanovitnost iz člena 224 so prilagoditve za nestanovitnost, ki jih uporablja institucija v primeru dnevnega prevrednotenja. Tudi če kreditna institucija uporablja svoje lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost v skladu s členom 225, jih najprej izračuna na podlagi dnevnega prevrednotenja. Če je pogostnost prevrednotenja manjša kot enkrat dnevno, institucije uporabijo večje prilagoditve za nestanovitnost. Izračunajo jih tako, da se prilagoditve za nestanovitnost na podlagi dnevnega prevrednotenja povečajo z uporabo naslednje formule kvadratnega korena časa:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

pri čemer je:

H = prilagoditev za nestanovitnost, ki se uporabi;

H_M = prilagoditev za nestanovitnost v primeru dnevnega prevrednotenja;

N_R = dejansko število delovnih dni med prevrednotenji;

T_M = obdobje unovčenja za zadevno vrsto posla.

Člen 227

Pogoji za uporabo prilagoditve za nestanovitnost 0 % v okviru razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. Kadar institucija v zvezi z repo posli in posli posoje/izposoje vrednostnih papirjev uporablja pristop nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost iz člena 225 ali pristop lastnih ocen iz člena 225 in so izpolnjeni pogoji iz točk od (a) do (h) odstavka 2, lahko institucija namesto prilagoditev za nestanovitnost, izračunanih v skladu s členi od 224 do 226, uporabi prilagoditev za nestanovitnost 0 %. Institucije, ki uporabljajo pristop notranjih modelov iz člena 221 obravnave iz tega člena ne uporabljajo.

2. Institucije lahko uporabljajo prilagoditev za nestanovitnost 0 %, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) izpostavljenost in zavarovanje s premoženjem so bančne vloge ali dolžniški vrednostni papirji, ki jih izdajo enote centralne ravni držav ali centralne banke v skladu s členom 197(1)(b) in jim je mogoče v skladu s poglavjem 2 pripisati utež tveganja 0 %;

(b) tako izpostavljenost kakor zavarovanje s premoženjem sta denominirana v isti valuti;

(c) bodisi zapadlost posla ni daljša od enega dne bodisi tako za izpostavljenost kakor za zavarovanje s premoženjem velja dnevno vrednotenje po tržnih cenah ali dnevno vzdrževanje kritja;

(d) čas med zadnjim vrednotenjem po tekočih tržnih cenah, preden nasprotna stranka ni opravila vzdrževanja kritja, in unovčenjem zavarovanja s premoženjem ni daljši od štirih delovnih dni;

(e) posel se poravna v okviru sistema poravnave, uveljavljenega za to vrsto posla;

(f) dokumentacija, ki pokriva pogodbo ali posel, je standardna tržna dokumentacija za repo posle ali posle posoje/izposoje z zadevnimi vrednostnimi papirji;

▼B

(g) posel ureja dokumentacija, ki določa, da se lahko posel takoj odpove, če nasprotna stranka ne izpolni obveznosti, da izroči gotovino ali vrednostne papirje oziroma zagotovi kritje, ali drugače ne izpolni svojih finančnih obveznosti;

(h) pristojni organi štejejo nasprotno stranko za prvovrstnega tržnega udeleženca.

3. Prvovrstni tržni udeleženci iz točke (h) odstavka 2 vključujejo naslednje subjekte:

(a) subjekte iz člena 197(1)(b), izpostavljenostim do katerih je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu s poglavjem 2;

(b) institucije;

(c) druge finančne družbe, v smislu točk (25)(b) in (d) člena 13 Direktive 2009/138/ES, izpostavljenostim do katerih je v skladu s standardiziranim pristopom dodeljena utež tveganja 20 % ali ki – v primeru institucij, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB – nimajo bonitetne ocene priznane ECAI in so bile notranje ocenjene s strani institucije;

(d) regulirane KNP, ki morajo izpolnjevati zahteve v zvezi s kapitalom ali finančnimi vzvodi;

(e) regulirane pokojninske sklade;

(f) priznane klirinške družbe.

Člen 228

Izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem

1. V skladu s standardiziranim pristopom institucija uporabi E*, kakor je izračunan v skladu s členom 223(5), kot vrednost izpostavljenosti za namene člena 113. V primeru zunajbilančnih postavk iz Priloge I institucija uporabi E* kot vrednost, ki se pomnoži z odstotki, navedenimi v členu 111(1), da se pridobi vrednost izpostavljenosti.

2. V skladu s pristopom IRB institucije uporabljajo efektivni LGD (LGD*) kot LGD za namene poglavja 3. Institucije izračunajo LGD*, kakor sledi:

$$LGD^{*} = LGD \cdot \frac{E^{*}}{E}$$

pri čemer je:

LGD = izguba ob neplačilu, ki bi se v skladu s poglavjem 3 uporabila za izpostavljenost, če izpostavljenost ne bi bila zavarovana s premoženjem;

▼B

E = vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 223(3);

E* = popolnoma prilagojena vrednost izpostavljenosti, v skladu s členom 223(5).

Člen 229

Načela vrednotenja za druga primerna zavarovanja s premoženjem v okviru pristopa IRB

1. V primeru zavarovanja z nepremičninami dano zavarovanje oceni neodvisni cenilec po tržni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od tržne. Institucija od neodvisnega cenilca zahteva, da dokumentira tržno vrednost na pregleden in jasen način.

V državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, lahko nepremičnino oceni neodvisni cenilec, in sicer po hipotekarni kreditni vrednosti ali po vrednosti, ki je nižja od hipotekarne kreditne vrednosti. Institucije od neodvisnega cenilca zahtevajo, da pri ocenjevanju hipotekarne kreditne vrednosti ne upošteva špekulativnih elementov ter to vrednost dokumentira na pregleden in jasen način.

Vrednost zavarovanja s premoženjem je tržna vrednost ali hipotekarna kreditna vrednost, ustrezno zmanjšana, da upošteva rezultate spremljanja, kot je zahtevano v skladu s členom 208(3), in kakršne koli predhodne terjatve iz naslova lastništva.

2. Za denarne terjatve je vrednost denarnih terjatev znesek denarnih terjatev.

3. Institucije vrednotijo zavarovanje z drugim stvarnim premoženjem, ki ne zajema nepremičnin, po njegovi tržni vrednosti. V tem členu je tržna vrednost ocenjeni znesek, za katerega se lahko premoženje zamenja na datum vrednotenja med za to pripravljenima kupcem in prodajalcem na podlagi običajnih tržnih pogojev.

Člen 230

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub za drugo primerno zavarovanje s premoženjem v skladu s pristopom IRB

1. Institucije uporabijo LGD*, izračunan v skladu s tem odstavkom in odstavkom 2, kot LGD za namene poglavja 3.

Če je razmerje med vrednostjo zavarovanja s premoženjem (C) in vrednostjo izpostavljenosti (E) nižje od zahtevane minimalne ravni zavarovanja s premoženjem za dano izpostavljenost (C*), kakor je določena v razpredelnici 5, je LGD* LGD, določen v poglavju 3 za nezavarovane izpostavljenosti do nasprotne stranke. V ta namen institucije vrednost izpostavljenosti postavk iz člena 166(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev iz teh odstavkov, izračunajo z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.

▼B

Če razmerje med vrednostjo zavarovanja s premoženjem in vrednostjo izpostavljenosti presega drugo, višjo raven praga C**, kakor je določeno v razpredelnici 5, je LGD* enak vrednosti, ki je predpisana v razpredelnici 5.

Če zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C** za izpostavljenost kot celoto ni dosežena, institucije štejejo, da je izpostavljenost sestavljena iz dveh izpostavljenosti – ene, ki ustreza deležu, v zvezi s katerim je dosežena zahtevana raven zavarovanja s premoženjem C**, in iz druge, ki ustreza preostanku.

2. V razpredelnici 5 tega odstavka so določeni veljavni LGD* in zahtevane ravni zavarovanja s premoženjem za zavarovane dele izpostavljenosti.

Razpredelnica 5

Najmanjši LGD za zavarovane dele izpostavljenosti

	LGD* za nadrejene izpostavljenosti	LGD* za podrejene izpostavljenosti	Zahtevana najmanjša raven zavarovanja s premoženjem (C*)	Zahtevana najmanjša raven zavarovanja s premoženjem (C**)
Terjatve	35 %	65 %	0 %	125 %
Stanovanjske nepremičnine/ poslovne nepremičnine	35 %	65 %	30 %	140 %
Druga zavarovanja s premoženjem	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Institucije lahko namesto obravnave iz odstavkov 1 in 2 ter v skladu s členom 124(2) uporabljajo utež tveganja 50 % za del izpostavljenosti, ki je – znotraj meja, določenih v členu 125(2)(d) oziroma členu 126(2)(d) ►C2 – polno zavarovan s stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki se nahaja na ozemlju države članice, če so izpolnjeni vsi pogoji iz člena 199(3) ali (4). ◄

Člen 231

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru mešanih skupin zavarovanja s premoženjem

1. Institucija izračuna vrednost LGD*, ki ga v skladu z odstavkoma 2 in 3 uporablja kot LGD za namene poglavja 3, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) pri izračunu tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub institucija uporablja pristop IRB;

(b) izpostavljenost je zavarovana tako s finančnim premoženjem kot z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem.

2. Institucije morajo nestanovitnosti prilagojeno vrednost izpostavljenosti, ki se pridobi z uporabo prilagoditve za nestanovitnost iz člena 223(5) za vrednost izpostavljenosti, razdeliti na dele, da se tako pridobi del, krit s primernim zavarovanjem s finančnim premoženjem, del, krit s terjatvami, del, krit z zavarovanjem s poslovnimi nepremičninami ali stanovanjskimi nepremičninami, del, krit z drugim primernim zavarovanjem s premoženjem, ter nezavarovani del, kakor je primerno.

▼B

3. Institucije v skladu z zadevnimi določbami tega poglavja ločeno izračunajo LGD* za vsak del izpostavljenosti iz odstavka 2.

Člen 232

Drugo stvarno kreditno zavarovanje

1. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 212(1), se bančne vloge pri tretjih institucijah lahko obravnavajo kot jamstvo tretje institucije.

2. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 212(2), institucije obravnavajo delež izpostavljenosti, zavarovan s tekočo odkupno vrednostjo polic življenjskega zavarovanja, zastavljenih posojilni instituciji, na naslednji način:

(a) če je izpostavljenost predmet standardiziranega pristopa, se tveganju prilagodi z uporabo uteži tveganja iz odstavka 3;

(b) če je izpostavljenost predmet pristopa IRB, vendar brez lastnih ocen LGD, se ji dodeli LGD 40 %.

V primeru valutne neusklajenosti institucije zmanjšajo tekočo odkupno vrednost v skladu s členom 233(3), pri čemer je vrednost kreditnega zavarovanja tekoča odkupna vrednost police življenjskega zavarovanja.

3. Za namene točke (a) odstavka 2 dodelijo institucije na podlagi uteži tveganja, dodeljene nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do družbe, ki daje življenjsko zavarovanje, naslednje uteži tveganja:

(a) utež tveganja 20 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 20 %;

(b) utež tveganja 35 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 50 %;

(c) utež tveganja 70 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 100 %;

(d) utež tveganja 150 %, če je nadrejeni nezavarovani izpostavljenosti do podjetja, ki daje življenjsko zavarovanje, dodeljena utež tveganja 150 %.

4. Institucije lahko na zahtevo odkupljene instrumente, ki se štejejo za primerne v skladu s členom 200(c), obravnavajo kot jamstvo institucije, ki jih je izdala. Vrednost primernega kreditnega zavarovanja je naslednja:

(a) če bo instrument odkupljen po svoji nominalni vrednosti, je vrednost zavarovanja ta znesek;

▼B

(b) če bo instrument odkupljen po tržni ceni, je vrednost zavarovanja vrednost instrumenta, vrednotenega na enak način, kot se vrednotijo dolžniški vrednostni papirji, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 197(4).

Pododdelek 2

Osebno kreditno zavarovanje

Člen 233

Vrednotenje

1. Za namene izračuna učinkov osebnega kreditnega zavarovanja v skladu s tem poddodelkom je vrednost osebnega kreditnega zavarovanja (G) znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal v primeru neizpolnitve finančnih obveznosti ali neplačila kreditojemalca ali ob nastanku drugih določenih kreditnih dogodkov.

2. V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, ki kot kreditni dogodek ne vključujejo prestrukturiranja osnovne obveznosti z odpisom ali odlogom plačila glavnice, obresti ali nadomestil, katerih posledica je dogodek kreditne izgube, velja naslednje:

(a) če znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal, ne presega vrednosti izpostavljenosti, institucije znižajo vrednost kreditnega zavarovanja, izračunanega v skladu z odstavkom 1, za 40 %;

(b) če znesek, za katerega se je dajalec zavarovanja zavezal, da ga bo plačal, presega vrednost izpostavljenosti, sme vrednost kreditnega zavarovanja znašati največ 60 % vrednosti izpostavljenosti.

3. Če je osebno kreditno zavarovanje denominirano v valuti, ki se razlikuje od valute, v kateri je denominirana izpostavljenost, institucije vrednost kreditnega zavarovanja znižajo z uporabo prilagoditve za nestanovitnost na naslednji način:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

pri čemer je:

G* = znesek kreditnega zavarovanja, prilagojen za valutno tveganje,

G = nominalni znesek kreditnega zavarovanja,

H_{fx} = prilagoditev za nestanovitnost zaradi kakršnekoli valutne neusklajenosti med kreditnim zavarovanjem in osnovno obveznostjo, določeno v skladu z odstavkom 4.

Če valutne neusklajenosti ni, je Hfx enak nič.

4. Institucije pri prilagoditvah za nestanovitnost zaradi morebitne valutne neusklajenosti upoštevajo obdobje unovčenja 10 delovnih dni z dnevnim prevrednotenjem ter lahko take prilagoditve izračunajo na podlagi pristopa nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost ali na podlagi pristopa lastnih ocen za nestanovitnost, kakor je določeno v členu 224 oziroma 225. Institucije povečajo prilagoditve za nestanovitnost v skladu s členom 226.

▼B

Člen 234

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v primeru delnega zavarovanja in tranširanja

Če institucija delež tveganja kredita prenese v eni tranši ali več tranšah, se uporabijo pravila, določena v poglavju 5. Institucije lahko štejejo, da so pragi bistvenosti, pod katerimi se v primeru izgube ne opravi nikakršno plačilo, enakovredni zadržanim pozicijam prve izgube in da povzročijo nastanek tranširanega prenosa tveganja.

Člen 235

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom

1. Za namene člena 113(3) institucije izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z naslednjo formulo:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

pri čemer je:

E = vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 111; v ta namen je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne postavke iz Priloge I, namesto vrednosti izpostavljenosti iz člena 111(1), 100 % vrednost take izpostavljenosti;

G_A = vrednost zavarovanja pred kreditnim tveganjem, izračunana v skladu s členom 233(3) (G*) in dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5;

R = utež tveganja za izpostavljenosti do dolžnika, kakor je določeno v poglavju 2;

g = utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno v poglavju 2.

2. Če je zavarovani znesek (GA) nižji od vrednosti izpostavljenosti (E), lahko institucije uporabijo formulo iz odstavka 1, samo kadar sta zavarovani in nezavarovani delež izpostavljenosti enakovredna.

3. Institucije lahko obravnavo iz člena 114(4) in (7) razširijo na izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, za katere jamčijo enote centralne ravni države ali centralna banka, pri čemer je jamstvo denominirano v domači valuti kreditojemalca, v kateri je financirana tudi izpostavljenost.

Člen 236

Izračun tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu s pristopom IRB

1. Za kriti delež vrednosti izpostavljenosti (E) na podlagi prilagojene vrednosti kreditnega zavarovanja GA je lahko PD za namene oddelka 4 poglavja 3 enak PD dajalca zavarovanja ali PD med PD kreditojemalca in PD dajalca jamstva, če polna substitucija ne bi bila upravičena. V primeru podrejenih izpostavljenosti in nepodrejenega osebnega zavarovanja je lahko LGD, ki ga institucije uporabijo za namene oddelka 4 poglavja 3, tisti, ki ustreza nadrejenim terjatvam.

▼B

2. Za vse nekrite deleže vrednosti izpostavljenosti (E) se kot PD uporabi PD kreditojemalca, kot LGD pa LGD osnovne izpostavljenosti.

3. V tem členu je GA vrednost G*, izračunana v skladu s členom 233(3), dodatno prilagojena za neusklajenost zapadlosti, kakor je določeno v oddelku 5. E je vrednost izpostavljenosti, določena v skladu z oddelkom 5 poglavja 3. Institucije za ta namen izračunajo vrednost izpostavljenosti postavk, navedenih v členu 166(8) do (10), namesto z uporabo konverzijskih faktorjev ali odstotnih deležev, navedenih v teh odstavkih, z uporabo konverzijskega faktorja ali odstotnega deleža 100 %.

Oddelek 5

Neusklajenosti zapadlosti

Člen 237

Neusklajenost zapadlosti

1. Za namene izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti neusklajenost zapadlosti nastane, ko je preostala zapadlost kreditnega zavarovanja krajša od preostale zapadlosti zavarovane izpostavljenosti. Če je preostala zapadlost zavarovanja krajša od treh mesecev in je zapadlost zavarovanja krajša od zapadlosti osnovne izpostavljenosti, se to zavarovanje ne šteje za primerno kreditno zavarovanje.

2. V primeru neusklajenosti zapadlosti se kreditno zavarovanje ne šteje za primerno, če je izpolnjena katera koli od naslednjih zahtev:

(a) prvotna zapadlost zavarovanja je krajša od 1 leta;

(b) izpostavljenost je kratkoročna izpostavljenost, za katero pristojni organi določijo, da zanjo namesto enoletne spodnje meje velja enodnevna spodnja meja vrednosti zapadlosti (M) v skladu s členom 162(3).

Člen 238

Zapadlost kreditnega zavarovanja

1. Ob upoštevanju najdaljšega obdobja 5 let je efektivna zapadlost osnovne obveznosti najdaljše možno preostalo obdobje, po izteku katerega mora dolžnik izpolniti svoje obveznosti. V skladu z odstavkom 2 je zapadlost kreditnega zavarovanja obdobje do prvega datuma, na katerega lahko zavarovanje preneha ali je lahko prekinjeno.

2. Če obstaja možnost prekinitve zavarovanja po lastni presoji dajalca zavarovanja, kot zapadlost zavarovanja institucije uporabijo obdobje do prvega datuma, na katerega se lahko ta možnost uveljavi. Če obstaja možnost prekinitve zavarovanja po lastni presoji kupca zavarovanja, pogoji dogovora ob uvedbi zavarovanja pa institucijo spodbujajo, da zaključi posel pred pogodbeno zapadlostjo, kot zapadlost zavarovanja institucija uporabi obdobje do prvega datuma, na katerega se lahko ta možnost uveljavi; drugače lahko institucija šteje, da taka možnost nima vpliva na zapadlost zavarovanja.

▼B

3. Če ni možno preprečiti prenehanja kreditnega izvedenega finančnega instrumenta pred iztekom morebitnega obdobja mirovanja, po katerem se šteje, da je prišlo do neizpolnitve osnovne obveznosti zaradi neplačila, institucije zapadlost zavarovanja skrajšajo za trajanje obdobja mirovanja.

Člen 239

Vrednotenje zavarovanja

1. Kadar pri poslih s stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja, se zavarovanje s finančnim premoženjem ne šteje za primerno stvarno kreditno zavarovanje.

►C2 2. Pri poslih s stvarnim kreditnim zavarovanjem v skladu z razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim zavarovanjem institucije upoštevajo zapadlost kreditnega zavarovanja ◄ s finančnim zavarovanjem institucije izrazijo zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v prilagojeni vrednosti zavarovanja s premoženjem v skladu z naslednjo formulo:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

pri čemer je:

C_{VA} = nestanovitnosti prilagojena vrednost zavarovanja s premoženjem, kakor je določena v členu 223(2), ali znesek izpostavljenosti, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, izračunano v skladu s členom 238, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 238, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t* = 0,25.

Institucije uporabljajo CVAM kot CVA, dodatno prilagojen za neusklajenost zapadlosti v formuli za izračun popolnoma prilagojene vrednosti izpostavljenosti (E*), določene v členu 223(5).

▼C2

3. Pri poslih z osebnim kreditnim zavarovanjem institucije upoštevajo zapadlost kreditnega zavarovanja in zapadlost izpostavljenosti v prilagojeni vrednosti kreditnega zavarovanja v skladu z naslednjo formulo:

▼B

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

pri čemer je:

G_A = G*, prilagojen za morebitno neusklajenost zapadlosti;

G* = znesek zavarovanja, prilagojen za morebitno valutno neusklajenost;

▼B

T = število preostalih let do dneva zapadlosti kreditnega zavarovanja, izračunano v skladu s členom 238, ali vrednost T, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

T = število preostalih let do dneva zapadlosti izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 238, ali 5 let, odvisno od tega, katera vrednost je nižja;

t* = 0,25.

Za namene členov od 233 do 236 institucije kot vrednost zavarovanja uporabijo GA.

Oddelek 6

Košarica tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja (crm)

Člen 240

Kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi prvega neplačila

Če institucija pridobi kreditno zavarovanje za več izpostavljenosti pod pogoji, da prvo neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija spremeni izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneska pričakovanih izgub, ki bi v odsotnosti kreditnega zavarovanja pomenil najnižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s tem poglavjem:

(a) za institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunan v skladu s standardiziranim pristopom;

(b) za institucije, ki uporabljajo pristop IRB, je znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti vsota zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanega v skladu s pristopom IRB, in 12,5-kratnika pričakovanih izgub.

Obravnava iz tega člena se uporablja le, če je vrednost izpostavljenosti manjša ali enaka vrednosti kreditnega zavarovanja.

Člen 241

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila

V primeru, da n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja, institucija, ki kupuje zavarovanje, prizna zavarovanje za namen izračuna tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneskov pričakovanih izgub, samo če je bilo zavarovanje pridobljeno tudi za neplačila od 1 do n-1 ali če je že prišlo do števila neplačil n-1. V takih primerih lahko institucija spremeni izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti, po potrebi pa tudi zneska pričakovanih izgub zaradi izpostavljenosti, ki bi v skladu s tem poglavjem v odsotnosti kreditnega zavarovanja pomenil n-ti najnižji znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Institucije izračunajo n-ti najnižji znesek, kot je določeno v točkah (a) in (b) člena 240.

▼B

Obravnava iz tega člena se uporablja le, če je vrednost izpostavljenosti manjša ali enaka vrednosti kreditnega zavarovanja.

Vse izpostavljenosti v košarici izpolnjujejo zahteve iz členov 204(2) in 216(1)(d).

POGLAVJE 5

Listinjenje

Oddelek 1

Opredelitve pojmov

Člen 242

Opredelitve pojmov

V tem poglavju se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "presežni razmik" pomeni pristojbine in druge prihodke iz nadomestil, prejete v zvezi listinjenimi izpostavljenostmi, zmanjšane za stroške in odhodke;

(2) "vgrajena nakupna opcija" pomeni pogodbeno možnost, da originator začasno odkupi ali poplača pozicije v listinjenju pred odplačilom vseh osnovnih izpostavljenosti, ►C2 če znesek neporavnanih izpostavljenosti pade pod določeno raven; ◄

(3) "okvirni likvidnostni kredit" pomeni pozicijo v listinjenju, ki izhaja iz pogodbenega sporazuma o financiranju za zagotavljanje pravočasnosti denarnih tokov investitorjem;

(4) "KIRB" pomeni 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi bili v skladu s poglavjem 3 izračunani za listinjene izpostavljenosti, če slednje ne bi bile listinjene, čemur se prišteje znesek pričakovanih izgub, povezan z izpostavljenostmi, izračunan v skladu z navedenim poglavjem;

(5) "metoda na podlagi bonitetnih ocen" pomeni metodo izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju v skladu s členom 261;

(6) "metoda nadzorniške formule" pomeni metodo izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju v skladu s členom 262;

(7) "neocenjena pozicija" pomeni pozicijo v listinjenju, ki nima primerne bonitetne ocene ECAI, iz oddelka 4;

(8) "ocenjena pozicija" pomeni pozicijo v listinjenju, ki ima primerno bonitetno oceno ECAI, iz oddelka 4;

▼B

►C2 (9) "program komercialnih zapisov s premoženjskim kritjem" ali "program ABCP" pomeni program ◄ listinjenj, v katerem so vrednostni papirji pretežno izdani v obliki komercialnih zapisov z originalno zapadlostjo enega leta ali manj;

(10) "tradicionalno listinjenje" pomeni listinjenje, ki obsega ekonomski prenos izpostavljenosti, ki se listinijo. To se doseže s prenosom lastništva listinjenih izpostavljenosti z institucije v vlogi originatorja na SSPE ali prek podudeležbe SSPE. Izdani vrednostni papirji ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;

(11) "sintetično listinjenje" pomeni listinjenje, pri katerem se prenos tveganja doseže z uporabo kreditnih izvedenih finančnih instrumentov ali jamstev, izpostavljenosti, ki se listinijo, pa ostanejo izpostavljenosti institucije v vlogi originatorja;

(12) "obnavljajoča se izpostavljenost" pomeni tisto izpostavljenost, pri kateri lahko dolgovani zneski stranke nihajo glede na njihove odločitve o koriščenju in odplačevanju kredita v dogovorjenih mejah;

(13) "obnavljajoče se listinjenje" pomeni listinjenje, pri katerem se obnavlja sama struktura listinjenja z dodajanjem ali odvzemanjem izpostavljenosti iz skupine izpostavljenosti, ne glede na to ali se () izpostavljenosti obnavljajo ali ne;

(14) "določba o predčasnem odplačilu" pomeni pogodbeno klavzulo, ki pri listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti ali obnavljajočem se listinjenju zahteva, da se ob nastopu določenih dogodkov pozicije investitorjev izplačajo pred originalno navedeno zapadlostjo izdanih vrednostnih papirjev;

(15) "tranša prve izgube" pomeni najbolj podrejeno tranšo v listninjenju, tj. prvo tranšo, ki krije izgube, nastale pri listinjenih izpostavljenostih in s tem zagotavlja zavarovanje tranšam druge izgube in po potrebi nadrejenim tranšam.

Oddelek 2

Priznavanje prenosa pomembnega deleža tveganja

Člen 243

Tradicionalno listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju lahko iz izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub izključi listinjene izpostavljenosti, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) šteje se, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja iz naslova listinjenih izpostavljenosti prenesen na tretje osebe;

(b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v zadevnem listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s členom 36(1)(k) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

2. Šteje se, da je prišlo do prenosa pomembnga deleža kreditnega tveganja v naslednjih primerih:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih imajo institucije v vlogi originatorja v zadevnem listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh obstoječih vmesnih pozicij v zadevnem listinjenju;

(b) kadar v zadevnem listinjenju ni vmesnih pozicij v listinjenju in originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri listinjenih izpostavljenostih, institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %.

Če morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z zadevnim listinjenjem, ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organi glede na posamezen primer odločijo, da se ne šteje, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

3. Za namene odstavka 2 so vmesne pozicije v listinjenju tiste pozicije v listinjenju, za katere se uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 %, in ki so podrejene najbolj nadrejenim pozicijam v zadevnem listinjenju in vsem pozicijam v zadevnem listinjenju, katerim se v skladu z oddelkom 4 dodeli eno od naslednjega:

(a) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 3 oddelka 3, stopnja kreditne kakovosti 1;

(b) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 4 oddelka 3, stopnja kreditne kakovosti 1 ali 2.

4. Namesto uporabe odstavkov 2 in 3 pristojni organi izdajo instituciji v vlogi originatorja dovoljenje, da obravnava pomemben delež kreditnega tveganja kot prenesen, če je institucija v vlogi originatorja sposobna dokazati pri vsakem listinjenju, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe.

▼C2

Dovoljenje se izda, samo če institucija izpolnjuje vse naslednje pogoje:

▼B

(a) institucija ima vzpostavljene primerne politike, ki so občutljive na tveganja, in metodologije za ocenjevanje prenosa tveganja;

(b) institucija je tudi upoštevala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

5. Poleg zahtev iz odstavkov od 1 do 4, kakor se uporabljajo, so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

▼B

(a) dokumentacija o listinjenju odraža ekonomsko vsebino posla;

(b) listinjene izpostavljenosti so zunaj dosega institucije v vlogi originatorja in njenih upnikov, kar velja tudi za primer stečaja in prisilneporavnave. Navedeno se utemelji z mnenjem usposobljnega pravnega svetovalca;

(c) izdani vrednostni papirji ne predstavljajo plačilnih obveznosti institucije v vlogi originatorja;

(d) institucija v vlogi originatorja ne ohrani dejanskega ali posrednega nadzora nad prenesenimi izpostavljenostmi. Šteje se, da je originator ohranil dejanski nadzor nad prenesenimi izpostavljenostmi, če ima pravico, da od prevzemnika ponovno odkupi predhodno prenesene izpostavljenosti z namenom, da pridobi določene koristi, ali če je dolžan ponovno prevzeti preneseno tveganje. Ohranitev pravic ali obveznosti servisiranja s strani institucije v vlogi originatorja v zvezi z zadevnimi izpostavljenostmi samo po sebi ne pomeni posrednega nadzora nad izpostavljenostmi;

(e) dokumentacija o listinjenju izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) ne vsebuje klavzul, ki – razen v primeru določb o predčasnem odplačilu – zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja izboljša pozicije v listinjenju, kar vključuje, vendar ni omejeno na spremembo osnovnih kreditnih izpostavljenosti ali povečanje donosa, ki se izplača investitorjem zaradi poslabšanja kreditne kakovosti listinjenih izpostavljenosti;

(ii) ne vsebuje klavzul, ki povečujejo donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovne skupine;

(iii) pojasnjuje, kjer je to primerno, da se lahko kateri koli nakup ali začasni odkup pozicij v listinjenju, ►C2 ki ga originator ali sponzor opravi izven svojih pogodbenih obveznosti, opravi samo izjemoma in na podlagi običajnih tržnih pogojev; ◄

(f) v primeru, da obstaja vgrajena nakupna opcija, ta opcija izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji,

(ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti listinjenih izpostavljenosti ostane neodplačane,

(iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam investitorjev, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal izboljšanje kreditne kakovosti.

▼B

6. Pristojni organi obveščajo EBA o posebnih primerih iz odstavka 2, če morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, ter o uporabi odstavka 4 s strani institucij. EBA spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA spremlja, kako države članice izvajajo te smernice, in do 31. decembra 2017 Komisiji predloži mnenje, ali je potreben zavezujoč tehnični standard.

Člen 244

Sintetično listinjenje

1. Institucija v vlogi originatorjav sintetičnem listinjenju, lahko izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, če je ustrezno pa tudi zneske pričakovanih izgub, za listinjene izpostavljenosti v skladu s členom 249, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) šteje se, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe s stvarnim ali z osebnim kreditnim zavarovanjem;

(b) institucija v vlogi originatorja uporablja za vse pozicije, ki jih ima v zadevnem listinjenju, utež tveganja 1 250 % ali v skladu s členom 36(1)(k) te pozicije v listinjenju odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

2. Šteje se, da je prišlo do prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja, če je izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti vmesnih pozicij v listinjenju, ki jih ima institucija v vlogi originatorja v zadevnem listinjenju, ne presegajo 50 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vseh obstoječih vmesnih pozicij v listinjenju v zadevnem listinjenju;

(b) kadar v zadevnem listinjenju ni vmesnih pozicij v listinjenju in originator lahko dokaže, da vrednost izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %, znatno presega utemeljeno oceno pričakovanih izgub pri listinjenih izpostavljenostih, institucija v vlogi originatorja nima več kot 20 % vrednosti izpostavljenosti pozicij v listinjenju, za katere bi veljalo, da se odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali da se jim dodeli utež tveganja 1 250 %.

►C2 Kadar morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih institucija v vlogi originatorja dosegla z zadevnim listinjenjem, ◄ ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, lahko pristojni organ glede na posamezen primer odloči, da se ne šteje, da je bil pomemben delež kreditnega tveganja prenesen na tretje osebe.

▼B

3. Za namene odstavka 2 so vmesne pozicije v listinjenju tiste pozicije v listinjenju, za katere se uporablja utež tveganja, nižja od 1 250 %, in ki so podrejene najbolj nadrejenim pozicijam v zadevnem listinjenju in vsem pozicijam v zadevnem listinjenju, katerim se v skladu z oddelkom 4 dodeli eno od naslednjega:

(a) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 3 oddelka 3, stopnja kreditne kakovosti 1;

(b) v primeru pozicij v listinjenju, za katere velja pododdelek 4 oddelka 3, stopnja kreditne kakovosti 1 ali 2.

4. Namesto uporabe odstavkov 2 in 3 pristojni organi izdajo instituciji v vlogi originatorja dovolljenje, da obravnava pomemben delež kreditnega tveganja kot prenesen, če je institucija v vlogi originatorja sposobna dokazati pri vsakem listinjenju, da je zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki jih doseže z listinjenjem, utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe.

▼C2

Dovoljenje se izda, samo če institucija izpolnjuje vse naslednje pogoje:

▼B

(a) institucija ima vzpostavljene primerne politike, ki so občutljive na tveganja in metodologije za ocenjevanje prenosa tveganja;

(b) institucija je tudi upoštevala prenos kreditnega tveganja na tretje osebe v vsakem primeru za namene svojega notranjega upravljanja tveganj in razporeditve notranjega kapitala.

5. Poleg zahtev iz odstavkov od 1 do 4, kakor se uporabljajo, so za vsak prenos izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dokumentacija o listinjenju odraža ekonomsko vsebino posla;

(b) kreditno zavarovanje, s katerim se prenese kreditno tveganje, je skladno s členom 247(2);

(c) instrumenti, ki se uporabljajo za prenos kreditnega tveganja, ne vsebujejo zahtev ali pogojev, ki:

(i) določajo bistvene pragove pomembnosti, za katere velja, da se kreditno zavarovanje v primeru kreditnega dogodka ne sproži, če niso doseženi;

(ii) dopuščajo prekinitev zavarovanja zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovnih izpostavljenosti;

(iii) razen v primeru določb o predčasnem odplačilu, zahtevajo, da institucija v vlogi originatorja izboljša pozicije v listinjenju;

(iv) povečujejo stroške institucij za kreditno zavarovanje ali donos, ki se izplača imetnikom pozicij v listinjenju, zaradi poslabšanja kreditne kakovosti osnovne skupine;

▼B

(d) od usposobljenega pravnega svetovalca se pridobi mnenje, ki potrjuje izterljivost kreditnega zavarovanja v vseh ustreznih pravnih redih;

(e) dokumentacija o listinjenju pojasnjuje, kjer je to primerno, da se lahko kateri koli nakup ali začasni odkup pozicij v listinjenju, ki ga originator ali sponzor opravi izven svojih pogodbenih obveznosti, opravi samo na podlagi običajnih tržnih pogojev;

(f) v primeru, da obstaja vgrajena nakupna opcija, ta opcija izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) institucija v vlogi originatorja jo lahko uveljavi po svoji lastni presoji,

(ii) uveljavi se lahko šele, ko 10 % ali manj prvotne vrednosti listinjenih izpostavljenosti ostane neodplačane,

(iii) ni strukturirana tako, da bi preprečevala dodeljevanje izgub pozicijam kreditne izboljšave ali drugim pozicijam investitorjev, niti ni strukturirana na drugačen način, ki bi zagotavljal izboljšanje kreditne kakovosti.

6. Pristojni organi obveščajo EBA o posebnih primerih iz odstavka 2, če morebitno zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ni utemeljeno s sorazmernim prenosom kreditnega tveganja na tretje osebe, ter o uporabi odstavka 4 s strani institucij. EBA spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010. EBA spremlja, kako države članice izvajajo te smernice, in do 31. decembra 2017 Komisiji predloži mnenje, ali je potreben zavezujoč tehnični standard.

Oddelek 3

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Pododdelek 1

Načela

Člen 245

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Če institucija v vlogi originatorja prenese pomemben delež kreditnega tveganja, povezanega z listinjenimi izpostavljenostmi, v skladu z oddelkom 2, lahko navedena institucija:

(a) v primeru tradicionalnega listinjenja iz svojega izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in če je to ustrezno tudi iz izračuna zneskov pričakovanih izgub izključi izpostavljenosti, ki jih je olistinila;

(b) v primeru sintetičnega listinjenja za listinjene izpostavljenosti izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in če je to ustrezno tudi zneske pričakovanih izgub v skladu s členoma 249 in 250.

▼B

2. Če se institucija v vlogi originatorja odloči za uporabo odstavka 1, izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, predpisane v tem poglavju, za pozicije, ki jih lahko ima v listinjenju.

Če institucija v vlogi originatorja ne prenese pomembnega deleža kreditnega tveganja ali se ne odloči za uporabo odstavka 1, ji ni treba izračunavati zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za nobeno pozicijo, ki jo lahko ima v zadevnem listinjenju, temveč mora listinjene izpostavljenosti še naprej vključevati v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, kot da te niso bile listinjene.

3. Če je izpostavljenost v listinjenju vezana na različne tranše, se izpostavljenost do vsake tranše obravnava kot posamezna pozicija v listinjenju. Dajalci kreditnega zavarovanja za pozicije v listinjenju se obravnavajo kot imetniki pozicij v listinjenju. Pozicije v listinjenju vključujejo izpostavljenosti iz naslova listinjenja, ki nastanejo na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov.

4. Če se pozicija v listinjenju ne odbije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s členom 36(1)(k), se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi v skupne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti institucije za namene člena 92(3).

5. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju se izračuna tako, da se na vrednost izpostavljenosti pozicije, izračunane v skladu s členom 246, uporabi ustrezna skupna utež tveganja.

6. Skupna utež tveganja se določi kot seštevek uteži tveganja iz tega poglavja in morebitne dodatne uteži tveganja v skladu s členom 407.

Člen 246

Vrednost izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti se izračuna, kakor sledi:

(a) če institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 3, je vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije v listinjenju enaka njeni knjigovodski vrednosti, preostali po upoštevanju posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, obravnavanih v skladu s členom 110;

(b) če institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 4, je vrednost izpostavljenosti bilančne pozicije v listinjenju enaka njeni knjigovodski vrednosti, merjeni brez upoštevanja morebitnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, obravnavanih v skladu s členom 110;

(c) če institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 3, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju enaka njeni nominalni vrednosti, zmanjšani za morebitne posebne popravke zaradi kreditnega tveganja v zvezi s to pozicijo v listinjenju, pomnoženi s konverzijskim faktorjem, kakor je predpisano v tem poglavju. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen če ni določeno drugače;

▼B

(d) če institucija izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s pododdelkom 4, je vrednost izpostavljenosti zunajbilančne pozicije v listinjenju enaka njeni nominalni vrednosti, pomnoženi s konverzijskim faktorjem, kakor je predpisano v tem poglavju. Konverzijski faktor znaša 100 %, razen če ni določeno drugače;

(e) vrednost izpostavljenosti kreditnega tveganja nasprotne stranke pri izvedenem finančnem instrumentu iz Priloge II se določi v skladu s poglavjem 6.

2. Če ima institucija dve ali več prekrivajočih se pozicij v listinjenju, v obsegu prekrivanja v svoj izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti vključi zgolj pozicijo ali del pozicije, ki prispeva k višjim zneskom tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Institucija lahko tako prekrivanje prizna tudi med kapitalskimi zahtevami za posebno tveganje pozicij v trgovalni knjigi in kapitalskimi zahtevami za pozicije v listinjenju v netrgovalni knjigi pod pogojem, da je institucija sposobna izračunati in primerjati kapitalske zahteve za zadevne pozicije. Za namen tega odstavka prekrivanje nastopi, ko pozicije v celoti ali delno predstavljajo izpostavljenost do istega tveganja tako kot da v obsegu prekrivanja obstaja ena sama izpostavljenost.

3. Kadar se za pozicije v ABCP uporablja člen 268(c), lahko institucija za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ABCP uporabi utež tveganja, dodeljeno okvirnemu likvidnostnemu kreditu, pod pogojem, da je 100 % ABCP, izdanih v programu, kritih s tem ali drugimi okvirnimi likvidnostnimi krediti in so vsi ti okvirni likvidnostni krediti uvrščeni enakovredno z ABCP, tako da tvorijo prekrivajoče se pozicije.

O uporabi te možnosti institucija uradno obvesti pristojne organe.

Člen 247

Priznanje zmanjševanja kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju

1. Institucija lahko stvarno in osebno kreditno zavarovanje, pridobljeno v zvezi s pozicijo v listinjenju, prizna v skladu s poglavjem 4 ter skladno z zahtevami iz tega poglavja in poglavja 4.

Primerno stvarno kreditno zavarovanje je omejeno na zavarovanje s finančnim premoženjem, ki je primerno za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, kakor je določeno v poglavju 4, pri čemer se tako zavarovanje prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

▼C2

2. Primerno osebno kreditno zavarovanje in primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja so omejeni na tiste, ki so primerni v skladu s poglavjem 4, pri čemer se tako zavarovanje prizna na podlagi izpolnjevanja ustreznih zahtev, določenih v poglavju 4.

▼B

3. Z odstopanjem od odstavka 2 imajo primerni dajalci osebnega kreditnega zavarovanja, našteti v členu 201(1)(a) do (h), razen kvalificiranih centralnih nasprotnih strank, bonitetno oceno priznane ECAI, za katero je bilo določeno, da ji ustreza stopnja kreditne kakovosti 3 ali več v skladu s členom 136 in ji je v času, ko je bilo kreditno zavarovanje prvič priznano, ustrezala stopnja kreditne kakovosti 2 ali več. Institucije, ki imajo dovoljenje za uporabo pristopa IRB pri neposredni izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, lahko primernost ocenijo v skladu s prvim stavkom, ki temelji na enakovrednosti PD za dajalca zavarovanja s PD, povezanim s stopnjami kreditne kakovosti, navedenimi v členu 136.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 so SSPE primerni dajalci zavarovanja, če so lastniki sredstev, ki se štejejo kot primerna za zavarovanje s finančnim premoženjem in v zvezi s katerimi ni pravic ali pogojnih pravic, ki bi bile nadrejene pogojnim pravicam institucije prejemnice osebnega kreditnega zavarovanja ali uvrščene enakovredno tem pravicam, ter so ob tem izpolnjene vse zahteve glede priznanja zavarovanja s finančnim premoženjem iz poglavja 4. V teh primerih je GA (vrednost zavarovanja, prilagojena za morebitne valutne neusklajenosti in neusklajenosti zapadlosti v skladu z določbami poglavja 4) omejen na nestanovitnosti prilagojeno tržno vrednost teh sredstev, g (utež tveganja za izpostavljenosti do dajalca zavarovanja, kakor je določeno po standardiziranem pristopu) pa se določi kot tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi se pri teh sredstvih kot zavarovanje s finančnim premoženjem uporabilo po standardiziranem pristopu.

Člen 248

Posredna podpora

1. Institucija v vlogi sponzorja ali institucija v vlogi originatorja, ki je v povezavi z listinjenjem uporabila člen 245(1) in (2) pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali ki je prodala instrumente iz svoje trgovalne knjige, tako da ji ni več treba izračunavati kapitalskih zahtev za tveganja v zvezi s temi instrumenti, ne zagotavlja podpore pri listinjenju, ki presega njene pogodbene obveznostiv smislu zmanjšanja morebitnih ali dejanskih izgub investitorjev. Posel se ne šteje kot podpora, če je izveden na podlagi običajnih tržnih pogojev in upoštevan pri ocenjevanju prenosa pomembnega deleža kreditnega tveganja. O vsakem takem poslu se ne glede na to, ali pomeni podporo ali ne, uradno obvesti pristojne organe ter je predmet procesa pregleda in odobritve kreditov institucije. Institucija pri ocenjevanju, ali posel ni strukturiran za zagotavljanje podpore, ustrezno presodi vsaj naslednje:

(a) ceno ponovnega odkupa;

(b) kapitalsko in likvidnostno pozicijo institucije pred ponovnim odkupom in po njem;

(c) uspešnost listinjenih izpostavljenosti;

(d) uspešnost pozicij v listinjenju;

(e) učinek podpore na izgube, za katere se pričakuje, da bodo nastale na strani originatorja v odnosu do investitorjev.

▼B

2. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice, ki opredeljujejo pomen običajnih tržnih pogojev in kdaj posel ni strukturiran tako, da zagotavlja podporo.

3. Če institucija v vlogi originatorja ali sponzorja pri listinjenju ne izpolnjuje odstavka 1, ta institucija upošteva najmanj toliko kapitalskih zahtev za vse listinjene izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene.

Pododdelek 2

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, listinjenih v sintetičnem listinjenju, s strani institucije v vlogi originatorja

Člen 249

Splošna obravnava

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti, pri čemer so izpolnjeni pogoji iz člena 244, institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju, v skladu s členom 250 uporabi ustrezne metodologije izračunavanja, opredeljene v tem oddelku, in ne metodologij iz poglavja 2. Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu s poglavjem 3, je znesek pričakovanih izgub iz naslova teh izpostavljenosti enak nič.

Zahteve, opredeljene v prvem pododstavku, veljajo za celotno skupino izpostavljenosti, vključenih v listinjenje. V skladu s členom 250 institucija v vlogi originatorja v skladu z določbami tega oddelka izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vse tranše v listinjenju, vključno s tistimi, pri katerih je institucija priznala zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členom 247, pri čemer se utež tveganja, ki se uporabi za to pozicijo, lahko prilagodi v skladu s poglavjem 4 ob upoštevanju zahtev iz tega poglavja.

Člen 250

Obravnava neusklajenosti zapadlosti v sintetičnih listinjenjih

Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 249 se upošteva vsaka morebitna neusklajenost zapadlosti med kreditnim zavarovanjem, ki predstavlja tranšo in s katerim je dosežen prenos tveganja, in listinjenimi izpostavljenostmi, in sicer kakor sledi:

(a) za zapadlost listinjenih izpostavljenosti se upošteva najdaljša zapadlost katere koli izmed izpostavljenosti, ki pa ne sme presegati pet let. Zapadlost kreditnega zavarovanja se določi v skladu s poglavjem 4;

▼B

(b) institucija v vlogi originatorja zanemari morebitne neusklajenosti zapadlosti pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tranše, katerih utež tveganja v skladu s tem oddelkom znaša 1 250 %. Za vse druge tranše se uporablja obravnava neusklajenosti zapadlosti, določena v poglavju 4, in sicer v skladu z naslednjo formulo:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^{*}}{T - t^{*}} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^{*}}$$

pri čemer je:

RW* = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 92(3)(a);

RW_{Ass} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti kotda te ne bi bile listinjene, izračunani sorazmerno;

RW_{SP} = zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 249, če ne bi bilo nobene neusklajenosti zapadlosti;

T = zapadlost osnovnih izpostavljenosti, izražena v letih;

T = zapadlost kreditnega zavarovanja, izražena v letih;

t* = 0,25.

Pododdelek 3

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti po standardiziranem pristopu

Člen 251

Uteži tveganja

Ob upoštevanju člena 252 institucija izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ocenjeno pozicijo v listinjenju ali relistinjenju tako, da se na vrednost izpostavljenosti uporabi ustrezna utež tveganja.

Ustrezna utež tveganja je utež tveganja, opredeljena v razpredelnici 1, ki ustreza bonitetni oceni pozicije v skladu z oddelkom 4.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	1	2	3	4 (samo za bonitetne ocene, ki niso kratkoročne bonitetne ocene)	vse druge stopnje kreditne kakovosti
Pozicije v listinjenju	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Pozicije v relistinjenju	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

V skladu s členi od 252 do 255 se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjeno pozicijo v listinjenju izračuna z uporabo uteži tveganja 1 250 %.

Člen 252

Institucije v vlogi originatorja in institucije v vlogi sponzorja

Za institucijo v vlogi originatorja ali v vlogi sponzorja se lahko zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunan za pozicije v listinjenju, pri vsakem posameznem listinjenju omejijo na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi bili dejansko izračunani za listinjene izpostavljenosti, če te ne bi bile listinjene ob predvideni uporabi uteži tveganja 150 %, za naslednje:

(a) vse postavke, ki trenutno ne izpolnjujejo finančnih obveznosti;

▼C2

(b) vse postavke med listinjenimi izpostavljenostmi, ki so povezane z zelo visokim tveganjem v skladu s členom 128.

▼B

Člen 253

Obravnava neocenjenih pozicij

1. Za namen izračuna zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjeno pozicijo v listinjenju lahko institucija uporabi tehtano povprečje uteži tveganja, ki bi ga v skladu s poglavjem 2 za listinjene izpostavljenosti uporabila institucija, ki je imetnik izpostavljenosti, pomnoženo z razmerjem koncentracije iz odstavka 2. Za ta namen institucija v vsakem trenutku pozna sestavo skupine listinjenih izpostavljenosti.

2. Razmerje koncentracije je enako vsoti nominalnih zneskov vseh tranš, deljeni z vsoto nominalnih zneskov tranš, podrejenih ali enakovrednih tranši, v kateri je pozicija, vključno s to tranšo. Dobljena utež tveganja ni višja od 1 250 % ali nižja od katere koli uteži tveganja, ki se uporablja za ocenjeno nadrejeno tranšo. Če institucija ne more določiti uteži tveganja, ki bi bile uporabljene za listinjene izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, za pozicijo uporabi utež tveganja 1 250 %.

Člen 254

Obravnava pozicij v listinjenju v tranši druge izgube ali boljši tranši v programu ABCP

Če je v skladu s členom 255 na voljo ugodnejša obravnava neocenjenih okvirnih likvidnostnih kreditov, lahko institucija dodeli pozicijam v listinjenju, ki izpolnjujejo naslednje zahteve, utež tveganja, ki je večja izmed 100 % ali najvišja med utežmi tveganja, ki bi jih za katero koli od listinjenih izpostavljenosti iz poglavja 2 uporabila institucija, ki je imetnik izpostavljenosti:

▼B

(a) pozicija v listinjenju je v tranši, ki je ekonomsko uvrščena v poziciji druge izgube ali bolje v listinjenju, pri čemer tranša prve izgube zagotavlja tranši druge izgube pomembno kreditno izboljšavo;

(b) kakovost pozicije v listinjenju je enakovredna stopnji kreditne kakovosti 3 po standardiziranem pristopu ali boljša;

(c) pozicija v listinjenju je v lasti institucije, ki ni imetnik pozicije v tranši prve izgube.

Člen 255

Obravnava neocenjenih okvirnih likvidnostnih kreditov

1. Za določitev vrednosti izpostavljenosti lahko institucija na nominalni znesek neocenjenega okvirnega likvidnostnega kredita uporabi konverzijski faktor 50 %, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) dokumentacija o okvirnem likvidnostnem kreditu jasno določa in omejuje okoliščine, v katerih se kredit lahko črpa;

(b) kredita ni mogoče črpati za zagotavljanje podpore kreditni kakovosti tako, da se krijejo izgube, ki so obstajale že v času črpanja, zlasti ne za namen zagotavljanja likvidnosti v zvezi z neplačanimi izpostavljenostmi v času črpanja ali za namen pridobitve sredstev po ceni, ki je višja od poštene vrednosti;

(c) kredit se ne uporablja za zagotavljanje stalnega ali rednega financiranja listinjenja;

(d) odplačilo črpanj iz naslova kredita ni podrejeno drugim terjatvam investitorjev, razen tistim, ki izhajajo iz obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, nadomestil ali podobnih drugih plačil, niti zanj ne velja oprostitev ali odlog;

(e) kredita ni mogoče črpati po tem, ko so izčrpane vse ustrezne kreditne izboljšave, ki bi lahko učinkovale v korist okvirnemu likvidnostnemukreditu;

(f) kredit vsebuje določbo, ki sproži samodejno zmanjšanje zneska, ki se lahko črpa, za znesek neplačanih izpostavljenosti, kjer ima neplačilo pomen, opredeljen v poglavju 3, ali kadar je skupina listinjenih izpostavljenosti sestavljena iz ocenjenih instrumentov, ki prekinejokredit, če povprečna kakovost skupine pade pod naložbeni razred.

Utež tveganja, ki se uporabi, je najvišja utež tveganja, ki bi jo za katere koli listinjene izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 uporabila institucija, ki je imetnik izpostavljenosti.

2. Za določitev vrednosti izpostavljenosti okvirnega likvidnostnega kredita kot predujma se lahko uporabi konverzijski faktor 0 % na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, ki se lahko brezpogojno prekliče, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1 in če je odplačilo črpanj iz kredita nadrejeno katerim koli drugim terjatvam iz naslova denarnih tokov, ki izhajajo iz listinjenih izpostavljenosti.

▼B

Člen 256

Dodatne kapitalske zahteve za listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z določbami o predčasnem odplačilu

1. Pri listinjenju obnavljajočih se izpostavljenosti, pri katerih velja določba o predčasnem odplačilu, institucija v vlogi originatorja v skladu s tem členom izračuna dodatni znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje, da bi se ravni kreditnega tveganja, kateremu je izpostavljena, povečale po učinkovanju določbe o predčasnem odplačilu.

2. Institucija izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsoto vrednosti izpostavljenosti udeležbe originatorja in udeležbe investitorja.

Za strukture listinjenja, pri katerih listinjene izpostavljenosti zajemajo obnavljajoče se in neobnavljajoče se izpostavljenosti, institucija v vlogi originatorja uporabi obravnavo, določeno v odstavkih od 3 do 6, za tisti del osnovne skupine, ki vsebuje obnavljajoče se izpostavljenosti.

►C2 Vrednost izpostavljenosti udeležbe originatorja je vrednost izpostavljenosti tistega hipotetičnega dela črpanih zneskov iz skupine izpostavljenosti, prodanih v listinjenje, katerega delež v razmerju do zneska celotne skupine, prodane v strukturo, ◄ določa delež denarnih tokov iz naslova glavnice in zbranih obresti ter drugih povezanih zneskov, ki niso na voljo za opravljanje plačil tistim, ki imajo pozicije v listinjenju. Udeležba originatorja ne sme biti podrejena udeležbi investitorjev. Vrednost izpostavljenosti udeležbe investitorjev je vrednost izpostavljenosti preostalega hipotetičnega dela črpanih zneskov iz skupine.

Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti se za vrednost izpostavljenosti udeležbe originatorja izračuna kot tisti za sorazmerno izpostavljenost do listinjenih izpostavljenosti, kakor da te ne bi bile listinjene.

3. Originatorji naslednjih vrst listinjenj so izvzeti iz izračuna dodatnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz odstavka 1:

(a) listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti, pri katerih investitorji ostanejo polno izpostavljeni do vseh prihodnjih črpanj kreditojemalcev, tako da se tveganje iz osnovnega kredita ne prenese nazaj na institucijo v vlogi originatorja, tudi če pride do dogodka predčasnega odplačila;

(b) listinjenja, pri katerih določbo o predčasnem odplačilu sprožijo izključno dogodki, ki niso povezani z donosnostjo listinjenih sredstev ali institucijo v vlogi originatorja, kot so bistvene spremembe davčnih zakonov ali predpisov.

▼B

4. Za institucijo v vlogi originatorja, za katero velja zahteva za izračun dodatnega zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz odstavka 1, velja da vsota zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za njene pozicije v udeležbi investitorjev in zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v skladu z odstavkom 1, ne presega večjega izmed naslednjega:

(a) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih za njene pozicije v udeležbi investitorjev;

(b) zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi jih za listinjene izpostavljenosti izračunala institucija, ki je imetnik izpostavljenosti, kot če te ne bi bile listinjene v znesku, ki je enak udeležbi investitorjev.

Odbitek morebitnih neto dobičkov iz naslova kapitalizacije prihodnjih prihodkov, kot je to zahtevano v členu 32(1), se obravnava izven maksimalnega zneska iz prejšnjega pododstavka.

5. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki se izračuna v skladu z odstavkom 1, se določi tako, da se vrednost izpostavljenosti udeležbe investitorjev pomnoži s produktom ustreznega konverzijskega faktorja, kakor je navedeno v odstavkih od 6 do 9, in tehtanim povprečjem uteži tveganja, ki bi bila uporabljena za listinjene izpostavljenosti, če izpostavljenosti ne bi bile listinjene.

Šteje se, da je določeno predčasno odplačilo kontrolirano, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija v vlogi originatorja ima ustrezen kapitalski/likvidnostni načrt, ki ji zagotavlja dovolj kapitala in likvidnosti v primeru predčasnega odplačila;

(b) skozi celotno trajanje posla obstaja sorazmerna delitev med udeležbo originatorja in udeležbo investitorja v zvezi s plačili obresti in glavnice, stroškov, izgub in izterjav ►C2 na podlagi stanja neporavnanih denarnih terjatev na eni ali več referenčnih točkah v vsakem mesecu; ◄

▼C2

(c) šteje se, da je obdobje odplačila dovolj dolgo, če je 90 % celotnega dolga (udeležba originatorja in udeležba investitorjev), neporavnanega ob začetku obdobja predčasnega odplačila, odplačanega ali se šteje za neplačanega;

▼B

(d) hitrost odplačevanja ni večja od hitrosti, ki bi bila dosežena z linearnim odplačevanjem skozi obdobje, določeno v točki (c).

6. V primeru listinjenj, pri katerih velja določba o predčasnem odplačilu izpostavljenosti na drobno, ki so nezavezujoče in brezpogojno preklicne brez predhodnega obvestila, pri čemer se predčasno odplačilo sproži s padcem stopnje presežnega razmika na določeno raven, institucije primerjajo trimesečno povprečno stopnjo presežnega razmika s stopnjami presežnega razmika, pri katerih se zahteva zajemanje presežnega razmika.

V primerih, v katerih listinjenje ne zahtevazajemanja presežnega razmika, se šteje, da je točka zajemanja za 4,5 odstotne točke višja od stopnje presežnega razmika, pri kateri se sproži predčasno odplačilo.

▼B

Konverzijski faktor, ki se uporabi, se določi glede na dejansko trimesečno povprečno stopnjo presežnega razmika v skladu z razpredelnico 2.

Razpredelnica 2

	Listinjenja, za katera velja določba o kontroliranem predčasnem odplačilu	Listinjenja, za katera velja določba o nekontroliranem predčasnem odplačilu
tri-mesečni povprečni presežni razmik	Konverzijski faktor	Konverzijski faktor
Nad stopnjo A	0 %	0 %
Stopnja A	1 %	5 %
Stopnja B	2 %	15 %
Stopnja C	10 %	50 %
Stopnja D	20 %	100 %
Stopnja E	40 %	100 %

pri čemer:

(a) "stopnja A" pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 133,33 % stopnje zajemanja presežnega razmika, vendar ne manjše od 100 % te stopnjezajemanja;

(b) "stopnja B" pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 100 % stopnjezajemanja presežnega razmika, vendar ne manjše od 75 % te stopnjezajemanja;

(c) "stopnja C" pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 75 % stopnjezajemanja presežnega razmika, vendar ne manjše od 50 % te stopnjezajemanja;

(d) "stopnja D" pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 50 % stopnjezajemanja presežnega razmika, vendar ne manjše od 25 % te stopnje zajemanja;

(e) "stopnja E" pa pomeni stopnje presežnega razmika, ki so manjše od 25 % stopnjezajemanja presežnega razmika.

7. V primeru listinjenj, pri katerih velja določba o predčasnem odplačilu izpostavljenosti na drobno, ki so nezavezujoče in brezpogojno preklicne brez predhodnega obvestila, in pri katerih se predčasno odplačilo sproži s kvantitativno vrednostjo nekega drugega merila in ne trimesečnega povprečnega presežnega razmika, lahko institucije z dovoljenjem pristojnih organov za določitev navedenega konverzijskega faktorja uporabijo obravnavo, ki je približek tisti, ki je predpisana v odstavku 6. ►C2 Pristojni organ izda dovoljenje, če sta izpolnjena naslednja pogoja: ◄

(a) ta obravnava je primernejša, ker lahko institucija opredeli kvantitativno merilo, ki je v odnosu do kvantitativne vrednosti, ki sproži predčasno odplačilo, enakovredno stopnji zajemanja presežnega razmika;

(b) ta obravnava vodi k merilu tveganja, da se lahko kreditno tveganje, kateremu je institucija izpostavljena, po izvršitvi določbe o predčasnem odplačilu poveča, pri čemer je to merilo tako preudarno kot tisto, izračunano v skladu z odstavkom 6.

8. Za vsa druga listinjenja, za katera velja določba o kontroliranem predčasnem odplačilu obnavljajočih se izpostavljenosti, se uporablja konverzijski faktor 90 %.

▼B

9. Za vsa druga listinjenja, za katera velja določba o nekontroliranem predčasnem odplačilu obnavljajočih se izpostavljenosti, se uporablja konverzijski faktor 100 %.

Člen 257

Zmanjševanje kreditnega tveganja za pozicije v listinjenjupo standardiziranem pristopu

Če se za pozicijo v listinjenju pridobi kreditno zavarovanje, se lahko izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti prilagodi v skladu s poglavjem 4.

Člen 258

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Institucije lahko v primeru pozicije v listinjenju, kateri je dodeljena utež tveganja 1 250 %, v skladu s členom 36(1)(k) odbijejo vrednost izpostavljenosti pozicije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala namesto vključitve te pozicije v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti. Za te namene lahko izračun vrednosti izpostavljenosti odraža primerno stvarno kreditno zavarovanje na način, ki je skladen s členom 257.

Če institucija v vlogi originatorja izkoristi to možnost, lahko 12,5-kratnik odbitega zneskav skladu s členom 36(1)(k), odšteje od zneska, določenega v členu 252, kot znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi bil dejansko izračunan za listinjene izpostavljenosti, če te ne bi bile listinjene.

Pododdelek 4

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti po pristopu IRB

Člen 259

Hierarhija metod

1. Institucije uporabljajo metode v skladu z naslednjo hierarhijo:

(a) za ocenjeno pozicijo ali pozicijo, pri kateri se lahko uporabi povzeta bonitetna ocena, se za izračun zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti uporabi metoda na podlagi bonitetnih ocen, opredeljena v členu 261;

(b) za neocenjeno pozicijo lahko institucija uporabi metodo nadzorniške formule, opredeljeno v členu 262, če lahko ta zagotovi oceno PD ter če je to ustrezno vrednost izpostavljenosti in LGD kot vhodne podatke za metodo nadzorniške formule v skladu z zahtevami za oceno teh parametrov po pristopu IRB v skladu z oddelkom 3. Institucija, ki ni institucija v vlogi originatorja, lahko metodo nadzorniške formule uporabi le s predhodnim dovoljenjem pristojnih organov, ki se izda samo, če institucija izpolnjuje pogoj iz prvega stavka te točke;

▼B

(c) kot alternativo k točki (b) in samo za neocenjene pozicije v programih ABCP lahko institucija uporabi pristop notranjega ocenjevanja, kakor je opredeljen v odstavku 4, če so to pristojni organi dovolili;

(d) v vseh drugih primerih se pozicijam v listinjenju, ki so neocenjene, dodeli utež tveganja 1 250 %;

(e) ne glede na točko (d) in ob predhodnem dovoljenju pristojnih organov lahko institucija izračuna utež tveganja za neocenjeno pozicijo v okviru programa ABCP v skladu s členom 253 ali 254, če neocenjena pozicija ni v obliki komercialnega zapisa in če spada v področje uporabe pristopa notranjega ocenjevanja, za katero je bilo zaprošeno dovoljenje. Celotna vrednost izpostavljenosti, ki je predmet te izjeme, ni pomembna, v vsakem primeru pa ne presega 10 % celotne vrednosti izpostavljenosti, ki jih institucija obravnava na podlagi pristopa notranjega ocenjevanja. Institucija preneha s tako obravnavo, ko se dovoljenje za uporabo zadevnega pristopa zavrne.

2. Za namene uporabe povzetih bonitetnih ocen institucija dodeli neocenjeni poziciji povzeto bonitetno oceno, ki je enakovredna bonitetni oceni ocenjene referenčne pozicije, ki je najbolj nadrejena pozicija in je v vseh pogledih podrejena zadevni neocenjeni poziciji v listinjenju ter izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(a) referenčne pozicije so v vseh pogledih podrejene neocenjeni poziciji v listinjenju;

(b) zapadlost referenčnih pozicij je enaka ali daljša od zapadlosti zadevne neocenjene pozicije;

(c) vse povzete bonitetne ocene se redno posodabljajo, tako da odražajo vse morebitne spremembe bonitetne ocene referenčnih pozicij.

3. Pristojni organi izdajo institucijam dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja v skladu z odstavkom 4, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pozicije v komercialnem zapisu, izdanem v programu ABCP, so ocenjene pozicije;

(b) notranja ocena kreditne kakovosti pozicije odraža javno dostopno metodologijo ocenjevanja ene ali več ECAI za ocenjevanje vrednostnih papirjev, kritih z isto vrsto izpostavljenosti, kot so bile listinjene;

(c) ECAI, katerih metodologija se odraža v skladu s točko (b), vključujejo tiste ECAI, ki so podale zunanjo bonitetno oceno za komercialni zapis, izdan v programu ABCP. ►C2 Kvantitativni elementi, kot so stresni dejavniki, ki se uporabljajo pri oceni pozicije glede na določeno kreditno kakovost, ◄ so konzervativni vsaj toliko, kot so konzervativni elementi, ki se uporabljajo v okviru ustrezne metodologije ocenjevanja zadevnih ECAI;

▼B

(d) pri razvoju svoje metodologije notranjega ocenjevanja institucija upošteva ustrezne objavljene metodologije ocenjevanja ECAI, ki ocenjujejo komercialni zapis v programu ABCP. Tovrstno upoštevanje institucija dokumentira in redno posodablja tako, kot je določeno v točki (g);

(e) metodologija institucije za notranje ocenjevanje vsebuje razrede bonitetnih ocen. Med temi razredi bonitetnih ocen in bonitetnimi ocenami ECAI je vzpostavljena povezava. Ta povezava se jasno dokumentira;

(f) metodologija notranjega ocenjevanja se uporablja v notranjih procesih institucije za upravljanje tveganj, vključno s procesi odločanja, zagotavljanja upravljavskih informacij in razporejanja notranjega kapitala;

(g) notranji ali zunanji revizorji, ECAI, funkcija institucije za notranje spremljanje kreditov ali njena funkcija upravljanja tveganj opravljajo redne preglede procesa notranjega ocenjevanja in kakovosti notranjih ocen kreditne kakovosti izpostavljenosti institucije do programa ABCP. Če pregled opravlja notranja revizija institucije, funkcija za spremljanje kreditov ali funkcija upravljanja tveganj, je ta funkcija neodvisna od poslovnega področja programa ABCP, kakor tudi od področja odnosov s strankami;

(h) institucija redno spremlja uspešnost svojih notranjih bonitetnih ocen, da ovrednoti učinkovitost svoje metodologije notranjega ocenjevanja, ki jo po potrebi popravi, če uspešnost izpostavljenosti redno odstopa od uspešnosti, ki jo opredeljujejo notranje bonitetne ocene;

(i) program ABCP vključuje standarde za izdajo komercialnih zapisov v obliki kreditnih in investicijskih smernic. Pri odločanju o nakupu sredstev upravitelj programa ABCP upošteva vrsto sredstev, ki se kupujejo, vrsto in denarno vrednost izpostavljenosti iz naslova zagotovitve okvirnih likvidnostnih kreditov in kreditnih izboljšav, porazdelitve izgub ter pravno in ekonomsko izločitev sredstev, prenesenih s subjekta, ki prodaja sredstva. Opravi se kreditna analiza profila tveganosti prodajalca sredstev, ki vključuje analizo pretekle in pričakovane prihodnje finančne uspešnosti, trenutni tržni položaj, pričakovano prihodnjo konkurenčnost, stopnjo finančnega vzvoda, denarni tok, pokritost obresti in bonitetno oceno dolga. Poleg tega se opravi pregled prodajalčevih standardov za izdajo komercialnih zapisov, sposobnosti servisiranja in procesov izterjave;

(j) standardi za izdajo komercialnih zapisov v okviru programa ABCP vzpostavljajo minimalna merila primernosti sredstev, ki zlasti:

(i) izključujejo nakup sredstev, ki so zapadla ali neplačana;

(ii) omejujejo presežno koncentracijo do posameznega dolžnika ali geografskega območja;

(iii) omejujejo ročnost sredstev, ki se jih kupuje;

▼B

(k) program ABCP ima politike in procese izterjave, ki upoštevajo operativno sposobnost in kreditno kakovost serviserja. Program ABCP zmanjšuje tveganje v zvezi z uspešnostjo prodajalca in serviserja z različnimi metodami, kot so sprožilci, zasnovani na trenutni kreditni kakovosti, ki preprečujejo združevanje denarnih sredstev;

(l) skupna ocena izgube skupine izpostavljenosti, ki jo program ABCP namerava odkupiti, upošteva vse vire možnega tveganja, kot sta kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Če je obseg kreditne izboljšave, ki jo zagotovi prodajalec, zasnovan samo na izgubah iz naslova kredita, se vzpostavi ločena rezerva za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev, če je slednje ključnega pomena za določeno skupino izpostavljenosti. Poleg tega se v okviru programa pri določanju obsega zahtevane stopnje izboljšave pregledajo večletne pretekle informacije, vključno z izgubami, nerednimi plačili, zmanjšanji vrednosti odkupljenih denarnih terjatev in stopnjo obračanja denarnih terjatev;

(m) program ABCP pri nakupu izpostavljenosti vsebuje strukturne posebnosti, kot so likvidacijski sprožilci, z namenom zmanjšanja morebitnega kreditnega poslabšanja osnovnega portfelja.

4. V skladu s pristopom notranjega ocenjevanja institucija dodeli neocenjeno pozicijo enemu od bonitetnih razredov, opisanih v odstavku 3(e). Poziciji se dodeli izvedena bonitetna ocena, enaka bonitetnim ocenam, ki ustrezajo navedenemu bonitetnemu razredu, kakor je določeno v odstavku 3(e). Če je ta izvedena bonitetna ocena ob začetku listinjenja na ravni naložbenega razreda ali boljša, se šteje, da je enaka primerni bonitetni oceni ECAI za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti.

5. Institucije, ki so pridobile dovoljenje za uporabo pristopa notranjega ocenjevanja, se ne vrnejo k uporabi drugih metod, razen če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija je po mnenju pristojnih organov dokazala, da za to obstajajo utemeljeni razlogi;

(b) institucija je pridobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 260

Maksimalni zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti

Institucija v vlogi originatorja, institucija v vlogi sponzorja ali druge institucije, ki lahko izračunajo KIRB, lahko zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunane za pozicije v listinjenju, omejijo na zneske, ki bi ustrezali kapitalski zahtevi iz člena 92(3), enaki vsoti 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki bi nastali, če listinjena sredstva ne bi bila listinjena in bi bila vsebovana v bilanci stanja institucije, in zneskov pričakovanih izgub teh izpostavljenosti.

▼B

Člen 261

Metoda na podlagi bonitetnih ocen

1. V skladu z metodo na podlagi bonitetnih ocen institucija izračuna znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za ocenjeno pozicijo v listinjenju ali relistinjenju tako, da se na vrednost izpostavljenosti uporabi ustrezna utež tveganja in rezultat pomnoži z 1,06.

Ustrezna utež tveganja je utež tveganja, opredeljena v razpredelnici 4, ki ustreza bonitetni oceni pozicije v skladu z oddelkom 4.

Razpredelnica 4

Stopnja kreditne kakovosti		Pozicije v listinjenju			Pozicije v relistinjenju	
Bonitetne ocene, ki niso kratkoročne	Kratkoročne bonitetne ocene	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
vse druge in neocenjene		1 250 %				

Uteži tveganja v stolpcu C razpredelnice 4 se uporabijo, če pozicija v listinjenju ni pozicija v relistinjenju in če je dejansko število listinjenih izpostavljenosti manjše od šest.

Za preostale pozicije v listinjenju, ki niso pozicije v relistinjenju, se uporabijo uteži tveganja v stolpcu B, razen če je pozicija v najbolj nadrejeni tranši listinjenja; v tem primeru se uporabijo uteži iz stolpca A.

Za pozicije v relistinjenju se uporabijo uteži tveganja v stolpcu E, razen če je pozicija v relistinjenju v najbolj nadrejeni tranši relistinjenja in nobena od osnovnih izpostavljenosti ni že sama izpostavljenost v relistinjenju; takrat se uporabi stolpec D.

▼B

Pri določanju, ali je tranša najbolj nadrejena, se ne zahteva upoštevanje zneskov, nastalih na osnovi obrestnih ali valutnih izvedenih finančnih instrumentov, provizij ali podobnih drugih plačil.

Pri izračunavanju dejanskega števila listinjenih izpostavljenosti se morajo izpostavljenosti do enega dolžnika obravnavati kot ena izpostavljenost. Dejansko število izpostavljenosti se izračuna na naslednji način:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

pri čemer EADi predstavlja vsoto vrednosti vseh izpostavljenosti do itega dolžnika. Če je na voljo delež portfelja, povezan z največjo izpostavljenostjo C1, lahko institucija izračuna N kot 1/ C1.

2. Zmanjšanje kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju se lahko prizna v skladu s členom 264(1) in (4) ob upoštevanju zahtev iz člena 247.

Člen 262

Metoda nadzorniške formule

1. V skladu z metodo nadzorniške formule se utež tveganja za pozicijo v listinjenju ob upoštevanju 20-odstotnega spodnjega praga za pozicije v relistinjenju in 7-odstotnega spodnjega praga za vse ostale pozicije v listinjenju izračuna na naslednji način:

$$12.5 \cdot \frac{S[L + T] - S[L]}{T}$$

pri čemer je:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

pri čemer je:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1 - h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta[K_{IRBR}; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot \left((1 - Beta[x; a, b]) \cdot x + Beta[x; a + 1, b] \cdot c \right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = kumulativna beta distribucija s parametroma a in b, ovrednotenima pri x.

T = velikost tranše, v kateri je pozicija, ki se izračuna kot razmerje med (a) nominalnim zneskom tranše in (b) vsoto nominalnih vrednosti izpostavljenosti, ki so bile listinjene. Za izvedene finančne instrumente, naštete v Prilogi II, se namesto nominalne vrednosti uporablja vsota tekočih nadomestitvenih stroškov in potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti, ki se izračuna v skladu s poglavjem 6;

K_{IRBR} = razmerje med (a) KIRB in (b) vsoto vrednosti izpostavljenosti, ki so bile listinjene, izraženo v decimalni obliki;

L = stopnja kreditne izboljšave, izračunana kot razmerje med nominalnim zneskom vseh tranš, ki so podrejene tranši, v kateri je pozicija, in vsoto nominalnih vrednosti izpostavljenosti, ki so bile listinjene. Kapitalizirani prihodnji prihodki se ne vključijo v izračun L. Zneski, ki jih nasprotne stranke dolgujejo v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti iz Priloge II, ki predstavljajo tranše, podrejene zadevni tranši, se lahko izračunajo po svojih tekočih nadomestitvenih stroških (brez potencialnih prihodnjih kreditnih izpostavljenosti) v okviru izračuna stopnje kreditne izboljšave;

N = dejansko število izpostavljenosti, izračunano v skladu s členom 261. V primeru relistinjenj institucija upošteva število izpostavljenosti v listinjenju v skupini in ne števila osnovnih izpostavljenosti v prvotnih skupinah, iz katerih izhajajo osnovne izpostavljenosti v listinjenju;

ELGD = z izpostavljenostjo tehtano povprečje izgube ob neplačilu se izračuna nanaslednji način:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

pri čemer je:

LGD_i = povprečni LGD, povezan z vsemi izpostavljenostmi do i-tega dolžnika, pri čemer se LGD določi v skladu s poglavjem 3. V primeru relistinjenja je za listinjene pozicije LGD 100 %. Če se tveganje neplačila in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev obravnavata znotraj listinjenja skupaj, se LGDi, ki se upošteva, izračuna kot tehtano povprečje LGD za kreditno tveganje in 75 % LGD za tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev. Uteži so ločene za kapitalske zahteve za kreditno tveganje in tveganje zmanjšanja vrednosti odkupljenih denarnih terjatev.

2. Če nominalna vrednost največje listinjene izpostavljenosti, C1, ni večja od 3 % vsote nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, potem lahko institucija v primeru listinjenja, ki ni relistinjenje, za namene metode nadzorniške formule določi, da je LGD = 50 %, N pa enak enemu od naslednjega:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

pri čemer je:

C_m = razmerje med vsoto nominalnih vrednosti največjih izpostavljenosti "m" in vsoto nominalnih vrednosti listinjenih izpostavljenosti. Stopnjo "m" lahko določi institucija.

Pri listinjenjih, v katerih so vse listinjene izpostavljenosti v pretežni meri izpostavljenosti na drobno, lahko institucija z dovoljenjem pristojnih organov uporabi metodo nadzorniške formule na podlagi poenostavitev h=0 in v=0, če dejansko število izpostavljenosti ni nizko in ni visoke koncentracije izpostavljenosti.

3. Pristojni organi obveščajo EBA o uporabi odstavka 2 s strani institucij. EBA spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Zmanjševanje kreditnega tveganja pri pozicijah v listinjenju se lahko prizna v skladu s členom 264(2) do (4) ob upoštevanju zahtev iz člena 247.

Člen 263

Okvirni likvidnostni krediti

1. Za namene določanja vrednosti izpostavljenosti neocenjene pozicije v listinjenju v obliki okvirnih kreditov kot predujmov se na nominalni znesek okvirnega likvidnostnega kredita, ki izpolnjuje pogoje iz člena 255(2), lahko uporabi konverzijski faktor 0 %.

▼B

2. Če za institucijo ni mogoče, da izračunava zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za listinjene izpostavljenosti, kakor da te ne bi bile listinjene, lahko ta institucija izjemoma in z dovoljenjem pristojnih organov za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za neocenjeno pozicijo v listinjenju v obliki okvirnega likvidnostnega kredita, ki izpolnjuje pogoje iz člena 255(1), začasno uporabi metodo iz odstavka 3. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o uporabi prvega stavka, pri čemer navedejo razloge za to in načrtovano obdobje uporabe.

Izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti se v splošnem šteje za neizvedljivega, če institucija nima na voljo povzetih bonitenih ocen, pristopa notranjega ocenjevanja in metode nadzorniške formule.

3. Najvišja utež tveganja, ki bi bila uporabljena v skladu s poglavjem 2 za katero koli od listinjenih izpostavljenosti, če slednje ne bi bile listinjene, se lahko uporabi za pozicijo v listinjenju, ki jo predstavlja okvirni likvidnostni kredit, ki izpolnjuje zahteve iz člena 255(1). Za določanje vrednosti izpostavljenosti pozicije se uporabi konverzijski faktor 100 %.

Člen 264

Zmanjševanje kreditnega tveganja za pozicije v listinjenju, ki so predmet pristopa IRB

1. Če se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo z uporabo metode na podlagi bonitetnih ocen, se lahko vrednost izpostavljenosti ali utež tveganja za pozicijo v listinjenju, za katero je bilo pridobljeno kreditno zavarovanje, prilagodita v skladu z določbami poglavja 4, kakor te veljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2.

2. V primeru polnega kreditnega zavarovanja, kjer se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo z uporabo metode nadzorniške formule, veljajo naslednje zahteve:

(a) institucija določi "efektivno utež tveganja" pozicije. To naredi tako, da znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije deli z vrednostjo izpostavljenosti pozicije in rezultat pomnoži s 100;

(b) v primeru stvarnega kreditnega zavarovanja se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju izračuna tako, da se stvarnemu kreditnemu zavarovanju prilagojeno vrednost izpostavljenosti pozicije (E*), kakor se izračuna v skladu s poglavjem 4 za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti iz poglavja 2, pomnoži z efektivno utežjo tveganja, pri čemer je E znesek pozicije v listinjenje;

(c) v primeru osebnega kreditnega zavarovanja se znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti pozicije v listinjenju izračuna tako, da se vrednost zavarovanja, prilagojenega za morebitne valutne neusklajenosti in neusklajenosti zapadlosti (GA) v skladu z določbami poglavja 4, pomnoži z utežjo tveganja dajalca zavarovanja; rezultat se nato prišteje znesku, ki se izračuna tako, da se vrednost pozicije v listinjenju, od katere se odšteje GA, pomnoži z efektivno utežjo tveganja.

▼B

3. V primeru delnega kreditnega zavarovanja, kjer se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračunavajo z uporabo metode nadzorniške formule, veljajo naslednje zahteve:

(a) če zmanjševanje kreditnega tveganja pokriva prvo izgubo ali sorazmerne izgube pri poziciji v listinjenju, lahko institucija uporabi odstavek 2;

(b) V drugih primerih institucija pozicijo v listinjenju obravnava kot dve ali več pozicij, pri čemer se šteje, da je nekriti delež pozicija z nižjo kreditno kakovostjo. Za namen izračuna zneska tveganju prilagojenih izpostavljenosti za to pozicijo se uporabljajo določbe člena 262, pri čemer se upoštevajo določene prilagoditve, in sicer v primeru stvarnega kreditnega zavarovanja se T prilagodi v e*, v primeru osebnega kreditnega zavarovanja pa v T-g, kjer je e* razmerje med E* in skupnim hipotetičnim zneskom osnovne skupine; E* je prilagojena vrednost izpostavljenosti pozicije v listinjenju, izračunana v skladu z določbami poglavja 4, kakor se uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2, pri čemer je E znesek pozicije v listinjenju; g je razmerje med nominalnim zneskom kreditnega zavarovanja, prilagojenim za morebitno valutno neusklajenost ali neusklajenost zapadlosti v skladu z določbami poglavja 4, in vsoto vrednosti listinjenih izpostavljenosti. V primeru osebnega kreditnega zavarovanja se utež dajalca zavarovanja uporabi za tisti delež pozicije, ki ni zajet v prilagojeni vrednosti T.

4. Če so v primeru osebnega kreditnega zavarovanja pristojni organi izdali instituciji dovoljenje, da zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za primerljive neposredne izpostavljenosti do dajalca zavarovanja izračunava v skladu s poglavjem 3, se utež tveganja g pri izpostavljenostih do dajalca zavarovanja v skladu s členom 235 določi, kakor je to opredeljeno v poglavju 3.

Člen 265

Dodatnekapitalske zahteve za listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti z določbami o predčasnem odplačilu

1. Poleg zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, izračunanih v zvezi s pozicijami v listinjenju, institucija v vlogi originatorja dodatno izračunava znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z metodologijo, določeno v členu 256, ko proda obnavljajoče se izpostavljenosti v listinjenje, ki vsebuje določbo o predčasnem odplačilu.

2. Z odstopanjem od člena 256 je vrednost izpostavljenosti udeležbe originatorja seštevek naslednjega:

(a) vrednosti izpostavljenosti tistega hipotetičnega dela črpanih zneskov iz skupine, prodanih v listinjenje, katerega delež v razmerju do zneska celotne skupine, prodane v strukturo, določa delež denarnih tokov iz naslova glavnice in zbranih obresti ter drugih povezanih zneskov, ki niso na voljo za opravljanje plačil tistim, ki imajo pozicije v listinjenju;

▼B

(b) vrednosti izpostavljenosti tistega dela nečrpanih zneskov kreditnih linij iz skupine, katerih črpani zneski so bili prodani v listinjenje, katerih delež v skupnem znesku takih nečrpanih zneskov je enak deležu vrednosti izpostavljenosti, opisanemu v točki (a), v vrednosti izpostavljenosti črpanih zneskov iz skupine, prodanih v listinjenje.

Udeležba originatorja ne sme biti podrejena udeležbi investitorjev.

Vrednost izpostavljenosti udeležbe investitorjev je vrednost izpostavljenosti hipotetičnega dela črpanih zneskov iz skupine, ki ni zajet pod točko (a) in ki se ji prišteje vrednost izpostavljenosti tistega dela nečrpanih zneskov kreditnih linij iz skupine, katerih črpani zneski so bili prodani v listinjenje, ki ni zajeto pod točko (b).

3. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vrednost izpostavljenosti udeležbe originatorja v skladu z odstavkom 2(a) se izračuna kot sorazmerna izpostavljenost do črpanih zneskov listinjenih izpostavljenosti, kot da te ne bi bile listinjene, in sorazmerna izpostavljenost do nečrpanih zneskov kreditnih linij, katerih črpani zneski so bili prodani v listinjenje.

Člen 266

Zmanjšanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti

1. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju, za katero se uporabi utež tveganja 1 250 %, se lahko zmanjša za 12,5-kratni znesek morebitnih posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v skladu s členom 110, ki jih je napravila institucija v zvezi z listinjenimi izpostavljenostmi. ►C2 V kolikor so upoštevani posebni popravki zaradi kreditnega tveganja v ta namen, se ti ne upoštevajo za namene izračuna, določenega v členu 159. ◄

2. Znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicijo v listinjenju se lahko zmanjša za 12,5-kratni znesek morebitnih posebnih popravkov zaradi kreditnega tveganja, ki se obravnavajo v skladu s členom 110 in ki jih napravi institucija v zvezi s pozicijo.

3. V skladu s členom 36(1)(k) lahko institucije namesto vključitve pozicije v listinjenju, za katero se uporablja utež tveganja 1 250 %, v svoje izračune zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, v zvezi s to pozicijo odbijejo vrednost izpostavljenosti pozicije od kapitala ob upoštevanju naslednjega:

(a) vrednost izpostavljenosti pozicije se lahko izvede iz zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ob upoštevanju morebitnih zmanjšanj, opravljenih v skladu z odstavkoma 1 in 2;

(b) izračun vrednosti izpostavljenosti lahko odraža primerno stvarno kreditno zavarovanje na način, ki je skladen z metodologijo, ►C2 predpisano v členih 247 in 264; ◄

▼B

(c) če se za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti uporablja metoda nadzorniške formule ter L < KIRBR in [L+T] > KIRBR, se lahko pozicijo obravnava kot dve poziciji, kjer je za pozicijo, ki je bolj nadrejena, L enak KIRBR.

4. Če institucija uporabi možnost iz odstavka 3, lahko odšteje 12,5-kratnik zneska, ki je bil v skladu s tem odstavkom odbit od zneska, opredeljenega v členu 260 kot znesek, na katerega je lahko omejen znesek tveganju prilagojenih izpostavljenosti za pozicije v listinjenju.

Oddelek 4

Zunanje bonitetne ocene

Člen 267

Uporaba bonitetnih ocen ECAI

Institucije lahko uporabljajo bonitetne ocene za določanje uteži tveganja za pozicijo v listinjenju, le če je bonitetno oceno izdala ali potrdila ECAI v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009.

Člen 268

Zahteve, ki jih morajo izpolnjevati bonitetne ocene ECAI

Za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3, lahko institucije uporabijo bonitetne ocene ECAI, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ni nobene neskladnosti med vrstami plačil, ki se odražajo v bonitetni oceni, in vrstami plačil, do katerih je institucija upravičena v skladu s pogodbo, iz katere izhaja zadevna pozicija v listinjenju;

(b) ECAI objavi analizo izgub in denarnih tokov ter občutljivost ocen na spremembe v osnovnih predpostavkah glede ocen, vključno z uspešnostjo skupine izpostavljenosti, pa tudi bonitetne ocene, postopke, metodologije, predpostavke in ključne elemente, ki so temelj ocene, v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Informacije, ki so so dostopne samo omejenemu številu subjektov, se ne štejejo kot objavljene. Bonitetne ocene so vključene v matriko prehodov ECAI;

(c) bonitetna ocena niti v celoti niti delno ne temelji na osebni podpori, ki jo zagotavlja sama institucija. V tem primeru institucija za namene izračuna zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu z oddelkom 3 obravnava zadevno pozicijo, kot da ni ocenjena.

ECAI je zavezana k objavi obrazložitev o tem, kako uspešnost skupine izpostavljenosti vpliva na bonitetno oceno.

▼B

Člen 269

Uporaba bonitetnih ocen

1. Institucija lahko imenuje eno ali več ECAI, katerih bonitetne ocene se v skladu s tem poglavjem uporabljajo za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ("imenovana ECAI").

2. Institucija za svoje pozicije v listinjenju uporablja bonitetne ocene dosledno in neselektivno, v skladu z naslednjimi načeli:

(a) institucija za svoje pozicije v nekaterih tranšah ne sme uporabiti bonitetnih ocen ene ECAI, za svoje pozicije v drugih tranšah v okviru istega listinjenja, ki jih je ali jih ni ocenila prva ECAI, pa bonitetne ocene druge ECAI;

(b) kadar ima pozicija dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, institucija uporabi manj ugodno bonitetno oceno;

(c) kadar ima pozicija več kot dve bonitetni oceni imenovanih ECAI, se uporabita dve najugodnejši bonitetni oceni. Če sta dve najugodnejši bonitetni oceni različni, se uporabi manj ugodno bonitetno oceno;

(d) institucija na lastno pobudo ne zaprosi za umik manj ugodnih bonitetnih ocen.

3. Če se kreditno zavarovanje, ki izpolnjuje pogoje iz poglavja 4, zagotovi neposredno SSPE in se odraža v bonitetni oceni pozicije, ki jo poda imenovana ECAI, se lahko uporabi utež tveganja, povezana s to bonitetno oceno. Če zavarovanje ne izpolnjuje pogojev iz poglavja 4, se bonitetna ocena ne prizna. Če se kreditno zavarovanje ne zagotovi SSPE, temveč neposredno poziciji v listinjenju, se bonitetna ocena ne prizna.

Člen 270

Vzporejanje

EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da se za vse ECAI določi, kateri stopnji kreditne kakovosti iz tega poglavja ustrezajo zadevne bonitetne ocene ECAI. To določanje mora biti objektivno in dosledno ter izvedeno v skladu z naslednjimi načeli:

(a) EBA razlikuje med relativnimi stopnjami tveganja, ki jih odraža posamezna bonitetna ocena;

▼B

(b) EBA upošteva kvantitativne dejavnike, kot so stopnje neplačil in/ali stopnje izgub, ter preteklo kakovost bonitetnih ocen vsake ECAI pri različnih kategorijah sredstev;

(c) EBA upošteva kvalitativne dejavnike, kot je razpon poslov, ki jih oceni ECAI, ter metodologijo in pomen bonitetnih ocen, zlasti v zvezi s tem, ali temelji na pričakovani izgubi ali na prvi izgubi v eurih, ter pravočasno plačilo obresti ali plačilo obresti ob zapadlosti;

(d) EBA si prizadeva zagotoviti, da za pozicije v listinjenju, za katere se na podlagi bonitetnih ocen ECAI uporabi enaka utež tveganja, veljajo enakovredne stopnje kreditnega tveganja. EBA preuči, če je ustrezno, možnost spremembe določanja stopnje kreditne kakovosti, s katero je povezana določena bonitetna ocena.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 6

Kreditno tveganje nasprotne stranke

Oddelek 1

Opredelitve pojmov

Člen 271

Določanje vrednosti izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti izvedenih finančnih instrumentov, naštetih v Prilogi II, institucija določi v skladu s tem poglavjem.

2. Vrednosti izpostavljenosti repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, poslov z dolgim rokom poravnave in poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja institucija lahko določi v skladu s tem poglavjem, namesto s poglavjem 4.

Člen 272

Opredelitev pojmov

Za namene tega poglavja in naslova VI tega dela se uporablja naslednja opredelitev pojmov:

Splošni pojmi:

(1) "kreditno tveganje nasprotne stranke" ali "CCR" je tveganje, da nasprotna stranka v poslu postane neplačnik pred končno poravnavo denarnih tokov posla;

▼B

Vrste poslov:

(2) "posli z dolgim rokom poravnave" so posli, pri katerih nasprotna stranka prevzame obveznost, da bo izročila vrednostni papir, blago ali tujo valuto za gotovino, druge finančne instrumente ali blago, ali obratno, na datum poravnave ali izročitve, ki je naveden v pogodbi in je kasnejši od običajnega tržnega standardnega roka za to vrsto posla ali pet delovnih dni po datumu, na katerega je institucija sklenila posel, pri čemer se upošteva zgodnejši datum;

(3) "posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja" so posli, s katerimi institucija odobri kredit v povezavi z nakupom, prodajo, pokrivanjem stroškov financiranja pri posoji in izposoji vrednostnih papirjev ali trgovanjem z njimi. Posli kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja ne vključujejo drugih posojil, ki so zavarovana s premoženjem v obliki vrednostnih papirjev.

Niz pobotov, nizi varovanj in z njimi povezani izrazi:

(4) "niz pobotov" je skupina poslov med institucijo in eno samo nasprotno stranko, ki je predmet pravno izvršljive dvostranske pogodbe o pobotu, priznane na podlagi oddelka 7 in poglavja 4.

Vsak posel, za katerega se ne uporablja pravno izvršljiva dvostranska pogodba o pobotu, priznana na podlagi oddelka 7, se za namen tega poglavja obravnava kot samostojni niz pobotov.

Po metodi notranjih modelov, določeni v oddelku 6, se vsi nizi pobotov z eno samo nasprotno stranko lahko obravnavajo kot en sam niz pobotov, če so modelirane negativne tržne vrednosti posameznih nizov pobotov v oceni pričakovane izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: EE) enake 0.

(5) "tveganost pozicije" je vrednost tveganja, ki je dodeljena poslu na podlagi standardizirane metode iz oddelka 5 po vnaprej določenem algoritmu;

(6) "niz varovanj" je skupina tveganosti pozicij iz poslov v okviru enega samega niza pobotov, za katere se za določanje vrednosti izpostavljenosti s standardizirano metodo iz oddelka 5 uporablja samo njihov saldo;

(7) "dogovor o vzdrževanju kritja" je dogovor ali določba v dogovoru, na podlagi katerega mora ena nasprotna stranka drugi nasprotni stranki zagotoviti zavarovanje s premoženjem, kadar izpostavljenost druge nasprotne stranke do prve nasprotne stranke preseže določeno raven;

(8) "prag kritja" je največji znesek izpostavljenosti, ki ostaja neporavnan, preden ima ena stranka pravico zahtevati zavarovanje s premoženjem;

▼B

(9) "obdobje kritja za tveganje" je čas od zadnje zagotovitve zavarovanja s premoženjem, ki krije niz pobotov poslov, z nasprotno stranko, ki je postala neplačnik, do trenutka, ko so posli zaključeniin je nastalo tržno tveganje ponovno varovano;

►C2 (10) "efektivna zapadlost" niza pobotov z zapadlostjo več kakor eno leto na podlagi metode notranjih modelov je razmerje med vsoto ◄ pričakovane izpostavljenosti v času trajanja poslov v nizu pobotov, ki je diskontirana z netvegano stopnjo donosa in deljena z vsoto pričakovane izpostavljenosti v enem letu v nizu pobotov, ki je diskontirana z netvegano stopnjo donosa;

Ta efektivna zapadlost se lahko prilagodi tako, da odrazi tveganje obnovitve, ki nastane zaradi nadomestitve pričakovane izpostavljenosti z efektivno pričakovano izpostavljenostjo za obdobja predvidevanja, ki trajajo manj kakor eno leto;

(11) "pobot med različnimi kategorijami produktov" pomeni vključitev poslov z različnimi kategorijami produktov v isti niz pobotov na podlagi pravil za pobot med različnimi kategorijami produktov iz tega poglavja;

(12) "tekoča tržna vrednost" (v nadaljnjem besedilu: CMV)je za namene oddelka 5 neto tržna vrednost portfelja poslov v nizu pobotov, pri čemer se za izračun CMV uporabljajo pozitivne in negativne tržne vrednosti;

Porazdelitev

(13) "porazdelitev tržnih vrednosti" je napovedovanje verjetnostne porazdelitve neto tržnih vrednosti poslov v nizu pobotov za prihodnji datum (obdobje predvidevanja) glede na realizirano tržno vrednost navedenih poslov na datum napovedi;

(14) "porazdelitev izpostavljenosti" je napovedovanje verjetnostne porazdelitve tržnih vrednosti poslov tako, da se za negativne neto tržne vrednosti določi vrednost nič;

(15) "na tveganje neobčutljiva porazdelitev" je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna z uporabo tržnih vgrajenih vrednosti, kakršne so vgrajene nestanovitnosti;

(16) "dejanska porazdelitev" je porazdelitev tržnih vrednosti poslov ali izpostavljenosti v prihodnjem obdobju, pri čemer se porazdelitev izračuna s preteklimi ali realiziranimi vrednostmi, kakršne so nestanovitnosti, izračunane z uporabo preteklih sprememb cen ali tečajev tujih valut in obrestnih mer;

Merjenje in prilagoditve izpostavljenosti

(17) "tekoča izpostavljenost" pomeni večjo izmed vrednosti nič in tržne vrednosti posla ali portfelja poslov v okviru niza pobotov z nasprotno stranko, ki bi predstavljala izgubo ob neplačilu nasprotne stranke, ob predpostavki, da v primeru insolventnosti ali likvidacijevrednost navedenih poslov ne bo poplačana;

▼B

(18) "konična oziroma največja izpostavljenost" je visok percentil porazdelitve izpostavljenosti na določen prihodnji datum pred datumom zapadlosti posla v nizu pobotov ki ima najdaljšo zapadlost;

(19) "pričakovana izpostavljenost" (v nadaljnjem besedilu: EE) je povprečje porazdelitve izpostavljenosti na določen prihodnji datum pred datumom zapadlosti posla v nizu pobotov, ki ima najdaljšo zapadlostjo;

(20) "efektivna pričakovana izpostavljenost na poseben datum (v nadaljnjem besedilu: efektivna EE)" pomeni največjo pričakovano izpostavljenost, ki nastopi na ta datum ali kateri koli predhodni datum. Alternativno se lahko na poseben datum opredeli tudi kot večja od pričakovane izpostavljenost, ki nastopi na ta datum, ali efektivne pričakovane izpostavljenost na kateri koli predhodni datum,;

(21) "pričakovana pozitivna izpostavljenost"(v nadaljnjem besedilu: EPE) je tehtano povprečje pričakovanih izpostavljenosti v določenem časovnem obdobju, pri čemer je utež razmerje, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem obdobju;

Pri izračunavanju kapitalskih zahtev institucije vzamejo povprečje prvega leta ali, če vse pogodbe v okviru niza pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov;

(22) "efektivna pričakovana pozitivna izpostavljenost" (v nadaljnjem besedilu efektivna EPE)" je tehtano povprečje efektivne pričakovane izpostavljenosti niza pobotov v prvem letu, ali, če vse pogodbe v nizu pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, povprečje v obdobju do zapadlosti pogodbe z najdaljšo zapadlostjo v nizu pobotov, pri čemer je utež delež, ki ga posamezna pričakovana izpostavljenost predstavlja v celotnem časovnem obdobju;

Tveganja, povezana s CCR:

(23) "tveganje obnovitve" je vrednost, za katero je EPE podcenjena, kadar se pričakuje, da bodo prihodnji posli z nasprotno stranko potekali redno;

Dodatna izpostavljenost, ustvarjena z navedenimi prihodnjimi posli, ni vključena v izračun EPE;

(24) "nasprotna stranka" za namene oddelka 7 pomeni katero koli pravno ali fizično osebo, ki sklene pogodbo o pobotu in je sposobna veljavno skleniti ta posel;

(25) "pogodba o pobotu med različnimi kategorijami produktov" pomeni dvostranski pogodbeni dogovor med institucijo in nasprotno stranko, ki (na podlagi pobota poslov, ki so predmet pogodbe) vzpostavi eno samo pravno obveznost, ki zajema vse dvostranske okvirne pogodbe in posle, razvrščene v različne kategorije produktov, ki so vključene v sporazum.

▼B

Za namene te opredelitve "različne kategorije produktov" pomenijo:

(a) repo posle in posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev in blaga,

(b) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(c) pogodbe, naštete v Prilogi II;

(26) "plačilna stran" pomeni dogovorjeno plačilo v poslu z izvedenim finančnim instrumentom OTC z linearnim profilom tveganja, ki določa izmenjavo finančnega instrumenta za plačilo.

V primeru poslov, ki določajo izmenjavo plačila za plačilo, sta ti dve plačilni strani sestavljeni iz pogodbeno dogovorjenih bruto plačil, vključno s hipotetičnim zneskom posla.

Oddelek 2

Metode za izračun vrednosti izpostavljenosti

Člen 273

Metode za izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti za pogodbe iz Priloge II na podlagi ene od metod iz oddelkov 3 do 6 v skladu s tem členom.

Institucija, ki ni primerna za obravnavo iz člena 94, ne uporablja metode, določene v oddelku 4. Za določanje vrednosti izpostavljenosti za pogodbe iz točke 3 Priloge II institucija ne uporablja metode, določene v oddelku 4. Institucije lahko znotraj skupine trajno uporabljajo kombinacijo metod iz oddelkov 3 do 6. Ena sama institucija metod, določenih v oddelkih 3 do 6, trajno ne uporablja v kombinaciji, lahko pa v kombinaciji uporablja metode iz oddelkov 3 in 5, če eno od metod uporablja za primere, opredeljene v členu 282(6).

2. Če institucija pridobi dovoljenje pristojnih nadzornih organov v skladu s členom 283(1) in (2), lahko institucija na podlagi metode notranjih modelov iz oddelka 6 določi vrednost izpostavljenosti za naslednje postavke:

(a) pogodbe, naštete v Prilogi II;

(b) repo posle;

(c) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;

(d) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(e) posle z dolgim rokom poravnave.

▼B

3. Ko institucija za izpostavljenosti iz netrgovalne knjige ali za izpostavljenosti tveganju nasprotne stranke kupi zavarovanje s kreditnim izvedenim finančnim instrumentom, lahko kapitalsko zahtevo za zavarovane izpostavljenosti izračuna na podlagi enega od naslednjega:

(a) členov 233 do 236;

(b) v skladu s členom 153(3) ali členom 183, če je bilo dano dovoljenje v skladu s členom 143.

Če institucija ne uporabi pristopa (ii) iz točke (h) člena 299(2), je vrednost izpostavljenosti CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

4. Ne glede na odstavek 3 se lahko institucija odloči, da za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke v izračun dosledno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo in so kupljeni za varovanje za izpostavljenost iz ►C2 netrgovalne knjige ◄ ali za izpostavljenost za kreditno tveganje nasprotne stranke, če je kreditno zavarovanje priznano v skladu s to uredbo.

5. Vrednost izpostavljenosti za CCR iz naslova prodanih kreditnih zamenjav v netrgovalni knjigi, ki se obravnavajo kot kreditno zavarovanje, ki ga daje institucija in se zanje izračunava kapitalska zahteva za CCR za celotni hipotetični znesek; je enaka 0.

6. Na podlagi vseh metod iz oddelkov 3 do 6 je vrednost izpostavljenosti do dane nasprotne stranke enaka vsoti vseh vrednosti izpostavljenosti, ki so izračunane za vsak niz pobotov z navedeno nasprotno stranko.

Vrednost izpostavljenosti, izračunana v skladu s tem poglavjem je za dano nasprotno stranko za dani niz pobotov izvedenih finančnih instrumentov OTC, navedenih v Prilogi II, enaka višji odnič in razliko med vsoto vrednosti izpostavljenosti skozi vse nize pobotov z nasprotno stranko ter vsoto CVA za navedeno nasprotno stranko, ki jo je institucija priznala kot že nastali odpis. Vrednost prilagoditev kreditnega vrednotenja se izračuna brez upoštevanja nasprotne prilagoditve vrednosti dolga zaradi lastnega kreditnega tveganja institucije, ki je že bila izključena iz kapitala v skladu s členom 33(1)(c).

7. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti za izpostavljenosti iz naslova poslov z dolgim rokom poravnave z uporabo katere koli od metod iz oddelkov 3 do 6, ne glede na metodo, ki jo je institucija izbrala za obravnavo izvedenih finančnih instrumentov OTC in repo poslov, poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ter poslov kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja. Institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3, lahko pri izračunu kapitalskih zahtev za posle z dolgim rokom poravnave trajno uporablja uteži tveganja na podlagi pristopa iz poglavja 2, ne glede na pomembnost takih pozicij.

▼B

8. Za metode iz oddelkov 3 in 4 institucija sprejme dosledno metodologijo za določanje hipotetičnega zneska za različne vrste produktov in zagotovi, da je upoštevan hipotetični znesek primerno merilo tveganja, vsebovanega v pogodbi. Če pogodba določa multiplikacijo denarnih tokov, institucija hipotetični znesek prilagodi, in sicer tako, da upošteva učinke multiplikacije na strukturo tveganja pogodbe.

Za metode iz oddelkov od 3 do 6 institucije obravnavajo posle, pri katerih je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnih gibanj, v skladu s členom 291(2), (4), (5) in (6), kakor je ustrezno.

Oddelek 3

Metoda tekoče izpostavljenosti

Člen 274

Metoda tekoče izpostavljenosti

1. Z namenom določanja tekočih nadomestitvenih stroškov vseh pogodb s pozitivno vrednostjo, institucije pogodbam pripišejo tekoče tržne vrednosti.

2. Z namenom določanja potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti, institucije hipotetične zneske oziroma, če je to primerno, vrednosti osnovnih izpostavljenosti pomnožijo z odstotki iz razpredelnice 1, in sicer v skladu z naslednjimi načeli:

(a) pogodbe, ki ne spadajo v eno izmed petih kategorij iz razpredelnice 1, se obravnavajo kakor pogodbe na blago, razen plemenitih kovin;

(b) pri pogodbah, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se odstotki pomnožijo s številom preostalih neopravljenih plačil po pogodbi;

(c) pri pogodbah, ki so namenjene poravnavanju neporavnane izpostavljenosti po določenih plačilnih datumih in v katerih so pogoji ponovno opredeljeni tako, da je tržna vrednost pogodbe na te določene datume enaka nič, je preostala zapadlost enaka času do naslednje ponovne določitve pogojev. Pri pogodbah na obrestno mero, ki izpolnjujejo navedena merila in pri katerih je preostala zapadlost daljša od enega leta, odstotek ne sme biti nižji od 0,5 %.

Razpredelnica 1

Preostala zapadlost	Pogodbe na obrestno mero	Pogodbe na tujo valuto in zlato	Pogodbe na lastniške instrumente	Pogodbe na plemenite kovine, razen zlata	Pogodbe na blago, razen plemenitih kovin
Eno leto ali manj	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Več kot 1 leto, ne več kot 5 let	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Več kot 5 let	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. Za pogodbe na blago, razen zlata, navedene v točki 3 Priloge II, lahko institucija, če upošteva pristop razširjene lestvice zapadlosti, opredeljen v členu 361, namesto odstotkov iz razpredelnice 1 uporabi odstotke iz razpredelnice 2.

Razpredelnica 2

Preostala zapadlost	Plemenite kovine (razen zlata)	Navadne kovine	Kmetijski proizvodi	Drugo, vključno z energijskimi proizvodi
Eno leto ali manj	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Več kot 1 leto, ne več kot 5 let	5 %	4 %	5 %	6 %
Več kot 5 let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Vrednost izpostavljenosti je enaka vsoti tekočih nadomestitvenih stroškov in potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti.

Oddelek 4

Metoda originalne izpostavljenosti

Člen 275

Metoda originalne izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti je hipotetični znesek vsakega instrumenta, pomnožen z odstotki iz razpredelnice 3.

Razpredelnica 3

Originalna zapadlost	Pogodbe na obrestno mero	Pogodbe na tujo valuto in zlatom
Eno leto ali manj	0,5 %	2 %
Več kakor 1 leto, ne več kakor 2 leti	1 %	5 %
Povečanje za vsako dodatno leto	1 %	3 %

2. Za izračun vrednosti izpostavljenosti pri pogodbah na obrestno mero lahko institucija izbere bodisi originalno zapadlost bodisi preostalo zapadlost.

Oddelek 5

Standardizirana metoda

Člen 276

Standardizirana metoda

1. Institucije lahko standardizirano metodo (v nadaljnjem besedilu: SM) uporabijo samo za izračun vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle z dolgim rokom poravnave.

▼B

2. Pri uporabi SM institucije izračunajo vrednost izpostavljenosti za vsak niz pobotov posebej, pri čemer se vrednost zavarovanja s premoženjem odšteje, kakor sledi:

$$\textit{valeur exposée au risque} = \beta \cdot \max\left\{CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

pri čemer je:

CMV = tekoča tržna vrednost portfelja poslov v nizu pobotov z nasprotno stranko, brez upoštevanja vrednosti zavarovanja s premoženjem, kjer je:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

pri čemer je:

CMV_i = tekoča tržna vrednost posla *i*;

CMC = tekoča tržna vrednost zavarovanja s premoženjem, dodeljenega nizu pobotov, kjer je:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

pri čemer je:

CMV_l = tekoča tržna vrednost zavarovanja s premoženjem l;

I = indeks, ki označuje posel;

L = indeks, ki označuje zavarovanje s premoženjem;

J = indeks, ki označuje kategorijo niza varovanj.

Ti nizi varovanj za ta namen ustrezajo dejavnikom tveganja, za katere se tveganosti pozicij z nasprotnimi predznaki lahko izravnajo, da se dobi neto tveganost pozicije, na kateri potem temelji mera izpostavljenosti;

RPT_{ij} = tveganost pozicije iz posla i glede na niz pobotov j;

RPC_{lj} = tveganost pozicije iz zavarovanja s premoženjem l glede na niz pobotov j;

$CCRM_j$ = multiplikator CCR iz razpredelnice 5 za niz pobotov j;

β = 1,4.

3. Za namene izračuna v skladu z odstavkom 2:

(a) ima primerno zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, pozitiven predznak, zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, pa ima negativen predznak;

▼B

(b) se za SM uporablja samo zavarovanje s premoženjem, ki je primerno v skladu s členom 197, členom 198 in členom 299(2)(d);

(c) institucije lahko zanemarijo obrestno tveganje iz plačilnih strani s preostalo zapadlostjo, ki je manjša od enega leta;

(d) institucije lahko obravnavajo posle, ki jih sestavljata dve plačilni strani, denominirani v isti valuti, kot en sam agregiran posel. Obravnava, ki velja za plačilne strani, se uporablja za agregiran posel.

Člen 277

Posli z linearnim profilom tveganja

1. Institucije uskladijo posle z linearnim profilom tveganja s tveganostjo pozicij v skladu z naslednjimi določbami:

(a) posli z linearnim profilom tveganja, pri katerih so kot osnova lastniški instrumenti (vključno z delniškimi indeksi), zlato, druge plemenite kovine ali drugo blago, se pripišejo tveganosti pozicij v ustreznem lastniškem instrumentu (vključno z delniškim indeksom) ali blagu in tveganosti pozicij iz naslova obrestne mere za plačilno stran.

(b) posli z linearnim profilom tveganja, pri katerih je osnovni instrument dolžniški instrumentse pripišejo tveganosti pozicij iz naslova obrestne mere za dolžniški instrument in drugi tveganosti pozicij iz naslova obrestne mere za plačilno stran.

(c) posli z linearnim profilom tveganja, ki določajo menjavo plačila za plačilo, vključno s terminskimi posli na tujo valuto, se pripišejo tveganosti pozicij iz naslova obrestne mere za vsako plačilno stran.

Če je pri poslu, navedenem pod točko (a), (b) ali (c), plačilna stran ali osnovni dolžniški instrument denominiran v tuji valuti, je ta plačilna stran ali osnovni instrument poleg tega se pripiše tveganosti pozicije v tej valuti.

2. Za namene odstavka 1 je velikost tveganosti pozicije izposla z linearnim profilom tveganja efektivna hipotetična vrednost (tržna vrednost, pomnožena s količino) osnovnih finančnih instrumentov ali blaga, izražena v domači valuti institucije tako, da se pomnoži z ustreznim menjalnim tečajem, razen za dolžniške instrumente.

3. Za dolžniške instrumente in za plačilne strani je velikost tveganosti pozicije enaka efektivni hipotetični vrednosti neporavnanih bruto plačil (vključno shipotetičnim zneskom), izražena v valuti matične države članice in pomnožena z modificiranim trajanjem dolžniškega instrumenta oziroma plačilne strani.

▼B

4. Velikost tveganosti pozicije iz kreditne zamenjave je hipotetična vrednost referenčnega dolžniškega instrumenta, pomnožena s preostalo zapadlostjo kreditne zamenjave.

Člen 278

Posli z nelinearnim profilom tveganja

1. Institucije določijo velikost tveganosti pozicij za posle z nelinearnim profilom tveganja v skladu z naslednjimi odstavki.

2. Velikost tveganosti pozicije za izvedene finančne instrumente OTC z nelinearnim profilom tveganja, vključno z opcijami in opcijami na zamenjavo obrestnih mer (swaptions), pri katerih osnova ni dolžniški instrument ali plačilna stran, je enaka delta ekvivalentu efektivne hipotetične vrednosti osnovnega finančnega instrumenta v poslu v skladu s členom 280(1).

3. Velikost tveganosti pozicije izvedenega finančnega instrumenta OTC z nelinearnim profilom tveganja, vključno z opcijami in opcijami na zamenjavo obrestnih mer, pri katerih je osnova dolžniški instrument ali plačilna stran, je enaka delta ekvivalentu efektivne hipotetične vrednosti finančnega instrumenta ali plačilne strani, pomnožene z modificiranim trajanjem dolžniškega instrumenta oziroma plačilne strani.

Člen 279

Obravnava zavarovanja s premoženjem

Za določitev tveganosti pozicije institucije zavarovanje s premoženjem obravnavajo, kakor sledi:

▼C2

(a) zavarovanje s premoženjem, prejeto od nasprotne stranke, se obravnava kot obveznost do nasprotne stranke na podlagi pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu (kratka pozicija), ki zapade na dan, ko se določi tveganost pozicije;

(b) zavarovanje s premoženjem, dano nasprotni stranki, se obravnava kot terjatev do nasprotne stranke (dolga pozicija), ki zapade na dan, ko se določi tveganost pozicije.

▼B

Člen 280

Izračun tveganosti pozicij

1. Institucija določi velikost in predznak tveganosti pozicije, kakor sledi:

(a) za vse instrumente razen dolžniških instrumentov:

(i) kot efektivno hipotetično vrednost v primeru posla z linearnim profilom tveganja;

(ii) kot delta ekvivalent hipotetične vrednosti, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$, v primeru posla z nelinearnim profilom tveganja,

▼B

pri čemer je:

P_{ref} = cena osnovnega instrumenta, izražena v referenčni valuti;

V = vrednost finančnega instrumenta (v primeru opcije je vrednost cena opcije);

P = cena osnovnega instrumenta, izražena v isti valuti kakor V;

(b) za dolžniške instrumente in plačilne strani vseh poslov:

(i) kot efektivno hipotetično vrednost, pomnoženo z modificiranim trajanjem, v primeru posla z linearnim profilom tveganja;

(ii) kot delta ekvivalent hipotetične vrednosti, pomnožen z modificiranim trajanjem, $\frac{\partial V}{\partial r}$, v primeru posla z nelinearnim profilom tveganja,

pri čemer je:

V = vrednost finančnega instrumenta (v primeru opcije je to cena opcije);

r = raven obrestne mere.

Če je V denominirana v valuti, ki ni referenčna valuta, se vrednost izvedenega finančnega instrumenta pretvori v referenčno valuto tako, da se pomnoži z ustreznim menjalnim tečajem.

2. Institucije razvrstijo tveganost pozicij v nize varovanj. Za vsak niz varovanja se izračuna absolutni znesek vsote tveganosti pozicij, ki izhajajo iz niza. Neto tveganost pozicije je rezultat tega izračuna in se za namene člena 276(2) izračuna, kakor sledi:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

Člen 281

Tveganost pozicije iz naslova obrestne mere

1. Institucije za izračun tveganosti pozicije iz naslova obrestne mere uporabijo naslednje določbe.

2. Za tveganost pozicije iz naslova obrestne mere iz naslednjega:

(a) denarnih vlog, prejetih od nasprotne stranke kot zavarovanje s premoženjem;

(b) plačilnih strani;

(c) osnovnih dolžniških instrumentov,

▼B

pri čemer se v vsakem primeru uporablja kapitalska zahteva v višini 1,60 % ali manj v skladu s razpredelnico 1 člena 336, institucije uvrstijo te pozicije v enega od šestih nizov varovanj za vsako valuto, ki so opredeljeni v razpredelnici 4.

Razpredelnica 4

	Obrestne mere, ki odražajo obrestne mere državnih vrednostnih papirjev	Obrestne mere, ki odražajo obrestne mere nedržavnih vrednostnih papirjev
Zapadlost	< 1 leto	> 1 ≤ 5 let
	> 5 let	< 1 leto
	> 1 ≤ 5 let	> 5 let

3. Za tveganost pozicije iz naslova obrestne mere za osnovne dolžniške instrumente ali plačilne strani, za katere je obrestna mera povezana z referenčno obrestno mero, ki predstavlja splošno tržno raven obrestne mere, je preostala zapadlost čas trajanja do naslednje prilagoditve obrestne mere. V vseh drugih primerih je ta preostala zapadlost enaka obdobju do zapadlosti osnovnega dolžniškega instrumenta, v primeru plačilne strani pa preostalemu času trajanja posla.

Člen 282

Nizi varovanj

1. Institucije nize varovanj določijo v skladu z odstavki (2) do (5).

▼C2

2. Za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnova za kreditno zamenjavo, obstaja en niz varovanj.

▼B

Košarica kreditnih zamenjav na podlagi n-tega neplačila se obravnava kot sledi:

(a) velikost tveganosti pozicije referenčnega dolžniškega instrumenta v košarici, ki je osnova kreditne zamenjave na podlagin-tega neplačila, je efektivna hipotetična vrednost referenčnega dolžniškega instrumenta, pomnožena z modificiranim trajanjem izvedenega finančnega instrumenta na podlagi n-tega neplačila glede na spremembo kreditnega razmika referenčnega dolžniškega instrumenta;

►C2 (b) za vsak referenčni dolžniški instrument v košarici, ki je osnova določene kreditne zamenjave na podlagi n- tega neplačila, obstaja en niz varovanj. ◄ Tveganosti pozicij iz različnih kreditnih zamenjav na podlagi n-tega neplačila se ne vključijo v isti niz varovanj;

(c) za vsak niz varovanj, ki, je oblikovan za enega od referenčnih dolžniških instrumentov izvedenega finančnega instrumenta na podlagi n-tega neplačila, se uporablja naslednji multiplikator CCR:

▼B

(i) 0,3 % za referenčne dolžniške instrumente, ki imajo bonitetno oceno priznane ECAI, enakovredno stopnji kreditne kakovosti 1 do 3,

(ii) 0,6 % za druge dolžniške instrumente.

3. Za tveganost pozicij iz naslova obrestne mere iz naslednjega:

(a) denarnih vlog, ki so dani nasprotni stranki kot zavarovanje s premoženjem, če nasprotna stranka nima neporavnanih obveznosti z nizkim posebnim tveganjem;

(b) osnovnih dolžniških instrumentov, pri čemer se v skladu z razpredelnico 1 člena 336 uporablja kapitalska zahteva, ki znaša več kakor 1,60 %;

Za vsakega izdajatelja obstaja en niz varovanj.

Kadar plačilna stran posnema tak dolžniški instrument, obstaja tudi en niz varovanj za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta.

Institucija lahko v isti niz varovanj razporedi tveganosti pozicij, ki nastanejo iz naslova dolžniških instrumentov nekaterih izdajateljev ali iz naslova referenčnih dolžniških instrumentov istega izdajatelja, ki jih posnemajo plačilne strani, ali ki so osnova za kreditno zamenjavo.

4. Osnovni finančni instrumenti, ki niso dolžniški instrumenti, se razporedijo v iste nize varovanj le, če so medsebojno popolnoma enaki ali podobni. V vseh drugih primerih se razporedijo v različne nize varovanj.

Za namene tega odstavka institucije določijo podobnost osnovnih instrumentov na podlagi naslednjih načel:

(a) pri lastniških finančnih instrumentih je osnovni instrument podoben, če ga je izdal isti izdajatelj. Delniški indeks se obravnava kot poseben izdajatelj;

(b) pri plemenitih kovinah je osnovni instrument podoben, če je kovina enaka. Indeks plemenitih kovin se obravnava kot ločena plemenita kovina;

(c) pri električni energiji je osnovni instrument podoben, če se pravice in obveznosti dobave nanašajo na isti interval konice porabe ali interval manjše porabe v katerem koli 24-urnem obdobju;

(d) pri blagu je osnovni instrument podoben, če je blago enako. Indeks na blago se obravnava kot posebno blago.

5. Multiplikatorji CCR (v nadaljnjem besedilu: CCRM) za različne kategorije nizov varovanj so navedeni v naslednji razpredelnici:

▼B

Razpredelnica 5

	Kategorije nizov varovanj	Multiplikator CCR (CCRM)
1.	Obrestne mere	0,2 %
2.	Obrestne mere za tveganost pozicij za referenčni dolžniški instrument, ki je osnova za kreditno zamenjavo in za katerega se na podlagi razpredelnice 1 poglavja 2 naslova IV uporablja kapitalska zahteva, ki znaša 1,60 % ali manj.	0,3 %
3.	Obrestne mere za tveganost pozicij za dolžniški instrument ali referenčni dolžniški instrument, za katerega se na podlagi razpredelnice 1 poglavja 2 naslova IV uporablja kapitalska zahteva, ki znaša več kot 1,60 %.	0,6 %
4.	Menjalni tečaji	2,5 %
5.	Električna energija	4 %
6.	Zlato	5 %
7.	Lastniški finančni instrument	7 %
8.	Plemenite kovine (razen zlata)	8,5 %
9.	Drugo blago (razen plemenitih kovin in električne energije)	10 %
10.	Osnovni instrumenti izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki ne sodijo v nobeno izmed zgoraj navedenih kategorij.	10 %

Osnovni instrumenti za izvedene finančne instrumente OTC, kakor so navedeni v točki 10 razpredelnice 5, se razporedijo v posebne ločene nize varovanj za vsako kategorijo osnovnega instrumenta.

6. Za posle z nelinearnim profilom tveganja ali za plačilne strani in posle, v katerih so osnovni instrumenti dolžniški instrumenti, za katere institucija ne more ugotoviti delte oziroma, če je primerno, modificiranega trajanja z modelom, ki ga je odobril pristojni organ za namene določanja kapitalskih zahtev za tržno tveganje, pristojni organ bodisi konzervativno določi velikost tveganosti pozicij in $CCRM_j$, ki se uporablja, bodisi od institucije zahteva uporabo metode iz oddelka 3. Pobot se ne priznava, kar pomeni, da se vrednost izpostavljenosti določi, kot da obstaja niz pobotov, ki vsebuje samo posamezen posel.

7. Institucija ima vzpostavljene notranje postopke za preverjanje, ali je posel pred vključitvijo v niz varovanj vključen v pravno izvršljiv dvostranski dogovor o pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz oddelka 7.

8. Institucija, ki uporablja zavarovanje s premoženjem za zmanjševanje CCR, ima vzpostavljene notranje postopke za preverjanje, ali v svojih izračunih pred priznanjem učinka zavarovanja s premoženjem, to zavarovanje, ustreza standardom pravne gotovosti, kakor je navedeno v poglavju 4.

▼B

Oddelek 6

Metoda notranjih modelov

Člen 283

Dovoljenje za uporabo metode notranjih modelov

1. Če pristojni organi potrdijo, da institucija na zadovoljiv način izpolnjuje zahtevo iz odstavka 2, tej instituciji dovolijo uporabo metode notranjih modelov (Internal Model Method – IMM) za izračun vrednosti izpostavljenosti za naslednje posle:

(a) posle iz člena 273(2)(a);

(b) posle iz člena 273(2)(b), (c) in (d);

(c) posle iz člena 273(2)(a) do (d).

Če je institucija dobila dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti za kateri koli posel iz točk (a) do (c) prvega pododstavka, lahko uporablja IMM tudi za posle iz člena 273(2)(e).

Ne glede na tretji pododstavek člena 273(1) se lahko institucija odloči, da ne bo uporabljala te metode za izpostavljenosti, ki so nepomembne po velikosti in tveganju. V tem primeru institucija za te izpostavljenosti uporabi eno od metod iz oddelkov 3 do 5, če so izpolnjene ustrezne zahteve za posamezen pristop.

2. Pristojni organi institucijam za izračune iz odstavka 1 dovolijo uporabo IMM le, če je institucija dokazala, da izpolnjuje zahteve iz tega oddelka ter so pristojni organi preverili, da so sistemi institucije za upravljanje CCR trdni in ustrezno uvedeni.

3. Pristojni organi lahko institucijam začasno dovolijo, da postopno uvajajo IMM za različne vrste poslov. V tem obdobju postopnega uvajanja lahko institucije za vrste poslov, za katere ne uporabljajo IMM, uporabljajo metode iz oddelka 3 ali 5.

4. Za vse posle z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC in za vse posle z dolgim rokom poravnave, za katere institucija ni prejela dovoljenja za uporabo IMM v skladu z odstavkom 1, institucija uporablja metode iz oddelka 3 ali oddelka 5.

Na ravni skupine se lahko te metode trajno uporabljajo v kombinaciji. Znotraj institucije se navedene metode lahko uporabljajo v kombinaciji samo, če se ena od metod uporablja za primere iz člena 282(6).

▼B

5. Institucija, ki je pridobila dovoljenje za uporabo IMM v skladu z odstavkom 1, ne sme ponovno začeti uporabljati metod iz oddelka 3 ali 5, razen če tega ne dovoli pristojni organ. Pristojni organi to dovolijo, če institucija dokaže upravičene razloge.

6. Če institucija preneha izpolnjevati zahteve iz tega oddelka, o tem uradno obvesti pristojni organ in ravna v skladu z eno od naslednjih možnosti:

(a) pristojnemu organu predstavi načrt za pravočasno ponovno uskladitev z zahtevami;

(b) pristojnemu organu dokaže, da je učinek neizpolnjevanja zahtev nepomemben.

Člen 284

Vrednost izpostavljenosti

1. Če je institucija v skladu s členom 283(1) pridobila dovoljenje za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti za nekatere ali vse posle iz navedenega odstavka, vrednost izpostavljenosti iz teh poslov meri na ravni niza pobotov.

Model, ki ga v ta namen uporablja institucija:

(a) podrobno določa porazdelitev napovedi sprememb tržnih vrednosti niza pobotov, ki se lahko pripišejo skupnim spremembam zadevnih tržnih spremenljivk, kakršne so obrestne mere in menjalni tečaji;

(b) izračuna vrednost izpostavljenosti niza pobotov na vsak prihodnji datum na podlagi skupnih sprememb tržnih spremenljivk.

►C2 2. Da lahko model zajame učinke vzdrževanja kritja, model vrednosti zavarovanja s premoženjem izpolnjuje kvantitativne, kvalitativne in podatkovne zahteve za IMM v skladu s tem oddelkom, ◄ institucija pa lahko v svojo porazdelitev napovedi za spremembe tržnih vrednosti niza pobotov vključi samo primerno finančno zavarovanje, kakor je opredeljeno v členu 197, členu 198 in členu 299(2)(c) in (d).

3. Kapitalska zahteva za tveganje nasprotne stranke v zvezi z izpostavljenostmi CCR, za katere institucija uporablja IMM, mora biti višja izmed vrednosti:

(a) kapitalska zahteva za navedene izpostavljenosti, izračunana na podlagi efektivne EPE ob uporabi trenutnih tržnih podatkov;

(b) kapitalska zahteva za te izpostavljenosti, izračunana na podlagi efektivne EPE ob uporabi enotne dosledne stresne umeritve za vse izpostavljenosti CCR, za katere uporablja IMM.

▼B

4. Razen za nasprotne stranke, za katere je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnega gibanja, ki spada v področje uporabe člena 291(4) in (5), institucije vrednost izpostavljenosti izračunajo kot zmnožek alfe (α) in efektivne EPE, kakor sledi:

$$Vrednost\ izpostavljenosti = \alpha \cdot Efektivna\ EPE$$

pri čemer je:

α = 1,4, razen če pristojni organi zahtevajo višji α ali institucijam dovolijo uporabo njihovih lastnih ocen v skladu z odstavkom 9;

Efektivna EPE se izračuna z oceno pričakovane izpostavljenosti (EE_t) kot povprečne izpostavljenosti na prihodnji datum t, pri čemer je povprečje vzeto iz možnih prihodnjih vrednosti ustreznih dejavnikov tržnega tveganja.

Model ocenjuje EE na časovni vrsti več prihodnjih datumov t_1, t_2, t_3 itd.

5. Efektivna EE se rekurzivno izračunava kot:

$$Efektivna\ EE_{tk} = max\ \{Efektivna\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

pri čemer je:

tekoči datum označen kot t_0;

efektivna EE t_0 enaka tekoči izpostavljenosti.

6. Efektivna EPE je povprečje efektivne EE v prvem letu prihodnje izpostavljenosti. Če vse pogodbe v nizu pobotov zapadejo prej kakor v enem letu, je EPE povprečje pričakovane izpostavljenosti do zapadlosti vseh pogodb v nizu pobotov. Efektivna EPE se izračuna kot tehtano povprečje efektivne EE:

$$Efektivna\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ leto,\ zapadlost\}} Efektivna\ EE_{tk} \cdot \Delta t_k$$

pri čemer uteži $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ dopuščajo izračun prihodnjih izpostavljenosti na datume, ki niso enakomerno časovno porazdeljeni.

7. Institucije izračunajo velikosti EE ali konične izpostavljenosti na podlagi porazdelitve izpostavljenosti, ki upošteva možne nenormalnosti v porazdelitvi izpostavljenosti.

►C2 8. Institucija lahko uporabi mero porazdelitve, izračunano po IMM, ki je bolj konzervativna, ◄ kakor je zmnožek α in efektivne EPE, kakor je izračunana v skladu z enačbo iz odstavka 4, za vsako nasprotno stranko.

9. Ne glede na odstavek 4 lahko pristojni organi institucijam dovolijo uporabo njihovih lastnih ocen alfe, pri čemer:

▼B

(a) je alfa enaka razmerju med notranjim kapitalom, ki izhaja iz popolne simulacije izpostavljenosti CCR do vseh nasprotnih strank (števec), in notranjim kapitalom, izračunanim na podlagi EPE (imenovalec);

(b) se v imenovalcu EPE uporabi, kakor da je fiksen neporavnan znesek.

Če se izračuna v skladu s tem odstavkom, alfa ni manjši od 1,2.

10. Za namene ocene alfe v skladu z odstavkom 9 institucija zagotovi, da se števec in imenovalec izračunata dosledno glede na metodologijo modeliranja, specifikacije parametrov in sestavo portfelja. Uporabljeni pristop za oceno alfe temelji na pristopu institucije glede notranjega kapitala, je dobro dokumentiran in predmet ►C2 neodvisne validacije ◄. Poleg tega institucija pregleduje lastne ocene alfe vsaj vsako četrtletje oziroma bolj pogosto, kadar se sestava portfelja skozi čas spreminja. Institucija tudi ocenjuje tveganje modela.

11. Institucija pristojnim organom dokaže, da njene notranje ocene alfa v števcu zajemajo pomembne vire odvisnosti porazdelitve tržnih vrednosti poslov ali portfeljev poslov do vseh nasprotnih strank. Notranje ocene alfa upoštevajo razdrobljenost portfeljev.

12. Pri nadzoru uporabe ocen v skladu z odstavkom 9 pristojni organi upoštevajo znatna odstopanja pri ocenah alfe, ki izhajajo iz možnosti nezadovoljive specifikacije v modelih, ki se uporabljajo za števec, še zlasti če je prisotna konveksnost.

13. Kjer je to primerno, so nestanovitnosti in korelacije dejavnikov tržnega tveganja, uporabljene v skupnem modeliranju tržnega in kreditnega tveganja, pogojene z dejavnikom kreditnega tveganja, da bi prikazale potencialna povečanja nestanovitnosti ali korelacije v obdobju gospodarske recesije.

Člen 285

Vrednost izpostavljenosti za nize pobotov, za katere velja dogovor o vzdrževanju kritja

▼C2

1. Če se za niz pobotov uporablja dogovor o vzdrževanju kritja in dnevno vrednotenje po tržnih cenah, institucija izračuna efektivno EPE v skladu s tem odstavkom. Če model pri ocenjevanju EE zajame učinke vzdrževanja kritja, lahko institucija, če pridobi dovoljenje pristojnega organa uporabi z modelom izračunano mero EE, neposredno v enačbi iz člena 284(5). Pristojni organi to dovolijo, samo če potrdijo, da model ustrezno zajame učinke vzdrževanja kritja pri ocenjevanju EE. Institucija, ki ni pridobila takšnega dovoljenja uporabi eno od naslednjih mer efektivne EPE:

(a) efektivno EPE, izračunano brez upoštevanja danega ali prejetega zavarovanja s premoženjem iz naslova kritja plus zavarovanje, ki je bilo dano nasprotni stranki, ne glede na dnevno vrednotenje in proces vzdrževanja kritja ali tekočo izpostavljenost;

▼C2

(b) efektivno EPE, izračunano kot potencialno povečanje izpostavljenosti v obdobju kritja za tveganje, plus večja od naslednjih vrednosti:

(i) tekoča izpostavljenost, vključno z vsem prejetim ali danim zavarovanjem s premoženjem, razen zavarovanja s premoženjem, ki je vplačano na podlagi poziva ali o katerem poteka spor;

(ii) največja neto izpostavljenost, vključno z zavarovanjem s premoženjem, ki je predmet dogovor o vzdrževanju kritja, ki ne bi sprožila poziva po vplačilu zavarovanja s premoženjem. Ta znesek odraža vse veljavne pragove, najnižje zneske prenosa, neodvisne zneske in začetna kritja v skladu z dogovorom o vzdrževanju kritja.

Institucije za namene točke (b) izračunajo pribitek kot pričakovano pozitivno spremembo tekočih tržnih vrednosti poslov v obdobju kritja za tveganje. Spremembe vrednosti zavarovanja s premoženjem se odražajo z uporabo nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost v skladu z oddelkom 4 poglavja 4 ali lastnih ocen prilagoditev za nestanovitnost razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, vendar se v obdobju kritja za tveganje ne predvidevajo nobena plačila zavarovanja s premoženjem. Za obdobje kritja za tveganje veljajo minimalna časovna obdobja, določena v odstavkih 2 do 5.

▼B

2. Za posle, za katere velja dnevno vzdrževanje kritja in dnevno vrednotenje po tržnih cenah, obdobje kritja za tveganje, ki se uporablja za namen modeliranja vrednosti izpostavljenosti z dogovori o vzdrževanju kritja, ni krajše od:

(a) 5 delovnih dni za nize pobotov, ki zajemajo samo repo posle ali posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga in posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

(b) 10 delovnih dni za vse druge nize pobotov.

3. Za točki (a) in (b) veljata naslednji izjemi:

(a) za vse nize pobotov, kjer število poslov kadar koli v četrtletju presega 5 000, obdobje kritja za tveganje za naslednje četrtletje ni krajše od 20 delovnih dni. Ta izjema se ne uporablja za trgovalne izpostavljenosti institucij;

(b) za nize pobotov, ki zajemajo enega ali več poslov, ki vključujejo nelikvidno zavarovanje s premoženjem ali izvedeni finančni instrument OTC, ki ga ni mogoče enostavno zamenjati, obdobje kritja za tveganje ni krajše od 20 delovnih dni.

▼B

Institucija določi, ali je zavarovanje s premoženjem nelikvidno in ali izvedenih finančnih instrumentov OTC ni mogoče enostavno nadomestiti v stresnih tržnih pogojih, za katere je značilna odsotnost trajno aktivnih trgov, kjer bi nasprotna stranka v največ dveh dneh pridobila več cenovnih ponudb, ki ne bi vplivale na trg ali predstavljale cene, ki odraža popust na trgu (v primeru zavarovanja s premoženjem) ali premijo (v primeru izvedenih finančnih instrumentov OTC).

Institucija preuči, ali so posli ali vrednostni papirji, ki jih je prejela kot zavarovanje s premoženjem, koncentrirani v določeni nasprotni stranki in ali bi lahko te posle ali vrednostne papirje institucija nadomestila, če bi ta nasprotna stranka nenadoma zapustila trg.

4. Če je bila institucija vključena v več kot dva spora v zvezi s pozivi k vplačilu kritja v okviru določenega niza pobotov, in sicer v dveh zaporednih četrtletjih, ki sta trajali dlje od veljavnega obdobja kritja za tveganje iz odstavkov 2 in 3, institucija za ta niz pobotov za naslednji dve četrtletji uporabi obdobje kritja za tveganje, ki je dolgo vsaj dvakrat toliko kot obdobje iz odstavkov 2 in 3.

5. Za določanje kritja s periodičnostjo N dni je obdobje kritja za tveganje vsaj enako obdobju F, določenem v odstavkih 2 in 3, kateremu se doda N dni in odvzame en dan. To je:

$$\textit{Obdobje kritja za tveganje} = F + N - 1$$

6. Če notranji model upošteva učinek vzdrževanja kritja na spremembe tržne vrednosti niza pobotov, institucija modelira v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle financiranja vrednostnih papirjev zavarovanja s premoženjem, razen denarja v isti valuti, kot je sama izpostavljenost, skupaj z izpostavljenostjo.

7. Če institucija ni zmožna modelirati zavarovanja s premoženjem skupaj z izpostavljenostjo, v svojih izračunih vrednosti izpostavljenosti za izvedene finančne instrumente OTC in posle financiranja vrednostnih papirjev ne prizna učinka zavarovanja s premoženjem, razen denarja v isti valuti, kot je sama izpostavljenost, razen če uporablja prilagoditve za nestanovitnost, ki izpolnjujejo standarde po razviti metodi za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem z lastnimi ocenami prilagoditev za nestanovitnost ali standarde po pristopu nadzorniških prilagoditev za nestanovitnost v skladu s poglavjem 4.

8. Institucija, ki uporablja IMM, v svojih modelih ne upošteva učinka zmanjšanja vrednosti izpostavljenosti zaradi kakršne koli klavzule v dogovoru o zavarovanju s premoženjem, ki zahteva prejetje zavarovanja s premoženjem, ko se poslabša kreditna kakovost nasprotne stranke.

Člen 286

Upravljanje CCR – politike, postopki in sistemi

1. Institucija vzpostavi in ohranja okvir upravljanja CCR, ki zajema:

▼B

(a) politike, procese in sisteme za prepoznavanje, merjenje, upravljanje, odobritev in notranje poročanje o CCR;

(b) postopke za zagotavljanje, da se te politike, procesi in sistemi upoštevajo.

Te politike, procesi in sistemi so konceptualno zanesljivi, se izvajajo celovito in so dokumentirani. Dokumentacija vključuje razlago empiričnih tehnik, ki se uporabljajo za merjenje CCR.

2. Okvir upravljanja CCR iz odstavka 1 upošteva tržna, likvidnostna ter pravna in operativna tveganja, ki so povezana s CCR. Okvir zlasti zagotavlja, da institucija izpolnjuje naslednja načela:

(a) ne posluje z nasprotno stranko, ne da bi ocenila njeno kreditno sposobnost;

(b) primerno upošteva kreditno tveganje pri poravnavi in pred poravnavo posla;

(c) upravlja takšna tveganja čim bolj celovito na ravni nasprotne stranke (s seštevanjem izpostavljenosti CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi) in na ravni celotnega podjetja.

3. Institucija, ki uporablja IMM, zagotovi, da njen okvir upravljanja CCR do ravni, ki jo zahteva pristojni organ, upošteva likvidnostna tveganja glede naslednjega:

(a) potencialnih pozivov k vplačilu kritja v okviru izmenjav gibljivega ali drugih vrst kritja, kot je začetno ali neodvisno kritje, pri neugodnih razmerah na trgu;

(b) potencialnih pozivov k vračilu čezmernega zavarovanja s premoženjem, ki so ga dale nasprotne stranke;

(c) pozivov, ki so posledica potencialnega poslabšanja lastnih ocen zunanje kreditne kakovosti.

Institucija zagotovi, da sta narava in časovno obdobje ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem skladna z njenimi potrebami glede likvidnosti in ne ogrozita njene sposobnosti pravočasne predložitve ali vrnitve zavarovanja s premoženjem.

4. Upravljalni organ institucije in višje vodstvo dejavno sodelujeta pri upravljanju CCR in zagotovita, da so upravljanju CCR dodeljeni ustrezni viri. Višje vodstvo se preko formalnega procesa zaveda omejitev in predpostavk uporabljenega modela ter njihovega morebitnega vpliva na zanesljivost izhodnih podatkov,. Višje vodstvo upošteva tudi negotovosti tržnega okolja in operativnih zadev ter kako se te odražajo v modelu.

▼B

5. Raven vodstva z dovolj visoko ravnijo pristojnosti pregleduje dnevna poročila o splošni izpostavljenosti institucije do CCR v skladu s členom 287(2)(b) za namen uveljavljanje tako zmanjšanj pozicij, ki jih ustvarijo posamezni upravljavci premoženja ali trgovci, kot tudi zmanjšanj celotne izpostavljenosti CCR institucije.

6. Okvir upravljanja CCR institucije, določen v skladu z odstavkom 1, se uporablja v povezavi z notranjimi kreditnimi limiti in trgovalnimi limiti. Kreditni in trgovalni limiti so povezani z modelom merjenja tveganja institucije na način, ki je skladen skozi čas in ga osebe, ki odobravajo kredite in trgujejo, ter višje vodstvo dobro razumejo. Institucija ima uradni postopek za poročanje o kršitvah limitov tveganja ustrezni ravni vodstva.

7. Merjenje CCR institucije vključuje merjenje dnevne in meddnevne uporabe kreditnih linij. Institucija meri tekoče izpostavljenosti brez in z upoštevanjem zavarovanja s premoženjem. Institucija na ravni portfelja in na ravni nasprotne stranke izračuna in spremlja konično izpostavljenost ali potencialno prihodnjo izpostavljenost v intervalu zaupanja, ki ga sama izbere. Institucija upošteva velike pozicije ali koncentracije pozicij, ki jih ima po skupinah povezanih nasprotnih strank, po gospodarskih panogah in po trgih.

8. Institucija vzpostavi in ohranja rutinski in natančen program stresnega testiranja. Višje vodstvo redno in vsaj na četrtletni osnovi pregleduje rezultate tega stresnega testiranja, ti pa se odražajo v politikah CCR in v limitih, ki jih določi upravljalni organ ali višje vodstvo. Če stresno testiranje pokaže posebno ranljivost v določenih okoliščinah, institucija takoj sprejme ukrepe za upravljanje teh tveganj.

Člen 287

Organizacijske strukture za upravljanje CCR

1. Institucija, ki uporablja IMM, vzpostavi in ohranja:

(a) enoto za nadzor tveganja, ki je v skladu z odstavkom 2;

(b) enoto za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki je v skladu z odstavkom 3.

2. Enota za nadzor tveganja je odgovorna za oblikovanje in izvajanje upravljanja CCR, vključno z ►C2 začetno in sprotno validacijo ◄ modela, ter izvaja naslednje funkcije in izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) odgovorna je za oblikovanje in izvajanje sistema upravljanja CCR institucije;

(b) pripravlja dnevna poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj institucije in jih analizira. Ta analiza vključuje oceno odnosa med meritvami vrednosti izpostavljenosti CCR in limiti trgovanja;

▼B

(c) nadzira celovitost vhodnih podatkov ter izdeluje in analizira poročila o rezultatih modela za merjenje tveganj institucije, vključno z ovrednotenjem odnosa med merami izpostavljenosti tveganjem ter kreditnimi limiti in trgovalnimi limiti;

(d) je neodvisna od enot za odobritev izpostavljenosti ali njeno obnavljanje ali za izpostavljenosti iz trgovanja in nanjo ni neprimernih vplivov;

(e) ima ustrezno osebje;

(f) poroča neposredno višjemu vodstvu institucije;

(g) njeno delo je tesno vključeno v postopke vsakodnevnega upravljanja kreditnih tveganj institucije;

(h) njeni rezultati so sestavni del postopka načrtovanja, spremljanja in nadzorovanja kreditnega tveganja in splošnega profila tveganja institucije.

3. Enota za upravljanje zavarovanja s premoženjem izvaja naslednje naloge in funkcije:

(a) poziva k vplačilu kritja in ga izračunava, ureja spore glede poziva k vplačilu kritja in vsakodnevno natančno poroča o neodvisnih zneskih, začetnem kritju in gibljivem kritju;

(b) nadzoruje celovitost podatkov, uporabljenih za določanje pozivov k vplačilu kritja in zagotavlja, da se ujemajo ter redno usklajujejo z vsemi zadevnimi viri podatkov znotraj institucije;

(c) spremlja obseg ponovne uporabe zavarovanja s premoženjem in vse spremembe pravic institucije do premoženja, danega v zavarovanje, ali v zvezi z njim;

(d) ustrezni ravni vodstva poroča o vrstah zavarovanja s premoženjem, ki se ponovno uporabi, ter o pogojih takšne ponovne uporabe, vključno z instrumentom, kreditno kakovostjo in zapadlostjo;

(e) spremlja koncentracijo na posamezne vrste sredstev zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejme institucija;

(f) redno in vsaj na četrtletni osnovi sporoča višjemu vodstvu informacije o upravljanju zavarovanja s premoženjem, ki vključujejo informacije o vrsti zavarovanja s premoženjem, ki se prejme in da, velikosti, zastaranju in vzroku za spore glede pozivov k vplačilu kritja. To notranje poročanje odraža tudi trende pri teh podatkih.

▼B

4. Višje vodstvo dodeli dovolj virov enoti za upravljanje zavarovanja s premoženjem iz odstavka 1(b), da njen sistem dosega ustrezno raven operativne kakovosti, kot se meri s pravočasnostjo in natančnostjo pozivov k vplačilu kritja institucij ter pravočasnostjo odgovora institucije na pozive k vplačilu kritja njenih nasprotnih strank. Višje vodstvo zagotovi, da ima enota ustrezno osebje, da lahko pravočasno obravnava pozive k vplačilu kritja in spore tudi pri zelo slabih tržnih pogojih ter omogoči instituciji, da omeji število velikih sporov zaradi obsega trgovanja.

Člen 288

Pregled sistema za upravljanje CCR

Institucija v okviru notranje revizijskegapostopka redno opravlja neodvisen pregled sistema za upravljanje CCR. Ta pregled vključuje dejavnosti enote za nadzor in enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki jih zahteva člen 287, in posebej obravnava vsaj:

(a) primernost dokumentacije sistema in procesa upravljanja CCR, ki jo zahteva člen 286;

(b) organizacijo kontrolne enote CCR, ki jo zahteva člen 287(1)(a);

(c) organizacijo enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem, ki jo zahteva člen 287(1)(b);

(d) vključevanje stopenj CCR v dnevno upravljanje tveganj;

(e) proces odobritve modelov za ocenjevanje tveganj in sisteme vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v enoti za trgovanje in zaledni službi;

(f) ►C2 validacija ◄ vsake pomembne spremembe v postopku merjenja CCR;

(g) obseg CCR, ki ga zajema model za merjenje tveganja;

(h) celovitost sistema obveščanja vodstva;

(i) natančnost in popolnost podatkov CCR;

(j) natančno uporabo pravnih terminov iz dogovorov o zavarovanju s premoženjem in o pobotu pri meritvah vrednosti izpostavljenosti;

(k) preverjanje doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, na katerih temeljijo notranji modeli, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov;

(l) natančnost in ustreznost predpostavk v zvezi z nestanovitnostjo in korelacijo;

▼B

(m) natančnost izračunov vrednotenja in pretvorbe tveganja;

(n) preverjanje natančnosti modela s pogostim testiranjem za nazaj, kakor je navedeno v točkah (b) do (e) člena 293(1);

(o) skladnost kontrolne enote CCR in enote za upravljanje zavarovanja s premoženjem z zadevnimi regulativnimi zahtevami.

Člen 289

Test uporabnosti

1. Institucije zagotovijo, da je porazdelitev izpostavljenosti, določena z modelom, uporabljenim za izračun efektivne EPE, vključena v vsakodnevni postopek upravljanja CCR institucije ter da je rezultat modela upoštevan pri odobravanju kreditov, upravljanju CCR, razporeditvi notranjega kapitala in korporativnem upravljanju.

2. Institucija pristojnim organom dokaže, da je vsaj eno leto preden je pridobila dovoljenje pristojnih organov v skladu s členom 283, da lahko uporablja IMM, uporabljala model za izračun porazdelitve izpostavljenosti, na katerem temelji izračun EPE in ki na splošno izpolnjuje zahteve iz tega oddelka.

3. Model, ki se uporablja za pripravo porazdelitve izpostavljenosti do CCR, je del okvira za upravljanje CCR, ki ga zahteva člen 286. S tem okvirom se s seštevanjem izpostavljenosti do CCR z drugimi kreditnimi izpostavljenostmi izmeri uporaba kreditnih linij in razporedi notranji kapital.

4. Poleg EPE institucija meri in upravlja tekoče izpostavljenosti. Če je primerno, institucija meri tekoče izpostavljenosti pred in po upoštevanju zavarovanja s premoženjem. Test uporabnosti je opravljen, če institucija za izračun EPE uporablja druge mere CCR, kot je konična izpostavljenost, ki temeljijo na porazdelitvi izpostavljenosti, oblikovane z istim modelom kot izračun EPE.

5. Institucija ima sistemsko zmogljivost, da po potrebi dnevno ocenjuje EE, razen če pristojnim organom dokaže, da njene izpostavljenosti do CCR upravičujejo manj pogosto izračunavanje. Institucija oceni EE po časovnem načrtu napovedovalnih obdobij, ki primerno prikazuje časovno strukturo prihodnjih denarnih tokov in zapadlosti pogodb ter je pripravljen na način, ki upošteva pomembnost in sestavo izpostavljenosti.

6. Izpostavljenost se meri, spremlja in kontrolira ves čas trajanja vseh pogodb v nizu pobotov in ne samo v enoletnem obdobju. Institucija ima vzpostavljene postopke za ugotavljanje in kontrolo tveganj do nasprotnih strank, če je izpostavljenost daljša od enega leta. Napovedano povečanje izpostavljenosti je podatek, ki se upošteva v modelu notranjega kapitala institucije.

▼B

Člen 290

Stresno testiranje

1. Institucija ima vzpostavljen izčrpen program za stresno testiranje CCR, ki se uporablja tudi pri oceni kapitalskih zahtev za CCR in je skladen z zahtevami iz odstavkov 2 do 10.

2. S tem se ugotavljajo morebitni dogodki ali prihodnje spremembe v gospodarskih razmerah, ki bi lahko neugodno vplivale na kreditne izpostavljenosti institucije, in presoja zmožnost institucije, da vzdrži take spremembe.

3. Stresni ukrepi iz programa se primerjajo z limiti tveganja in jih institucija obravnava v okviru procesa iz člena 81 Direktive 2013/36/EU.

4. Program zajema vse posle in agregatne izpostavljenosti na ravni določenih nasprotnih strank po vseh oblikah kreditnega tveganja nasprotne stranke v časovnem okviru, ki je dovolj dolg, da se izvede redno stresno testiranje.

5. S tem programom se za vse nasprotne stranke institucije zagotavlja vsaj mesečno stresno testiranje izpostavljenosti iz naslova glavnih tržnih dejavnikov tveganja, kot so obrestne mere, tuje valute, lastniški instrumenti, kreditni razmiki in cene blaga, da se opredeli čezmerna koncentracija posebnih usmerjevalnih tveganj in da jo institucija, kjer je to potrebno, lahko zmanjša. Stresno testiranje izpostavljenosti CCR (z enim dejavnikom, več dejavniki in pomembnimi neusmerjevalnimi tveganji) – ter istočasno testiranje izpostavljenosti in kreditne sposobnosti se izvajata na ravni posamezne nasprotne stranke, skupine nasprotnih strank in na agregatni ravni institucije.

6. Uporablja vsaj četrtletne scenarije stresnega testiranja z več dejavniki in ocenjuje pomembna neusmerjevalna tveganja, vključno z izpostavljenostjo krivulje donosa in osnovnimi tveganji. Stresni testi z več dejavniki obravnavajo vsaj naslednje scenarije:

(a) prišlo je do resnih dogodkov v gospodarstvu ali na trgu;

(b) splošna tržna likvidnost se je znatno zmanjšala;

(c) velik finančni posrednik zapira pozicije.

7. Resnost šokov osnovnih dejavnikov tveganja je je skladna z namenom stresnega testiranja. Pri ocenjevanju kapitalske ustreznosti v stresnih situacijah so šoki osnovnih dejavnikov tveganja dovolj resni, da zajamejo zgodovinsko ekstremne tržne pogoje in ekstremne, vendar verjetne, stresne tržne pogoje. Pri stresnem testiranju se ocenjuje učinek takšnih šokov na kapital, kapitalske zahteve in dobičke. Za namen vsakodnevnega spremljanja portfelja, varovanja pred tveganjem in upravljanja koncentracij program testiranja preuči tudi manj resne scenarije, ki so bolj verjetni.

▼B

8. Program vključuje določbe, kjer je to primerno, za povratne stresne teste, da se opredelijo ekstremni, vendar verjetni scenariji, ki bi lahko privedli do zelo škodljivih rezultatov. Povratno stresno testiranje upošteva učinek pomembne nelinearnosti v portfelju.

9. Višjemu vodstvu se redno in vsaj na četrtletni osnovi poročajo rezultati stresnega testiranja v okviru programa. Poročila in analiza rezultatov zajemajo največje učinke na ravni nasprotne stranke v portfelju, pomembne koncentracije znotraj segmentov portfelja (znotraj iste panoge ali regije) ter posebne trende zadevnega portfelja in nasprotne stranke.

10. Višje vodstvo prevzame vodilno vlogo pri integraciji stresnega testiranja v okvir upravljanja tveganj in kulturo tveganja institucije ter zagotavlja, da so rezultati smiselni in se uporabljajo za upravljanje CCR. Rezultati stresnega testiranja za znatne izpostavljenosti se ocenijo glede na smernice, ki kažejo nagnjenost institucije k tveganju, in predložijo višjemu vodstvu v razpravo in ukrepanje, ko je ugotovljeno čezmerno ali koncentrirano tveganje.

Člen 291

Tveganje neugodnih gibanj

1. Za namene tega člena:

(a) "splošno tveganje neugodnih gibanj" nastopi, ko obstaja pozitivna korelacija med verjetnostjo neizpolnitve obveznosti nasprotnih strank in splošnimi dejavniki tržnega tveganja;

(b) "posebno tveganje neugodnih gibanj" nastopi, ko obstaja pozitivna korelacija med prihodnjo izpostavljenostjo do določene nasprotne stranke in PD te nasprotne stranke zaradi narave posla s to stranko. Šteje se, da je institucija izpostavljena posebnemu tveganju neugodnih gibanj, če se pričakuje, da bo prihodnja izpostavljenost do določene nasprotne stranke visoka, hkrati pa bo visoka tudi verjetnost neplačila nasprotne stranke.

2. Institucija primerno obravnava izpostavljenosti, ki povzročajo znatno posebno in splošno tveganje neugodnih gibanj.

3. Institucija za opredelitev splošnega tveganja neugodnih gibanj načrtuje stresno testiranje in analize scenarija, da bi stresnim situacijam izpostavila dejavnike tveganja, ki škodljivo vplivajo na kreditno sposobnost nasprotne stranke. Takšno testiranje obravnava možnost, da pride do resnih šokov, če se odnosi med dejavniki tveganja spremenijo. Institucija spremlja splošno tveganje neugodnih gibanj po proizvodih, regijah, panogah ali drugih kategorijah, ki so pomembne za podjetje.

4. Institucija ohranja postopke za ugotavljanje, spremljanje in nadzor primerov posebnega tveganja neugodnih gibanj za vsak pravni subjekt, ki se začnejo z nastankom posla in nadaljujejo v času trajanja posla.

▼B

5. Institucije izračunajo kapitalske zahteve za CCR v zvezi s posli, kadar je bilo ugotovljeno posebno tveganje neugodnih gibanj in obstaja pravna povezava med nasprotno stranko in izdajateljem osnovnega instrumenta izvedenega finančnega instrumenta OTC in osnovnimi posli iz člena 273(2)(b), (c) in (d) v skladu z naslednjimi načeli:

(a) instrumenti, pri katerih obstaja posebno tveganje neugodnih gibanj, se ne vključijo v isti niz pobotov kot drugi posli z nasprotno stranko in se vsak obravnava kot ločen niz pobotov;

(b) znotraj vsakega takšnega ločenega niza pobotov je za kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost vrednost izpostavljenosti enaka celotni pričakovani izgubi vrednosti preostale poštene vrednosti osnovnih instrumentov ob predpostavki, da je osnovni izdajatelj v stečajnem postopku;

(c) LGD za institucijo, ki uporablja pristop iz poglavja 3, znaša za takšne posle zamenjave 100 %;

(d) za institucijo, ki uporablja pristop iz poglavja 2, je veljavna utež tveganja tista iz nezavarovanega posla;

(e) za vse druge posle v zvezi z eno samo izpostavljenostjo v takšnem ločenem nizu pobotov je izračun vrednosti izpostavljenosti v skladu s predpostavko skokovitega naraščanja verjetnosti neplačila tistih osnovnih obveznosti, pri katerih je izdajatelj pravno povezan z nasprotno stranko. Za posle v zvezi s košarico imen) in indeksom se uporabi, če je bistveno, skokovito naraščanje verjetnosti neplačila ustreznih osnovnih obveznosti, pri katerih je izdajatelj pravno povezan z nasprotno stranko;

(f) kolikor se uporabljajo obstoječi izračuni tveganja na trgu za kapitalske zahteve za presežno tveganje neplačila in migracije, kakor je določeno v naslovu IV poglavja 5 oddelka 4, ki že zajemajo predpostavko LGD, je LGD v uporabljeni formuli 100 %.

6. Institucije višjemu vodstvu in ustreznemu odboru upravljalnega organa predložijo redna poročila o posebnem in splošnem tveganju neugodnih gibanj in sprejetih ukrepih za upravljanje teh tveganj.

Člen 292

Celovitost procesa modeliranja

1. Institucija zagotavlja celovitost procesa modeliranja, kakor je določen v členu 284, tako da sprejme vsaj naslednje ukrepe:

(a) model odraža pogoje in lastnosti posla pravočasno, celovito in na konzervativen način;

(b) ti pogoji vključujejo vsaj hipotetične zneske iz pogodbe, zapadlost, referenčna sredstva, dogovore o vzdrževanju kritja in pogodbe o pobotu;

▼B

(c) ti pogoji in lastnosti posla se hranijo v bazi podatkov, ki se formalno in redno revidira;

(d) proces za priznavanje pogodb o pobotu, v skladu s katerim mora pravna služba potrditi, da je pobot v skladu s temi pogodbami pravno izvršljiv;

(e) potrditev iz točke (d) neodvisna enota vnese v bazo podatkov iz točke (c);

(f) prenos podatkov o pogojih in lastnostih o posl v model EPE je predmet notranjega revidiranja;

(g) med modelom in sistemom izvornih podatkov obstajajo uradni procesi usklajevanja za stalno preverjanje, ali so pogoji in lastnosti posla pravilno ali vsaj konzervativno izraženi v EPE.

2. Za določanje tekoče izpostavljenosti se uporabljajo tekoči tržni podatki. Institucija lahko umeri svoj model EPE, tako da uporabi zgodovinske tržne podatke ali podatke, ki izvirajo iz trga, da določi parametre osnovnih stohastičnih procesov, kot so premik, nestanovitnost in korelacija. Če institucija uporablja zgodovinske podatke, uporablja podatke za vsaj tri pretekla leta. Podatki se posodabljajo vsaj vsako četrtletje ali pogosteje, če je to potrebno za to, da se odražajo tržni pogoji.

Za izračun efektivne EPE z uporabo stresne umeritve institucija umeri efektivno EPE z uporabo podatkov za tri pretekla leta, ki vključujejo stresno obdobje za kreditne razmike njenih nasprotnih strank, ali podatke, ki izvirajo iz trga iz takšnega stresnega obdobja.

V ta namen institucija uporablja zahteve iz odstavkov 3, 4 in 5.

3. Institucija vsaj vsako četrtletje dokaže pristojnemu organu, da se obdobje izjemnih situacij, ki se uporablja za izračun iz tega odstavka, ujema z obdobjem povečanih kredinih razmikov kreditnih zamenjav ali drugih kreditnih razmikov (kot so krediti ali podjetniške obveznice) za reprezentativen izbor nasprotnih strank s kreditnimi razmiki, s katerimi se trguje. V situacijah, ko institucija za nasprotno stranko nima ustreznih podatkov o kreditnem razmiku, razvrsti nasprotno stranko s posebnim podatkom o kreditnem razmiku glede na regijo, notranjo bonitetno oceno in vrsto dejavnosti.

4. Model EPE za vse nasprotne stranke uporablja podatke, ki so lahko zgodovinski ali implicitni in vključujejo podatke iz obdobja stresnih situacij glede kreditov, in sicer na način, ki je skladen z metodo za umerjanje modela EPE glede na trenutne podatke.

▼B

5. Da bi institucija ocenila učinkovitost stresne umeritve EEPE, ustvari več referenčnih portfeljev, ki so občutljivi na glavne dejavnike tveganja, katerim je izpostavljena institucija6. Izpostavljenost tem referenčnim portfeljem se izračuna z uporabo (a) stresne metodologije, ki temelji na tekočih tržnih vrednostih in parametrih modela, ki so umerjeni glede na stresne tržne pogoje, ter (b) izpostavljenosti v obdobju stresnih situacij, vendar z uporabo metode, določene v tem oddelku (konec tržne vrednosti iz stresnih obdobja, nestanovitnosti in korelacije iz triletnega stresnega obdobja).

Pristojni organi zahtevajo od institucije, da prilagodi umeritve glede na stresne situacije, če izpostavljenosti teh referenčnih portfeljev znatno odstopajo ena od druge.

6. Institucija za model izvaja postopek ►C2 validacije ◄, ki je jasno določen v politikah in postopkih institucije. Ta postopek ►C2 validacije ◄:

(a) določi vrsto testiranja, potrebnega za zagotovitev celovitosti modela in za opredelitev pogojev, pod katerimi so predpostavke modela neustrezne in lahko zato povzročijo podcenjevanje vrednosti EPE modela;

(b) vključuje pregled celovitosti modela.

7. Institucija spremlja ustrezna tveganja in ima vzpostavljene postopke za prilagajanje svojih ocen EEPE, ko postanejo navedena tveganja bistvena. Institucija pri upoštevanju tega odstavka:

(a) opredeli in upravlja svoje izpostavljenosti posebnemu tveganju neugodnih gibanj, ki nastane, kot je določeno v členu 291(1)(b), in izpostavljenosti splošnemu tveganju neugodnih gibanj, ki nastane, kot je določeno v členu 291(1)(a);

(b) za izpostavljenosti s povečanim profilom tveganja po enem letu redno primerja oceno zadevne mere izpostavljenosti za eno leto z enako mero izpostavljenosti za celotno trajanje izpostavljenosti;

(c) za izpostavljenosti s preostalo zapadlostjo, ki znaša manj kakor eno leto, redno primerja nadomestitvene vrednosti (tekočo izpostavljenost) in realizirani profil izpostavljenosti ter hrani podatke, ki omogočajo tako primerjavo.

8. Institucija ima vzpostavljene notranje postopke za preverjanje, ali je posel pred vključitvijo v niz pobotov urejen s s pravno izvršljivo pogodboo pobotu, ki izpolnjuje zahteve iz oddelka 7.

9. Institucija, ki za zmanjševanje CCR uporablja zavarovanje s premoženjem, ima vzpostavljene notranje postopke, da pred priznanjem učinka zavarovanja s premoženjem v svojih izračunih preveri, ali zavarovanje s premoženjem ustreza standardom pravne gotovosti, kakor je navedeno v Poglavju 4.

▼B

10. EBA spremlja različne prakse na tem področju in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice za uporabo tega člena.

Člen 293

Zahteve za sistem upravljanja tveganj

1. Institucija izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) izpolnjuje kvalitativne zahteve iz dela tri, naslova IV, poglavja 5;

(b) vodi reden program testiranja za nazaj, v katerem primerja mere tveganja iz modela z realiziranimi merami tveganja ter hipotetične spremembe, ki temeljijo na statičnih pozicijah z realiziranimi merami;

(c) izvede začetno ►C2 validacijo ◄ in redno pregleduje model izpostavljenosti CCR ter mere tveganja, ki izhajajo iz tega modela. ►C2 Validacija ◄ in pregled sta neodvisna od razvoja modela;

(d) upravljalni organ in višje vodstvo sta vključena v proces nadzora tveganja in zagotavljata, da so za nadzor kreditnega tveganja in kreditnega tveganja nasprotne stranke namenjena ustrezna sredstva. Raven vodstva z dovolj veliko pristojnostjo za izvajanje tako znižanj pozicij, ki jih odobrijo posamezni trgovci, kot znižanj celotne izpostavljenosti institucije tveganju, v zvezi s tem pregleduje dnevna poročila, ki jih pripravi neodvisna enota za kontrolo tveganj, ustanovljena v skladu s členom 287(1)(a);

(e) notranji model merjenja izpostavljenosti tveganju se vključi v postopek vsakodnevnega upravljanja tveganj institucije;

(f) sistem merjenja tveganja se uporablja v povezavi z notranjimi limiti za trgovanje in izpostavljenost. V zvezi s tem so limiti izpostavljenosti povezani z modelom merjenja tveganja institucije na način, ki je skozi čas nespremenljiv in ga trgovci, kreditna funkcija in višje vodstvo dobro razumejo;

(g) institucija zagotovi, da je njen sistem za upravljanje tveganj dobro dokumentiran. Zlasti ohranja dokumentirane notranje politike, kontrole in postopke v zvezi z delovanjem sistema za merjenje tveganja ter ureditve, ki zagotavljajo, da se te politike upoštevajo;

(h) v okviru notranjega revizijskega postopka institucije se redno izvaja neodvisni pregled sistema za merjenje tveganj. Ta pregled zajema dejavnosti enot, ki se ukvarjajo s trgovanjem, in neodvisne enote za upravljanje tveganj. Pregled celotnega procesa upravljanja tveganj poteka redno (in najmanj enkrat na leto) in posebej obravnava vsaj zadeve iz člena 288;

▼B

(i) ►C2 sprotna validacija ◄ modelov kreditnega tveganja nasprotne stranke, vključno s testiranjem za nazaj, redno pregleduje raven vodstva, ki ima dovolj pristojnosti za odločanje o ukrepanju za odpravo pomanjkljivosti modelov.

2. Pristojni organi pri določanju ravni alfe upoštevajo obseg, v katerem institucija izpolnjuje zahteve iz odstavka 1, kakor je določeno v členu 284(4). Samo tiste institucije, ki v celoti izpolnjujejo te zahteve, so upravičene do uporabe minimalnega multiplikatorja.

3. Institucija dokumentira proces za začetno in sprotno ►C2 validacijo ◄ modela izpostavljenosti CCR in izračun merjenja tveganja iz modela tako natančno, da lahko tretja oseba ponovno naredi analizo in izmeri tveganje. Ta dokumentacija določi pogostost, s katero se izvaja analiza za nazaj in ►C2 druga sprotna validacija ◄, kako se izvaja ►C2 validacija ◄ glede na tokove podatkov in portfelje ter uporabljene analize.

4. Institucija opredeli merila, s katerimi oceni modele izpostavljenosti CCR, in modele, ki so vključeni v izračun izpostavljenosti, in ima zapisano politiko, s katero se opiše postopek, po katerem se opredelijo in popravijo nesprejemljivi rezultati.

5. Institucija določi, kako se izgradijo reprezentativni portfelji nasprotne stranke za namene preverjanja modela izpostavljenosti CCR in merjenje tveganja.

6. ►C2 Validacija ◄ modelov izpostavljenosti CCR in njihovega merjenja tveganja, ki povzroči porazdelitev napovedi, upošteva več kot enkratno statistiko porazdelitve napovedi.

Article 294

Zahteve za ►C2 validacijo ◄

1. Institucija kot del ►C2 začetne in sprotne validacije ◄ svojega modela izpostavljenosti CCR in merjenja tveganja zagotovi, da so izpolnjene naslednje zahteve:

(a) preden pristojni organi izdajo dovoljenje v skladu s členom 283(1), institucija izvede testiranje za nazaj z uporabo zgodovinskih podatkov o gibanjih dejavnikov tržnega tveganja. To testiranje za nazaj upošteva številna različna časovna obdobja napovedi za vsaj eno leto, ki zajemajo vrsto različnih začetnih datumov in široko vrsto tržnih pogojev;

(b) institucija, ki uporablja pristop iz člena 285(1)(b), redno izvaja ►C2 validacijo ◄ svojega modela, da bi preskusila, ali so realizirane tekoče izpostavljenosti skladne z napovedjo za vsa obdobja kritja znotraj enega leta. Če je zapadlost nekaterih poslov v nizu pobotov krajša od enega leta in je niz pobotov bolj občutljiv za tveganje brez teh poslov, ►C2 validacija ◄ to upošteva;

▼B

(c) za nazaj preskusi delovanje modela izpostavljenosti CCR in ključne mere tveganja modela ter predvidevanja glede dejavnikov tržnega tveganja. Zadevna časovna obdobja napovedi za posle, zavarovane s premoženjem, vključujejo tista, ki odražajo tipična obdobja kritja za tveganje, ki se uporabljajo pri trgovanju, zavarovanim s premoženjem ali s kritjem.

(d) če ►C2 validacija ◄ modela pokaže, da je efektivna EPE podcenjena, institucija sprejme potrebne ukrepe za odpravo nenatančnosti v modelu;

(e) v okviru postopka ►C2 začetne in sprotne validacije ◄ modela testira modele za določanje cen, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti CCR za dani scenarij prihodnjih šokov, ki jih povzročijo dejavniki tržnega tveganja. Modeli za določanje cen za opcije upoštevajo nelinearnost vrednosti opcije glede na dejavnike tržnih tveganj;

(f) model izpostavljenosti CCR zajame informacije, specifične za posel, ki so potrebne za to, da se lahko seštejejo izpostavljenosti na ravni niza pobotov. Institucija preveri, ali so posli dodeljeni ustreznemu nizu pobotov znotraj modela;

(g) model izpostavljenosti CCR vključuje tudi informacije, specifične za posamezen posel, da zajame učinke kritja. Upošteva tako tekočo vrednost kritja kakor tudi kritje, ki bi bilo izmenjano med nasprotnima strankama v prihodnosti. ►C2 Tak model upošteva naravo (enostranskih ali dvostranskih) dogovorov o vzdrževanju kritja, ◄ pogostost pozivov k vplačilu kritja, obdobje kritja za tveganje, najnižji prag nepokrite izpostavljenosti, ki ga je institucija pripravljena sprejeti, in najnižji znesek prenosa. Tak model bodisi ocenjuje spremembe tekočih tržnih vrednosti danega zavarovanja s premoženjem ali uporablja pravila iz poglavja 4;

(h) statično testiranje preteklih podatkov za nazaj na podlagi reprezentativnih portfeljev nasprotne stranke je sestavni del postopka ►C2 validacije ◄ modela. Institucija redno izvaja tako testiranje podatkov za nazaj na več dejanskih ali hipotetičnih reprezentativnih portfeljih nasprotne stranke. Ti reprezentativni portfelji se izberejo glede na njihovo občutljivost na pomembne dejavnike tveganja in kombinacije dejavnikov tveganja, ki jim je institucija izpostavljena;

(i) institucija izvede testiranje za nazaj, ki je oblikovano za testiranje ključnih predpostavk modela izpostavljenosti CCR in zadevnih merjenj tveganja, vključno z modeliranim odnosom med roki zapadlosti istega dejavnika tveganja in modeliranimi odnosi med dejavniki tveganja;

(j) delovanje modela izpostavljenosti CCR in merjenja tveganja se ustrezno preveri za nazaj. S programom testiranja za nazaj je mogoče ugotoviti, da meritve tveganja modela EPE niso bile najbolj uspešne;

▼B

(k) institucija preveri svoje modele izpostavljenosti CCR in vsa merjenja tveganj do časovnih obdobij, ki sovpadajo z zapadlostjo poslov, za katere je izpostavljenost izračunana z uporabo IMM v skladu s členom 283;

(l) institucija redno testira modele za ocenjevanje, ki se uporabljajo za izračun izpostavljenosti nasprotne stranke, glede na ustrezna neodvisna merila kot del postopka ►C2 sprotne validacije modela ◄;

(m) ►C2 sprotna validacija ◄ modela izpostavljenosti CCR institucije in zadevnih merjenj tveganja vključuje oceno ustreznosti najnovejših rezultatov;

(n) institucija kot del začetnega in sprotnega postopka ►C2 validacije ◄ oceni pogostost, s katero so posodobljeni parametri modela izpostavljenosti CCR;

(o) z ►C2 začetno in sprotno validacijo ◄ modelov izpostavljenosti CCR se oceni, ali so raven nasprotne stranke in izračuni izpostavljenosti niza pobotov za izpostavljenosti ustrezni.

2. Namesto alfe, pomnožene z efektivno EPE, se s predhodnim dovoljenjem pristojnih organov lahko uporabi mera, ki je bolj konzervativna od uporabljene metrike za izračun regulativne vrednosti izpostavljenosti za vsako nasprotno stranko. Stopnja relativne konservativnosti se bo ocenila po začetni odobritvi pristojnih organov in ob rednih nadzorniških pregledih modelov EPE. Institucija izvaja redno ►C2 validacijo ◄ konservativnosti. Stalna ocena delovanja modela zajema vse nasprotne stranke, za katere se uporabljajo modeli.

3. Če testiranje za nazaj pokaže, da model ni dovolj natančen, pristojni organi odvzamejo dovoljenje za uporabo modela ali naložijo ustrezne ukrepe, da zagotovijo takojšnjo izboljšavo modela.

Oddelek 7

Pogodbeni pobot

Člen 295

Priznanjepogodbenega pobota za zmanjševanje tveganja

Institucije lahko samo naslednje vrste pogodbenega pobota obravnavajo kot dejavnike, ki zmanjšujejo tveganje, v skladu s členom 298, in kadar so pristojni organi v skladu s členom 296 priznali pogodbo o pobotu in kadar institucija izpolnjuje zahteve iz člena 297:

▼B

(a) dvostranske pogodbe o novaciji med institucijo in njeno nasprotno stranko, v kateri so medsebojne terjatve in obveznosti avtomatično združene, tako da ob vsaki uporabi novacije, nastane en sam neto znesek, s čimernastane ena sama nova pogodba, ki nadomesti vse prejšnje pogodbe in vse obveznosti med strankami v skladu s temi pogodbami, ter je za stranke zavezujoča;

(b) druge dvostranske pogodbe med institucijo in njeno nasprotno stranko;

(c) pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov za institucije, ki jim je bila odobrena uporaba metode iz oddelka 6, za posle, za katera se metoda uporablja. Pristojni organi sporočijo EBA seznam odobrenih pogodb o pobotu med različnimi kategorijami produktov.

Pobot med posli, ki jih sklenejo različni pravni subjekti skupine, se za namene izračuna kapitalskih zahtevne priznava.

Člen 296

Priznanje pogodbenih sporazumov o pobotu

1. Pristojni organi priznajo pogodboo pobotu samo, če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 2 in, kjer je ustrezno, iz odstavka 3.

2. Vse pogodbe o pobotu, ki jih uporablja institucija za namene določanja vrednosti izpostavljenosti v tem delu, izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) institucija je s svojo nasprotno stranko sklenila pogodbo o pobotu, s katero se vzpostavi ena pravna obveznost, ki zajema vse vključene posle, tako da je v primeru neplačila nasprotne stranke upravičena do prejetja ali zavezana k plačilu samo neto vsote pozitivne in negativnetekoče tržne vrednosti vključenih posameznih poslov;

(b) institucija je pristojnim organom predložila pisna in obrazložena pravna mnenja, da kljub pravnemu izpodbijanju pogodbe o pobotu terjatve in obveznosti institucije ne bi presegle tistih iz točke (a). Pravno mnenje se nanaša na pravo, ki se uporablja v:

(i) jurisdikciji, vkateri ima nasprotna stranka sedež;

(ii) če je udeležena podružnica družbe, ki se nahaja v državi, ki ni tista, v kateriima družba sedež, jurisdikciji, v kateri se nahaja podružnica;

(iii) jurisdikciji, katere zakoni urejajo posamezne posle, vključene v pogodbo o pobotu;

▼B

(iv) jurisdikciji, katere zakoni urejajo katero koli pogodbo ali dogovor, ki je potreben za učinkovanje pogodb o pobotu;

(c) kreditno tveganje do vsake nasprotne stranke se sešteje, da se vzpostavi ena pravno zavezujoča izpostavljenost za vse posle, z vsako nasprotno stranko. Ta seštevek se vključi v kreditne limite in izračun notranjega kapitala;

(d) pogodba ne vsebuje nobene klavzule, ki v primeru neplačila stranke dovoljuje nasprotni stranki, ki ni neplačnik, da plačuje samo omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki je neplačnik, čeprav je ta neto upnik (tj. klavzule o opustitvi).

Če se kateremu koli pristojnemu organu ne dokaže, da so pogodbe o pobotu pravno veljavne in izvršljive v skladu z zakonodajo vsake posamezne jurisdikcije iz točke (b), se pogodbeni pobotne prizna, za zmanjševanje tveganja za katero koli nasprotno stranko. Pristojni organi se o tem med sabo obveščajo.

3. Pravna mnenja iz točke (b) se lahko pripravijo glede na vrste pogodbenega pobota. Pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami produktov izpolnjujejo naslednje dodatne pogoje:

(a) neto vsota iz točke (a) odstavka 2 je neto vsota pozitivnih in negativnih končnih vrednosti vseh vključenih posameznih dvostranskih okvirnih pogodb ter pozitivnih in negativnih tekočih tržnih vrednosti posameznih poslov, ("neto znesek med različnimi kategorijami produktov");

(b) pravna mnenja iz točke (b) odstavka 2 obravnavajo veljavnost in izvršljivost celotne pogodbe o pobotu med različnimi kategorijami proizvodov v skladu s pogoji pogodbe, kakor tudi vpliv sporazuma o pobotu na pomembne določbe vseh vključenih posameznih dvostranskih okvirnih pogodb.

Člen 297

Obveznosti institucij

1. Institucija uvede in vzdržuje postopke za zagotavljanje pregleda pravne veljavnosti in izvršljivosti pogodb o pobotu, in sicer glede na spremembe v zakonodaji zadevnih jurisdikcij iz člena 296(2)(b).

2. Institucija hrani vso zahtevano dokumentacijo v zvezi s pogodbami o pobotu v svojih evidencah.

3. Institucija upošteva učinke pobota pri ugotavljanju skupne izpostavljenosti kreditnemu tveganju posamezne nasprotne stranke, pri čemer institucija upravlja svoje CCR na podlagi teh učinkov.

▼B

4. Institucija v primeru pogodbo pobotu med različnimi kategorijami produktov iz člena 295 vzdržuje postopke iz člena 296(2)(c), da bi preverila, ali pravno mnenje iz člena 296(2)(b) zajema vse posle, ki morajo biti vključeni v niz pobotov.

Ob upoštevanju pogodbenega pobota med različnimi kategorijami produktov institucija še naprej izpolnjuje zahteve za priznanje dvostranskega pobota in po potrebi tudi zahteve iz poglavja 4 za priznanje zmanjšanja kreditnega tveganja v zvezi z vsako posamezno vključeno dvostransko okvirno pogodbo in poslom.

Člen 298

Učinki priznanja pobota kot dejavnika, ki zmanjšuje tveganje

1. Za pogodbe o pobotu se uporablja naslednje:

(a) pobot za namene oddelkov 5 in 6 se priznava tako, kot je navedeno v teh oddelkih;

(b) v primeru pogodb o novaciji se lahko tehtajo posamezni neto zneski, ki jih določajo takšne pogodbe, ne pa vključeni bruto zneski.

Pri uporabi oddelka 3 lahko institucije upoštevajo pogodbo o novaciji, ko določajo:

(i) tekoče nadomestitvene stroške iz člena 274(1);

(ii) hipotetične zneske e ali vrednosti osnovnih instrumentov iz člena 274(2).

Institucije lahko pri uporabi oddelka 4, ko določajo hipotetični znesek iz člena 275(1), upoštevajo pogodbo o novaciji za namene izračuna hipotetičnega zneska. Institucije v takšnih primerih uporabljajo odstotke iz razpredelnice 3.

(c) Institucije v primeru drugih pogodb o pobotu uporabljajo oddelek 3 na naslednji način:

(i) tekoči nadomestitveni stroški iz člena 274(1) za pogodbe, vključeni v pogodbe o pobotu, se izračunajo tako, da se upoštevajo dejanski hipotetični neto nadomestitveni stroški, ki izhajajo iz pogodbe; kadar zaradi pobotanja nastane neto obveznost za institucijo, ki izračunava neto nadomestitvene stroške, se tekoči nadomestitveni stroški izračunajo kot "0";

(ii) potencialna prihodnja kreditna izpostavljenost iz člena 274(2) pri vseh pogodbah, vključenih v pogodbo o pobotu, se zmanjša v skladu z naslednjo formulo:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

pri čemer je:

PCE_{red} = zmanjšana potencialna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe, sklenjene z zadevno nasprotno stranko, ki so vključene v pravno veljavno dvostransko pogodbo o pobotu;

PCE_{gross} = vsota potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti za vse pogodbe, sklenjene z zadevno nasprotno stranko, ki so vključene v pravno veljavno dvostransko pogobdo o pobotu in so izračunane z množenjem hipotetičnih zneskov in odstotkov iz razpredelnice 1;

NGR = razmerje neto/bruto, izračunano kot količnik med neto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljavno dvostransko pogodbo o pobotu, sklenjeno z zadevno nasprotno stranko (števec), in bruto nadomestitvenimi stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljavno dvostransko pogodbo o pobotu, sklenjeno s to nasprotno stranko (imenovalec).

2. Pri izračunu potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti v skladu s formulo iz odstavka 1 lahko institucije obravnavajo popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v dogovor o pobotu, kot eno samo pogodbo, katere hipotetična vrednost je enaka neto prejemkom.

Pri uporabi člena 275(1) lahko institucije obravnavajo popolnoma ujemajoče se pogodbe, vključene v pogodbo o pobotu, kot eno samo pogodbo, katere hipotetična vrednost je enaka neto prejemkom, hipotetični zneski pa se pomnožijo z odstotki iz razpredelnice 3.

Za namene tega odstavka so popolnoma ujemajoče se pogodbe nestandardizirane terminske pogodbe na tujo valuto ali podobne pogodbe, v katerih je hipotetični znesek enak denarnim tokovom, če ti denarni tokovi zapadejo na isti dan ter v celoti v isti valuti.

3. Za vse druge pogodbe, vključene v pogodbo o pobotu, se lahko veljavni odstotki znižajo v skladu z razpredelnico 6:

Razpredelnica 6

Originalna zapadlost	Pogodbe na obrestno mero	Pogodbe na tujo valuto
Eno leto ali manj	0,35 %	1,50 %
Več kakor 1 leto, vendar manj kakor 2 leti	0,75 %	3,75 %
Povečanje za vsako dodatno leto	0,75 %	2,25 %

▼B

4. Pri pogodbah na obrestno mero lahko institucije s soglasjem svojih pristojnih organov izberejo bodisi originalno bodisi preostalo zapadlost.

Oddelek 8

Postavke v trgovalni knjigi

Člen 299

Postavke v trgovalni knjigi

1. Za namene uporabe tega člena vključuje Priloga II sklic na izvedene finančne instrumente za prenos kreditnega tveganja, kakor je navedeno v točki (8) oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES.

2. Institucije pri izračunavanju zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za tveganje nasprotne stranke pri postavkah trgovalne knjige upoštevajo naslednja načela:

(a) pri izračunavanju potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti v skladu z metodo iz oddelka 3 se za kreditne izvedene finančne instrumente, in sicer za zamenjave celotnega donosa in kreditne zamenjave nominalni znesek instrumenta pomnoži z naslednjimi odstotki:

(i) 5 %, če je referenčna obveznost taka, da bi se v primeru neposredne izpostavljenost institucije v tej obveznosti obravnavala kot postavka kvalificiranih izdajateljev za namene dela tri, naslova IV poglavja 2;

(ii) 10 %, če je referenčna obveznost taka, da bi se v primeru neposredne izpostavljenost institucije v tej obveznosti obravnavala kot postavka kvalificiranih izdajateljev za namene dela 3, naslova IV, poglavja 2.

V primeru institucije, katere izpostavljenost iz kreditne zamenjave, predstavlja dolgo pozicijo v osnovnem instrumentu, je lahko odstotek za potencialno prihodnjo kreditno izpostavljenost 0 %, razen če kreditna zamenjava predčasno preneha veljati v primeru insolventnosti subjekta, katere izpostavljenost, ki izhaja iz kreditne zamenjave, predstavlja kratko pozicijo v osnovnem instrumentu, tudi če osnovni instrument ni v neplačilu.

Če kreditni izvedeni finančni instrument zagotavlja zavarovanje v zvezi z n-to neplačilo med več osnovnimi obveznostmi, institucija določi, kateri od odstotkov, določenih v prvem pododstavku se uporabi v zvezi z obveznostjo z n-to najnižjo kreditno kakovostjo, ki bi bila, če bi nastala pri instituciji, postavka kvalificiranega izdajatelja za namene dela tri naslova IV poglavja 2;

(b) institucije ne uporabijo enostavne metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določene v členu 222, za priznanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem;

▼B

(c) v primeru repo poslov in poslov posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, vključenih v trgovalno knjigo, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem priznajo vse finančne instrumente in blago, ki so primerni za vključitev v trgovalno knjigo;

(d) za izpostavljenosti iz izvedenih finančnih instrumentov OTC, ki so vključeni v trgovalno knjigo, lahko institucije kot primerno zavarovanje s premoženjem priznajo blago, ki je primerno za vključitev v trgovalno knjigo;

(e) za namene izračunavanja prilagoditev za nestanovitnost, če so taki finančni instrumenti ali blago, ki ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4, posojeni, prodani ali dani, ali izposojeni, kupljeni ali prejeti kot zavarovanje s premoženjem ali kako drugače v okviru takšnega posla, institucija pa uporablja pristop nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost iz oddelka 3 poglavja 4, institucije obravnavajo take instrumente in blago na enak način kot lastniške finančne instrumente, ki niso uvrščeni v glavni borzni indeks, vendar kotirajo na priznani borzi;

(f) če institucija uporablja lastne ocene prilagoditev za nestanovitnost iz oddelka 3 poglavja 4 v zvezi s finančnimi instrumenti ali blagom, ki ne izpolnjujejo pogojev iz poglavja 4, izračuna prilagoditev za nestanovitnost za vsako posamezno postavko. Če je institucija pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov iz poglavja 4, lahko ta pristop uporablja tudi v trgovalni knjigi;

(g) v zvezi s priznanjem okvirnih pogodb o pobotu, ki zajemajo repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga ali druge posle z instrumenti kapitalskega trga, institucije priznajo samo pobot po pozicijah v trgovalni in ►C2 netrgovalni knjigi ◄, če posli, ki so predmet pobota izpolnjujejo naslednje pogoje:

(i) vsi posli se vrednotijo dnevno z uporabo tekočih tržnih cen;

(ii) vse postavke, ki so izposojene, kupljene ali prejete v okviru poslov, se lahko priznajo kot primerno zavarovanje s finančnim premoženjem iz poglavja 4 brez uporabe točk (c) do (f) tega odstavka;

(h) če je kreditni izvedeni finančni instrument, vključen v trgovalno knjigo, sestavni del notranjega varovanja, kreditno zavarovanje pa je priznano v skladu s členom 204 te uredbe, institucije uporabljajo enega od naslednjih pristopov:

(i) obravnavajo ga kot da tveganje nasprotne stranke, ki bi izhajalo iz pozicije v tem kreditnem izvedenem finančnem instrumentu, ne obstaja;

(ii) za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za tveganje nasprotne stranke stalno vključujejo vse kreditne izvedene finančne instrumente, vključene v trgovalno knjigo, ki so sestavni del notranjega varovanja pred tveganji ali se kupijo kot zavarovanje za izpostavljenosti CCR, če je kreditno zavarovanje priznano kot primerno v skladu s poglavjem 4.

▼B

Oddelek 9

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke

Člen 300

Opredelitve pojmov

Za namene tega oddelka se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) "izvzetost iz stečaja" v zvezi s sredstvi stranke pomeni, da obstajajo učinkovite ureditve za zagotavljanje, da v primeru insolventnosti te CNS ali klirinškega člana, ta sredstva niso na voljo upnikom CNS oziroma klirinškega članu ali da ta sredstva niso na voljo klirinškemu članu za kritje izgube, ki je nastala zaradi neplačila stranke ali strank, ki niso tiste, ki so zagotovile ta sredstva;

(2) "posel v povezavi s CNS" pomeni pogodbo ali posel iz člena 301(1) med stranko in klirinškim članom, ki je neposredno povezan s pogodbo ali poslom iz navedenega odstavka med tem klirinškim članom in CNS;

(3) "klirinški član" pomeni klirinškega člana, kot je opredeljen v točki 14 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(4) "stranka" pomeni stranko, kot je opredeljena v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali družbo, ki je vzpostavilo posredne ureditve kliringa s klirinškim članom v skladu s členom 4(3) navedene uredbe.

Člen 301

Področje uporabe

1. Ta oddelek se uporablja za naslednje pogodbe in posle, če so neporavnani s CNS:

(a) pogodbe, naštete v Prilogi II, in kreditne izvedene finančne instrumente;

(b) repo posle;

(c) posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga;

(d) posle z dolgim rokom poravnave;

(e) posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja;

2. Institucije se lahko za pogodbe in posle iz odstavka 1, ki so neporavnani s kvalificirano centralno nasprotno stranko (KCNS) odločijo, da bodo uporabljale eno od naslednjih obravnav:

(a) obravnavo trgovalnih izpostavljenosti in izpostavljenosti iz naslova prispevkov v jamstveni sklad iz člena 306, razen obravnav iz točke (b) odstavka 1 navedenega člena oziroma člena 307;

▼B

(b) obravnavo iz člena 310.

3. Institucije za pogodbe in posle iz odstavka 1 tega člena, ki so neporavnani z nekvalificirano CNS, uporabljajo obravnavo, določeno v členu 306, razen obravnave iz odstavka 1(a) navedenega člena in v členu 309.

Člen 302

Spremljanje izpostavljenosti do CNS

1. Institucije spremljajo vse izpostavljenosti do CNS in določijo postopke za redno poročanje o teh izpostavljenostih višjemu vodstvu in ustreznemu odboru ali odborom upravljalnega organa.

2. Institucije z ustrezno analizo scenarija in stresnim testiranjem ocenijo, ali je raven kapitala glede na izpostavljenosti do CNS, vključno z potencialnimi prihodnjimi kreditnimi izpostavljenostmi ali izpostavljenostmi iz naslova prispevkov v jamstveni sklad in, če je institucija v vlogi klirinškega člana, izpostavljenostmi na podlagi pogodbenih dogovorov, kot je določeno v členu 304, ustrezna glede na tveganja, ki so sestavni del teh izpostavljenosti.

Člen 303

Obravnava poslov klirinških članov do CNS

1. Kadar institucija nastopa v vlogi klirinškega člana bodisi v svojem imenu ali v vlogi finančnega posrednika med stranko in CNS, izračuna kapitalske zahteve za svoje izpostavljenosti CNS v skladu s členi 301(2) in (3).

▼C2

_____

▼B

Člen 304

Obravnava izpostavljenosti klirinških članov do strank

1. Če institucija nastopa v vlogi klirinškega člana in v okviru teh pristojnosti kot finančni posrednik med stranko in CNS, kapitalske zahteve za posle s stranko, povezane s CNS, izračuna v skladuz oddelki 1 do 8 tega poglavja in naslovom VI dela 3, kakor je primerno.

2. Če institucija, ki nastopa v vlogi klirinškega člana, sklene pogodbeni dogovor s stranko drugega klirinškega člana, s katero tej stranki v skladu s členom 48(5) in (6) Uredbe (EU) št. 648/2012 olajša prenos pozicij in zavarovanja s premoženjem iz točke (b) člena 305(2) te uredbe, in če ta pogodbena ureditev povzroči pogojno obveznost za to institucijo, lahko ta institucija dodeli vrednost izpostavljenosti nič uporabi, ki velja za to pogojno obveznost.

▼B

3. Institucija v vlogi klirinškega člana lahko pri izračunu kapitalske zahteve za svoje izpostavljenosti do stranke v skladu z metodo notranjega modela uporabi krajše obdobje kritja za tveganje. Institucije uporabijo obdobje kritja za tveganje, ki ni krajše od petih dni.

4. Institucija v vlogi klirinškega člana lahko pri izračunu kapitalske zahteve za svoje izpostavljenosti do stranke v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti, standardizirano metodo ali metodo originalne izpostavljenosti pomnoži svojo vrednost izpostavljenosti (EAD) s skalarjem. Ti skalarji, ki jih institucije lahko uporabijo, so naslednji:

(a) 0,71 za obdobje kritja za tveganje 5 dni;

(b) 0,77 za obdobje kritja za tveganje 6 dni;

(c) 0,84 za obdobje kritja za tveganje 7 dni;

(d) 0,89 za obdobje kritja za tveganje 8 dni;

(e) 0,95 za obdobje kritja za tveganje 9 dni;

(f) 1 za obdobje kritja za tveganje 10 dni ali več.

5. EBA oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov za določitev obdobij kritja za tveganje, ki jih institucije lahko uporabijo za namene odstavkov 3 in 4.

EBA pri oblikovanju teh osnutkov regulativnih tehničnih standardov upošteva naslednja načela:

(a) določi se obdobje kritja za tveganje za vsako vrsto pogodbe in posla iz člena 301(1);

(b) obdobje kritja za tveganje iz točke (a) odraža obdobje predčasnega prenehanja pogodb in poslov iz navedene točke.

EBA predloži zadevne osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 30. junij 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 305

Obravnava izpostavljenosti strank

1. Če institucija nastopa v v vlogi stranke, kapitalske zahteve za posle s klirinškim članom, povezane s CNS, izračuna v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja in naslovom VI dela 3, kakor je primerno.

▼B

2. Če je institucija v vlogi stranke, lahko brez poseganja v pristop iz odstavka 1 izračuna kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti za posle s klirinškim članom, povezane s CNS, v skladu s členom 306, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pozicije in sredstva te institucije, povezana s temi posli, se na ravni klirinškega člana in CNS razlikujejo in ločijo od pozicij in sredstev klirinškega člana in drugih strank navedenega klirinškega člana, zaradi razlikovanja in ločitve pa so te pozicije in sredstva izvzeti iz stečaja v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti klirinškega člana ali ene ali več njegovih drugih strank;

(b) zakoni in drugi predpisi ter pogodbeni dogovori, ki se uporabljajo za to institucijo ali CNS oziroma so zanju zavezujoči, omogočajo, da se v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti prvotnega klirinškega člana pozicije stranke v zvezi s temi pogodbami in posli ter zadevno zavarovanje s premoženjem laže prenesejo na drugega klirinškega člana znotraj obdobja kritja za tveganje, ki se uporablja. V takih okoliščinah se pozicije in zavarovanje s premoženjem stranke prenesejo po tržni vrednosti, razen če stranka ne zaprosi za zapiranje pozicij po tržni vrednosti;

(c) institucija ima neodvisno, pisno in obrazloženo pravno mnenje, iz katerega izhaja, da bi v primeru pravnega spora zadevna sodišča in upravni organi odločili, da stranka v primeru insolventnosti svojega klirinškega člana ali katere koli stranke svojega klirinškega člana ne bi prevzela nobenih izgub v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za institucije, njene klirinške člane in CNS, zakonodajo v zvezi s posli in pogodbami, pri katerih institucija opravi kliring prek CNS, zakonodajo o zavarovanju s premoženjem in zakonodajo, ki ureja vse pogodbe ali dogovore, potrebne za izpolnitev pogoja iz točke (b);

(d) CNS je KCNS.

3. Če institucija v vlogi stranke ni zaščitena pred izgubami v primeru, da klirinški člana in druge stranke klirinškega člana istočasno postanejo neplačniki, vendar so izpolnjeni vsi drugi pogoji iz odstavka 2, lahko stranka brez poseganja v pogoje iz odstavka 2 kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti za posle s klirinškim članom, povezane s CNS, izračuna v skladu s členom 306, pod pogojem, da se utež tveganja v višini 2 % iz odstavka 1(a) navedenega člena nadomesti z utežjo tveganja v višini 4 %.

4. Kadar institucija v vlogi stranke dostopa do klirinških storitev CNS posredno v skladu s členom 4(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, lahko uporablja obravnavo iz odstavka 2 ali 3 le, če so izpolnjeni pogoji iz posameznega odstavka na vseh stopnjah verige posrednikov.

▼B

Člen 306

Kapitalske zahteve za trgovalne izpostavljenosti

1. Institucija za trgovalne izpostavljenosti s CNS uporablja naslednjo obravnavo:

(a) uporabi utež tveganja v višini 2 % za vse trgovalne izpostavljenosti s KCNS;

(b) uporabi utež tveganja, ki se uporablja za standardizirani pristop h kreditnemu tveganju iz člena 107(2)(b), in sicer za vse trgovalne izpostavljenosti z nekvalificiranimi CNS;

(c) kadar institucija nastopa v vlogi finančnega posrednika med stranko in CNS, pogoji posla, povezanega s CNS, pa določajo, da institucija stranki ni dolžna povrniti morebitnih izgub, nastalih zaradi sprememb vrednosti posla v primeru neplačila CNS. Vrednost izpostavljenosti posla s CNS, ki ustreza navedenemu poslu, povezanemu s CNS, je enaka nič.

2. Ne glede na odstavek 1, kadar so sredstva, ki so dana CNS ali klirinškemu članu kot zavarovanje s premoženjem, izvzeta iz stečaja v primeru, ko CNS, klirinški član ali ena ali več drugih strank klirinškega člana postane insolventna, lahko institucija dodeli vrednost izpostavljenosti nič za kreditne izpostavljenosti tveganju nasprotne stranke za ta sredstva.

3. Institucija izračuna vrednosti izpostavljenosti svojih trgovalnih izpostavljenosti s CNS v skladu z oddelki 1 do 8 tega poglavja, kakor je primerno.

4. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za svoje trgovalne izpostavljenosti s CNS za namene členov 92(3) kot vsoto vrednosti izpostavljenosti svojih trgovalnih izpostavljenosti s CNS, izračunanih v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena, pomnoženih z utežjo tveganja, določeno v skladu z odstavkom 1 tega člena.

Člen 307

▼C2

Kapitalske zahteve za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad KCNS

▼B

Institucija, ki deluje kot klirinški član uporabi naslednjo obravnavo za pokritje izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenih prispevkov v jamstveni sklad CNS:

(a) kapitalsko zahtevo za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad KCNS izračuna v skladu s pristopom iz člena 308;

(b) kapitalsko zahtevo za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad nekvalificiranih CNS izračuna v skladu s pristopom iz člena 309.

▼B

Člen 308

Kapitalske zahteve za predhodno financirane prispevke v ►C2 jamstveni sklad ◄ KCNS

1. Vrednost izpostavljenosti za predhodno financiran prispevek institucije v jamstveni sklad KCNS (DF_i) je vplačani znesek ali tržna vrednost sredstev, ki jih je zagotovila ta institucija, od katere se odšteje znesek tega prispevka, ki ga je KCNS že porabila za kritje izgub zaradi neplačila enega ali več klirinških članov.

2. Institucija izračuna kapitalsko zahtevo (K_i), da bi pokrila izpostavljenost, ki izhaja iz predhodno vplačanega prispevka (DF_i), kakor sledi:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

pri čemer je:

β = dejavnik koncentracije, ki ga instituciji sporoči CNS;

N = število klirinških članov, ki ga instituciji sporoči CNS;

DF_{CM} = vsota predhodno vplačanih prispevkov vseh klirinških članov CNS ($\sum_i DF_i$), ki jo instituciji sporoči CNS;

K_{CM} = vsota kapitalskih zahtev vseh klirinških članov CNS, izračunanih v skladu z veljavno formulo, določeno v odstavku 3 ($\sum_i K_i$).

3. Institucija izračuna K_{CM}, kakor sledi:

(a) če je $K_{CNS} \leq DF_{CNS}$, institucija uporablja naslednjo formulo:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

(b) če je $DF_{CNS} < K_{CNS} \leq DF^*$, institucija uporablja naslednjo formulo:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

(c) če je $DF^* < K_{CNS}$, institucija uporablja naslednjo formulo:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

pri čemer je:

DF_{CNS} = predhodno financirani finančni viri CNS, ki jih instituciji sporoči CNS;

K_{CNS} = hipotetični kapital CNS, ki ga instituciji sporoči CNS;

DF* = $DF_{CCP} + DF^{*}_{CM}$;

DF^{*}_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;

$\overline{DF_i}$; = povprečni predhodno financirani prispevek, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, ki ga instituciji sporoči CNS;

c_1 = $\max \left\{ \frac{1.6\ \%}{\left(\frac{DF^{*}}{K_{CCP}} \right)^{0.3}}, 0.16\% \right\}$

c_2 = kapitalski faktor je enak 100 %;

μ = 1,2.

4. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno financiranega prispevka institucije za namene člena 92(3), kot kapitalsko zahtevo (K_i), določeno v skladu z odstavkom 2, pomnoženo z 12,5.

5. Če je K_{CNS} enak nič, institucije uporabijo vrednost za c_1 v višini 0,16 % za namen izračuna iz odstavka 3.

Člen 309

Kapitalske zahteve za predhodno financirane prispevke v jamstveni sklad nekvalificirane CNS in za še ne-financirane prispevke

1. Institucija za izračun kapitalske zahteve (K_i) za izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno financiranih prispevkov v jamstveni skladnekvalificirane CNS (DF_i) in iz še ne-financiranih prispevkov(UC_i) do takih CNS, uporabi naslednjo formulo:

▼C2

$$K_i = (c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i))$$

▼B

c_2 in μ st opredeljena v členu 308(3).

▼B

2. Za namene odstavka 1 še ne-financirani prispevki prispevke, za katere se je institucija v vlogi klirinškega člana pogodbeno zavezala, da jih bo namenila CNS, ko bo CNS izčrpala svoj jamstveni sklad, da bi pokrila izgube zaradi neplačila enega ali več svojih klirinških članov.

3. Institucija izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki izhajajo iz predhodno financiranega prispevka institucije za namene člena 92(3), kot kapitalsko zahtevo (K_i), določeno v skladu z odstavkom 1, pomnoženo z 12,5.

Člen 310

Alternativni izračun kapitalske zahteve za izpostavljenosti do KCNS

Institucija za izračun kapitalske zahteve (K_i) za izpostavljenosti, ki izhajajo iz njenih trgovalnih izpostavljenosti in trgovalnih izpostavljenosti njene stranke (TE_i) ter predhodno financiranih prispevkov (DF_i) v ►C2 jamstveni sklad KCNS ◄, uporabi naslednjo formulo:

$$K_i = 8\% \cdot min\left[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i\right]$$

Člen 311

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CNS, ki prenehajo izpolnjevati nekatere pogoje

1. Institucija uporablja obravnavo iz tega člena, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) institucija je od CNS prejela uradno obvestilo iz točke (j)(ii) člena 50b Uredbe (EU) št. 648/2012, da je CNS prenehala računati K_{CNS};

(b) institucija je po javni objavi ali uradnem obvestilu pristojnega organa CNS, ki jo uporablja institucija, ali same CNS obveščena, da CNS ne bo več izpolnjevala pogojev za pridobitev dovoljenja ali priznanja, kakor je ustrezno.

2. Če je izpolnjen le pogoj iz točke (a) odstavka 1, pristojni organ institucije preveri, zakaj je CNS prenehala računati K_{CNS}.

Če pristojni organ meni, da so razlogi iz prvega pododstavka utemeljeni, lahko dovoli institucijam v zadevni državi članici, da za svoje trgovalne izpostavljenosti in prispevke v jamstveni sklad za zadevno CNS uporabljajo obravnavo iz člena 310. Kadar pristojni organ izda tako dovoljenje, navede razloge za svojo odločitev.

▼B

Če pristojni organ meni, da razlogi iz prvega pododstavka niso utemeljeni, vse institucije v zadevni državi članici ne glede na obravnavo, ki so jo izbrale v skladu s členom 301(2), uporabljajo obravnavo iz točk (a) do (d) odstavka 3 tega člena.

3. Če je izpolnjen pogoj iz točke (b) odstavka 1, institucija ne glede na to, ali je bil izpolnjen pogoj iz točke (a) navedenega odstavka, v treh mesecih po nastalih okoliščinah iz točke (b) odstavka 1 ali pred tem, če tako zahteva pristojni organ institucije, v zvezi z izpostavljenostmi do zadevne CNS stori naslednje:

(a) preneha uporabljati obravnavo, ki jo je izbrala v skladu s členom 301(2);

(b) za trgovalne izpostavljenosti do zadevne CNS uporablja obravnavo iz točke (b) člena 306(1);

(c) za predhodno financirane prispevke v ►C2 jamstveni sklad ◄ za zadevno CNS in za še ne-financirane prispevke uporablja obravnavo iz člena 309;

(d) obravnava izpostavljenosti do zadevne CNS, ki niso izpostavljenosti iz točk (b) in (c), kot izpostavljenosti do podjetja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz poglavja 2.

NASLOV III

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA OPERATIVNO TVEGANJE

POGLAVJE 1

Splošna načela, ki urejajo uporabo različnih pristopov

Člen 312

Dovoljenje in uradno obveščanje

1. Institucije izpolnjujejo pogoje za uporabo standardiziranega pristopa, če poleg splošnih standardov upravljanja tveganj iz členov 74 in 85 Direktive 2013/36/EU izpolnjujejo merila iz člena 320. Institucije pred uporabo standardiziranega pristopa uradno obvestijo pristojne organe.

▼B

Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo relevantnega alternativnega kazalnika za poslovni področji "bančništvo na drobno" in "komercialno bančništvo", če so izpolnjeni pogoji iz členov 319(2) in 320.

2. Pristojni organi institucijam dovolijo uporabo naprednih pristopov za merjenje (v nadaljnjem besedilu: pristop AMA), ki temeljijo na njihovih lastnih sistemih za merjenje operativnega tveganja, če so izpolnjeni vsi kvalitativni in kvantitativni standardi iz člena 321 oziroma 322 ter institucije izpolnjujejo splošne standarde upravljanja tveganj iz členov 74 in 85 Direktive 2013/36/EU ter oddelka II poglavja 3 naslova VII navedene direktive.

Institucije ustrezne pristojne organe zaprosijo za dovoljenje tudi, če želijo izvesti pomembne razširitve in spremembe zadevnih pristopov AMA. Pristojni organi izdajo dovoljenje samo, če bi institucije po teh pomembnih razširitvah in spremembah še naprej izpolnjevale standarde, ki so navedeni v prvem pododstavku.

3. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh spremembah svojih modelov pristopa AMA.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo pristopov AMA;

(b) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pristopov AMA;

(c) načine uradnega obveščanja iz odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 313

Ponovna uporaba manj izpopolnjenih pristopov

1. Institucije, ki uporabljajo standardizirani pristop, ne začnejo ponovno uporabljati enostavnega pristopa, razen če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.

▼B

2. Institucije, ki uporabljajo pristope AMA, ne začnejo ponovno uporabljati standardiziranega ali enostavnega pristopa, razen če so izpolnjeni pogoji iz odstavka 3.

3. Institucija lahko začne ponovno uporabljati manj izpopolnjen pristop za operativno tveganje, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) institucija je pristojnemu organu dokazala, da uporabe manj izpopolnjenega pristopa ne predlaga z namenom zmanjšanja svojih kapitalskih zahtev za operativno tveganje, ter da je ta uporaba potrebna zaradi narave in zapletenosti institucije ter da ne bo imela pomembnega škodljivega vpliva na kapitalsko ustreznost institucije ali njeno sposobnost za učinkovito obvladovanje operativnega tveganja;

(b) institucija je dobila predhodno dovoljenje pristojnega organa.

Člen 314

Kombinirana uporaba različnih pristopov

1. Institucije lahko uporabijo kombinacijo pristopov, če pridobijo dovoljenje pristojnih organov. Pristojni organi tako dovoljenje izdajo, če so izpolnjene zahteve iz odstavkov od 2 do 4, kot je ustrezno.

2. Institucija lahko uporabi pristop AMA v kombinaciji z enostavnim ali standardiziranim pristopom, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

(a) kombinacija pristopov, ki jih uporabi institucija, zajame vsa njena operativna tveganja in pristojni organi menijo, da metodologija, ki jo institucija uporablja, zadovoljivo zajema različne dejavnosti, geografske lokacije, pravne strukture ali druge zadevne, interno določene oddelke;

(b) merila iz člena 320 in standardi iz členov 321 in 322 so izpolnjeni za del dejavnosti, ki jih zajema standardizirani pristop oziroma pristopi AMA.

3. Za institucije, ki želijo uporabljati pristop AMA v kombinaciji z enostavnim ali standardiziranim pristopom, pristojni organi določijo naslednja dodatna pogoja za izdajo dovoljenja:

(a) na datum uvedbe pristopa AMA ta pristop zajema bistven delež operativnih tveganj institucije;

▼B

(b) institucija se zaveže k uporabi pristopa AMA za pomemben del svojega poslovanja v časovnem okviru, ki je bil predložen pristojnim organom in so ga ti odobrili.

4. Institucija lahko pristojni organ zaprosi za dovoljenje za uporabo kombinacije enostavnega pristopa in standardiziranega pristopa samo v izjemnih okoliščinah, kot je nedavni prevzem novega podjetja, kar lahko zahteva prehodno obdobje za uporabo standardiziranega pristopa.

Pristojni organ tako dovoljenje izda samo, če se institucija zaveže k uporabi standardiziranega pristopa v časovnem okviru, ki je bil predložen pristojnemu organu in ga je ta odobril.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) pogoje, ki jih bodo pristojni organi uporabljali pri ocenjevanju metodologije iz točke (a) odstavka 2;

(b) pogoje, ki jih bodo pristojni organi uporabljali pri odločanju o morebitni določitvi dodatnih pogojev iz odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2016.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 2

Enostavni pristop

Člen 315

Kapitalska zahteva

1. V skladu z enostavnim pristopom je kapitalska zahteva za operativno tveganje enaka 15 % triletnega povprečja relevantnega kazalnika, kot je opredeljen v členu 316.

Institucije izračunajo triletno povprečje relevantnega kazalnika na podlagi zadnjih treh dvanajstmesečnih opazovanj ob koncu poslovnega leta. Kadar revidirani podatki niso na voljo, lahko institucije uporabijo ocene poslovanja.

▼B

2. Kadar institucija deluje manj kot tri leta, lahko pri izračunu relevantnega kazalnika uporabi ocene prihodnjega poslovanja, pod pogojem da začne uporabljati podatke za preteklo obdobje, takoj ko so na razpolago.

3. Kadar institucija lahko dokaže svojemu pristojnemu organu, da bi zaradi združitve, prevzema ali prodaje subjektov ali dejavnosti uporaba triletnega povprečja za izračun relevantnega kazalnika vodila do pristranske ocene kapitalske zahteve za operativno tveganje, lahko pristojni organ institucijam dovoli, da spremenijo izračun tako, da upoštevajo tovrstne dogodke, in o tem takoj obvesti EBA. V takih okoliščinah lahko pristojni organ na lastno pobudo od institucije tudi zahteva, da prilagodi izračun.

4. Kadar je za katero koli dano opazovanje relevantni kazalnik negativen ali enak nič, institucije tega podatka ne upoštevajo pri izračunu triletnega povprečja. Institucije izračunajo triletno povprečje kot vsoto pozitivnih vrednosti, deljeno s številom pozitivnih vrednosti.

Člen 316

Relevantni kazalnik

1. Za institucije, ki uporabljajo računovodske standarde, vzpostavljene z Direktivo 86/635/EGS, ki temeljijo na računovodskih kategorijah izkaza poslovnega izida institucij v skladu s členom 27 navedene direktive, je relevantni kazalnik vsota elementov, navedenih v razpredelnici 1 tega odstavka. Institucije vsak element vključijo v vsoto z njegovim pozitivnim ali negativnim predznakom.

Razpredelnica 1

1	Prihodki iz obresti in podobni prihodki
2	Odhodki za obresti in podobni odhodki
3	Prihodki od delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim/fiksnim donosom
4	Prejete opravnine/provizije
5	Dane opravnine/provizije
6	Čisti dobiček ali čista izguba iz finančnih poslov
7	Drugi poslovni prihodki

Institucije te elemente prilagodijo, da odražajo naslednje opredelitve:

(a) institucije izračunajo relevantni kazalnik pred odbitkom rezervacij in operativnih stroškov. Institucije v operativne stroške vključijo opravnine za zunanje storitve, ki jih izvajajo tretje osebe, ki niso nadrejena oseba ali podrejena družba institucije ali podrejena družba nadrejene osebe, ki je tudi nadrejena oseba institucije. Institucije lahko upoštevajo stroške za zunanje storitve, ki jih izvajajo tretje osebe, da zmanjšajo relevantni kazalnik, kadar jih za te stroške bremeni podjetje, za katerega veljajo pravila v skladu s to uredbo ali enakovredna pravila;

▼B

(b) institucije pri izračunu relevantnega kazalnika ne upoštevajo naslednjih elementov:

(i) realiziranih dobičkov/izgub iz prodaje postavk iz netrgovalne knjige;

(ii) izrednih prihodkov;

(iii) prihodkov iz naslova zavarovanja;

(c) kadar je prevrednotenje postavk trgovanja sestavni del izkaza o poslovnem izidu, lahko institucije vključijo prevrednotenje. Kadar institucije uporabijo člen 36(2) Direktive 86/635/EGS, vključijo prevrednotenje izkaza poslovnega izida.

2. Kadar institucije upoštevajo računovodske standarde, ki se razlikujejo od tistih, vzpostavljenih z Direktivo 86/635/EGS, izračunajo relevantni kazalnik na podlagi podatkov, ki najbolje odražajo opredelitev iz tega člena.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi metodologijo za izračun relevantnega kazalnika iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 3

Standardizirani pristop

Člen 317

Kapitalska zahteva

1. Pri standardiziranem pristopu institucije razdelijo svoje dejavnosti na poslovna področja iz razpredelnice 2 odstavka 4 in v skladu z načeli, določenimi v členu 318.

2. Institucije izračunajo kapitalsko zahtevo za operativno tveganje kot triletno povprečje vsote kapitalskih zahtev na letni ravni za vsa poslovna področja, navedena v razpredelnici 2 odstavka 4. Letna kapitalska zahteva za vsako poslovno področje je enaka zmnožku ustreznega faktorja beta, navedenega v tej razpredelnici, in dela relevantnega kazalnika, razporejenega v zadevno poslovno področje.

▼B

3. V katerem koli letu lahko institucije izravnajo negativne kapitalske zahteve, ki so posledica negativnega dela relevantnega kazalnika na katerem koli poslovnem področju, s pozitivnimi kapitalskimi zahtevami na drugih poslovnih področjih brez omejitve. Vendar, kadar so skupne kapitalske zahteve na vseh poslovnih področjih v danem letu negativne, institucije kot vhodni podatek za števec za zadevno leto uporabijo vrednost nič.

4. Institucije izračunajo triletno povprečje vsote iz odstavka 2 na podlagi zadnjih treh dvanajstmesečnih opazovanj ob koncu poslovnega leta. Kadar revidirani podatki niso na razpolago, lahko institucije uporabijo ocene poslovanja.

Če institucija lahko dokaže svojemu pristojnemu organu, da bi zaradi združitve, prevzema ali prodaje subjektov ali dejavnosti uporaba triletnega povprečja za izračun relevantnega kazalnika vodila do pristranske ocene kapitalske zahteve za operativno tveganje, lahko pristojni organ institucijam dovoli, da spremenijo izračun tako, da upoštevajo tovrstne dogodke, in o tem takoj obvesti EBA. V takih okoliščinah lahko pristojni organ na lastno pobudo od institucije tudi zahteva, da spremeni izračun.

Če institucija deluje manj kot tri leta, lahko pri izračunu relevantnega kazalnika uporabi ocene prihodnjega poslovanja, pod pogojem da začne uporabljati podatke za preteklo obdobje, takoj ko so na razpolago.

Razpredelnica 2

Poslovno področje	Seznam dejavnosti	Odstotek (beta faktor)
Podjetniške finance	Prva prodaja finančnih instrumentov ali ponudba finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa Storitve, povezane z izvedbo prvih prodaj vrednostnih papirjev Naložbeno svetovanje Svetovanje podjetjem glede strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupi podjetij Raziskave na področju naložb in finančna analiza ter druge oblike splošnih priporočil v zvezi s posli s finančnimi instrumenti	18 %
Trgovanje in prodaja	Poslovanje za svoj račun Posli posredovanja na denarnem trgu Sprejemanje in posredovanje naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za stranke Ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa Upravljanje večstranskih sistemov trgovanja	18 %

▼B

Poslovno področje	Seznam dejavnosti	Odstotek (beta faktor)
Posli z vrednostnimi papirji na drobno (dejavnosti s fizičnimi osebami ali z MSP, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 123, za kategorijo izpostavljenosti na drobno)	Sprejemanje in prenos naročil v zvezi z enim ali več finančnimi instrumenti Izvrševanje naročil za stranke Ponudba finančnih instrumentov brez obveznosti odkupa	12 %
Komercialno bančništvo	Zbiranje vlog in drugih vračljivih sredstev Kreditiranje Finančni zakup Jamstva in prevzete obveznosti	15 %
Bančništvo na drobno (dejavnosti s fizičnimi osebami ali z MSP, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 123, za kategorijo izpostavljenosti na drobno)	Zbiranje vlog in drugih vračljivih sredstev Kreditiranje Finančni zakup Jamstva in prevzete obveznosti	12 %
Plačilo in poravnava	Storitve plačilnega prometa Izdajanje in upravljanje plačilnih instrumentov	18 %
Agencijske storitve	Hramba in administrativne storitve povezane s finančnimi instrumenti za račun strank, vključno s skrbništvom ter sorodnimi storitvami, kot je upravljanje denarnih sredstev/zavarovanj	15 %
Upravljanje premoženja	Upravljanje portfeljev Upravljanje KNPVP Druge oblike upravljanja premoženja	12 %

Člen 318

Načela za razporejanje poslovnih področij

1. Institucije oblikujejo in dokumentirajo posebne politike in merila za razporeditev relevantnega kazalnika za tekoča poslovna področja in dejavnosti v standardiziran okvir, določen v členu 317. Politike in merila ponovno pregledajo ter jih po potrebi prilagodijo novim ali spreminjajočim se poslovnim dejavnostim in tveganjem.

2. Institucije uporabljajo naslednja načela za razporejanje poslovnih področij:

(a) institucije vse dejavnosti razporedijo v poslovna področja na medsebojno izključujoč in vseobsegajoč način;

▼B

(b) institucije vsako dejavnost, ki je ni mogoče brez težav razporediti v okvir poslovnega področja, vendar predstavlja pomožno dejavnost dejavnosti, ki je vključena v ta okvir, dodelijo poslovnemu področju, ki ga pomožna dejavnost podpira. Kadar pomožna dejavnost podpira več kot eno poslovno področje, institucije uporabijo merilo objektivnega razporejanja;

(c) če dejavnosti ni mogoče razporediti v določeno poslovno področje, potem institucije uporabijo poslovno področje z najvišjim odstotkom. Isto poslovno področje se uporabi tudi za katero koli pomožno dejavnost, ki je povezana s to dejavnostjo;

(d) institucije lahko za razporeditev relevantnega kazalnika med poslovnimi področji uporabijo notranje metode oblikovanja cen. Stroški, ki nastanejo v enem poslovnem področju, gredo pa v breme drugega poslovnega področja, se lahko prerazporedijo v poslovno področje, kjer nastanejo;

(e) razporejanje dejavnosti v poslovna področja za namene kapitala za pokrivanje operativnega tveganja je skladno s kategorijami, ki jih institucije uporabljajo za kreditna in tržna tveganja;

(f) za politiko razporejanja je odgovorno višje vodstvo pod nadzorom upravljalnega organa institucije;

(g) institucije zagotovijo neodvisen pregled procesa razporejanja v poslovna področja.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da določi pogoje uporabe načel za razporejanje poslovnih področij iz tega člena.

EBA predloži te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 31. decembra 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členoma 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 319

Alternativni standardizirani pristop

1. V skladu z alternativnim standardiziranim pristopom za poslovni področji "bančništvo na drobno" in "komercialno bančništvo" institucije uporabijo naslednje:

(a) relevantni kazalnik je normalizirani dohodkovni kazalnik, enak nominalnemu znesku kreditov in drugih finančnih sredstev, ki se pomnoži z 0,035;

(b) krediti in druga finančna sredstva sestavljajo skupni črpani zneski v ustreznih kreditnih portfeljih. Za poslovno področje "komercialno bančništvo" institucije vključijo tudi vrednostne papirje iz netrgovalne knjige v nominalni znesek kreditov in drugih finančnih sredstev.

▼B

2. Da bi bilo instituciji dovoljeno uporabljati alternativni standardizirani pristop, izpolni vse naslednje pogoje:

(a) njene dejavnosti bančništva na drobno ali komercialnega bančništva predstavljajo najmanj 90 % njenega dohodka;

(b) znaten delež njenih dejavnosti bančništva na drobno ali komercialnega bančništva sestavljajo krediti z visoko PD;

(c) alternativni standardizirani pristop zagotavlja ustrezno podlago za izračun njene kapitalske zahteve za operativno tveganje.

Člen 320

Merila za uporabo standardiziranega pristopa

Merila iz prvega pododstavka člena 312(1) so naslednja:

(a) institucija ima vzpostavljen dobro dokumentiran sistem ocenjevanja operativnega tveganja in njegovega obvladovanja z jasnimi odgovornostmi, dodeljenimi za ta sistem. Identificira svoje izpostavljenosti operativnemu tveganju in spremlja relevantne podatke o operativnem tveganju, vključno s podatki o pomembni izgubi. Ta sistem je predmet rednega neodvisnega pregledovanja, ki ga izvaja notranja ali zunanja oseba, ki ima ustrezno znanje za izvedbo tega pregleda;

(b) sistem ocenjevanja operativnega tveganja institucije je tesno vključen v procese upravljanja tveganj institucije. Njegovi rezultati so sestavni del procesa spremljanja in obvladovanja profila operativne tveganosti institucije;

(c) institucija uvede sistem poročanja višjemu vodstvu, s katerim se ustreznim funkcijam v institucijah zagotavlja poročila o operativnem tveganju. Institucija ima vzpostavljene postopke za ustrezno ukrepanje v skladu z informacijami, vsebovanimi v poročilih vodstvu.

POGLAVJE 4

Napredni pristopi za merjenje

Člen 321

Kvalitativni standardi

Kvalitativni standardi iz člena 312(2) so naslednji:

(a) sistem institucije za notranje merjenje operativnega tveganja je tesno vključen v njene vsakodnevneprocese upravljanja tveganj;

(b) institucija ima neodvisno funkcijo za upravljanje operativnega tveganja;

▼B

(c) institucija ima sistem za redno poročanje o izpostavljenostih operativnemu tveganju in o preteklih izgubah ter imajo postopke za sprejemanje ustreznih popravnih ukrepov;

(d) sistem institucije za upravljanje tveganj je dobro dokumentiran. Institucija ima vzpostavljene redne postopke za zagotavljanje skladnosti in politike za obravnavo neskladnosti;

(e) postopke institucije za upravljanje operativnega tveganja in njene sisteme merjenja operativnega tveganja redno pregledujejo notranji ali zunanji revizorji;

(f) notranji postopki institucije za ►C2 validacijo ◄ institucije so zanesljivi in učinkoviti;

(g) podatkovni tokovi in procesi, ki so povezani s sistemom institucije za merjenje tveganj, so pregledni in dostopni.

Člen 322

Kvantitativni standardi

1. Kvantitativni standardi iz člena 312(2) vključujejo standarde, povezane s procesom, notranjimi podatki, zunanjimi podatki, analizami scenarijev, poslovnim okoljem in dejavniki notranjih kontrol iz odstavkov 2 do 6.

2. Standardi v zvezi s procesom so naslednji:

(a) institucija izračuna svojo kapitalsko zahtevo z vključitvijo tako pričakovane izgube kakor tudi nepričakovane izgube, razen če je pričakovana izguba ustrezno zajeta v njihovih notranjih poslovnih praksah. Mera operativnega tveganja zajame potencialno resne dogodke z dna spodnjega dela statistične porazdelitve izgub, pri čemer mora doseči standard zanesljivosti, primerljiv z 99,9 % intervalom zaupanja v obdobju enega leta;

(b) sistem institucije za merjenje operativnega tveganja vključuje uporabo notranjih podatkov, zunanjih podatkov, analiz scenarijev in dejavnikov, ki odražajo poslovno okolje, ter sisteme notranjih kontrol, kakor je opredeljeno v odstavkih 3 do 6. Institucija ima vzpostavljen dobro dokumentiran pristop za tehtanje uporabe teh štirih elementov v svojem sistemu za merjenje celotnega operativnega tveganja;

(c) sistem institucije za merjenje tveganja zajema glavne dejavnike tveganja, ki vplivajo na obliko spodnjega dela ocenjene statistične porazdelitve izgub;

(d) institucija lahko prepozna korelacije pri izgubah zaradi operativnega tveganja po posameznih ocenah operativnega tveganja samo, če so njeni sistemi merjenja korelacij zanesljivi, se izvajajo celovito in upoštevajo negotovost, ki se pojavlja pri vseh takih ocenah korelacij, zlasti v stresnih obdobjih. Institucija ovrednoti svoje predpostavke o korelacijah z uporabo ustreznih kvantitativnih in kvalitativnih tehnik;

▼B

(e) sistem institucije za merjenje tveganja je notranje dosleden in se izogiba večkratnemu štetju kvalitativnih ocen ali tehnikam zmanjševanja tveganja, priznanih v drugih delih te uredbe.

3. Standardi v zvezi z notranjimi podatki so naslednji:

(a) institucija kot podlago za svoje notranje generirane mer operativnega tveganja uporabi najmanj petletno preteklo obdobje opazovanja. Ko institucija prvič preide na pristop AMA, lahko uporabi triletno preteklo obdobje opazovanja;

(b) institucija je sposobna razporediti svoje pretekle notranje podatke o izgubi po poslovnih področjih, opredeljenih v členu 317, in po vrstah dogodkov, opredeljenih v členu 324, ter te podatke na zahtevo zagotovijo pristojnim organom. V izjemnih okoliščinah lahko institucija škodne dogodke, ki vplivajo na celotno institucijo, razporedi v dodatno poslovno področje "korporativne postavke". Institucija ima dokumentirana, objektivna merila za razporejanje izgub po določenih poslovnih področjih in vrstah dogodkov. Institucija evidentira izgube iz naslova operativnega tveganja, ki so povezane s kreditnim tveganjem in so bile v instituciji v preteklosti vključene v notranje baze podatkov o kreditnem tveganju, v baze podatkov o operativnem tveganju in jih ločeno označi. Takšne izgube niso predmet kapitalske zahteve za operativno tveganje, dokler jih morajo institucije pri izračunu zahtev po lastnih sredstvih še naprej obravnavati kot kreditno tveganje. Institucija vključi izgube iz naslova operativnega tveganja, ki so povezane s tržnimi tveganji, v okvir kapitalske zahteve za operativno tveganje;

(c) notranji podatki o izgubi institucije so celoviti v smislu, da zajemajo vse pomembne dejavnosti in izpostavljenosti iz vseh ustreznih podsistemov ter geografskih lokacij. Institucija je sposobna utemeljiti, da katere koli izključene dejavnosti ali izpostavljenosti, tako posamezno kot v kombinaciji, nimajo pomembnega vpliva na ocene celotnega tveganja. Institucija opredeli ustrezne spodnje prage izgub za namen zbiranja notranjih podatkov o izgubi;

(d) poleg informacij o bruto zneskih izgube institucija zbira informacije o datumu škodnega dogodka, morebitnih povračilih od bruto zneskov izgube, kakor tudi opisne informacije o dejavnikih ali vzrokih škodnega dogodka;

(e) institucija ima posebna merila za razporejanje podatkov o izgubi, ki izhajajo iz škodnega dogodka v centralizirani dejavnosti ali dejavnosti, ki se razteza čez več kot eno poslovno področje, kakor tudi iz povezanih škodnih dogodkov skozi čas;

(f) institucija ima dokumentirane postopke za ocenjevanje stalne relevantnosti podatkov o pretekli izgubi, vključno z okoliščinami, v katerih se lahko podatki spremenijo zaradi strokovne ocene ter uporabijo prilagoditvena merila ali druge prilagoditve, ter v kakšni meri se ta lahko uporabijo in kdo je pooblaščen za sprejemanje takih odločitev.

▼B

4. Kvalifikacijski standardi v zvezi z zunanjimi podatki so naslednji:

(a) sistem institucije za merjenje operativnega tveganja uporablja ustrezne zunanje podatke, zlasti če je utemeljeno pričakovati, da je institucija izpostavljena sicer redkim, vendar potencialno hudim izgubam. Institucija ima sistematičen proces za določanje razmer, v katerih se uporabijo zunanji podatki, in metodologije za vključitev podatkov v svoj sistem merjenja;

(b) institucija redno pregleduje pogoje in prakse v zvezi z uporabo zunanjih podatkov ter jih dokumentira in da v reden neodvisni pregled.

5. Institucija uporabi analizo scenarijev iz strokovnega mnenja v povezavi z zunanjimi podatki, da ovrednoti svojo izpostavljenost do zelo resnih dogodkov. Po določenem obdobju institucija ponovno ovrednoti te ocene ter jih ponovno oceni na podlagi primerjave z dejansko izgubo, da zagotovi njihovo smiselnost.

6. Kvalifikacijski standardi v zvezi z dejavniki poslovnega okolja in notranjih kontrol so naslednji:

(a) metodologija institucije za merjenje tveganja na najvišji ravni zajame ključne dejavnike poslovnega okolja in notranjih kontrol, ki lahko spremenijo njen profil operativne tveganosti;

(b) institucija upraviči izbiro vsakega dejavnika kot pomembnega nosilca tveganja na podlagi izkušenj in vključitve strokovne ocene vključenih poslovnih področij;

(c) institucija je pristojnim organom sposobna utemeljiti občutljivost ocen tveganja na spremembe dejavnikov in relativno utež različnih dejavnikov. Poleg zajemanja sprememb tveganja zaradi izboljšav nadzorovanja tveganja, okvir institucije za merjenje tveganja zajame tudi potencialna povečanja tveganja zaradi večje zapletenosti dejavnosti ali povečanega obsega poslovanja;

(d) institucija dokumentira svoj okvir za merjenje tveganja ter ga podvrže neodvisnemu pregledu znotraj institucije in s strani pristojnih organov. Po določenem obdobju institucija ovrednoti proces in njegove rezultate ter oboje ponovno oceni na podlagi primerjave z dejansko notranjo izgubo in relevantnimi zunanjimi podatki.

Člen 323

Vpliv zavarovanja in drugih oblik prenosa tveganja

1. Pristojni organi institucijam dovolijo, da upoštevajo vpliv zavarovanja v skladu s pogoji, določenimi v odstavkih od 2 do 5, in vpliv drugih oblik prenosa tveganja, kadar lahko institucija dokaže, da se doseže opazen učinek zmanjševanja tveganja.

▼B

2. Ponudnik zavarovalnih storitev ima dovoljenje za zagotavljanje zavarovanja ali pozavarovanja in ima za odplačevanje terjatev minimalno bonitetno oceno zunanje bonitetne institucije (v nadaljnjem besedilu: ECAI), za katero je EBA določila, da po pravilih za tehtanje tveganosti izpostavljenosti do institucij v skladu s poglavjem 2 Naslova II ustreza najmanj stopnji kreditne kakovosti 3.

3. Zavarovanje in zavarovalni okvir institucij izpolnjujeta vse naslednje pogoje:

(a) začetno obdobje veljavnosti zavarovalne police je najmanj eno leto. Za police s preostalim obdobjem veljavnosti, krajšim od enega leta, institucija opravi ustrezne odbitke, ki odražajo iztekajoče se preostalo obdobje veljavnosti police, do polnega 100-odstotnega odbitka za police s preostalim obdobjem veljavnosti 90 dni ali manj;

(b) zavarovalna polica ima minimalni odpovedni rok za preklic pogodbe 90 dni;

(c) zavarovalna polica ne vsebuje nikakršnih izjem ali omejitev, ki jih sprožijo nadzorniška dejanja ali, v primeru institucije v težavah, ki stečajnemu ali likvidacijskemu upravitelju institucije onemogočijo, da izterja nadomestilo za škodo, ki jo je utrpel, ali stroške, ki jih je povzročila institucija, razen v zvezi z dogodki, ki so se pojavili po uvedbi stečajnega ali likvidacijskega postopka v zvezi z institucijo. Vendar zavarovalna polica lahko izključi denarne kazni, kazni ali eksemplarične odškodnine, ki so posledica dejanj pristojnih organov;

(d) izračuni zmanjšanja tveganja odražajo zavarovalno kritje na pregleden način v razmerju do dejanske verjetnosti in vpliva izgube, ki je bila uporabljena pri celovitem določanju kapitala za operativno tveganje, ter v skladu z njo;

(e) zavarovanje zagotovi tretja oseba. V primeru zavarovanja prek lastnih zavarovalnic ali odvisnih podjetij mora biti izpostavljenost prenesena na neodvisno tretjo osebo, ki izpolnjuje merila primernosti iz odstavka 2;

(f) okvir za priznavanje zavarovanja je dobro utemeljen in dokumentiran.

4. Metodologija za priznavanje zavarovanja zajame vse naslednje elemente s popusti ali odbitki v znesku priznanega zavarovanja:

(a) preostalo obdobje veljavnosti police, kadar je krajše od enega leta;

(b) pogoje za preklic police, kadar je krajša od enega leta;

(c) negotovost plačila, kakor tudi neusklajenosti pri kritju zavarovalnih polic.

5. Zmanjšanje kapitalskih zahtev, ki izhaja iz priznanja zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja, ne presega 20 % kapitalske zahteve za operativno tveganje pred priznanjem tehnik za zmanjševanje tveganja.

▼B

Člen 324

Razvrščanje vrst škodnih dogodkov

Škodni dogodki iz točke (b) člena 322(3) so naslednji:

Razpredelnica 3

Kategorija vrste dogodka	Opredelitev
Notranja goljufija	Izgube zaradi vrste dejanj, katerih namen je poneverba, odtujitev lastnine ali izogibanje predpisom, zakonodaji ali politiki podjetja, z izjemo dogodkov razlikovanja/diskriminacije, v katere je vpletena vsaj ena notranja oseba.
Zunanja goljufija	Izgube zaradi vrste dejanj, katerih namen je poneverba, odtujitev lastnine ali izogibanje zakonodaji, s strani tretje osebe.
Prakse v zvezi z zaposlovanjem in varnostjo pri delu	Izgube, ki izhajajo iz dejanj, neskladnih z zakoni ali pogodbami, ki urejajo zaposlovanje, zdravje ali varnost, iz plačila odškodninskih zahtevkov v zvezi z osebnimi poškodbami ali iz dogodkov razlikovanja/diskriminacije.
Stranke, produkti in poslovne prakse	Izgube, ki izhajajo iz nenamernega neizpolnjevanja ali malomarnega izpolnjevanja strokovne obveznosti do določenih strank (vključno z zahtevami glede zaupnosti in ustreznosti poslovanja) ali iz narave ali sestave produkta.
Škoda na premičnem in nepremičnem premoženju	Izgube, ki izhajajo iz izgube ali poškodovanja premičnega in nepremičnega premoženja zaradi naravne nesreče in drugih dogodkov.
Poslovne motnje in izpadi sistemov	Izgube, ki izhajajo iz poslovnih motenj ali izpadov sistemov.
Izvedba, dostava in upravljanje procesov	Izgube, ki izhajajo iz neuspele obdelave poslov ali neuspelega upravljanja procesov, iz odnosov z nasprotnimi trgovskimi strankami in prodajalci.

NASLOV IV

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TRŽNO TVEGANJE

POGLAVJE 1

Splošne določbe

Člen 325

Dovoljenja za konsolidirane zahteve

1. Institucije lahko ob upoštevanju odstavka 2 ter izključno za namen izračuna neto pozicij in kapitalskih zahtev na konsolidirani podlagi v skladu s tem naslovom uporabijo pozicije v eni instituciji ali družbi za izravnavo pozicij v drugi instituciji ali družbi.

▼B

2. Institucije lahko uporabijo odstavek 1 samo, kadar imajo za to dovoljenje pristojnih organov, ki se izda, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) razporeditev kapitala znotraj skupine je zadovoljiva;

(b) regulativni, pravni ali pogodbeni okvir, znotraj katerega delujejo institucije, zagotavlja vzajemno finančno podporo znotraj skupine.

3. Kadar obstajajo družbe, ki se nahajajo v tretjih državah, so poleg pogojev iz odstavka 2 izpolnjeni tudi vsi naslednji pogoji:

(a) take družbe imajo dovoljenje za opravljanje dejavnosti v tretjih državah in ustrezajo opredelitvi kreditne institucije ali so priznana investicijska podjetja tretje države;

(b) take družbe na posamični podlagi izpolnjujejo kapitalske zahteve, ki so enakovredne tistim, ki jih določa ta uredbe;

(c) v zadevnih tretjih državah ne obstajajo predpisi, ki bi lahko pomembno vplivali na prenos kapitala znotraj skupine.

POGLAVJE 2

Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje

Oddelek 1

Splošne določbe in posebni instrumenti

Člen 326

Kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje

Kapitalska zahteva institucije za pozicijsko tveganje je vsota kapitalskih zahtev za splošno in posebno tveganje njenih pozicij v dolžniških ter lastniških instrumentih. Pozicije v listinjenju v trgovalni knjigi se obravnavajo kot dolžniški instrumenti.

Člen 327

Pobot

1. Absolutna vrednost presežka dolgih (kratkih) pozicij institucije nad njenimi kratkimi (dolgimi) pozicijami v istih lastniških, dolžniških in zamenljivih vrednostnih papirjih ter identičnih finančnih terminskih pogodbah, opcijah, nakupnih bonih in kritih nakupnih bonih je njena neto pozicija v vsakem od teh različnih instrumentov. Pri izračunavanju neto pozicije se pozicije v izvedenih finančnih instrumentih obravnavajo v skladu s členi 328 do 330. Lastni dolžniški instrumenti institucije se pri izračunavanju kapitalskih zahtev za posebno tveganje iz člena 336 ne upoštevajo.

▼B

2. Med zamenljivim vrednostnim papirjem in nasprotno pozicijo v njegovem osnovnem instrumentu se pobot ne dovoli, razen če pristojni organi sprejmejo pristop, ki upošteva verjetnost konverzije določenega zamenljivega vrednostnega papirja, ali zahtevajo, da kapitalska zahteva krije vsakršno izgubo, ki bi lahko nastala zaradi konverzije. O takih pristopih ali kapitalskih zahtevah se uradno obvesti EBA. EBA spremlja prakse na tem področju in pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. Vse neto pozicije, ne glede na njihov predznak, je treba vsak dan pred njihovim seštevanjem pretvoriti v valuto poročanja institucije po trenutno veljavnem menjalnem tečaju.

Člen 328

Terminske pogodbe na obrestno mero in dogovori o terminski obrestni meri

1. Terminske pogodbe o obrestni meri, dogovori o terminski obrestni meri (v nadaljnjem besedilu: FRA) ter terminske pogodbe o nakupu ali prodaji dolžniških instrumentov se obravnavajo kot kombinacije dolgih in kratkih pozicij. Dolga pozicija terminske pogodbe na obrestno mero se tako obravnava kot kombinacija izposojenega sredstva, ki zapade na dan poravnave terminske pogodbe, in posedovanega sredstva, katerega dan zapadlosti je enak dnevu zapadlosti instrumenta ali hipotetične pozicije, na katero se zadevna terminska pogodba nanaša. Podobno se prodan FRA obravnava kot dolga pozicija z dnem zapadlosti, ki je enak dnevu poravnave, povečanim za dogovorjeno trajanje pogodbe, in kratka pozicija s sovpadajočim dnevom zapadlosti in poravnave. Da se izračuna kapitalska zahteva za posebno tveganje za terminske pogodbe na obrestno mero in FRA, se tako izposojena sredstva kot posedovana sredstva vključijo v prvo kategorijo, določeno v razpredelnici 1 v členu 336. Pogodba o terminskem nakupu dolžniškega instrumenta se obravnava kot kombinacija izposojenega sredstva, ki zapade na dan poravnave, in dolge (promptne) pozicije v samem dolžniškem instrumentu. Izposojeno sredstvo se vključi v prvo kategorijo, določeno v razpredelnici 1 v členu 336 za namene posebnega tveganja, dolžniški instrument pa v isto razpredelnico v zanj ustrezni stolpec.

2. Za namene tega člena "dolga pozicija" pomeni pozicijo, v kateri je institucija fiksirala obrestno mero, ki jo bo prejela enkrat v prihodnosti, "kratka pozicija" pa pomeni pozicijo, v kateri je fiksiralaobrestno mero, ki jo bo plačala enkrat v prihodnosti.

Člen 329

Opcije in nakupni boni

1. Opcije in nakupni boni na obrestne mere, dolžniške instrumente, lastniške instrumente, delniške indekse, finančne terminske pogodbe, zamenjave in tuje valute se obravnavajo kot pozicije, katerih vrednost je enaka znesku osnovnega finančnega instrumenta, na katerega se opcija nanaša, pomnoženemu s svojo delto za namene tega poglavja. Slednje pozicije se lahko pobotajo s katerimi koli nasprotnimi pozicijami v identičnih osnovnih vrednostnih papirjih ali izvedenih finančnih instrumentih. Uporabljena delta je delta zadevne borze. Institucija lahko

▼B

za opcije OTC ali kadar delta zadevne borze ni na voljo, sama izračuna delto z uporabo ustreznega modela, če ima za to dovoljenje pristojnih organov. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

2. Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, iz odstavka 2, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucij na področju opcij in nakupnih bonov.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz odstavka 3 lahko pristojni organi še naprej uporabljajo veljavne nacionalne obravnave, če so jih uporabljali pred 31. decembrom 2013.

Člen 330

Zamenjave

Zamenjave se za namene obrestnega tveganja obravnavajo na isti osnovi kot bilančni instrumenti. Tako se obrestna zamenjava, po kateri institucija prejema spremenljivo obrestno mero in plačuje fiksno obrestno mero, obravnava kot enakovredna dolgi poziciji vinstrumentih s spremenljivo obrestno mero, katerih rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere, ter kratki poziciji v instrumentih s fiksno obrestno mero in isto zapadlostjo, kot jo ima sama zamenjava.

Člen 331

Obrestno tveganje pri izvedenih finančnih instrumentih

1. Institucije, ki vrednotijo po tekočih tržnih cenah in upravljajo obrestno tveganje pri izvedenih finančnih instrumentih iz členov 328 do 330 na podlagi diskontiranega denarnega toka, lahko za izračun pozicij iz navedenih členov, kadar imajo za to dovoljenje pristojnih organov, uporabijo modele občutljivosti in jih lahko uporabijo za vsako obveznico, ki se namesto prek enega končnega odplačila glavnice odplačuje do svoje preostale zapadlosti. Dovoljenje se izda, če ti modeli ustvarijo pozicije, ki so enako občutljive na spremembe obrestne mere kot osnovni denarni tokovi. Ta občutljivost se oceni glede na samostojna gibanja vzorčnih obrestnih mer na krivulji donosa, z vsaj eno točko občutljivosti v vsakem razredu zapadlosti iz razpredelnice 2 v členu 339. Pozicije se vključijo v izračun kapitalskih zahtev za splošno tveganje dolžniških instrumentov.

▼B

2. Institucije, ki ne uporabljajo modelov iz odstavka 1, lahko obravnavajo kot popolnoma izravnane vse pozicije v izvedenih finančnih instrumentih iz odstavkov 328 do 330, ki izpolnjujejo vsaj naslednje pogoje:

(a) pozicije imajo enako vrednost in so denominirane v isti valuti;

(b) referenčna obrestna mera (za pozicije s spremenljivo obrestno mero) ali kuponska obrestna mera (za pozicije s fiksno obrestno mero) sta si zelo podobni;

(c) rok do naslednje določitve obrestne mere ali preostala zapadlost za pozicije s fiksno kuponsko obrestno mero ustreza naslednjim omejitvam:

(i) krajši od enega meseca: isti dan;

(ii) med enim mesecem in enim letom: v sedmih dneh;

(iii) daljši od enega leta: v 30 dneh.

Člen 332

Kreditni izvedeni finančni instrumenti

1. Razen če ni drugače določeno, se pri izračunu kapitalske zahteve za splošno in posebno tveganje stranke, ki prevzame kreditno tveganje ("prodajalec zavarovanja"), uporabi hipotetični znesek pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Ne glede na prvi stavek se lahko institucija odloči za zamenjavo hipotetične vrednosti s hipotetično vrednostjo, ki se ji prišteje sprememba neto tržne vrednosti izvedenega kreditnega finančnega instrumenta od trenutka začetka trgovanja, pri čemer ima neto sprememba navzdol za prodajalca zavarovanja negativni predznak. Pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje se, razen pri zamenjavah celotnega donosa, namesto zapadlosti obveznosti uporablja zapadlost pogodbe o kreditnem finančnem izvedenem instrumentu. Pozicije se določijo, kot sledi:

(a) zamenjava celotnega donosa ustvari za namene splošnega tveganja dolgo pozicijo v referenčni obveznosti in kratko pozicijo v državni obveznici, katere rok zapadlosti sovpada z rokom naslednje določitve obrestne mere in ki ji je dodeljena utež tveganja 0 % v skladu z naslovom II Poglavja 2. Poleg tega ustvari za namene posebnega tveganja dolgo pozicijo v referenčni obveznosti;

(b) kreditna zamenjava ne ustvari pozicije za namene splošnega tveganja. Za namene posebnega tveganja institucija evidentira sintetično dolgo pozicijo v obveznosti referenčnega subjekta, razen če ima izvedeni finančni instrument določeno bonitetno oceno in ustreza pogojem za postavko kvalificiranega dolga; v tem primeru se v izvedenem finančnem instrumentu evidentira dolga pozicija. Če v okviru produkta zapade plačilo premij ali obresti, so ti denarni tokovi predstavljeni kot hipotetične pozicije v državnih obveznicah;

▼B

(c) kreditni zapis za eno samo izpostavljenost za namene splošnega tveganja ustvari dolgo pozicijo v tem kreditnem zapisu v obliki obrestnega produkta. Za namene posebnega tveganja se ustvari sintetična dolga pozicija v obveznosti referenčnega subjekta. Dodatna dolga pozicija se ustvari v izdajatelju zapisa. Če ima kreditni zapis zunanjo bonitetno oceno in izpolnjuje pogoje za postavko kvalificiranega dolga, se lahko za namene posebnega tveganja evidentira ena sama dolga pozicija v tem zapisu;

(d) kreditni zapis za skupino izpostavljenosti, ki zagotavlja sorazmerno zavarovanje, ustvari za namene posebnega tveganja poleg dolge pozicije v obveznosti izdajatelja zapisapozicije v obveznostih vseh referenčnihsubjektov, pri čemer je skupni hipotetični znesek pogodbe razporejen po pozicijah glede na delež v skupnem hipotetičnem znesku, ki ga predstavlja vsaka izpostavljenost do referenčnega subjekta. Če se lahko izbere več kot ena obveznost referenčnega subjekta, se posebno tveganje določi z upoštevanjem obveznosti z največjo utežjo tveganja;

(e) kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi prvega neplačila ustvari pozicijo v višini hipotetičnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta. Če je znesek največjega plačila v primeru kreditnega dogodka manjši od kapitalske zahteve v skladu z metodo iz prvega stavka te točke, se lahko kot kapitalska zahtevaza posebno tveganje uporabi znesek tega največjega plačila.

Kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila ustvari pozicijo v višini hipotetičnega zneska v obveznosti vsakega referenčnega subjekta, zmanjšano za obveznosti n – 1 referenčnih subjektov z najnižjo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje. Če je znesek največjega plačila v primeru kreditnega dogodka manjši od kapitalske zahteve v skladu z metodo iz prvega stavka te točke, se lahko kot kapitalska zahteva za posebno tveganje uporabi ta znesek.

Kadar ima kreditni izvedeni finančni instrument na podlagi n-tega neplačila zunanjo bonitetno oceno, prodajalec zavarovanja pri izračunu kapitalske zahteve za posebno tveganje uporabi bonitetno oceno izvedenega finančnega instrumenta in po potrebi ustrezne uteži tveganja pri listinjenju.

2. Za stranko, ki prenese kreditno tveganje (kupec zavarovanja), se pozicije določijo kot zrcalna slika prodajalca zavarovanja, z izjemo kreditnega zapisa (ki ne ustvari nobene kratke pozicije v obveznosti izdajatelja). Kadar se izračunava kapitalska zahteva za "kupca zavarovanja", se uporabi hipotetični znesek pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu. Ne glede na prvi stavek se lahko institucija odloči za zamenjavo hipotetične vrednosti s hipotetično vrednostjo, ki se ji prišteje sprememba neto tržne vrednosti kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od trenutka začetka trgovanja, pri čemer ima neto sprememba navzdol za prodajalca zavarovanja negativni predznak. Če v danem trenutku obstaja nakupna opcija v kombinaciji s stopnjevanjem, se tak trenutek obravnava kot zapadlost zavarovanja.

▼B

3. Kreditni izvedeni finančni instrumenti v skladu s členom 338(1) ali (3) se vključijo le v določitev kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s členom 338(4).

Člen 333

Vrednostni papirji, prodani na podlagi pogodbe o začasni prodaji, ali posojeni

Prenosnik vrednostnih papirjev ali zajamčenih pravic v zvezi z vrednostnimi papirji v okviru pogodbe o začasni prodaji in posojevalec vrednostnih papirjev pri njihovi posoji vključita te vrednostne papirje v izračun svoje kapitalske zahteve v skladu s tem poglavjem, če so takšni vrednostni papirji pozicije trgovalne knjige.

Oddelek 2

Dolžniški instrumenti

Člen 334

Neto pozicije v dolžniških instrumentih

Neto pozicije se razvrstijo glede na valuto, v kateri so denominirane, in se uporabljajo za izračun kapitalske zahteve za splošno in posebno tveganje v vsaki posamezni valuti posebej.

Pododdelek 1

Posebno tveganje

Člen 335

Omejitev kapitalske zahteve za neto pozicijo

Institucija lahko omeji kapitalsko zahtevo za posebno tveganje neto pozicije v dolžniškem instrumentu na raven največje možne izgube, povezane s tveganjem neplačila. Za kratko pozicijo se ta meja lahko izračuna kot sprememba vrednosti zaradi takojšnjega preoblikovanja instrumenta ali, kadar je to ustrezno, osnovnih referenčnih subjektov v subjekte brez tveganja neplačila.

Člen 336

Kapitalska zahteva za dolžniške instrumente, ki niso pozicije v listinjenju

1. Institucija razvrsti svoje neto pozicije v trgovalni knjigi v instrumentih, ki niso pozicije v listinjenju, kot se izračunajo v skladu s členom 327, v ustrezne kategorije v razpredelnico 1 glede na njihovega izdajatelja ali dolžnika, zunanjo ali notranjo bonitetno oceno in preostalo zapadlost ter jih nato pomnoži z utežmi, prikazanimi v zadevni razpredelnici. Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija sešteje svoje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega člena, ne glede na to, ali so dolge ali kratke.

▼B

Razpredelnica 1

Kategorije	Kapitalska zahteva za posebno tveganje
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 0 %.	0 %
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 20 % ali 50 %, in druge kvalificirane postavke, kot so opredeljene v odstavku 4.	0,25 % (preostali čas do končne zapadlosti šest mesecev ali manj) 1,00 % (preostali čas do končne zapadlosti več kot šest mesecev ter do vključno 24 mesecev) 1,60 % (preostali čas do zapadlosti je daljši od 24 mesecev)
Dolžniški vrednostni papirji, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejeli utež tveganja 100 %.	8,00 %
Dolg, ki bi v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje prejel utež tveganja 150 %.	12,00 %

2. Institucije, ki za kategorijo izpostavljenosti, v katero spada izdajatelj dolžniškega instrumenta, uporabljajo pristop IRB, izpolnijo pogoje za uporabo uteži tveganja v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje iz odstavka 1, če ima izdajatelj izpostavljenosti notranjo bonitetno oceno z PD, ki je enakovredna ali nižja od tiste, povezane z ustrezno stopnjo kreditne kakovosti v skladu s standardiziranim pristopom.

3. Institucije lahko izračunajo kapitalske zahteve za posebno tveganje za katere koli obveznice, ki izpolnijo pogoje za utež tveganja 10 %, v skladu z obravnavo v členih 129(4), (5) in (6), kot polovico ustrezne kapitalske zahteve za posebno tveganje za drugo kategorijo v razpredelnici 1.

4. Druge kvalificirane postavke so:

(a) dolge in kratke pozicije v sredstvih, za katera bonitetna ocena imenovane ECAI ni na voljo in ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

(i) zadevna institucija jih šteje za dovolj likvidne;

(ii) po lastni presoji institucije je njihova investicijska kakovost najmanj enakovredna investicijski kakovosti sredstev, navedenih v drugi vrstici razpredelnice 1;

(iii) kotirajo na vsaj enem reguliranem trgu v državi članici ali na borzi tretje države, če je borza priznana s strani pristojnih organov zadevne države članice;

▼B

(b) dolge in kratke pozicije v sredstvih, ki so jih izdale institucije, ki so predmet kapitalskih zahtev iz te uredbe, ki jih zadevna institucija šteje za dovolj likvidne in katerih investicijska kakovost je po lastni presoji institucije najmanj enakovredna investicijski kakovosti sredstev, navedenih v drugi vrstici razpredelnice 1;

(c) vrednostni papirji, ki jih izdajo institucije, za katere se šteje, da imajo enakovredno ali višjo kreditno kakovost od kakovosti tistih, ki so povezani s stopnjo kreditne kakovosti 2 v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje izpostavljenosti do institucij in ki so predmet nadzorniških in regulativnih dogovorov, primerljivih dogovorom skladnim z določbami v tej uredbi in Direktivi 2013/36/EU.

Institucije, ki uporabijo točko (a) ali (b), imajo vzpostavljeno dokumentirano metodologijo za ocenjevanje, ali sredstva izpolnjujejo zahteve iz zadevnih točk, in o tej metodologiji uradno obvestijo pristojne organe.

Člen 337

Kapitalska zahteva za instrumente v listinjenju

1. Za instrumente v trgovalni knjigi, ki so pozicije v listinjenju, institucija svoje neto pozicije, kot so izračunane v skladu s členom 327(1), tehta z naslednjim:

(a) za pozicije v listinjenju, ki bi bile predmet standardiziranega pristopa za kreditno tveganje v netrgovalni knjigi iste institucije, 8 % uteži tveganja v skladu s standardiziranim pristopom, kot je določeno v oddelku 3, poglavju 5, naslovu II;

(b) za pozicije v listinjenju, ki bi bile predmet pristopa IRB v netrgovalni knjigi iste institucije, 8 % uteži tveganja v skladu s pristopom IRB, kot je določeno v oddelku 3, poglavju 5, naslovu II.

2. Metoda nadzorniške formule, določena v členu 262, se lahko uporabi, kadar lahko institucija zagotovi ocene verjetnosti neplačila ter po potrebi vrednosti izpostavljenosti in LGD kot vhodne podatke za metodo nadzorniške formule v skladu z zahtevami za oceno teh parametrov po pristopu IRB v skladu z poglavjem 3 naslova II.

Institucija, ki ni institucija v vlogi originatorja, in bi to metodo lahko uporabila za isto pozicijo v listinjenju v svoji netrgovalni knjigi, jo lahko uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, kadar institucija izpolnjuje pogoj iz prvega pododstavka.

▼B

Ocene verjetnosti neplačila in izgube ob neplačilu kot vhodni podatki za metodo nadzorniške formule se alternativno lahko določijo tudi na podlagi ocen, ki se pridobijo s pristopom za izračun kapitalske zahteve za IRC institucije, ki ji je bilo izdano dovoljenje za uporabo notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov. Slednja alternativa se lahko uporabi izključno na podlagi dovoljenja pristojnih organov, ki se izda, če zadevne ocene izpolnjujejo kvantitativne zahteve za pristop IRB, določene vpoglavju 3, naslova II.

V skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 EBA izda smernice o uporabi ocen PD in LGD kot vhodnih podatkov, kadar zadevne ocene temeljijo na pristopu IRC.

3. Za pozicije v listinjenju, ki so predmet dodatne uteži tveganja v skladu s členom 407, se uporabi 8 % celotne uteži tveganja.

Institucija za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje sešteje tehtane pozicije, ki izhajajo iz uporabe tega člena (ne glede na to, ali so dolge ali kratke), razen pozicij v listinjenju, ki se obravnavajo v skladu s členom 338(4).

4. Z odstopanjem od drugega pododstavka odstavka 3 institucija v prehodnem obdobju, ki se konča 31. decembra 2014, ločeno sešteje svoje tehtane neto dolge pozicije in svoje tehtane neto kratke pozicije. Višji od obeh seštevkov se določi kot kapitalska zahteva za posebno tveganje. Vendar institucija pristojnemu organu matične države članice vsako četrtletje sporoči skupni seštevek svojih tehtanih neto dolgih in neto kratkih pozicij, razčlenjen glede na vrsto osnovnih sredstev.

5. Kadar institucija v vlogi originatorja v tradicionalnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 243, v izračun kapitalske zahteve v skladu s tem členom vključi listinjene izpostavljenosti namesto svojih pozicij v tem listinjenju.

Če institucija v vlogi originatorja v sintetičnem listinjenju ne izpolnjuje pogojev za prenos pomembnega deleža kreditnega tveganja iz člena 244, v izračun kapitalske zahteve v skladu s tem členom vključi listinjene izpostavljenosti v tem listinjenju, ne pa tudi kreditnega zavarovanja, pridobljenega za listinjeni portfelj.

Člen 338

Kapitalska zahteva za trgovalni portfelj s korelacijo

1. Trgovalni portfelj s korelacijo sestavljajo pozicije v listinjenju in kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:

(a) pozicije niso pozicije v relistinjenju, opcije na tranšo listinjenja ali kakršni koli drugi izvedeni finančni instrumenti za izpostavljenosti v listinjenju, ki ne zagotavljajo sorazmernega deleža pri donosu tranše listinjenja;

▼B

(b) vsi referenčni instrumenti so eno od naslednjega:

(i) instrumenti za eno samo izpostavljenost, vključno s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti za eno samo izpostavljenost, za katere obstaja likvidni dvosmerni trg;

(ii) indeksi, ki se splošno uporabljajo pri trgovanju in temeljijo na zadevnih referenčnih subjektih.

Šteje se, da dvosmerni trg obstaja, če obstajajo neodvisne ponudbe za nakup in prodajo v dobri veri, tako da se lahko cena, ki je razumno povezana z zadnjo prodajno ceno ali trenutnimi konkurenčnimi povpraševanji in ponudbami v dobri veri, določi v enem dnevu in se pri tej ceni tudi ustali v razmeroma kratkem času v skladu s tržno prakso.

2. V trgovalni portfelj s korelacijo niso vključene pozicije, ki se nanašajo na kar koli od naslednjega:

(a) osnovo, ki jo je mogoče v skladu s standardiziranim pristopom za kreditno tveganje v netrgovalni knjigi institucije razporediti v kategoriji izpostavljenosti "izpostavljenosti na drobno" ali "izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine";

(b) terjatev do subjekta s posebnim namenom, ki je neposredno ali posredno zavarovana s pozicijo, ki v skladu z odstavkoma 1 in tem odstavkom sama ne bi bila primerna za vključitev v trgovalni portfelj s korelacijo.

3. Institucija lahko v trgovalni portfelj s korelacijo vključi pozicije, ki niso pozicije v listinjenju ali kreditni izvedeni finančni instrumenti na podlagi n-tega neplačila, vendar se z njimi varujejo druge pozicije zadevnega portfelja, če za instrument ali njegovo osnovo obstaja likvidni dvosmerni trg, kot je opisan v zadnjem pododstavku odstavka 1.

4. Institucija kot kapitalsko zahtevo za posebno tveganje za trgovalni portfelj s korelacijo določi višjega izmed naslednjih zneskov:

(a) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto dolge pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo;

(b) celotno kapitalsko zahtevo za posebno tveganje, ki bi se uporabila samo za neto kratke pozicije trgovalnega portfelja s korelacijo.

▼B

Pododdelek 2

Splošno tveganje

Člen 339

Izračun splošnega tveganja na podlagi zapadlosti

1. Za izračun kapitalskih zahtev za splošno tveganje se vse pozicije tehtajo glede na zapadlost, kot je pojasnjeno v odstavku 2, da se izračuna znesek njihovih kapitalskih zahtev. Ta zahteva se zniža, kadar je tehtana pozicija uvrščena v isti razred zapadlosti kot nasprotna tehtana pozicija. Znižanje kapitalske zahteve se izvede tudi, kadar se nasprotne tehtane pozicije uvrstijo v različne razrede zapadlosti, pri čemer je obseg znižanja odvisen od tega, če sta poziciji uvrščeni v isto skupino ali ne, in od posameznih skupin, v katere se uvrstita.

2. Institucija razporedi svoje neto pozicije v ustrezne razrede zapadlosti v stolpec 2 ali 3, kakor je primerno, razpredelnice 2 odstavka 4. V primeru instrumentov s fiksno obrestno mero to stori na podlagi preostalega časa do zapadlosti, v primeru instrumentov s spremenljivo obrestno mero do njihove končne zapadlosti pa na podlagi obdobja do naslednje določitve obrestne mere. Razlikuje tudi med dolžniškimi instrumenti z obrestno mero 3 % ali več in tistimi z obrestno mero, manjšo od 3 %, ter jih na tej podlagi razporedi v stolpec 2 ali stolpec 3 razpredelnice 2. Potem vsakega od njih pomnoži z utežjo za zadevni razred zapadlosti iz stolpca 4 razpredelnice 2.

3. Institucija nato izračuna vsoto tehtanih dolgih pozicij in vsoto tehtanih kratkih pozicij v vsakem razredu zapadlosti. Znesek tehtanih dolgih pozicij, ki se izravna z zneskom tehtanih kratkih pozicij v določenem razredu zapadlosti, je izravnana tehtana pozicija v tem razredu, medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana tehtana pozicija za isti razred. Nato se izračuna seštevek izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih.

4. Institucija izračuna seštevke neizravnanih tehtanih dolgih pozicij za razrede, vključene v vsako od skupin razpredelnice 2, da dobi neizravnano tehtano dolgo pozicijo za vsako skupino. Podobno se vsota neizravnanih tehtanih kratkih pozicij za vsak razred v posamezni skupini sešteje za izračun neizravnane tehtane kratke pozicije za to skupino. Izravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge pozicije določene skupine, ki se izravna z neizravnano tehtano kratko pozicijo iste skupine. Neizravnana tehtana pozicija posamezne skupine je tisti del neizravnane tehtane dolge ali neizravnane tehtane kratke pozicije skupine, ki je tako ni mogoče izravnati.

▼B

Razpredelnica 2

Skupina	Razred zapadlosti		Utež (v %)	Predvidena sprememba obrestne mere (v %)
	Obrestna mera 3 % ali več	Obrestna mera nižja od 3 %		
Ena	0 ≤ 1 meseca	0 ≤ 1 meseca	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mesecev	> 1 ≤ 3 mesecev	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mesecev	> 3 ≤ 6 mesecev	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mesecev	> 6 ≤ 12 mesecev	0,70	1,00
Dva	> 1 ≤ 2 let	> 1,0 ≤ 1,9 let	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 let	> 1,9 ≤ 2,8 let	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 let	> 2,8 ≤ 3,6 let	2,25	0,75
Tri	> 4 ≤ 5 let	> 3,6 ≤ 4,3 let	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 let	> 4,3 ≤ 5,7 let	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 let	> 5,7 ≤ 7,3 let	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 let	> 7,3 ≤ 9,3 let	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 let	> 9,3 ≤ 10,6 leta	5,25	0,60
	> 20 let	> 10,6 ≤ 12,0 let	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 leta	8,00	0,60
		> 20 let	12,50	0,60

5. Znesek neizravnane tehtane dolge ali kratke pozicije skupine 1, ki se izravna z neizravnano tehtano kratko ali dolgo pozicijo skupine 2, je izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 2. Enak izračun se nato izvede za tisti del neizravnane tehtane pozicije skupine 2, ki še ostane, in neizravnane tehtane pozicije skupine 3, da se izračuna izravnana tehtana pozicija med skupinama 2 in 3.

6. Institucija lahko spremeni vrstni red v odstavku 5 tako, da izračuna izravnano tehtano pozicijo med skupinama 2 in 3 pred izračunom zadevne pozicije med skupinama 1 in 2.

7. Preostanek neizravnane tehtane pozicije skupine 1 se nato izravna s preostankom zadevne pozicije skupine 3, potem ko je bila slednja izravnana s skupino 2, da se dobi izravnana tehtana pozicija med skupinama 1 in 3.

8. Preostale pozicije se po treh ločenih izravnalnih izračunih iz odstavkov 5, 6 in 7 seštejejo.

9. Kapitalska zahteva institucije se izračuna kot vsota:

(a) 10 % vsote izravnanih tehtanih pozicij v vseh razredih zapadlosti;

▼B

(b) 40 % izravnane tehtane pozicije skupine 1;

(c) 30 % izravnane tehtane pozicije skupine 2;

(d) 30 % izravnane tehtane pozicije skupine 3;

(e) 40 % izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;

(f) 150 % izravnane tehtane pozicije med skupinama 1 in 3;

(g) 100 % preostalih neizravnanih tehtanih pozicij.

Člen 340

Izračun splošnega tveganja na podlagi trajanja

1. Institucije lahko za izračunavanje kapitalske zahteve za splošno tveganje dolžniških instrumentov namesto pristopa, določenega v členu 339, uporabijo pristop, ki odraža trajanje, če institucija ta pristop uporablja dosledno.

2. V skladu s pristopom na podlagi trajanja, navedenim v odstavku 1, institucija glede na tržno vrednost vsakega dolžniškega instrumenta s fiksno obrestno mero izračuna njegov donos do zapadlosti, ki je implicitna diskontna stopnja zadevnega instrumenta. V primeru instrumentov s spremenljivo obrestno mero institucija glede na tržno vrednost vsakega instrumenta izračuna njegov donos ob predpostavki, da glavnica zapade ob naslednji možnosti za spremembo obrestne mere.

3. Institucija nato izračuna modificirano trajanje za vsak dolžniški instrument po naslednji formuli:

$$\textit{modificirano trajanje} = \frac{D}{1 + R}$$

pri čemer je:

D = trajanje, izračunano po naslednji formuli:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1 + R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1 + R)^t}}$$

pri čemer je:

R = donos do zapadlosti;

C_t = denarno plačilo v času t;

M = celotna zapadlost.

Za izračun modificiranega trajanja za dolžniške instrumente, ki so predmet tveganja predčasnega plačila, se opravi korekcija. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o načinu uporabe takih korekcij.

▼B

4. Institucija nato vsak posamezni dolžniški instrument razporedi v ustrezno skupino razpredelnice 3. To stori na podlagi modificiranega trajanja vsakega instrumenta.

Razpredelnica 3

Skupina	Modificirano trajanje (v letih)	Predvidena obrestna mera (sprememba v %)
Ena	$> 0 \leq 1{,}0$	1,0
Dva	$> 1{,}0 \leq 3{,}6$	0,85
Tri	$> 3{,}6$	0,7

5. Institucija nato izračuna pozicijo, tehtano s trajanjem, za vsak posamezen instrument tako, da njegovo tržno ceno pomnoži z njegovim modificiranim trajanjem in predvideno spremembo obrestne mere za instrument s tem določenim modificiranim trajanjem (glej stolpec 3 razpredelnice 3).

6. Institucija znotraj vsake skupine izračuna svoje dolge in kratke pozicije, tehtane s trajanjem. Znesek dolgih pozicij, tehtanih s trajanjem, ki se izravna s kratkimi pozicijami, tehtanimi s trajanjem, v okviru vsake skupine, je izravnana pozicija, tehtana s trajanjem, zadevne skupine.

Institucija nato izračuna neizravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino. Institucija potem sledi postopkom, določenim za neizravnane tehtane pozicije, v členu 339(5) do (8).

7. Kapitalska zahteva institucije se nato izračuna kot vsota naslednjega:

(a) 2 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, za vsako skupino;

(b) 40 % izravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem, med skupinama 1 in 2 ter med skupinama 2 in 3;

(c) 150 % izravnane pozicije, tehtane s trajanjem, med skupinama 1 in 3;

(d) 100 % preostalih neizravnanih pozicij, tehtanih s trajanjem.

Oddelek 3

Lastniški instrumenti

Člen 341

Neto pozicije v lastniških instrumentih

1. Institucija ločeno sešteje vse svoje neto dolge pozicije in vse svoje neto kratke pozicije v skladu s členom 327. Vsota absolutnih vrednosti obeh seštevkov je skupna bruto pozicija institucije.

▼B

2. Institucija ločeno za vsak trg izračuna razliko med vsoto neto dolgih in neto kratkih pozicij. Vsota absolutnih vrednosti teh razlik je skupna neto pozicija institucije.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov z opredelitvijo izraza trg iz odstavka 2.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 342

Posebno tveganje lastniških instrumentov

Za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje institucija pomnoži svojo skupno bruto pozicijo z 8 %.

Člen 343

Splošno tveganje lastniških instrumentov

Kapitalska zahteva za splošno tveganje je skupna neto pozicija institucije, pomnožena z 8 %.

Člen 344

Delniški indeksi

1. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih navede delniške indekse, za katere so na voljo obravnave iz drugega stavka odstavka 4.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼C2

2. Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz odstavka 1 lahko institucije še naprej uporabljajo obravnavo iz drugega stavka odstavka 4, če so pristojni organi to obravnavo uporabili pred 1. januarjem 2014.

▼B

3. Terminske pogodbe na delniške indekse, delta tehtani ekvivalenti opcij v terminskih pogodbah na delniške indekse in delniški indeksi, v nadaljevanju "terminske pogodbe na delniške indekse", se lahko razstavijo na pozicije v posameznih lastniških instrumentih, ki sestavljajo indeks. Te pozicije se lahko obravnavajo kot osnovne pozicije v zadevnih lastniških instrumentih in se lahko netirajo z nasprotnimi pozicijami v samih osnovnih lastniških instrumentih. Institucije uradno obvestijo pristojni organ o uporabi takšne obravnave.

▼B

4. Kadar terminska pogodba na delniške indekse ni razstavljena na svoje osnovne pozicije, se obravnava kot posamezen lastniški instrument. Vendar posebnega tveganja tega posameznega lastniškega instrumenta ni potrebno upoštevati, če se z zadevno terminsko pogodbo na delniške indekse trguje na borzi in če ta pogodba predstavlja zadevni ustrezno razpršen indeks.

Oddelek 4

Izvedba prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa

Člen 345

Zmanjšanje neto pozicij

1. V primeru izvedbe prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa za dolžniške in lastniške instrumente lahko institucija pri izračunu svojih kapitalskih zahtev uporabi naslednji postopek. Institucija najprej izračuna neto pozicije tako, da od celotne obveznosti odkupa odšteje pozicije, ki jih je že prenesla na tretje osebe ali so se te pogodbeno zavezale k njihovemu odkupu. Institucija nato zmanjša neto pozicije z redukcijskimi faktorji iz razpredelnice 4 in izračuna svoje kapitalske zahteve z uporabo zmanjšanih pozicij, ki so nastale pri izvedbi prve prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa.

Razpredelnica 4

delovni dan 0:	100 %
delovni dan 1:	90 %
delovna dneva 2 do 3:	75 %
delovni dan 4:	50 %
delovni dan 5:	25 %
po delovnem dnevu 5:	0 %.

"Delovni dan nič" je delovni dan, s katerim se institucija nepreklicno zaveže, da bo odkupila znano količino vrednostnih papirjev po dogovorjeni ceni.

2. Institucije uradno obvestijo pristojne organe o uporabi odstavka 1.

Oddelek 5

Kapitalske zahteve za posebno tveganje za pozicije, ki so varovane s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti

Člen 346

Olajšava za varovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti

1. Olajšava se dodeli za varovanja, zagotovljena s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, v skladu z načeli iz odstavkov 2 do 6.

2. Institucije obravnavajo pozicijo v kreditnem izvedenem finančnem instrumentu kot eno stran in varovano pozicijo z istim nominalnim ali, kadar je to ustrezno, hipotetičnim zneskom kot drugo stran.

▼B

3. Popolna olajšava se podeli, kadar se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotno smer in v približno enakem obsegu. To se zgodi v naslednjih primerih:

(a) obe strani sta sestavljeni iz popolnoma enakih instrumentov;

(b) dolga denarna pozicija je zavarovana z zamenjavo celotnega donosa (ali obratno), referenčna obveznost in osnovna izpostavljenost (tj. denarna pozicija) pa se popolnoma ujemata. Zapadlost same zamenjave se lahko razlikuje od zapadlosti osnovne izpostavljenosti.

V teh primerih se kapitalska zahteva za posebno tveganje ne uporabi za nobeno od strani pozicije.

4. Izravnava v višini 80 % se uporabi, kadar se vrednosti obeh strani vedno gibljeta v nasprotni smeri in kadar se referenčna obveznost, zapadlost tako referenčne obveznosti kot kreditnega izvedenega finančnega instrumenta in valuta osnovne izpostavljenosti popolnoma ujemajo. Poleg tega glavne značilnosti pogodbe o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu ne povzročijo bistvenega odstopanja cenovnih premikov kreditnega izvedenega finančnega instrumenta od cenovnih premikov denarne pozicije. Če na podlagi posla pride do prenosa tveganja, bo za stran posla z večjo kapitalsko zahtevo uporabljena izravnava za posebno tveganje v višini 80 %, kapitalska zahteva za posebno tveganje na drugi strani pa je enake nič.

5. Delna olajšava se podeli v naslednjih primerih, z izjemo primerov v odstavkih 3 in 4:

(a) pozicija je predmet odstavka 3(b), vendar sredstva referenčne obveznosti in osnovne izpostavljenosti niso usklajena. Vendar pozicije izpolnjujejo naslednji zahtevi:

   (i) referenčna obveznost je uvrščena enakovrednoz osnovno obveznostjo (pari passu) ali ji je podrejena;

   (ii) osnovna obveznost in referenčna obveznost imata istega dolžnika ter vsebujeta pravno izvršljivo klavzulo o navzkrižni kršitvi ali navzkrižni takojšnji zapadlosti;

(b) pozicija je predmet odstavka 3(a) ali odstavka 4, vendar valuta ali zapadlost zavarovanja kredita in osnovnega sredstva nista usklajeni. Taka valutna neusklajenost se vključi v kapitalsko zahtevo za valutno tveganje;

(c) pozicija je predmet odstavka 4, vendar sredstva denarne pozicije in kreditnega izvedenega finančnega instrumenta niso usklajena. Vendar je osnovno sredstvo v dokumentaciji o kreditnem izvedenem finančnem instrumentu vključeno med izročljive obveznosti.

Delna olajšava pomeni, da se namesto seštevanja kapitalskih zahtev za posebno tveganje za vsako stran posla uporabi samo višja od obeh kapitalskih zahtev.

▼B

6. V vseh primerih, ki niso predmet odstavkov 3 do 5, se kapitalska zahteva za posebno tveganje izračuna ločeno za obe strani pozicij.

Člen 347

Olajšava za zavarovanja s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti na podlagi prvega in n-tega neplačila

V primeru kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi prvega neplačila in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila se uporabi naslednja obravnava za dodelitev olajšave v skladu s členom 346:

(a) kadar institucija pridobi kreditno zavarovanje za več referenčnih subjektov, ki tvorijo osnovo za kreditni izvedeni finančni instrument pod pogojema, da prvo neplačilo med sredstvi sproži plačilo in da ta kreditni dogodek prekine pogodbo, lahko institucija izravna posebno tveganje referenčnega subjekta z odstotkovno najmanjšo kapitalsko zahtevo za posebno tveganje med osnovnimi referenčnimi subjekti v skladu z razpredelnico 1 iz člena 336;

(b) kadar n-to neplačilo med izpostavljenostmi sproži plačilo na podlagi kreditnega zavarovanja, lahko kupec zavarovanja izravna posebno tveganje samo, če je bilo zavarovanje pridobljeno tudi za neplačila od 1 do n-1 ali kadar so se n-1 neplačila že zgodila. V takih primerih se uporablja metodologija določena v točki (a) za kreditne izvedene finančne instrumente na podlagi prvega neplačila, ustrezno spremenjena za produkte n-tega neplačila.

Oddelek 6

Kapitalske zahteve za kolektivne naložbene podjeme

Člen 348

Kapitalske zahteve za kolektivne naložbene podjeme

1. Brez poseganja v druge določbe tega oddelka so pozicije v kolektivnih naložbenih podjemih (KNP) predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje posebno in splošno tveganje, v višini 32 %. Brez poseganja v določbe člena 353, kadar se uporablja spremenjena obravnava naložb v zlatu iz člena 352 (4) in člena 367 (2)(b), so pozicije v KNP predmet kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje posebno in splošno tveganje, in valutno tveganje v višini 40 %.

2. Razen če ni v členu 350 drugače določeno, pobot med osnovnimi naložbami KNP in drugimi pozicijami institucije ni dovoljen.

▼B

Člen 349

Splošna merila za KNP

KNP so primerni za pristop iz člena 350, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) prospekt KNP ali enakovreden dokument vsebuje vse naslednje:

(i) kategorije sredstev, za katere ima KNP dovoljenje, da vanje vlaga;

(ii) kadar se uporabljajo omejitve naložb, relativne omejitve in metodologije za njihov izračun;

(iii) kadar je dovoljen finančni vzvod, največja raven finančnega vzvoda;

(iv) kadar je dovoljeno sklepanje poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC ali repo poslov ali izposojanje ali posojanje vrednostnih papirjev, politiko omejevanja tveganja nasprotne stranke, ki izhaja iz teh poslov;

(b) o poslovanju KNP se poroča v polletnih in letnih poročilih, da je omogočeno ocenjevanje sredstev in obveznosti, prihodkov in poslov v obdobju poročanja;

(c) delnice ali enote KNP so na zahtevo imetnika enote dnevno izplačljive v denarju iz sredstevdružbe;

(d) naložbe v KNP so ločene od premoženja družbe za upravljanje KNP;

(e) institucija, ki vlaga, ustrezno oceni tveganost KNP;

(f) KNP upravljajo osebe, nadzorovane v skladu z Direktivo 2009/65/ES ali enakovredno zakonodajo.

Člen 350

Posebne metode za KNP

1. Kadar institucija dnevno spremlja osnovne naložbe KNP, lahko vpogleda v zadevne osnovne naložbe, da bi izračunala kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje. V skladu s takšnim pristopom se pozicije KNP obravnavajo kot pozicije v osnovnih naložbah KNP. Pobot med pozicijami v osnovnih naložbah KNP in drugimi pozicijami institucije je dovoljen, če ima institucija zadostno število delnic ali enot, ki omogoča odkup/ustvarjanje v zameno za osnovne naložbe.

▼B

2. Institucije lahko izračunajo kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, za pozicije v KNP na podlagi hipotetičnih pozicij, ki predstavljajo pozicije, potrebne za posnemanje sestave in gibanja vrednosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev iz točke (a), ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) namen mandata KNP je, da posnema sestavo in gibanje vrednosti obstoječega zunanjega indeksa ali fiksne košarice lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev;

(b) minimalni korelacijski koeficient med dnevnimi donosi na KNP in indeksom ali košarico lastniških ali dolžniških vrednostnih papirjev, ki jih posnema, v višini 0,9 se lahko jasno vzpostavi v obdobju najmanj šestih mesecev.

3. Kadar institucija ne spremlja dnevno osnovnih naložb KNP, lahko izračuna kapitalske zahteve za pozicijsko tveganje, ki vključuje splošno in posebno tveganje, ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) predpostavljalo se bo, da KNP najprej vlaga v največjem dovoljenem obsegu v skladu s svojim mandatom v kategorije sredstev, za katere velja največja kapitalska zahteva za posebno in splošno tveganje ločeno, nato pa v padajočem vrstnem redu nadaljuje z vlaganjem v naložbe, dokler ni dosežena skupna naložbena omejitev. Pozicija v KNP bo obravnavana kot neposredna naložba v hipotetični poziciji;

(b) institucije upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s sprejetjem pozicij s finančnim vzvodom prek KNP, kadar izračunavajo svojo kapitalsko zahtevo za posebno in splošno tveganje ločeno, s sorazmernim povečanjem pozicije v KNP do največje izpostavljenosti v postavke osnovne naložbe, ki izhajajo iz mandata;

(c) če bi kapitalska zahteva sredstvih za posebno in splošno tveganje skupaj v skladu s tem odstavkom presegla višino iz člena 348 (1), se kapitalska zahteva omeji na tej višini.

4. Institucije se lahko zanesejo na naslednje tretje osebe, da izračunavajo in sporočajo kapitalske zahteveza pozicijsko tveganje za pozicije v KNP, ki so predmet odstavkov 1 do 4, v skladu z metodami, določenimi v tem poglavju:

(a) depotno družbo KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi;

(b) za druge KNP, družbo za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz člena 132(3)(a).

▼B

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

POGLAVJE 3

Kapitalske zahteve za valutno tveganje

Člen 351

De minimis in utež za valutno tveganje

Če vsota skupne neto pozicije institucije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu, izračunana v skladu s postopkom iz člena 352, vključno z vsemi pozicijami v tuji valuti in zlatu, za katere se kapitalske zahteve izračunajo z uporabo notranjega modela, presega 2 % njenega skupnega kapitala, institucija izračuna kapitalsko zahtevo za valutno tveganje. Kapitalska zahteva za valutno tveganje je vsota njene skupne neto pozicije v tuji valuti in njene neto pozicije v zlatu v valuti poročanja, pomnožena z 8 %.

Člen 352

Izračun skupne neto pozicije v tuji valuti

1. Neto odprta pozicija institucije v vsaki posamezni valuti (vključno z valuto poročanja) in v zlatu se izračuna kot vsota naslednjih elementov (pozitivnih ali negativnih):

(a) neto promptne pozicije (tj. vseh aktivnih postavk, zmanjšanih za vse pasivne postavke, vključno z obračunanimi obrestmi, v zadevni valuti ali, za zlato, neto promptne pozicije v zlatu);

(b) neto terminske pozicije, ki so vsi zneski, ki bodo predvidoma prejeti, zmanjšani za vse zneske, ki bodo predvidoma plačani, v okviru terminskih dogovorov na tuje valute in zlato, vključno s terminskimi pogodbami na valute in zlato ter glavnica pri valutnih zamenjavah, ki niso vključene v promptno pozicijo;

(c) nepreklicnih jamstev in podobnih instrumentov, ki bodo zagotovo unovčeni in za katere obstaja majhna verjetnost poplačila;

(d) neto delta ekvivalenta ali ekvivalenta na osnovi delta vrednosti celotnega portfelja opcij na tuje valute in zlato;

(e) tržne vrednosti drugih opcij.

Delta, uporabljena za namene iz točke (d), je delta zadevne borze. Institucija lahko za opcije OTC ali kadar delta zadevne borze ni na voljo, sama izračuna delto z uporabo ustreznega modela, če ima za to dovoljenje pristojnih organov. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

▼B

Institucija lahko vključi neto prihodnje prihodke/odhodke, ki še niso obračunani, a so že v celoti varovani, če to počne dosledno.

Institucija lahko razdeli neto pozicije v sestavljenih valutah na valute, ki jih sestavljajo, na podlagi veljavnih kvot.

2. Vse pozicije, ki jih je institucija namenoma ustvarila za namen varovanja pred negativnim učinkom menjalnega tečaja na njena razmerja v skladu s členom 92(1), se lahko izključijo iz izračuna neto odprtih valutnih pozicij, če to dovolijo pristojni organi. Take pozicije so netrgovalne ali strukturne narave in vsaka sprememba pogojev njihove izključitve je predmet ločenega dovoljenja pristojnih organov. Enako se lahko pod istimi pogoji obravnavajo tudi pozicije institucije, povezane s postavkami, ki so ►C2 odbite ◄ že pri izračunu kapitala.

3. Institucija lahko pri izračunu neto odprtih pozicij v vsaki valuti in v zlatu uporabi pristop neto sedanje vrednosti, če institucija ta pristop uporablja dosledno.

4. Neto kratke in dolge pozicije v vsaki valuti, razen v valuti poročanja, ter neto dolga ali neto kratka pozicija v zlatu se preračunajo v valuto poročanja po trenutnih menjalnih tečajih. Nato se ločeno seštejejo, tako da dobimo seštevek neto kratkih pozicij oziroma seštevek neto dolgih pozicij. Večji od teh dveh seštevkov je skupna neto pozicija institucije v tujih valutah.

5. Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucije na področju opcij.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz prvega pododstavka lahko pristojni organi še naprej uporabljajo veljavne nacionalne obravnave, če so jih uporabljali pred 31. decembrom 2013.

▼B

Člen 353

Valutno tveganje KNP

1. Za namene člena 352 se v zvezi s KNP upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah.

2. Institucije se lahko glede poročanja pozicij v tujih valutah v KNP zanesejo na naslednje tretje osebe:

(a) depotno družbo KNP, če KNP vlaga izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi;

(b) za druge KNP, družbo za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz točke (a) člena 132(3).

Pravilnost izračuna potrdi zunanji revizor.

3. Kadar institucija ne pozna pozicij v tujih valutah v KNP, se predpostavlja, da je KNP v tuje valute vlagal do največjega dovoljenega obsega v skladu z mandatom KNP, in institucije pri izračunavanju svoje kapitalske zahteve za valutno tveganje za pozicije iz trgovalne knjige upoštevajo največjo posredno izpostavljenost, ki bi jo lahko dosegle s pozicijami finančnega vzvoda v KNP. To storijo tako, da pozicijo v KNP sorazmerno povečajo do največje izpostavljenosti v postavke osnovnih naložb na podlagi mandata za vlaganje. Predpostavljena pozicija KNP v tuji valuti se obravnava kot ločena valuta v skladu z obravnavo naložb v zlatu, pod pogojem, da se skupna dolga pozicija, doda skupni dolgi odprti poziciji v tuji valuti, skupna kratka pozicija pa se doda skupni kratki odprti poziciji v tuji valuti, kadar je na voljo smer naložbe KNP. Pred izračunom med takimi pozicijami pobot ni dovoljen.

Člen 354

Tesno korelirane valute

1. Institucije lahko zagotovijo nižje kapitalske zahteve za pozicije v zadevnih tesno koreliranih valutah. Da sta dve valuti tesno korelirani, se šteje le, če je verjetnost izgube, izračunana na podlagi podatkov o dnevnih menjalnih tečajih za obdobje zadnjih treh ali petih let, pri enakih ali nasprotnih pozicijah v takšnih valutah v naslednjih 10 delovnih dneh, kar znaša 4 % ali manj vrednosti izravnane zadevne pozicije (vrednotene v valuti poročanja), vsaj 99 %, kadar se uporabi triletna opazovalna doba, in 95 %, kadar se uporabi petletna opazovalna doba. Kapitalska zahteva za izravnano pozicijo v dveh tesno soodvisnih valutah znaša 4 %, pomnoženo z vrednostjo izravnane pozicije.

▼B

2. Pri izračunavanju zahtev iz tega poglavja lahko institucije izključijo pozicije v valutah, ki so predmet pravno zavezujočega medvladnega sporazuma, da omejijo odstopanje v razmerju do drugih valut, ki jih pokriva isti sporazum. Institucije izračunajo svoje izravnane pozicije v takšnih valutah in jih podvržejo kapitalski zahtevi, ki ni nižja od polovice največjega dovoljenega odstopanja, določenega v ustreznem medvladnem sporazumu v zvezi z zadevnimi valutami.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, za katere je na voljo obravnava iz odstavka 1.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prbega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Kapitalska zahteva za izravnane pozicije v valutah držav članic, ki sodelujejo v drugi fazi ekonomske in monetarne unije, se lahko izračuna kot 1,6 % vrednosti takšnih izravnanih pozicij.

5. Samo neizravnane pozicije v valutah, navedenih v tem členu, se vključijo v skupno neto odprto pozicijo v skladu s členom 352 (4).

6. Če je iz podatkov o dnevnih menjalnih tečajih za obdobje zadnjih treh ali petih let pri enakih ali nasprotnih pozicijah v dveh valutah v naslednjih 10 delovnih dneh razvidno, da sta ti dve valuti popolnoma pozitivno korelirani in da se institucija lahko vedno sooči z ničelnim razponom ponudbe in povpraševanja pri zadevnih poslih, lahko institucija z izrecnim dovoljenjem svojega pristojnega organa uporablja kapitalsko zahtevo 0 % do konca leta 2017.

POGLAVJE 4

Kapitalske zahteve za blagovno tveganje

Člen 355

Izbira metode za blagovno tveganje

Ob upoštevanju členov 356 do 358 institucije izračunajo kapitalske zahtevo za blagovno tveganje po eni od metod, ki so določene v členih 359, 360 ali 361.

▼B

Člen 356

Pomožno poslovanje z blagom

1. Institucije s pomožnim poslovanjem s kmetijskim blagom lahko določijo kapitalske zahteve za svojo stvarno zalogo blaga ob koncu vsakega leta za naslednje leto, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) v vsakem trenutku leta ima kapital za to tveganje, ki ni manjši od povprečne kapitalske zahteve za to tveganje, ocenjene na konzervativni podlagi za prihodnje leto;

(b) na konzervativni podlagi oceni pričakovano nestanovitnost za podatek, izračunan v skladu s točko (a);

(c) njena povprečna kapitalska zahteva za to tveganje ne presega 5 % njenega kapitala ali enega milijona eurov in, ob upoštevanju nestanovitnosti, ocenjene v skladu s točko (b), pričakovane najvišje kapitalske zahteve ne presegajo 6,5 % njenega kapitala;

(d) institucija redno spremlja, ali ocene, pripravljene v skladu s točkama (a) in (b), še vedno odražajo realnost.

2. Institucije pristojne organe uradno obvestijo o uporabi možnosti iz odstavka 1.

Člen 357

Pozicije v blagu

1. Vsaka pozicija v blagu ali izvedenih finančnih instrumentih na blago se izrazi v standardni merski enoti. Promptna cena vsake vrste blaga se izrazi v valuti poročanja.

2. Za pozicije v zlatu ali izvedene finančne instrumente na zlato se šteje, da so predmet valutnega tveganja in se za namen izračunavanja blagovnega tveganja obravnavajo v skladu s poglavjem 3 ali 5, kakor je ustrezno.

3. Za namen člena 360 (1) je neto pozicija institucije v vsakem blagu presežek njenih dolgih pozicij nad njenimi kratkimi pozicijami, ali obratno, v istem blagu ter identičnih terminskih pogodbah na blago, opcijah in nakupnih bonih. Izvedeni finančni instrumenti se v skladu z določbami člena 358 obravnavajo kot pozicije v osnovnem blagu.

4. Za namene izračuna pozicije v blagu se naslednje pozicije obravnavajo kot pozicije v istem blagu:

▼B

(a) pozicije v različnih podkategorijah blaga v primerih, ko so te podkategorije medsebojno zamenljive;

(b) pozicije v podobnem blagu, če gre za skoraj enake nadomestke in kadar je minimalno korelacijo 0,9 med spremembami cene mogoče jasno ugotoviti v obdobju najmanj enega leta.

Člen 358

Posebni instrumenti

1. Terminske pogodbe na blago in terminski dogovori o nakupu ali prodaji posameznega blaga se v sistem merjenja vključijo kot hipotetični zneski v obliki standardne merske enote in se jim pripiše zapadlost glede na datum poravnave.

2. Blagovne zamenjave, pri katerih je ena stran posla fiksna cena in druga trenutna tržna cena, se obravnavajo kot serija pozicij, ki je enaka hipotetičnemu znesku pogodbe, pri čemer po potrebi ena pozicija ustreza posameznemu plačilu v okviru zamenjave ter se razporedi v razrede zapadlosti iz člena 359 (1). Pozicije so dolge pozicije, če institucija plačuje fiksno ceno in prejema spremenljivo ceno, ter kratke pozicije, če institucija prejema fiksno ceno in plačuje spremenljivo ceno. O blagovnih zamenjavah, kjer sta strani posla v različnem blagu, se pri pristopu lestvice zapadlosti poroča v ustrezni poročevalni lestvici.

3. Opcije in nakupni boni za blago ali izvedene finančne instrumente na blago se obravnavajo, kot če bi bili pozicije, katerih vrednost je enaka znesku osnove, na katero se opcija nanaša, pomnoženemu z njegovo delto za namene tega poglavja. Slednje pozicije se lahko pobotajo s katerimi koli nasprotnimi pozicijami v identičnem osnovnem blagu ali izvedenem finančnem instrumentu na blago. Uporabljena delta je delta zadevne borze. Institucija lahko za opcije OTC ali kadar delta zadevne borze ni na voljo, sama izračuna delto z uporabo ustreznega modela, če ima za to dovoljenje pristojnih organov. Dovoljenje se izda, če model ustrezno oceni stopnjo spremembe vrednosti opcije ali nakupnega bona v povezavi z majhnimi spremembami tržne cene osnovnega instrumenta.

Institucije v kapitalskih zahtevah poleg delta tveganja ustrezno upoštevajo druga tveganja, povezana z opcijami.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo različne metode za upoštevanje drugih tveganj, razen delta tveganja, v kapitalskih zahtevah na način, ki je sorazmeren z obsegom ter zapletenostjo dejavnosti institucije na področju opcij.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz prvega pododstavka lahko pristojni organi še naprej uporabljajo veljavne nacionalne obravnave, če so jih uporabljali pred 31. decembrom 2013.

5. Kadar je institucija nekaj od naslednjega, vključi zadevno blago v izračun svoje kapitalske zahteve za blagovno tveganje:

(a) prenosnik blaga ali zajamčenih pravic v zvezi s pravico na blago v okviru pogodbe o začasni prodaji;

(b) posojevalec blaga v okviru dogovora o izposoji blaga.

Člen 359

Pristop lestvice zapadlosti

1. Institucija za vsako blago uporabi ločeno lestvico zapadlosti v skladu z razpredelnico 1. Vse pozicije v zadevnem blagu se razporedijo v ustrezne razrede zapadlosti. Stvarne zaloge se razporedijo v prvi razred zapadlosti od 0 ter do največ vključno 1 mesec.

Razpredelnica 1

Razred zapadlosti (1)	Stopnja razmika (v %) (2)
0 ≤ 1 meseca	1,50
> 1 ≤ 3 mesecev	1,50
> 3 ≤ 6 mesecev	1,50
> 6 ≤ 12 mesecev	1,50
> 1 ≤ 2 let	1,50
> 2 ≤ 3 let	1,50
> 3 let	1,50

2. Pozicije v istem blagu se lahko izravnajo in razporedijo v ustrezne razrede zapadlosti na neto podlagi, in sicer če gre za:

(a) pozicije v pogodbah z istim dnevom zapadlosti;

(b) pozicije v pogodbah, ki zapadejo v razmaku največ 10 dni, če se s pogodbami trguje na trgih z dnevnimi datumi izročitve.

▼B

3. Institucija nato izračuna vsoto dolgih pozicij in vsoto kratkih pozicij v vsakem razredu zapadlosti. Znesek prvih, ki so izravnane s slednjimi v določenem razredu zapadlosti, so izravnane pozicije zadevnega razreda, medtem ko je preostala dolga ali kratka pozicija neizravnana pozicija tega razreda.

4. Tisti del neizravnane dolge pozicije za določen razred zapadlosti, ki se izravna z neizravnano kratko pozicijo, ali obratno, v naslednjem razredu zapadlosti, je izravnana pozicija med dvema razredoma zapadlosti. Tisti del neizravnane dolge ali neizravnane kratke pozicije, ki ga ni mogoče tako izravnati, je neizravnana pozicija.

5. Kapitalska zahteva institucije za vsako blago se izračuna na podlagi ustrezne lestvice zapadlosti kot vsota naslednjega:

(a) vsote izravnanih dolgih in kratkih pozicij, pomnožene z ustrezno stopnjo razmika, kot je navedena v drugem stolpcu razpredelnice 1 za vsak razred zapadlosti, in s promptno ceno za blago;

(b) izravnane pozicije med dvema razredoma zapadlosti za vsak razred zapadlosti, v katerega se prenese neizravnan položaj, pomnožene z 0,6 %, ki je stopnja prenosa, in s promptno ceno za blago;

(c) preostalih neizravnanih pozicij, pomnoženih s 15 %, ki je končna stopnja, in s promptno ceno za blago.

6. Skupna kapitalska zahteva institucije za blagovno tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev, izračunanih za vsako blago v skladu z odstavkom 5.

Člen 360

Poenostavljeni pristop

1. Kapitalska zahteva institucije za vsako blago se izračuna kot vsota naslednjega:

(a) 15 % neto pozicije, dolge ali kratke, pomnožene s promptno ceno za blago;

(b) 3 % bruto pozicije, vsota dolge in kratke, pomnožene s promptno ceno za blago.

2. Skupna kapitalska zahteva institucije za blagovno tveganje se izračuna kot vsota kapitalskih zahtev, izračunanih za vsako blago v skladu z odstavkom 1.

▼B

Člen 361

Razširjeni pristop lestvice zapadlosti

Institucije lahko namesto tistih iz člena 359 uporabijo najmanjšo stopnjo razmika, stopnjo prenosa in končno stopnjo, določene v naslednji razpredelnici 2, če institucije:

(a) v velikem obsegu poslujejo z blagom na debelo;

(b) imajo ustrezno razpršen portfelj v blagu;

(c) še ne morejo uporabljati notranjih modelov za namen izračuna kapitalske zahteve za blagovno tveganje.

Razpredelnica 2

	Plemenite kovine (razen zlata)	Navadne kovine	Kmetijski proizvodi	Drugo, vključno z energetskimi proizvodi
Stopnja razpona (v %)	1,0	1,2	1,5	1,5
Stopnja prenosa (v %)	0,3	0,5	0,6	0,6
Končna stopnja (v %)	8	10	12	15

Institucije svoje pristojne organe uradno obvestijo o uporabi tega člena skupaj z dokazom o svojih naporih za uvedbo notranjega modela za namen izračuna kapitalske zahteve za blagovno tveganje.

POGLAVJE 5

Uporaba notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev

Oddelek 1

Dovoljenje in kapitalske zahteve

Člen 362

Posebno in splošno tveganje

Pozicijsko tveganje za dolžniški instrument ali lastniški instrument ali iz njiju izveden finančni instrument, s katerimi se trguje na borzi, se lahko za namene tega poglavja razdeli na dva sestavna dela. Prvi je njegovo posebno tveganje in obsega tveganje spremembe cene zadevnega instrumenta zaradi dejavnikov, ki so povezani z njegovim izdajateljem ali, v primeru izvedenega finančnega instrumenta, z izdajateljem osnovnega instrumenta. Sestavni del, ki predstavlja splošno tveganje, obsega tveganje spremembe cene instrumenta zaradi spremembe ravni obrestnih mer (v primeru dolžniškega instrumenta ali izvedenega dolžniškega finančnega instrumenta, s katerima se trguje na borzi) ali obsežen cenovni premik na trgu lastniških instrumentov, ki ni povezan z nobenimi posebnimi značilnostmi posameznih vrednostnih papirjev (v primeru lastniškega instrumenta ali izvedenega lastniškega finančnega instrumenta).

▼B

Člen 363

Dovoljenje za uporabo notranjih modelov

1. Potem ko pristojni organi preverijo, ali institucija izpolnjuje zahteve iz oddelkov 2, 3 in 4, kakor je ustrezno, izdajo institucijam dovoljenje za izračun njihovih kapitalskih zahtev za eno ali več od naslednjih kategorij tveganja z uporabo njihovih notranjih modelov namesto metod iz poglavij od 2 do 4 ali v kombinaciji z njimi:

(a) splošno tveganje lastniških instrumentov;

(b) posebno tveganje lastniških instrumentov;

(c) splošno tveganje dolžniških instrumentov;

(d) posebno tveganje dolžniških instrumentov;

(e) valutno tveganje;

(f) blagovno tveganje.

2. Za kategorije tveganja, za katere instituciji ni bilo izdano dovoljenje iz odstavka 1 za uporabo njenih notranjih modelov, institucija nadaljuje z izračunavanjem kapitalskih zahtev v skladu s poglavji 2, 3 in 4, kot je ustrezno. Dovoljenje pristojnih organov za uporabo notranjih modelov se zahteva za vsako kategorijo tveganja, izda pa se le, če notranji model zajema pomemben delež pozicij iz določenih kategorij tveganja.

3. Pomembne spremembe pri uporabi notranjih modelov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo, razširitev uporabe notranjih modelov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo, zlasti na dodatne kategorije tveganja, in prvotni izračun stresne tvegane vrednosti v skladu s členom 365(2) zahtevajo ločeno dovoljenje pristojnih organov.

Institucije pristojne organe uradno obvestijo o vseh drugih razširitvah in spremembah uporabe teh notranjih modelov, za katere je institucija dobila dovoljenje za uporabo.

4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) pogoje za ocenjevanje pomembnosti razširitev in sprememb pri uporabi notranjih modelov;

(b) metodologijo ocenjevanja, v skladu s katero pristojni organi institucijam dovolijo uporabo notranjih modelov;

(c) pogoje, pod katerimi se delež pozicij, zajetih v notranjem modelu znotraj kategorije tveganja, šteje za "pomembnega", kot je navedeno v odstavku 2.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 364

Kapitalske zahteve pri uporabi notranjih modelov

1. Vsaka institucija, ki uporablja notranji model, poleg kapitalskih zahtev, izračunanih v skladu s poglavji 2, 3 in 4 za tiste kategorije tveganja, za katere dovoljenje za uporabo notranjega modela ni bilo izdano, izpolni kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsota točk (a) in (b):

(a) večje izmed naslednjih vrednosti:

(i) njene tvegane vrednosti (VaR) za prejšnji dan, izračunane v skladu s členom 365(1) (VaR_{t-1});

(ii) povprečja dnevnih tveganih vrednosti, izračunanih v skladu s členom 365(1) za vsakega od prejšnjih 60 delovnih dni (VaR_{avg}), pomnoženega z multiplikatorjem (mc) v skladu s členom 366;

(b) večje izmed naslednjih vrednosti:

(i) njene najnovejše razpoložljive stresne tvegane vrednosti, izračunane v skladu s členom 365(2) ($sVaR_{t-1}$); in

(ii) povprečja stresnih tveganih vrednosti, izračunanih na način in v skladu s pogostostjo iz člena 365(2), v prejšnjih 60 delovnih dnevih ($sVaR_{avg}$), pomnoženega z multiplikatorjem (ms) v skladu s členom 366.

2. Institucije, ki za izračun svoje kapitalske zahteve za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporabljajo notranji model, izpolnijo dodatno kapitalsko zahtevo, izraženo kot vsota točk (a) in (b):

(a) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s členoma 337 in 338, za posebno tveganje pozicij v listinjenju in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila v trgovalni knjigi, z izjemo tistih, ki so vključena v kapitalsko zahtevo za posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v skladu z oddelkom 5 in po potrebi v kapitalsko zahtevo za posebno tveganje v skladu z oddelkom 6 poglavja 2, za tiste pozicije v KNP, za katere niso izpolnjeni niti pogoji iz člena 350 (1) niti pogoji iz člena 350 (2);

▼B

(b) večje izmed:

(i) najnovejše vrednosti tveganja za presežno tveganje neplačila in migracije, izračunane v skladu z oddelkom 3;

(ii) povprečja te vrednosti v zadnjih 12 tednih.

3. Institucije s trgovalnim portfeljem s korelacijo, ki izpolnjuje zahteve iz člena 338 (1) do (3), lahko sklenejo, da bodo izpolnile kapitalsko zahtevo na podlagi člena 377 in ne člena 338 (4), izračunano kot večje od naslednjega:

(a) najnovejše vrednosti tveganja za trgovalni portfelj s korelacijo, izračunane v skladu z oddelkom 5;

(b) povprečja te vrednosti v zadnjih 12 tednih;

(c) 8 % kapitalske zahteve, ki bi bila v času izračuna najnovejše vrednosti tveganja iz točke (a) izračunana v skladu s členom 338(4), za vse tiste pozicije, ki so vključene v notranji model za trgovalni portfelj s korelacijo.

Oddelek 2

Splošne zahteve

Člen 365

Izračun tvegane vrednosti (VaR) in stresne tvegane vrednosti

1. Izračun tvegane vrednosti iz člena 364 je predmet naslednjih zahtev:

(a) dnevnega izračunavanja tvegane vrednosti;

(b) 99 % enostranskega intervala zaupanja;

(c) 10-dnevnega obdobja posedovanja;

(d) najmanj enoletnega efektivnega obdobja opazovanja preteklih dogodkov, razen če je krajše obdobje opazovanja upravičeno zaradi znatnega povečanja nestanovitnosti cen;

(e) najmanj mesečnih posodobitev podatkovnih nizov.

Institucija lahko uporabi tvegane vrednosti, izračunane v skladu z obdobji posedovanja, krajšimi od 10 dni, prilagojene navzgor na obdobje 10 dni z ustrezno metodologijo, ki se redno pregleduje.

▼B

2. Poleg tega institucija vsaj tedensko izračuna "stresno tvegano vrednost" trenutnega portfelja v skladu z zahtevami iz prvega odstavka, pri čemer so vhodni podatki modela tvegane vrednosti umerjeni na pretekle podatke iz nepretrganega 12-mesečnega obdobja resnega finančnega stresa, ki zadeva portfelj institucije. Izbira takšnih preteklih podatkov je predmet vsaj letnega pregleda s strani institucije, ki o izidu uradno obvesti pristojne organe. EBA spremlja različne prakse za izračunavanje stresne tvegane vrednosti in v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pripravi smernice glede takšnih praks.

Člen 366

Regulatorno testiranje za nazaj in multiplikatorji

1. Rezultati izračunov iz člena 365 se prilagodijo navzgor z multiplikatorjema (m_c) in (m_s).

2. Vsak od multiplikatorjev (m_c) in (m_s) je vsota najmanj 3 ter prištevka med 0 in 1 v skladu z razpredelnico 1. Prištevek je odvisen od števila preseganj za zadnjih 250 delovnih dni, ugotovljenih s testiranjem tvegane vrednosti za nazaj, ki ga opravi institucija, kot je določeno v členu 365(1).

Razpredelnica 1

Število preseganj	Prištevek
Manj kot 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 ali več	1,00

3. Institucije dnevno štejejo preseganja na podlagi testiranj za nazaj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja. Preseganje je enodnevna sprememba vrednosti portfelja, ki preseže ustrezno enodnevno tvegano vrednost, izračunano z modelom institucije. Za namen določitve prištevka se število preseganj oceni vsaj četrtletno in je enako višjemu od števila preseganj na podlagi hipotetičnih in dejanskih sprememb vrednosti portfelja.

Testiranje za nazaj na podlagi hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo vrednostjo ob koncu naslednjega dne ob predpostavki, da ostanejo pozicije nespremenjene.

Testiranje za nazaj na podlagi dejanskih sprememb vrednosti portfelja temelji na primerjavi med vrednostjo portfelja ob koncu dne in njegovo dejansko vrednostjo ob koncu naslednjega dne, zmanjšano za provizije, opravnine in neto prihodek od obresti.

▼B

4. Pristojni organi lahko v posameznih primerih omejijo prištevek na tistega, ki je posledica preseganj na podlagi hipotetičnih sprememb, kadar število preseganj na podlagi dejanskih sprememb ni posledica pomanjkljivosti notranjega modela.

5. Da se pristojnim organom omogoči redno spremljanje ustreznosti multiplikatorjev, institucije nemudoma in v vsakem primeru najkasneje v petih delovnih dneh uradno obvestijo pristojne organe o preseganjih, ki so posledica njihovega programa testiranja za nazaj.

Člen 367

Zahteve glede merjenja tveganja

1. Vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje, blagovno tveganje in vsak notranji model za trgovanje s korelacijami izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) model natančno zajame vsa pomembna cenovna tveganja;

(b) model zajame zadostno število dejavnikov tveganja, odvisno od stopnje aktivnosti institucije na zadevnih trgih. Če je dejavnik tveganja vključen v cenovni model institucije, ne pa tudi v model za merjenje tveganja, mora institucija utemeljiti to izpustitev pristojnemu organu. Model za merjenje tveganja zajame nelinearnosti za opcije in druge produkte ter korelacijsko tveganje in tveganje osnove. Kadar se za dejavnike tveganja uporabljajo približki, ti izkazujejo zanesljivost za dejansko pozicijo, ki jo je banka posedovala v preteklosti.

2. Vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje ali blagovno tveganje, izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) model vključuje niz dejavnikov tveganja, ki ustrezajo obrestnim meram v vsaki valuti, v kateri ima institucija obrestno občutljive bilančne ali zunajbilančne pozicije. Institucija pripravi modele krivulj donosa na podlagi enega od splošno sprejetih pristopov. Za pomembne izpostavljenosti obrestnemu tveganju v pomembnih valutah in na glavnih trgih se krivulja donosa razdeli na najmanj šest razredov zapadlosti tako, da zajame spremembe nihanja obrestnih mer vzdolž krivulje donosa. Model zajame tudi tveganje ne popolnoma koreliranih gibanj med različnimi krivuljami donosa;

▼B

(b) model vključuje dejavnike tveganja, ki se nanašajo na zlato in posamezne tuje valute, v katerih so denominirane pozicije institucije. Za KNP se upoštevajo dejanske pozicije KNP v tujih valutah. Institucije se lahko zanesejo na poročanje tretje osebe o pozicijah KNP v tujih valutah, kadar se ustrezno zagotovi točnost navedenega poročila. Če institucija ne pozna pozicij KNP v tujih valutah, se ta pozicija izloči in obravnava v skladu s členom 353 (3);

(c) model uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsak trg lastniških instrumentov, na katerem ima institucija pomembne pozicije;

(d) model uporablja ločen dejavnik tveganja vsaj za vsako blago, v katerem ima institucija pomembne pozicije. Model zajema tudi tveganje ne popolnoma koreliranih gibanj med podobnim, toda ne identičnim blagom, in izpostavljenost spremembam terminskih cen zaradi neusklajenih zapadlosti. Upošteva tudi značilnosti trga, predvsem datume izročitve in možnosti, ki jih imajo trgovci na voljo za zapiranje pozicij;

(e) notranji model institucije konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen na podlagi realističnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se uporabijo samo, kadar so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

3. Institucije lahko v vsakem notranjem modelu za namene tega poglavja uporabljajo empirične korelacije v kategorijah tveganja in med njimi samo, če je pristop institucije za merjenje korelacij zanesljiv in se izvaja dosledno.

Člen 368

Kvalitativne zahteve

1. Vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja, je konceptualno zanesljiv in se izvaja dosledno ter zlasti izpolnjuje vse naslednje kvalitativne zahteve:

(a) vsak notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje ali blagovno tveganje, je tesno vključen v vsakodnevni proces institucije za upravljanje tveganj in služi kot podlaga za poročanje višjemu vodstvu o izpostavljenosti tveganju;

(b) institucija ima enoto za nadzor tveganj, ki je neodvisna od enot za trgovanje in poroča neposredno višjemu vodstvu. Ta enota je odgovorna za oblikovanje in izvajanje vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja. Enota izvede izhodiščno in redno ►C2 validacijo ◄ vsakega notranjega modela, ki se uporablja za namene tega poglavja, in je odgovorna za celotni sistem upravljanja tveganj. Enota pripravlja in analizira dnevna poročila o rezultatih notranjega modela, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje, valutno tveganje in blagovno tveganje, ter o ustreznih ukrepih, ki jih je treba sprejeti glede trgovalnih limitov;

▼B

(c) upravljalni organ in višje vodstvo institucije aktivno sodelujeta v procesu nadzora tveganj, dnevna poročila, ki jih pripravi enota za nadzor tveganj, pa pregledujejo vodilni delavci, ki imajo ustrezna pooblastila za zmanjšanje tako pozicij posameznih trgovcev kot tudi celotne izpostavljenosti institucije tveganju;

(d) institucija ima zadostno število zaposlenih, ki so ustrezno usposobljeni za uporabo izpopolnjenih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, na področju trgovanja, nadzora tveganja, revidiranja in zalednih služb;

(e) institucija ima vzpostavljene postopke za spremljanje in zagotavljanje skladnosti z dokumentiranim nizom notranjih politik in kontrol v zvezi s celotnim delovanjem njenih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja;

(f) vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja, ima zanesljive dokaze o zadostni stopnji natančnosti pri merjenju tveganj v preteklosti;

(g) institucija pogosto izvaja strog program stresnega testiranja, vključno s povratnimi stresnimi testi, ki zajema vsak notranji model, ki se uporablja za namene tega poglavja; rezultate teh stresnih testov pregleda višje vodstvo ter se odražajo v politikah in limitih, ki jih ti določijo. Ta postopek se nanaša zlasti na nelikvidnost trgov v stresnih tržnih pogojih, tveganje koncentracije, enosmerne trge, tveganje nepričakovanih dogodkov in tveganje skokovitega naraščanja neplačil, nelinearnost produktov, pozicije, ki se jih ne izplača izvršiti, pozicije, ki so predmet velikega cenovnega razkoraka in druga tveganja, ki morebiti niso ustrezno zajeta z notranjimi modeli. Uporabljeni šoki odražajo naravo portfeljev in čas, ki bi bil potreben za vzpostavitev varovanja tveganj ali njihovo upravljanje v težkih tržnih pogojih;

(h) institucija kot del svojega rednega postopka notranjega revidiranja izvede neodvisen pregled svojih notranjih modelov, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za namene tega poglavja.

2. Pregled iz točke (h) odstavka 1 vključuje dejavnosti trgovalnih enot in neodvisnih enot za nadzor tveganj. Najmanj enkrat na leto institucija opravi pregled svojega celotnega postopka za obvladovanje tveganj. Pregled vključuje naslednje:

(a) ustreznost dokumentacije sistema in postopka za obvladovanje tveganj ter organizacije enote za nadzor tveganj;

(b) vključenost meritev tveganja v dnevno upravljanje tveganj in celovitost sistema obveščanja vodstva;

(c) proces, ki ga institucija uporablja za odobravanje cenovnih modelov in sistemov vrednotenja, ki jih uporabljajo zaposleni v trgovalni enoti in zaledni službi;

▼B

(d) obseg tveganj, ki jih zajame model za merjenje tveganj, in ►C2 validacijo ◄ vseh večjih sprememb v procesu merjenja tveganj;

(e) točnost in popolnost podatkov o pozicijah, točnost in ustreznost predpostavk glede nestanovitnosti in korelacij ter točnost izračunov vrednotenja in občutljivosti na tveganje;

(f) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno doslednosti, pravočasnosti in zanesljivosti virov podatkov, ki se uporabljajo za delovanje notranjih modelov, vključno z neodvisnostjo takih virov podatkov;

(g) postopek preverjanja, ki ga institucija uporablja za oceno testiranja za nazaj in se izvede, da se oceni točnost modela.

3. Z razvojem tehnik in najboljših praks institucije uporabijo te nove tehnike in prakse v vsakem notranjem modelu, ki se uporablja za namene tega poglavja.

Člen 369

▼C2

Notranja validacija

▼B

1. Institucije imajo vzpostavljene postopke za zagotovitev, da so bili vsi njihovi notranji modeli, ki se uporabljajo za namene iz tega poglavja, ustrezno ovrednoteni s strani primerno kvalificiranih oseb, neodvisno od postopka njihovega oblikovanja, da se zagotovi, da so konceptualno zanesljivi in zadostno zajamejo vsa pomembna tveganja. ►C2 Validacija ◄ se izvede v izhodišču, ko se notranji model oblikuje, in ob uvedbi vseh večjih sprememb notranjega modela. ►C2 Validacija ◄ se izvaja tudi periodično, vendar zlasti, kadar pride do večjih strukturnih sprememb na trgu ali sprememb sestave portfelja, zaradi česar notranji model lahko ne bi bil več ustrezen. Z razvojem tehnik in najboljših praks institucije uporabijo te nove tehnike in prakse. Potrjevanje notranjih modelov ni omejeno na testiranje za nazaj, ampak vključuje najmanj tudi naslednje:

(a) teste, ki dokazujejo, da so vse predpostavke v zvezi z notranjim modelom ustrezne in ne podcenjujejo ali precenjujejo tveganja;

(b) poleg regulatornih programov testiranja za nazaj institucije izvajajo lastne teste za ►C2 validacijo ◄ notranjega modela, vključno s testiranjem za nazaj v zvezi s tveganji in strukturami svojih portfeljev;

(c) uporabo hipotetičnih portfeljev za zagotovitev, da je notranji model zmožen upoštevati posebne strukturne okoliščine, ki lahko nastanejo, na primer večje tveganje osnove in tveganje koncentracije.

▼B

2. Institucija izvaja testiranje za nazaj na podlagi dejanskih in hipotetičnih sprememb vrednosti portfelja.

Oddelek 3

Posebne zahteve za modeliranje posebnega tveganja

Člen 370

Zahteve za modeliranje posebnega tveganja

Notranji model, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje, in notranji model za trgovanje s korelacijami izpolnjujeta naslednje dodatne zahteve:

(a) pojasnjujeta preteklo spremenljivost cen v portfelju;

(b) zajameta koncentracijo v smislu velikosti portfelja in sprememb njegove sestave;

(c) ustrezno delujeta v neugodnem okolju;

(d) ovrednotena sta s testiranjem za nazaj, katerega namen je oceniti, če je posebno tveganje zajeto natančno. Če institucija tako testiranje za nazaj izvaja na podlagi ustreznih podportfeljev, je izbira teh dosledna;

(e) zajameta idiosinkratično osnovno tveganje, še zlasti, da sta občutljiva na pomembne značilne razlike med pozicijami, ki so si podobne, vendar niso identične;

(f) zajameta tveganje nepričakovanih dogodkov.

Člen 371

Izključitve iz modelov posebnega tveganja

1. Institucija se lahko odloči, da iz izračuna svoje kapitalske zahteve za posebno tveganje z uporabo notranjega modela izključi tiste pozicije, za katere izpolnjuje kapitalsko zahtevo za posebno tveganje v skladu s členom 332 (1)(e) ali členom 337, razen pozicij, za katere se uporablja pristop iz člena 377.

2. Institucija se lahko odloči, da v svojem notranjem modelu ne zajame tveganj neplačila in migracije za dolžniške instrumente, s katerimi se trguje na borzi, kadar ta tveganja zajame z izpolnjevanjem zahtev iz oddelka 4.

▼B

Oddelek 4

Notranji model za presežno tveganje neplačila in migracije

Člen 372

Zahteva za uporabo notranjega modela IRC

Institucija, ki za izračunavanje kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, uporablja notranji model, ima vzpostavljen tudi notranji model za presežno tveganje neplačila in migracije (v nadaljevanju besedila: notranji model IRC), da zajame tveganja neplačila in migracije svojih pozicij v trgovalni knjigi, ki presežejo tveganja, zajeta v tvegani vrednosti iz člena 365(1). Institucija dokaže, da njen notranji model izpolnjuje naslednje standarde ob predpostavki, da se raven tveganja ne spreminja, in se po potrebi prilagaja zaradi upoštevanja vpliva likvidnosti, koncentracij, zavarovanja in izbirnosti:

(a) notranji model zagotavlja smiselno razlikovanje tveganja ter natančne in dosledne ocene presežnega tveganja neplačila in migracije;

(b) ocene potencialnih izgub, pridobljene na podlagi notranjega modela, imajo ključno vlogo pri upravljanju tveganj institucije;

(c) tržni podatki in podatki o pozicijah, ki se uporabljajo za notranji model, so posodobljeni in ustrezno ocenjeni z vidika kakovosti;

(d) zahteve v členih 367 (3), 368, 369 (1) in 370 (b), (c), (e) in (f) so izpolnjene.

EBA objavi smernice za zahteve iz členov 373 do 376.

Člen 373

Področje uporabe notranjega modela IRC

Notranji model IRC zajame vse pozicije, ki so predmet kapitalske zahteve za posebno obrestno tveganje, vključno s tistimi, ki so predmet 0 % kapitalske zahteve za posebno tveganje v skladu s členom 336, vendar ne zajame pozicij v listinjenju in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov na podlagi n-tega neplačila.

Institucija se lahko odloči, če ima za to dovoljenje pristojnih organov, za dosledno vključevanje vseh pozicij v lastniških instrumentih, ki kotirajo na borzi, in pozicij v izvedenih finančnih instrumentih na lastniški instrument, ki kotira na borzi. Dovoljenje se izda, če je takšna vključitev skladna z načinom, kako institucija notranje meri in obvladuje tveganje.

▼B

Člen 374

Parametri notranjega modela IRC

1. Institucije uporabijo notranji model za izračun števila, ki meri izgube zaradi neplačila ali migracije notranjih ali zunanjih bonitetnih ocen pri 99,9 % intervalu zaupanja v časovnem obdobju enega leta. Institucije to število izračunajo vsaj tedensko.

2. Predpostavke o korelaciji so podprte z analizo objektivnih podatkov v konceptualno zanesljivem okviru. Notranji model ustrezno odraža koncentracije izdajateljev. Odražajo se tudi koncentracije, ki lahko nastanejo znotraj razredov produktov in med njimi v stresnih pogojih.

3. Notranji model IRC odraža vpliv korelacij med dogodki neplačila in dogodki migracije. Ne odraža pa vpliva razlikovanja med dogodki neplačila in dogodki migracije na eni strani ter drugimi dejavniki tveganja na drugi strani.

4. Notranji model temelji na predpostavki, da se stopnja tveganja v časovnem obdobju enega leta ne spreminja, kar pomeni, da se dane posamezne pozicije v trgovalni knjigi ali nizi pozicij, ki so bili v obdobju likvidnosti predmet neplačila ali migracije, ob koncu njihovega obdobja likvidnosti ponovno uravnotežijo, da dosežejo izhodiščno stopnjo tveganja. Alternativno se lahko institucija odloči tudi za dosledno uporabo predpostavke o enoletni konstantni poziciji.

5. Obdobja likvidnosti se določijo v skladu s časom, potrebnim za prodajo pozicije ali za zavarovanje vseh pomembnih relevantnih cenovnih tveganj v stresnih tržnih razmerah, ob posebnem upoštevanju velikosti pozicije. Obdobja likvidnosti odražajo dejansko prakso in izkušnje v obdobjih tako sistematičnih kot idiosinkratičnih težkih razmer. Obdobje likvidnosti se meri na podlagi konzervativnih predpostavk in je dovolj dolgo, da dejanje prodaje ali varovanja samo po sebi ne bi bistveno vplivalo na ceno, po kateri bi bila prodaja ali varovanje izvršena.

6. Pri določitvi ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij se upošteva trimesečne spodnji prag.

7. Določitev ustreznega obdobja likvidnosti za pozicijo ali niz pozicij upošteva notranje politike institucije v zvezi s prilagoditvami vrednotenja in upravljanjem zastaranih pozicij. Kadar institucija določi obdobja likvidnosti za nize pozicij in ne za posamezne pozicije, so merila za določitev nizov pozicij opredeljena tako, da smiselno odražajo razlike v njihovi likvidnosti. Obdobja likvidnosti so daljša za pozicije, ki so koncentrirane, kar odraža daljše obdobje, potrebno za unovčenje takih pozicij. Obdobje likvidnosti za osnovne izpostavljenosti, ki jih banka namerava listiniti, odraža čas za zbiranje, prodajo in listinjenje sredstev ali za varovanje pomembnih dejavnikov tveganja v stresnih tržnih pogojih.

▼B

Člen 375

Priznanje varovanj v notranjem modelu IRC

1. Varovanja se lahko vključijo v notranji model institucije za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije. Pozicije se lahko pobotajo, če se dolge in kratke pozicije nanašajo na isti finančni instrument. Učinke varovanja ali razpršitve, povezane z dolgimi in kratkimi pozicijami, ki vključujejo različne instrumente ali različne vrednostne papirje istega dolžnika, ter dolgimi in kratkimi pozicijami v različnih izdajateljih, se lahko prizna samo z izrecnim modeliranjem bruto dolgih in kratkih pozicij v različnih instrumentih. Institucije odražajo učinek pomembnih tveganj, ki bi se lahko pojavila v intervalu med zapadlostjo zavarovanja in obdobjem likvidnosti, ter tudi možnost pomembnih tveganj osnove v strategijah varovanja po produktu, statusu nadrejenosti v strukturi kapitala, notranji ali zunanji bonitetni oceni, zapadlosti, letniku in drugih razlikah v instrumentih. Institucija upošteva varovanje samo, če ga je mogoče ohraniti tudi v primeru, ko se dolžnik sooča z možnostjo nastopa kreditnega ali podobnega dogodka, ki bi sprožil varovanje.

2. Za pozicije, ki so varovane prek dinamičnih strategij varovanja, se lahko prizna ponovno uravnoteženje varovanja v obdobju likvidnosti varovane pozicije, če institucija:

(a) dosledno modelira ponovno uravnoteženje varovanja na ustreznem nizu pozicij v trgovalni knjigi;

(b) dokaže, da vključitev ponovnega uravnoteženja pomeni boljše merjenje tveganja;

(c) dokaže, da so trgi za instrumente, ki služijo kot varovanja, dovolj likvidni, da omogočajo tako ponovno uravnoteženje celo v stresnih obdobjih. Vsa preostala tveganja, ki so posledica dinamičnih strategij varovanja, se odražajo v kapitalski zahtevi.

Člen 376

Posebne zahteve za notranji model IRC

1. Notranji model za zajetje presežnih tveganj neplačila in migracije odraža nelinearen vpliv opcij, strukturiranih kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in drugih pozicij s pomembnim nelinearnim gibanjem v zvezi s spremembami cene. Institucija tudi ustrezno upošteva obseg modelskega tveganja ter je sestavni del vrednotenja in ocenjevanja cenovnih tveganj, povezanih s takšnimi produkti.

2. Notranji model temelji na objektivnih in posodobljenih podatkih.

▼B

3. Kot del neodvisnega pregledovanja in ►C2 validacije ◄ njihovih notranjih modelov, ki se uporabljajo za namene tega poglavja, tudi za namen sistema merjenja tveganja, institucija zlasti stori vse naslednje:

(a) ovrednoti, da je njen pristop modeliranja za korelacije in spremembe cen ustrezen za njen portfelj, vključno z izbiro in utežmi dejavnikov sistematičnega tveganja;

(b) izvede več različnih stresnih testov, vključno z analizo občutljivosti in analizo scenarijev, da oceni kvalitativno in kvantitativno sprejemljivost notranjega modela, zlasti glede obravnave koncentracij. Takšni testi niso omejeni na sklop preteklih dogodkov;

(c) uporabi ustrezno kvantitativno ►C2 validacijo ◄, ki vključuje primerna notranja merila za modeliranje.

4. Notranji model je skladen z notranjimi metodologijami institucije za upravljanje tveganj za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje tveganj v zvezi s trgovanjem.

5. Institucije dokumentirajo svoje notranje modele tako, da so pristojnim organom njihove predpostavke glede korelacij in druge predpostavke v zvezi z modeliranjem jasno razvidne.

6. Notranji model konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

Oddelek 5

Notranji model za trgovanje s korelacijo

Člen 377

Zahteve za notranji model za trgovanje s korelacijo

1. Pristojni organi izdajo dovoljenje za uporabo notranjega modela za kapitalsko zahtevo za trgovalni portfelj s korelacijo namesto kapitalske zahteve v skladu s členom 338 institucijam, ki jim je dovoljena uporaba notranjega modela za posebno tveganje dolžniških instrumentov ter izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 do 6 tega člena in iz členov 367(1) in (3), 368, 369 (1) in 370(a), (b), (c), (e) in (f).

▼B

2. Institucije uporabijo ta notranji model za izračun števila, ki ustrezno meri vsa cenovna tveganja pri 99,9 % intervalu zaupanja v časovnem obdobju enega leta, ob predpostavki, da se nivo tveganja ne spreminja in se po potrebi prilagaja zaradi upoštevanja vpliva likvidnosti, koncentracij, varovanja in izbirnosti. Institucije to število izračunajo vsaj tedensko.

3. Model iz odstavka 1 ustrezno zajame naslednja tveganja:

(a) kumulativno tveganje zaradi večih neplačil, vključno z različno razporeditvijo neplačil, pri tranširanih produktih;

(b) tveganje kreditnega razmika, vključno z učinki game in navzkrižne game;

(c) nestanovitnost implicitnih korelacij, vključno z navzkrižnim učinkom med razmiki in korelacijami;

(d) tveganje osnove, ki vključuje oboje od naslednjega:

(i) osnovo med razmikom indeksa in tistih posameznih izpostavljenosti, ki ga sestavljajo;

(ii) osnovo med implicirano korelacijo indeksa in tistih portfeljev, ki so posebej prilagojeni;

(e) nestanovitnost stopnje poplačljivosti, saj je povezana z možnostjo, da stopnje poplačljivosti vplivajo na ceno tranš;

(f) če celotna mera tveganja vključuje učinke iz naslova dinamičnega varovanja, tveganje negativnih učinkov pri varovanju in morebitne stroške za ponovno uravnoteženje takšnih varovanj;

(g) vsa druga pomembna cenovna tveganja pozicij v trgovalnem portfelju s korelacijo.

4. Institucija v modelu iz odstavka 1 uporabi dovolj tržnih podatkov za zagotovitev, da v celoti zajame glavna tveganja zadevnih izpostavljenosti v svojem notranjem pristopu v skladu z zahtevami iz tega člena. Pristojnemu organu je s testiranjem za nazaj ali na druge ustrezne načine sposobna dokazati, da lahko njen model ustrezno pojasni pretekle razlike v cenah teh produktov.

Institucija ima ustrezne politike in postopke za ločevanje pozicij, za katere ima dovoljenje, da jih vključi v kapitalsko zahtevo v skladu s tem odstavkom, od drugih pozicij, za katere nima takšnega dovoljenja.

▼B

5. Glede portfelja vseh pozicij, ki so vključene v model iz odstavka 1, institucija redno uporablja niz posebnih, vnaprej določenih stresnih scenarijev. V takšnih stresnih scenarijih se preučijo učinki stresa na stopnje neplačil, stopnje poplačljivosti, kreditne razmike, tveganje osnove, korelacije in druge pomembne dejavnike tveganja za trgovalni portfelj s korelacijo. Institucija uporablja takšne scenarije najmanj tedensko in najmanj četrtletno poroča pristojnim organom o rezultatih, vključno s primerjavami s kapitalsko zahtevo institucije v skladu s tem členom. O vseh primerih, ko rezultati stresnih testov pomembno presežejo kapitalsko zahtevo za trgovalni portfelj s korelacijo, se v ustreznem času poroča pristojnim organom. EBA izda smernice o uporabi stresnih scenarijev za trgovalni portfelj s korelacijo.

6. Notranji model konzervativno oceni tveganje, ki izhaja iz manj likvidnih pozicij in pozicij z omejeno preglednostjo cen, na podlagi realnih tržnih scenarijev. Poleg tega notranji model izpolni minimalne standarde glede podatkov. Približki so ustrezno konzervativni in se lahko uporabijo samo, če so razpoložljivi podatki nezadostni ali ne odražajo resnične nestanovitnosti pozicije ali portfelja.

NASLOV V

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PORAVNAVE

Člen 378

Tveganje poravnave/izročitve

V primeru poslov, v katerih dolžniški instrumenti, lastniški instrumenti, tuje valute in blago, z izjemo repo poslov ter posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, po svojih datumih zapadlosti še niso poravnani, institucija izračuna razliko v ceni, ki ji je izpostavljena.

Razlika v ceni se izračuna kot razlika med dogovorjeno ceno poravnave za zadevni dolžniški instrument, lastniški instrument, tujo valuto ali blago in njihovo trenutno tržno vrednostjo, kadar bi razlika lahko pomenila izgubo za kreditno institucijo.

Institucija to razliko v ceni pomnoži z ustreznim faktorjem v desnem stolpcu naslednje razpredelnice 1, da izračuna kapitalsko zahtevo za tveganje poravnave.

Razpredelnica 1

Število delovnih dni po zapadlem datumu poravnave	(%)
5 — 15	8
16 — 30	50
31 — 45	75
46 ali več	100

▼B

Člen 379

Proste izročitve

1. Od institucija se zahteva, da ima kapital, kot je določeno v razpredelnici 2, kadar se zgodi naslednje:

(a) je vrednostne papirje, tuje valute ali blago plačala pred njihovim prejetjem ali je vrednostne papirje, tuje valute ali blago izročila, preden je prejela plačilo zanje;

(b) je, v primeru čezmejnih poslov, od plačila ali izročitve minil en dan ali več.

Razpredelnica 2

Kapitalske obravnava za proste izročitve

Stolpec 1	Stolpec 2	Stolpec 3	Stolpec 4
Vrsta posla	Do prvega pogodbenega plačila ali faze izročitve	Od prvega pogodbenega plačila ali faze izročitve do največ štiri dni po drugem pogodbenem plačilu ali fazi izročitve	Od 5 delovnih dni po drugem pogodbenem plačilu ali fazi izročitve do zaključka posla
Prosta izročitev	Brez kapitalske zahteve	Obravnavati kot izpostavljenost	Obravnavati kot izpostavljenost tveganju, tehtano s 1 250 %

2. Pri uporabi uteži tveganja za izpostavljenosti iz naslova prostih izročitev, ki se obravnavajo v skladu s stolpcem 3 razpredelnice 2, lahko institucija, ki uporablja pristop IRB, določen v poglavju 3 naslova II dela tri, nasprotnim strankam, za katere nima nobene druge izpostavljenosti v ►C2 netrgovalni knjigi ◄, dodeli verjetnost neplačila na podlagi zunanje bonitetne ocene nasprotne stranke. Institucije, ki uporabljajo lastne ocene "LGD", lahko za izpostavljenosti iz naslova prostih izročitev, ki se obravnavajo v skladu s stolpcem 3 razpredelnice 2, uporabijo LGD, določen v členu 161 (1), če ga uporabljajo za vse take izpostavljenosti. Alternativno lahko institucija, ki uporablja pristop IRB iz poglavja 3 naslova II dela 3, uporabi uteži tveganja standardiziranega pristopa iz poglavja 2 naslova II dela tri, če jih uporablja za vse take izpostavljenosti ali lahko za vse take izpostavljenosti uporabi 100 % utež tveganja.

Če znesek pozitivne izpostavljenosti iz poslovproste izročitve ni pomemben, lahko institucije za te izpostavljenosti uporabijo utež tveganja 100 %, razen kadar se zahteva utež tveganja 1 250 % v skladu s stolpcem 4 razpredelnice 2 iz odstavka 1.

3. Kot alternativo uporabi uteži tveganja 1 250 % za izpostavljenosti iz naslova prostih izročitev v skladu s stolpcem 4 razpredelnice 2 iz odstavka 1, lahko institucije ►C2 odbijejo ◄ preneseno vrednost in trenutno pozitivno izpostavljenost iz teh izpostavljenosti od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s točko (k) člena 36 (1).

▼B

Člen 380

Oprostitev

Če pride do splošnega izpada sistema poravnave ali klirinškega sistema ali do propada CNS, se lahko pristojni organi odločijo za oprostitev kapitalske zahteve, izračunane v skladu s členoma 378 in 379, dokler se razmere ne uredijo. V tem primeru se neporavnan posel s strani nasprotne stranke ne šteje kot neplačilo za namene kreditnega tveganja.

NASLOV VI

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PRILAGODITVE KREDITNEGA VREDNOTENJA

Člen 381

Pomen prilagoditve kreditnega vrednotenja

Za namene tega naslova in poglavja 6 naslova II "prilagoditev kreditnega vrednotenja" (credit valuation adjustment – CVA) pomeni prilagoditev portfelja poslov z nasprotno stranko na vrednotenje po srednji tržni vrednosti. Zadevna prilagoditev za institucijo odraža tekočo tržno vrednost kreditnega tveganja nasprotne stranke, ne odraža pa tekoče tržne vrednosti kreditnega tveganja institucije za nasprotno stranko.

Člen 382

Področje uporabe

1. Institucija izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s tem naslovom za vse izvedene finančne instrumente OTC za vse svoje poslovne dejavnostmi, razen za kreditne izvedene finančne instrumente, ki priznano zmanjšujejo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje.

2. Institucija vključi v izračun kapitala, zahtevan v odstavku 1, tudi posle financiranja vrednostnih papirjev, če pristojni organ določi, da so izpostavljenosti institucije tveganju CVA, ki izhajajo iz zadevnih poslov, pomembne.

3. Posli s kvalificirano centralno nasprotno stranko in posli stranke s klirinškim članom so, kadar klirinški član nastopa v vlogi posrednika med stranko in kvalificirano centralno nasprotno stranko ter zaradi teh poslov nastanejo trgovalne izpostavljenost klirinškega člana do kvalificirane centralne nasprotne stranke, izključeni iz izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA.

4. Iz kapitalske zahteve za tveganje CVA so izključeni naslednji posli:

▼B

(a) posli z nefinančnimi nasprotnimi strankami, kot so opredeljene točki (9) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali nefinančnimi nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi, če ti posli ne presegajo praga kliringa, kot je določeno v členu 10(3) in (4) navedene uredbe.]

(b) posli znotraj skupine, kot so določeni v členu 3 Uredbe (EU) št. 648/2012, razen če države članice sprejmejo nacionalno zakonodajo, v kateri zahtevajo strukturno ločitev znotraj bančne skupine; v tem primeru lahko pristojni organi zahtevajo, da se posli znotraj skupine med strukturno ločenimi institucijami vključijo v kapitalske zahteve;

(c) posli z nasprotnimi strankami iz točke (10) člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012, za katere veljajo prehodne določbe iz člena 89(1) navedene uredbe, dokler te prehodne določbe ne prenehajo veljati;

▼C2

(d) posli z nasprotnimi strankami iz člena 1(4) in (5) ter Uredbe (EU) št. 648/2012 ter posli z nasprotnimi strankami, za katere je v členih 114(4) in 115(2) te uredbe za izpostavljenosti do teh nasprotnih strank določena utež tveganja 0 %.

Izvzetje od kapitalske zahteve za tveganje CVA za posle iz točke (c) tega odstavka, ki se sklenejo v prehodnem obdobju iz člena 89(1) Uredbe (EU) št. 648/2012, se uporablja za obdobje veljavnosti pogodbe za ta posel.

Glede točke (a), kadar institucija preneha uporabljati izvzetje, ker je presežen prag za izvzetje ali zaradi spremembe praga za izvzetje, se za veljavne pogodbe izvzetje uporablja do njihove zapadlosti.

5. EBA do 1. januarja 2015 in nato vsake dve leti opravi pregled, pri katerem upošteva mednarodni regulativni razvoj ter morebitne metodologije glede umeritve in pragov za uporabo zahtev za tveganje CVA, ki veljajo za nefinančne nasprotne stranke iz tretjih držav.

▼B

EBA v sodelovanju z ESMA oblikuje osnutek regulativnih tehničnih standardov, s katerim natančneje določi postopke za izključitev poslov z nefinančnimi nasprotnimi strankami s sedežem v tretji državi iz kapitalskih zahteve za tveganje CVA.

EBA predloži navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov v šestih mesecih od datuma pregleda iz prvega pododstavka.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 383

Napredna metoda

1. Institucija, ki ima v skladu s členom 363 (1)(d)dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun posebnega tveganja dolžniških instrumentov, za vse posle, za katere ima v skladu s členom 283 tudi dovoljenje za določanje vrednosti izpostavljenosti za povezano kreditno tveganje nasprotne stranke z uporabo IMM), določi kapitalske zahteve za tveganje CVA z modeliranjem vpliva sprememb v kreditnih razmikih nasprotnih strank na CVA vseh nasprotnih strank teh poslov, ob upoštevanju varovanj CVA, ki so ustrezna v skladu s členom 386.

Institucija uporablja svoj notranji modelza določanje kapitalskih zahtev za posebno tveganje, povezano z pozicijami v dolžniških instrumentih, s katerimi se trguje, ter uporabi 99 % interval zaupanja in 10-dnevno obdobje posedovnja. Notranji model se uporablja tako, da simulira spremembe v kreditnih razmikih nasprotnih strank, vendar ne modelira občutljivosti CVA na spremembe drugih tržnih dejavnikov, vključno s spremembami vrednosti referenčnega sredstva, blaga, valute ali obrestne mere izvedenega finančnega instrumenta.

Kapitalske zahteve za tveganje CVA za vsako nasprotno stranko se izračunajo po naslednji formuli:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max \left\{ 0, \exp\left(- \frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}} \right) - \exp\left(- \frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}} \right) \right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

pri čemer je:

t_i = čas i-tega prevrednotenja z začetno vrednostjo $t_0 = 0$;

t_T = najdaljša pogodbena zapadlost v nizih pobotov z nasprotno stranko;

s_i = kreditni razmik nasprotne stranke pri trajanju (tenor) t_i, uporabljen za izračun CVA nasprotne stranke. Kadar je razmik za kreditne zamenjave nasprotne stranke na voljo, ga institucija uporabi. Kadar tak razmik za kreditne zamenjave ni na voljo, institucija uporabi njegov približek, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke;

LGD_{MKT} = LGD nasprotne stranke, ki temelji na razmiku tržnega instrumenta nasprotne stranke, če je instrument nasprotne stranke na voljo. Kadar instrument nasprotne stranke ni na voljo, temelji na približku razmika, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke.

▼B

Prvi dejavnik v vsoti predstavlja približek tržno določene mejne verjetnosti, da pride do neplačila med časoma t_{i-1} in t_i;

EE_i = pričakovana izpostavljenost do nasprotne stranke v času prevrednotenja t_i, kadar se dodajo izpostavljenosti iz različnih nizov pobotov za takšno nasprotno stranko in kadar najdaljšo zapadlost vsakega niza pobotov določa najdaljša pogodbena zapadlost znotraj niza pobotov. Institucija uporabi obravnavo iz odstavka 3 v primeru trgovanja s kritjem, če institucija za posle s kritjem uporablja mero pričakovane pozitivne izpostavljenosti v nadaljnjem besedilu: EPE), navedeno v točki (a) ali (b) člena 285 (1);

D_i = Diskontni faktor za primere brez tveganja neplačila v času t_i, kadar je $D_0 = 1$.

2. Kadar institucija izračunava kapitalske zahteve za tveganje CVA za nasprotno stranko, za temelj vseh vhodnih podatkov za svoj notranji model za posebno tveganje dolžniških instrumentov uporabi naslednje formule (glede na ustreznost):

(a) kadar model temelji na celotnem prevrednotenju, se formula iz odstavka 1 uporabi neposredno;

(b) kadar model temelji na občutljivostih kreditnega razmika za posamezna trajanja (tenor), institucija za temelj vsake občutljivosti kreditnega razmika ("regulativni CS01") uporabi naslednjo formulo:

$$Regulativni\ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2};$$

Za zadnji časovni interval i=T je ustrezna naslednja formula:

$$Regulativni\ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

(c) kadar model uporablja občutljivosti kreditnega razmika na vzporedne premike v kreditnih razmikih, institucija uporabi naslednjo formulo:

$$Regulativni\ CS01 = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T}\left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

(d) kadar model uporablja občutljivosti drugega reda na premike v kreditnih razmikih (razmik gama), se game izračunajo na podlagi formule iz odstavka 1.

3. Institucija, ki za določanje kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu s členom 1za s premoženjem zavarovane izvedene finančne instrumente OTC, navedene v točki (a) ali (b) člena 285 (1), uporablja mero EPE, stori oboje od naslednjega:

(a) domneva, da se profil EE ne spreminja;

(b) določi EE, ki je enaka efektivni pričakovani izpostavljenosti, izračunani v skladu s členom 285 (1)(b) za zapadlost, ki je enaka večjemu od naslednjih:

(i) polovici najdaljše zapadlosti znotraj niza pobotov;

(ii) hipotetični tehtani povprečni zapadlosti vseh poslov v nizu pobotov.

4. Institucija, ki je v skladu s členom 283 pridobila dovoljenje pristojnega organa za uporabo IMM za izračun vrednosti izpostavljenosti v zvezi z večino njenih poslovnih dejavnosti, vendar za manjše portfelje uporablja metodo iz oddelka 3, oddelka 4 ali oddelka 5 poglavja 6 naslova II in je pridobila dovoljenje za uporabo pristopa notranjih modelov za posebno tveganje dolžniških instrumentov, v skladu s točko (d) člena 363(1), lahko, če je pridobila dovoljenje pristojnih organov za nize pobotov, ki jih ne zajame IMM, izračuna kapitalske zahteve za tveganje CVA v skladu z odstavkom 1. Pristojni organi to dovoljenje izdajo samo, če institucija uporablja metodo iz oddelka 3, oddelka 4 ali oddelka 5 poglavja 6 naslova II za omejeno število manjših portfeljev.

Za namene izračuna v skladu s predhodnim pododstavkom in kadar model IMM ne izdela profila pričakovane izpostavljenosti, institucija stori oboje od naslednjega:

(a) domneva, da se profil EE ne spreminja;

(b) določi EE, ki je enak vrednosti izpostavljenosti, kot se izračuna v skladu z metodami iz oddelka 3, 4 ali 5 poglavja 6 naslova II, ali IMM za zapadlost, ki je enaka večjemu od:

(i) polovici najdaljše zapadlosti znotraj niza pobotov;

(ii) hipotetični tehtani povprečni zapadlosti vseh poslov v nizu pobotov.

▼B

5. Institucija v skladu s členi 364 (1), 365 in 367 določi kapitalske zahteve za tveganje CVA kot vsoto ne-stresne tvegane vrednosti in stresne tvegane vrednosti, ki se izračunata kot sledi:

(a) za ne-stresno tvegano vrednost se uporabijo trenutne umeritve parametrov za pričakovano izpostavljenost, kot je določeno v prvem pododstavku člena 292 (2);

(b) za stresno tvegano vrednost se uporabijo prihodnji profili EE nasprotnih strank z uporabo stresne umeritev, kot je določeno v drugem pododstavku člena 292(2). Stresno obdobje za parametre kreditnega razmika je najtežje enoletno stresno obdobje znotraj triletnega stresnega obdobja, ki se uporabi za parametre izpostavljenosti;

(c) za te izračune se bo uporabljal trikratni multiplikator, ki se uporablja za izračun kapitalskih zahtev na podlagi tvegane vrednosti in stresne tvegane vrednosti v skladu s členom 364(1). EBA spremlja doslednost vsakršne proste presoje nadzornih organov glede uporabe multiplikatorja, ki je višji od trikratnega, za vhodne vrednosti tvegane vrednosti in stresne tvegane vrednosti za kapitalske zahteve za tveganje CVA. Pristojni organi, ki uporabljajo multiplikator, ki je višji od trikratnega, EBA predložijo pisno obrazložitev;

(d) izračun se izvede vsaj enkrat mesečno, prav tako izračun EE, ki se uporabi. Če se izračun iz točk (a)(ii) in (b)(ii) člena 364 ne izvaja vsak dan, institucije uporabijo povprečno vrednost v obdobju treh mesecev.

6. Za izpostavljenosti do nasprotne stranke, za katere odobreni notranji model institucije za posebno tveganje dolžniških instrumentov ne ustvarja približka razmika, ki je ustrezen glede na bonitetno oceno, panogo in regijo nasprotne stranke, institucija za izračun kapitalske zahteve za tveganje CVA uporabi metodo iz člena 384.

7. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da natančneje opredeli:

(a) kako je treba določiti približek razmika z odobrenim notranjim modelom institucije za posebno tveganje dolžniških instrumentovza namene ugotavljanja s_i in LGD_{MKT} iz odstavka 1;

(b) število in velikost portfeljev, ki izpolnjujejo pogoj omejenega števila manjših portfeljev iz odstavka 4.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 384

Standardizirana metoda

1. Institucija, ki ne izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA za svoje nasprotne stranke v skladu s členom 383, kapitalske zahteve za tveganje CVA izračuna za vsako nasprotno stranko v skladu z naslednjo formulo ob upoštevanju varovanj CVA, ki izpolnjujejo pogoje v skladu s členom 386:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{\mathrm{h}} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

pri čemer je:

h = enoletno obdobje tveganja (v enotah leta); h = 1;

w_i = utež, ki se uporablja za nasprotno stranko "i".

Nasprotna stranka "i" se vzporedi v eno od šestih uteži wi na podlagi zunanje bonitetne ocene s strani imenovane ECAI, kot je določeno v razpredelnici 1. Za nasprotno stranko, za katero bonitetna ocena s strani imenovane ECAI ni na voljo:

(a) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 3 naslova II, vzporedi notranjo bonitetno oceno nasprotne stranke glede na tisto iz zunanje bonitetne ocene;

(b) institucija, ki uporablja pristop iz poglavja 2 naslova II, tej nasprotni stranki dodeli utež wi=1,0 %. Če institucija izpostavljenosti kreditnemu tveganju do te nasprotne stranke dodeli utež tveganja v skladu s členom 128, tej nasprotni strankidodeli utež wi=3,0 %;

EAD_i^{total} = celotna vrednost izpostavljenosti kreditnemu tveganju nasprotne stranke za nasprotno stranko "i" (sešteta za vse njene nize pobotov), vključno z upoštevanjem učinkov zavarovanja s premoženjem, v skladu z metodami, določenimi v oddelkih od 3 do 6 poglavja 6 naslova II, kot se uporabljajo za izračun kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke za zadevo nasprotno stranko. Institucija, ki uporablja eno od metod iz oddelkov 3 in 4 poglavja 6 naslova II, lahko kot EAD_i^{total} uporablja polno prilagojeno vrednost izpostavljenosti v skladu s členom 223 (5).

▼B

Za institucijo, ki ne uporablja metode iz oddelka 6 poglavja 6 naslova II, se izpostavljenost diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i};$$

B_i = hipotetična vrednost (vsota vrednosti, če je več kot ena pozicija) kupljenih kreditnih zamenjavza eno samo izpostavljenost, ki se nanašajo na nasprotno stranko "i" in se uporabljajo za varovanje tveganja CVA.

Zadevna hipotetična vrednost se diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = celotna hipotetična vrednost ene ali več kupljenih varovanj z indeksi kreditnih zamenjav ki se uporabljajo za varovanje tveganja CVA.

Zadevna hipotetičnaa vrednost se diskontira z uporabo naslednjega faktorja:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = utež, ki se uporablja za varovanje z indeksom.

Institucija določi W_{ind} z izračunom tehtanega povprečja w_i, ki se uporablja za posamezne sestavne dele indeksa;

M_i = efektivna zapadlost poslov z nasprotno stranko "i".

Za institucijo, ki uporablja metodo, določeno v oddelku 6 poglavja 6 naslova II, se M_i izračuna v skladu s členom 162(2)(g). Vendar se Mi v ta namen ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov.

Za institucijo, ki ne uporablja metode, določene v oddelku 6 poglavja 6 naslova II, je M_i povprečna hipotetična tehtana zapadlost, kot je navedena v členu 162 (2)(b). Vendar se Mi v ta namen ne omeji na pet let, temveč na najdaljšo preostalo pogodbeno zapadlost znotraj niza pobotov;

M_i^{hedge} = zapadlost instrumenta varovanja s hipotetično vrednostjo B_i (količine M_i zavarovanja B_i se seštejejo, če gre za več pozicij);

▼B

M_{ind} = zapadlost varovanja z indeksom.

V primeru več kot ene pozicije varovanja z indeksom, je M_{ind} hipotetična tehtana zapadlost.

2. Kadar je nasprotna stranka vključena v indeks, na katerem temelji kreditna zamenjava, ki se uporablja za varovanje kreditnega tveganja nasprotne stranke, lahko institucija odšteje hipotetični znesek, ki je pripisan zadevni nasprotni stranki v skladu z njeno referenčno utežjo od hipotetičnega zneska indeksa kreditnih zamenjav in ga obravnava kot varovanje za eno samo izpostavljenost (B_i) posamezne nasprotne stranke z zapadlostjo, ki temelji na zapadlosti indeksa.

Razpredelnica 1

Stopnja kreditne kakovosti	Utež w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

Člen 385

Alternativa uporabi metode CVA pri izračunu kapitalskih zahtev

Kot alternativo uporabi člena 384 za instrumente iz člena 382 in s predhodnim soglasjem pristojnega organa lahko institucije, ki uporabljajo metodo originalne izpostavljenosti v skladu s členom 275, namesto izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA za te izpostavljenosti uporabijo multiplikacijski faktor 10 za izračunane zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti za kreditno tveganje nasprotne stranke.

Člen 386

Primerna varovanja

1. Varovanja so "primerna varovanja" za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA v skladu s členom 383 in členom 384 samo, kadar se uporabljajo za namen zmanjševanja tveganja CVA in se z njimi upravlja na ta način ter so nekaj od naslednjega:

(a) kreditne zamenjave za eno samo izpostavljenost ali enakovredni instrumenti varovanja, ki se neposredno nanašajo na nasprotno stranko;

▼C2

(b) indeksi kreditnih zamenjav, če se pristojnemu organu zadovoljivo dokaže, da se osnova med razmikom katerekoli posamezne nasprotne stranke in razmiki varovanj z indeksom kreditnih zamenjav odraža v tvegani vrednosti in stresni tvegani vrednosti.

▼C2

Zahteva iz točke (b), da se osnova med razmikom katere koli posamezne nasprotne stranke in razmiki varovanj z indeksom kreditnih zamenjav odraža v tvegani vrednosti in stresni tvegani vrednosti, se uporablja tudi v primerih, kadar se za razmik nasprotne stranke uporablja približek.

▼B

Za vse nasprotne stranke, za katere se uporablja približek, institucija uporabi razumen osnoven časovni niz iz reprezentativne skupine podobnih izpostavljenosti, za katere je razmik na voljo.

▼C2

Če se osnova med razmikom katere koli posamezne nasprotne stranke in razmiki varovanj z indeksom kreditnih zamenjav po oceni pristojnih organov ne odraža ustrezno, potem institucija upošteva v tvegani vrednosti in stresni tvegani vrednosti samo 50 % hipotetičnega zneska varovanja z indeksi.

▼B

Presežno varovanje izpostavljenosti s kreditnimi zamenjavami za eno samo izpostavljenost po metodi iz člena 383 ni dovoljeno.

2. Institucija pri izračunu kapitalskih zahtev za tveganje CVA ne upošteva drugih vrst varovanj kreditnega tveganja nasprotne stranke. Zlasti tranširane zamenjave ali kreditne zamenjave na podlagi n-tega neplačila in kreditni zapisi niso primerna varovanja za namene izračuna kapitalskih zahtev za tveganje CVA.

3. Ustrezna varovanja, ki so vključena v izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA, se ne vključijo v izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje, kot je določeno v naslovu IV, ali obravnavajo kot zmanjševanje kreditnega tveganja, razen za kreditno tveganje nasprotne stranke iz istega portfelja posla.

DEL 4

VELIKE IZPOSTAVLJENOSTI

Člen 387

Predmet

Institucije spremljajo in nadzirajo svoje velike izpostavljenosti v skladu s tem delom.

Člen 388

Negativno področje uporabe

Ta del se ne uporablja za investicijska podjetja, ki izpolnjujejo merila, določena v členu 95(1) ali členu 96(1).

Ta del se ne uporablja na podlagi konsolidiranega stanja skupine, v katero so vključena samo investicijska podjetja iz členov 95(1) ali 96(1) in podjetja za pomožne storitve, če ta skupina ne zajema kreditnih institucij.

▼B

Člen 389

Opredelitev

Za namene tega dela „izpostavljenosti“ pomeni katero koli aktivno postavko ali zunajbilančno postavko iz poglavja 2 naslova II dela 3 brez uporabe uteži tveganja ali stopenj tveganja.

Člen 390

Izračun vrednosti izpostavljenosti

1. Izpostavljenosti, ki izhajajo iz postavk, navedenih v Prilogi II, se izračunajo v skladu z eno od metod, določenih v poglavju 6 naslova II dela 3.

2. Institucije z dovoljenjem za uporabo metode notranjih modelov v skladu s členom 283 lahko uporabijo metodo notranjih modelov za izračunavanje vrednosti izpostavljenosti za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja in posle z dolgim rokom poravnave.

3. Institucije, ki izračunavajo kapitalske zahteve za svoje posle iz trgovalne knjige v skladu s členom 299 poglavja 2 naslova IV dela 3 in naslovom V dela 3 ter po potrebi poglavjem 5 naslova IV dela 3, izračunajo izpostavljenosti do posameznih strank iz trgovalne knjige s seštetjem naslednjih postavk:

(a) pozitivnega presežka dolgih pozicij institucije nad njenimi kratkimi pozicijami v vseh finančnih instrumentih, ki jih izda zadevna stranka, pri čemer se neto pozicija v vsakem od različnih instrumentov izračuna v skladu z metodami, določenimi v poglavju 2 naslova IV dela 3;

(b) neto izpostavljenosti v primeru prve prodaje dolžniških in lastniških instrumentov z obveznostjo odkupa;

(c) izpostavljenosti zaradi poslov, sporazumov in pogodb, navedenih v členih 299 in od 378 do 380, z zadevno stranko, pri čemer se takšne izpostavljenosti izračunajo na način, določen v teh členih za izračun vrednosti izpostavljenosti.

Za namene točke (b) se neto izpostavljenost izračuna tako, da se od celotne obveznosti odkupa odštejejo tiste pozicije, ki so bile že prenesene na tretje osebe ali so se te pogodbeno zavezale k njihovem odkupu, zmanjšane s faktorji iz člena 345.

Za namene točke (b) institucije vzpostavijo sisteme za spremljanje in nadziranje svojih izpostavljenosti, iz naslova prve prodaje z obveznostjo odkupa, med časom prvotne obveznosti in naslednjim delovnim dnem glede na naravo tveganj, ki izhajajo iz poslovanja na zadevnih trgih.

Za namene točke (c) se poglavje 3 naslova II dela 3 izključi iz navedbe v členu 299.

▼B

4. Skupne izpostavljenosti do posameznih strank ali skupin povezanih strank e izračunajo tako, da se seštejejo izpostavljenosti iz trgovalne knjige in izpostavljenosti iz netrgovalne knjige.

5. Izpostavljenosti do skupin povezanih strank se izračunajo tako, da se seštejejo izpostavljenosti do posameznih strank v skupini.

6. Izpostavljenosti ne vključujejo nič od naslednjega:

(a) v primeru poslov s tujimi valutami izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave v dveh delovnih dneh po plačilu;

(b) v primeru poslov nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo med običajnim potekom poravnave v petih delovnih dneh od plačila ali izročitve vrednostnih papirjev, kar nastopi prej;

(c) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringa in poravnave v kateri koli valuti ter korespondenčnega bančništva ali kliringa, poravnave in skrbniških storitvev finančnih instrumentov za stranke, zapozneli prejemki iz naslova financiranjater druge izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne;

(d) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, kliringa in poravnave v kateri koli valuti ter korespondenčnega bančništva, izpostavljenosti znotraj tekočega delovnega dne do institucij, ki ponujajo zadevne storitve;

(e) odbitki od kapitala v skladu s členi 36, 56 in 66.

7. Da se ugotovi skupna izpostavljenost do stranke ali skupine povezanih strank, institucija za stanke, do katerih je izpostavljena prek poslov, navedenih v točkah (m) in (o) člena 112, ali prek drugih poslov, pri katerih obstajajo osnovne izpostavljenosti, oceni osnovne izpostavljenosti teh poslov ob upoštevanju ekonomske vsebine strukture posla in tveganj, ki so sestavni del strukture posla samega, da bi ugotovila, ali ta struktura predstavlja dodatno izpostavljenost.

8. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da opredeli:

(a) pogoje in metodologije, ki se uporabljajo za ugotavljanje skupne izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank v zvezi z vrstami izpostavljenosti iz odstavka 7;

(b) pogoje, pod katerimi struktura posla iz odstavka 7 ne predstavlja dodatne izpostavljenosti.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 391

Opredelitev institucije za namene velikih izpostavljenosti

Za namene izračuna vrednosti izpostavljenosti v skladu s tem delom izraz "institucija" vključuje vsako zasebno ali javno družbo, vključno z njenimi podružnicami, ki bi, če bi bila ustanovljena v Uniji, ustrezala opredelitvi izraza "institucija", in je pridobilo dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi ter izpolnjuje zahteve glede bonitetnega nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Uniji.

Člen 392

Opredelitev velike izpostavljenosti

Izpostavljenost institucije do stranke ali skupine povezanih strank šteje za veliko izpostavljenost, kadar je njena vrednost enaka ali presega 10 % njenega sprejemljivega kapitala.

Člen 393

Sposobnost ugotavljanja in upravljanja velikih izpostavljenosti

Institucija ima zanesljive administrativne in računovodske postopke ter ustrezne sisteme notranjih kontrol za ugotavljanje, upravljanje, spremljanje, poročanje in evidentiranje vseh velikih izpostavljenosti ter njihovih naknadnih sprememb v skladu s to uredbo.

Člen 394

Zahteve glede poročanja

1. Institucija pristojnim organom poroča naslednje informacije o vsaki veliki izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) identiteto stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;

(b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, kadar je to primerno;

(c) vrsto stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, kadar je to uporabljeno;

(d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunano za namen člena 395(1).

▼B

Kadar je institucija predmet poglavja 3 naslova II dela 3, pristojnim organom poroča svojih 20 največjih izpostavljenosti na konsolidirani podlagi, z izjemo tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1).

2. Institucija poleg poročanja informacij iz odstavka 1 pristojnim organom poroča tudi informacije o svojih desetih največjih izpostavljenostih na konsolidirani podlagi do institucij in desetih največjih izpostavljenostih ►C2 na konsolidirani podlagi do nereguliranih subjektov finančnega sektorja, ◄ vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) identiteta stranke ali skupine povezanih strank, do katerih ima institucija veliko izpostavljenost;

(b) vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, kadar je to primerno;

(c) vrsta stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, kadar je uporabljeno;

(d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja, izračunana za namen člena 395(1);

(e) pričakovani iztek izpostavljenosti, izražen kot znesek, ki zapade do enega leta v mesečnih žepkih zapadlosti, do treh let v kvartalnih žepkih zapadlosti in v letnih žepkih zapadlosti za obdobja po tem.

3. Poroča se vsaj dvakrat letno.

4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da opredeli naslednje:

(a) enotne obrazce za poročanje, navedene v odstavku 3, ki so sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije, ter navodila za uporabo teh obrazcev;

(b) pogostost in datume poročanja iz odstavka 3;

(c) rešitve na področju informacijske tehnologije, ki se uporabljajo za poročanje iz odstavka 3.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 395

Omejitve velikih izpostavljenosti

1. Vrednost izpostavljenosti institucije do strank ali skupine povezanih strank po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 399 do 403 ne presega 25 % njenega sprejemljivega kapitala. Kadar je ta stranka institucija ali kadar skupina povezanih strank vključuje eno ali več institucij, zadevna vrednost ne presega 25 % sprejemljivega kapitala institucije ali 150 milijonov EUR, kar od tega je večje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti do vseh povezanih strank, ki niso institucije, po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 399 do 403 ne presega 25 % sprejemljivega kapitala institucije.

Kadar znesek 150 milijonov EUR presega 25 % sprejemljivega kapitala institucije, vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi od 399 do 403 ne presega razumne omejitve glede na sprejemljivi kapital institucije. Zadevno omejitev določi institucija v skladu s politikami in postopki, navedenimi v členu 81 Direktive 2013/36EU, da obravnava in nadzira tveganje koncentracije. Ta meja ne presega 100 % sprejemljivega kapitala institucije.

Pristojni organi lahko določijo omejitev, ki je nižja od 150 milijonov EUR, o čemer obvestijo EBA in Komisijo.

2. EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 in ob upoštevanju učinka zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403 ter razvoja na področju bančništva v senci in velikih izpostavljenosti na ravni Unije in mednarodni ravni do 31. decembra 2014 izda smernice, ki določajo ustrezne agregatne omejitve takih izpostavljenosti ali strožje posamezne omejitve za izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnosti bančništva v senci zunaj reguliranega okvira.

EBA pri oblikovanju teh smernic upošteva, ali bi uvedba dodatnih omejitev pomembno škodljivo vplivala na profil tveganosti institucij, ustanovljenih v Uniji, zagotavljanje kreditov realnemu gospodarstvu ali na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov.

Komisija do 31. decembra 2015 oceni ustreznost in vpliv določitve omejitev izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci zunaj reguliranega okvira, pri čemer upošteva razvoj na področju bančništva v senci in velikih izpostavljenosti na ravni Unije in mednarodni ravni ter zmanjševanje kreditnega tveganja v skladu s členi 399 do 403. Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki mu po potrebi priloži zakonodajni predlog o omejitvah izpostavljenosti do subjektov, ki opravljajo dejavnost bančništva v senci zunaj reguliranega okvira.

▼B

3. Ob upoštevanju člena 396 institucija vedno zagotavlja izpolnjevanje omejitve, določene v odstavku 1.

4. Aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretjih držav, so lahko predmet enake obravnave, kot je določena v odstavku 1.

5. Institucije lahko presežejo omejitve, določene v tem členu, za izpostavljenosti iz trgovalne knjige, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izpostavljenost do zadevne stranke ali skupine povezanih strank v netrgovalni knjigi ne presega omejitve, določene v odstavku 1, ki se izračuna glede na sprejemljivi kapital, tako da presežek v celoti nastane v trgovalni knjigi;

(b) institucija za presežek nad omejitvijo, določeno v odstavku 1 izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki se izračuna v skladu s členoma 397 in 398;

(c) kadar od pojava presežka preteče 10 dni ali manj, izpostavljenost iz trgovalne knjige do zadevne stranke ali skupine povezanih strank ne preseže 500 % sprejemljivega kapitala institucije;

(d) vsa preseganja, ki trajajo več kot 10 dni, skupaj ne presežejo 600 % sprejemljivega kapitala institucije.

Institucija pristojnim organom za vsak primer preseganja omejitve nemudoma sporoči znesek presežka in ime zadevne stranke in po potrebi ime zadevne skupine povezanih strank.

6. Za namene tega odstavka strukturni ukrepi pomenijo ukrepe, ki jih sprejmejo države članice, izvajajo pa zadevni pristojni organi teh držav članic do začetka veljavnosti pravnega akta o izrecnem usklajevanju takih ukrepov, v skladu s katerimi morajo kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje v zadevni državi članici, zmanjšati izpostavljenosti do različnih pravnih subjektov glede na njihove dejavnosti, ne glede na kraj teh dejavnosti, da bi zaščitili vlagatelje in ohranili finančno stabilnost.

Kadar države članice sprejmejo nacionalne predpise, v skladu s katerimi je treba strukturne ukrepe sprejeti znotraj bančne skupine, lahko pristojni organi ne glede na odstavek 1 tega člena in člen 400 (1)(f) od institucij v bančni skupini, ki hranijo vloge, krite s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 1994 o sistemih zajamčenih vlog ([1]) ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, ►C1 zahtevajo, da med 28. junijem 2013 in 30. junijem 2015 uporabljajo omejitev velike izpostavljenosti pod 25 %, vendar ne nižje od 15 %, ◄ od 1. julija 2015 naprej pa ne nižje od 10 % na subkonsolidirani podlagi, kot je opredeljeno v členu 11(5) za izpostavljenosti znotraj skupine, če so te izpostavljenosti sestavljene iz izpostavljenosti do subjekta, ki z vidika strukturnih ukrepov ne spada v isto podskupino.

([1]) UL L 135, 31.5.1994, str. 5.

▼B

Za uporabo tega odstavka se izpolnijo naslednji pogoji:

(a) vsi subjekti, ki z vidika strukturnih ukrepov spadajo v isto podskupino strukturnih ukrepov, se štejejo kot ena stranka ali kot skupina povezanih strank;

(b) pristojni organi za izpostavljenosti iz prvega pododstavka uporabljajo enotno omejitev.

Uporaba tega pristopa ne pomeni posega v učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi niti ne sme povzročiti nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v celotni Uniji oziroma pomeniti ali postaviti ovire delovanju notranjega trga.

7. Pristojni organi pred sprejemom posebnih strukturnih ukrepov v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz odstavka 6 in vsaj dva meseca pred objavo odločitve o sprejetju strukturnih ukrepov obvestijo Svet, Komisijo, zadevne pristojne organe in EBA ter predložijo ustrezne kvantitativne ali kvalitativne dokaze za vse navedeno:

(a) obseg dejavnosti, za katere veljajo strukturni ukrepi;

(b) obrazložitev upravičenosti, učinkovitosti in sorazmernosti takega osnutka ukrepov pri zaščiti vlagateljev;

(c) oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka ukrepov na notranji trg na podlagi informacij, ki so na voljo državam članicam.

8. Pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta, s katerim se sprejmejo ali zavrnejo predlagani nacionalni ukrepi iz odstavka 7, se podeli Komisiji, ki deluje v skladu s postopkom iz člena 464(2).

EBA v enem mesecu po prejetju uradnega obvestila iz odstavka 7 Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predloži mnenje o točkah iz navedenega odstavka. Tudi zadevni pristojni organi lahko Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predložijo mnenje o točkah iz navedenega odstavka.

Ob čim bolj doslednem upoštevanju mnenj iz drugega pododstavka in če obstajajo zanesljivi in trdni dokazi, da imajo ukrepi negativen vpliv na notranji trg, ki je večji od koristi finančne stabilnosti, Komisija v dveh mesecih od prejema uradnega obvestila zavrne predlagane nacionalne ukrepe. V nasprotnem primeru Komisija sprejme predlagane nacionalne ukrepe za začetno obdobje dveh let, ukrepi pa se lahko po potrebi spremenijo.

Komisija zavrne predlagane nacionalne ukrepe le, če meni, da povzročajo nesorazmerne negativne učinke na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v celotni Uniji, pri čemer pomenijo ali postavljajo ovire delovanju notranjega trga ali prostemu pretoku kapitala v skladu z določbami PDEU.

▼B

Ocena Komisije upošteva mnenje EBA in dokaze, predložene v skladu z odstavkom 7.

Pristojni organi lahko pred iztekom ukrepov predlagajo nove ukrepe, ki obdobje uporabe ukrepov vsakič podaljšajo za dodatni dve leti. V tem primeru uradno obvestijoSvet, Komisijo, zadevne pristojne organe in EBA. Odobritev novih ukrepov poteka po postopku iz tega člena. Ta člen ne posega v člen 458.

Člen 396

Izpolnjevanje zahtev glede velikih izpostavljenosti

1. Če izpostavljenosti v izjemnem primeru presežejo omejitev, določeno v členu 395(1), institucija vrednost izpostavljenosti nemudoma sporoči pristojnim organom, ki lahko, kadar to upravičujejo okoliščine, instituciji odobrijo omejeno časovno obdobje, v katerem se mora uskladiti z omejitvijo.

Kadar se uporablja znesek 150 milijonov EUR iz člena 395(1), lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo preseganje omejitve v višini 100 % glede na sprejemljivi kapital institucije.

2. Kadar institucija na posamični ali subkonsolidirani podlagi ni dolžna izpolnjevati obveznosti, določenih v tem delu v skladu s členom 7(1) ali se uporabljajo določbe člena 8 v primeru nadrejenih institucij v državi članici, se sprejmejo ukrepi za zagotovitev zadovoljive razporeditve tveganj znotraj skupine.

Člen 397

Izračunavanje dodatnih kapitalskih zahtev za velike izpostavljenosti v trgovalni knjigi

1. Presežek iz člena 395(5)(b) se izračuna z izbiro tistih sestavnih delovcelotne izpostavljenosti iz trgovanja do zadevne stranke ali skupine povezanih strank, za katere je potrebno izračunati najvišje kapitalske zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 in/ali zahteve iz člena 299 ter naslova V dela 3, vsota katerih je enaka znesku presežka iz točke (a) člena 395(5).

2. Kadar presežek ne traja več kot 10 dni, je dodatna kapitalska zahteva enaka 200 % kapitalskih zahtev iz odstavka 1 za te sestavne dele.

3. Po 10 dneh od nastanka presežka se sestavne dele presežka, izbrane v skladu z odstavkom 1, razvrsti v ustrezno vrstico v stolpec 1 razpredelnice 1 v naraščajočem vrstnem redu glede na zahteve za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 in/ali zahteve iz člena 299 ter naslova V dela 3. Dodatna kapitalska zahteva je enaka vsoti kapitalskih zahtev za posebno tveganje iz poglavja 2 naslova IV dela 3 in/ali kapitalskih zahtev za te sestavne dele iz člena 299 ter naslova V dela 3, pomnoženi z ustreznim faktorjem iz stolpca 2 razpredelnice 1.

▼B

Razpredelnica 1

Stolpec 1: preseganje omejitve (na podlagi odstotka sprejemljivega kapitala)	Stolpec 2: faktorji
do 40 %	200 %
od 40 % do 60 %	300 %
od 60 % do 80 %	400 %
od 80 % do 100 %	500 %
od 100 % do 250 %	600 %
nad 250 %	900 %

Člen 398

Postopki institucij za preprečevanje izogibanja dodatni kapitalski zahtevi

Institucije se namerno ne izogibajo dodatnim kapitalskim zahtevam, določenim v členu 397, ki bi jih sicer morale izračunavati za izpostavljenosti, ki presegajo omejitev iz člena 395(1), ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom zadevnih izpostavljenosti na drugo podjetje, ki je lahko del iste skupine ali ne, in/ali s sklepanjem navideznih poslov za odpravo izpostavljenosti v 10-dnevnem obdobju in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.

Institucije vzdržujejo sisteme, ki zagotavljajo, da se vsak prenos z učinkom iz prvega pododstavka nemudoma sporoči pristojnim organom.

Člen 399

Ustrezne tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganj

1. Za namene členov od 400 do 403 izraz "jamstvo" vključuje kreditne izvedene finančne instrumente, priznane v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, razen kreditnih zapisov.

2. Če se ob upoštevanju odstavka 3 tega člena v skladu s členi od 400 do 403 dovoli priznanje stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, se za to zahteva izpolnjevanje meril primernosti in drugih zahtev, določenih v poglavju 4 naslova II dela 3.

3. Kadar institucija uporablja člen 401(2), je priznanje stvarnega kreditnega zavarovanja predmet ustreznih zahtev iz poglavja 3 naslova II dela 3. Za namene tega dela institucija ne upošteva zavarovanj s premoženjem iz člena 199(5) do (7), razen če je to dovoljeno v skladu s členom 402.

4. Institucije v največji možni meri analizirajo svoje izpostavljenosti do izdajateljev zavarovanj s premoženjem, dajalcev jamstva in osnovne izpostavljenosti v skladu s členom 390(7) za morebitne koncentracije ter po potrebi ukrepajo in o vseh pomembnih ugotovitvah poročajo svojemu pristojnemu organu.

▼B

Člen 400

Izvzetja

1. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe člena 395(1):

(a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralne ravni držav, centralnih bank ali subjektov javnega sektorja, ki bi jim bila nezavarovanim v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do mednarodnih organizacij ali multilateralnih razvojnih bank, ki bi jim bila nezavarovanim v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi jamstvi enot centralne ravni držav, ►C2 centralnih bank, mednarodnih organizacij, multilateralnih razvojnih bank ali subjektov javnega sektorja, ◄ kadar bi bila nezavarovanim terjatvam do subjekta, ki zagotavlja jamstvo, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(d) druge izpostavljenosti, ki štejejo kotali za katere jamčijo enote centralne ravni držav, centralne banke, mednarodne organizacije, multilateralne razvojne banke ali subjekti javnega sektorja, kadar bi bila nezavarovanim terjatvam do subjekta, kateremu pripiše izpostavljenost ali ki zanjo jamči, v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni držav ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %;

(f) izpostavljenosti do nasprotnih strank, navedenih v členu 113(6) ali (7), če bi jim bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 0 %; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo zadevnih meril, se ne glede na to, če so izvzete iz člena 395(1) ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;

(g) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane s premoženjem v obliki gotovinskih depozitov pri posojilni instituciji ali pri instituciji, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba te institucije;

(h) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane s premoženjem v obliki potrdil o vlogah, ki jih izda posojilna institucija ali institucija, ki je nadrejena oseba ali podrejena družba te institucije, ter so v hrambi pri eni od njih;

▼B

(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz prevzetih kreditnih obveznosti, ki so razvrščene med zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem iz Priloge I, in če je bil s stranko ali skupino povezanih strank sklenjen sporazum, po katerem je črpanje možno le, če se zagotovi, da to ne bo povzročilo preseganja omejitev, ki se uporablja v skladu s členom 395(1);

(j) trgovalne izpostavljenosti do centralnih nasprotnih strank in prispevki v jamstveni sklad centralnih nasprotnih strank;

(k) izpostavljenosti do sistemov zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, ki izhajajo iz financiranja zadevnih sistemov, če so institucije članice v sistemu pravno ali pogodbeno obvezane financirati sistem.

Šteje se, da gotovina, prejeta na podlagi kreditnega zapisa, ki ga izda institucija, ter kredite nasprotne stranke instituciji in vloge nasprotne stranke instituciji pri instituciji, ki so predmet pogodbe o bilančnem pobotu, priznanega v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, sodi pod točko (g).

2. Pristojni organi lahko v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti:

(a) krite obveznice, ki ustrezajo pogojem iz člena 129(1), (3) in (6);

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni držav ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %;

(c) izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, institucije do njene nadrejene osebe, drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali lastnih podrejenih družb, če za ta družbe velja nadzor na konsolidirani podlagi, katerega predmet je tudi sama institucija, v skladu s to uredbo, Direktivo 2002/87/ES ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, če so izvzete iz člena 395(1) ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;

(d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za operacije kliringa gotovinskih transakcij v okviru mreže;

▼B

(e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, od katerih ena posluje na nekonkurenčni osnovi in zagotavlja kredite ali jamči zanje na podlagi zakonsko določenih programov ali svojih statutov za spodbujanje določenih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora ter z omejitvami glede uporabe kreditov, do kreditnih institucij, če te izpostavljenosti izhajajo iz takih kreditov ali jamstev za take kredite, ki se prek kreditnih institucij prenesejo na upravičence;

(f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, če zadevne izpostavljenosti niso del kapitala takih institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v glavni trgovalni valuti;

(g) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih minimalnih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;

(h) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev v državne vrednostne papirje, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, če je po presoji pristojnega organa bonitetna ocena zadevnih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;

(i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim/nizkim tveganjem in zunajbilančnih prevzetih kreditnih obveznosti s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge I, in če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za kredite ter imajo zakonsko ali regulatorno podlago in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;

(j) zakonsko zahtevana jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarni kredit, financiran z izdajo hipotekarnih obveznic, izplača hipotekarnemu kreditojemalcu pred dokončnim vpisom hipoteke v zemljiško knjigo, pod pogojem, da to jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(k) sredstva, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do priznanih borz.

3. Pristojni organi lahko uporabijo izvzetje iz odstavka 2, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) posebna narava izpostavljenosti, nasprotne stranke ali odnosa med institucijo in nasprotno stranko prepreči ali izniči tveganje izpostavljenosti; in

(b) kakršno koli preostalo tveganje koncentracije se lahko upravlja z drugimi, enako učinkovitimi sredstvi, kot so ureditve, procesi in mehanizmi iz člena 81 Direktive 2013/36/EU.

▼B

Pristojni organi obvestijo EBA, o nameravani uporabi izvzetij iz odstavka 2 v skladu točkama (a) in (b) tega odstavka, in se o tem z njim posvetujejo.

Člen 401

Izračunavanje učinka uporabe tehnik zmanjševanja kreditnega tveganja

1. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) lahko institucija uporabi "polno prilagojeno vrednost izpostavljenosti", izračunano v skladu s poglavjem 4 naslova II dela 3, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditev za volatilnost in morebitno neusklajenost zapadlosti (E*).

2. Institucija z dovoljenjem za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti iz poglavja 3 naslova II dela 3 lahko, če ima za to dovoljenje pristojnih organov, prizna učinke zavarovanja s finančnim premoženjem pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1).

Pristojni organi dovoljenje iz prejšnjega pododstavka izdajo samo, če institucija učinke zavarovanja s finančnim premoženjem na svoje izpostavljenosti lahko oceni ločeno od drugih ustreznih vidikov LGD.

Ocene institucije, so zadostno ustrezne za zmanjševanje vrednosti izpostavljenosti za namene skladnosti z določbami iz člena 395.

Kadar ima institucija dovoljenje za uporabo lastnih ocen učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, to stori skladno s pristopom, ki ga uporablja za izračunavanje kapitalskih zahtev v skladu s to uredbo.

Institucije z dovoljenjem za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti v skladu siz poglavja 3 naslova II dela 3, ki ne izračunavajo vrednosti svojih izpostavljenosti s pomočjo metode iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali pristop iz člena 403(1)(b).

3. Institucija, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali ji je dovoljena uporaba metode, opisane v odstavku 2 tega člena, ►C2 pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) opravlja redne stresne teste v zvezi s svojo koncentracijo kreditnih tveganj, ◄ vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega prejetega zavarovanja s premoženjem.

Ti redni stresni testi iz prvega pododstavka obravnavajo tveganja iz naslova možnih sprememb pogojev na trgu, ki bi lahko neugodno vplivale na kapitalsko ustreznost institucije, in tveganja iz naslova unovčenja zavarovanja s premoženjem v stresnih razmerah.

▼B

Opravljeni stresni testi so ustrezni in primerni za oceno takih tveganj.

►C2 Če redni stresni test pokaže manjšo unovčljivo vrednost prejetega zavarovanja s premoženjem, ◄ kakor bi upoštevala pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem oziroma metode, opisane v odstavku 2, kakor je primerno, se vrednost zavarovanja s premoženjem, ki se sme priznati pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395(1) ustrezno zmanjša.

Institucije iz prvega pododstavka v svoje strategije za obravnavanje tveganja koncentracije vključijo naslednje:

(a) politike in postopke za obravnavanje tveganj iz naslova neusklajenosti zapadlosti med izpostavljenostmi in katerim koli kreditnim zavarovanjem za zadevne izpostavljenosti;

(b) politike in postopke za primer, da stresni test pokaže manjšo unovčljivo vrednost prejetega zavarovanja s premoženjem, kakor je bila upoštevana pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali metode iz odstavka 2;

(c) politike in postopke v zvezi s tveganjem koncentracije, ki je posledica uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja ter zlasti glede velikih posrednih kreditnih izpostavljenosti, na primer do enega samega izdajatelja vrednostnih papirjev, prejetih kot zavarovanje s premoženjem.

Člen 402

Izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami

1. Pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucija zmanjša vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v skladu s členom 125(1) popolnoma zavarovan z nepremičninami, za zastavljeni znesek tržne ali hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, vendar ne več kot za 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice je za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, ki so v skladu s členom 124(2) zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami, določil utež tveganja, ki ni večja od 35 %;

(b) izpostavljenost ali del izpostavljenosti je v celoti zavarovan s:

(i) hipotekami na stanovanjske nepremičnine; ali

(ii) stanovanjsko nepremičnino v okviru posla finančnega zakupa, pri katerem zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, zakupnik pa še ni uveljavil svoje možnosti za nakup;

(c) izpolnjene so zahteve iz členov 208 in 229(1).

▼B

2. Za izračunavanje vrednosti izpostavljenosti za namene člena 395 lahko institucija v skladu s členom 126(1) zmanjša vrednost izpostavljenosti ali katerega koli dela izpostavljenosti, ki je v celoti zavarovan z nepremičninami, za zastavljeni znesek tržne ali hipotekarne kreditne vrednosti zadevne nepremičnine, vendar ne več kot za 50 % tržne vrednosti ali 60 % hipotekarne kreditne vrednosti v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih določile stroga merila za ocenjevanje hipotekarne kreditne vrednosti, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ države članice je v skladu s členom 124(2) za izpostavljenosti ali dele izpostavljenosti, zavarovane s poslovnimi nepremičninami, določil utež tveganja, ki ni večja od 50 %;

(b) izpostavljenost je popolnoma zavarovana s:

(i) hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte; ali

(ii) pisarnami ali drugimi gospodarskimi objekti, in se izpostavljenosti nanašajo na posle finančnega zakupa nepremičnine.

(c) izpolnjene so zahteve iz členov 126(2)(a), 208 in 229(1);

(d) poslovna nepremičnina je popolnoma zgrajena.

3. Institucija lahko izpostavljenost do nasprotne stranke, ki nastane zaradi pogodbe o začasnem odkupu, na podlagi katere je od nasprotne stranke odkupila neakcesorne neodvisne pravice iz zavarovanja s hipoteko na nepremičninah tretjih oseb,obravnava kot več posameznih izpostavljenosti do vsake izmed tretjih oseb, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) nasprotna stranka je institucija;

(b) izpostavljenost je v celoti zavarovana s pravicami na nepremičnine tretjih oseb, ki jih je institucija odkupila in jih lahko uveljavi;

(c) institucija je zagotovila, da so obveznosti iz členov 208 in 229(1) izpolnjene;

(d) institucija v primeru neplačila, insolventnosti ali likvidacije nasprotne stranke postane prejemnica terjatev, ki jih ima nasprotna stranka do tretjih oseb;

(e) institucija pristojnim organom v skladu s členom 394 poroča o celotnem znesku izpostavljenosti do vsake druge institucije, ki se obravnavajo v skladu s tem odstavkom.

▼B

V ta namen institucija namesto ustreznega zneska izpostavljenosti do nasprotne stranke to izpostavljenost obravnava kot izpostavljenost do vsake od tretjih oseb v višini zneska terjatve, ki jo ima nasprotna stranka do tretje osebe,. Morebitni preostanek izpostavljenosti do nasprotne stranke se še naprej obravnava kot izpostavljenost do nasprotne stranke.

Člen 403

Metoda substitucije

1. Kadar je izpostavljenost do stranke zavarovana z jamstvom tretje osebe ali s premoženjem, ki ga izda tretja oseba lahko institucija:

(a) obravnava del izpostavljenosti, ki je zavarovan z jamstvom tretje osebe, kakor da je nastal do dajalca jamstva in ne do stranke, če bi se nezavarovani izpostavljenosti do dajalca jamstva dodelila enaka ali nižja utež tveganja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(b) obravnava del izpostavljenosti, zavarovan s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kakor da je nastal do tretje osebe in ne do stranke, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da bi bila s zavarovanem delu izpostavljenosti dodeljena enaka ali nižja utež tveganja od uteži tveganja nezavarovane izpostavljenosti do stranke v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

Pristopa iz točke (b) prvega pododstavka institucija ne uporablja, kadar obstaja neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja.

Za namen tega dela lahko institucija razvito metodo za upoštevanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in obravnavo iz točke (b) prvega pododstavka uporablja samo, kadar je za namene člena 92 dovoljeno uporabljati tako razvito metodo za upoštevanje učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem kot tudi enostavno metodo za zavarovanje s finančnim premoženjem.

2. Kadar institucija uporabi točko (a) odstavka 1:

(a) kadar je jamstvo denominirano v valuti, ki ni valuta, v kateri je denominirana izpostavljenost, se znesek izpostavljenosti, ki se šteje za krito, izračuna v skladu z določbami o obravnavi valutne neusklajenosti za osebno kreditno zavarovanje iz poglavja 4 naslova II dela 3;

(b) se neusklajenost med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo jamstva obravnava v skladu z določbami o obravnavanju neusklajenosti zapadlosti iz poglavja 4 naslova II dela 3;

(c) se delno kritje lahko prizna v skladu z obravnavo iz poglavja 4 naslova II dela 3.

▼B

DEL 5

IZPOSTAVLJENOSTI PRENESENEMU KREDITNEMU TVEGANJU

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE ZA TA DEL

Člen 404

Področje uporabe

Naslova II in III se uporabljata za nova listinjenja, izdana 1. januarja 2011 ali pozneje. Naslova II in III se po 31. decembru 2014 uporabljata za obstoječa listinjenja, kjer se po zadevnem datumu dodajo nove osnovne izpostavljenosti ali se te nadomestijo.

NASLOV II

ZAHTEVE ZA INSTITUCIJE V VLOGI INVESTITORJA

Člen 405

Zadržani deleži izdajatelja

1. Institucija je lahko, kadar ne nastopa v vlogi originatorja, sponzorja ali prvotnega kreditodajalca, izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije v listinjenju v svoji trgovalni knjigi ali netrgovalni knjigi le, če je originator, sponzor ali prvotni kreditodajalec instituciji izrecno razkril, da bo trajno zadržal pomemben neto ekonomski delež, ki v vsakem primeru znaša najmanj 5 %.

Le eno od naslednjega velja za zadržanje pomembnega neto ekonomskega deleža v višini najmanj 5 %:

(a) zadržanje najmanj 5 % nominalne vrednosti vsake prodane ali na investitorje prenesene tranše;

(b) v primeru listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti zadržanje deleža originatorja v višini najmanj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;

(c) zadržanje naključno izbranih izpostavljenosti, ki ustrezajo vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, če bi bile take izpostavljenosti sicer listinjene v tem listinjenju, pod pogojem, da je število potencialno listinjenih izpostavljenosti ob izvedbi listinjenja najmanj 100;

(d) zadržanje tranše prve izgube in po potrebi drugih tranš, ki imajo enak ali strožji profil tveganosti kot tiste, ki so prenesene ali prodane investitorjem in ki ne zapadejo prej kot tiste, ki so prenesene ali prodane investitorjem, tako da je zadržanje enako najmanj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;

▼B

(e) zadržanje izpostavljenosti prve izgube v višini najmanj 5 % vsake listinjene izpostavljenosti v listinjenju.

Neto ekonomski delež se izmeri ob izvedbi listinjenja in se ga trajno vzdržuje. Neto ekonomski delež, vključno z zadržanimi pozicijami, deležem ali izpostavljenostmi, ni predmet kakršnega koli zmanjševanja kreditnega tveganja ali katerih koli kratkih pozicij ali katerega koli drugega varovanja in se ga ne proda. Neto ekonomski delež se za zunajbilančne postavke določi na podlagi hipotetične vrednosti.

Za vsako posamezno listinjenje se zahteve po zadržanju ne uporabijo večkratno.

2. Kadar EU nadrejena kreditna institucija, EU finančni holding, EU mešani finančni holding ali ena izmed njihovih podrejenih družb v vlogi originatorja ali sponzorja listini izpostavljenosti več kreditnih institucij, investicijskih podjetij ali drugih finančnih institucij, ki so vključene v nadzor na konsolidirani podlagi, se lahko zahteva iz odstavka 1 izpolni na podlagi konsolidiranega položaja povezane EU nadrejene kreditne institucije, EU finančnega holdinga ali EU mešanega finančnega holdinga EU.

Prvi pododstavek se uporablja samo, če so se kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije, ki so ustvarile listinjene izpostavljenosti, obvezale, da bodo izpolnile zahteve iz člena 408 ter originatorju ali sponzorju in EU nadrejeni kreditni instituciji,EU finančnemu holdingu ali EU mešanemu finančnemu holdingu pravočasno predložile informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz člena 409.

3. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar so listinjene izpostavljenosti izpostavljenosti do naslednjih subjektov oziroma izpostavljenosti, za katere ti subjekti v celoti, brezpogojno in nepreklicno jamčijo:

(a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;

(b) enote regionalne ravni držav, enote lokalne ravni držav in subjekti javnega sektorja držav članic;

(c) institucije, ki se jim dodeli utež tveganja 50 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

(d) multilateralne razvojne banke.

4. Odstavek 1 se ne uporablja za posle, ki temeljijo na jasnem, preglednem in dostopnem indeksu, če so osnovni referenčni subjekti popolnoma enaki tistim, ki sestavljajo indeks subjektov, s katerim se trguje v velikem obsegu, ali če so to drugi vrednostni papirji, s katerimi se trguje, ki niso pozicije v listinjenju.

▼B

Člen 406

Skrbni pregled

1. Institucije so pred izpostavljenostjo tveganjem iz naslova listinjenja ter, če je ustrezno kasneje, pristojnim organom sposobne dokazati za vsako od svojih posameznih pozicij v listinjenju, da podrobno in temeljito razumejo vzpostavljene formalne politike in postopke, ustrezne njihovi trgovalni knjigi in netrgovalni knjigi ter sorazmerne s profilom tveganosti njihovih naložb v listinjene pozicije, za analiziranje in evidentiranje:

(a) informacij, ki jih v skladu s členom 405(1) razkrivajo originatorji, sponzorji ali prvotni kreditodajalci za opredelitev neto ekonomskega deleža v listinjenju, ki ga trajno vzdržujejo;

(b) značilnosti tveganja posamezne pozicije v listinjenju;

(c) značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti pozicije v listinjenju;

(d) dobrega imena in dejanske izgube pri prejšnjih listinjenjih originatorjev ali sponzorjev v zadevnih kategorijah osnovnih izpostavljenosti pozicije v listinjenju;

(e) izjav in razkritij originatorjev ali sponzorjev oziroma njihovih zastopnikov ali svetovalcev o njihovi primerni skrbnosti za listinjene izpostavljenosti in, kjer je primerno, v zvezi s kakovostjo zavarovanja za kritje listinjenih izpostavljenosti;

(f) kjer je primerno, metodologij in konceptov, na katerih temelji vrednotenje zavarovanja za kritje listinjenih izpostavljenosti, ter politike, ki jih sprejme originator ali sponzorza zagotavljanje neodvisnosti ocenjevalca;

(g) vseh strukturnih lastnosti listinjenja, ki lahko pomembno vplivajo na kakovost pozicije institucije v listinjenju, kot so poravnava pogodbenih obveznosti po kaskadnem načelu in s tem povezani sprožilci, izboljšave kreditne kakovosti, izboljšave likvidnosti, sprožilci tržne vrednosti in za posamezen posel značilne opredelitve neplačila.

Institucije redno izvajajo lastne stresne teste, ustrezne za njihove pozicije v listinjenju. V ta namen se lahko institucije opirajo na finančne modele, ki jih je razvila ECAI, pod pogojem, da lahko institucije na zahtevo dokažejo, da so pred naložbami ustrezno poskrbele za ovrednotenje ustreznih predpostavk in strukturiranje modelov ter razumele metodologijo, predpostavke in rezultate.

2. Kadar institucije ne nastopajo v vlogi originatorjev ali sponzorjev ali prvotnih kreditodajalcev, vzpostavijo formalne postopke, ustrezne njihovi trgovalni knjigi in netrgovalni knjigi ter sorazmerne s profilom tveganosti njihovih naložb v listinjene pozicije, za stalno in časovno ustrezno spremljanje informacij glede uspešnosti osnovnih izpostavljenosti, ki oblikujejo njihove pozicije v listinjenju. Kjer je ustrezno, to vključuje vrsto izpostavljenosti, odstotek kreditov, zapadlih pred več kot 30, 60 in 90 dnevi, stopnje neplačil, stopnje predčasnih plačil, kredite v izvršilnem postopku, vrsto zavarovanja in pokritost ter frekvenčno porazdelitev kreditnih točk ali drugih meril kreditne kakovosti osnovnih

▼B

izpostavljenosti, panožno in geografsko razpršitev, frekvenčno porazdelitev razmerij med vrednostjo kredita in vrednostjo zavarovanja (LTV) s širino razredov, ki omogočajo ustrezno analizo občutljivosti. Kadar so osnovne izpostavljenosti same pozicije v listinjenju, pridobijo institucije poleg informacij iz tega pododstavka o osnovnih tranšah listinjenja, kot so ime izdajatelja in njegova kreditna kakovost, tudi informacije o značilnostih ter uspešnosti skupin, ki oblikujejo zadevne tranše listinjenja.

Institucije uporabijo istamerila analiziranja tudi pri udeležbah ali v izvedbah prve prodaje (finančnih instrumentov)vlistinjenju,ki temelji naodkupu od tretjih oseb, ne glede na to, ali bodo te udeležbe ali izvedbe prve prodajezajete v njihovi trgovalni alinetrgovalni knjigi.

Člen 407

Dodatna utež tveganja

Kadar institucija s katerega koli pomembnega vidika ne izpolnjuje zahtev iz člena 405, 406 ali 409 zaradi lastne malomarnosti ali opustitve, ji pristojni organi odredijo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki znaša najmanj 250 % uteži tveganja (z zgornjo mejo 1 250 %), ki se sicer uporablja za zadevne pozicije v listinjenju na način, določen v členu 245(6) oziroma členu 337(3). Dodatna utež tveganja se postopno povečuje z vsako naslednjo kršitvijo določb glede skrbnega pregleda.

Pristojni organi upoštevajo izjeme za nekatera listinjenja iz člena 405(3) tako, da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer odredili v skladu s tem členom, v zvezi z listinjenjem, za katerega se uporablja člen 405(3).

NASLOV III

ZAHTEVE ZA INSTITUCIJEV VLOGI ORIGINATORJA ALI SPONZORJA

Člen 408

Merila za odobritev kredita

Institucijev vlogi sponzorja in institucije v vlogi originatorja, uporabljajo enaka premišljena in jasno opredeljena merila za odobritev kreditov v skladu z zahtevami iz člena 79 Direktive 2013/36/EU za izpostavljenosti, ki se bodo listinile, kot jih uporabljajo za izpostavljenosti, ki jih bodo zadržale v svoji netrgovalni knjigi. Institucije, ki so v vlogi originatorja in institucije, ki so v vlogi sponzorja, na enak način upoštevajo enake procese za odobritev ter, kjer je ustrezno, za spreminjanje, obnavljanje in refinanciranje kreditov.

▼B

Kadar zahteve iz prvega pododstavka tega člena niso izpolnjene, institucija v vlogi originatorja ne uporablja člena 245(1) in tej instituciji v vlogi originatorja se ne dovoli izključev listinjenih izpostavljenosti iz izračuna njenih kapitalskih zahtev v skladu s to uredbo.

Člen 409

Razkritja investitorjem

Institucije, ki delujejo kot originatorji, sponzorji ali prvotni kreditodajalci,investitorjem razkrijejo raven svoje obveznosti v skladu s členom 405 glede zadržanja neto ekonomskega deleža v listinjenju. Institucijev vlogi sponzorja in institucije v vlogi originatorja, potencialnim investitorjem zagotovijo enostaven dostop do vseh pomembnih podatkov o kreditni kakovosti ter uspešnosti posameznih osnovnih izpostavljenosti, denarnih tokovih in zavarovanju za kritje izpostavljenosti v listinjenju ter informacij, ki so potrebne za izvedbo celovitih in dobro premišljenih stresnih testov glede denarnih tokov in vrednosti zavarovanja za kritje osnovnih izpostavljenosti. V ta namen se potrebne pomembne podatke določi na dan listinjenja oziroma na poznejši datum, če je to potrebno zaradi narave listinjenja.

Člen 410

Enotni pogoj uporabe

1. EBA letno poroča Komisiji o ukrepih, ki so jih pristojni organi sprejeli za zagotavljanje, da institucije izpolnjujejo zahteve iz naslovov II in III.

2. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da natančneje opredeli:

(a) zahteve iz členov 405 in 406, ki se uporabljajo za institucije, izpostavljene tveganju listinjenja;

(b) zahtevo po zadržanju, vključno s kvalifikacijskimi merili za zadržanje pomembnega neto ekonomskega deleža iz člena 405 in raven zadržanja;

(c) zahteve glede skrbnega pregleda iz člena 406 za institucije, izpostavljene pozicijam v listinjenju; ter

(d) zahteve iz členov 408 in 409, ki se uporabljajo za institucije v vlogi sponzorja in institucije v vlogi originatorja.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za okrepitev zbliževanja nadzorniških praks v zvezi z izvajanjem člena 407, vključno z ukrepi, ki se sprejmejo v primeru kršitve obveznosti glede skrbnega pregleda in upravljanja tveganj.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

DEL 6

LIKVIDNOST

NASLOV I

OPREDELITVE IN ZAHTEVA GLEDE LIKVIDNOSTNEGA KRITJA

Člen 411

Opredelitve

V tem delu se uporabljata naslednji opredelitvi:

(1) "finančna stranka" pomeni stranko, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I Direktive 2013/36/EU, ali je nekaj od naslednjega:

(a) kreditna institucija;

(b) investicijsko podjetje;

(c) SSPE;

(d) KNP;

(e) zaprt investicijski sklad;

(f) zavarovalnica;

(g) finančni holding ali mešani finančni holding;

(2) "vloga na drobno" pomeni obveznost do fizične osebe ali do MSP, kadar bi ta fizična oseba ali MSP izpolnjevala pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB za kreditno tveganje, ali obveznosti do podjetja, ki je upravičeno do obravnave iz člena 153(4), in kadar skupna vloga vsem takšnim podjetjem na ravni skupine ne presega enega milijona EUR.

▼B

Člen 412

Zahteva glede likvidnostnega kritja

1. Institucije imajo likvidna sredstva, katerih vsota vrednosti krije likvidnostne odlive, zmanjšane za likvidnostne prilive v stresnih pogojih, s čimer se zagotovi, da institucije vzdržujejo zadostne ravni likvidnostnih blažilnikov za pokritje vsakega morebitnega neravnotežja med likvidnostnimi prilivi in odlivi v zelo stresnih pogojih za obdobje tridesetih dni. Institucije lahko v stresnih razmerah uporabijo svoja likvidna sredstva, da bi krile svoje neto likvidnostne odlive.

2. Institucije likvidnostnih prilivov in likvidnih sredstev ne štejejo dvakrat.

3. Institucije lahko uporabijo likvidna sredstva iz odstavka 1 za izpolnjevanje svojih obveznosti v stresnih razmerah, kot je določeno v členu 414.

4. Določbe iz naslova II se uporabljajo izključno za namene opredelitve obveznosti poročanja iz člena 415.

5. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe na področju likvidnostnih zahtev, preden se v Uniji v skladu s členom 460 za zahteve po likvidnostnem kritju določijo in v celoti uvedejo zavezujoči minimalni standardi. Države članice lahko od institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ali podskupine teh institucij zahtevajo, da ohranijo višjo zahtevo po likvidnostnem kritju do 100 %, dokler se v skladu s členom 460 v celoti ne uvede zavezujoč minimalni standard v višini 100 %.

Člen 413

Stabilno financiranje

1. Institucije zagotovijo, da so dolgoročne obveznosti ustrezno izpolnjene z raznolikimi instrumenti za stabilno financiranje tako v običajnih kot v stresnih pogojih.

2. Določbe iz naslova III se uporabljajo izključno za namene opredelitve obveznosti poročanja iz člena 415.

3. Države članice lahko ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe na področju zahtev po stabilnem financiranju, preden se v Uniji v skladu s členom 510 za zahteve po neto stabilnem financiranju določijo in uvedejo zavezujoči minimalni standardi.

Člen 414

Izpolnjevanje likvidnostnih zahtev

Kadar institucija ne izpolnjuje zahteve iz člena 412 ali splošne obveznosti iz člena 413(1), tudi v času stresnih razmer, ali se pričakuje, da je ne bo izpolnila, nemudoma uradno obvesti pristojne organe in jim čim prej predloži načrt za hitro ponovno vzpostavitev skladnosti s členom 412 ali členom 413(1). Dokler se skladnost ponovno ne vzpostavi, institucija dnevno poroča o postavkah iz naslova II ali naslova III, kakor je ustrezno, ob koncu vsakega delovnega dne, razen če pristojni organ ne odobri manjše pogostosti poročanja in daljšega odloga za poročanje. Pristojni organi odobrijo manjšo pogostost poročanja ali

▼B

daljši odlog za poročanje samo na podlagi individualnega položaja institucije in ob upoštevanju obsega in kompleksnosti dejavnosti institucije. Ti organi spremljajo izvajanje načrta za ponovno vzpostavitev skladnosti in po potrebi zahtevajo, da se skladnost vzpostavi hitreje, kot je bilo sprva predvideno.

NASLOV II

POROČANJE O LIKVIDNOSTI

Člen 415

Obveznost poročanja in način poročanja

1. Institucije pristojnim organom v enotni valuti – ne glede na njihovo dejansko denominacijo – poročajo o postavkah, navedenih v naslovih II in III, in njihovih sestavnih delih, vključno s sestavo njihovih likvidnih sredstev v skladu s členom 416. Dokler zahteva glede likvidnostnega kritja iz dela 6 ni v celoti določena in uvedena kot minimalni standard v skladu s členom 460, institucije poročajo o postavkah iz naslova II in Priloge III. Institucije poročajo o postavkah iz naslova III. Frekvenca poročanja je najmanj mesečna za postavke iz naslova II in Priloge III ter najmanj četrtletna za postavke iz naslova III.

Obrazci za poročanje vključujejo vse potrebne informacije, na podlagi katerih lahko EBA oceni, ali so bili ustrezno izpeljani zavarovani kreditni posli in posli zamenjave zavarovanja, pri katerih so se na podlagi zavarovanja s premoženjem, ki ne ustreza pogojem iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1), pridobila likvidna sredstva iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1).

2. Institucija pristojnim organom matične države članice ločeno poroča o postavkah iz odstavka 1 v navedeni valuti, kadar ima:

(a) celotno obveznost v valuti, ki se razlikuje od valute poročanja iz odstavka 1, ki znaša ali presega 5 % celotnih obveznosti institucije ali enotne likvidnostne podskupine, ali

(b) pomembno podružnico v skladu s členom 51 Direktive 2013/36/EU, v državi članici gostiteljici, ki uporablja valuto, ki se razlikuje od valute poročanja iz odstavka 1 tega člena.

3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, da opredeli naslednje:

(a) enotne obrazce za poročanje in rešitve na področju informacijske tehnologije z ustreznimi navodili za pogostost, referenčne datume in datume predložitve. Načini in pogostost poročanja so sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo različnih dejavnosti institucij ter vključujejo poročanje, zahtevano v skladu z odstavkoma 1 in 2;

▼B

(b) potrebne dodatne metrike za spremljanje likvidnosti, da se pristojnim organom omogoči pridobitev celostnega pregleda nad profilom likvidnostnega tveganja v sorazmerju z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti institucije;

▼C1

EBA Komisiji predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov za elemente iz točke (a) do 28. julija 2013, za elemente iz točke (b) pa do 1. januarja 2014.

▼B

Pristojni organi lahko do popolne uvedbe zavezujočih likvidnostnih zahtev še naprej zbirajo informacijo preko orodij za spremljanje, da bi svoje spremljanje uskladili z veljavnimi nacionalnimi standardi glede likvidnosti.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Pristojni organi matične države članice na zahtevo pristojnim organom in centralni banki države članice gostiteljice ter EBA pravočasno in v elektronski obliki zagotovijo posamezna poročila v skladu s tem členom.

►C2 5. Pristojni organi, ki izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36/EU, ◄ na zahtevo pravočasno in v elektronski obliki zagotovijo vsa poročila, ki jih je predložila institucija v skladu z enotnimi predlogami za poročanje iz odstavka 3:

(a) pristojnim organom in nacionalni centralni banki držav članic gostiteljic, v katerih so pomembne podružnice v skladu s členom 51 Direktive 2013/36/EU nadrejene institucije ali institucije, ki jo obvladuje isti nadrejen finančni holding,

(b) pristojnim organom, ki so izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti podrejenim družbam nadrejene institucije ali institucijam, ki jih obvladuje isti nadrejen finančni holding, in centralni banki iste države članice;

(c) EBA;

(d) ECB.

6. Pristojni organi, ki so izdali dovoljenje za opravljanje dejavnosti instituciji, ki je podrejena družba nadrejene institucije ali nadrejenega finančnega holdinga, na zahtevo pravočasno in v elektronski obliki zagotovijo pristojnim organom, ki izvajajo nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 Direktive 2013/36EU, centralni banki države članice, v kateri ima institucija dovoljenje za opravljanje dejavnosti, in EBA vsa poročila, ki jih je predložila institucija v skladu z enotnimi predlogami za poročanje iz odstavka 3.

▼B

Člen 416

Poročanje o likvidnih sredstvih

1. Institucije v okviru poročanja o likvidnih sredstvih poročajo o naslednjem, razen če je to izključeno v skladu z odstavkom 2 in samo če likvidna sredstva izpolnjujejo pogoje iz odstavka 3:

▼C2

(a) denarnih sredstvih in izpostavljenostih do centralnih bank, če je te izpostavljenosti možno kadar koli sprostiti v stresnih razmerah. Pristojni organ in centralna banka si prizadevata, da bi v zvezi z vlogami pri centralnih bankah dosegla soglasje glede obsega, v katerem se lahko te minimalne rezerve sprostijo v stresnih razmerah;

▼B

(b) drugih prenosljivih sredstvih, katerih likvidnost in kreditna kakovost sta izjemno visoki;

(c) prenosljivih sredstvih, ki predstavljajo terjatve do naslednjih institucij ali za katere jamčijo naslednje institucije:

(i) enota centralne ravni države članice, regija s fiskalno pristojnostjo pobiranja davkov ali tretja država v domači valuti enote centralne ali regionalne ravni države, če institucija prevzema likvidnostno tveganje v zadevni državi članici ali tretji državi, ki ga krije z vzdrževanjem zadevnih likvidnih sredstev;

(ii) centralne banke in subjekti javnega sektorja, ki ne sodijo v okvir centralne ravni države, v domači valuti centralne banke in subjekta javnega sektorja;

(iii) Banka za mednarodne poravnave, Mednarodni denarni sklad, Komisija ali multilateralne razvojne banke;

(iv) Evropski instrument za finančno stabilnost in Evropski mehanizem za stabilnost;

(d) prenosljivih sredstvih, katerih likvidnost in kreditna kakovost sta visoki;

(e) rezervnih kreditnih aranžmajih, ki jih odobrijo centralne banke v okviru monetarne politike, kolikor ti aranžmaji niso zavarovani z likvidnimi sredstvi in ob izključitvi izredne likvidnostne pomoči;

(f) če kreditna institucija spada v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami, zakonsko ali statutarno najmanjših vlogah pri centralni kreditni instituciji in drugem statutarno ali pogodbeno razpoložljivem likvidnem financiranju centralnih kreditnih institucij ali institucij, ki so članice mreže iz člena 113(7) ali za katere se uporablja oprostitev iz člena 10, če to financiranje ni zavarovano z likvidnimi sredstvi.

▼B

Do enotne opredelitve visoke ter izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti v skladu s členom 460, institucije same identificirajo prenosljiva sredstva v določeni valuti, ki so visoke oziroma izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti. Do enotne opredelitve lahko pristojni organi ob upoštevanju meril, navedenih v členu 509(3), (4) in (5), določijo splošne smernice, ki jih institucije upoštevajo pri identificiranju sredstev visoke ter izjemno visoke likvidnosti in kreditne kakovosti. Če take smernice niso na voljo, institucije za ta namen uporabijo pregledna in nepristranska merila, vključno z nekaterimi ali vsemi merili, navedenimi v členu 509(3), (4) in (5).

2. Naslednje se ne šteje za likvidna sredstva:

(a) sredstva, ki jih izda kreditna institucija, razen če izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

(i) gre za obveznice, ki so primerne za obravnavo v skladu s členom 129(4) ali (5), ali listinjene vrednostne papirje, če so dokazano najvišje kreditne kakovosti, kot jih določi EBA v skladu z merili iz člena 509(3), (4) in (5);

(ii) gre za obveznice iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES, razen tistih iz podtočke (i) te točke;

(iii) kreditno institucijo so ustanovile enote centralne ali regionalne ravni države članice, ki morajo zaščititi ekonomske temelje institucije in ohraniti njeno sposobnost delovanja med celotno življenjsko dobo, ali za premoženje izrecno jamčijo te enote, ali za vsaj 90 % kreditov, ki jih odobri institucija, neposredno ali posredno jamči ta enota centralne ali regionalne ravni države in se premoženje uporablja zlasti za financiranje promocijskih kreditov, odobrenih po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike teh enot;

(b) premoženje, ki ga institucije pridobijo v obliki zavarovanja na podlagi poslov začasnega odkupa in poslov financiranja vrednostnih papirjev, ki jih imajo institucije na voljo le za zmanjšanje kreditnega tveganja, zakonsko in pogodbeno pa jih ne morejo uporabiti;

(c) sredstva, ki jih izda katera koli od naslednjih subjektov:

(i) investicijsko podjetje;

(ii) zavarovalnica;

(iii) finančni holding;

(iv) mešani finančni holding;

(v) kateri koli drug subjekt, ki kot svojo glavno poslovno dejavnost opravlja eno ali več dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2013/36EU.

▼B

3. V skladu z odstavkom 1 institucije v okviru poročanja o sredstvih poročajo kot o likvidnih sredstvih, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) so neobremenjena ali so na voljo v skupini zavarovanj s premoženjem za pridobitev dodatnega financiranja na podlagi kreditnih linij, ki jih ima na voljo institucija, za katere so obveznosti prevzete, ne pa tudi financirane;

(b) ne izda jih sama institucija ali njej nadrejene ali podrejene institucije ali druga podrejena družba njej nadrejenih institucij ali nadrejenega finančnega holdinga;

(c) o njihovi ceni se običajno dogovorijo tržni udeleženci in jo je mogoče zlahka spremljati na trgu, ali pa se njihova cena lahko določi s pomočjo formule, ki jo je enostavno izračunati na podlagi javno dostopnih vhodnih podatkov in ni odvisna od močnih predpostavk, kot je navadno primer pri strukturiranih ali eksotičnih produktih;

(d) sredstva predstavljajo ustrezno zavarovanje s premoženjem za standardne likvidnostne operacije centralne banke v državi članici ali če se likvidna sredstva vzdržuje za uravnavanje likvidnostnih odlivov centralne banke tretje države, in sicer v valuti zadevne tretje države;

(e) kotirajo na priznani borzi ali se z njimi trguje na podlagi dokončne prodaje na aktivnih trgih ali s preprostim sporazumom o začasni prodaji/odkupu na odobrenih trgih začasne prodaje/začasnega odkupa. Ta merila se ocenjujejo za vsak trg posebej.

▼C2

Pogoji iz točk (c), (d) in (e) prvega pododstavka se ne uporabljajo za sredstva, navedena v točkah (a), (e) in (f) odstavka 1.

▼B

Pogoj iz točke (d) prvega pododstavka se ne uporablja v primeru likvidnih sredstev, ki se vzdržujejo za uravnavanje likvidnostnih odlivov v valuti, v kateri je opredelitev ustreznosti centralne banke izjemno omejena. V primeru likvidnih sredstev, denominiranih v valutah tretjih držav, se ta izjema uporablja samo, če pristojni organi tretje države uporabljajo enako ali enakovredno izjemo.

4. Do specifikacije zavezujoče likvidnostne zahteve v skladu s členom 460 institucije ne glede na določbe iz odstavkov 1, 2 in 3 in v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena poročajo o:

(a) drugih sredstvih, ki niso primerna za centralne banke, a se z njimi trguje, kot so lastniški finančni instrumenti in zlato, na podlagi preglednih in objektivnih meril, vključno z nekaterimi ali vsemi merili iz člena 509(3), (4) in (5);

(b) drugih sredstvih, ki so primerna za centralne banke in s katerimi se trguje, kot so listinjeni vrednostni papirji najvišje kreditne kakovosti, kot jih določi EBA v skladu z merili iz člena 509(3), (4) in (5);

▼B

(c) drugih sredstvih, ki so primerna za centralne banke, vendar se z njimi ne trguje, kot so kreditne terjatve, kot jih določi EBA v skladu z merili iz člena 509(4).

5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega pododstavka odstavka 3.

EBA predloži zadevne osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 31. marca 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Do začetka veljavnosti tehničnih standardov iz tretjega pododstavka lahko institucije še naprej uporabljajo obravnavo iz drugega pododstavka odstavka 3, če so pristojni organi to obravnavo uporabljali pred 1. januarja 2014.

6. Delnice ali enote KNP se lahko obravnavajo kot likvidna sredstva do absolutnega zneska 500 milijonov EUR v portfelju likvidnih sredstev posamezne institucije, če so zahteve iz člena 132(3) izpolnjene in KNP, z izjemo izvedenih finančnih instrumentov za zmanjševanje obrestnega, kreditnega ali valutnega tveganja, vlaga izključno v likvidna sredstva iz odstavka 1 tega člena.

Če KNP za varovanje tveganj dovoljenih naložb uporablja ali bi lahko uporabljal izvedene finančne instrumente, to ne izključuje primernosti tega KNP. Če tretje strani iz točk (a) in (b) člena 418(4) vrednost delnic ali enot KNP ne vrednotijo redno z uporabo tekočih tržnih cen, pristojni organ pa ni prepričan, da ima institucija razvite zanesljive metode in procese za tovrstno vrednotenje, kot je določeno v prvem stavku člena 418(4), se delnice ali enote v navedenem KNP ne obravnavajo kot likvidna sredstva.

7. Kadar likvidno sredstvo v naboru likvidnih sredstev ni več ustrezno, ga lahko institucija kljub temu še naprej šteje za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 koledarskih dni. Kadar likvidna sredstvo v KNP ni več ustrezno za obravnavo iz odstavka 6, se delnice ali enote v KNP lahko kljub temu štejejo za likvidno sredstvo za dodatno obdobje 30 dni, če ta sredstva ne presegajo 10 % vseh sredstev KNP.

Člen 417

Operativne zahteve za rezerve likvidnih sredstev

Institucije v okviru poročanja o likvidnih sredstvih poročajo samo o tistih imetjih likvidnih sredstev, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) so ustrezno razpršena. Razpršitev ni potrebna za sredstva, ki ustrezajo sredstvom iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1);

▼B

(b) v pravnem in praktičnem smislu so na razpolago v vsakem trenutku v naslednjih 30 dneh za unovčenje z dokončno prodajo ali prek enostavne pogodbe o začasni prodaji/začasnem odkupu na odobrenih trgih začasne prodaje/začasnega odkupa, da tako izpolnijo obveznosti, ki zapadejo. Likvidna sredstva iz člena 416(1)(c), ki jih imajo v lasti v tretjih državah z omejitvami glede prenosov ali ki so denominirana v nekonvertibilnih valutah, se štejejo za razpoložljiva samo v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v zadevni tretji državi ali valuti, razen če institucija pristojnim organom ne dokaže, da je ustrezno zavarovala posledično valutno tveganje;

(c) likvidna sredstva obvladuje služba za upravljanje z likvidnostjo;

►C2 (d) del likvidnih sredstev, razen tistih iz točk (a), (c), (e) in (f) člena 416(1), se redno in najmanj enkrat letno ◄ unovči z dokončno prodajo ali enostavnimi pogodbami o začasni prodaji/začasnem odkupu na odobrenem trgu začasne prodaje/začasnega odkupa za naslednje namene:

(i) testiranje dostopa do trga za ta sredstva;

(ii) testiranje učinkovitosti procesov za unovčenje sredstev;

(iii) testiranje uporabnosti sredstev;

(iv) kar najbolj zmanjšati tveganje negativnih znakov v obdobju težav;

(e) cenovna tveganja, povezana s sredstvi, se lahko zavarujejo, vendar so likvidna sredstva predmet ustreznih notranjih dogovorov, ki zagotavljajo, da so po potrebi takoj na voljo zakladništvu in zlasti da ne bodo uporabljena v drugih operacijah v teku, vključno s:

(i) strategijami varovanja ali drugimi strategijami trgovanja;

(ii) zagotavljanjem izboljšanj kreditne kakovosti v strukturiranih poslih;

(iii) kritjem operativnih stroškov;

(f) denominacija likvidnih sredstev je skladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po zmanjšanju za prilive.

Člen 418

Vrednotenje likvidnih sredstev

1. Vrednost likvidnega sredstva, ki se poroča, je njegova tržna vrednost ob upoštevanju ustreznih odbitkov, ki odražajo vsaj trajanje, kreditno in likvidnostno tveganje ter značilne odbitke pri začasni prodaji/začasnem odkupu v obdobjih splošnih stresnih razmer na trgu. Za sredstva iz točke (d) člena 416(1) odbitki niso manjši od 15 %. Če institucija zavaruje cenovno tveganje, povezano s sredstvom, upošteva denarni tok zaradi morebitne ukinitve zavarovanja.

▼B

2. Delnice ali enote KNP, kot so navedene v členu 416(6), so predmet odbitkov z vpogledom v osnovne naložbe, kot sledi:

(a) 0 % za osnovne naložbe v sredstva iz točke (a) člena 416(1);

(b) 5 % za osnovne naložbe v sredstva iz točk (b) in (c) člena 416(1);

(c) 20 % za osnovne naložbe v sredstva iz točke (d) člena 416(1).

3. Pristop vpogleda iz odstavka 2 se uporablja kot sledi:

(a) kadar institucija pozna osnovne izpostavljenosti KNP, jih lahko z vpogledom v te osnovne izpostavljenosti dodelitočkam od (a) do (d) člena 416(1);

(b) kadar institucija ne pozna osnovnih izpostavljenosti KNP, se predvideva, da KNP investira v največjem dovoljenem obsegu v skladu s svojim mandatom v padajočem vrstnem redu v kategorije sredstev, navedene v točkah od (a) do (d) člena 416(1), dokler ni dosežena zgornja meja celotne naložbe.

4. Institucije oblikujejo zanesljive metodolgije in postopke za izračunavanje tržne vrednosti in odbitkov za delnice ali enote KNP ter poročanje o njih. Le če institucije lahko pristojnemu organu dokažejo, da pomembnost izpostavljenosti ne upravičuje oblikovanja lastnih metodologij, se lahko za izračunavanje in poročanje odbitkov za delnice ali enote KNP v skladu z metodami, določenimi v točkah (a) in (b) odstavka 3, zanašajo na naslednje tretje strani:

(a) depotna družba KNP, če KNP investira izključno v vrednostne papirje in vse vrednostne papirje deponira pri tej depotni družbi;

(b) za druge KNP, družbo za upravljanje KNP, če izpolnjuje merila iz člena 132(3)(a).

Točnost izračunov depotne družbe ali družbe za upravljanje KNP potrdi zunanji revizor.

Člen 419

Valute, v katerih je razpoložljivost likvidnih sredstev omejena

1. EBA za institucije oceni razpoložljivost likvidnih sredstev iz točke (b) člena 416(1) v valutah, pomembnih za institucije s sedežem v Uniji.

▼B

2. Kadar utemeljene potrebe po likvidnih sredstvih glede na zahtevo iz člena 412 presegajo razpoložljivost zadevnih likvidnih sredstev v določeni valuti, se uporabi eno ali več od naslednjih odstopanj:

(a) z odstopanjem od točke (f) člena 417 je lahko denominacija likvidnih sredstev neskladna z razporeditvijo glede na valuto likvidnostnih odlivov po odbitku prilivov;

(b) za valute države članice ali tretjih držav se lahko zahtevana likvidna sredstva nadomestijo s kreditnimi linijami iz centralne banke zadevne države članice ali tretje države, ki so pogodbeno nepreklicno odobrene za naslednjih 30 dni in dane po pošteni ceni ne glede na trenutno črpan znesek, če pristojni organi zadevne države članice ali tretje države storijo isto ter ima zadevna država članica ali tretja država vzpostavljene primerljive zahteve glede poročanja.

3. Odstopanja, uporabljena v skladu z odstavkom 2, so obratno sorazmerna z razpoložljivostjo ustreznih sredstev. Upravičene potrebe institucij se ocenijo ob upoštevanju njihove sposobnosti, da s solidnim upravljanjem likvidnosti zmanjšajo potrebo po zadevnih likvidnih sredstvih, in deležev teh sredstev, ki so v lasti drugih udeležencev na trgu.

4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov z navedbo valut, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena.

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. marca 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

5. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se opredelijo odstopanja iz odstavka 2, vključno s pogoji njihove uporabe.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 31. marca 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi od 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 420

Likvidnostni odlivi

1. Likvidnostni odlivi, o katerih se poroča, do specifikacije likvidnostne zahteve v skladu s členom 460 vključujejo:

(a) trenutno stanje vlog na drobno, kot je določeno v členu 421;

▼B

(b) trenutno stanje drugih obveznosti, ki zapadejo, za katere lahko institucije izdajateljice ali subjekti, ki so zagotovili sredstva, zahtevajo izplačilo ali ki pomenijo izrecno pričakovanje s strani subjekta, ki je sredstva zagotovil, da bo institucija obveznost izplačala v naslednjih 30 dneh, kot je določeno v členu 422;

(c) dodatne odlive, navedene v členu 423;

▼C2

(d) največji znesek, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh iz nečrpanih odobrenih kreditnih aranžmajev in okvirnih likvidnostnih kreditov, kot je določeno v členu 424;

▼B

(e) dodatni odliv, ugotovljen v oceni v skladu z odstavkom 2.

2. Institucije redno ocenjujejo verjetnost in potencialen obseg likvidnostnih odlivov v naslednjih 30 dneh v zvezi s produkti ali storitvami, ki niso zajete v členih 422, 423 in 424 in ki jih te institucije ponujajo ali sponzorirajo ali bi zanje morebitni kupci šteli, da so povezane s temi institucijami, med drugim tudi likvidnostnih odlivov, ki so posledica vsakršnih pogodbenih dogovorov, kot so druge zunajbilančne obveznosti in pogojne obveznosti financiranja, med drugim odobreni kreditni aranžmaji,nečrpani krediti in kratkoročni krediti velikim institucionalnim strankam, hipoteke, ki so bile dogovorjene, ne pa še koriščene, prekoračitve na kreditnih karticah, načrtovani odlivi, povezani z obnovitvijo ali podaljšanjem novih kreditov na drobno ali kreditov velikim institucionalnim strankam, načrtovane obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov in zunajbilančni produkti, povezani s trgovinskim financiranjem iz člena 429 in Priloge I. Te odlive se oceni ob predpostavki kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija.

Pri tej oceni institucije zlasti upoštevajo pomembno škodo za ugled, do katere bi lahko prišlo, če ne bi zagotovile likvidnostne podpore zadevnim produktom ali storitvam. Institucije pristojnim organom najmanj letno poročajo o tistih produktih in storitvah, katerih verjetnost ter potencialen obseg likvidnostnih odlivov iz prvega pododstavka sta pomembna, pristojni organi pa določijo odlive za dodelitev. Pristojni organi lahko za zunajbilančne zadevne produkte, povezane s trgovinskim financiranjem iz člena 429 in Priloge I, uporabijo stopnjo odliva do 5 %.

Pristojni organi najmanj letno poročajo EBA o vrstah produktov ali storitev, za katere so določili odlive na podlagi poročil institucij. V zadevnem poročilu tudi pojasnijo metodologijo, uporabljeno za določitev odlivov.

Člen 421

Odlivi za vloge na drobno

1. Institucije ločeno poročajo o zneskuvlog na drobno, kritih s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, in ga pomnožijo z vsaj 5 %, kadar jevloga:

(a) del vzpostavljenega odnosa, zaradi česar je verjetnost dviga izjemno majhna;

▼B

(b) na transakcijskem računu, vključno z računi, na katere se redno nakazujejo plače.

2. Institucije drugevloge na drobno, ki niso navedene v odstavku 1, pomnožijo z najmanj 10 %.

3. EBA ob upoštevanju obnašanja lokalnih vlagateljev, kot mu svetujejo pristojni organi, do 1. januarja 2014 izda smernice glede meril za določitev pogojev uporabe odstavkov 1 in 2 v zvezi z identificiranjemvlog na drobno, ki so predmet drugačnih odlivov, in opredelitev teh produktov za namene tega naslova. Ta merila upoštevajo verjetnost, da bodo te vloge povzročile odlive likvidnosti v naslednjih 30 dneh. Ti odlivi so ocenjeni ob predpostavki kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija.

4. Ne glede naodstavka (1) in (2) institucije pomnožijo vloge na drobno iz tretjih držav z večjim odstotkom, kot je določen v navedenih odstavkih, če tak odstotek določajo primerljive zahteve tretje države glede poročanja.

5. Institucije lahko iz izračuna odlivov izključijo nekatere jasno definirane kategorijevlog na drobno, če institucija v vsakem primeru za celotno kategorijo teh vlog strogo uporablja naslednje, razen v individualno upravičenih primerih, ko je vlagatelj v stiski:

(a) vlagatelju v 30 dneh ni dovoljeno dvignitivloge; ali

(b) za predčasne dvige v 30 dneh mora vlagatelj plačati kazen, ki zajema izgubo obresti med datumom dviga in datumom pogodbene zapadlosti, ter materialno kazen, za katero ni nujno, da presega pripadajoče obresti za čas, ki je pretekel med datumom pologa in datumom dviga.

Člen 422

Odlivi za druge obveznosti

1. Institucije obveznosti, ki izhajajo iz lastnih stroškov institucije za delovanje, pomnožijo z 0 %.

2. Institucije pomnožijo obveznosti, ki izhajajo iz zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot so opredeljeni v točki (3) člena 192, za:

(a) 0 % do vrednosti likvidnih sredstev v skladu s členom 418, če so zavarovane s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416;

(b) 100 % prek vrednosti likvidnih sredstev v skladu s členom 418, če so zavarovane s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416;

▼B

(c) 100 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva v skladu s členom 416, razen poslov iz točk (d) in (e) tega člena;

(d) 25 %, če so zavarovane s sredstvi, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva v skladu s členom 416, in je kreditodajalec enota centralne ravni države, subjekt javnega sektorja države članice, v kateri je kreditna institucija pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti ali je odprla podružnico, ali multilateralna razvojna banka. Subjekti javnega sektorja, ki so deležni takšne obravnave, so omejeni na tiste, ki imajo utež tveganja 20 % ali manj v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3.

(e) 0 %, če je kreditodajalec centralna banka.

3. Institucije pomnožijo:

(a) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da od institucije pridobi storitve kliringa, skrbništva, upravljanja z denarjem ali druge primerljive storitve;

(b) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih je treba vzdrževati v okviru sodelovanja pri skupnih nalogah znotraj institucionalne sheme za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7), ali kot zakonsko ali statutarno najmanjšo vlogo s strani drugega subjekta, ki je član iste institucionalne jamstvene sheme;

(c) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj v okviru vzpostavljenega operativnega odnosa, ki ni odnos iz točke (a);

(d) obveznosti, ki izhajajo izvlog, ki jih mora vzdrževati vlagatelj, da pridobi storitve denarnega kliringa in storitve centralne kreditne institucije, in kjer je kreditna institucija v mreži v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami;

s 5 % v primeru točke (a) v obsegu, v katerem so pokrite s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, drugače pa s 25 %.

Vloge kreditnih institucij pri centralnih kreditnih institucijah, ki se štejejo za likvidna sredstva v skladu s členom 416(1)(f), se pomnožijo s 100-odstotno stopnjo odliva.

4. Storitve kliringa, skrbništva, upravljanja z denarjem ali druge primerljive storitve, navedene v točkah (a) in (d) odstavka 3, se upoštevajo samo v obsegu, v katerem se te izvajajo v okviru vzpostavljenega odnosa, od katerega je vlagatelj močno odvisen. Ne gre le za storitve korespondenčnega bančništva ali storitve posredovanja in institucija ima dokaze, da stranka ne more dvigniti zneskov, ki jih po zakonu dolguje, v obdobju 30 dni, ne da bi ogrozila svoje operativno delovanje.

▼B

Dokler ni določena enotna opredelitev vzpostavljenega operativnega odnosa iz točke (c) prvega odstavka 3, institucije same določijo merila, na podlagi katerih lahko ugotovijo, ►C2 da gre za vzpostavljen operativni odnos, kadar imajo dokaze, da stranka ne more dvigniti pravno dolgovanih zneskov v obdobju 30 dni, ◄ ne da bi ogrozila svoje operativno delovanje, in o teh merilih obvestijo pristojne organe. Pristojni organi lahko v odsotnosti enotne opredelitve zagotovijo splošne smernice, ki jih institucije upoštevajo pri opredelitvivlog, ki jih vlagatelj vzdržuje v okviru vzpostavljenega operativnega odnosa.

5. Institucije obveznosti, ki izhajajo iz vlog nefinančnih strank, pomnožijo s 40 %, če zanje ne velja odstavkov 3 in 4, in znesek teh obveznosti, kritih s sistemom zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES ali z enakovrednim sistemom zajamčenih vlog v tretji državi, pomnožijo z 20 %.

6. Institucije upoštevajo neto osnovo odlivov in prilivov, ki so predvideni v obdobju 30 dni iz pogodb iz Priloge II, med nasprotnimi strankami ter jih v primeru neto odlivov pomnožijo z 100 %. Neto osnova pomeni tudi neto glede na zavarovanje s premoženjem, ki se prejme in se šteje kot likvidna sredstva v skladu s členom 416.

7. Institucije ločeno poročajo o drugih obveznostih, ki ne spadajo pod odstavke 1 do 5.

8. Pristojni organi lahko za obveznosti iz odstavka 7 za vsak posamezen primer posebej dovolijo uporabo nižjega odstotka odliva, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) vlagatelj je:

(i) institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije;

(ii) z zadevno institucijo povezan v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS;

(iii) institucija, ki spada v isto institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz člena 113(7);

(iv) osrednja institucija ali član mreže v skladu s členom 400(2)(d);

(b) obstajajo razlogi, zaradi katerih se v prihodnjih 30 dneh pričakuje manjši odliv, tudi v primerukombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija;

(c) vlagatelj z odstopanjem od člena 425 uporablja ustrezni simetrični ali bolj konservativni priliv;

(d) institucija in vlagatelj imata sedež v isti državi članici

▼B

9. Pristojni organi lahko opustijo pogoje iz točke (d) odstavka 8, če se uporablja člen 20(1)(b). ►C2 V tem primeru morajo biti izpolnjena dodatna objektivna merila iz delegiranega akta, navedenega v členu 460. ◄ Kadar pristojni organi dovolijo uporabo manjšega odliva, o izidu procesa iz člena 20(1)(b) obvestijo EBA. Pristojni organi redno pregledujejo izpolnjevanje pogojev za takšne manjše odlive.

10. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev dodatnih objektivnih meril iz odstavka 9.

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 1. januarja 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 423

Dodatni odlivi

1. Zavarovanje s premoženjem, razen sredstev iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1), ki ga predloži institucija za pogodbe iz Priloge II in kreditne izvedene finančne instrumente, so predmet dodatnega odliva v višini 20 %.

2. Institucije pristojne organe obvestijo o vseh sklenjenih pogodbah, katerih pogodbeni pogoji, v primeru poslabšanja kreditne kakovosti institucije, v naslednjih 30 dneh povzročajo likvidnostne odlive ali dodatne potrebe po zavarovanju s premoženjem. Če pristojni organi menijo, da so te pogodbe pomembne v povezavi z možnimi likvidnostnimi odlivi institucije, od institucije zahtevajo, da doda dodatni odliv za tiste pogodbe, vključno z odlivom, ki ustreza dodatnim potrebam zavarovanja s premoženjem, ki izhaja iz bistvenega poslabšanja kreditne kakovosti institucije, kot je poslabšanje zunanje bonitetne ocene institucije za tri stopnje. Institucija redno pregleduje obseg tega pomembnega poslabšanja glede na zadevne določbe iz sklenjenih pogodb in rezultate tega pregleda sporoča pristojnim organom.

3. Institucija doda dodatni odliv glede na potrebe zavarovanja s premoženjem, ki bi nastale zaradi vpliva slabih razmer na trgu na posle z izvedenimi finančnimi instrumenti ter posle financiranja in druge pogodbe institucije, če je ta vpliv pomemben.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi pogoje uporabe pojma pomembnosti in metode za merjenje tega dodatnega odliva.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. marca 2014.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz drugega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. Institucija doda dodatni odliv, ki ustreza tržni vrednosti vrednostnih papirjev ali drugih sredstev, prodanih na kratko brez kritja in predanih v roku 30 dni, razen če ima institucija v lasti prodane vrednostne papirje ali si jih je izposodila pod pogoji, ki zahtevajo njihovo vračilo šele po izteku 30-dnevnega roka, ter če zadevni vrednostni papirji niso del likvidnih sredstev institucije.

5. Institucija doda dodatni odliv glede na:

(a) čezmerno zavarovanje s premoženjem, ki ga ima institucija in ga na podlagi pogodbe lahko kadar koli zahteva nasprotna stranka;

(b) zavarovanje s premoženjem, ki ga je treba vrniti nasprotni stranki;

(c) zavarovanje s premoženjem, ki ustreza sredstvom, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva za namene člena 416, a bi jih lahko brez soglasja institucije nadomestila sredstva, ki ne bi izpolnjevala pogojev za likvidna sredstva za namene člena 416.

6. Vloge, prejete kot zavarovanje s premoženjem, se ne štejejo kot obveznosti za namene člena 422, temveč se bodo zanje, kadar bo to primerno, uporabljale določbe tega člena.

Člen 424

Odlivi iz kreditnih aranžmajev in ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄

1. Institucije prijavijo odlive iz odobrenih kreditnih aranžmajev in odobrenih okvirnih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki se določijo kot odstotek najvišjega zneska, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh. Ta najvišji znesek za črpanje se lahko v skladu s členom 418 oceni brez kakršne koli likvidnostne zahteve, ki bi bila naložena v skladu s členom 420(2) za zunajbilančne postavke, povezane s trgovinskim financiranjem, in brez vrednosti zavarovanja s premoženjem, ki ga je treba predložiti, če lahko institucija ponovno uporabi zavarovanje ter če se zavarovanje s premoženjem vzdržuje v obliki likvidnih sredstev v skladu s členom 416. Zavarovanje s premoženjem, ki ga je treba predložiti, niso sredstva, ki jih izda nasprotna stranka v aranžmaju ali eden od njenih povezanih subjektov. Če ima institucija na voljo potrebne informacije, se najvišji znesek, ki se lahko črpa za kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, določi kot najvišji znesek, ki bi se lahko črpal glede na obveznosti nasprotne stranke ali predhodno določen razpored črpanja iz pogodbe, katerih rok plačila je v naslednjih 30 dneh.

2. Najvišji znesek nečrpanih odobrenih sredstev kreditnih aranžmajev in nečrpanih odobrenih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki ga je mogoče porabiti v naslednjih 30 dneh, se pomnoži s 5 %, če ta sredstva izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do obravnave kreditnih tveganj.

▼B

3. Najvišji znesek nečrpanih odobrenih sredstev kreditnih aranžmajev in nečrpanih odobrenih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh, se pomnoži z 10 %, če ta sredstva izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) ne izpolnjujejo pogojev za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranimi pristopi ali pristopi IRB do kreditnih tveganj;

(b) so bila zagotovljena strankam, ki niso finančne stranke;

(c) niso bila zagotovljena kot nadomestilo za financiranje stranke, kadar ta ni zmožna izpolnjevati zahtev glede financiranja, ki zanjo veljajo na finančnih trgih.

4. Odobreni znesek ►C2 okvirnega likvidnostnega kredita ◄, dodeljenega subjektu s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE), da bi lahko ta SSPE od strank, ki niso finančne stranke, pridobil sredstva, ki niso vrednostni papirji, se pomnoži z 10 %, kolikor presega vrednost sredstev, ki se trenutno pridobivajo od strank, in kadar je najvišji znesek dviga pogodbeno omejen na vrednost trenutno pridobljenih sredstev.

5. Institucije poročajo o najvišjem znesku nečrpanih odobrenih sredstev kreditnih aranžmajev in nečrpanih odobrenih ►C2 okvirnih likvidnostnih kreditov ◄, ki ga je mogoče črpati v naslednjih 30 dneh. To velja zlasti za naslednje:

(a) ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, ki jih je institucija odobrila SSPE, razen sredstev iz točke (b) odstavka (3);

(b) dogovore, v skladu s katerimi mora institucija kupovati sredstva od SSPE ali jih izmenjevati;

(c) aranžmaje in kredite, zagotovljena kreditnim institucijam;

(d) aranžmaje in kredite, zagotovljena finančnim institucijam in investicijskim podjetjem.

6. Z odstopanjem od odstavka 5, lahko institucije, ki jih je ustanovila in jih financira vsaj ena enota centralne ali regionalne ravni države, uporabljajo obravnave iz odstavkov 2 in 3 tudi za kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, ki se zagotovijo institucijam z edinim namenom neposrednega ali posrednega financiranja promocijskih kreditov, ki izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v razrede izpostavljenosti iz teh odstavkov. ►C2 Z odstopanjem od točke (g) člena 425(2), lahko institucije uporabijo simetrične prilive in odlive, ◄ kadar se ti promocijski krediti zagotovijo prek druge institucije posrednice (pretočni krediti). Ti promocijski krediti bodo na voljo le osebam, ki niso finančne stranke, po nekonkurenčnih in neprofitnih pogojih, da se spodbudijo cilji javne politike Unije in/ali enot centralne ali regionalne ravni države članice. Takšne aranžmaje in kredite bo mogoče črpati le na podlagi utemeljeno pričakovane zahteve za promocijski kredit in v višini, ki je navedena v tej zahtevi, povezani z naknadnim poročanjem o uporabi izplačanih sredstev.

▼B

Člen 425

Prilivi

1. Institucije poročajo o svojih likvidnostnih prilivih. Omejeni likvidnostni prilivi so likvidnostni prilivi, omejeni na 75 % likvidnostnih odlivov. ►C2 Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz vlog pri drugih institucijah, ki izpolnjujejo pogoje za obravnave iz člena 113(6) ali 108(7). ◄ Institucije lahko iz te omejitve izvzamejo likvidnostne prilive iz zapadlih denarnih zneskov, ki jih dolgujejo kreditojemalci in vlagatelji v obveznice, povezane s hipotekarnimi krediti, financiranimi z obveznicami, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4), (5) ali (6) ali obveznicami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES. Institucije lahko izvzamejo prilive iz promocijskih pretočnih kreditov institucije. Institucija lahko po predhodni odobritvi pristojnega organa, odgovornega za nadzor naposamični podlagi, v celoti ali delno izključi prilive, kadar je izdajatelj institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS.

2. Likvidnostni prilivi se merijo v obdobju naslednjih 30 dni. Vključujejo samo pogodbene prilive iz izpostavljenosti, ki niso zapadle in za katere institucija nima razloga, da bi pričakovala, da jih v 30 dnevnem obdobju ne bi bilo mogoče izvesti. O likvidnostnih prilivih se poroča v celoti, o naslednjih prilivih pa ločeno:

(a) denarna sredstva, ki jih dolgujejo stranke, ki niso finančne stranke za namene plačila glavnice, se zmanjšajo za 50 % njihove vrednosti ali v višini pogodbenih obveznosti do teh strank, da se zagotovi financiranje, odvisno od tega, kateri znesek je višji. To ne zajema denarnih sredstev iz naslova zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v točki (3) člena 192, ki so v skladu s členom 416 zavarovana z likvidnimi sredstvi, kot je določeno v točki (d) tega odstavka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka te točke lahko institucije, ki so prejele obveznost iz člena 424(6), da bi izplačale promocijski kredit končnemu prejemniku, upoštevajo priliv do višine zneska odliva, ki ga uporabijo za ustrezno obveznost za zagotovitev teh promocijskih kreditov;

(b) denarna sredstva iz naslova poslov trgovinskega financiranja iz točke (b) drugega pododstavka člena 162(3) s preostalo zapadlostjo največ 30 dni, se v celoti upoštevajo kot prilivi;

(c) sredstva z nedoločenim pogodbenim končnim datumom se upoštevajo z 20-odstotnim prilivom, če pogodba banki omogoča, da odstopi od pogodbe in zahteva plačilo v 30 dneh;

▼B

(d) denarna sredstva iz naslova ►C2 zavarovanih kreditnih poslov ◄ in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v točki (3) člena 192, se, če so zavarovana z likvidnimi sredstvi, kot so opredeljena v členu 416(1), se ne upoštevajo do vrednosti likvidnih sredstev, zmanjšani za odbitke, ter se upoštevajo v celoti za preostala zapadla denarna sredstva;

(e) zapadla denarna sredstva, ki jih institucija, ki dolguje ta sredstva, obravnava v skladu s členom 422(3) in (4), se pomnožijo z ustreznim simetričnim prilivom;

(f) denarna sredstva iz naslova pozicij v lastniških instrumentih, ki so vključeni v glavne borzne indekse, če se likvidna sredstva ne štejejo dvakrat;

(g) ne upoštevajo se nobeni nečrpani kreditni aranžmaji ali ►C2 okvirni likvidnostni krediti ◄ ter nobene druge prejete obveznosti.

►C2 3. Odlivi in prilivi, ki so predvideni v obdobju 30 dni, iz pogodb iz Priloge II, se upoštevajo na neto osnovi med nasprotnimi strankami ter ◄ se pomnožijo za 100 % neto priliva. Neto osnova pomeni tudi neto glede na zavarovanje s premoženjem, ki se prejme in se šteje kot likvidna sredstva v skladu s členom 416.

4. Z odstopanjem od točke (g) odstavka 2 lahko pristojni organi za vsak posamezen primer posebej dovolijo uporabo višjih prilivov za kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) obstajajo razlogi, da se pričakuje višji priliv tudiv primeru kombinacije idiosinkratičnega in tržnega stresnega scenarija;

(b) nasprotna stranka je institucija, ki je nadrejena ali podrejena instituciji, ali druga podrejena družba iste nadrejene institucije ali je z zadevno institucijo povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS ali član enake institucionalne sheme za zaščito vlog iz člena 113(7) te uredbe ali osrednja institucija ali član mreže, za katero velja oprostitev iz člena 10 te uredbe;

(c) nasprotna stranka z odstopanjem od členov 422, 423 in 424 uporablja ustrezni simetrični ali bolj konservativni odliv;

(d) institucija in nasprotna stranka imata sedež v isti državi članici.

5. Kadar se uporablja člen 20(1)(b) lahko pristojni organi opustijo pogoj iz točke (d) odstavka 4.V tem primeru morajo biti izpolnjena dodatna objektivna merila iz delegiranega akt iz člena 460. Kadar pristojni organi dovolijo uporabo višjega priliva, o izidu postopka iz člena 20(1)(b) obvestijo EBA. Pristojni organi redno pregledujejo izpolnjevanje pogojev za navedene višje prilive.

▼B

6. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za podrobnejšo opredelitev dodatnih objektivnih meril iz odstavka 5.

EBA predloži Komisiji navedeni osnutek regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2015.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pod odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

7. Institucije ne poročajo prilivov iz likvidnih sredstev, poročanih v skladu s členom 416, razen zapadlih plačiliz naslova teh sredstev, ki se ne odražajo v tržni vrednosti sredstva.

8. Institucije ne prijavijo prilivov iz nobenih novih prevzetih obveznosti.

9. Institucije upoštevajo likvidnostne prilive, ki bodo prejeti v tretjih državah z omejitvami pri prenosu ali ki so denominirani v nekonvertibilnih valutah, le v takšni meri, kot ustrezajo odlivom v tretji državi oziroma v zadevni valuti.

Člen 426

Posodobitev prihodnjih likvidnostnih zahtev

Potem ko Komisija sprejme delegirani akt za določitev likvidnostne zahteve v skladu s členom 460, lahko EBA oblikuje osnutek izvedbenih tehničnih standardov za podrobno opredelitev pogojev iz členov 421(1), 422 (z izjemo odstavkov 8, 9 in 10 navedenega člena) in člena 424, da bi se upoštevali mednarodno dogovorjeni standardi.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV III

POROČANJE O STABILNEM FINANCIRANJU

Člen 427

Postavke, ki zagotavljajo stabilno financiranje

1. Institucije v skladu z zahtevami za poročanje iz člena 415(1) in enotnimi predlogami za poročanje iz člena 415(3) pristojnim organom poročajo o naslednjih postavkah in njihovih sestavnih delih, da se omogoči ocena razpoložljivosti stabilnega financiranja:

▼B

(a) naslednje vrste kapitala, ob upoštevanju odbitkov, kadar je to ustrezno:

(i) kapitalskih instrumentov temeljnega kapitala;

(ii) kapitalskih instrumentov dodatnega kapitala;

(iii) drugih prednostnih delnic in kapitalskih instrumentov, ki presegajo dovoljeni znesek dodatnega kapitala in katerih dejanska zapadlost je eno leto ali več;

(b) naslednje obveznosti, ki niso vključene v točko (a):

(i) vloge na drobno, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 421(1);

(ii) vloge na drobno, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 421(2);

(iii) vloge, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 422 (3) in (4)

(iv) od vlog iz točke (iii) tisti, ki spadajo v sheme zajamčenih vlog v skladu z Direktivo 94/19/ES, ►C2 ali zajamčene vloge v skladu s členom 421(1), ki spadajo v enakovredne sheme zajamčenih vlog v tretjih državah; ◄

(v) od vlog iz točke (iii) tisti, ki spadajo pod točko (b) člena 422(3);

(vi) od vlog iz točke (iii) tisti, ki spadajo pod točko (d) člena 422(3);

(vii) vloženi zneski, ki ne spadajo pod točko (i), (ii) ali (iii), če jih ne položijo finančne stranke;

(viii) vsa finančna sredstva, pridobljena od finančnih strank;

(ix) ločeno za zneske, ki spadajo pod točko (vii) oziroma točko (viii), finančna sredstva iz zavarovanih kreditnih poslov in poslov z instrumenti kapitalskega trga, kot je opredeljeno v točki (3) člena 192:

— zavarovana s sredstvi, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416;

— zavarovana s kakršnimi koli drugimi sredstvi;

(x) obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev, ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4) ali (5), ali kot so določene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES;

▼B

(xi) druge obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev, ki ne spadajo pod točko (a):

— obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev z dejansko zapadlostjo eno leto ali več;

— obveznosti, ki izhajajo iz izdanih vrednostnih papirjev z dejansko zapadlostjo manj kot eno leto;

(xii) vse druge morebitne obveznosti.

2. Kjer je to mogoče, se vse postavke predstavijo v naslednjih petih skupinah glede na najbližji datum njihove zapadlosti in najzgodnejši datum, na katerega jih je po pogodbi mogoče terjati:

(a) v treh mesecih;

(b) med 3 in 6 meseci;

(c) med 6 in 9 meseci;

(d) med 9 in 12 meseci;

(e) nad 12 mesecev.

Člen 428

Postavke, ki potrebujejo stabilno financiranje

1. Naslednje postavke se pristojnim organom poročajo ločeno, če se ne ►C2 odbijejo ◄ odkapitala, da se omogoči ocena potrebe po stabilnem financiranju:

(a) sredstva, ki bi izpolnjevala pogoje za likvidna sredstva v skladu s členom 416, razporejena glede na vrsto sredstva;

(b) vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga, ki niso vključeni pod točko (a);

(i) sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjo kreditne kakovosti 1 v skladu s členom 122;

(ii) sredstva, ki izpolnjujejo pogoje za stopnjokreditne kakovosti 2 v skladu s členom 122;

(iii) druga sredstva;

(c) lastniški vrednostni papirji nefinančnihsubjektov, ki so vključeni v glavne borzne indekse priznane borze;

(d) drugi lastniški vrednostni papirji;

(e) zlato;

(f) druge dragocene kovine;

▼B

(g) neobnovljivi krediti in terjatve, in ločeno neobnovljivi krediti in terjatve, katerih kreditojemalci so:

(i) fizične osebe, ki niso samostojni podjetniki in osebne družbe;

(ii) MSP, ki izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v kategorijo izpostavljenosti na drobno v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB za kreditno tveganej ali izpostavljenosti do podjetja, ki izpolnjuje pogoje za obravnavo iz člena 153(4), in če je skupna vloga te stranke ali skupine povezanih strank nižja od 1 milijona EUR;

(iii) države, centralne banke in subjekti javnega sektorja;

(iv) stranke, ki niso navedene v točkah (i) in (ii) in niso finančne stranke;

(v) stranke, ki niso navedene v točkah (i), (ii) in (iii) in so finančne stranke, in ločeno tiste, ki so kreditne institucije in druge finančne stranke;

(h) neobnovljivikrediti in terjatve iz točke (g), in ločeno tisti, ki so:

(i) zavarovani s poslovno nepremičnino;

(ii) zavarovani s stanovanjsko nepremičnino;

(iii) financirani z obveznicami ujemajočih značilnosti (pretočni model), ki izpolnjujejo pogoje za obravnavo iz člena 129(4) ali (5) ali obveznicami iz člena 52(4) Direktive 2009/65/ES;

(i) terjatve iz naslova izvedenih finančnih instrumentov;

(j) vsa druga sredstva;

(k) nečrpani odobreni kreditni aranžmaji, ki izpolnjujejo pogoje za "srednje tveganje" ali "srednje/nizko tveganje" iz Priloge I.

2. Kjer je to mogoče, se vse postavke predstavijo v petih skupinah, opisanih v členu 427(2).

DEL 7

FINANČNI VZVOD

Člen 429

Izračun količnika finančnega vzvoda

1. Institucije izračunajo količnik finančnega vzvoda po metodi, ki je določena v odstavkih 2 do 11.

▼B

2. Količnik finančnega vzvoda se izračuna kot mera kapitala družbe, deljena z mero skupne izpostavljenosti te družbe in se izrazi kot odstotek.

Institucije izračunajo svoj količnik finančnega vzvoda kot enostavno aritmetično sredino mesečnih količnikov finančnega vzvoda za četrtletje.

3. Za namene odstavka 2 je mera kapitala temeljni kapital.

4. Mera skupne izpostavljenosti je vsota vrednosti izpostavljenosti vseh aktivnih postavk in zunajbilančnih postavk, ki se pri določanju mere kapitala iz odstavka 3 ne odbijejo.

Kadar institucije vključijo subjekt finančnega sektorja, v katerem imajo pomembno naložbo v skladu s členom 43, v svojo konsolidacijo v skladu z veljavnim računovodskim okvirom, vendar ne v svojo bonitetno konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1, vrednosti izpostavljenosti za pomembne naložbe ne določijo v skladu s točko (a) odstavka 5 tega člena, temveč kot znesek, ki se dobi z množenjem zneska iz točke (a) tega pododstavka s faktorjem iz točke (b) tega pododstavka:

(a) vsota vrednosti izpostavljenosti vseh izpostavljenosti do subjekta finančnega sektorja, v katerem je pomembna naložba;

(b) za vse neposredne, posredne in sintetične deleže, ki jih ima institucija v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjekta finančnega sektorja, skupni znesek takšnih postavk, ki niso odbite v skladu s členoma 47 in točko (b) člena 48(1), deljen s skupnim zneskom takšnih postavk.

5. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti sredstev po naslednjih načelih:

(a) vrednosti izpostavljenosti sredstev razen pogodb iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov pomeni vrednosti izpostavljenosti v skladu s prvim stavkom člena 111(1);

(b) stvarna ali finančna zavarovanja s premoženjem, jamstva ali sredstva, kupljena za zmanjšanje kreditnih tveganj, se ne uporabijo za zmanjšanje vrednosti izpostavljenosti sredstev;

(c) krediti niso pobotani z vlogami;

6. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti pogodb iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, tudi zunajbilančnih, z metodo iz člena 274.

Pri določanju vrednosti izpostavljenosti pogodb iz Priloge II in kreditnih izvedenih finančnih instrumentov institucije upoštevajo učinke pogodb o novaciji in drugih pogodb o pobotu, razen pogodb o pobotu med različnimi kategorijami produktov, v skladu s členom 2895

▼B

7. Z odstopanjem od odstavka 6 lahko institucije uporabijo metodo iz člena 275 za določitev vrednosti izpostavljenosti pogodb iz točk 1 in 2 Priloge II samo, kadar za te pogodbe to metodo uporabljajo tudi za določitev vrednosti izpostavljenosti za namen izpolnjevanja kapitalskih zahtev iz člena 92.

8. Institucije pri določanju potencialne prihodnje kreditne izpostavljenosti kreditnih izvedenih finančnih instrumentov uporabljajo načela iz člena 299(2) za vse svoje kreditne izvedene finančne instrumente, ne le za tiste, ki so razporejeni v trgovalno knjigo.

9. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti za repo posle, posle posoje/izposoje vrednostnih papirjev ali blaga, posle z dolgim rokom poravnave in posle kreditiranja za povečanje trgovalnega portfelja, tvključno z zunajbilančnimi, v skladu s členom 220(1) do (3) in členom 222, in upoštevajo učinke okvirnih pogodb o pobotu, razen pogodbo pobotu med različnimi kategorijami produktov v skladu s členom 206.

10. Institucije določijo vrednost izpostavljenosti zunajbilančnih postavk, razen postavk iz odstavkov 6 in 9 tega člena, v skladu s členom 111(1), pri čemer upoštevajo naslednje spremembe konverzijskih faktorjev iz navedenega člena:

(a) konverzijski faktor, ki se uporabi za nominalno vrednost za prevzete kreditne obveznosti iz točke 4 (a) in (b) Priloge I, ki se jih lahko kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodnega obvestila, je 10 %;

(b) konverzijski faktor za zunajbilančne postavke iz naslova trgovinskega financiranja s srednjim/nizkim tveganjem iz točke 3(a) Priloge I in za zunajbilančne postavke v zvezi z uradno podprtim kreditiranjem izvoza iz točke 3(b)(i) Priloge I je 20 %;

(c) konverzijski faktor za zunajbilančne postavke iz naslova trgovinskega financiranja s srednjim tveganjem iz točke 2(a) in 2(b)(i) Priloge I in za zunajbilančne postavke v zvezi z uradno podprtim krditiranjem izvoza iz točke 2(b)(ii) Priloge I je 50 %;

(d) konverzijski faktor za vse druge zunajbilančne postavke iz Priloge I je 100 %.

11. Kadar splošno priznana nacionalna računovodska načela priznavajo fiduciarna sredstva v bilanci stanja v skladu s členom 10 Direktive 86/635/EGS, se ta sredstva pri izračunu količnika finančnega vzvoda lahko izključijo iz mere skupne izpostavljenosti, če izpolnjujejo merila za odpravo pripoznanja iz mednarodnega računovodskega standarda 39, kot se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, in po potrebi merila za dekonsolidacijo iz mednarodnega standarda računovodskega poročanja 10, kot se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002.

▼B

Člen 430

Zahteve glede poročanja

1. Institucije pristojnim organom predložijo vse potrebne informacije o količniku finančnega vzvoda in njegovih sestavnih delih v skladu s členom 429. Pristojni organi te informacije upoštevajo pri nadzorniškem pregledovanju iz člena 97 Direktive 2013/36EU.

Institucije pristojnim organom predložijo tudi informacije, potrebne za pripravo poročila iz člena 511.

Pristojni organi informacije, ki jih prejmejo od institucij, na zahtevo predložijo EBA, da olajšajo pregled iz člena 511.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne obrazce za poročanje, navodila za uporabo takšnih obrazcev, pogostost in datume poročanja ter IT rešitve za namene zahteve glede poročanja iz odstavka 1.

▼C1

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

DEL 8

RAZKRITJE S STRANI INSTITUCIJ

NASLOV I

SPLOŠNA NAČELA

Člen 431

Področje uporabe zahtev glede razkritja

1. Institucije v skladu z določbami iz člena 432 javno razkrijejo informacije iz naslova II.

2. Institucije javno razkrijejo informacije iz dovoljenja, ki ga podelijo pristojni organi iz dela 3 v zvezi z instrumenti in metodologijami iz naslova III.

3. Institucije sprejmejo formalno politiko za uskladitev z zahtevami glede razkritij iz tega dela ter imajo politike za ocenjevanje primernosti njihovih razkritij, vključno z njihovim preverjanjem in pogostostjo. Institucije imajo tudi politike za ocenjevanje, ali njihova razkritja udeležencem na trgu celovito prikazujejo njihov profil tveganosti.

▼B

Če ta razkritja udeležencem na trgu profila tveganosti ne prikazujejo celovito, institucije javno razkrijejo informacije, ki so potrebne poleg informacij, ki jih zahteva odstavek 1. Vendar se od njih zahteva, da v skladu s členom 432 razkrijejo le informacije ki so pomembne, in ne informacije, ki so lastniške ali zaupne.

4. Institucije MSP ter drugim podjetjem, ki so zaprosila za kredit, na zahtevo pojasnijo svoje odločitve glede bonitetne ocene v pisni obliki. Administrativni stroški pojasnila so sorazmerni z višino kredita.

Člen 432

Nepomembne, in zaupne informacije ter informacije, ki so poslovna skrivnost

1. Institucije lahko izpustijo eno ali več razkritij iz naslova II, če se informacije, predložene v okviru takšnega razkritja, ne štejejo za pomembne, razen za razkritja iz členov 437, 435(2)(c) in 450.

Šteje se, da so informacije za razkritja pomembne, če bi lahko njihova opustitev ali napačna navedba spremenila ali vplivala na oceno ali odločitev uporabnika, ki te informacije uporablja za sprejemanje ekonomskih odločitev.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 31. decembra 2014 izda smernice o tem, kako morajo institucije uporabiti načelo pomembnosti v zvezi z zahtevami glede razkritja iz naslova II.

2. Institucije lahko opustijo tudi enega ali več podatkov, vključenih v razkritja iz naslovov II in III, če vsebujejo informacije, ki se štejejo kot zaupne ali soposlovna skrivnost v skladu z drugim in tretjim pododstavkom, razen za razkritja iz členov 437 in 450.

Informacije se štejejo za poslovno skrivnost institucije, če bi njihovo razkritje javnosti oslabilo njen konkurenčni položaj. Lahko vključujejo informacije o produktih ali sistemih, zaradi katerih bi se v primeru razkritja konkurentom zmanjšale vrednosti naložb institucije.

Šteje se, da so informacije zaupne, če obstajajo obveznosti do strank ali drugi odnosi z nasprotnimi strankami, ki institucijo zavezujejo k zaupnosti.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 31. decembra 2014 izda smernice o tem, kako morajo institucije uporabiti načeli lastništva in zaupnosti v zvezi z zahtevami glede razkritja iz naslovov II in III.

▼B

3. V izjemnih primerih iz odstavka 2 zadevna institucija v svojih razkritjih navede, da določeni podatki niso razkriti, in razlog za nerazkritje, ter objavi bolj splošne informacije o zadevi, ki je predmet zahteve po razkritju, razen v primerih, kadar so ti klasificirani kot zaupni ali kot poslovna skrivnost.

4. Odstavki 1, 2 in 3 ne posegajo v obseg odgovornosti zaradi nerazkritja pomembnih informacij.

Člen 433

Pogostost razkritja

Institucije vsaj enkrat letno objavijo razkritja, ki jih zahteva ta del.

Letna razkritja se objavijo glede na datum objave ►C2 računovodskih izkazov ◄.

Institucije ocenijo potrebo po objavi nekaterih ali vseh informacij pogosteje kot enkrat na leto glede na njihove značilnosti poslovanja, kot so obseg poslovanja, obseg dejavnosti, prisotnost v različnih državah, vključenost v različne finančne sektorje in udeležba na mednarodnih finančnih trgih ter plačilni sistemi, sistemi poravnave in klirinški sistemi. Ta ocena nameni posebno pozornost morebitni potrebi po pogostejšem razkritju posameznih informacij, določenih v členu 437 ter točkah (c) do (f) člena 438, in informacij o izpostavljenosti tveganju ter drugih informacij, ki se hitro spreminjajo.

EBA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 31. decembra 2014 izda smernice za oceno s strani institucij o pogostejših razkritjih iz naslovov II in III.

Člen 434

Način razkritij

1. Institucije lahko same določijo primeren medij, mesto/in način preverjanja, da učinkovito izpolnijo zahteve po razkritju iz tega dela. Kolikor je izvedljivo, se vsa razkritja zagotovijo na enem mediju ali mestu. Če se podobna informacija razkrije v dveh ali več medijih, vsak medij objavi sklic na podobne informacije, kot so bile objavljene v drugih medijih.

2. Enakovredna razkritja institucij, s katerimi so izpolnjene zahteve glede računovodstva, kotiranja na borzi ali drugo, se lahko štejejo za skladne s tem delom. Če razkritja niso vključena v ►C2 računovodske izkaze ◄, institucije v teh izkazih nedvoumno navedejo, kje jih je mogoče najti.

▼B

NASLOV II

TEHNIČNA MERILA ZA PREGLEDNOST IN RAZKRITJE

Člen 435

Cilji in politike upravljanja tveganj

1. Institucije razkrijejo svoje cilje in politike glede upravljanja tveganj za vsako posamezno vrsto tveganj, vključno s tveganji iz tega naslova. Ta razkritja vključujejo:

(a) strategije in procese za upravljanje teh tveganj;

(b) strukturo in organizacijo ustrezne funkcije za upravljanje tveganj, vključno z informacijami o njeni hierarhiji in statusu, ali druge ustrezne ureditve;

(c) obseg in naravo poročanja o tveganjih in sistemih merjenja;

(d) politike za varovanje pred tveganjem in njegovo zmanjševanje ter strategije in procese za spremljanje stalne učinkovitosti varovanj pred tveganji in zmanjševanj tveganj;

(e) izjavo upravljalnega organa o ustreznosti ureditev upravljanja tveganj institucije, ki zagotavlja, da vzpostavljeni sistemi za upravljanje tveganj ustrezajo profilu in strategiji institucije;

(f) strnjeno izjavo upravljalnega organa o tveganju, v kateri je kratko in jedrnato opisan celoten profil tveganosti institucije, povezan s poslovno strategijo. Ta izjava vključuje ključne kazalnike in podatke, ki zunanjim zainteresiranim stranem zagotavljajo celosten vpogled v način, kako institucija upravlja tveganja, razkrivajo pa tudi, kako je profil tveganosti institucije povezan z ravnijo sprejemljivega tveganja, ki jo določi upravljalni organ.

2. Institucije razkrijejo naslednje informacije glede ureditev upravljanja, vključno z rednimi, vsaj letnimi posodobitvami:

(a) število direktorskih mest, ki jih zasedajo člani upravljalnega organa;

(b) politiko zaposlovanja za izbor članov upravljalnega organa ter njihovo dejansko znanje, veščine in izkušnje;

(c) politiko glede raznolikosti pri izboru članov upravljalnega organa, splošne in konkretne cilje te politike ter v kolikšni meri so bili doseženi;

▼B

(d) ali je institucija ustanovila ločen odbor za tveganja ali ne ter kolikokrat se je odbor za tveganja sestal;

(e) opis toka informacij glede tveganj do upravljalnega organa.

Člen 436

Področje uporabe

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s področjem uporabe zahtev te uredbe v skladu z Direktivo 2013/36EU:

(a) ime institucije, za katero veljajo zahteve te uredbe;

(b) pregled razlik v podlagi konsolidacije za računovodske in bonitetne namene, s kratkim opisom zadevnih subjektov in obrazložitvijo, ali so:

(i) polno konsolidirane,

(ii) sorazmerno konsolidirane,

(iii) odbite od kapitala,

(iv) niti konsolidirane niti odbite;

(c) vse trenutne ali predvidene pomembne praktične ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti med nadrejeno osebo in podrejenimi družbami;

(d) zbirni znesek, za katerega je dejanski kapital nižji od zahtevanega v vseh podrejenih družbah, ki niso vključene v konsolidacijo, in ime ali imena teh podrejenih družb;

(e) po potrebi okoliščine za uporabo določb členov 7 in 9.

Člen 437

Kapital

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s kapitalom:

(a) celovito uskladitev postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavk dodatnega temeljnega kapitala, postavk dodatnega kapitala ter filtrov in odbitkov v skladu s členi 32 do 35, 36, 56, 66 ter 79, ki se nanašajo na kapital institucije, z bilanco stanja v revidiranih ►C2 računovodskih izkazih ◄ institucije;

▼B

(b) opis glavnih značilnosti instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala ter instrumentov dodatnega kapitala, ki jih izda institucija;

(c) vsa določila in pogoje za vse instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ter instrumente dodatnega kapitala;

(d) ločeno razkritje narave in zneskov ():

(i) vsakega bonitetnega filtra, ki se uporablja v skladu s členi 32 do 35;

(ii) vsakega odbitka v skladu s členi 36, 56 in 66;

(iii) postavk, ki niso odbite v skladu s členi 47, 48, 56, 66 in 79;

(e) opis vseh omejitev, ki se uporabljajo za izračun kapitala v skladu s to uredbo, ter instrumentov, bonitetnih filtrov in odbitkov, za katere veljajo te omejitve;

(f) kadar institucije razkrijejo kapitalske količnike, izračunane z uporabo sestavin kapitala, določenih na drugačni osnovi kot v tej uredbi, celovito obrazložitev osnove, na kateri so izračunani ti kapitalski količniki.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne predloge za razkritje iz točk (a), (b), (d) in (e) odstavka 1.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 438

Kapitalske zahteve

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s skladnostjo institucije z zahtevami iz člena 92 te uredbe in člena 73 Direktive 2013/36EU:

(a) povzetek pristopa institucije k ocenjevanju ustreznosti njenega notranjega kapitala za podporo obstoječih in prihodnjih dejavnosti;

▼B

(b) na zahtevo zadevnega pristojnega organa rezultat procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala institucije, vključno s sestavo pribitkov iz zahtev po dodatnem kapitalu, na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja iz točke (a) člena 104(1) Direktive 2013/36/EU;

(c) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti iz člena 112;

(d) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v členu 147; za kategorijo izpostavljenosti na drobno ta zahteva velja za vsako od podkategorij izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam iz člena 154(1) do (4). Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov se ta zahteva uporablja za:

(i) vsak pristop iz člena 155;

(ii) izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih in druge izpostavljenosti,

(iii) izpostavljenosti, ki so predmet prehodnega obdobja v zvezi s kapitalskimi zahtevami;

(iv) izpostavljenosti, za katere se uporabljajo predhodna pravila o kapitalskih zahtevah;

(e) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s točkama (b) in (c) člena 92(3);

(f) kapitalske zahteve, izračunane v skladu s poglavji 2, 3 in 4, naslova III dela 3 in ločeno razkrite.

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s členom 153(5) ali 155(2) razkrijejo izpostavljenosti, razvrščene v vsako kategorijo iz razpredelnice 1 v členu 153(5), ali dodeljene vsaki uteži tveganja iz člena 155(2).

Člen 439

Izpostavljenost kreditnemu tveganju nasprotne stranke

Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi z izpostavljenostjo institucije kreditnemu tveganju nasprotne stranke iz poglavja 6 naslova II, dela 3:

(a) obrazložitev uporabljene metodologije za določanje notranjega kapitala in kreditnih limitov za kreditne izpostavljenosti do nasprotne stranke;

(b) obrazložitev politik za zagotavljanje zavarovanja s premoženjem in ustvarjanja kreditnih rezerv;

▼B

(c) obrazložitev politik v zvezi z izpostavljenostmi tveganju neugodnih gibanj;

(d) obrazložitev glede vpliva obsega zavarovanja s premoženjem, ki bi ga morala institucija zagotoviti v primeru znižanja ocene bonitetne ocene;

(e) bruto pozitivno pošteno vrednost pogodb, učinke pobota, pobotane tekoče kreditne izpostavljenosti, prejeto zavarovanje s premoženjem in neto kreditno izpostavljenost iz naslova izvedenih finančnih instrumentov. Neto kreditna izpostavljenost iz naslova izvedenih finančnih instrumentov je kreditna izpostavljenost pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti, po upoštevanju učinkov iz pravno izvršljivih pogodb o pobotu in dogovorov o zavarovanju s premoženjem;

(f) mere vrednosti izpostavljenosti po metodah, določenih v oddelkih 3 do 6 poglavja 6 naslova II, dela 3, odvisno od metode, ki je uporabljena;

(g) hipotetično vrednost varovanj v obliki kreditnih izvedenih finančnih instrumentov in porazdelitev tekoče kreditne izpostavljenosti po vrstah kreditne izpostavljenosti;

(h) hipotetične zneske poslov s kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ločene glede na uporabo za lastni kreditni portfelj institucije in za njene posredniške dejavnosti, vključno s porazdelitvijo uporabljenih produktov kreditnih izvedenih finančnih instrumentov, dodatno razčlenjenih glede nakupljeno in prodano zavarovanje znotraj posamezne skupine produktov;

(i) oceno vrednosti α, če je institucija dobila dovoljenje pristojnih organov za oceno vrednosti α.

Člen 440

Kapitalski blažilniki

1. Institucija razkrije naslednje informacije glede izpolnjevanja zahtev za proticiklične kapitalske blažilnike iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36EU:

(a) geografsko porazdelitev njenih kreditnih izpostavljenosti, ustreznih za izračun proticiklič nih kapitalskih blažilnikov;

(b) znesek posamezni instituciji lastnega proticiklič nega kapitalskega blažilnika.

2. EBA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi zahteve glede razkritja iz odstavka 1.

▼B

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 31. decembra 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 441

Kazalniki splošnega sistemskega pomena

1. Institucije, opredeljene kot GSPI v skladu s členom 131 Direktive 2013/36EU na letni ravni razkrivajo vrednosti kazalnikov, uporabljenih za določanje rezultatov institucij v skladu z določitveno metodologijo iz navedenega člena.

2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev enotnih oblik in datuma za razkritje iz odstavka 1. EBA pri oblikovanju teh tehničnih standardov upošteva mednarodne standarde.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 1. julija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 442

Popravki zaradi kreditnega tveganja

Institucije razkrijejo naslednje informacije o izpostavljenosti institucije kreditnemu tveganju in tveganju zmanjšanja vrednosti:

(a) opredelitev "zapadlosti" in "oslabljenosti" za računovodske namene;

(b) opis pristopov in metod, sprejetih za določanje posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(c) skupni znesek izpostavljenosti po računovodskih pobotih in brez upoštevanja učinkov iz naslova zmanjšanja kreditnega tveganja ter povprečni znesek izpostavljenosti skozi obdobje, razčlenjen na različne vrste kategorij izpostavljenosti;

(d) geografsko porazdelitev izpostavljenosti, razčlenjenih v pomembna območja popo pomembnih kategorijah izpostavljenosti, in po potrebi tudi dodatne podrobnosti;

(e) porazdelitev izpostavljenosti glede na gospodarsko panogo ali vrsto nasprotne stranke, razčlenjenih po kategorijah izpostavljenosti, vključno s prikazom izpostavljenosti do MSP, ter po potrebi dodatne podrobnosti;

(f) razčlenitev vseh izpostavljenosti po preostali zapadlosti, razčlenjenih glede na kategorije izpostavljenosti, ter po potrebi dodatne podrobnosti;

▼B

(g) glede na pomembno gospodarsko panogo ali vrsto nasprotne stranke, znesek:

(i) oslabljenih izpostavljenosti in zapadlih izpostavljenosti, navedenih ločeno,

(ii) posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(iii) oblikovanih posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v obdobju poročanja;

(h) znesek oslabljenih izpostavljenosti in zapadlih izpostavljenosti, navedenih ločeno in razčlenjenih glede na pomembna geografska območja, če je to praktično izvedljivo, vključno z zneski posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja v zvezi z vsakim geografskim območjem;

(i) prikaz sprememb posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganjaza oslabljene izpostavljenosti, navedenih ločeno. Informacije obsegajo:

(i) opis vrste posebnih in splošnih popravkov zaradi kreditnega tveganja;

(ii) začetna stanja,

(iii) zneske popravkov zaradi kreditnega tveganja v obdobju poročanja;

(iv) zneske ocenjenih bodočih izgub od izpostavljenosti v obdobju poročanja, morebitne druge popravke, vključno s popravki iz naslova sprememb v menjalnih tečajih, poslovnih združitev, nakupov in prodaj podrejenih družb in prenose med popravki zaradi kreditnega tveganja;

(v) končna stanja.

Posebni popravki zaradi kreditnega tveganja in poplačila, evidentirana neposredno v izkazu poslovnega izida, se razkrijejo ločeno.

Člen 443

Neobremenjena sredstva

EBA do 30. junija 2014 izda smernice za opredelitev razkritja neobremenjenih sredstev ob upoštevanju priporočila ESRB/2012/2, ki ga je izdal Evropski odbor za sistemska tveganja dne 20. decembra 2012 o financiranju kreditnih institucij ([1]) in zlasti priporočila "D" o preglednosti trga pri obremenitvah sredstev. Smernice se sprejmejo v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za opredelitev razkritja vrednosti bilance stanja po kategoriji izpostavljenosti glede na kakovost premoženja ter skupne vrednosti bilance stanja, ki je neobremenjena, ob upoštevanju priporočila ESRB/2012/2 in ob pogoju, da EBA v svojem poročilu oceni, da taka dodatna razkritja zagotavljajo zanesljive in pomembne informacije.

([1]) UL C 119, 25.4.2013, str. 1.

▼B

EBA predloži Komisiji zadevne osnutke regulativnih tehničnih standardov do 1. januarja 2016.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 444

Uporaba ECAI

Za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 se razkrijejo naslednje informacije za vsako kategorijo izpostavljenosti, določeno v členu 112;

(a) firme imenovanih ECAI in ECA ter razloge za morebitne spremembe;

(b) kategorije izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna ECAI ali ECA;

(c) opis procesa določanja uteži tveganja za izpostavljenosti, ki niso vključene v trgovalno knjigo, na podlagi bonitetnih ocen izdajatelja in izdaje;

(d) vzporeditev zunanje bonitetne ocene vsake imenovane ECAI ali ECA s stopnjami kreditne kakovosti, predpisanimi v poglavju 2 naslova II dela 3, ob upoštevanju, da te informacije ni treba razkriti, če je institucija usklajena s standardno shemo vzporeditve, ki jo objavi EBA;

(e) vrednosti izpostavljenosti in vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjšanja kreditnega tveganja, povezanih z vsako stopnjo kreditne kakovosti, predpisane v poglavju 2 naslova II dela 3, kakor tudi vrednosti odbitkov odod kapitala.

Člen 445

Izpostavljenost tržnemu tveganju

Institucije, ki svoje kapitalske zahteve izračunavajo v skladu s točkama (b) in (c) člena 92(3), razkrijejo svoje zahteve ločeno za vsako tveganje, navedeno v teh določbah. Poleg tega se ločeno razkrije tudi kapitalska zahteva za posebno obrestno tveganje pozicij v listinjenju.

Člen 446

Operativno tveganje

Institucije razkrijejo pristope za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje, za katere institucija izpolnjuje pogoje; opis metodologije iz člena 312(2), če jo institucija uporablja, vključno z obrazložitvijo ustreznih notranjih in zunanjih dejavnikov, ki jih institucija upošteva v pristopu merjenja, ter v primeru delne uporabe, področje in obseg uporabe različnih uporabljenih metodologij.

▼B

Člen 447

Izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki niso vključeni v trgovalno knjigo

Institucije v zvezi z izpostavljenostmi iz naslova lastniških instrumentov, ki niso vključeni v trgovalno knjigo, razkrijejo naslednje informacije:

(a) razlikovanje med izpostavljenostmi glede na njihove namene, vključno z razlogi v zvezi s kapitalskimi dobički in strateškimi razlogi, ter pregled uporabljenih računovodskih tehnik in metodologij vrednotenja, vključno s ključnimi predpostavkami in praksami, ki vplivajo na vrednotenje, ter kakršnimi koli pomembnimi spremembami teh praks;

(b) vrednost v bilanci stanja, pošteno vrednost in za tiste, s katerimi se trguje na borzi, primerjavo s tržno ceno, če se ta pomembno razlikuje od poštene vrednosti;

(c) vrste, naravo in zneske izpostavljenosti, s katerimi se trguje na borzi, izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov nejavnih družb v dovolj razpršenih portfeljih in drugih izpostavljenostih;

(d) kumulativno realizirane dobičke ali izgube, ki izhajajo iz prodaj in likvidacij v zadevnem obdobju; in

▼C2

(e) skupni znesek nerealiziranih dobičkov ali izgub, skupni znesek latentnih dobičkov ali izgub iz prevrednotenja in katerega koli od teh zneskov, ki je vključen v navadni lastniški temeljni kapital.

▼B

Člen 448

Izpostavljenost obrestnemu tveganju pri postavkah, ki niso vključene v trgovalno knjigo

Institucije razkrijejo naslednje informacije o izpostavljenosti obrestnem tveganju pri postavkah, ki niso vključene v trgovalno knjigo:

(a) naravo tveganja obrestne mere in ključne predpostavke (vključno s predpostavkami o predčasnih odplačilih kreditov in gibanju nezapadlih vlog) ter pogostostjo merjenja obrestnega tveganja;

(b) spremembe v donosih, ekonomsko vrednost ali drugo ustrezno merilo, ki ga uporablja vodstvo v primeru naglega zvišanja ali znižanja obrestne mere v skladu z metodo vodstva za merjenje obrestnega tveganja, razčlenjene glede na valuto.

Člen 449

Izpostavljenost pozicijam v listinjenju

Institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu poglavjem 5 naslova II dela 3 ali kapitalske zahteve v skladu s členom 337 ali 338, razkrijejo naslednje informacije, kjer je primerno, ločeno za trgovalno in netrgovalno knjigo:

▼B

(a) opis ciljev institucije v zvezi z dejavnostjo listinjenja;

(b) naravo drugih tveganj, vključno z likvidnostnim tveganjem, povezanim z listinjenimi sredstvi;

(c) vrsto tveganj z vidika nadrejenosti osnovnih pozicij v listinjenju in z vidika sredstev, ki oblikujejo te pozicije v zadnjem listinjenju, pridobljenih in zadržanih z dejavnostjo relistinjenja;

(d) različne vloge, ki jih ima institucija v procesu listinjenja;

(e) navedbo obsega vključenosti institucije v vsaki izmed vlog iz točke (d);

(f) opis vzpostavljenih procesov za spremljanje sprememb pri kreditnem in tržnem tveganju izpostavljenosti v listinjenju, vključno s tem, kako kvaliteta osnovnega premoženja vpliva na izpostavljenosti v listinjenju, ter opisom, kako se ti procesi razlikujejo za izpostavljenosti v relistinjenju;

(g) opis politike institucije, ki ureja uporabo varovanja in osebnega kreditnega zavarovanja za zmanjševanje tveganj zadržanih izpostavljenosti v listinjenju in relistinjenju, vključno z opredelitvijo pomembnih nasprotnih strank, s katerimi so sklenjeni posli varovanja, po ustrezni vrsti izpostavljenosti tveganju;

(h) pristope za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, ki jim institucija sledi pri svojih dejavnostih listinjenja, vključno z vrstami izpostavljenosti v listinjenju, za katere se posamezen pristop uporablja;

(i) vrste SSPE, ki jih institucija v vlogi sponzorja uporablja za listinjenje izpostavljenosti tretjih oseb, vključno z navedbami, ali, v kakšni obliki in v kolikšnem obsegu ima institucija izpostavljenosti do teh SSPE, ločeno za bilančne in zunajbilančne izpostavljenosti, ter seznam subjektov, ki jih institucija upravlja ali jim svetuje in ki vlagajo bodisi v pozicije v listinjenju, listinjene s strani institucije, bodisi v SSPE, ki jih institucija financira;

(j) povzetek računovodskih politik institucije za dejavnosti listinjenja, kar vključuje:

(i) ali se posli obravnavajo kot prodaje ali financiranja;

(ii) pripoznanje dobičkov iz prodaje;

(iii) metode, ključne predpostavke, vhodne podatke in spremembe glede na predhodno obdobje za vrednotenje pozicij v listinjenju;

(iv) obravnavo sintetičnih listinjenj, če ni zajeta v drugih računovodskih politikah;

▼B

(v) kako se sredstva, ki se bodo listinila, vrednotijo in ali se evidentirajo v netrgovalni ali trgovalni knjigi institucije;

(vi) politike za pripoznavanje obveznosti v bilanci stanja pri ureditvah, ki lahko zahtevajo od institucije, da zagotavlja finančno podporo za listinjena sredstva;

(k) imena ECAI, ki se uporabljajo za listinjenja, in vrste izpostavljenosti, za katere se uporablja posamezna agencija;

(l) kjer je primerno, opis pristopa notranjega ocenjevanja, kot je opredeljen v oddelku 3 poglavja 5 naslova II dela 3, vključno s strukturo procesa notranjega ocenjevanja ter razmerjem med notranjimi ocenami in zunanjimi bonitetnimi ocenami, uporabo notranjega ocenjevanja za druge namene kot za kapitalske namene pristopa notranjega ocenjevanja, kontrolnimi mehanizmi pri procesu notranjega ocenjevanja, vključno z razpravo o neodvisnosti, odgovornosti in pregledom procesa notranjega ocenjevanja, vrstami izpostavljenosti, za katere se proces notranjega ocenjevanja uporablja, in stresnimi dejavniki, uporabljenimi za določitev stopnje kreditne izboljšave, po vrsti izpostavljenosti;

(m) pojasnilo bistvenih sprememb katerih koli kvantitativnih razkritij v točkah (n) do (q) glede na zadnje poročevalsko obdobje;

(n) ločeno za trgovalno in netrgovalno knjigo naslednje informacije, razčlenjene po vrsti izpostavljenosti:

▼C2

(i) skupni znesek neporavnanih izpostavljenosti, listinjenih s strani institucije, ločeno za tradicionalna in sintetična listinjenja ter listinjenja, pri katerih institucija deluje samo kot sponzor;

▼B

(ii) skupni znesek bilančnih pozicij v listinjenju, zadržanih ali kupljenih, in zunajbilančnih izpostavljenosti v listinjenju;

(iii) skupni znesek sredstev, ki se bodo listinila;

(iv) za listinjenja, ki so predmet predčasnega odplačila, skupne črpane izpostavljenosti, pripisane udeležbi originatorja in investitorja, skupne kapitalske zahteve, nastale na strani institucije iz naslova udeležbe originatorja, in skupne kapitalske zahteve, nastale na strani institucije iz naslova investitorjevega dela črpanih zneskov in dela nečrpanih kreditnih linij;

(v) znesek pozicij v listinjenju, ki se odbijejo od kapitala ali so tehtane z utežjo 1 250 %;

(vi) povzetek dejavnosti listinjenja v tekočem obdobju, vključno z zneskom listinjenih izpostavljenosti in pripoznanim dobičkom ali izgubo iz prodaje;

▼B

(o) ločeno za trgovalno in netrgovalno knjigo naslednje informacije:

(i) skupni znesek pozicij v listinjenju, zadržanih ali kupljenih, in povezane kapitalske zahteve, razčlenjene na izpostavljenosti v listinjenju in relistinjenju ter nadalje razčlenjene v razumno število razredov uteži tveganja ali razredov kapitalskih zahtev, za vsak pristop, uporabljen za izračun kapitalskih zahtev;

►C2 (ii) skupni znesek izpostavljenosti v relistinjenju, zadržanih ali kupljenih, razčlenjen glede na izpostavljenosti pred in po varovanju/zavarovanju in izpostavljenosti do dajalcev jamstva, ◄ razčlenjene glede na stopnje kreditne kakovosti dajalca jamstva ali naziv dajalca jamstva;

(p) za netrgovalno knjigo in v zvezi z izpostavljenostmi, listinjenimi s strani institucije, znesek oslabljenih/zapadlih listinjenih sredstev in znesek izgub, ki jih je institucija pripoznala v tekočem obdobju, oboje razčlenjeno po vrsti izpostavljenosti;

(q) za trgovalno knjigo skupne neporavnane izpostavljenosti, listinjene s strani institucije in za katere velja kapitalska zahteva za tržno tveganje, razčlenjene na tradicionalne/sintetične in po vrsti izpostavljenosti;

(r) kjer je primerno, ali institucija zagotavlja podporo v smislu člena 248(1) in vpliv na kapital.

Člen 450

Politika prejemkov

1. Institucije razkrijejo vsaj naslednje informacije v zvezi s politiko prejemkov in prakso institucije za tiste kategorije zaposlenih, katerega profesionalne dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganja:

(a) informacije o procesu odločanja, ki se uporablja pri določanju politike prejemkov, in število sestankov, ki jih je v poslovnem letu opravil glavni organ za nadzor prejemkov, vključno z, če je to primerno, informacijami o sestavi in pooblastilih komisije za prejemke, zunanjem svetovalcu, katerega storitve so se uporabljale pri določanju politike prejemkov, in vlogo relevantnih zainteresiranih strani;

(b) informacije o povezavi med plačilom in uspešnostjo;

(c) najpomembnejše značilnosti zasnove sistema prejemkov, vključno z informacijami o merilih, uporabljenih za merjenje uspešnosti in prilagoditev zaradi tveganja, politiki odloga in merilih za dodelitev pravice do izplačila;

▼B

(d) razmerje med fiksnimi in variabilnimi prejemki, določeno v skladu s členom 94(1)(g) Direktive 36/2013.

(e) informacije o merilih uspešnosti, na katerih temelji pravica do delnic, opcij ali variabilnih sestavin prejemkov;

(f) glavne parametre in utemeljitev za vsako shemo variabilnih sestavin in druge nedenarne ugodnosti:

(g) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene po področju poslovanja;

(h) združene kvantitativne informacije o prejemkih, razčlenjene glede na višje vodstvo in zaposlene, katerih dejavnosti imajo pomemben vpliv na profil tveganosti institucije, pri čemer je navedeno naslednje:

(i) zneski prejemkov za finančno leto, razdeljeni na fiksne in variabilne prejemke, in število upravičencev;

(ii) zneski in oblika variabilnih prejemkov, ločeno na gotovino, delnice, z delnicami povezane instrumente ter druge vrste teh prejemkov;

(iii) zneski neporavnanih odloženih prejemkov, ločeno na del z in del brez dodeljene pravice do izplačila;

(iv) zneski odloženih prejemkov, dodeljeni v finančnem letu, izplačani in zmanjšani s prilagoditvijo glede na uspešnost;

(v) novi pogodbeno vnaprej dogovorjeni variabilni prejemki in odpravnine v finančnem letu, in število upravičencev do teh plačil;

(vi) zneski odpravnin, dodeljenih med finančnim letom, število upravičencev in najvišja takšna dodelitev posamezni osebi;

(i) število posameznikov, ki se jim izplača 1 milijon EUR ali več na finančno leto, za izplačilo med 1 milijonom EUR in 5 milijoni EUR, razdeljeno na obroke po 500 000 EUR, in za izplačilo 5 milijonov EUR ali več, razdeljeno na obroke po 1 milijon EUR;

(j) na zahtevo države članice ali pristojnega organa celotni prejemek vsakega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva.

2. Za institucije, ki izstopajo zaradi svoje velikosti, notranje organizacije in narave, področja in zapletenosti svojih dejavnosti, se kvantitativne informacije iz tega člena prav tako javno objavijo na ravni članov upravljalnega organa insitucije.

▼B

Institucije izpolnjujejo zahteve iz tega člena na način, ki je primeren glede na njihovo velikost, notranjo organizacijo in naravo, področje in kompleksnost njihovih dejavnosti ter brez poseganja v Direktivo 95/46/ES.

Člen 451

Finančni vzvod

1. Institucije razkrijejo naslednje informacije v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, izračunanega v skladu s členom 429, ter o tem, kako obvladujejo tveganje prekomernega finančnega vzvoda:

(a) količnik finančnega vzvoda in kako institucija uporablja člen 499(2) in (3);

(b) razčlenitev mere skupne izpostavljenosti in usklajenost te mere z zadevnimi informacijami, razkritimi v objavljenih računovodskih izkazih;

(c) kadar je to ustrezno, znesek fiduciarnih postavk, za katere je bilo odpravljeno pripoznanje, v skladu s členom 429(11);

(d) opis procesov, ki se uporabljajo za upravljanje tveganj prekomernega finančnega vzvoda;

(e) opis dejavnikov, ki so vplivali na količnik finančnega vzvoda v obdobju, na katerega se nanaša razkriti količnik finančnega vzvoda.

2. EBA pripravi osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da določi enotni obrazec za razkritje iz odstavka 1, ter navodila za uporabo takšnega obrazca.

EBA predloži Komisiji navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov do 30. junija 2014.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

NASLOV III

KVALIFIKACIJSKE ZAHTEVE ZA UPORABO DOLOČENIH INSTRUMENTOV ALI METODOLOGIJ

Člen 452

Uporaba pristopa IRB pri kreditnih tveganjih

Institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti z uporabo pristopa IRB, razkrijejo naslednje informacije:

(a) dovoljenje pristojnega organa za pristop ali odobritev postopnega uvajanja;

▼B

(b) obrazložitev in pregled:

(i) strukture notranjih bonitetnih sistemov in primerjave med notranjimi in zunanjimi bonitetnimi ocenami;

(ii) uporabe notranjih ocen za namene različne od izračunavanja zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3;

(iii) procesa za upravljanje in priznavanje učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja;

(iv) nadzornih mehanizmov za bonitetne sisteme, vključno z opisom neodvisnosti, zanesljivosti in preverjanjem bonitetnih sistemov;

(c) opis notranjega bonitetnega procesa, ločeno za naslednje kategorije izpostavljenosti:

(i) enote centralne ravni držav in centralne banke;

(ii) institucije;

(iii) posebne kreditne aranžmaje za podjetja, vključno z MSP, in odkupljene denarne terjatve do podjetij;

(iv) izpostavljenosti na drobno za vsako od vrst izpostavljenosti, ki ustreza različnim korelacijam v členu 154(1) do (4);

(v) lastniške instrumente;

(d) vrednosti izpostavljenosti za vsako od kategorij izpostavljenosti, navedenih v členu 147. Izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij in podjetij, kjer institucije uporabljajo lastne ocene LGD ali konverzijske faktorje za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, se razkrijejo ločeno od izpostavljenosti, za katere institucije takih ocen ne uporabljajo;

(e) za vsako od kategorij izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij, izpostavljenosti do podjetij in izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, razčlenjene na zadostno število bonitetnih razredov dolžnika (vključno z neplačili), ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja, institucije razkrijejo:

(i) skupni znesek izpostavljenosti, vključno za kategorije izpostavljenosti do enot centralne ravni držav in centralnih bank, institucij in podjetij, vsoto aktivnih postavk in zunajbilančnih postavk ter aktivne postavke za lastniške instrumente;

(ii) z izpostavljenostjo tehtano povprečje uteži tveganja,

▼B

(iii) za institucije, ki uporabljajo lastne ocene konverzijskih faktorjev za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, znesek zunajbilančnih postavk in z izpostavljenostmi tehtano povprečje vrednosti izpostavljenosti za vsako kategorijo izpostavljenosti;

(f) za kategorijo izpostavljenosti na drobno in za vsako vrsto izpostavljenosti, določeno v točki (c)(iv), bodisi razkritja iz točke (e) (po potrebi na ravni skupine), ali analizo izpostavljenosti (aktivne postavke in zunajbilančne postavke) glede na zadostno število razredov EL, ki omogočajo razumno razlikovanje kreditnega tveganja (po potrebi na ravni skupin);

(g) dejanski posebni in splošni popravki zaradi kreditnega tveganja v predhodnem obdobju za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenosti na drobno, za vsako vrsto, določeno v točki (c)(iv)) in razlike v primerjavi s preteklimi izkušnjami);

(h) opis dejavnikov, ki so vplivali na izgubo v predhodnem obdobju (na primer, ali je institucija utrpela nadpovprečno visoke stopnje neplačil ali nadpovprečno visoke LGD in konverzijske faktorje od povprečnih);

(i) ocene institucije v primerjavi z dejanskimi rezultati skozi daljše obdobje. To vključuje najmanj informacije o ocenah izgub glede na dejanske izgube v vsaki kategoriji izpostavljenosti (za izpostavljenosti na drobno, za vse vrste, opredeljene v točki (c)(iv)) skozi obdobje, ki je dovolj dolgo, da omogoča razumno oceno učinkovitosti notranjih bonitetnih procesov za vsako kategorijo izpostavljenosti (za izpostavljenosti na drobno za vsako od vrst, opredeljenih v točki (c)(iv)). Institucije po potrebi to nadalje razčlenijo, da zagotovijo analizo dejanskih PD in, v primeru institucij, ki uporabljajo lastne ocene LGD in/ali konverzijske faktorje, dejanskih LGD in konverzijskih faktorjev glede na ocene, podane v razkritjih kvantitativne ocene tveganja iz tega člena.

(j) za vse razrede izpostavljenosti iz člena 147 in za vsako kategorijo izpostavljenosti, ki ji ustrezajo različne korelacije iz člena 154(1) do (4):

(i) za institucije, ki uporabljajo lastne ocene LGD za izračunavanje zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti, z izpostavljenostjo tehtano povprečje LGD in PD v odstotkih za vsako zadevno geografsko lokacijo kreditnih izpostavljenosti;

(ii) za institucije, ki ne uporabljajo lastnih ocen LGD, z izpostavljenostjo tehtano povprečje PD v odstotkih za vsako zadevno geografsko lokacijo kreditnih izpostavljenosti.

▼B

Za namene točke (c) opis vključuje vrste izpostavljenosti, vključene v kategorijo izpostavljenosti, opredelitve, metode in podatke za ocenjevanje in ►C2 validacijo ◄ PD ter po potrebi LGD in konverzijskih faktorjev, vključno s predpostavkami, uporabljenimi pri izdelavi teh parametrov, ter opise pomembnih odstopanj od opredelitve neplačila, kakor je določeno v členu 178, vključujoč širša področja, na katere vplivajo taka odstopanja.

Za namene točke (j) zadevna geografska lokacija kreditne izpostavljenosti pomeni izpostavljenosti v državah članicah, v katerih je institucija pridobila dovoljenje, ter državah članicah ali tretjih državah, v katerih institucije opravljajo svoje dejavnosti prek podružnic ali podrejenih družb.

Člen 453

Uporaba tehnik za zmanjševanje kreditnih tveganj

Institucije, ki uporabljajo tehnike za zmanjševanje kreditnih tveganj, razkrijejo naslednje informacije:

(a) politike in procese za bilančni in zunajbilančni pobot ter navedbo obsega, v katerem ga uporabljajo;

(b) politike in procese za vrednotenje in upravljanje zavarovanja s premoženjem;

(c) opis glavnih vrst zavarovanja s premoženjem, ki jih sprejema institucija;

(d) glavne vrste izdajateljev jamstva in nasprotnih strank pri izvedenih finančnih instrumentih ter njihovo kreditno kakovost;

(e) informacije o koncentracijah tržnega ali kreditnega tveganja v okviru prevzetega zmanjševanja kreditnega tveganja;

(f) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, ne zagotavljajo pa lastnih ocen LGD ali konverzijskih faktorjev glede na kategorijo izpostavljenosti, ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti, skupno vrednost izpostavljenosti (po bilančnem ali zunajbilančnem pobotu, če se uporabljata), ki jo krije – po uporabi prilagoditev za nestanovitnost – primerno zavarovanje s finančnim premoženjem in druga primerna zavarovanja s premoženjem;

(g) za institucije, ki izračunavajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s standardiziranim pristopom ali pristopom IRB, ločeno za vsako kategorijo izpostavljenosti, skupno izpostavljenost (po bilančnem ali zunajbilančnem pobotu, če se uporabljata), ki je krita z jamstvi ali kreditnimi izvedenimi finančnimi instrumenti. Za kategorijo izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov ta zahteva velja za vse pristope iz člena 155.

▼B

Člen 454

Uporaba naprednih pristopov za merjenje operativnega tveganja

Institucije, ki uporabljajo pristope AMA iz členov 321 do 324 za izračun kapitalskih zahtev za operativno tveganje, razkrijejo opis uporabe zavarovanj in drugih oblik prenosa tveganja za namene zmanjševanja tega tveganja.

Člen 455

Uporaba notranjih modelov za tržna tveganja

Institucije, ki izračunavajo svoje kapitalske zahteve v skladu s členom 363, razkrijejo naslednje informacije:

(a) za vsak zajeti podportfelj:

(i) značilnosti uporabljenih modelov;

(ii) po potrebi za interne modele za presežna tveganja neplačila in migracije ter za trgovanje s korelacijo uporabljene metodologije in tveganja, merjena s pomočjo uporabe internega modela, vključno z opisom pristopa, ki ga je institucija uporabila za določitev obdobij likvidnosti, uporabljenimi metodologijami za doseganje ocene kapitala, ki je skladna z zahtevanimi standardi zanesljivosti, in pristopi, uporabljenimi za ►C2 validacijo ◄ modela;

(iii) opis stresnega testiranja, ki se uporablja za podportfelj;

(iv) opis pristopov, uporabljenih za testiranje za nazaj ter za ovrednotenje točnosti in doslednosti internih modelov in procesov modeliranja;

(b) področje uporabe dovoljenja pristojnega organa;

(c) opis obsega in metodologij za skladnost z zahtevami iz členov 104 in 105;

(d) najvišjo, najnižjo in srednjo vrednost naslednjega:

(i) dnevnih mer tveganih vrednosti v poročevalskem obdobju in ob koncu obdobja;

(ii) dnevnih mer stresnih tveganih vrednosti v poročevalskem obdobju in ob koncu obdobja;

(iii) vrednosti tveganja za presežno tveganje neplačila in migracije ter posebno tveganje trgovalnega portfelja s korelacijo v poročevalskem obdobju in ob koncu obdobja;

▼B

(e) elemente kapitalske zahteve, kot je določeno v členu 364;

(f) tehtano povprečje obdobja likvidnosti za vsak podportfelj, ki ga pokrivajo interni modeli za presežno tveganje neplačila in migracije in za trgovanje s korelacijo;

(g) primerjavo dnevnih mer tveganih vrednosti ob koncu dneva z enodnevnimi spremembami vrednosti portfelja ob koncu naslednjega delovnega dne, skupaj z analizo vsakega pomembnega preseganja v poročevalskem obdobju.

DEL 9

DELEGIRANI AKTI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 456

Delegirani akti

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 462 v zvezi z naslednjimi zadevami:

(a) pojasnitev opredelitev iz členov 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 in 411 za zagotovitev enotne uporabe te uredbe;

(b) pojasnitev opredelitev iz členov 4, 5, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 in 411, da se pri uporabi te uredbe upošteva razvoj na finančnih trgih;

(c) spremembe seznama kategorij izpostavljenosti iz členov 112 in 147 zaradi upoštevanja razvoja na finančnih trgih;

(d) znesek, določen v členih 123(c), 147(5)(a), 153(4) in 162(4), da se upoštevajo učinki inflacije;

(e) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah I in II, da se upošteva razvoj na finančnih trgih;

(f) prilagoditev kategorij investicijskih podjetij v členu 95(1) in členu 96(1) zaradi upoštevanja razvoja na finančnih trgih;

(g) pojasnitev zahtev iz člena 97 za zagotovitev enotne uporabe te uredbe;

(h) sprememba kapitalskih zahtev, kot so določene v členih 301 do 311 te uredbe in členih 50a do 50d Uredbe (EU) št. 648/2012, ki izhajaiz razvoja ali sprememb mednarodnih standardov za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke;

▼B

(i) pojasnitev pogojev, ki se nanašajo na izvzetja, opredeljena v členu 400;

(j) sprememba mere kapitala in mere skupne izpostavljenosti pri količniku finančnega vzvoda iz člena 429(2), da se popravijo vse pomanjkljivosti, ugotovljene na podlagi poročanja iz člena 430(1), preden morajo institucije objaviti količnik finančnega vzvoda, kot je določeno v členu 451(1)(a).

2. EBA spremlja kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja in do 1. januarja 2015 Komisiji predloži poročilo. V poročilu se še zlasti oceni:

(a) obravnavo tveganja CVA kot samostojne zahteve v primerjavi z njeno obravnavo kot integrirani sestavni del okvira tržnih tveganj

(b) obseg zahteve za tveganje CVA, vključno z izjemo iz člena 482;

(c) ustrezna varovanja;

(d) izračun kapitalskih zahtev za tveganje CVA.

Na podlagi tega poročila in kjer je ugotovljeno, da je tak ukrep potreben, se Komisija v skladu s členom 462 pooblasti tudi za sprejetje delegiranega akta o spremembi člena 381, 382(1) do (3)in členov 383 do 386, v zvezi s temi postavkami.

Člen 457

Tehnične prilagoditve in popravki

Komisija je pooblaščena za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 462 za tehnične prilagoditve in popravke nebistvenih elementov v naslednjih določbah, da upošteva nadaljnji razvoj/nova dognanja na področju novih finančnih produktov ali dejavnosti, za prilagoditve razvoju po sprejetju te uredbe v drugih zakonodajnih aktih Unije o finančnih storitvah in računovodstvu, vključno z računovodskimi standardi na podlagi Uredbe (EU) št. 1606/2002:

(a) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja, določenih v členih 111 do 134 in členih 143 do 191;

(b) učinkih zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 193 do 241;

(c) kapitalskih zahtevah za listinjenje iz členov 243 do 266;

▼B

(d) kapitalskih zahtevah za kreditna tveganja nasprotne stranke v skladu s členi 272 do 311;

(e) kapitalskih zahtevah za operativno tveganje iz členov 315 do 325;

(f) kapitalskih zahtevah za tržno tveganje iz členov 325 do 377;

(g) kapitalskih zahtevah za tveganje poravnave iz členov 378 do 379;

(h) kapitalskih zahtevah za tveganje prilagoditve kreditnega vrednotenja iz členov 383, 384 in 386;

(i) dela 2 in člena 99 le zaradi razvoja računovodskih standardov ali zahtev, ki upoštevajo zakonodajo Unije.

Člen 458

Makrobonitetno ali sistemsko tveganje, ugotovljeno na ravni države članice

1. Države članice imenujejo organ, pristojen za izvajanje tega člena. Ta organ je pristojni organ ali imenovani organ.

2. Kadar organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, ugotovi spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v posamezni državi članici, in za katere navedeni organ meni, da bi se bilo primerneje odzvati s strožjimi nacionalnimi ukrepi, o tem uradno obvesti Evropski parlament, Svet, Komisijo, ESRB in EBA ter predloži ustrezne kvantitativne ali kvalitativne dokaze o vsem naslednjem:

(a) spremembah v intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja;

(b) razlogih zakaj bi navedene spremembe lahko ogrozile finančno stabilnost na nacionalni ravni;

(c) utemeljitvi, zakaj člena 124 in 164 te uredbe ter členi 101, 103, 104, 105, 133 in 136 Direktive 2013/36EU niso ustrezni za obvladovanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;

(d) osnutku nacionalnih ukrepov za ublažitev sprememb intenzivnosti tveganja za institucije, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, ali za podskupino teh institucij glede:

(i) ravni kapitala iz člena 92;

(ii) zahtev v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 392 in členov 395 do 403;

▼B

(iii) zahtev po javnem razkritju iz členov 431 do 455;

(iv) ravni varovalnega kapitalskega blažilnika iz člena 129 Direktive 2013/36EU;

(v) likvidnostnih zahtev iz dela 6;

(vi) uteži tveganja usmerjene na nepremičninske balone v sektorju stanovanjskih in poslovnih nepremičnin; ali

(vii) izpostavljenosti znotraj finančnega sektorja;

(e) obrazložitev, zakaj organ, imenovan v skladu z odstavkom 1, meni, da so ti osnutki ukrepov primerni, učinkoviti in sorazmerni za obvladovanje razmer; in

(f) oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka osnutkov ukrepov na notranji trg na osnovi informacij, ki so na voljo zadevni državi članici.

3. Ko organi, imenovani v skladu z odstavkom 1, pridobijo dovoljenje za uporabo nacionalnih ukrepov v skladu s tem členom, zadevnim pristojnim organom ali imenovanim organom drugih držav članic predložijo vse ustrezne informacije.

4. Pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta, s katerim se zavrnejo osnutki nacionalnih ukrepov iz točke (d) odstavka 2, se dodeli Svetu, ki odloča s kvalificirano večino na predlog Komisije.

ESRB in EBA v enem mesecu od prejema uradnega obvestila iz odstavka 2, Svetu, Komisiji in zadevni državi članici predložita mnenje o točkah iz navedenega odstavka.

Ob kar se da doslednem upoštevanju mnenj iz drugega pododstavka in če obstajajo zanesljivi, trdni in podrobni dokazi, da bo imel ukrep negativen učinek na notranji trg, ki bo večji od koristi za finančno stabilnost zaradi zmanjšanja ugotovljenih makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, lahko Komisija v enem mesecu Svetu predlaga izvedbeni akt, s katerim se osnutki nacionalnih ukrepov zavrnejo.

Če Komisija v enem mesecu ne predloži takšnega predloga, lahko zadevna država članica nemudoma sprejme osnutke nacionalnih ukrepov za obdobje do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej.

Svet odloči o predlogu Komisije v enem mesecu od prejema predloga in navede razloge za zavrnitev ali odobritev osnutkov nacionalnih ukrepov.

▼B

Svet zavrne predlagane osnutke nacionalnih ukrepov le, če meni, da niso izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) spremembe intenzivnosti makrobonitetnega ali sistemskega tveganja so takšne narave, da predstavljajo tveganje za finančno stabilnost na nacionalni ravni;

(b) členi 124 in 164 te uredbe ter členi 101, 103, 104, 105, 133 in 136 Direktive 2013/36EU niso ustrezni za obvladovanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, ob upoštevanju relativne učinkovitosti teh ukrepov;

(c) predlagani osnutki nacionalnih ukrepov so primernejši za obvladovanje ugotovljenega makrobonitetnega ali sistemskega tveganja ter ne povzročajo nesorazmernih negativnih učinkov na celoto ali dele finančnega sistema v drugih državah članicah ali v celotni Uniji in ne pomenijo ali ustvarjajo ovire za delovanje notranjega trga;

(d) to vprašanje zadeva le eno državo članico; in

(e) tveganja še niso bila obvladana z drugimi ukrepi iz te uredbe ali Direktive 2013/36EU.

Svet v svoji oceni, ki jo je pripravil na podlagi dokazov, predloženih v skladu z odstavkom 2 s strani organa, imenovanega v skladu z odstavkom 1, upošteva mnenje ESRB in EBA.

Če Svet v enem mesecu po prejemu predloga Komisije ne sprejme izvedbenega akta o zavrnitvi osnutkov nacionalnih ukrepov, lahko država članica sprejme ukrepe in jih uporablja v obdobju do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej.

5. Druge države članice lahko priznajo ukrepe, določene v skladu s tem členom, in jih uporabljajo za podružnice institucij, ki so pridobile dovoljenje v matični državi članici, pri čemer imajo te podružnice sedež v državi članici, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov.

6. Če države članice priznajo ukrepe, določene v skladu s tem členom, o tem obvestijo Svet, Komisijo, EBA, ESRB in državo članico, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov.

7. Država članica pri odločanju, ali bo priznala ukrepe, določene v skladu s tem členom, upošteva merila iz odstavka 4.

8. Država članica, ki je pridobila dovoljenje za uporabo ukrepov, lahko zaprosi ESRB, da v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1092/2010 izda priporočilo za eno ali več držav članic, ki ukrepov ne priznavajo.

▼B

9. Država članica pred iztekom dovoljenja, izdanega v skladu z odstavkom 4, ob posvetovanju z ESRB in EBA pregleda razmere, na podlagi tega pa lahko po postopku iz odstavka 4 sprejme novo odločitev o podaljšanju uporabe nacionalnih ukrepov, vsakič za dodatno leto. Komisija po prvem podaljšanju ob posvetovanju z ESRB in EBA najmanj enkrat letno pregleda te razmere.

10. Ne glede na postopek iz odstavkov 3 do 9 lahko države članice zvišajo uteži tveganja za/do največ 25 % v primerjavi s tistimi iz uredbe za izpostavljenosti iz odstavka 2(d) tega člena ter zaostrijo omejitev velike izpostavljenosti iz člena 395 za največ 15 % za obdobje do dveh let ali do prenehanja obstoja makrobonitetnega ali sistemskega tveganja, če se to zgodi prej, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji in zahteve glede obveščanja iz odstavka 2 tega člena.

Člen 459

Bonitetne zahteve

Komisijo se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 462, s katerimi se za dobo enega leta uvedejo strožje bonitetne zahteve za izpostavljenosti, če je to potrebno zaradi upoštevanja sprememb intenzivnosti mikrobonitetnih in makrobonitetnih tveganj, ki so posledica razvoja trga v Uniji ali razmer zunaj Unije, ki prizadenejo vse države članice, in če instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36EU ne zadostujejo za obvladovanje teh tveganj, zlasti na podlagi priporočila ali mnenja ESRB ali EBA, ki zadevajo:

(a) raven kapitala iz člena 92;

(b) zahteve v zvezi z velikimi izpostavljenostmi iz člena 392 in členov 395 do 403;

(c) zahteve po javnem razkritju iz členov 431 do 455.

Komisija ob pomoči ESRB vsaj enkrat letno Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o razvoju dogodkov na trgu, ki lahko zahtevajo uporabo tega člena.

Člen 460

Likvidnost

1. Komisija se pooblasti za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 462, da natančno določi splošno zahtevo iz člena 412(1). Delegirani akt, sprejet v skladu s tem odstavkom, temelji na postavkah, ki se poročajo v skladu z naslovom II dela 6 in Prilogo III, podrobneje določa, v katerih okoliščinah morajo pristojni organi določiti specifične stopnje prilivov in odlivov za kreditne institucije, da se zajamejo specifična tveganja, katerim so izpostavljene, in spoštuje pragove iz odstavka 2.

▼B

2. Zahteva glede likvidnostnega kritja iz člena 412 se uvede postopoma, in sicer velja:

(a) 60 % zahteve glede likvidnostnega kritja leta 2015;

(b) 70 % od 1. januarja 2016;

(c) 80 % od 1. januarja 2017;

(d) 100 % od 1. januarja 2018.

Komisija v ta namen upošteva poročila iz člena 509(1), (2) in (3) ter mednarodne standarde, ki so jih vzpostavili mednarodni forumi, pa tudi posebnosti Unije.

Komisija sprejme delegirani akt iz odstavka 1 do 30. junija 2014. Veljati začne do 31. decembra 2014, vendar se ne uporablja pred 1. januarjem 2015.

Člen 461

Pregled postopnega uvajanja zahteve glede likvidnostnega kritja

1. EBA po posvetovanju z ESRB do 30. junija 2016 Komisiji poroča, ali bi bilo treba spremeniti postopno uvajanje zahteve glede likvidnostnega kritja iz člena 460(2). Pri tej analizi ustrezno upošteva razvoj dogodkov na trgu in mednarodni regulativni razvoj, pa tudi posebnosti Unije.

EBA v svojem poročilu oceni zlasti odložitev uvedbe 100 % minimalnega zavezujočega standarda do 1. januarja 2019. V poročilu upošteva letna poročila iz člena 509(1), zadevne tržne podatke in priporočila vseh pristojnih organov.

2. Kadar je to potrebno, da se upošteva razvoj dogodkov na trgu in drugod, se Komisija pooblasti, da v skladu s členom 462 sprejme delegirani akt, s katerim spremeni postopno uvajanje iz člena 460 in do leta 2019 odloži uvedbo 100 % minimalnega zavezujočega standarda v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja iz člena 412(1) ter v letu 2018 uporablja 90 % minimalnega zavezujočega standarda v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja.

Komisija pri ocenjevanju potrebe po odložitvi upošteva poročilo in oceno iz odstavka 1.

Delegirani akt, sprejet v skladu s tem členom, se ne uporablja pred 1. januarjem 2018, veljati pa začne do 30. junija 2017.

▼B

Člen 462

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

▼C1

2. Pooblastilo za sprejem delegiranih aktov iz členov 456 do 460 se prenese za nedoločen čas od 28. junija 2013.

▼B

3. Pooblastilo iz členov 456 do 460 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne veljati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 456 do 460, začne veljati le, če nit Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegirnameu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Sveta obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 463

Ugovori zoper regulativne tehnične standarde

Kadar Komisija v skladu s to uredbo sprejme regulativni tehnični standard, ki je enak osnutku regulativnega tehničnega standarda predloženega s strani EBA, lahko Evropski parlament in Svet temu regulativnemu tehničnemu standardu nasprotujeta v roku enega meseca od dne uradnega obvestila. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se navedeni rok podaljša za en mesec. Z odstopanjem od drugega pododstavka člena 13(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 se lahko rok, v katerem lahko Evropski parlament in Svet temu regulativnemu tehničnemu standardu nasprotujeta, po potrebi dodatno podaljša za en mesec.

Člen 464

Evropski odbor za bančništvo

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za bančništvo, ustanovljen s Sklepom Komisije 2004/10/ES ([1]). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

([1]) UL L 3, 7.1.2004, str. 36.

▼B

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

DEL 10

PREHODNE DOLOČBE, POROČILA, PREGLEDI IN SPREMEMBE

NASLOV I

PREHODNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Kapitalske zahteve, nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti, in odbitki

Oddelek 1

Kapitalske zahteve

Člen 465

Kapitalske zahteve

1. Z odstopanjem od točk (a) in (b) člena 92(1) v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 se uporabljajo naslednje kapitalske zahteve:

(a) količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala v razponu od 4 % do 4,5 %;

▼C2

(b) količnik temeljnega kapitala v razponu od 5,5 % do 6 %.

▼B

2. Pristojni organi določijo in objavijo ravni količnikov navadnega lastniškega temeljnega kapitala in temeljnega kapitala v razponih iz odstavka 1, ki jih institucije izpolnjujejo ali presegajo.

Člen 466

Prva uporaba mednarodnih standardov računovodskega poročanja

Z odstopanjem od člena 24(2) pristojni organi institucijam, od katerih se zahteva, da vrednotijo aktivne in zunajbilančne postavke ter določijo kapital v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi, kot se uporabljajo v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002, pri prvi uporabi standardov odobrijo 24 mesecev za izvedbo potrebnih notranjih procesov in tehničnih zahtev.

▼B

Oddelek 2

Nerealizirani dobički in izgube, merjeni po pošteni vrednosti

Člen 467

Nerealizirane izgube, merjene po pošteni vrednosti

1. Z odstopanjem od člena 35 institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 v izračun svojih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključijo samo veljavni odstotek nerealiziranih izgub, ki se nanašajo na sredstva ali obveznosti, merjenapo pošteni vrednosti in so izkazani v bilanci stanja, razen tistih iz člena 33 ter vseh drugih nerealiziranih izgub, ki so izkazaniv izkazu poslovnega izida.

2. Za namene iz odstavka 1 se veljavni odstotek uvršča v naslednje razpone:

(a) od 20 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 40 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 60 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in

(d) od 80 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

Z odstopanjem od odstavka 1 lahko pristojni organi institucijam dovolijo, da med sestavine kapitala ne vključijo nerealiziranih dobičkov ali izgub iz naslova izpostavljenosti do enot centralne ravni države, razvrščenih v kategorijo "razpoložljiv za prodajo" v skladu z mednarodnim računovodskim standardom 39, ki ga je odobrila EU, če je bila takšna obravnava v uporabi pred 1. januarja 2014.

Obravnava iz drugega pododstavka se uporablja, dokler Komisija ne sprejme uredbe na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, s katero odobri nadomestitev mednarodnega računovodskega standarda 39 z mednarodnim standardom računovodskega poročanja.

3. Pristojni organi določijo in objavijo veljavni odstotek v razponih iz točk (a) do (d) odstavka 2.

Člen 468

Nerealizirani dobički, merjeni po pošteni vrednosti

1. Z odstopanjem od člena 35 institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 iz izračuna svojih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala izključijo veljavni odstotek nerealiziranih dobičkov, ki se nanašajo na sredstva ali obveznosti, merjena po pošteni vrednosti in so izkazani v bilanci stanja, razen tistih iz člena 33 ter vseh drugih nerealiziranih dobičkov,izključujoč dobičke,ki se nanašajo na naložbene nepremičnine, in so izkazaniv izkazu poslovnega izida. Izračunani preostali znesek se ne izključi iz postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

▼B

2. Za namene odstavka 1 je v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 veljavni odstotek v višini 100 %, po tem datumu pa se uvršča v naslednje razpone:

(a) od 60 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(b) od 40 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(c) od 20 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

Kadar pristojni organ od 1. januarja 2015 dalje na podlagi člena 467 od institucij zahteva, da v izračun navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini 100 %vključijo svoje nerealizirane izgube, merjene po pošteni vrednosti, ta pristojni organ lahko institucijam dovoli tudi, da v ta izračun vključijo v višini 100 % svoje nerealizirane dobičke, merjene po pošteni vrednosti.

▼C2

Kadar pristojni organ od 1. januarja 2015 dalje na podlagi člena 467 od institucij zahteva, da v izračun navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključijo odstotek svojih nerealiziranih izgub, merjenih po pošteni vrednosti, ta pristojni organ ne sme določiti veljavnega odstotka nerealiziranih dobičkov iz odstavka 2 tega člena, ki predstavlja odstotek nerealiziranih dobičkov, ki je vključen v izračun navadnega lastniškega kapitala, v višini, ki bi presegal veljavni odstotek nerealiziranih izgub, določen v skladu s členom 467.

3. Pristojni organi določijo in objavijo veljavni odstotek nerealiziranih dobičkov v razponih iz točk (a) do (c) odstavka 2, ki se izključijo iz navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

4. Z odstopanjem od člena 33(1)(c) institucije v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2017 ne vključijo v kapital veljavni odstotek iz člena 478 za dobičke in izgube, nastale zaradi vrednotenja po pošteni vrednosti, iz izvedenih finančnih obveznosti institucije, ki izhajajo iz sprememb bonitete same institucije. Odstotek, ki se uporabi za izgube, nastale zaradi vrednotenja po pošteni vrednosti, ki izhajajo iz sprememb bonitete institucije ne presega odstotka, ki se uporabi za dobičke, nastale zaradi vrednotenja po pošteni vrednosti, ki izhaja iz sprememb bonitete institucije.

▼B

Oddelek 3

Odbitki

Pododdelek 1

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

Člen 469

Odbitki od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 36(1) v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

▼B

(a) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s točkami (a) do (h) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(b) institucije uporabijo zadevne določbe iz člena 472 za preostale zneske postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s točkami (a) do (h) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobičik in izhajajo iz začasnih razlik;

(c) institucije od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od skupnega zneska, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (i) člena 36(1) po uporabi člena 470;

(d) institucije uporabijo zahteve iz člena 472(5) ali (11), kjer je to primerno, za preostali znesek postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (i) člena 36(1) po uporabi člena 470.

2. Institucije določijo obseg celotnega preostalega zneska iz točke (d) odstavka 1, ►C2 za katerega se uporablja člen 472(5), ◄ tako da znesek iz točke (a) tega odstavka delijo z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, iz točke (a) člena 470(2);

(b) vsota zneskov iz točk (a) in (b) člena 470(2).

3. Institucije določijo obseg celotnega preostalega zneska iz točke (d) odstavka 1, ►C2 za katerega se uporablja člen 472(11), ◄ tako da znesek iz točke (a) tega odstavka delijo z zneskom iz točke (b) tega odstavka:

(a) znesek neposrednih in posrednih deležev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz točke (b) člena 470(2);

(b) vsota zneskov iz točk (a) in (b) člena 470(2).

Člen 470

Izvzetje iz odbitka od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Za namene tega člena zadevne postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala vključujejo postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije, izračunane po uporabi določb iz členov 32 do 35 ter po odbitkih v skladu s točkami (a) do (h), (k)(ii) do (v) in (l) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik.

▼B

2. Z odstopanjem od člena 48(1) institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 ne odbijajo postavk iz točk (a) in (b) tega odstavka, ki skupaj znašajo enako ali manj kot 15 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije:

(a) odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, ter skupaj znašajo enako ali manj kot 10 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, njene neposredne, posredne in sintetične deleže v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala tega subjekta, ki skupaj znašajo enako ali manj kot 10 % zadevnih postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

3. Z odstopanjem od člena 48(4) se za postavke, izvzete iz odbitkov v skladu z odstavkom 2 tega člena, uporabi utež tveganja 250 %. Za postavke iz točke (b) odstavka 2 tega člena veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kjer je primerno.

Člen 471

Izvzetje iz odbitka deležev v lastniški kapital zavarovalnic od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 49(1) lahko pristojni organi v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2022 institucijam dovolijo, da ne odbijejo deležev v lastniški kapital zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pogoji iz člena 49(1)(a), (c) in (e);

(b) pristojni organi so zadovoljni z ravnijo kontrole tveganj in postopki finančne analize, ki jih je institucija sprejela izrecno za nadzor naložbe v družbo ali holding;

(c) delež lastniškega kapitala institucije v zavarovalnico, pozavarovalnico ali zavarovalni holding ne presega 15 % instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izdanih s strani zadevne zavarovalne osebe, na dan 31. decembra 2012 in v obdobju od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2022;

(d) znesek deleža lastniškega kapitala, ki se ne odbije, ne presega zneska v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zavarovalnice, pozavarovalnice ali zavarovalnega holdinga, ki ga ima institucija na dan 31. decembra 2012.

▼B

2. Deleži lastniškega kapitala, ki se ne odbijejo v skladu z odstavkom 1, se štejejo za izpostavljenosti, dodeli pa se jim utež tveganja 370 %.

Člen 472

Postavke, ki se ne odbijejo od navadnega lastniškega temeljnega kapitala

1. Z odstopanjem od točke (c) člena 33 in točk (a) do (i) člena 36(1) institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 uporabljajo ta člen za preostale zneske postavk iz drugega pododstavka člena 468(4) ter točk (b) in (d) člena 469(1), kot je ustrezno.

2. Preostali zneski prilagoditev vrednotenja na izvedene finančne obveznosti, ki izhajajo iz kreditnega tveganja same institucije, se ne odbijejo.

3. Institucije za preostali znesek izgub tekočega poslovnega leta, navedene v točki (a) člena 36(1), uporabljajo naslednje:

(a) pomembne izgube se odbijejo od postavk temeljnega kapitala;

(b) izgube, ki niso pomembne, se ne odbijejo.

4. Institucije odbijejo preostali znesek neopredmetenih sredstev iz člena 36(1)(b) od postavk temeljnega kapitala.

5. Preostali znesek odloženih terjatev za davek iz točke (c) člena 36(1) se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja 0 %.

6. Polovica preostalega zneska postavk iz člena 36(1)(d) se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala.

7. Preostali znesek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami iz člena 36(1)(e) se ne odbije od katere koli sestavine kapitala ter se vključi v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala v obsegu, kot bi se znesek priznal za temeljni kapital v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za točke (a) do (ca) člena 57 Direktive 2006/48/ES.

8. Institucije za preostali znesek deležev v lastne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz člena 36(1)(f) uporabljajo naslednje:

(a) znesek neposrednih deležev se odbije od postavk temeljnega kapitala;

▼B

(b) znesek posrednih in sintetičnih deležev, vključno z instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

9. Če ima institucija vzajemni navzkrižni delež s subjektom iz točke (g) člena 36(1), institucije za preostali znesek deleža instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala subjekta finančnega sektorja uporabijo naslednje:

(a) če institucija v tem subjektu finančnega sektorja nima pomembne naložbe, se znesek njenega deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (h) člena 36(1);

(b) če ima institucija v tem subjektu finančnega sektorja pomembno naložbo, se znesek njenega deleža v instrumentih navadnega lastniškega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava ►C2 kot znesek iz točke (i) člena 36(1). ◄

10. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (h) člena 36(1) uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneskov za odbitek, ki se nanašajo na neposredne deleže, se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) zneski, ki se nanašajo na posredne in sintetične deleže, se ne odbijejo, zanje pa se uporabijo uteži tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, poleg tega zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

11. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (i) člena 36(1) uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneskov za odbitek, ki se nanašajo na neposredne deleže, se odbije od postavk temeljnega kapitala, polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) zneski, ki se nanašajo na posredne in sintetične deleže, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3, poleg tega zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼B

Člen 473

Uvedba sprememb mednarodnega računovodskega standarda 19

1. Z odstopanjem od člena 481 lahko pristojni organi v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2018 institucijam, ki pripravljajo svoje računovodske izkaze skladno z mednarodnimi računovodskimi standardi, sprejetimi v skladu s postopkom iz člena 6(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002, dovolijo da k svojemu navadnemu lastniškemu temeljnemu kapitalu dodajo ustrezen znesek v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena, kot je ustrezno, ki ga pomnožijo s faktorjem, v skladu z odstavkom 4.

2. Ustrezni znesek se izračuna tako, da se od zneska, izračunanega v skladu z (a), odbije znesek, izračunan v skladu z (b):

(a) institucije v skladu z Uredbo (ES) št. 1126/2008 ([1]) določijo vrednosti sredstev svojih pokojninskih skladov ali načrtov z določenimi pravicami, kot so bile spremenjene z Uredbo (EU) št. 1205/2011 ([2]). Nato od vrednosti teh sredstev odbijejo vrednosti obveznosti iz istih skladov ali načrtov, določene v skladu z istimi računovodskimi pravili;

(b) institucije določijo vrednosti sredstev svojih pokojninskih skladov ali načrtov z določenimi pravicami v skladu s pravili iz Uredbe (ES) št. 1126/2008. Nato od vrednosti teh sredstev odbijejo vrednosti obveznosti iz istih skladov ali načrtov, določene v skladu z istimi računovodskimi pravili.

3. Znesek, določen v skladu z odstavkom 2, je omejen na znesek, ki ga pred 1. januarja 2014 ni bilo treba odbiti od kapitala v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos Direktive 2006/48/ES, če bi ti nacionalni ukrepi za prenos v zadevni državi članici izpolnjevali pogoje za obravnavo iz člena 481 te uredbe.

4. Uporabljajo se naslednji faktorji:

(a) 1 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) 0,8 v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) 0,6 v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 1126/2008 z dne 3. novembra 2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 320, 29.11.2008, str. 1)

([2]) Uredba Komisije (EU) št. 1205/2011 z dne 22. novembra 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7 (UL L 305, 23.11.2011, str. 16)

▼B

(d) 0,4 v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(e) 0,2 v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018.

5. Institucije razkrijejo vrednosti sredstev in obveznosti, izračunane v skladu z odstavkom 2, v svojih objavljenih računovodskih izkazih.

Pododdelek 2

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Člen 474

Odbitki od postavk dodatnega temeljnega kapitala

Z odstopanjem od člena 56 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

(a) institucije od postavk dodatnega temeljnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od zneskov, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 56;

(b) institucije uporabijo zahteve iz člena 475 za preostale zneske postavk, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 56.

Člen 475

Postavke, ki se ne odbijejo od postavk dodatnega temeljnega kapitala

▼C2

1. Z odstopanjem od člena 56 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 zahteve iz tega člena uporabljajo za preostale zneske iz točke (b) člena 474.

▼B

2. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (a) člena 56 uporabljajo naslednje:

(a) neposredni deleži v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala se po knjigovodski vrednosti odbijejo od postavk temeljnega kapitala;

(b) posredni in sintetični deleži v lastne instrumente dodatnega temeljnega kapitala, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼B

3. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (b) člena 56 uporabljajo naslednje:

(a) če institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev teh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (c) člena 56;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev teh instrumentov dodatnega temeljnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (d) člena 56.

4. Institucije za preostale zneske postavk iz točk (c) in (d) člena 56 uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneska, ki se nanaša na neposredne deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 56, se odbije od postavk temeljnega kapitala, druga polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) znesek, ki se nanaša na posredne in sintetične deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 56, se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

Pododdelek 3

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Člen 476

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

Z odstopanjem od člena 66 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 velja naslednje:

(a) institucije od postavk dodatnega kapitala odbijejo veljavni odstotek iz člena 478 od zneskov, ki jih je treba ►C2 odbiti ◄ v skladu s členom 66;

(b) institucije uporabijo zahteve iz člena 477 za preostale zneske, ki jih je treba odbiti v skladu s členom 66.

▼B

Člen 477

Odbitki od postavk dodatnega kapitala

1. Z odstopanjem od člena 66 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 zahteve iz tega člena uporabljajo za preostale zneske iz točke (b) člena 476.

2. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (a) člena 66 uporabljajo naslednje:

(a) neposredni deleži v lastne instrumente dodatnega kapitala se po knjigovodski vrednosti odbijejo od postavk dodatnega kapitala;

(b) posredni in sintetični deleži v lastne instrumente dodatnega kapitala, vključno z lastnimi instrumenti dodatnega kapitala, ki bi jih institucija lahko bila obvezana kupiti na podlagi obstoječe ali pogojne pogodbene obveznosti, se ne odbijejo in se zanje uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanje veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

3. Institucije za preostale zneske postavk iz točke (b) člena 66 uporabljajo naslednje:

(a) če institucija nima pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev instrumentov dodatnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (c) člena 66;

(b) če ima institucija pomembno naložbo v subjektu finančnega sektorja, s katero ima vzajemni navzkrižni delež, se znesek neposrednih, posrednih in sintetičnih deležev instrumentov dodatnega kapitala zadevnega subjekta obravnava kot znesek iz točke (d) člena 66.

4. Institucije za preostale zneske postavk iz točk (c) in (d) člena 66 uporabljajo naslednje:

(a) polovica zneska, ki se nanaša na neposredne deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 66, se odbije od postavk temeljnega kapitala, druga polovica pa od postavk dodatnega kapitala;

(b) znesek, ki se nanaša na posredne in sintetične deleže, ki ga je treba odbiti v skladu s točkama (c) in (d) člena 66, se ne odbije in se zanj uporabi utež tveganja v skladu s poglavjem 2 ali 3 naslova II dela 3 ter zanj veljajo zahteve iz naslova IV dela 3, kot je ustrezno.

▼B

Pododdelek 4

Veljavni odstotki za odbitek

Člen 478

Veljavni odstotki za odbitek od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. Odstotek, ki se uporabi za namene člena 468(4), člena 469(1)(a) in (c), člena 474(a) in člena 476(a), se uvršča v naslednje razpone:

(a) od 20 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 40 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 60 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 80 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

▼C1

2. Z odstopanjem od odstavka 1, se za postavke iz točke (c) člena 36(1), ki so obstajale že pred 1. januarjem 2014, veljavni odstotek, ki se uporabi za namen točke (c) člena 469(1), uvršča v naslednje razpone:

(a) od 0 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 10 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 20 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 30 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(e) od 40 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;

(f) od 50 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;

(g) od 60 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(h) od 70 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021;

▼C1

(i) od 80 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2022 do 31. decembra 2022;

(j) od 90 % do 100 % v obdobju od 1. januarja 2023 do 31. decembra 2023.

▼B

3. Pristojni organi določijo in objavijo veljavni odstotek v razponih iz odstavkov 1 in 2 za vsakega od naslednjih odbitkov:

(a) posamezni odbitki, ki se zahtevajo v skladu s točkami (a) do (h) člena 36(1), razen odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik;

(b) celotni znesek odloženih terjatev za davek, ki se nanašajo na prihodnji dobiček in izhajajo iz začasnih razlik, ter postavke iz točke (i) člena 36(1), ki ga je treba ►C2 odbiti ◄ v skladu s členom 48,;

(c) vsak odbitekzahtevan v skladu s točkami (b) do (d) člena 56;

(d) vsak odbitek zahtevan v skladu s točkami (b) do (d) člena 66.

Oddelek 4

Manjšinski deleži ter instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, izdani s strani podrejenih družb

Člen 479

Priznavanje instrumentov in postavk v konsolidiranem navadnem lastniškem temeljnem kapitalu, ki se ne štejejo za manjšinske deleže

1. Z odstopanjem od naslova II dela 2 pristojni organi v skladu z odstavkoma 2 in 3 tega člena v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 odločijo glede priznanja postavk v konsolidiranem kapitalu, ki bi se uvrstile med konsolidacijske rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos skladno s členom 65 Direktive 2006/48/ES in ki ne štejejo za navadni lastniški temeljni kapital iz katerega koli od naslednjih razlogov:

(a) instrument ne šteje med instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala in posledično z njimi povezani zadržani dobički in vplačani presežki kapitala ne štejejo za postavke konsolidiranega navadnega lastniškega temeljnega kapitala;

(b) postavka ne izpolnjuje zahteviz člena 81(2);

▼B

(c) postavkaese ne štejejo, ker podrejena družba ni institucija ali subjekt, za katerega na podlagi veljavne nacionalne zakonodaje veljajo zahteve iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU;

(d) postavke se ne štejejo, ker podrejena družba ni polno vključena v konsolidacijo v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 1;

2. Veljavni odstotek postavk iz odstavka 1, ki bi se uvrstile med konsolidacijske rezerve v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za člen 65 Direktive 2006/48/ES, se šteje za konsolidiran navadni lastniški temeljni kapital.

3. Za namene odstavka 2 se veljavni odstotki uvrščajo v naslednje razpone:

(a) od 0 % do 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 0 % do 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 0 % do 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 0 % do 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

4. Pristojni organi določijo in objavijo veljavni odstotek v razponih iz odstavka 3.

Člen 480

Priznavanje manjšinskih deležev ter kvalificiranega dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala v konsolidiranem kapitalu

1. Z odstopanjem od točke (b) člena 84(1), točke (b) člena 85(1) in točke (b) člena 87(1) se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 odstotki iz teh členov pomnožijo z veljavnim faktorjem.

2. Za namene odstavka 1 se veljavni faktor uvršča v naslednje razpone:

(a) od 0,2 do 1 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 0,4 do 1 v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 0,6 do 1 v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016; in

(d) od 0,8 do 1 v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

▼B

3. Pristojni organi določijo in objavijo vrednost veljavnega faktorja v razponih iz odstavka 2.

Oddelek 5

Dodatni filtri in odbitki

Člen 481

Dodatni filtri in odbitki

1. Z odstopanjem od členov 32 do 36 ter 56 in 66 institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 izvedejo prilagoditve, s katerimi v postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke temeljnega kapitala, postavke dodatnega kapitala ali postavke kapitala vključijo ali od navedenih postavk odbijejo veljavni odstotek filtrov ali odbitkov, ki se zahtevajo v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za člene 57, 61, 63, 63a, 64 in 66 Direktive 2006/48/ES ter za člena 13 in 16 Direktive 2006/49/ES, in se ne zahtevajo v skladu z delom 2 te uredbe.

2. ►C2 Z odstopanjem od členov 36(1)(i) ter 49(1) lahko pristojni organi v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 od institucij zahtevajo ali jim dovolijo, da namesto odbitka, ki se zahteva v skladu s členom 36(1), uporabo metode iz člena 49(1), če zahteve iz točke (b) člena 49(1) niso izpolnjene. ◄ V takih primerih se obseg deležev kapitalskih instrumentov subjekta finančnega sektorja, v katerem ima nadrejena oseba pomembno naložbo, za katero se ne zahteva odbitek v skladu s členom 49(1), določi na podlagi veljavnega odstotka iz odstavka 4 tega člena. Za znesek, ki se ne odbije, veljajo zahteve iz člena 49(4), kot je ustrezno.

3. Za namene odstavka 1 se veljavni odstotki uvrščajo v naslednje razpone:

(a) od 0 % do 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 0 % do 60 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 0 % do 40 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 0 % do 20 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017.

4. Za namen odstavka 2 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014 uporabljajo veljavni odstotki, ki se uvrščajo v razpon od 0 % do 50 %.

▼B

5. Pristojni organi za vsak filter ali odbitek iz odstavkov 1 in 2 določi in objavijo veljavne odstotke v razponih iz odstavkov 3 in 4.;

6. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje, pod katerimi pristojni organi določijo, ali je treba prilagoditve kapitala ali njihovih sestavin v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos za Direktivo 2006/48/ES ali Direktivo 2006/49/ES, ki niso vključene v del 2 te uredbe, za namene tega člena izvesti na postavkah navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavkah dodatnega temeljnega kapitala, postavkah temeljnega kapitala, postavkah dodatnega kapitala ali kapitala.

▼C1

EBA predloži Komisiji navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 28. julija 2013.

▼B

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 482

Obseg uporabe pri transakcijah z izvedenimi finančnimi instrumenti s pokojninskimi skladi

Glede transakcije iz člena 89 Uredbe (EU) št. 648/2012 sklenjene s pokojninskimi shemami, kot so opredeljene v členu 2 navedene uredbe, institucije ne izračunajo kapitalske zahteve za tveganje prilagoditve vrednotenja zaradi kreditnega tveganja, kot to predvideva člen 382(4)(c) te uredbe.

POGLAVJE 2

Uporaba predhodnih pravil za kapitalske instrumente

Oddelek 1

Instrumenti, ki tvorijo državno pomoč

Člen 483

Uporaba predhodnih pravil za instrumente državne pomoči

1. Z odstopanjem od členov 26 do 29, 51, 52, 62 in 63 se v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 ta člen uporablja za kapitalske instrumente in postavke, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) instrumenti so bili izdani pred 1. januarja 2014;

(b) instrumenti so bili izdani v okviru ukrepov dokapitalizacije v skladu s pravili za državno pomoč. Če je del instrumentov vpisan s strani zasebnih vlagateljev, morajobiti izdani pred 30. junijem 2012 in skupaj s tistimi deli, ki jih vpiše država članica;

▼B

(c) Komisija je instrumente štela za združljive z notranjim trgom v skladu s členom 107 PDEU;

▼C2

Kadar instrumente vpišejo tako država članica kot tudi zasebni vlagatelji in če se instrumenti, ki jih vpiše država članica, delno odkupijo, se za ustrezen del zasebno vpisanih instrumentov uporabijo predhodna pravila v skladu s členom 484. Ko se odkupijo vsi instrumenti, vpisani s strani države članice, se za preostale instrumente, vpisane s strani zasebnih vlagateljev, uporabijo predhodna pravila v skladu s členom 484.

▼B

2. Instrumenti, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos, izpolnjujejo pogoje za točko (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne glede na karkoli od naslednjega:

(a) pogoji iz člena 28 te uredbe niso izpolnjeni;

(b) instrumente je izdala družba iz člena 27 te uredbe in pogoji iz člena 28 ali člena 29, kot je ustrezno, niso izpolnjeni.

3. Instrumenti iz točke (c) odstavka 1 tega člena, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos ne izpolnjujejo pogojev za točko (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, tudi če zahteve iz točke (a) ali (b) odstavka 2 tega člena niso izpolnjene, pod pogojem, da so izpolnjene zahteve iz odstavka 8 tega člena.

Instrumenti, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala v skladu s prvim pododstavkom, se ne morejo šteti za instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala iz odstavka 5 ali 7.

4. Instrumenti, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos izpolnjujejo pogoje za točko (ca) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, tudi če niso izpolnjeni pogoji iz člena 52(1) te uredbe.

5. Instrumenti iz točke (c) odstavka 1 tega člena, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos ne izpolnjujejo pogojev za točko (ca) člena 57 Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, tudi če pogoji iz člena 52(1) te uredbe niso izpolnjeni, pod pogojem, da so izpolnjene zahteve iz odstavka 8 tega člena.

Instrumenti, ki štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s prvim pododstavkom, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ►C2 ali instrumente dodatnega kapitala iz odstavka 3 ali 7. ◄

▼B

6. Postavke, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos izpolnjujejo pogoje za točko (f), (g) ali (h) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, tudi če postavke niso opredeljene v členu 62 te uredbe ali pogoji iz člena 63 te uredbe niso izpolnjeni.

7. Instrumenti iz točke (c) odstavka 1 tega člena, ki v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos ne izpolnjujejo pogojev za točko (f), (g) ali (h) člena 57 in za člen 66(1) Direktive 2006/48/ES, se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, tudi če postavke niso opredeljene v členu 62 te uredbe ali pogoji iz člena 63 te uredbe niso izpolnjeni, pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 8 tega člena.

Instrumenti, ki se štejejo za instrumente dodatnega kapitala v skladu s prvim pododstavkom, se ne morejo šteti za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali dodatnega temeljnega kapitala iz odstavka 3 ali 5.

8. Instrumenti iz odstavkov 3, 5 in 7 se lahko štejejo za kapitalske instrumente iz teh odstavkov samo, če je izpolnjen pogoj iz točke (a) odstavka 1 in če te instrumente izdajo institucije, ki imajo sedež v državi članici, vključeni v program za gospodarsko prilagoditev, in izdaja teh instrumentov je odobrena ali upravičena v okviru tega programa.

Oddelek 2

Instrumenti, ki ne tvorijo državne pomoči

Pododdelek 1

Upravičenost in omejitve uporabe predhodnih pravil

Člen 484

Upravičenost uporabe predhodnih pravil za postavke, ki se štejejo za kapital v okviru nacionalnih ukrepov za prenos Direktive 2006/48/ES

▼C2

1. Ta člen se uporablja le za instrumente in postavke, ki so bili izdani 31. decembra 2011 ali pred tem dnevom in so šteli za kapital 31. decembra 2011 in niso tisti, ki so navedeni v členu 483(1).

▼B

2. Z odstopanjem od členov 26 do 29, 51, 52, 62 in 63 se ta člen uporablja v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021.

►C2 3. Ob upoštevanju člena 485 te uredbe in omejitev iz člena 486(2) te uredbe, ◄ se kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS in z njim povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujeta pogoje za temeljni kapital po nacionalnih ukrepih za prenos točke (a) člena 57 Direktive 2006/48/ES, štejeta za postavki navadnega lastniškega temeljnega kapitala, čeprav ta kapital ne izpolnjuje pogojev iz člena 28 ali 29, kot je ustrezno.

▼B

4. V skladu z omejitvijo iz člena 486(3) te uredbe se instrumenti in z njimi povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujejo pogoje za temeljni kapital v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos točke (ca) člena 57 ter člena 154(8) in (9) Direktive 2006/48/ES, štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala, tudi če pogoji iz člena 52 te uredbe niso izpolnjeni.

5. V skladu z omejitvami iz člena 486(4) te uredbe se postavke in z njimi povezan vplačan presežek kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos točk (e), (f), (g) ali (h) člena 57 Direktive 2006/48/ES, štejejo za postavke dodatnega kapitala, tudi če postavke niso vključene v člen 62 te uredbe ali pogoji iz člena 63 te uredbe niso izpolnjeni.

Člen 485

Upravičenost do vključitve vplačanih presežkov kapitala, povezanih s postavkami, ki v okviru nacionalnih ukrepov za prenos Direktive 2006/48/ES izpolnjujejo pogoje za kapital, v navaden lastniški temeljni kapital

1. Ta člen se uporablja le za instrumente, ki so bili izdani pred 31. decembrom 2010 in niso navedeni v členu 483(1).

2. Vplačan presežek kapitala, povezan s kapitalom v smislu člena 22 Direktive 86/635/ES, ki v okviru nacionalnih ukrepov za prenos člena 57(a) Direktive 2006/48/ES izpolnjuje pogoje za temeljni kapital, se šteje za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, če izpolnjuje pogoje iz točk (i) in (j) člena 28 te uredbe.

Člen 486

Omejitve glede uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

1. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 se instrumenti in postavke iz člena 484 štejejo za kapital v omejenem obsegu v skladu s tem členom.

2. Znesek postavk iz člena 484(3), ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, se omeji na veljavni odstotek vsote zneskov iz točk (a) in (b) tega odstavka:

(a) nominalni znesek kapitala iz člena 484(3), ki je bil v izdaji 31. decembra 2012;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan s postavkami iz točke (a).

▼B

3. Znesek postavk iz člena 484(4), ki se štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala, se omeji na veljavni odstotek, pomnožen z razliko, ki se dobi, ko se od vsote zneskov iz točk (a) in (b) tega odstavka odšteje vsota zneskov iz točk (c) do (f) tega odstavka:

(a) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(4), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

(c) znesek instrumentov iz člena 484(4), ki so 31. decembra 2012 presegli omejitve določene z nacionalnim ukrepom za prenos točke (a) člena 66(1) in člena 66(1a) Direktive 2006/48/ES;

(d) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (c);

(e) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(4), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012, vendar se ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 489(4);

(f) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (e).

4. Znesek postavk iz člena 484(5), ki se štejejo za postavke dodatnega kapitala, je omejen na veljavni odstotek razlike, ki se dobi, ko se od vsote zneskov iz točk (a) do (d) tega odstavka odšteje vsota zneskov iz točk (e) do (h) tega odstavka:

(a) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(5), ki so ostali v izdaji 31. decembra 2012;

(b) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (a);

►C2 (c) nominalni znesek podrejenega dolga, ki je ostal v izdaji 31. decembra 2012, znižan za znesek, ◄ ki se zahteva v skladu z nacionalnimi ukrepi za prenos točke (c) člena 64(3) Direktive 2006/48/ES;

(d) nominalni znesek postavk iz člena 484(5), razen instrumentov in podrejenega dolga iz točk (a) in (c) tega odstavka, ki so bile v izdaji 31. decembra 2012;

(e) nominalni znesek instrumentov in postavk iz člena 484(5), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012 in so presegali omejitve iz nacionalnih ukrepov za prenos točke (a) člena 66(1) Direktive 2006/48/ES;

(f) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (e);

▼B

(g) nominalni znesek instrumentov iz člena 484(5), ki so bili v izdaji 31. decembra 2012, vendar se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 490(4);

(h) vplačan presežek kapitala, ki je povezan z instrumenti iz točke (g).

5. Za namene tega člena se veljavni odstotki iz odstavkov 2 do 4 uvrščajo v naslednje razpone:

(a) od 60 % do 80 % v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2014;

(b) od 40 % do 70 % v obdobju od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2015;

(c) od 20 % do 60 % v obdobju od 1. januarja 2016 do 31. decembra 2016;

(d) od 0 % do 50 % v obdobju od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2017;

(e) od 0 % do 40 % v obdobju od 1. januarja 2018 do 31. decembra 2018;

(f) od 0 % do 30 % v obdobju od 1. januarja 2019 do 31. decembra 2019;

(g) od 0 % do 20 % v obdobju od 1. januarja 2020 do 31. decembra 2020;

(h) od 0 % do 10 % v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2021.

6. Pristojni organi določijo in objavijo veljavne odstotke v razponih iz odstavka 5.

Člen 487

Postavke, izključene iz uporabe predhodnih pravil za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali postavke dodatnega temeljnega kapitala, v drugih sestavinah kapitala

1. Z odstopanjem od členov 51, 52, 62 in 63 lahko institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 obravnavajo kot postavke iz člena 484(4) kapital in z njim povezani vplačan presežek kapitala iz člena 484(3), ki nista zajeta med postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ►C2 ker presegata veljavni odstotek iz člena 486(2), v obsegu, ◄, ko vključitev kapitala in z njim povezanega vplačanega presežka kapitala ne presega veljavne odstotkovne omejitve iz člena 486(3).

▼B

2. Z odstopanjem od členov 51, 52, 62 in 63 lahko institucije v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 obravnavajo naslednje postavke kot postavke iz člena 484(5), če njihova vključitev ne presega veljavne odstotkovne omejitve iz člena 486(4):

(a) kapital in z njim povezani vplačan presežek kapitala iz člena 484(3), ki sta izključena iz postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ker presegata veljavni odstotek iz člena 486(2);

(b) instrumenti in z njimi povezan vplačan presežek kapitala iz člena 484(4), ►C2 ki presegajo veljavni odstotek iz člena 486(3). ◄

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli pogoje za obravnavo kapitalskih instrumentov iz odstavkov 1 in 2, kot da se uvrščajo pod člen 486(4) ali (5), v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021.

▼C1

EBA predloži navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji do 28. julija 2013.

▼B

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 488

Amortizacija postavk, za katere se uporabljajo predhodna pravila za postavke dodatnega kapitala

Za postavke iz člena 484(5), ki se štejejo za postavke dodatnega kapitala iz člena 484(5) ali člena 486(4), veljajo zahteve iz člena 64.

Pododdelek 2

Vključitev instrumentov z odpoklicem in spodbudo za odkup pri postavkah dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala

Člen 489

Hibridni instrumenti z odpoklicem in spodbudo za odkup

▼C2

1. Z odstopanjem od členov 51 in 52 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 veljajo za instrumente iz člena 484(4), ki med svojimi določili in pogoji vključujejo odpoklic s spodbudo za njihov odkup s strani institucije, pogoji iz tega člena.

▼B

2. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le pred 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica;

(c) pogoji, določeni s členom 52, so izpolnjeni od 1. januarja 2013.

3. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala z znižano priznano vrednostjo v skladu s členom 484(4) do datuma njihove dejanske zapadlosti, po tem pa se štejejo za postavke dodatnega temeljnega kapitala brez določene omejitve, če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 so izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

4. Instrumenti se ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala in zanje ne velja člen 484(4) od 1. januarja 2014, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup med 31. decembrom 2011 in 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

5. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala z znižano priznano vrednostjo v skladu s členom 484(4) do datuma njihove dejanske zapadlosti ter se zatem ne štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

▼B

6. Instrumenti se štejejo za instrumente dodatnega temeljnega kapitala v skladu s členom 484(4), če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 31. decembra 2011 ali prej;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti instrumentov;

(c) pogoji iz člena 52 niso bili izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti instrumentov.

Člen 490

Postavke dodatnega kapitala s spodbudo za odkup

▼C2

1. Z odstopanjem od členov 62 in 63 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 veljajo za postavke iz člena 484(5), ki izpolnjujejo pogoje iz nacionalnih ukrepov za prenos točke (f) ali (h) iz člena 57 Direktive 2006/48/ES in med svojimi določili in pogoji vključujejo odpoklic s spodbudo za njihov odkup s strani institucije, pogoji iz tega člena.

▼B

2. Postavke se štejejo za instrumente dodatnega kapitala, če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le pred 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica;

(c) so od 1. januarja 2013 izpolnjeni pogoji, določeni v členu 63.

3. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 484(5) do datuma njihove dejanske zapadlosti ter se nato štejejo za postavke dodatnega kapitala brez omejitve, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti postavk;

(c) pogoji iz člena 63 so izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

▼C2

4. Postavke se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala od 1. januarja 2014, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

▼B

(a) institucija je lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le med 31. decembrom 2011 in 1. januarjem 2013;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti postavk;

(c) pogoji iz člena 63 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

5. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala z znižano priznano vrednostjo v skladu s členom 484(5) do datuma njihove dejanske zapadlosti, po tem pa se ne štejejo za postavke dodatnega kapitala, če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum njihove dejanske zapadlosti;

(c) pogoji iz člena 63 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

6. Postavke se štejejo za postavke dodatnega kapitala v skladu s členom 484(5), če:

(a) je institucija lahko izvedla odpoklic s spodbudo za odkup le 31. decembra 2011 ali prej;

(b) institucija ni izvedla odpoklica na datum dejanske zapadlosti postavk;

(c) pogoji iz člena 63 niso izpolnjeni od datuma dejanske zapadlosti postavk.

Člen 491

Dejanska zapadlost

Za namene členov 489 in 490 se dejanska zapadlost določi na naslednji način:

(a) za postavke iz odstavkov 3 in 5 teh členov je to datum prvega odpoklica s spodbudo za odkup, do katerega je prišlo 1. januarja 2013 ali pozneje;

(b) za postavke iz odstavka 4 teh členov je to datum prvega odpoklica s spodbudo za odkup, do katerega je prišlo med 31. decembrom 2011 in 1. januarjem 2013;

▼B

(c) za postavke iz odstavka 6 teh členov je to datum prvega odpoklica s spodbudo za odkup pred 31. decembrom 2011.

POGLAVJE 3

Prehodne določbe za razkritje o kapitalu

Člen 492

Razkritje o kapitalu

1. Institucije uporabljajo določbe iz tega člena v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021.

2. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2015 institucije razkrijejo, v kakšnem obsegu navadni lastniški temeljni kapital in temeljni kapital presegata zahteve iz člena 465.

3. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 institucije razkrijejo naslednje dodatne informacije o svojem kapitalu:

(a) naravo in učinek posameznih filtrov in odbitkov, ki se uporabljajo v skladu s členi 467 do 470, 474, 476 in 479, na navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in kapital;

(b) zneske manjšinskih deležev in instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala ter z njimi povezane zadržane dobičke in vplačane presežke kapitala, izdani s strani podrejenih družb, ki so zajeti v konsolidirani navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in kapital v skladu z oddelkom 4 poglavja 1;

(c) učinek posameznih filtrov in odbitkov, ki se uporabljajo v skladu s členom 481 na navadni lastniški temeljni kapital, dodatni temeljni kapital, dodatni kapital in kapital;

(d) naravo in znesek postavk, ki se štejejo za postavke navadnega lastniškega temeljnega kapitala, postavke temeljnega kapitala in postavke dodatnega kapitala, z uporabo odstopanj, določenih v oddelku 2 poglavja 2.

4. V obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 institucije razkrijejo znesek instrumentov, ki se štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala z uporabo člena 484.

▼B

5. ►C2 EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih določi enotne predloge za razkritje na podlagi tega člena. ◄ Predloge vsebujejo postavke iz točk (a), (b), (d) in (e) člena 437(1), kot jih spreminjata poglavji 1 in 2 tega naslova.

▼C1

EBA predloži navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji do 28. julija 2013.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

POGLAVJE 4

Velike izpostavljenosti, kapitalske zahteve, finančni vzvod in prag iz sporazuma Basel I

Člen 493

Prehodne določbe za velike izpostavljenosti

1. Določbe o velikih izpostavljenostih iz členov 387 do 403 ne veljajo za investicijska podjetja, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, in za katere dne 31. decembra 2006 Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev ([1]) ni veljala. Izjema velja do 31. decembra 2017 ali do začetka veljave morebitnih sprememb v skladu z odstavkom 2 tega člena karkoli nastopi prej.

2. Komisija do 31. decembra 2015 na podlagi javnih posvetovanj in ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o:

(a) ustrezni ureditvi skrbnega nadzora investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami na izvedene finančne instrumente, določene pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES;

(b) smotrnosti spreminjanja Direktive 2004/39/ES zaradi ustvarjanja nove kategorije investicijskih podjetij, katerih glavne poslovne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih s finančnimi instrumenti iz točk 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, v zvezi z oskrbo z energijo.

Na podlagi tega poročila lahko Komisija poda predloge za spremembo te uredbe.

([1]) UL L 141, 11.6.1993, str. 27.

▼B

3. Z odstopanjem od člena 400(2) in (3) ►C1 lahko države članice v prehodnem obdobju do začetka veljavnosti katerega koli pravnega akta, ki bo sledil pregledu v skladu s členom 507, vendar ne po 31. decembru 2028 v celoti ali delno izvzamejo naslednje izpostavljenosti ◄ iz uporabe člena 395(1):

(a) krite obveznice v okviru člena 129(1)), (3) in (6);

(b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni držav članic, kadar bi bila zadevnim terjatvam v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do zadevnih enot regionalne ali lokalne ravni držav ali izpostavljenosti, za katere jamčijo zadevne enote, terjatvam, do katerih bi bila v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 dodeljena utež tveganja 20 %;

(c) izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, institucije do njene nadrejene osebe, drugih podrejenih družb te nadrejene osebe ali lastnih podrejenih družb, če za te družbe velja nadzor na konsolidirani podlagi, katerega predmet je tudi sama institucija, v skladu s to uredbo, Direktivo 2002/87/ES ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi. Izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, se ne glede na to, ali so izvzete iz člena 395(1) te uredbe ali ne, obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;

(d) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za operacije kliringa gotovinskih transakcij v okviru mreže;

(e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, od katerih ena posluje na nekonkurenčni osnovi in zagotavlja kredite ali jamči zanje na podlagi programov, določenih v zakonodaji, ali v statutih, za spodbujanje določenih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora ter z omejitvami glede uporabe posojil, do kreditnih institucij, če te izpostavljenosti izhajajo iz takih kreditov ali jamstev za take kredite, ki se prek kreditnih institucij prenesejo na upravičence;

(f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, če zadevne izpostavljenosti niso del kapitala takih institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v glavni trgovalni valuti;

(g) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih minimalnih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;

▼B

(h) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev, v državne vrednostne papirje, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, če je po presoji pristojnega organa bonitetna ocena zadevnih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;

(i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim/nizkim tveganjem in zunajbilančnih prevzetih kreditnih obveznosti s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge I, in če se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % jamstev, ki niso jamstva za kredite, ki imajo podlago v zakonodaji ali imajo regulativno podlago in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme s statusom kreditnih institucij;

(j) zakonsko zahtevana jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarni kredit, financiran z izdajo hipotekarnih obveznic, izplača hipotekarnemu kreditojemalcu pred dokončnim vpisom hipoteke v zemljiško knjigo, pod pogojem, da jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti;

(k) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do priznanih borz.

Člen 494

Prehodne določbe za sprejemljivi kapital

▼C2

Z odstopanjem od točk (71)(a)(ii) in (b)(ii) člena 4(1) lahko sprejemljivi kapital zajema dodatni kapital v višini naslednjih zneskov:

▼B

(a) 100 % temeljnega kapitala v obdobju med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2014;

(b) 75 % temeljnega kapitala v obdobju med 1. januarjem 2015 in 31. decembrom 2015;

(c) 50 % temeljnega kapitala v obdobju med 1. januarjem 2016 in 31. decembrom 2016.

Člen 495

▼C2

Obravnava izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov v okviru pristopa IRB

▼B

1. Z odstopanjem od poglavja 3 dela 3 lahko pristojni organi do 31. decembra 2017 izvzamejo iz obravnave IRB nekatere skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki jih imajo institucije in EU podružnice institucij v tej državi članici na dan 31. decembra 2007. Pristojni organi objavijo skupine izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, ki imajo takšno obravnavo v skladu s členom 143 Direktive 2013/36/EU.

▼B

Izvzeta pozicija se meri kot število delnic na dan 31. decembra 2007 in vseh dodatnih delnic, ki so neposredno posledica lastništva teh delnic, če ne povečajo sorazmernega deleža lastništva v zadevnem podjetju.

Če prevzem poveča sorazmerni lastniški delež v določenem podjetju, presežnega deleža lastništva ni mogoče izvzeti. Prav tako se izvzetje ne uporablja za lastniške instrumente, ki so prvotno bili izvzeti, nato pa so bili prodani in ponovno odkupljeni.

Za izpostavljenosti iz naslova lastniških instrumentov, za katere velja ta določba, veljajo kapitalske zahteve, izračunane v skladu s standardiziranim pristopom iz poglavja II naslova 2 dela III in zahteve iz naslova IV dela 3, kar je ustrezno.

Pristojni organi uradno obvestijo Komisijo in EBA o izvajanju tega odstavka.

►C2 2. Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 114(4) se do 31. decembra 2017 ◄ za izpostavljenosti do centralnih ravni držav ali do centralnih bank držav članic, ki so denominirane in financirane v domači valuti katere koli države članice, uporablja ista utež tveganja, kot bi se uporabila za takšne izpostavljenosti, če bi bile denominirane in financirane v njihovi domači valuti.

3. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih določi pogoje, v skladu s katerimi pristojni organi uporabijo izvzetje iz odstavka 1.

EBA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov do 30. junija 2014 predloži Komisiji.

Komisija se pooblasti za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 496

Kapitalske zahteve za krite obveznice

1. Pristojni organi lahko do 31. decembra 2017 v celoti ali delno opustijo zgornjo mejo 10 % za nadrejene enote, ki jih izdajo francoski Fonds Commun de Créances ali njemu enakovredne ustanove za listinjenje, ►C2 določeno v točkah (d) in (f) člena 129(1), če sta izpolnjena oba izmed naslednjih pogojev: ◄

(a) so bile listinjene izpostavljenosti iz naslova stanovanjskih ali poslovnih nepremičnin izdane s strani člana iste konsolidirane skupine, katere član je izdajatelj kritih obveznic, ali s strani subjekta, povezanega z istim centralnim organom, s katerim je povezan izdajatelj kritih obveznic (skupno članstvo v isti skupini ali povezanost je treba ugotoviti takrat, ko se nadrejene enote zastavijo kot zavarovanje za krite obveznice);

▼B

(b) je član iste konsolidirane skupine, katere član je izdajatelj kritih obveznic, ali subjekt, povezan z istim centralnim organom, s katerim je povezan izdajatelj kritih obveznic, imetnik celotne tranše prve izgube, ki podpira te nadrejene enote.

2. Do 31. decembra 2014 se za namene točke (c) člena 129(1) šteje, da nadrejene nezavarovane izpostavljenosti institucije, ki izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja ►C2 v skladu z nacionalno zakonodajo pred 28. junijem 2013, izpolnjujejo pogoje za prvo stopnjo kreditne kakovosti. ◄

3. Do 31. decembra 2014 se za namene člena 129(5) šteje, da nadrejene nezavarovane izpostavljenosti institucije, ki izpolnjujejo pogoje za 20 %o utež tveganja ►C2 v skladu z nacionalno zakonodajo pred 28. junijem 2013, izpolnjujejo pogoje za 20 % utež tveganja. ◄

Člen 497

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti do CNS

▼C2

1. Do 15 mesecev po datumu začetka veljavnosti najnovejšega regulativnega tehničnega standarda iz členov 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali dokler ni v skladu s členom 14 navedene uredbe sprejet sklep o izdaji dovoljenja CNS, kar je prej, lahko institucija ta CNS šteje kot KCNS, če je CNS v svoji državi članici, v kateri ima sedež, v skladu z nacionalnim pravom te države članice dobila dovoljenje za opravljanje klirinških storitev pred sprejemom vseh regulativnih tehničnih standardov iz členov 5, 8 do 11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 in 81 navedene uredbe.

2. Do 15 mesecev po datumu začetka veljavnosti najnovejšega regulativnega tehničnega standarda iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49 Uredbe (EU) št. 648/2012, ali dokler ni v skladu s členom 25 navedene uredbe sprejet sklep o priznanju CNS s sedežem v tretji državi, kar je prej, lahko institucija ta CNS šteje kot KCNS.

▼B

3. Komisija lahko v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 sprejme izvedbeni akt, s katerim v izjemnih okoliščinah podaljša veljavnost prehodnih določb iz odstavkov 1 in 2 tega člena za dodatnih šest mesecev, če je to potrebno in sorazmerno, da se preprečijo motnje na mednarodnih finančnih trgih.

4. Če CNS nima jamstvenega sklada in zavezujoče ureditve s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno vplačani prispevki, institucija v rokih iz odstavkov 1 in 2, in v podaljšanem roku iz odstavka 3, kot je ustrezno, nadomesti formulo za izračun kapitalskih zahtev (K_i) iz člena 308(2) z naslednjo:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

pri čemer velja:

IM_i = začetno kritje, ki ga klirinški član i da CNS;

IM = skupni znesek začetnega kritja, ki ga CNS sporoči instituciji.

Člen 498

Izvzetje za trgovce z blagom

1. Določbe o kapitalskih zahtevah iz te uredbe se ne uporabljajo za investicijska podjetja, katerih glavne poslovne dejavnosti zajemajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v točkah 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, in za katere dne 31. decembra 2006 Direktiva 93/22/EGS ni veljala.

Izjema velja do 31. decembra 2017 ali do začetka veljavnosti morebitnih sprememb v skladu z odstavkoma 2 in 3, kar nastopi prej.

2. Komisija do 31. decembra 2015 na podlagi javnih posvetovanj in ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o:

(a) ustrezni ureditvi skrbnega nadzora investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago ali pogodbami na izvedene finančne instrumente, določene pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39 ES;

(b) smotrnosti spreminjanja Direktive 2004/39/ES zaradi ustvarjanja nove kategorije investicijskih podjetij, katerih glavne dejavnosti obsegajo izključno zagotavljanje investicijskih storitev ali izvajanje investicijskih dejavnosti, povezanih s finančnimi instrumenti, navedenimi pod točkami 5, 6, 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, v zvezi z oskrbo z energijo, vključno z elektriko, premogom, plinom in nafto.

3. Na podlagi poročila iz odstavka 2 lahko Komisija da predloge za spremembo te uredbe.

Člen 499

Finančni vzvod

1. Z odstopanjem od členov 429 in 430 v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2021 institucije izračunajo in poročajo količnik finančnega vzvoda, pri čemer kot mera kapitala uporabijo oboje od spodaj naštetega:

(a) temeljni kapital;

(b) temeljni kapital, za katerega veljajo odstopanja iz poglavij 1 in 2 tega naslova.

▼B

2. Z odstopanjem od člena 451(1) se lahko institucije odločijo, ali bodo razkrile informacije o količniku finančnega vzvoda na podlagi zgolj ene ali obeh opredelitev mer kapitala iz točk (a) in (b) odstavka 1 tega člena. Kadar institucije spremenijo svojo odločitev glede tega, kateri količnik finančnega vzvoda bodo razkrile, se pri prvem razkritju po takšni spremembi uskladijo informacije o vseh količnikih finančnega vzvoda, razkritih do trenutka spremembe.

3. Z odstopanjem od člena 429(2) v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2017 lahko pristojni organi dovolijo institucijam, da izračunajo količnik finančnega vzvoda ob koncu četrtletja, kadar menijo, da institucije morda nimajo dovolj kakovostnih podatkov za izračun količnika finančnega vzvoda, ki je aritmetična srednja vrednost stopenj finančnih vzvodov za četrtletje.

Člen 500

Prehodni ukrepi – prag iz sporazuma Basel I

1. Do 31. decembra 2017 institucije, ki izračunajo zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3, in institucije, ki uporabljajo pristope AMA za izračun svojih kapitalskih zahtev za operativna tveganja, kot so določeni v poglavju 4 naslova III dela 3, izpolnjujejo obe od spodnjih zahtev:

(a) imajo kapital, kot se zahteva v členu 92;

(b) imajo kapital, ki vedno znaša najmanj 80 % skupnega minimalnega zneska kapitala, ki bi ga morala institucija imeti v skladu s členom 4 Direktive 93/6/EGS, kakor je veljalo v navedeni direktivi in Direktivi 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. marca 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([1]) pred 1. januarjem 2007.

2. Znesek iz odstavka 1(b) se lahko z dovoljenjem pristojnih organov nadomesti z zahtevo po stalnem razpolaganju s kapitalom v višini najmanj 80 % kapitala, ki bi ga institucija morala imeti v skladu s členom 92, pri čemer se zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti izračuna v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3 in poglavjem 2 ali 3 naslova III dela 3, kot je ustrezno, namesto v skladu s poglavjem 3 naslova II dela 3 ali poglavjem 4 naslova III dela 3, kot je ustrezno.

3. Kreditna institucija lahko odstavek 2 uporabi le, če je za izračun svojih kapitalskih zahtev od 1. januarja 2010 ali po tem datumu začela uporabljati pristop IRB ali pristope AMA.

([1]) UL L 126, 26.5.2000, str. 1.

▼B

4. Skladnost z zahtevami iz odstavka 1(b) temelji na zneskih kapitala, ki so v celoti prilagojeni tako, da odražajo razliko med izračuni kapitala na podlagi Direktive 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES, kakor je veljalo pred 1. januarjem 2007, in izračunom kapitala v skladu s to uredbo, ki je posledica različnih obravnav pričakovane izgube in nepričakovane izgube iz poglavja 3 naslova II dela 3 te uredbe.

5. Pristojni organi lahko po posvetovanju z EBA opustijo uporabo odstavka 1(b) za institucije, če so izpolnjene vse zahteve za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen, določenega v oddelku 6 poglavja 3 naslova II dela 3, ali, kjer je to primerno, kvalifikacijski kriteriji za uporabo pristopa AMA, določenega v poglavju 4 naslova III dela 3.

6. Komisija do 1. januarja 2017 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali je primerno podaljšati uporabo praga Basel I na obdobje po 31. decembru 2017, da se zagotovi spodnja meja za kapitalske zahteve, izračunane z notranjimi modeli, in sicer ob upoštevanju razvoja dogodkov po svetu in mednarodno dogovorjenih standardov. To poročilo po potrebi spremlja ločeni zakonodajni predlog.

Člen 501

Zmanjšanje kapitalskih zahtev za kreditna tveganja iz naslova izpostavljenosti do MSP

1. Kapitalske zahteve za kreditna tveganja iz naslova izpostavljenosti do MSP se pomnožijo s faktorjem 0,7619.

2. Za namen tega člena velja:

(a) izpostavljenost se vključi bodisi med izpostavljenosti do podjetij, izpostavljenosti na drobno ali izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine. Neplačane izpostavljenosti so izvzete;

(b) MSP je opredeljeno v skladu s Priporočilom Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij ([1]). Izmed meril iz člena 2 priloge k navedenemu priporočilu se upošteva le letni promet;

(c) po podatkih institucije skupni znesek, ki ga dolžnik ali skupina povezanih strank dolguje instituciji ter nadrejenim osebam in njihovim podrejenim družbam, vključno z morebitnimi neplačanimi izpostavljenostmi, vendar brez upoštevanja izpostavljenosti, zavarovanih s stanovanjskimi nepremičninami, ne presega 1,5 milijona EUR. Institucija sprejme razumne ukrepe za pridobitev teh podatkov.

3. Institucije pristojnim organom vsake tri mesece poročajo o celotnem znesku izpostavljenosti do MSP, ki se izračuna v skladu z odstavkom 2.

([1]) UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

▼C1

4. Komisija do 28. junija 2016 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o učinku kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, na kreditiranje MSP ter fizičnih oseb, pri čemer po potrebi predloži zakonodajni predlog.

▼B

5. Za namene odstavka 4 EBA Komisiji poroča o:

(a) analizi razvoja trendov in pogojev na področju kreditiranja MSP v obdobju iz prejšnjega odstavka;

(b) analizi dejanske tveganosti kreditiranja MSP v Uniji v celotnem gospodarskem ciklu;

(c) skladnosti kapitalskih zahtev, določenih v tej uredbi, glede kreditnih tveganj iz naslova izpostavljenosti do MSP z rezultati analiz iz točk (a) in (b).

NASLOV II

POROČILA IN PREGLEDI

Člen 502

Cikličnost kapitalskih zahtev

Komisija v sodelovanju z EBA, ESRB in državami članicami ter ob upoštevanju mnenja ECB redno spremlja, ali ta uredba v celoti, skupaj z Direktivo 2013/36/EU, pomembno vpliva na gospodarski cikel, in glede na navedeni pregled obravnava, ali so upravičeni morebitni popravni ukrepi. Do 31. decembra 2013 EBA poroča Komisiji, če in kako naj bi se metodologije institucij, ki uporabljajo pristop IRB, poenotile, z namenom primerljivejših kapitalskih zahtev, pri zmanjševanju procikličnosti.

Na podlagi analize in ob upoštevanju mnenjea ECB, Komisija pripravi dvoletno poročilo ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Pri pripravi poročila se ustrezno upoštevajo tako prispevki kreditojemalcev kot tudi kreditodajalcev.

Komisija do 31. decembra 2014 pregleda uporabo člena 33(1)(c) in o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, kateremu po potrebi predloži zakonodajni predlog.

V zvezi z morebitno odpravo člena 33(1)(c) in njegovo morebitno uporabo na ravni Unije se pri pregledu zlasti zagotovi, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah.

▼B

Člen 503

Kapitalske zahteve za izpostavljenosti v obliki kritih obveznic

1. Komisija po posvetovanju z EBA do 31. decembra 2014, poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, ali so uteži tveganja, določene v členu 129, in kapitalske zahteve za posebna tveganja iz člena 336(3) ustrezne za vse instrumente, ki izpolnjujejo pogoje za te obravnave, in ali so merila iz člena 129 ustrezna, pri čemer predloži morebitne ustrezne predloge.

2. Poročilo in predlogi iz odstavka 1 zadevajo:

(a) obseg, v katerem sedanje predpisane kapitalske zahteve, ki veljajo za krite obveznice, ustrezno razlikujejo med odstopanjem v kreditni kakovosti kritih obveznic in kritnega premoženja, s katerim so te zavarovane, vključno z obsegom odstopanj med državami članicami;

(b) preglednost trga kritih obveznic in obseg, v katerem to olajša celostno notranjo analizo, ki jo izvedejo investitorji v zvezi s kreditnim tveganjem kritih obveznic in kritnim premoženjem, s katerim so te krite, ter izločitev sredstev v primeru insolventnosti izdajatelja, to v skladu s členom 129 te uredbe in členom 52(4) Direktive 2009/65/ES o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje vključuje olajševalne učinke temeljne stroge nacionalne zakonodaje na splošno kreditno kakovost kritih obveznic in njihov vpliv na raven preglednosti, ki jo potrebujejo investitorji;

(c) obseg, v katerem izdaja kritih obveznic s strani kreditne institucije vpliva na kreditno tveganje, ki so mu izpostavljeni drugi upniki institucije izdajateljice.

3. Komisija po posvetovanju z EBA do 31. decembra 2014 sporoči Evropskemu parlamentu in Svetu, ali bi bilo treba kredite, zavarovane z letali (zastavne pravice na letalu), in stanovanjske kredite, zavarovane z jamstvom, in ne s hipoteko, vpisano v zemljiško knjigo, pod določenimi pogoji šteti za primerna sredstva v skladu s členom 129.

4. Komisija do 31. decembra 2016 pregleda ustreznost odstopanja iz člena 496 in, če je primerno, ustreznost razširitve podobne obravnave na vse druge oblike kritih obveznic. Glede na ta pregled lahko Komisija po potrebi sprejme delegirane akte v skladu s členom 462, da postane to odstopanje trajno, ali sprejme zakonodajne predloge za njegovo razširitev na druge oblike kritih obveznic.

▼B

Člen 504

Kapitalski instrumenti, ki jih vpišejo javni organi v izrednih razmerah

Komisija po posvetovanju z EBA do 31. decembra 2016 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, ali je treba spremeniti ali odpraviti obravnavo iz člena 31, pri čemer predloži morebitne ustrezne predloge.

Člen 505

Pregled dolgoročnega financiranja

Komisija do 31. decembra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o primernosti zahtev te uredbe in predloži morebitne ustrezne predloge ob upoštevanju, da je treba zagotoviti ustrezne ravni financiranja za vse oblike dolgoročnega financiranja gospodarstva, vključno s projekti kritične infrastrukture na področju prometa, energije in komunikacij v Uniji.

Člen 506

Kreditna tveganja – opredelitev neplačila

EBA do 31. decembra 2017 Komisiji poroča o učinku, ki ga ima nadomestitev 90-dnevne zamude z 180-dnevno zamudo iz člena 178(1)(b) na zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti, in o tem, ali bi bilo primerno to določbo uporabljati tudi po 31. decembru 2019.

Na podlagi tega poročila lahko Komisija poda zakonodajne predloge za spremembo te uredbe.

Člen 507

Velike izpostavljenosti

Komisija do 31. decembra 2015 pregleda uporabo člena 400(1)(j) in člena 400(2) in o njej poroča, vključno s tem, ali bi morala biti izvzetja iz člena 389(2) diskrecijska, ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj s zakonodajnim predlogom.

V zvezi z morebitno odpravo nacionalne diskrecije iz člena 400(2)(c) in njenim prenosom na raven Unije pri pregledu upošteva zlasti uspešnost upravljanja tveganj skupine, pri tem pa zagotovi, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah, kjer ima subjekt ali skupina sedež.

▼B

Člen 508

Raven uporabe

1. Komisija do 31. decembra 2014 pregleda uporabo naslova II dela 1 ter členov 113(6) in (7) ter o tem poroča, ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

2. Komisija do 31. decembra 2015 poroča, ali in kako je treba zahtevo za likvidnostno kritje iz dela 6 uporabiti pri investicijskih podjetjih, ter po posvetovanju z EBA to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom.

3. Komisija po posvetovanj uz EBA in ESMA ter ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi do 31. decembra 2015 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o ustrezni ureditvi bonitetnega nadzora za investicijska podjetja in podjetja iz točke 2(b) in (c) člena 4(1). Poročilo po potrebi spremlja zakonodajni predlog.

Člen 509

Zahteve glede likvidnosti

▼C2

1. EBA spremlja in ocenjuje poročila, pripravljena v skladu s členom 415(1), po valutah in različnih poslovnih modelih. EBA po posvetovanju z ESRB, nefinančnimi končnimi uporabniki, bančnim sektorjem, pristojnimi organi in centralnimi bankami ESCB enkrat na leto, prvič pa do 31. decembra 2013, poroča Komisiji, ali obstaja verjetnost, da bo imela specifikacija splošne zahteve glede likvidnostnega kritja iz dela 6, ki temelji na postavkah, ki se poročajo v skladu z naslovom II dela 6 in Prilogo III, posamezno ali kumulativno, pomemben škodljiv učinek na poslovanje in profil tveganosti institucij s sedežem v Uniji ali na stabilnost in pravilno delovanje finančnih trgov ali na gospodarstvo ter stabilnost in razpoložljivost bančnih kreditov, pri čemer se posebej osredotoča na kredite za MSP ter na trgovinsko financiranje, vključno s krediti v okviru uradnih shem za zavarovanje izvoznih kreditov.

▼B

Poročilo iz prvega pododstavka ustrezno upošteva trge in mednarodni regulativni razvoj, pa tudi povezanost zahteve glede likvidnostnega kritja z drugimi bonitetnimi zahtevami iz te uredbe, kot so količniki tveganega kapitala iz člena 92 in količnik finančnega vzvoda.

Evropski parlament in Svet imata možnost, da izrazita mnenje o poročilu iz prvega pododstavka.

2. EBA v poročilu iz odstavka 1 oceni predvsem:

▼B

(a) mehanizme, ki omejujejo vrednost prilivov likvidnih sredstev, zlasti z namenom, da se določijo ustrezna zgornja meja prilivov in pogoji uporabe te meje – in sicer ob upoštevanju različnih poslovnih modelov, vključno s pretočnim financiranjem (pass through financing), odkupom terjatev, zakupom, kritimi obveznicami, hipotekami in izdajo kritih obveznic – ter obseg, v katerem bi bilo treba to zgornjo mejo spremeniti ali odpraviti, da se upoštevajo posebnostiposebnih kreditnih aranžmajev;

(b) umeritev prilivov in odlivov iz naslova II dela 6, zlasti na podlagi členov 422(7) in 425(2);

(c) mehanizme, ki omejujejo kritje likvidnostnih zahtev z nekaterimi kategorijami likvidnih sredstev, zlasti pa oceni ustreznost minimalnega deleža likvidnih sredstev iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1) glede na skupna likvidna sredstva in preizkusi 60 % prag, pri čemer upošteva mednarodni regulativni razvoj. Dolgovana sredstva, ki zapadejo ali se jih lahko terja v 30 koledarskih dneh, se ne bi smela upoštevati pri zadevni omejitvi, razen če so bila pridobljena na podlagi zavarovanja s premoženjem, ki prav tako izpolnjuje pogoje iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1);

(d) posebne nižje ravni odlivov in/ali višje ravni prilivov za tokove znotraj skupine, z določitvijo, pod katerimi pogoji bi bile take posebne ravni prilivov in odlivov upravičene z bonitetnega vidika, ter na splošno opiše metodologijo, ki temelji na uporabi objektivnih meril in parametrov, s katerimi se določajo posebne ravni prilivov in odlivov med institucijo in nasprotno stranko, če nimata sedeža v isti državi članici;

(e) umeritev stopenj črpanja, ki se uporabljajo za nečrpane odobrene kreditne aranžmaje in ►C2 okvirne likvidnostne kredite ◄, ki spadajo v člena 424(3) in (5). EBA preizkusi zlasti 100 % stopnjo črpanja;

(f) opredelitev pojma vlog na drobno iz točke (2) člena 411, zlasti primernost uvedbe praga za vloge fizičnih oseb;

(g) potrebo po novih kategorijah vlog na drobno z nižjimi odlivi zaradi specifičnih značilnosti takšnih vlog, ki bi lahko upravičevale nižjo raven odlivov, in ob upoštevanju razvoja dogodkov na mednarodni ravni;

(h) odstopanja od zahtev glede sestave likvidnih sredstev, ki jih mora imeti institucija, če skupne utemeljene potrebe institucije po likvidnih sredstvih v dani valuti presegajo razpoložljivost teh likvidnih sredstev, ter pogojev, ki veljajo v primeru navedenih odstopanj;

▼B

(i) opredelitev finančnih produktov, skladnih s šeriatskim pravom, za banke, ki poslujejo v skladu s tem pravom, kot alternativo sredstvom, ki bi se za namene člena 416 štela za likvidna sredstva;

(j) opredelitev stresnih razmer, vključno z načeli glede uporabe nabora likvidnih sredstev in potrebnimi nadzornimi odzivi, v skladu s katerimi bi institucije lahko uporabile svoja likvidna sredstva za uravnavanje likvidnostnih odlivov, ter načinov za odpravljanje neskladnosti;

(k) opredelitev vzpostavljenega operativnega odnosa pri nefinančnih strankah iz člena 422(3)(c);

(l) umeritev ravni odlivov, ki se uporablja za storitve korespondenčnega bančništva ali posredniške storitve iz prvega pododstavka člena 422(4);

(m) mehanizme uporabe prehodnih pravil za obveznice z državnim jamstvom, izdane kreditnim institucijam v okviru ukrepov državne podpore z dovoljenjem za državno pomoč Unije – na primer za obveznice, ki jih je izda irska nacionalna agencija za upravljanje (National Asset Management Agency – NAMA) ali španska družba za upravljanje –, katerih namen je izločitev slabih terjatev iz bilanc stanja kreditnih institucij in se lahko vsaj do decembra 2023 uvrstijo med sredstva z izjemno visoko likvidnostjo in kreditno kakovostjo.

3. EBA po posvetovanju z ESMA in ECB do 31. decembra 2013 Komisiji poroča o ustreznih enotnih opredelitvah visoke in izjemno visoke likvidnosti ter kreditne kakovosti prenosljivih sredstev za namene člena 416 in ustreznih odbitkih v zvezi s sredstvi, ki bi se za namene člena 4164 štela za likvidna sredstva, z izjemo sredstev iz točk (a), (b) in (c) člena 416(1).

Evropski parlament in Svet imata možnost, da izrazita mnenje o tem poročilu.

V poročilu iz prvega pododstavka se upoštevajo tudi:

(a) druge kategorije sredstev, zlasti listinjeni vrednostni papirji na podlagi prvovrstnih hipotekarnih kreditov za stanovanjske nepremičnine, ki so visoke likvidnosti in kreditne kakovosti,

(b) druge kategorije vrednostnih papirjev ali kreditov, primernih za centralne banke, npr. obveznice lokalnih ravni držav ali komercialni zapisi ter

(c) druga sredstva, ki niso primerna za centralne banke, se pa z njimi trguje, npr. lastniški instrumenti, ki kotirajo na priznani borzi, zlato, lastniški instrumenti, vezani na glavne borzne indekse, obveznice z jamstvom, krite obveznice, podjetniške obveznice in sredstva, ki temeljijo na navedenih sredstvih.

▼B

4. V poročilu iz odstavka 3 se preuči, ali in v kakšnem obsegu bi bilo treba rezervne kreditne aranžmaje iz točke (e) člena 416(1) vključiti med likvidna sredstva glede na razvoj dogodkov na mednarodni ravni in ob upoštevanju evropskih posebnosti, vključno z načinom izvajanja monetarne politike v Uniji.

EBA preizkusi predvsem primernost naslednjih meril in ustrezne ravni za takšne opredelitve:

(a) minimalni obseg trgovanja s sredstvi,

(b) minimalni obseg sredstev, s katerimi se trguje,

(c) pregledno določanje cen in informacije po trgovanju,

(d) stopnje kreditne kakovosti iz poglavja 2 naslova II dela 3,

(e) dokazila o stabilnosti cen,

(f) povprečni obseg trgovanja in povprečna velikost trgovanja,

(g) maksimalni razpon ponudbe in povpraševanja,

(h) preostali čas do zapadlosti,

▼C2

(i) minimalni količnik obrata.

▼B

5. EBA do 31. januarja 2014 poroča tudi o naslednjem:

(a) enotni opredelitvi visoke in izjemno visoke likvidnosti ter kreditne kakovosti;

(b) morebitnih nenamernih posledicah opredelitve likvidnih sredstev na izvajanje monetarne politike in v kolikšni meri:

(i) lahko seznam likvidnih sredstev, ki ni povezan s seznamom sredstev, primernih za centralne banke, spodbudi institucije, da vključijo primerna sredstva, ki niso zajeta v opredelitvi likvidnih sredstev, v operacije refinanciranja;

(ii) lahko ureditev likvidnosti institucije odvrne od izposojanja ali posojanja na nezavarovanem denarnem trgu ter ali lahko to privede do pomislekov glede vloge indeksa EONIA pri izvajanju monetarne politike;

(iii) lahko uvedba zahteve glede likvidnostnega kritja centralne banke ovira pri zagotavljanju stabilnosti cen z uporabo obstoječega okvira in instrumentov monetarne politike;

▼B

(c) operativnih zahtevah za imetja likvidnih sredstev iz točk (b) do (f) člena 417 v skladu z mednarodnim regulativnim razvojem.

Člen 510

Zahteve glede neto stabilnega financiranja

1. EBA do 31. decembra 2015 na podlagi postavk, ki se sporočijo v skladu z naslovom III dela 6, poroča Komisiji, ali in kako bi bilo primerno zagotoviti, da institucije uporabljajo stabilne vire financiranja, vključno z oceno vpliva na poslovanje in profil tveganosti institucij s sedežem v Uniji ali na finančne trge ali kreditiranja gospodarstva in bank, pri čemer se posebej osredotoči na kredite MSP ter na trgovinsko financiranje, vključno s krediti v okviru uradnih shem za zavarovanje izvoznih kreditov in pretočnimi modeli financiranja (pass through financing models), tudi glede hipotekarnih kreditov, financiranih z izdajo obveznic ujemajočih lastnosti. EBA zlasti preuči učinek stabilnih virov financiranja na strukture refinanciranja v okviru različnih bančnih modelov v Uniji.

2. EBA do 31. decembra 2015 na podlagi postavk, ki se sporočijo v skladu z naslovom III dela 6, in skladno z enotnimi predlogami za poročanje iz točke (a) člena 415(3) ter po posvetovanju z ESRB, Komisiji prav tako poroča o metodologijah za določitev zneska stabilnega financiranja, ki je na voljo institucijam in ki ga te potrebujejo, in o ustreznih enotnih opredelitvah za izračun takšne zahteve po neto stabilnem financiranju, pri čemer se preučijo zlasti:

(a) kategorije in uteži, ki se uporabljajo za vire stabilnega financiranja v členu 427(1);

(b) kategorije in uteži, ki se uporabljajo za opredelitev zahtevanega stabilnega financiranja v členu 428(1);

(c) metodologije, ki bodisi spodbujajo stabilnejše in dolgoročnejše financiranje sredstev, poslovnih dejavnosti, naložb in instituci,j bodisi od njega odvračajo;

(d) potreba po razvoju različnih metodologij za različne vrste institucij.

3. Komisija do 31. decembra 2016, če je ustrezno, in ob upoštevanju poročil iz odstavkov 1 in 2 ter ob upoštevanju vseh raznolikosti bančnega sektorja v Uniji, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži zakonodajni predlog, katerega namen je zagotoviti, da institucije uporabljajo stabilne vire financiranja.

▼B

Člen 511

Finančni vzvod

1. Komisija na podlagi rezultatov poročila iz odstavka 3 do 31. decembra 2016 predloži poročilo o vplivu in učinkovitosti količnika finančnega vzvoda Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Po potrebi se poročilu priloži zakonodajni predlog o uvedbi ustreznega števila stopenj količnika finančnega vzvoda, ki bi ga morale zagotoviti institucije z različnimi poslovnimi modeli, pri čemer predlaga ustrezno umeritev za navedene stopnje in vse ustrezne prilagoditve za mero kapitala in mero celotne izpostavljenosti, kot je opredeljeno v členu 429, skupaj z vsemi povezanimi ukrepi za prilagodljivost, če so potrebni, vključno z ustreznimi spremembami člena 458, s katerimi se v okviru ukrepov iz navedenega člena uvede količnik finančnega vzvoda.

3. Za namene odstavka 1 EBA do 31. oktobra 2016 poroča Komisiji vsaj o naslednjem:

(a) ali je okvir količnika finančnega vzvoda iz te uredbe ter členov 87 in 98 Direktive 2013/36/EU ustrezen instrument za učinkovito in zadostno odpravljanje tveganja prekomernega finančnega vzvoda na strani institucij;

(b) opredelitvi poslovnih modelov, ki odražajo celotne profile tveganosti institucij, in o uvedbi različnih stopenj količnika finančnega vzvoda za te poslovne modele;

(c) ali zahteve iz členov 76 in 87 Direktive 2013/36/EU v skladu s členoma 73 in 97 Direktive 2013/36/EU za obravnavo tveganja prekomernega finančnega vzvoda zadostujejo, da se zagotovi dobro upravljanje tega tveganja s strani institucij in, če ne, katere dodatne izboljšave so potrebne za zagotovitev teh ciljev;

(d) ali bi bile potrebne – in če da, katere – spremembe metodologije izračuna, obrazložene v členu 429, za zagotovitev, da se količnik finančnega vzvoda lahko uporabi kot ustrezen kazalec tveganja institucije v zvezi s prekomernim finančnim vzvodom;

(e) ali se v okviru izračuna mere skupne izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda vrednost izpostavljenosti pogodb iz Priloge II, določenih z uporabo metode originalne izpostavljenosti pomembno razlikuje od vrednosti izpostavljenosti, ki se določi po metodi tekoče izpostavljenosti;

(f) ali bi bila primernejša uporaba kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala za mero kapitala količnika finančnega vzvoda, da se doseže načrtovani cilj spremljanja tveganja prekomernega finančnega vzvoda in, če da, kakšna bi bila primerna umeritev stopnje finančnega vzvoda;

▼B

(g) ali je konverzijski faktor iz točke (a) člena 429(10) za prevzetih kreditnih obveznosti, ki se jih lahko kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodnega obvestila, ustrezno konzervativno osnovan na dokazih, zbranih v opazovanem obdobju;

(h) ali sta pogostost in oblika razkritja postavk iz člena 451 ustrezna;

(i) kakšna bi bila ustrezna stopnja količnika finančnega vzvoda za vsakega od poslovnih modelov, opredeljenih v skladu s točko (b);

(j) ali bi bilo treba opredeliti razpon za vsako od stopenj količnika finančnega vzvoda;

(k) ali bi uvedba količnika finančnega vzvoda kot zahteve za institucije zahtevala kakršne koli spremembe okvira količnika finančnega vzvoda, ki ga določa ta uredba, in če da, katere;

(l) ali bi uvedba količnika finančnega vzvoda kot zahteve za institucije dejansko omejila tveganje prekomernega finančnega vzvoda s strani teh institucij in, če da, ali bi morala biti stopnja količnika finančnega vzvoda enaka za vse institucije ali bi morala biti določena v skladu s profilom tvegaosti in poslovnim modelom ter velikostjo institucije, v zvezi s tem pa tudi, katere dodatne umeritve ali kakšno prehodno obdobje bi bilo potrebno.

4. Poročilo iz odstavka 3 zajema vsaj obdobje od 1. januarja 2014 do 30. junija 2016 in upošteva vsaj naslednje:

(a) učinek uvedbe količnika finančnega vzvoda, določen v skladu s členom 429, kot zahteva, ki bi jo morale institucije izpolniti glede:

(i) finančnih trgov na splošno in trgov za repo posle, izvedenih finančnih instrumentov in predvsem kritih obveznic;

(ii) odpornosti institucij;

(iii) poslovnih modelov in bilančnih struktur institucij, zlasti kar zadeva področja poslovanja z nizkim tveganjem, kot so krediti za spodbujanje razvoja, ki jih odobrijo javne razvojne banke, občinska posojila, financiranje stanovanjskih nepremičnin in druga področja z nizko stopnjo tveganja, ki jih ureja nacionalna zakonodaja;

(iv) prenosa izpostavljenosti na subjekte, ki niso predmet bonitetnega nadzora;

(v) finančnih inovacij, zlasti razvoja instrumentov z vgrajenim vzvodom;

▼B

(vi) odnosa institucij do tveganja;

(vii) dejavnosti kliringa, poravnave in skrbništva ter delovanje centralne nasprotne stranke;

(viii) cikličnosti mere kapitala in mere celotne izpostavljenosti količnika finančnega vzvoda;

(ix) bančnih kreditov, zlasti kreditov MSP, enotam regionalne ali lokalne ravni držav in subjektom javnega sektorja ter na trgovinsko financiranje, vključno s krediti v okviru uradnih shem za zavarovanje kreditov za izvoz;

(b) interakcijo količnika finančnega vzvoda s kapitalskimi zahtevami, ki temeljijo na tveganju, ter zahtevami po likvidnosti, kot je določeno v tej uredbi;

(c) učinek računovodskih razlik med računovodskimi standardi, ki se uporabljajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1606/2002, računovodskimi standardi, ki se uporabljajo na podlagi Direktive 86/635/EGS, in drugimi zadevnimi računovodskimi okviri na primerljivost količnika finančnega vzvoda.

Člen 512

Izpostavljenosti prenesenemu kreditnemu tveganju

Komisija do 31. decembra 2014 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi in učinkovitosti določb dela 5 glede na razvoj na mednarodnem trgu.

Člen 513

Makrobonitetna pravila

1. Evropska komisija po posvetovanju z ESRB in EBA do 30. junija 2014 pregleda, ali makrobonitetna pravila iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU zadostujejo za zmanjšanje sistemskih tveganj v sektorjih, regijah in državah članicah, pri čemer oceni tudi:

(a) ali so sedanji makrobonitetni instrumenti iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU učinkoviti, uspešni in pregledni;

(b) ali so obseg delovanja in morebitne stopnje prekrivanja različnih makrobonitetnih instrumentov za odkrivanje podobnih tveganj iz te uredbe in Direktive 36 ustrezni, pri čemer po potrebi predlaga nova makrobonitetna pravila;

(c) kakšen je vzajemni učinek mednarodno dogovorjenih standardov za sistemske institucije in določb iz te uredbe in Direktive 2013/36/EU, pri čemer po potrebi in ob upoštevanju navedenih mednarodno dogovorjenih standardov predlaga nova pravila.

▼B

2. Komisija na podlagi posvetovanj z ESRB in EBA do 31. decembra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o oceni iz odstavka 1 in jima po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 514

Kreditno tveganje nasprotne stranke in metoda originalne izpostavljenosti

Komisija do 31. decembra 2016 pregleda in poroča o uporabi člena 275 ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi pa priloži tudi zakonodajni predlog.

Člen 515

Spremljanje in ocenjevanje

►C1 1. EBA skupaj z ESMA do 28. junija 2014 poroča o izvajanju te uredbe in izvajanju zadevnih obveznosti iz Uredbe (EU) št. 648/2012, ◄ zlasti glede institucij, ki delujejo kot centralna nasprotna stranka, da se prepreči podvajanje zahtev za posle z izvedenim finančnim instrumentom in s tem povečanje regulativnih tveganj in stroškov spremljanja pristojnih organov.

2. EBA spremlja in ocenjuje izvajanje določb glede kapitalskih zahtev za izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke iz oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela 3. Do 1. januarja 2015 poroča Komisiji o vplivu in učinkovitosti navedenih določb.

3. Komisija do 31. decembra 2016 pregleda usklajenost te uredbe z zadevnimi obveznostmi iz Uredbe (EU) št. 648/2012in kapitalskimi zahtevami iz oddelka 9 poglavja 6 naslova II dela 3 ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, pri čemer po potrebi predloži zakonodajni predlog.

Člen 516

Dolgoročno financiranje

Komisija do 31. decembra 2015 poroča o vplivu te uredbe na spodbujanje dolgoročnih naložb v rast, s katerimi se krepi infrastruktura.

Člen 517

Opredelitev sprejemljivega kapitala

Komisija do 31. decembra 2014 pregleda in poroča o III dela 2 in dela 4 ter poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, in po potrebi poročilu priloži zakonodajni predlog.

▼B

Člen 518

Pregled kapitalskih instrumentov z možnostjo odpisa ali pretvorbev času ko institucija ni več sposobna delovati

Komisija do 31. decembra 2015 pregleda in poroča, ali bi morala ta uredba vključevati zahtevo, da se instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala odpišejo, če je ugotovljeno, da institucija ni več sposobna delovati. Komisija to poročilu predloži Evropskemu parlamentu in Svetu ter mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 519

Odbitek sredstev pokojninskega sklada z določenimi pravicami od postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala

EBA do 30. junija 2014 pripravi poročilo o tem, ali revidirani mednarodni računovodski standard 19, v povezavi z odbitki od neto pokojninskih sredstev iz člena 36(1)(e) in spremembami neto pokojninskih obveznosti povzroča pretirano nestanovitnost kapitala institucij.

Komisija ob upoštevanju poročila EBA do 31. decembra 2014 pripravi poročilo o zadevah iz prvega pododstavka za Evropski parlament in Svet, kateremu po potrebi priloži zakonodajni predlog, ki predvideva obravnavo, s katero se neto sredstva ali obveznosti pokojninskega sklada z določenimi pravicami prilagodijo za izračun kapitala.

NASLOV III

SPREMEMBE

Člen 520

Spremembe Uredbe (EU) št. 648/2012

Uredba (EU) št. 648/2012 se spremeni:

(1) v naslovi IV se doda naslednje poglavje:

"POGLAVJE 4

Izračuni in poročanje za namene Uredbe(EU) št 575/2013

Člen 50a

Izračun K_{CNS}

▼C2

1. Za namene člena 308 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja (*) CNS v skladu z odstavkom 2 tega člena izračuna K_{CNS} za vse pogodbe in transakcije, za katere opravi kliring, vseh klirinških članov, zajetih v zadevnem jamstvenem skladu.

▼C2

2. CNS izračuna hipotetični kapital, kot sledi:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot capitalratio$$

pri čemer velja:

$EBRM_i$ = vrednost izpostavljenosti pred zmanjšanjem tveganja, ki je enaka vrednosti izpostavljenosti CNS do klirinškega člana i, ki izvira iz vseh pogodb in transakcij s tem klirinškim članom, pri izračunu pa se ne upoštevajo zavarovanja s premoženjem, ki jih da ta klirinški član;

IM_i = začetno kritje, ki ga CNS da klirinški član i;

DF_i = predhodno plačani prispevek klirinškega člana i;

RW = 20-odstotna utež tveganja;

kapitalski količnik = 8 %.

Vse vrednosti v enačbi v prvem pododstavku so vezane na vrednotenje ob koncu dneva, preden se izmenja zadnji poziv k plačilu kritja.

▼B

3. CNS opravi izračun iz odstavka 2 vsaj vsako četrtletje ali pogosteje, če to zahtevajo pristojni organi tistih klirinških članov, ki so institucije.

4. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih za namen odstavka 3 opredeli naslednje:

(a) pogostost in datume izračunov iz odstavka 2 ter

(b) situacije, v katerih lahko pristojni organ institucije, ki deluje kot klirinški član, zahteva pogostejše izračunavanje in poročanje, kot je določeno v točki (a).

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisija se pooblasti za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

▼B

Člen 50b

Splošna pravila za izračun K_{CNS}

Za namene izračuna iz člena 50a(2) velja:

(a) CNS izračuna vrednost izpostavljenosti do klirinških članov, kot sledi:

▼C2

(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb in transakcij iz člena 301(1)(a) in (d) Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti iz člena 274 navedene uredbe;

▼B

(ii) izpostavljenosti, ki izhajajo iz pogodb in transakcij iz člena 301(1)(b), (c) in (e) Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna v skladu s celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem iz člena 223 navedene uredbe z nadzorniškimi prilagoditvami za nestanovitnost iz členov 223 in 224 navedene uredbe. Ne uporablja se izjema iz točke (a) člena 285(3) navedene uredbe;

(iii) izpostavljenosti, ki izhajajo iz transakcij, ki niso naštete v členu 301(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 in katere obsegajo le tveganja poravnave, izračuna v skladu z naslovom V dela 3 navedene uredbe;

(b) za institucije, za katere se uporablja Uredba (EU) št. 575/2013, veljajo nizi pobotov, kot so določeni v naslovu II dela 3 navedene Uredbe;

(c) pri izračunu vrednosti iz točke (a) CNS odšteje od svojih izpostavljenosti zavarovanje s premoženjem, ki ga dajo njeni klirinški člani in je ustrezno zmanjšano za nadzorniške prilagoditve za nestanovitnost v skladu s celovito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem, določeno v členu 224 Uredbe (EU) št. 575/2013;

▼C2

_____

▼B

(e) če ima CNS izpostavljenosti do ene ali več CNS, takšne izpostavljenosti obravnava, kot da bi bile izpostavljenosti do klirinških članov, in v izračun K_{CNS} vključi vsakršno kritje ali predhodno financirane prispevke, prejete od teh CNS;

(f) če ima CNS zavezujočo pogodbeno ureditev s klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da gre za predhodno plačane prispevke, CNS za namene izračuna iz odstavka 1 to začetno kritje obravnava kot predhodno plačane prispevke, ne pa kot začetno kritje;

▼C2

_____

▼B

(h) pri uporabi metode tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS nadomesti formulo iz člena 298(1)(c)(ii) navedene uredbe z naslednjo:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross},$$

pri čemer se števec NGR izračuna v skladu s členom 274(1) navedene uredbe, tik preden se ob koncu obdobja za poravnavo dejansko izmenja gibljivo kritje, v imenovalcu pa je bruto nadomestitveni strošek;

(i) če CNS ne more izračunati vrednosti NGR v skladu s členom 298(1)(c)(ii) Uredbe (EU) št. 575/2013:

(i) uradno obvesti tiste klirinške člane, ki so institucije, in njihove pristojne organe, da ne more izračunati NGR, pri čemer navede tudi razloge za to;

▼C2

(ii) za obdobje treh mesecev lahko za izračun PCE red iz točke (h) tega člena uporablja vrednost NGR v višini 0,3;

▼B

(j) če CNS na koncu obdobja iz točke (i)(ii) še vedno ne more izračunati vrednosti NGR, naredi naslednje:

(i) neha računati K_{CNS};

(ii) uradno obvesti tiste klirinške člane, ki so institucije, in njihove pristojne organe, da je nehala računati K_{CNS};

(k) za izračun morebitne prihodnje izpostavljenosti opcij in opcij na zamenjavo obrestnih mer v skladu z metodo tekoče izpostavljenosti iz člena 274 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS pomnoži hipotetični znesek pogodbe z absolutno vrednostjo delta opcije $(\delta V / \delta p)$, kot je določena v členu 280(1)(a) navedene uredbe;

▼B

(l) če ima CNS več kot en jamstveni sklad, opravi izračun iz člena 50a(2) za vsak jamstveni sklad posebej.

Člen 50c

Sporočanje informacij

1. Za namene člena 308 Uredbe (EU) št. 575/2013 CNS tistim klirinškim članom, ki so institucije, in njihovim pristojnim organom sporoči naslednje informacije:

(a) hipotetični kapital (K_{CNS});

(b) vsoto predhodno financiranih prispevkov (DF_{CM});

(c) znesek predhodno financiranih finančnih virov, ki jih mora uporabiti po zakonu ali pogodbenem dogovoru s klirinškimi člani za pokritje izgub po neizpolnitvi finančnih obveznosti enega ali več klirinških članov pred uporabo prispevkov iz jamstvenega sklada preostalih klirinških članov (DF_{CNS});

(d) skupno število klirinških članov (N);

(e) faktor koncentracije (β), kot je opredeljen v členu 50d.

▼C2

———————

▼B

Če ima CNS več kot en jamstveni sklad, sporoči informacije iz prvega pododstavka za vsak jamstveni sklad posebej.

2. CNS uradno obvesti tiste klirinške člane, ki so institucije, vsaj vsako četrtletje ali pogosteje, če to zahtevajo pristojni organi teh klirinških članov.

3. EBA oblikuje osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih opredeli:

(a) enotno predlogo za poročanje iz odstavka 1;

(b) pogostost in datume poročanja iz odstavka 2;

(c) situacije, v katerih lahko pristojni organ institucije, ki deluje kot klirinški član, zahteva pogostejše poročanje, kot je določeno v točki (b).

▼B

EBA navedene osnutke izvedbenih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. januarja 2014.

Komisija se pooblasti za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

Člen 50d

Izračun specifičnih postavk, ki jih sporočijo CNS

Za namene člena 50c velja:

(a) če pravila CNS predvidevajo, da uporabi del finančnih sredstev ali vsa finančna sredstva hkrati s predhodno plačanimi prispevki klirinških članov, tako da so ta sredstva enakovredna predhodno plačanim prispevkom klirinškega člana, saj se z njimi krijejo izgube, ki jih CNS utrpi v primeru neizpolnjevanja obveznosti ali insolventnosti enega ali več klirinških članov, CNS doda ustrezni znesek teh sredstev k DFCM;

(b) če pravila CNS predvidevajo, da uporabi del finančnih sredstev ali vsa finančna sredstva za pokritje svojih izgub zaradi neizpolnjevanja obveznosti enega ali več klirinških članov po tem, ko je izčrpala svoj jamstveni sklad, vendar preden uporabi prispevke svojih klirinških članov iz pogodbe, CNS doda ustrezni znesek teh dodatnih finančnih sredstev (DF^a_{CNS}) k skupnemu znesku predhodno financiranih prispevkov (DF), kot sledi:

$$DF = DF_{CNS} + DF_{CM} + DF^a_{CNS};$$

(c) CNS izračuna faktor koncentracije (β) v skladu z naslednjo formulo:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}},$$

pri čemer velja:

$PCE_{red,i}$ = zmanjšana morebitna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in transakcije CNS s klirinškim članom i;

$PCE_{red,1}$ = zmanjšana morebitna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in transakcije CNS s klirinškim članom, ki ima najvišjo vrednost $PCE_{red,i}$;

▼B

$PCE_{red,2}$ = zmanjšana morebitna prihodnja kreditna izpostavljenost za vse pogodbe in transakcije CNS s klirinškim članom, ki ima drugo najvišjo vrednost $PCE_{red,i}$.

_____

(*) UL L 176, 27.6.2013, str. 1";

(2) v členu 11(15), se črta točka (b);

(3) v členu 89 se vstavi naslednji odstavek:

▼C2

"5a. Do 15 mesecev po datumu začetka veljavnosti najnovejšega tehničnega standarda iz členov 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, ali dokler ni v skladu s členom 14 sprejet sklep o izdaji dovoljenja dovoljenja CNS, karkoli nastopi prej, ta CNS uporablja obravnavo iz tretjega pododstavka tega odstavka.

Do 15 mesecev po datumu začetka veljavnosti najnovejšega najnovejšega tehničnega standarda iz členov 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 in 49, ali dokler ni v skladu s členom 25 sprejet sklep o priznanju CNS, kar je prej, ta CNS uporablja obravnavo iz tretjega pododstavka tega odstavka.

Do rokov iz prvih dveh pododstavkov tega odstavka in ob upoštevanju četrtega pododstavka tega odstavka, kadar CNS nima niti jamstvenega sklada niti zavezujoče ureditve s svojimi klirinškimi člani, ki ji dovoljuje, da uporablja vso začetno kritje, prejeto od klirinških članov, ali del tega kritja, kot da bi bili predhodno vplačani prispevki, informacije, ki jih poroča v skladu s členom 50c(1) vključujejo celotni znesek začetnega kritja, ki ga je dobila od klirinških članov.

Roki iz prvega in drugega pododstavka tega odstavka se lahko podajšajo za šest mesecev v skladu z izvedbenim aktom Komisije, sprejetim v skladu s členom 497(3) Uredbe (EU) št. 575/2013."

▼B

DEL 11

KONČNE DOLOČBE

Člen 521

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati na dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

2. Ta uredba se uporablja od 1. januarja 2014, razen:

▼B

(a) členov 8(3), 21 in 451(1), ki se uporabljajo od 1. januarja 2015;

(b) člena 413(1), ki se uporablja od 1. januarja 2016;

▼C1

(c) določb te uredbe, na podlagi katerih ESA Komisiji predložiti osnutek tehničnih standardov in določb te uredbe, s katerimi se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih ali izvedbenih aktov, ki se uporabljajo od 28. junija 2013.

▼B

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

Razvrstitev zunajbilančnih postavk

1. Visoko tveganje:

   (a) jamstva, ki imajo lastnosti kreditnih nadomestkov (npr. garancija za zavarovanje vračila avansa),

   (b) kreditni izvedeni finančni instrumenti,

   (c) akcepti menic,

   (d) indosamenti menic brez navedbe imena druge institucije,

   (e) posli z regresom (npr. faktoring, odkup terjatev z diskontom),

   (f) nepreklicni "stand-by" akreditivi, ki imajo lastnosti kreditnih nadomestkov,

   (g) dogovori o terminskem nakupu sredstev

   (h) terminski dogovor o obrestni meri depozita,

   (i) neplačani del vrednostnih papirjev oz. deleža v kapitalu,

   (j) pogodbe o prodaji in povratnem nakupu sredstev, kot se opredeljene v členu 12(3) in (5) Direktive 86/635/EGS,

   (k) druge postavke, ki predstavljajo visoko tveganje.

2. Srednje tveganje:

   (a) zunajbilančne postavke, iz naslova trgovinskega financiranja, zlasti odprti ali potrjeni dokumentarni akreditivi (glej tudi srednje/nizko tveganje),

   (b) druge zunajbilančne postavke:

      (i) garancije za plačilo dobavljenega blaga, garancije za plačilo carinskega dolga in garancije za plačilo davka,

      (ii) prevzete kreditne obveznosti (pogodbe o kreditiranju, nakup vrednostnih papirjev, zagotavljanje jamstev ali akceptiranje menic) z originalno zapadlostjo, daljšo od enega leta,

      (iii) prevzete obveznosti iz naslova odkupa neprodanih kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (NIF) in obnavljajoče se prevzete obveznosti iz naslova kreditiranja poslovanja na trgu kratkoročnih in srednjeročnih evrozapisov (RUF),

      (iv) druge postavke, ki predstavljajo srednje tveganje in kakor je obveščena EBA.

3. Srednje/nizko tveganje:

   (a) zunajbilančne postavke, iz naslova trgovinskega financiranja:

      (i) dokumentarni akreditivi, pri katerih blago, ki je predmet akreditiva, služi kot zavarovanje, in drugi posli, pri katerih obstoji možnost samoporavnave,

▼B

(ii) garancije (vključno z garancijami za resnost ponudbe, garancijami za dobro izvedbo del in s tem povezanimi jamstvi za predplačila in zadržane zneske) ter jamstva, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov,

(iii) nepreklicni "stand-by"akreditivi, ki nimajo lastnosti kreditnih nadomestkov,

(b) druge zunajbilančne postavke:

(i) prevzete kreditne obveznosti, ki vključujejo pogodbe o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju jamstev ali akceptranjem menic z originalno zapadlostjo do vključno enega leta, ki jih ni mogoče brezpogojno preklicati brez predhodnega obvestila oziroma pri katerih ne pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca,

(ii) druge postavke, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje in kakor je obveščena EBA.

4. Nizko tveganje:

(a) prevzete kreditne obveznosti, vključno s pogodbami o kreditiranju, nakupu vrednostnih papirjev, zagotavljanju jamstev ali akceptiranjem menic, ki se jih lahko kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodnega obvestila, ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca. Limiti iz naslova izpostavljenosti na drobno se lahko obravnavajo kot brezpogojno preklicni, če zakonodaja o varstvu potrošnikov in druga sorodna zakonodaja dovoljuje instituciji, da jih prekliče v celotnem obsegu,

(b) prevzete kreditne obveznosti za garancije za resnost ponudbe in garancije za dobro izvedbo del, ki se jih lahko kadar koli brezpogojno prekliče brez predhodenga obvestila ali pri katerih pride do samodejnega preklica zaradi poslabšanja kreditne kakovosti kreditojemalca,

(c) druge postavke, ki predstavljajo srednje tveganje in kakor je obveščena EBA.

▼B

PRILOGA II

Vrste izvedenih finančnih instrumentov

1. Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih na obrestno mero:
   (a) enovalutne zamenjave obrestnih mer;
   (b) zamenjave osnove;
   (c) terminski dogovori o obrestni meri;
   (d) terminske pogodbe na obrestno mero;
   (e) kupljene obrestne opcije;
   (f) druge podobne pogodbe.
2. Pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih na tujo valuto in zlato:
   (a) medvalutne zamenjave obrestnih mer;
   (b) terminskdogovori o tuji valuti;
   (c) terminske pogodbe na tujo valuto;
   (d) kupljene valutne opcije;
   (e) drugi podobni izvedeni finančni instrumenti;
   (f) pogodbe podobne narave kot je pod (a) do (e) za zlato.
3. Pogodbe, podobne tistim v točkah 1(a) do (e) in 2(a) do (d) te priloge, o drugih referenčnih postavkah ali indeksih. To vključuje najmanj vse instrumente, določene v točkah 4 do 7, 9 in 10 oddelka C Priloge I Direktive 2004/39/ES, ki drugače niso vključeni v točko 1 ali 2 te priloge.

▼B

PRILOGA III

Postavke, za katere se izvaja dopolnilno poročanje o likvidnih sredstvih

1. Denarna sredstva.

2. Izpostavljenosti do centralne banke, kolikor jih je mogoče črpati v stresnem obdobju.

3. Prenosljivi vrednostni papirji, ki predstavljajo terjatve do držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot centralna raven države, regij s fiskalno avtonomijo, ki lahko pobirajo davke, lokalne ravni države, Banke za mednarodne poravnave, Mednarodnega denarnega sklada, Evropske unije, Evropskega instrumenta za finančno stabilnost, Evropskega mehanizama za stabilnost ali multilateralnih razvojnih bank ali terjatve, za katere naštete institucije jamčijo, ter izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

   (a) imajo določeno 0 % utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

   (b) niso obveznost institucije ali njenih povezanih subjektov.

4. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točke 3, ki predstavljajo terjatve do držav ali centralnih bank, izdane v domači valuti države ali centralne banke, ali terjatve, za katere te institucije jamčijo, v obsegu v katerem imetja teh vrednostnih papirjev ustrezajo likvidnostnim potrebam poslovanja banke v zadevni valuti.

5. Prenosljivi vrednostni papirji, ki predstavljajo terjatve do držav, centralnih bank, subjektov javnega sektorja, ki se ne obravnavajo kot centralna raven države, regij s fiskalno avtonomijo, ki lahko pobirajo davke, lokalne ravni države ali multilateralnih razvojnih bank ali terjatve, za katere naštete institucije jamčijo, ter izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

   (a) imajo določeno 20 % utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3;

   (b) niso obveznost institucije ali njenih povezanih subjektov.

6. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3, 4 in 5, ki izpolnjujejo pogoje za 20 % ali boljšo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo ter izpolnjujejo katerega koli od naslednjih pogojev:

▼C2

   (a) ne predstavljajo terjatve do SSPE, institucije ali njenih povezanih subjektov;

▼B

   (b) so obveznice, upravičene do obravnave iz člena 129(4) ali (5);

   (c) so obveznice, kot so opredeljene v členu 52(4) Direktive 2009/65/ES, in niso obveznice iz točke (b) te točke.

7. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3 do 6, ki izpolnjujejo pogoje za 50 % ali boljšo utež tveganja v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo ne predstavljajo zahtevka do SSPE, institucije ali njenih povezanih subjektov

▼B

►C2 8. Prenosljivi vrednostni papirji, razen tistih iz točk 3 do 7, ki so zavarovani s sredstvi, ki izpolnjujejo pogoje za 35 % ali boljšo utež tveganja ◄ v skladu s poglavjem 2 naslova II dela 3, ali se notranje ocenjujejo kot vrednostni papirji z enakovredno kreditno kakovostjo ter so v celoti in popolnoma zavarovani s hipotekami na stanovanjske nepremičnine v skladu s členom 125.

9. Rezervni kreditni aranžmaji, ki jih odobrijo centralne banke v okviru monetarne politike, če ti aranžmaji niso zavarovani z likvidnimi sredstvi in je izključena izredna likvidnostna pomoč.

10. Če je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami, zakonsko ali statutarno najmanjša vloga pri centralni kreditni instituciji in drugo statutarno ali pogodbeno razpoložljivo likvidno financiranje centralnih kreditnih institucij ali institucij, ki so v mreži iz člena 113(7) ali za katere se uporablja oprostitev iz člena 10, če to financiranje ni zavarovano z likvidnimi sredstvi.

11. Delnice s centralnim kliringom, s katerimi se trguje na borzi in so del glavnega borznega indeksa, ki so denominirane v domači valuti države članice in jih ni izdala institucija ali njen povezani subjekt.

12. Zlato, ki kotira na priznani borzi in je na posebni lokaciji.

Vse postavke razen postavk iz točk 1, 2 in 9 morajo izpolnjevati vse naslednje pogoje:

(a) z njimi se trguje na podlagi enostavnih pogodb o začasni prodaji ali na denarnih trgih, za katere je značilna nizka stopnja koncentracije;

(b) izkazale so se kot zanesljiv vir likvidnosti na podlagi pogodbe o začasni prodaji ali prodaje tudi v času stresnih razmer na trgu;

(c) so neobremenjene.

▼B

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 1		
člen 2		
člen 3		
točka (1) člena 4(1)	člen 4 (1)	
točka (2) člena 4(1)		člen 3(1)b
točka (3) člena 4(1)		člen 3(1)c
točka (4) člena 4(1)		člen 3(1)p
točke (5)-(7) člena 4(1)		
točka (8) člena 4(1)	člen 4(18)	
točke (9)-(12) člena 4(1)		
točka (13) člena 4(1)	člen 4(41)	
točka (14) člena 4(1)	člen 4(42)	
točka (15) člena 4(1)	člen 4(12)	
točka (16) člena 4(1)	člen 4(13)	
točka (17) člena 4(1)	člen 4(3)	
točka (18) člena 4(1)	člen 4(21)	
točka (19) člena 4(1)		
točka (20) člena 4(1)	člen 4(19)	
točka (21) člena 4(1)		
točka (22) člena 4(1)	člen 4(20)	
točka (23) člena 4(1)		
točka (24) člena 4(1)		
točka (25) člena 4(1)		člen 3(1)c
točka (26) člena 4(1)	člen 4(5)	
točka (27) člena 4(1)		
točka (28) člena 4(1)	člen 4(14)	
točka (29) člena 4(1)	člen 4(16)	
točka (30) člena 4(1)	člen 4(15)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
točka (31) člena 4(1)	člen 4(17)	
točke (32)-(34) člena 4(1)		
točka (35) člena 4(1)	člen 4(10)	
točka (36) člena 4(1)		
točka (37) člena 4(1)	člen 4(9)	
točka (38) člena 4(1)	člen 4(46)	
točka (39) člena 4(1)	člen 4(45)	
točka (40) člena 4(1)	člen 4(4)	
točka (41) člena 4(1)	člen 4(48)	
točka (42) člena 4(1)	člen 4(2)	
točka (43) člena 4(1)	člen 4(7)	
točka (44) člena 4(1)	člen 4(8)	
točka (45) člena 4(1)		
točka (46) člena 4(1)	člen 4(23)	
točke (47)-(49) člena 4(1)		
točka (50) člena 4(1)		člen 3(1)e
točka (51) člena 4(1)		
točka (52) člena 4(1)	člen 4(22)	
točka (53) člena 4(1)	člen 4(24)	
točka (54) člena 4(1)	člen 4(25)	
točka (55) člena 4(1)	člen 4(27)	
točka (56) člena 4(1)	člen 4(28)	
točka (57) člena 4(1)	člen 4(30)	
točka (58) člena 4(1)	člen 4(31)	
točka (59) člena 4(1)	člen 4(32)	
točka (60) člena 4(1)	člen 4(35)	
točka (61) člena 4(1)	člen 4(36)	
točka (62) člena 4(1)	člen 4(40)	
točka (63) člena 4(1)	člen 4(40a)	
točka (64) člena 4(1)	člen 4(40b)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
točka (65) člena 4(1)	člen 4(43)	
točka (66) člena 4(1)	člen 4(44)	
točka (67) člena 4(1)	člen 4(39)	
točke (68)-(71) člena 4(1)		
točka (72) člena 4(1)	člen 4(47)	
točka (73) člena 4(1)	člen 4(49)	
točke (74)-(81) člena 4(1)		
točka (82) člena 4(1)		člen 3(1)m
točka (83) člena 4(1)	člen 4(33)	
točke (84)-(91) člena 4(1)		
točka (92) člena 4(1)		člen 3(1)i
točke (93)-(117) člena 4(1)		
točka (118) člena 4(1)		člen 3(1)r
točke (119)-(128) člena 4(1)		
člen 4(2)		
člen 4(3)		
člen 5		
člen 6(1)	člen 68(1)	
člen 6(2)	člen 68(2)	
člen 6(3)	člen 68(3)	
člen 6(4)		
člen 6(5)		
člen 7(1)	člen 69(1)	
člen 7(2)	člen 69(2)	
člen 7(3)	člen 69(3)	
člen 8(1)		
člen 8(2)		
člen 8(3)		
člen 9(1)	člen 70(1)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 9(2)	člen 70(2)	
člen 9(3)	člen 70(3)	
člen 10(1)	člen 3(1)	
člen 10(2)		
člen 11(1)	člen 71(1)	
člen 11(2)	člen 71(2)	
člen 11(3)		
člen 11(4)	člen 3(2)	
člen 11(5)		
člen 12		
člen 13(1)	člen 72(1)	
člen 13(2)	člen 72(2)	
člen 13(3)	člen 72(3)	
člen 13(4)		
člen 14(1)	člen 73(3)	
člen 14(2)		
člen 14(3)		
člen 15		člen 22
člen 16		
člen 17(1)		člen 23
člen 17(2)		
člen 17(3)		
člen 18(1)-	člen 133(1), pododstavek 1	
člen 18(2)	člen 133(1), pododstavek 2	
člen 18(3)	člen 133(1), pododstavek 3	
člen 18(4)	člen 133(2)	
člen 18(5)	člen 133(3)	
člen 18(6)	člen 134(1)	
člen 18(7)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 18(8)	člen 134(2)	
člen 19(1)	člen 73(1) (b)	
člen 19(2)	člen 73(1)	
člen 19(3)	člen 73(1), pododstavek 2	
člen 20(1)	člen 105(3), člen 129(2) in Priloga X, del 3, točki 30 in 31	
člen 20(2)	člen 129(2), pododstavek 3	
člen 20(3)	člen 129(2), pododstavek 4	
člen 20(4)	člen 129(2), pododstavek 5	
člen 20(5)		
člen 20(6)	člen 84(2)	
člen 20(7)	člen 129(2), pododstavek 6	
člen 20(8)	člen 129(2), pododstavka 7 in 8	
člen 21(1)		
člen 21(2)		
člen 21(3)		
člen 21(4)		
člen 22	člen 73(2)	
člen 23		člen 3(1), pododstavek 2
člen 24	člen 74 (1)	
člen 25		
člen 26 (1)	člen 57(a)	
člen 26 (1)(a)	člen 57(a)	
člen 26 (1)(b)	člen 57(a)	
člen 26 (1)(c)	člen 57(b)	
člen 26 (1)(d)		
člen 26 (1)(e)	člen 57(b)	
člen 26 (1)(f)	člen 57(c)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 26 (1) prvi pododstavek	člen 61, pododstavek 2	
člen 26 (2)(a)	člen 57, pododstavki 2, 3 in 4	
člen 26 (2)(b)	člen 57 2, 3 in 4	
člen 26 (3)		
člen 26 (4)		
člen 27		
člen 28(1)(a)		
člen 28(1)(b)	člen 57(a)	
člen 28(1)(c)	člen 57(a)	
člen 28(1)(d)		
člen 28(1)(e)		
člen 28(1)(f)		
člen 28(1)(g)		
člen 28(1)(h)		
člen 28(1)(i)	člen 57(a)	
člen 28(1)(j)	člen 57(a)	
člen 28(1)(k)		
člen 28(1)(l)		
člen 28(1)(m)		
člen 28(2)		
člen 28(3)		
člen 28(4)		
člen 28(5)		
člen 29		
člen 30		
člen 31		
člen 32(1)(a)		
člen 32(1)(b)	člen 57, pododstavek 4	
člen 32(2)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 33(1)(a)	člen 64(4)	
člen 33(1)(b)	člen 64(4)	
člen 33(1)(c)		
člen 33(2)		
člen 33(3)(a)		
člen 33(3)(b)		
člen 33(3)(c)		
člen 33(3)(d)		
člen 33(4)		
člen 34	člen 64(5)	
člen 35		
člen 36(1)(a)	člen 57(k)	
člen 36(1)(b)	člen 57(j)	
člen 36(1)(c)		
člen 36(1)(d)	člen 57(q)	
člen 36(1)(e)		
člen 36(1)(f)	člen 57(i)	
člen 36(1)(g)		
člen 36(1)(h)	člen 57(n)	
člen 36(1)(i)	člen 57(m)	
člen 36(1)(j)	člen 66(2)	
člen 36(1)(k)(i)		
člen 36(1)(k)(ii)	člen 57(r)	
člen 36(1)(k)(iii)		
člen 36(1)(k)(iv)		
člen 36(1)(k)(v)		
člen 36(1)(l)	člen 61 pododstavek 2	
člen 36(2)		
člen 36(3)		
člen 37		
člen 38		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 39		
člen 40		
člen 41		
člen 42		
člen 43		
člen 44		
člen 45		
člen 46		
člen 47		
člen 48		
člen 49(1)	člen 59	
člen 49(2)	člen 60	
člen 49(3)		
člen 49(4)		
člen 49(5)		
člen 49(6)		
člen 50	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 51	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 52	člen 63a	
člen 53		
člen 54		
člen 55		
člen 56		
člen 57		
člen 58		
člen 59		
člen 60		
člen 61	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 62(a)	člen 64(3)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 62(b)		
člen 62(c)		
člen 62(d)	člen 63(3)	
člen 63	člen 63(1), člen 63(2), člen 64(3)	
člen 64	člen 64 (3) (c)	
člen 65		
člen 66	člen 57, člen 66(2)	
člen 67	člen 57, člen 66(2)	
člen 68		
člen 69	člen 57, člen 66(2)	
člen 70	člen 57, člen 66(2)	
člen 71	člen 66, člen 57(ca), člen 63a	
člen 72	člen 57, člen 66	
člen 73		
člen 74		
člen 75		
člen 76		
člen 77	člen 63a(2)	
člen 78(1)	člen 63a(2)	
člen 78(2)		
člen 78(3)		
člen 78(4)	člen 63a(2), pododstavek 4	
člen 78(5)		
člen 79	člen 58	
člen 80		
člen 81	člen 65	
člen 82	člen 65	
člen 83		
člen 84	člen 65	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 85	člen 65	
člen 86	člen 65	
člen 87	člen 65	
člen 88	člen 65	
člen 89	člen 120	
člen 90	člen 122	
člen 91	člen 121	
člen 92	člen 66, člen 75	
člen 93(1)-(4)	člen 10(1)-(4)	
člen 93(5)		
člen 94		člen 18(2)-(4)
člen 95		
člen 96		
člen 97		
člen 98		člen 24
člen 99(1)	člen 74(2)	
člen 99(2)		
člen 100		
člen 101(1)		
člen 101(2)		
člen 101(3)		
člen 102(1)		člen 11(1)
člen 102(2)		člen 11(3)
člen 102(3)		člen 11(4)
člen 102(4)		Priloga VII, del C, točka 1
člen 103		Priloga VII, del A, točka 1
člen 104(1)		Priloga VII, del D, točka 1
člen 104(2)		Priloga VII, del D, točka 2
člen 105(1)		člen 33(1)
člen 105(2)-(10)		Priloga VII, del B, točke 1-9

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 105(11)-(13)		Priloga VII, del B, točke 11-13
člen 106		Priloga VII, del C, točke 1-3
člen 107	člen 76, člen 78(4) in Priloga III, del 2, točka 6	
člen 108(1)	člen 91	
člen 108(2)		
člen 109	člen 94	
člen 110		
člen 111	člen 78(1)-(3)	
člen 112	člen 79(1)	
člen 113(1)	člen 80(1)	
člen 113(2)	člen 80(2)	
člen 113(3)	člen 80(4)	
člen 113(4)	člen 80(5)	
člen 113(5)	člen 80(6)	
člen 113(6)	člen 80(7)	
člen 113(7)	člen 80(8)	
člen 114	Priloga VI, del I, točke 1-5	
člen 115(1) (4)	Priloga VI, del I, točke 8-11	
člen 115(5)		
člen 116(1)	Priloga VI, del I, točka 14	
člen 116(2)	Priloga VI, del I, točka 14	
člen 116(3)		
člen 116(4)	Priloga VI, del I, točka 15	
člen 116(5)	Priloga VI, del I, točka 17	
člen 116(6)	Priloga VI, del I, točka 17	
člen 117(1)	Priloga VI, del I, točki 18 in 19	
člen 117(2)	Priloga VI, del I, točka 20	
člen 117(3)	Priloga VI, del I, točka 21	
člen 118	Priloga VI, del I, točka 22	
člen 119(1)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 119(2)	Priloga VI, del I, točki 37 in 38	
člen 119(3)	Priloga VI, del I, točka 40	
člen 119(4)		
člen 119(5)		
člen 120(1)	Priloga VI, del I, točka 29	
člen 120(2)	Priloga VI, del I, točka 31	
člen 120(3)	Priloga VI, del I, točke 33-36	
člen 121(1)	Priloga VI, del I, točka 26	
člen 121(2)	Priloga VI, del I, točka 25	
člen 121(3)	Priloga VI, del I, točka 27	
člen 122	Priloga VI, del I, točki 41 in 42	
člen 123	člen 79(2), 79(3) in Priloga VI, del I, točka 43	
člen 124(1)	Priloga VI, del I, točka 44	
člen 124(2)		
člen 124(3)		
člen 125(1)-(3)	Priloga VI, del I, točke 45-49	
člen 125(4)		
člen 126(1) in (2)	Priloga VI, del I, točke 51-55	
člen 126(3) in (4)	Priloga VI, del I, točki 58 in 59	
člen 127(1) in (2)	Priloga VI, del I, točki 61 in 62	
člen 127(3) in (4)	Priloga VI, del I, točki 64 in 65	
člen 128(1)	Priloga VI, del I, točki 66 in 76	
člen 128(2)	Priloga VI, del I, točka 66	
člen 128(3)		
člen 129(1)	Priloga VI, del I, točka 68, odstavka 1 in 2	
člen 129(2)	Priloga VI, del I, točka 69	
člen 129(3)	Priloga VI, del I, točka 71	
člen 129(4)	Priloga VI, del I, točka 70	
člen 129(5)		
člen 130	Priloga VI, del I, točka 72	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 131	Priloga VI, del I, točka 73	
člen 132(1)	Priloga VI, del I, točka 74	
člen 132(2)	Priloga VI, del I, točka 75	
člen 132(3)	Priloga VI, del I, točki 77 in 78	
člen 132(4)	Priloga VI, del I, točka 79	
člen 132(5)	Priloga VI, del I, točka 80 in točka 81	
člen 133(1)	Priloga VI, del I, točka 86	
člen 133(2)		
člen 133(3)		
člen 134(1)-(3)	Priloga VI, del I, točke 82-84	
člen 134(4)-(7)	Priloga VI, del I, točke 87-90	
člen 135	člen 81(1), (2) in (4)	
člen 136(1)	člen 82(1)	
člen 136(2)	Priloga VI, del 2, točke 12-16	
člen 136(3)	člen 150(3)	
člen 137(1)	Priloga VI, del I, točka 6	
člen 137(2)	Priloga VI, del I, točka 7	
člen 137(3)		
člen 138	Priloga VI, del III, točke 1-7	
člen 139	Priloga VI, del III, točke 8-17	
člen 140(1)		
člen 140(2)		
člen 141		
člen 142(1)		
člen 142(2)		
člen 143(1)	člen 84 (1) in Priloga VII, del 4, točka 1	
člen 143(1)	člen 84(2)	
člen 143(1)	člen 84(3)	
člen 143(1)	člen 84(4)	
člen 143(1)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 144		
člen 145		
člen 146		
člen 147(1)	člen 86(9)	
člen 147(2)-(9)	člen 86(1)-(8)	
člen 148(1)	člen 85(1)	
člen 148(2)	člen 85(2)	
člen 148(3)		
člen 148(4)	člen 85(3)	
člen 148(5)		
člen 148(1)		
člen 149	člen 85(4) in (5)	
člen 150(1)	člen 89(1)	
člen 150(2)	člen 89(2)	
člen 150(3)		
člen 150(4)		
člen 151	člen 87(1)-(10)	
člen 152(1) in (2)	člen 87(11)	
člen 152(3) in (4)	člen 87(12)	
člen 152(5)		
člen 153(1)	Priloga VII, del I, točka 3	
člen 153(2)		
člen 153(3)-(8)	Priloga VII, del I, točke 4-9	
člen 153(9)		
člen 154	Priloga VII, del I, točke 10-16	
člen 155(1)	Priloga VII, del I, točki 17 in 18	
člen 155(2)	Priloga VII, del I, točke 19 do 21	
člen 155(3)	Priloga VII, del I, točke 22 do 24	
člen 155(4)	Priloga VII, del I, točke 25 do 26	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 156		
člen 156	Priloga VII, del I, točka 27	
člen 157(1)	Priloga VII, del I, točka 28	
člen 157(2)-(5)		
člen 158(1)	člen 88(2)	
člen 158(2)	člen 88(3)	
člen 158(3)	člen 88(4)	
člen 158(4)	člen 88(6)	
člen 158(5)	Priloga VII, del I, točka 30	
člen 158(6)	Priloga VII, del I, točka 31	
člen 158(7)	Priloga VII, del I, točka 32	
člen 158(8)	Priloga VII, del I, točka 33	
člen 158(9)	Priloga VII, del I, točka 34	
člen 158(10)	Priloga VII, del I, točka 35	
člen 158(11)		
člen 159	Priloga VII, del I, točka 36	
člen 160(1)	Priloga VII, del II, točka 2	
člen 160(2)	Priloga VII, del II, točka 3	
člen 160(3)	Priloga VII, del II, točka 4	
člen 160(4)	Priloga VII, del II, točka 5	
člen 160(5)	Priloga VII, del II, točka 6	
člen 160 (6)	Priloga VII, del II, točka 7	
člen 160(7)	Priloga VII, del II, točka 7	
člen 161(1)	Priloga VII, del II, točka 8	
člen 161(2)	Priloga VII, del II, točka 9	
člen 161(3)	Priloga VII, del II, točka 10	
člen 161(4)	Priloga VII, del II, točka 11	
člen 162(1)	Priloga VII, del II, točka 12	
člen 162(2)	Priloga VII, del II, točka 13	
člen 162(3)	Priloga VII, del II, točka 14	
člen 162(4)	Priloga VII, del II, točka 15	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 162(5)	Priloga VII, del II, točka 16	
člen 163(1)	Priloga VII, del II, točka 17	
člen 163(2)	Priloga VII, del II, točka 18	
člen 163(3)	Priloga VII, del II, točka 19	
člen 163(4)	Priloga VII, del II, točka 20	
člen 164(1)	Priloga VII, del II, točka 21	
člen 164(2)	Priloga VII, del II, točka 22	
člen 164(3)	Priloga VII, del II, točka 23	
člen 164(4)		
člen 165(1)	Priloga VII, del II, točka 24	
člen 165(2)	Priloga VII, del II, točki 25 in 26	
člen 165(3)	Priloga VII, del II, točka 27	
člen 166(1)	Priloga VII, del III, točka 1	
člen 166(2)	Priloga VII, del III, točka 2	
člen 166(3)	Priloga VII, del III, točka 3	
člen 166(4)	Priloga VII, del III, točka 4	
člen 166(5)	Priloga VII, del III, točka 5	
člen 166(6)	Priloga VII, del III, točka 6	
člen 166(7)	Priloga VII, del III, točka 7	
člen 166(8)	Priloga VII, del III, točka 9	
člen 166(9)	Priloga VII, del III, točka 10	
člen 166(10)	Priloga VII, del III, točka 11	
člen 167(1)	Priloga VII, del III, točka 12	
člen 167(2)		
člen 168	Priloga VII, del III, točka 13	
člen 169(1)	Priloga VII, del IV, točka 2	
člen 169(2)	Priloga VII, del IV, točka 3	
člen 169(3)	Priloga VII, del IV, točka 4	
člen 170(1)	Priloga VII, del IV, točke 5-11	
člen 170(2)	Priloga VII, del IV, točka 12	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 170(3)	Priloga VII, del IV, točke 13-15	
člen 170(4)	Priloga VII, del IV, točka 16	
člen 171(1)	Priloga VII, del IV, točka 17	
člen 171(2)	Priloga VII, del IV, točka 18	
člen 172(1)	Priloga VII, del IV, točke 19-23	
člen 172(2)	Priloga VII, del IV, točka 24	
člen 172(3)	Priloga VII, del IV, točka 25	
člen 173(1)	Priloga VII, del IV, točke 26-28	
člen 173(2)	Priloga VII, del IV, točka 29	
člen 173(3)		
člen 174	Priloga VII, del IV, točka 30	
člen 175(1)	Priloga VII, del IV, točka 31	
člen 175(2)	Priloga VII, del IV, točka 32	
člen 175(3)	Priloga VII, del IV, točka 33	
člen 175(4)	Priloga VII, del IV, točka 34	
člen 175(5)	Priloga VII, del IV, točka 35	
člen 176(1)	Priloga VII, del IV, točka 36	
člen 176(2)	Priloga VII, del IV, točka 37 prvi pododstavek	
člen 176(3)	Priloga VII, del IV, točka 37 drugi pododstavek	
člen 176(4)	Priloga VII, del IV, točka 38	
člen 176(5)	Priloga VII, del IV, točka 39	
člen 177(1)	Priloga VII, del IV, točka 40	
člen 177(2)	Priloga VII, del IV, točka 41	
člen 177(3)	Priloga VII, del IV, točka 42	
člen 178(1)	Priloga VII, del IV, točka 44	
člen 178(2)	Priloga VII, del IV, točka 44	
člen 178(3)	Priloga VII, del IV, točka 45	
člen 178(4)	Priloga VII, del IV, točka 46	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 178(5)	Priloga VII, del IV, točka 47	
člen 178(6)		
člen 178(7)		
člen 179(1)	Priloga VII, del IV, točke 43 in 49-56	
člen 179(2)	Priloga VII, del IV, točka 57	
člen 180(1)	Priloga VII, del IV, točke 59-66	
člen 180(2)	Priloga VII, del IV, točke 67-72	
člen 180(3)		
člen 181(1)	Priloga VII, del IV, točke 73-81	
člen 181(2)	Priloga VII, del IV, točka 82	
člen 181(3)		
člen 182(1)	Priloga VII, del IV, točke 87-92	
člen 182(2)	Priloga VII, del IV, točka 93	
člen 182(3)	Priloga VII, del IV, točki 94 in 95	
člen 182(4)		
člen 183(1)	Priloga VII, del IV, točke 98-100	
člen 183(2)	Priloga VII, del IV, točki 101 in 102	
člen 183(3)	Priloga VII, del IV, točka 103 in točka 104	
člen 183(4)	Priloga VII, del IV, točka 96	
člen 183(5)	Priloga VII, del IV, točka 97	
člen 183(6)		
člen 184(1)		
člen 184(2)	Priloga VII, del IV, točka 105	
člen 184(3)	Priloga VII, del IV, točka 106	
člen 184(4)	Priloga VII, del IV, točka 107	
člen 184(5)	Priloga VII, del IV, točka 108	
člen 184(6)	Priloga VII, del IV, točka 109	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 185	Priloga VII, del IV, točke 110-114	
člen 186	Priloga VII, del IV, točka 115	
člen 187	Priloga VII, del IV, točka 116	
člen 188	Priloga VII, del IV, točke 117-123	
člen 189(1)	Priloga VII, del IV, točka 124	
člen 189(2)	Priloga VII, del IV, točki 125 in 126	
člen 189(3)	Priloga VII, del IV, točka 127	
člen 190(1)	Priloga VII, del IV, točka 128	
člen 190(2)	Priloga VII, del IV, točka 129	
člen 190(3) (4)	Priloga VII, del IV, točka 130	
člen 191	Priloga VII, del IV, točka 131	
člen 192	člen 90 in Priloga VIII, del 1, točka 2	
člen 193(1)	člen 93 (2)	
člen 193(2)	člen 93 (3)	
člen 193(3)	člen 93(1) in Priloga VIII, del 3, točka 1	
člen 193(4)	Priloga VIII, del 3, točka 2	
člen 193(5)	Priloga VIII, del 5, točka 1	
člen 193(6)	Priloga VIII, del 5, točka 2	
člen 194(1)	člen 92(1)	
člen 194(2)	člen 92(2)	
člen 194(3)	člen 92(3)	
člen 194(4)	člen 92(4)	
člen 194(5)	člen 92(5)	
člen 194(6)	člen 92(5)	
člen 194(7)	člen 92(6)	
člen 194(8)	Priloga VIII, del 2, točka 1	
člen 194(9)	Priloga VIII, del 2, točka 2	
člen 194(10)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 195	Priloga VIII, del 1, točki 3 in 4	
člen 196	Priloga VIII, del 1, točka 5	
člen 197(1)	Priloga VIII, del 1, točka 7	
člen 197(2)	Priloga VIII, del 1, točka 7	
člen 197(3)	Priloga VIII, del 1, točka 7	
člen 197(4)	Priloga VIII, del 1, točka 8	
člen 197(5)	Priloga VIII, del 1, točka 9	
člen 197(6)	Priloga VIII, del 1, točka 9	
člen 197(7)	Priloga VIII, del 1, točka 10	
člen 197(8)		
člen 198(1)	Priloga VIII, del 1, točka 11	
člen 198(2)	Priloga VIII, del 1, točka 11	
člen 199(1)	Priloga VIII, del 1, točka 12	
člen 199(2)	Priloga VIII, del 1, točka 13	
člen 199(3)	Priloga VIII, del 1, točka 16	
člen 199(4)	Priloga VIII, del 1, točki 17 in 18	
člen 199(5)	Priloga VIII, del 1, točka 20	
člen 199(6)	Priloga VIII, del 1, točka 21	
člen 199(7)	Priloga VIII, del 1, točka 22	
člen 199(8)		
člen 200	Priloga VIII, del 1, točke 23 do 25	
člen 201(1)	Priloga VIII, del 1, točki 26 in 28	
člen 201(2)	Priloga VIII, del 1, točka 27	
člen 202	Priloga VIII, del 1, točka 29	
člen 203		
člen 204(1)	Priloga VIII, del 1, točka 30 in točka 31	
člen 204(2)	Priloga VIII, del 1, točka 32	
člen 205	Priloga VIII, del 2, točka 3	
člen 206	Priloga VIII, del 2, točke 4 do 5	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 207(1)	Priloga VIII, del 2, točka 6	
člen 207(2)	Priloga VIII, del 2, točka 6(a)	
člen 207(3)	Priloga VIII, del 2, točka 6(b)	
člen 207(4)	Priloga VIII, del 2, točka 6(c)	
člen 207(5)	Priloga VIII, del 2, točka 7	
člen 208(1)	Priloga VIII, del 2, točka 8	
člen 208(2)	Priloga VIII, del 2, točka 8(a)	
člen 208(3)	Priloga VIII, del 2, točka 8(b)	
člen 208(4)	Priloga VIII, del 2, točka 8(c)	
člen 208(5)	Priloga VIII, del 2, točka 8(d)	
člen 209(1)	Priloga VIII, del 2, točka 9	
člen 209(2)	Priloga VIII, del 2, točka 9(a)	
člen 209(3)	Priloga VIII, del 2, točka 9(b)	
člen 210	Priloga VIII, del 2, točka 10	
člen 211	Priloga VIII, del 2, točka 11	
člen 212(1)	Priloga VIII, del 2, točka 12	
člen 212(2)	Priloga VIII, del 2, točka 13	
člen 213 (1)	Priloga VIII, del 2, točka 14	
člen 213(2)	Priloga VIII, del 2, točka 15	
člen 213(3)		
člen 214(1)	Priloga VIII, del 2, točka 16(a) do (c)	
člen 214(2)	Priloga VIII, del 2, točka 16	
člen 214(3)	Priloga VIII, del 2, točka 17	
člen 215(1)	Priloga VIII, del 2, točka 18	
člen 215(2)	Priloga VIII, del 2, točka 19	
člen 216(1)	Priloga VIII, del 2, točka 20	
člen 216(2)	Priloga VIII, del 2, točka 21	
člen 217(1)	Priloga VIII, del 2, točka 22	
člen 217(2)	Priloga VIII, del 2, točka 22(c)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 217(3)	Priloga VIII, del 2, točka 22(c)	
člen 218	Priloga VIII, del 3, točka 3	
člen 219	Priloga VIII, del 3, točka 4	
člen 220(1)	Priloga VIII, del 3, točka 5	
člen 220(2)	Priloga VIII, del 3, točke 6, 8 do 10	
člen 220(3)	Priloga VIII, del 3, točka 11	
člen 220(4)	Priloga VIII, del 3, točki 22 in 23	
člen 220(5)	Priloga VIII, del III3, točka 9	
člen 221(1)	Priloga VIII, del 3, točka 12	
člen 221(2)	Priloga VIII, del 3, točka 12	
člen 221(3)	Priloga VIII, del 3, točke 13 do 15	
člen 221(4)	Priloga VIII, del 3, točka 16	
člen 221(5)	Priloga VIII, del 3, točki 18 in 19	
člen 221(6)	Priloga VIII, del 3, točki 20 in 21	
člen 221(7)	Priloga VIII, del 3, točka 17	
člen 221(8)	Priloga VIII, del 3, točki 22 in 23	
člen 221(9)		
člen 222(1)	Priloga VIII, del 3, točka 24	
člen 222(2)	Priloga VIII, del 3, točka 25	
člen 222(3)	Priloga VIII, del 3, točka 26	
člen 222(4)	Priloga VIII, del 3, točka 27	
člen 222(5)	Priloga VIII, del 3, točka 28	
člen 222(6)	Priloga VIII, del 3, točka 29	
člen 222(7)	Priloga VIII, del 3, točki 28 in 29	
člen 223(1)	Priloga VIII, del 3, točke 30 do 32	
člen 223(2)	Priloga VIII, del 3, točka 33	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 223(3)	Priloga VIII, del 3, točka 33	
člen 223(4)	Priloga VIII, del 3, točka 33	
člen 223(5)	Priloga VIII, del 3, točka 33	
člen 223(6)	Priloga VIII, del 3, točki 34 in 35	
člen 223(7)	Priloga VIII, del 3, točka 35	
člen 224(1)	Priloga VIII, del 3, točka 36	
člen 224(2)	Priloga VIII, del 3, točka 37	
člen 224(3)	Priloga VIII, del 3, točka 38	
člen 224(4)	Priloga VIII, del 3, točka 39	
člen 224(5)	Priloga VIII, del 3, točka 40	
člen 224(6)	Priloga VIII, del 3, točka 41	
člen 225(1)	Priloga VIII, del 3, točke 42 do 46	
člen 225(2)	Priloga VIII, del 3, točke 47 do 52	
člen 225(3)	Priloga VIII, del 3, točke 53 do 56	
člen 226	Priloga VIII, del 3, točka 57	
člen 227(1)	Priloga VIII, del 3, točka 58	
člen 227(2)	Priloga VIII, del 3, točka 58(a) do (h)	
člen 227(3)	Priloga VIII, del 3, točka 58(h)	
člen 228(1)	Priloga VIII, del 3, točka 60	
člen 228(2)	Priloga VIII, del 3, točka 61	
člen 229(1)	Priloga VIII, del 3, točke 62 do 65	
člen 229(2)	Priloga VIII, del 3, točka 66	
člen 229(3)	Priloga VIII, del 3, točke 63 in 67	
člen 230(1)	Priloga VIII, del 3, točke 68 do 71	
člen 230(2)	Priloga VIII, del 3, točka 72	
člen 230(3)	Priloga VIII, del 3, točki 73 in 74	
člen 231(1)	Priloga VIII, del 3, točka 76	
člen 231(2)	Priloga VIII, del 3, točka 77	
člen 231(3)	Priloga VIII, del 3, točka 78	
člen 231(1)	Priloga VIII, del 3, točka 79	
člen 231(2)	Priloga VIII, del 3, točka 80	
člen 231(3)	Priloga VIII, del 3, točka 80a	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 231(4)	Priloga VIII, del 3, točki 81 do 82	
člen 232(1)	Priloga VIII, del 3, točka 83	
člen 232(2)	Priloga VIII, del 3, točka 83	
člen 232(3)	Priloga VIII, del 3, točka 84	
člen 232(4)	Priloga VIII, del 3, točka 85	
člen 234	Priloga VIII, del 3, točka 86	
člen 235(1)	Priloga VIII, del 3, točka 87	
člen 235(2)	Priloga VIII, del 3, točka 88	
člen 235(3)	Priloga VIII, del 3, točka 89	
člen 236(1)	Priloga VIII, del 3, točka 90	
člen 236(2)	Priloga VIII, del 3, točka 91	
člen 236(3)	Priloga VIII, del III, točka 92	
člen 237(1)	Priloga VIII, del 4, točka 1	
člen 237(2)	Priloga VIII, del 4, točka 2	
člen 238(1)	Priloga VIII, del 4, točka 3	
člen 238(2)	Priloga VIII, del 4, točka 4	
člen 238(3)	Priloga VIII, del 4, točka 5	
člen 239(1)	Priloga VIII, del 4, točka 6	
člen 239(2)	Priloga VIII, del 4, točka 7	
člen 239(3)	Priloga VIII, del 4, točka 8	
člen 240	Priloga VIII, del VI, točka 1	
člen 241	Priloga VIII, del VI, točka 2	
člen 242(1) do (9)	Priloga IX, del I, točka 1	
člen 242(10)	člen 4 točka 37	
člen 242(11)	člen 4 točka 38	
člen 242(12)		
člen 242(13)		
člen 242(14)		
člen 242(15)		
člen 243(1)	Priloga IX, del II, točka 1	
člen 243(2)	Priloga IX, del II, točka 1a	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 243(3)	Priloga IX, del II, točka 1b	
člen 243(4)	Priloga IX, del II, točka 1c	
člen 243(5)	Priloga IX, del II, točka 1d	
člen 243(6)		
člen 244(1)	Priloga IX, del II, točka 2	
člen 244(2)	Priloga IX, del II, točka 2a	
člen 244(3)	Priloga IX, del II, točka 2b	
člen 244(4)	Priloga IX, del II, točka 2c	
člen 244(5)	Priloga IX, del II, točka 2d	
člen 244(6)		
člen 245(1)	člen 95(1)	
člen 245(2)	člen 95(2)	
člen 245(3)	člen 96(2)	
člen 245(4)	člen 96(4)	
člen 245(5)		
člen 245(6)		
člen 246(1)	Priloga IX, del IV, točki 2 in 3	
člen 246(2)	Priloga IX, del IV, točka 5	
člen 246(3)	Priloga IX, del IV, točka 5	
člen 247(1)	člen 96(3), Priloga IX, del IV, točka 60	
člen 247(2)	Priloga IX, del IV, točka 61	
člen 247(3)		
člen 247(4)		
člen 248(1)	člen 101(1)	
člen 248(2)		
člen 248(3)	člen 101(2)	
člen 249	Priloga IX, del II, točki 3 in 4	
člen 250	Priloga IX, del II, točke 5-7	
člen 251	Priloga IX, del IV, točki 6-7	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 252	Priloga IX, del IV, točka 8	
člen 253(1)	Priloga IX, del IV, točka 9	
člen 253(2)	Priloga IX, del IV, točka 10	
člen 254	Priloga IX, del IV, točki 11-12	
člen 255(1)	Priloga IX, del IV, točka 13	
člen 255(2)	Priloga IX, del IV, točka 15	
člen 256(1)	člen 100(1)	
člen 256(2)	Priloga IX, del IV, točke 17-20	
člen 256(3)	Priloga IX, del IV, točka 21	
člen 256(4)	Priloga IX, del IV, točki 22-23	
člen 256(5)	Priloga IX, del IV, točki 24-25	
člen 256(6)	Priloga IX, del IV, točke 26-29	
člen 256(7)	Priloga IX, del IV, točka 30	
člen 256(8)	Priloga IX, del IV, točka 32	
člen 256(9)	Priloga IX, del IV, točka 33	
člen 257	Priloga IX, del IV, točka 34	
člen 258	Priloga IX, del IV, točki 35-36	
člen 259(1)	Priloga IX, del IV, točke 38-41	
člen 259(2)	Priloga IX, del IV, točka 42	
člen 259(3)	Priloga IX, del IV, točka 43	
člen 259(4)	Priloga IX, del IV, točka 44	
člen 259(5)		
člen 260	Priloga IX, del IV, točka 45	
člen 261(1)	Priloga IX, del IV, točke 46-47, 49	
člen 261(2)	Priloga IX, del IV, točka 51	
člen 262(1)	Priloga IX, del IV, točki 52, 53	
člen 262(2)	Priloga IX, del IV, točka 53	
člen 262(3)		
člen 262(4)	Priloga IX, del IV, točka 54	
člen 263(1)	Priloga IX, del IV, točka 57	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 263(2)	Priloga IX, del IV, točka 58	
člen 263(3)	Priloga IX, del IV, točka 59	
člen 264(1)	Priloga IX, del IV, točka 62	
člen 264(2)	Priloga IX, del IV, točke 63-65	
člen 264(3)	Priloga IX, del IV, točki 66 in 67	
člen 264(4)		
člen 265(1)	Priloga IX, del IV, točka 68	
člen 265(2)	Priloga IX, del IV, točka 70	
člen 265(3)	Priloga IX, del IV, točka 71 (spremenba)	
člen 266(1)	Priloga IX, del IV, točka 72	
člen 266(2)	Priloga IX, del IV, točka 73	
člen 266(3)	Priloga IX, del IV, točki 74-75	
člen 266(4)	Priloga IX, del IV, točka 76	
člen 267(1)	člen 97(1)	
člen 267(3)	člen 97(3)	
člen 268	Priloga IX, del III, točka 1	
člen 269	Priloga IX, del III, točka 2-7	
člen 270	člen 98 (1) in Priloga IX, del III, točke 8 in 9	
člen 271(1)	Priloga III, del II, točka 1 Priloga VII, del III, točka 5	
člen 271(2)	Priloga VII, del III, točka 7	
člen 272(1)	Priloga III, del I, točka 1	
člen 272(2)	Priloga III, del I, točka 3	
člen 272(3)	Priloga III, del I, točka 4	
člen 272 (4)	Priloga III, del I, točka 5	
člen 272(5)	Priloga III, del I, točka 6	
člen 272(6)	Priloga III, del I, točka 7	
člen 272(7)	Priloga III, del I, točka 8	
člen 272(8)	Priloga III, del I, točka 9	
člen 272(9)	Priloga III, del I, točka 10	
člen 272(10)	Priloga III, del I, točka 11	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 272(11)	Priloga III, del I, točka 12	
člen 272(12)	Priloga III, del I, točka 13	
člen 272(13)	Priloga III, del I, točka 14	
člen 272(14)	Priloga III, del I, točka 15	
člen 272(15)	Priloga III, del I, točka 16	
člen 272(16)	Priloga III, del I, točka 17	
člen 272(17)	Priloga III, del I, točka 18	
člen 272(18)	Priloga III, del I, točka 19	
člen 272(19)	Priloga III, del I, točka 20	
člen 272(20)	Priloga III, del I, točka 21	
člen 272(21)	Priloga III, del I, točka 22	
člen 272(22)	Priloga III, del I, točka 23	
člen 272(23)	Priloga III, del I, točka 26	
člen 272(24)	Priloga III, del VII, točka a)	
člen 272(25)	Priloga III, del VII, točka a)	
člen 272(26)	Priloga III, del V, točka 2	
člen 273(1)	Priloga III, del II, točka 1	
člen 273(2)	Priloga III, del II, točka 2	
člen 273(3)	Priloga III, del II, točka 3 prvi in drugi pododstavek	
člen 273(4)	Priloga III, del II, točka 3 tretji pododstavek	
člen 273(5)	Priloga III, del II, točka 4	
člen 273(6)	Priloga III, del II, točka 5	
člen 273(7)	Priloga III, del II, točka 7	
člen 273(8)	Priloga III, del II, točka 8	
člen 274(1)	Priloga III, del III	
člen 274(2)	Priloga III, del III	
člen 274(3)	Priloga III, del III	
člen 274(4)	Priloga III, del III	
člen 275(1)	Priloga III, del IV	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 275(2)	Priloga III, del IV	
člen 276(1)	Priloga III, del V, točka 1	
člen 276(2)	Priloga III, del V, točka 1	
člen 276(3)	Priloga III, del V, točki 1-2	
člen 277(1)	Priloga III, del V, točki 3-4	
člen 277(2)	Priloga III, del V, točka 5	
člen 277(3)	Priloga III, del V, točka 6	
člen 277(4)	Priloga III, del V, točka 7	
člen 278(1)		
člen 278(2)	Priloga III, del V, točka 8	
člen 278(3)	Priloga III, del V, točka 9	
člen 279	Priloga III, del V, točka 10	
člen 280(1)	Priloga III, del V, točka 11	
člen 280(2)	Priloga III, del V, točka 12	
člen 281(1)		
člen 281(2)	Priloga III, del V, točka 13	
člen 281(3)	Priloga III, del V, točka 14	
člen 282(1)		
člen 282(2)	Priloga III, del V, točka 15	
člen 282(3)	Priloga III, del V, točka 16	
člen 282(4)	Priloga III, del V, točka 17	
člen 282(5)	Priloga III, del V, točka 18	
člen 282(6)	Priloga III, del V, točka 19	
člen 282(7)	Priloga III, del V, točka 20	
člen 282(8)	Priloga III, del V, točka 21	
člen 283(1)	Priloga III, del VI, točka 1	
člen 283(2)	Priloga III, del VI, točka 2	
člen 283(3)	Priloga III, del VI, točka 2	
člen 283(4)	Priloga III, del VI, točka 3	
člen 283(5)	Priloga III, del VI, točka 4	
člen 283(6)	Priloga III, del VI, točka 4	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 284(1)	Priloga III, del VI, točka 5	
člen 284(2)	Priloga III, del VI, točka 6	
člen 284(3)		
člen 284(4)	Priloga III, del VI, točka 7	
člen 284(5)	Priloga III, del VI, točka 8	
člen 284(6)	Priloga III, del VI, točka 9	
člen 284(7)	Priloga III, del VI, točka 10	
člen 284(8)	Priloga III, del VI, točka 11	
člen 284(9)	Priloga III, del VI, točka 12	
člen 284(10)	Priloga III, del VI, točka 13	
člen 284(11)	Priloga III, del VI, točka 9	
člen 284(12)		
člen 284(13)	Priloga III, del VI, točka 14	
člen 285(1)	Priloga III, del VI, točka 15	
člen 285(2)-(8)		
člen 286(1)	Priloga III, del VI, točki 18 in 25	
člen 286(2)	Priloga III, del VI, točka 19	
člen 286(3)		
člen 286(4)	Priloga III, del VI, točka 20	
člen 286(5)	Priloga III, del VI, točka 21	
člen 286(6)	Priloga III, del VI, točka 22	
člen 286(7)	Priloga III, del VI, točka 23	
člen 286(8)	Priloga III, del VI, točka 24	
člen 287(1)	Priloga III, del VI, točka 17	
člen 287(2)	Priloga III, del VI, točka 17	
člen 287(3)		
člen 287(4)		
člen 288	Priloga III, del VI, točka 26	
člen 289(1)	Priloga III, del VI, točka 27	
člen 289(2)	Priloga III, del VI, točka 28	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 289(3)	Priloga III, del VI, točka 29	
člen 289(4)	Priloga III, del VI, točka 29	
člen 289(5)	Priloga III, del VI, točka 30	
člen 289(6)	Priloga III, del VI, točka 31	
člen 290(1)	Priloga III, del VI, točka 32	
člen 290(2)	Priloga III, del VI, točka 32	
člen 290(3)-(10)		
člen 291(1)	Priloga I, del I, točki 27-28	
člen 291(2)	Priloga III, del VI, točka 34	
člen 291(3)		
člen 291(4)	Priloga III, del VI, točka 35	
člen 291(5)		
člen 291(6)		
člen 292(1)	Priloga III, del VI, točka 36	
člen 292(2)	Priloga III, del VI, točka 37	
člen 292(3)		
člen 292(4)		
člen 292(5)		
člen 292(6)	Priloga III, del VI, točka 38	
člen 292(7)	Priloga III, del VI, točka 39	
člen 292(8)	Priloga III, del VI, točka 40	
člen 292(9)	Priloga III, del VI, točka 41	
člen 292(10)		
člen 293(1)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 293(2)-(6)		
člen 294(1)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 294(2)		
člen 294(3)	Priloga III, del VI, točka 42	
člen 295	Priloga III, del VII, točka a)	
člen 296(1)	Priloga III, del VII, točka b)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 296(2)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 296(3)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(1)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(2)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(3)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 297(4)	Priloga III, del VII, točka b)	
člen 298(1)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 298(2)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 298(3)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 298(4)	Priloga III, del VII, točka c)	
člen 299(1)		Priloga II, točka 7
člen 299(2)		Priloga II, točke 7-11
člen 300		
člen 301	Priloga III, del 2, točka 6	
člen 302		
člen 303		
člen 304		
člen 305		
člen 306		
člen 307		
člen 308		
člen 309		
člen 310		
člen 311		
člen 312(1)	členi 104(3) in (6) in Priloga X, del 2, točke 2, 5 in 8	
člen 312(2)	členi 105(1) in 105(2) in Priloga X, del 3, točka 1	
člen 312(3)		
člen 312(4)	člen 105(1)	
člen 313(1)	člen 102(2)	
člen 313(2)	člen 102(3)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 313(3)		
člen 314(1)	člen 102(4)	
člen 314(2)	Priloga X, del 4, točka 1	
člen 314(3)	Priloga X, del 4, točka 2	
člen 314(4)	Priloga X, del 4, točki 3 in 4	
člen 314(5)		
člen 315(1)	člen 103 in Priloga X, del 1, točke 1 do 3	
člen 315(2)		
člen 315(3)		
člen 315(4)	Priloga X, del 1, točka 4	
člen 316(1)	Priloga X, del 1, točke 5 do 8	
člen 316(2)	Priloga X, del 1, točka 9	
člen 316(3)		
člen 317(1)	člen 104 (1)	
člen 317(2)	členi 104(2) in (4) in Priloga X, del 2, točka 1	
člen 317(3)	Priloga X, del 2, točka 1	
člen 317(4)	Priloga X, del 2, točka 2	
člen 318(1)	Priloga X, del 2, točka 4	
člen 318(2)	Priloga X, del 2, točka 4	
člen 318(3)		
člen 319(1)	Priloga X, del 2, točki 6 do 7	
člen 319(2)	Priloga X, del 2, točki 10 in 11	
člen 320	Priloga X, del 2, točki 9 in 12	
člen 321	Priloga X, del 3, točke 2 do 7	
člen 322(1)		
člen 322(2)	Priloga X, del 3, točke 8 do 12	
člen 322(3)	Priloga X, del 3, točke 13 do 18	
člen 322(4)	Priloga X, del 3, točka 19	
člen 322(5)	Priloga X, del 3, točka 20	
člen 322(6)	Priloga X, del 3, točke 21 do 24	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 323(1)	Priloga X, del 3, točka 25	
člen 323(2)	Priloga X, del 3, točka 26	
člen 323(3)	Priloga X, del 3, točka 27	
člen 323(4)	Priloga X, del 3, točka 28	
člen 323(5)	Priloga X, del 3, točka 29	
člen 324	Priloga X, del 5	
člen 325(1)		člen 26
člen 325(2)		člen 26
člen 325(3)		
člen 326		
člen 327(1)		Priloga I, točka 1
člen 327(2)		Priloga I, točka 2
člen 327(3)		Priloga I, točka 3
člen 328(1)		Priloga I, točka 4
člen 328(2)		
člen 329(1)		Priloga I, točka 5
člen 329(2)		
člen 330		Priloga I, točka 7
člen 331(1)		Priloga I, točka 9
člen 331(2)		Priloga I, točka 10
člen 332(1)		Priloga I, točka 8
člen 332(2)		Priloga I, točka 8
člen 333		Priloga I, točka 11
člen 334		Priloga I, točka 13
člen 335		Priloga I, točka 14
člen 336(1)		Priloga I, točka 14
člen 336(2)		Priloga I, točka 14
člen 336(3)		Priloga I, točka 14
člen 336(4)		člen 19(1)
člen 337(1)		Priloga I, točka 16a

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 337(2)		Priloga I, točka 16a
člen 337(3)		Priloga I, točka 16a
člen 337(4)		Priloga I, točka 16a
člen 337(4)		Priloga I, točka 16a
člen 338(1)		Priloga I, točka 14a
člen 338(2)		Priloga I, točka 14b
člen 338(3)		Priloga I, točka 14c
člen 338(4)		Priloga I, točka 14a
člen 339(1)		Priloga I, točka 17
člen 339(2)		Priloga I, točka 18
člen 339(3)		Priloga I, točka 19
člen 339(4)		Priloga I, točka 20
člen 339(5)		Priloga I, točka 21
člen 339(6)		Priloga I, točka 22
člen 339(7)		Priloga I, točka 23
člen 339(8)		Priloga I, točka 24
člen 339(9)		Priloga I, točka 25
člen 340(1)		Priloga I, točka 26
člen 340(2)		Priloga I, točka 27
člen 340(3)		Priloga I, točka 28
člen 340(4)		Priloga I, točka 29
člen 340(5)		Priloga I, točka 30
člen 340(6)		Priloga I, točka 31
člen 340(7)		Priloga I, točka 32
člen 341(1)		Priloga I, točka 33
člen 341(2)		Priloga I, točka 33
člen 341(3)		
člen 342		Priloga I, točka 34
člen 343		Priloga I, točka 36
člen 344(1)		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 344(2)		Priloga I, točka 37
člen 344(3)		Priloga I, točka 38
člen 345(1)		Priloga I, točka 41
člen 345(2)		Priloga I, točka 41
člen 346(1)		Priloga I, točka 42
člen 346(2)		
člen 346(3)		Priloga I, točka 43
člen 346(4)		Priloga I, točka 44
člen 346(5)		Priloga I, točka 45
člen 346(6)		Priloga I, točka 46
člen 347		Priloga I, točka 8
člen 348(1)		Priloga I, točki 48-49
člen 348(2)		Priloga I, točka 50
člen 349		Priloga I, točka 51
člen 350(1)		Priloga I, točka 53
člen 350(2)		Priloga I, točka 54
člen 350(3)		Priloga I, točka 55
člen 350(4)		Priloga I, točka 56
člen 351		Priloga III, točka 1
člen 352(1)		Priloga III, točka 2 in točka 2(4)
člen 352(2)		Priloga III, točka 2(2)
člen 352(3)		Priloga III, točka 2(1)
člen 352(4)		Priloga III, točka 2(2)
člen 352(5)		
člen 353(1)		Priloga III, točka 2(1)
člen 353(2)		Priloga III, točka 2(1)
člen 353(3)		Priloga III, točka 2(1)
člen 354(1)		Priloga III, točka 3(1)
člen 354(2)		Priloga III, točka 3(2)

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 354(3)		Priloga III, točka 3(2)
člen 354(4)		
člen 355		
člen 356		
člen 357(1)		Priloga IV, točka 1
člen 357(2)		Priloga IV, točka 2
člen 357(3)		Priloga IV, točka 3
člen 357(4)		Priloga IV, točka 4
člen 357(5)		Priloga IV, točka 6
člen 358(1)		Priloga IV, točka 8
člen 358(2)		Priloga IV, točka 9
člen 358(3)		Priloga IV, točka 10
člen 358(4)		Priloga IV, točka 12
člen 359(1)		Priloga IV, točka 13
člen 359(2)		Priloga IV, točka 14
člen 359(3)		Priloga IV, točka 15
člen 359(4)		Priloga IV, točka 16
člen 359(5)		Priloga IV, točka 17
člen 359(6)		Priloga IV, točka 18
člen 360(1)		Priloga IV, točka 19
člen 360(2)		Priloga IV, točka 20
člen 361		Priloga IV, točka 21
člen 362		
člen 363(1)		Priloga V, točka 1
člen 363(2)		
člen 363(3)		
člen 364(1)		Priloga V, točka 10b
člen 364(2)		
člen 364(3)		
člen 365(1)		Priloga V, točka 10
člen 365(2)		Priloga V, točka 10a

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 366(1)		Priloga V, točka 7
člen 366(2)		Priloga V, točka 8
člen 366(3)		Priloga V, točka 9
člen 366(4)		Priloga V, točka 10
člen 366(5)		Priloga V, točka 8
člen 367(1)		Priloga V, točka 11
člen 367(2)		Priloga V, točka 12
člen 367(3)		Priloga V, točka 12
člen 368(1)		Priloga V, točka 2
člen 368(2)		Priloga V, točka 2
člen 368(3)		Priloga V, točka 5
člen 368(4)		
člen 369(1)		Priloga V, točka 3
člen 369(2)		
člen 370(1)		Priloga V, točka 5
člen 371(1)		Priloga V, točka 5
člen 371(2)		
člen 372		Priloga V, točka 5a
člen 373		Priloga V, točka 5b
člen 374(1)		Priloga V, točka 5c
člen 374(2)		Priloga V, točka 5d
člen 374(3)		Priloga V, točka 5d
člen 374(4)		Priloga V, točka 5d
člen 374(5)		Priloga V, točka 5d
člen 374(6)		Priloga V, točka 5d
člen 374(7)		
člen 375(1)		Priloga V, točka 5a
člen 375(2)		Priloga V točka 5e
člen 376(1)		Priloga V, točka 5f
člen 376(2)		Priloga V, točka 5g

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 376(3)		Priloga V, točka 5h
člen 376(4)		Priloga V, točka 5h
člen 376(5)		Priloga V, točka 5i
člen 376(6)		Priloga V, točka 5
člen 377		Priloga V, točka 5l
člen 378		Priloga II, točka 1
člen 379(1)		Priloga II, točka 2
člen 379(2)		Priloga II, točka 3
člen 379(3)		Priloga II, točka 2
člen 380		Priloga II, točka 4
člen 381		
člen 382		
člen 383		
člen 384		
člen 385		
člen 386		
člen 387		člen 28(1)
člen 388		
člen 389	člen 106 (1), pododstavek 1	
člen 390(1)	člen 106(1), pododstavek 2	
člen 390(2)		
člen 390(3)		člen 29(1)
člen 390(4)		člen 30(1)
člen 390(5)		člen 29(2)
člen 390(6)	člen 106(2), pododstavek 1	
člen 390(7)	člen 106(3)	
člen 390(8)	člen 106(2), pododstavka 2 in 3	
člen 391	člen 107	
člen 392	člen 108	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 393	člen 109	
člen 394(1)	člen 110(1)	
člen 394(2)	člen 110(1)	
člen 394(3) in (4)	člen 110 (2)	
člen 394(4)	člen 110 (2)	
člen 395(1)	člen 111(1)	
člen 395(2)		
člen 395(3)	člen 111 (4), pododstavek 1	
člen 395(4)		člen 30 (4)
člen 395(5)		člen 31
člen 395(6)		
člen 395(7)		
člen 395(8)		
člen 396(1)	člen 111 (4), pododstavka 1 in 2	
člen 396 (2)		
člen 397(1)		Priloga VI, točka 1
člen 397(2)		Priloga VI, točka 2
člen 397(3)		Priloga VI, točka 3
člen 398		člen 32(1)
člen 399(1)	člen 112(1)	
člen 399(2)	člen 112(2)	
člen 399(3)	člen 112(3)	
člen 399(4)	člen 110 (3)	
člen 400(1)	člen 113(3)	
člen 400(2)	člen 113(4)	
člen 400(3)		
člen 401(1)	člen 114(1)	
člen 401(2)	člen 114(2)	
člen 401(3)	člen 114(3)	
člen 402(1)	člen 115(1)	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 402(2)	člen 115(2)	
člen 402(3)		
člen 403(1)	člen 117(1)	
člen 403(2)	člen 117(2)	
člen 404	člen 122a(8)	
člen 405(1)	člen 122a(1)	
člen 405(2)	člen 122a(2)	
člen 405(3)	člen 122a(3), pododstavek 1	
člen 405(4)	člen 122a(3) pododstavek 2	
člen 406(1)	člen 122a(4) in člen 122a (5), pododstavek 2	
člen 406(2)	člen 122a(5), pododstavek 1 in člen 122a(6), pododstavek 1	
člen 407	člen 122a(5), pododstavek 3	
člen 408	člen 122a(6), pododstavka 1 in 2	
člen 409	člen 122a(7)	
člen 410	člen 122a(10)	
člen 411		
člen 412		
člen 413		
člen 414		
člen 415		
člen 416		
člen 417		
člen 418		
člen 419		
člen 420		
člen 421		
člen 422		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 423		
člen 424		
člen 425		
člen 426		
člen 427		
člen 428		
člen 429		
člen 430		
člen 431(1)	člen 145(1)	
člen 431(2)	člen 145(2)	
člen 431(3)	člen 145(3)	
člen 431(4)	člen 145(4)	
člen 432(1)	Priloga XII, del I, točka 1 in člen 146(1)	
člen 432(2)	člen 146(2) in Priloga XII, del I, točki 2 in 3	
člen 432(3)	člen 146(3)	
člen 433	člen 147 in Priloga XII, del I, točka 4	
člen 434(1)	člen 148	
člen 434(2)		
člen 435(1)	Priloga XII, del II, točka 1	
člen 435(2)		
člen 436	Priloga XII, del II, točka 2	
člen 437		
člen 438	Priloga XII, del II, točki 4, 8	
člen 439	Priloga XII, del II, točka 5	
člen 440		
člen 441		
člen 442	Priloga XII, del II, točka 6	
člen 443		
člen 444	Priloga XII, del II, točka 7	

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 445	Priloga XII, del II, točka 9	
člen 446	Priloga XII, del II, točka 11	
člen 447	Priloga XII, del II, točka 12	
člen 448	Priloga XII, del II, točka 13	
člen 449	Priloga XII, del II, točka 14	
člen 450	Priloga XII, del II, točka 15	
člen 451		
člen 452	Priloga XII, del III, točka 1	
člen 453	Priloga XII, del III, točka 2	
člen 454	Priloga XII, del III, točka 3	
člen 455		
člen 456, pododstavek 1	člen 150(1)	člen 41
člen 456, pododstavek 2		
člen 457		
člen 458		
člen 459		
člen 460		
člen 461		
člen 462(1)	člen 151a	
člen 462(2)	člen 151a	
člen 462(3)	člen 151a	
člen 462(4)		
člen 462(5)		
člen 463		
člen 464		
člen 465		
člen 466		
člen 467		
člen 468		
člen 469		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 470		
člen 471		
člen 472		
člen 473		
člen 474		
člen 475		
člen 476		
člen 477		
člen 478		
člen 479		
člen 480		
člen 481		
člen 482		
člen 483		
člen 484		
člen 485		
člen 486		
člen 487		
člen 488		
člen 489		
člen 490		
člen 491		
člen 492		
člen 493(1)		
člen 493 (2)		
člen 494		
člen 495		
člen 496		
člen 497		
člen 498		

▼B

Ta Direktiva	Direktiva 2006/48/EC	Direktiva 2006/49/EC
člen 499		
člen 500		
člen 501		
člen 502		
člen 503		
člen 504		
člen 505		
člen 506		
člen 507		
člen 508		
člen 509		
člen 510		
člen 511		
člen 512		
člen 513		
člen 514		
člen 515		
člen 516		
člen 517		
člen 518		
člen 519		
člen 520		
člen 521		
Priloga I	Priloga II	
Priloga II	Priloga IV	
Priloga III		